

DEN HELIGA QUR'ANEN

DEN HELIGA QUR'ANEN

ARABISK TEXT
MED
SVENSK ÖVERSÄTTNING

Översättning:
Dr Qanita Sadiqa

Utgiven under beskydd av
Hadrat Mirza Tahir Ahmad,
överhuvud för Islams Ahmadiyya-Rörelse
och den fjärde efterföljaren efter
Hadrat Mirza Ghulam Ahmad,
den Utlovade Messias.

Published by:
S.H. Abbasi, additional Vakil-ut-Tasnif and Nazir Eshaat

FÖRORD

Den Heliga Qur'anen är muslimernas heliga skrift. Den uppenbarades muntligen av Gud till den helige Profeten Muhammad (frid vare med honom), i Arabien för ungefär 1400 år sedan.

Uppenbarelseprocessen började år 610 e kr då Islams Profet var ungefär 40 år gammal, och fortsatte under en period på ungefär 23 år. Fastän skrivkonsten var föga utbredd i Arabien på den tiden, nedtecknades den Heliga Qur'anen från första början, och olika skrivare anlitades vid olika tider för detta ändamål. De mest framstående av dessa skrivare var: Abu Bakr, Ali, Zaid bin Thabit, Zubair ibn al-Awwam (måtte Allah vara nöjd med dem alla).

Dessutom lärde sig ett stort antal av den helige Profetens (frid vare med honom) följeslagare Qur'anen utantill allteftersom den uppenbarades. Att lära sig stora litterära verk utantill var inte något nytt för araberna. De var i själva verket stolta över sitt enastående minne och ansågs oöverträffade i detta avseende. Det är känt att vissa av dem hade lärt sig över 100 000 verser av arabisk poesi utantill. På så sätt bevarades den Heliga Qur'anen medelst ett tvådubbelt system från början till slut, vilket resulterade i att den Heliga Qur'anens text förblev oförändrad och intakt. Och de försök som har gjorts av vissa västerländska forskare att bevisa motsatsen har misslyckats. Kritikerna tvingades slutligen, efter att ha använt kritikens strängaste regler, medge att den Heliga Qur'anen idag är exakt samma uppenbarelse från Gud, som den helige Profeten Muhammad (frid vare med honom) gav vidare till sina efterföljare.

Sålunda skriver Sir William Muir i sin bok *Life Of Mahomet*, London 1912, Vol I, s. 22–23:

> Stridande och förbittrade grupper som uppstod i och med mordet på Othman själv mindre än ett kvarts sekel efter Mahomets bortgång, har sedan dess splittrat den Mahometanska världen. Ändå har endast en Coran godtagits bland dem; och att de alla samstämmigt använt samma Skrift i varje tidsålder fram till idag, är ett obestridligt bevis på att vi nu har exakt den text som iordningställdes på denne olycklige Kalifs befallning. Förmodligen finns det inte i hela världen något annat verk, som under tolv århundraden bevarat sin text så oförfalskad.

E M Wherry skriver i sin *A Comprehensive Commentary of the Qur'an,* London 1896, s. 349, Vol I:

> Qur'anens text är den mest oförfalskade bland alla verk av likvärdig ålder.

Lane Poole skriver i sin *Selections from the Kuran,* Turnber, London 1879, Inledning, s.c:

> En ovärderlig förtjänst hos Kuranen är att det inte råder några som helst tvivel om dess äkthet ... Varje enskilt ord kan vi nu läsa med full visshet att det stått där oförändrat genom nära trettonhundra år.

Bosworth Smith skriver i sin *Mohammad and Mohammedanism,* London 1874, s. 22:

> I Kuranen ha vi utan varje tvivel Mohammads exakta ord, utan förkortning eller tillägg.

Och slutligen skriver professor T W Arnold i sin *Islamic Faith,* London, s. 9:

> Texten i denna upplaga motsvarar i allt väsentligt de faktiska uttalanden som Muhammad själv gjorde.

Fastän det inte är möjligt att i detalj nämna alla särdragen i denna mirakulösa Bok, kan det ändå vara lämpligt att peka ut några viktiga särdrag för de läsare som endast vet helt litet om Islam.

I den Heliga Qur'anen riktar sig Gud inte enbart till araber som många tror, utan till hela mänskligheten, och förklarar att den helige Profeten Muhammad (frid vare med honom) är profet för hela världen. Qur'anen är den gudomliga lagens sista ord; en fullständig bok till vägledning för mänskligheten.

Det är den enda gudomliga Skrift i vilken Gud beskriver profetvärdigheten som ett universellt fenomen, och förklarar att folk av olika ras och från världens alla länder har erhållit gudomlig uppenbarelse vid något tillfälle under tidens gång.

I den Heliga Qur'anen står det:

وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

"och det finns inget folk till vilket icke en Varnare har blivit sänd." (35:25)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

"Och bland varje folk uppreste Vi ett Sändebud (med läran:) Tillbed Allah och sky Den Onde." (16:37)

Därmed förkastas påståendet att profetvärdigheten skulle ha begränsats till de profeter som omnämns i Gamla och Nya Testamentet. I och med detta presenteras i den Heliga Qur'anen uppfattningen om en universell Gud, som är rättvis, god och välvillig, och som behandlar alla sina skapade varelser lika, oberoende av vilken ras eller nationalitet de än måtte tillhöra.

Den allra största betydelse tillskrivs det faktum att Gud är en, en enhet som varken kan delas eller mångfaldigas. I den Heliga Qur'anen beskrivs endast ett förhållande mellan Gud och alla andra former av skapelser, nämligen förhållandet mellan Skaparen och det skapade. Ingen delar Hans upphöjdhet i något som helst avseende. Ingen delar Hans odödlighet, och läran om treeningheten och sonen förkastas kategoriskt i den Heliga Qur'anen. Gud har varken maka eller avkomma!

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝

"Säg: Han är Allah, den Ende! Allah, den Oberoende och den av alla Anropade. Han avlar icke, icke heller är Han avlad; och ingen är Hans like." (112:2–5)

I den Heliga Qur'anen nämns sex fundamentala trossatser, nämligen tron på Gud, på änglarna, på de heliga skrifterna, profeterna, uppståndelsens och domens dag och på Guds påbud som

omfattar allt.

I den Heliga Qur'anen tillbakavisas läran om att synd skulle vara ärftlig och Gud lär oss istället att varje individ är född ren och oskyldig, utan en enda fläck på sin själ. Gud är härskare över allting och Han kan förlåta synder om och när Han så önskar. Han är inte bara rättvis, utan gränslöst barmhärtig, förlåtande och välvillig!

Frälsningen ligger i beslutet inom varje människa om att ångra och bättra sig och att vända sig i all uppriktighet till sin Skapare. Synden kan tvättas bort genom människans egna ångerfulla tårar. En sådan ånger ger, om den accepteras av Gud, en andlig pånyttfödelse till varje människa, bortsett från vilken synd hon än kan ha begått.

Jesus (frid vare med honom) beskrivs i den Heliga Qur'anen som en högt skattad profet i hög ställning. Den åsikten att Jesus bokstavligen skulle kunna vara Guds son och att han dog på korset för att frälsa mänskligheten förkastas helt. Alla påståenden om att Jesus (frid vare med honom) skulle ha korsfästs til döds överhuvudtaget avvisas bestämt. I den Heliga Qur'anen lär Gud oss att hans fiender misslyckades i sina försök att döda honom genom korsfästning. När han togs ner från korset var han bara avsvimmad och såg ut som om han skulle kunna vara död, och på det sättet uppkom all denna förvirring och alla hypoteser om hans förmodade död på korset. Av betydelse är också det faktum att judarna gjorde en hemställan till Pontus Pilatus strax efter korsfästelsen och krävde att kroppen skulle överlämnas till dem. De uttryckte i klara ordalag att de trodde att Jesus (frid vare med honom) kunde ha överlevt korsfästelsen och kanske senare skulle komma att hävda att han uppstått från de döda.

I den Heliga Qur'anen bekräftas det att Jesus (frid vare med honom) föddes av en jungfru, och därmed befrias Maria från varje antydan om att hennes moral skulle ha varit tveksam.

En unik attityd gentemot andra religioner beskrivs i den Heliga Qur'anen. Muslimer uppmanas inte bara till att acceptera Bibelns profeter, utan även, som en fundamental trossats, till att tro på alla profeter, var de än har funnits.

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝

"i vilka det finns varaktiga befallningar." (98:4)

Det centrala buskapet i alla religioner var ursprungligen det-

samma, beskriver Gud i den Heliga Qur'anen, nämligen att tro på en enda Gud, att uppriktigt tillbe Honom och att söka Hans välbehag genom att vara frikostig i goda gärningar och när det gäller välgörande ändamål.

Bortsett från dessa grundläggande principer, har de olika religionernas sociala och moraliska lärosatser varierat för att passa behoven i olika tider och olika delar av världen. Och fastän Toran och Evangelierna liksom många andra böcker erkänns som Guds uppenbarelser i den Heliga Qur'anen, hävdas emellertid att de inte förblivit helt intakta. Under tidens gång har dessa heliga böcker olyckligtvis interpolerats och förvanskats av människor. Många av de motsägelser och skiljaktigheter som vi idag finner i resterna av dessa ursprungligen gudomliga böcker får således sin förklaring i den Heliga Qur'anen.

Det yttersta syftet med att skapa människan är att hon skall tillbe Gud. Gud förklarar i Qur'anen att det inte enbart betyder att böja sig ner och ödmjukt kasta sig till marken inför Honom, utan även att sträva efter att efterlikna Hans egenskaper, så att varje människa reflekterar Hans ljus och godhet och blir en sann avbild av Gud på jorden.

Människan är Hans förnämsta skapelse i universum och innehar en högre och värdigare ställning än alla andra skapade varelser. Fastän människan som sådan innehar en högre ställning i förhållande till resten av skapelsen, tillbakavisas alla uppfattningar om social överlägsenhet mellan olika människor. I Skaparens ögon är endast den bättre, som överträffar andra i dygd och rättfärdighet.

I Qur'anen omfattas alla aspekter av mänskligt liv, som ett fullständigt religiöst, socialt, ekonomiskt och moraliskt system med ett universellt användningsområde. Där förklarar Gud också att inget system, hur bra det än kan vara, kan fungera om det inte strängt följer givna moraliska värderingar.

I den Heliga Qur'anen beskrivs klart de rättigheter och skyldigheter som varje enskild individ såväl som varje social sektor har, för att åstadkomma en perfekt harmoni och för att undanröja alla orsaker till missämja mellan olika människor. På så sätt undanröjs klasstänkande och alla former av utnyttjande man och man emellan.

Den Heliga Qur'anen utmärker sig också bland alla uppenbarade böcker genom att Gud i den fastställer kvinnans rättigheter och ger henne en framskjuten och respekterad ställning i det mänskliga samfundet. Qur'anen är också den enda uppenbarade bok som inne-

håller klara och tydligt formulerade arvslagar som ger kvinnor rätt att ärva.

Trosfrihet är ett annat viktigt särdrag i Guds lära. Gud har givit människan ett fritt val mellan att tro eller att förkasta, och ingen får lov att utöva påtryckningar när det gäller religionsfrågor. I trosfrågor är varje enskild människa endast ansvarig inför Gud. Ingen ideologi får tvingas på någon, och inte heller får någon tvingas avsäga sig det han tror på. Övertygade argument och saklig diskussion är de enda tillåtna medlen för att åstadkomma en ändring.

لَآ إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ

"Det finns inget tvång i religionen". (2:257)

لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَّيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ

"så att den som (redan) förbannats genom sanningen skall förgås, och den som (redan) hade kommit till liv genom sanningen skall överleva." (8:43)

I den heliga Qur'anen lär Gud oss att den mänskliga själen får en ny existensform efter döden. Själens öde och slutmål i livet efter döden beror helt på ens egna goda eller onda gärningar och uppförande här på jorden.

I den Heliga Qur'anen beskriver Gud Islam som det budskap om ljus, som slutligen och efter en lång strid, övervinner mörkret. (Det finns en profetia i den Heliga Qur'anen om att Islam vid tidens ände kommer att överskugga alla andra religioner och ideologier och på så sätt förverkliga målet med en universell religion för hela mänskligheten). Enligt den helige Profeten Muhammads (frid vare med honom) profetior skulle denna Islams slutgiltiga seger åstadkommas genom logik, sakskäl och inre övertygelse hos en sentida efterföljare till den helige Profeten Muhammad (frid vare med honom). Han skulle kallas en Messias, en Mahdi.

Mot slutet av förra århundradet uppreste Gud, i enlighet med Ahmadiyya-muslimsk tro, och som en uppfyllelse av den profetian, Mirza Ghulam Ahmad från Qadian i Indien, som den utlovade Reformatorn för vår tid. Han grundade en rörelse år 1889, som han kallade Islams Ahmadiyya-Rörelse.

Denna rörelse har från första början axlat uppgiften att sprida

Islams budskap till alla genom fredliga medel, sakskäl och övertygande argument så väl som humanitärt arbete i olika delar av världen. Fram till idag har rörelsen vunnit gehör för Islam i ett hundratal olika länder och ansträngningarna fortsätter.

Denna svenska översättning av den Heliga Qur'anen är ett annat viktigt steg som rörelsen tagit i samma riktning. Måtte Allah välsigna det med framgång.

Översättningen har utförts av Dr Qanita Sadiqa och har reviderats av Imam Kamal Yousuf. Vi är tacksamma mot dem som lagt ner arbete och möda för att möjliggöra utgivandet av översättningen.

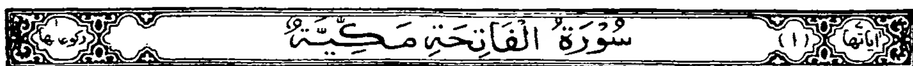
Den totala kostnaden för tryckningen av den svenska översättningen av den Heliga Qur'anen har bekostats av Ahmadiyya-Rörelsens församlingar i Dubai, Sharja och Ajman. Det är vår innerliga förhoppning att Allah måtte belöna dem rikligt för deras uppoffring.

När vi nu ger ut denna Heliga Skrift på svenska, bönfaller vi Allsmäktige Allah om att den måtte bli till en källa till vägledning för alla som läser den, och att de måtte bli välsignade genom detta Guds Heliga Ord, vilket sänts som vägledning till hela mänskligheten.

S.H. Abbasi
additional Vakil-ut-Tasnif and Nazir Eshaat

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

ALFABETISKT REGISTER

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn.

2. All lovprisning tillkommer endast Allah, världarnas Herre,

3. den Nåderike, den Barmhärtige,

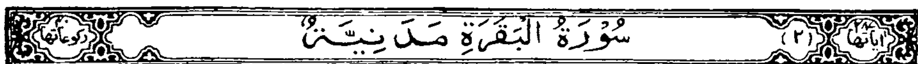
4. domedagens Härskare.

5. Dig allena tillbedjer vi och Dig allena bönfaller vi om hjälp.

6. Led oss på den rätta vägen,

7. deras väg, vilka Du bevisat nåd, vilka icke har ådragit sig (Din) vrede, och som icke har gått vilse.

المنزل ١ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢﴾
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣﴾
مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٤﴾
اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ﴿٥﴾
اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿٦﴾
صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ﴿٧﴾ ع

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Alif Lam Mim. (Jag är Allah, den Allvetande).

الٓمّٓ ﴿٢﴾

3. Detta är en fullkomlig Bok, det finns inget tvivelsmål i den, (den är en) vägledning för de rättfärdiga,

ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۛ فِيْهِ ۛ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣﴾

4. vilka tror på det fördolda och förrättar Bönen, och giver ut av det Vi försett dem med,

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٤﴾

5. och de vilka tror på det som uppenbarades för dig och det som uppenbarades före dig, och de vilka har en fast tro på det som (ännu) skall komma.

وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ﴿٥﴾

6. Det är de, som följer sin Herres vägledning och det är de, som kommer att ha framgång.

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٦﴾

7. För dem som icke har trott är det likgiltigt om du varnar dem eller icke, de kommer icke att tro.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٧﴾

8. Allah har förseglat deras hjärtan och öron och över deras ögon är ett täckelse, och för dem finns ett svårt straff.

خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ ۗ وَعَلٰٓى اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۫ وَّلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٨﴾

9. Bland människorna finns det de, som säger: Vi tror på Allah och den Yttersta Dagen, fastän de icke (alls) tror.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩﴾

10. De vill bedra Allah och dem som tror, men bedrar endast sig själva, fastän de inte märker (det).

يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ وَمَا يَخْدَعُوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٠﴾

11. Det fanns en sjukdom i deras hjärtan, och Allah har förvärrat deras sjukdom för dem, och det finns ett plågsamt straff för att de ljög.

فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ ۙ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ بِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿١١﴾

12. Och när det blir sagt till dem: Stifta inte ofrid på jorden, svarar de: Vi främjar bara freden.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا
نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٢﴾

13. Tag er i akt, ty det är sannerligen de, som ger upphov till oroligheter, fastän de icke inser (det).

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾

14. Och när det blir sagt till dem: Tro såsom (andra) folk har trott, svarar de: Skall vi tro såsom dårarna har trott? Kom det ihåg, att det är sannerligen de själva, som är dårar, fastän de icke vet det.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ
كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن
لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

15. Och då de möter dem som tror säger de: Vi tror, men när de är ensamma med sina anförare säger de: Vi håller med er, vi drev bara med dem.

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا ۚ وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ
شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٥﴾

16. Allah kommer att bestraffa dem för deras drift och låta dem fortsätta i sina överträdelser och vandra i blindo.

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٦﴾

17. Det är de vilka har bytt ut vägledning mot villfarelse, men deras handel har icke givit dem någon vinning och icke heller är de rätt vägledda.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا
رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٧﴾

18. Deras fall kan liknas vid en person, som tände en eld och när den lyste upp allt omkring honom, tog Allah bort deras ljus och lämnade dem i ett djupt mörker. De kan icke se.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ
مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ
لَّا يُبْصِرُونَ ﴿١٨﴾

19. (De är) döva, stumma (och) blinda så de kommer icke att vända tillbaka.

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٩﴾

20. Eller (också är det) som ett häftigt regn från molnen, vilka är tjocka av mörker och åska och blixtar. På grund av åskmullret sätter de fingrarna i öronen av fruktan för döden, och Allah omringar de icke troende.

أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِم مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
الْمَوْتِ ۚ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

21. Blixten kan nära nog beröva dem synen. Närhelst den lyser på dem, vandrar de i dess sken och när det blir mörkt för dem, står de stilla. Och om Allah (så) hade önskat hade Han kunnat beröva dem hörsel och syn. Allah har sannerligen makt till att göra allt vad Han vill.

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ۖ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُم مَّشَوْا
فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾ ع ٢

22. O ni människor, dyrka er Herre, som skapade er och dem som levde före er, på det att ni måtte vara på er vakt mot ondska.

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ وَالَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٢٢﴾

23. Vem gjorde jorden till er bädd och himlen till ert tak, och lät vatten falla ner från molnen och frambringade frukter till ert livsuppehälle genom det? Jämställ icke någon med Allah när ni vet det.

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً
وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ
رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَّاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. Och om ni är villrådiga beträffande vad Vi sänt ned till Vår tjänare, frambringa då ett Surah likt detta, och anropa era medhjälpare vid sidan av Allah, om ni är sannfärdiga.

وَاِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا فَاْتُوْا
بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ وَادْعُوْا شُهَدَآءَكُمْ مِّنْ دُوْنِ
اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٤﴾

25. Men om ni icke gör (det), och ni kommer aldrig att kunna göra (det), var då på er vakt emot Elden, vars näring är människor och stenar, (vilken är) beredd för de icke troende.

فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ وَقُوْدُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٥﴾

26. Och giv glada budskap till dem som tror och handlar rättfärdigt, om att (Paradisets) Trädgårdar är till för dem, genomflutna av floder. Närhelst de bjuds frukt från dem, kommer de att säga: Detta har givits oss förut. Och liknande gåvor skall skänkas dem. Och där kommer de att ha oskuldsfulla och värdiga makar och där kommer de att förbliva.

وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رِّزْقًا قَالُوْا هٰذَا الَّذِيْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَ
اُتُوْا بِهٖ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّهُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Allah tvekar ej att framställa en liknelse, så liten som en mygga eller ännu mindre. De som tror vet att det är sanningen från deras Herre, medan de som icke tror säger: Vad menar Allah med ett dylikt exempel? Genom det dömer Han många till villfarelse och många vägleder Han genom det, och ingen förutom de ohörsamma dömer Han därigenom till att sväva i villfarelse.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖٓ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضَةً
فَمَا فَوْقَهَا فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَّبِّهِمْ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ
بِهٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا وَّيَهْدِيْ بِهٖ كَثِيْرًا وَمَا
يُضِلُّ بِهٖٓ اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٧﴾

28. De som bryter fördraget med Allah efter att ha slutit det, och skär isär det som

الَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ وَ
يَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ

Allah har befallt skall vara förenat, och som stiftar ofrid på jorden, det är de som är förlorarna.

29. Hur kan ni förneka Allah? Ni var utan liv och Han gav er liv, och därpå kommer Han att låta er dö, sedan återkalla er till livet, och då skall ni tvingas återvända till Honom.

30. Det är Han, som för er skapade allt, som finns på jorden, sedan vände Han Sig mot himlarna, och Han fullbordade dem som sju himlar, och Han har en i alla avseenden fulländad kännedom.

31. Och när din Herre sade till änglarna: Jag står i begrepp att placera en ställföreträdare på jorden, sade de: Kommer Du att placera dit sådana som kommer att stifta ofrid på den och gjuta blod? Och vi förhärligar Dig med Ditt lov och upphöjer Din helighet. Han svarade: Jag vet vad ni icke vet.

32. Och han lärde Adam alla namnen, därpå placerade Han (dessa namngivna föremål) inför änglarna och sade: Säg Mig namnen på dessa, om ni har rätt.

33. De sade: Helig är Du. Vi har ingen kunskap förutom det Du har lärt oss. Du är sannerligen den Allvetande, den Vise.

34. Han sade: O Adam, tala om deras namn för dem, och när han hade talat om deras namn för dem, sade Han: Sade Jag er icke att Jag känner himlarnas och jordens hemligheter, och att Jag vet vad ni yppar och vad ni hemlighåller?

35. Och (kom ihåg den tid) då Vi sade till änglarna: Var Adam underdåniga, och de underkastade sig (alla). Men Iblis (gjorde det icke). Han vägrade och var högmodig och han var bland de icke troende.

36. Och Vi sade: O Adam, bo du och din hustru i trädgården och ät i rikt mått var helst ni vill i den, men nalkas icke detta träd, på det att ni icke måtte höra till syndarna.

فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٨﴾
كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾
هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ
اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾
وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ
وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾
وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ
فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾
قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٣﴾
قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ
قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٤﴾
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٥﴾
وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا
رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾

37. Men Satan förvillade dem båda till att komma på fall på detta sätt och drev ut dem ur det tillstånd de befann sig i. Och Vi sade: Gå bort härifrån, somliga av er är de andras fiender och för er finns det en hemvist på jorden och en tids förnödenheter.

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ إِلٰى حِيْنٍ ﴿٣٦﴾

38. Därefter lärde Adam sig vissa böneord av sin Herre. Så Han vände Sig till honom i nåd. Han är sannerligen Ofta Återkommande (i medlidande och) Barmhärtig.

فَتَلَقّٰى اٰدَمُ مِنْ رَّبِّهٖ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّهٗ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿٣٧﴾

39. Vi sade: Gå bort härifrån ni alla. Och om vägledning från Mig kommer till er, då (skall) ingen fruktan (komma över) dem som följer Min vägledning och inte heller skall de sörja.

قُلْنَا اهْبِطُوْا مِنْهَا جَمِيْعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى
فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٣٨﴾

40. Men de som icke kommer att tro och behandla Våra Tecken som lögner, de skall bli Eldens invånare, i den skall de förbliva.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ النَّارِ ۚ
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٣٩﴾

41. O Israels Barn! Kom ihåg mitt ynnestbevis som Jag skänkte er, och fullfölj ert förbund med Mig. Jag kommer att fullfölja Mitt avtal med er, och frukta Mig allena.

يٰبَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَوْفُوْا بِعَهْدِيْٓ أُوْفِ بِعَهْدِكُمْ ۚ وَإِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿٤٠﴾

42. Och tro på det Jag har sänt, vilket bekräftar det som är hos er, och var inte först med att icke tro på det, och schackra inte bort Mina Tecken till ett futtigt pris, och sök skydd hos Mig allena.

وَاٰمِنُوْا بِمَآ أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْٓا
أَوَّلَ كَافِرٍ بِهٖ ۖ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۖ وَّإِيَّايَ
فَاتَّقُوْنِ ﴿٤١﴾

43. Och fördärva inte sanning med falskhet och dölj inte heller avsiktligt sanningen.

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبٰطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ﴿٤٢﴾

44. Och förrätta Bönen och betala Zakat, och böjer ned tillsammans med dem som böjer sig.

وَأَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾

45. Påbjuder ni andra att göra det som är fromt och glömmer er själva fastän ni läser Boken? Vill ni då inte alls förstå?

أَتَأْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ
تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٤٤﴾

46. Och sök hjälp med tålamod och bön, och detta är sannerligen svårt utom för dem som är ödmjuka i anden,

وَاسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۗ وَإِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ إِلَّا عَلَى
الْخٰشِعِيْنَ ﴿٤٥﴾

47. som säkert vet att de kommer att möta

الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ أَنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ

sin Herre, och att de kommer att återvända till Honom.

48. O Israels Barn! Kom ihåg de ynnestbevis Jag skänkte er och att Jag upphöjde er över (den tidens) andra folk.

49. Var på er vakt mot den dagen när ingen själ alls skall kunna tjäna som ersättning för en annan själ, icke heller skall medling godkännas för den, icke heller skall botgörelse utkrävas av den och icke heller skall de bli hjälpta.

50. Och (kom ihåg den tid) när Vi befriade er från Faraos folk, som hemsökte er med svåra plågor, dräpte era söner och skonade era kvinnor, och i det fanns en stor prövning för er från er Herre.

51. Och (kom också ihåg den tid) då Vi delade havet för er och räddade er och dränkte Faraos folk medan ni såg på.

52. Och när Vi gav Moses löftet om fyrtio nätter, tog ni kalven att (avguda) i hans frånvaro och ni var lagbrytare.

53. Sedan förlät Vi er, därefter, på det att ni måtte bli tacksamma.

54. Och (kom ihåg) när Vi gav Moses boken och "Åtskillnaden" på det att ni måtte bli rätt vägledda.

55. Och när Moses sade till sitt folk: O mitt folk, ni har förvisso handlat orätt mot er själva genom (att avguda) kalven, vänd er därför till er Skapare och döda era onda begär, detta är det bästa för er inför er Skapare. Då vände Han Sig till er (i medlidande). Han är sannerligen Ofta Återvändande (i medlidande och) Barmhärtig.

56. Och (kom ihåg) när ni sade: O Moses, vi kan icke tro dig förrän vi ser Allah ansikte mot ansikte. Då drabbade åskmullret er medan ni (med era egna ögon) bevittnade (följderna av ert brott).

57. Sedan uppreste vi er efter er död på det att ni måtte bli tacksamma.

ع رٰجِعُوْنَ ﴿۴۶﴾

يٰبَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِىَ الَّتِىْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَاَنِّىْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۸﴾
وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِىْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَّلَا
يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا هُمْ
يُنْصَرُوْنَ ﴿۴۹﴾
وَاِذْ نَجَّيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ وَفِىْ ذٰلِكُمْ
بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿۵۰﴾
وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ
وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿۵۱﴾
وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿۵۲﴾
ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۵۳﴾
وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۵۴﴾
وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوْبُوْٓا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهٗ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿۵۵﴾
وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً
فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿۵۶﴾
ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۵۷﴾

58. Och Vi lät molnen bli en skugga över er och sände ned Manna (honung) och Salwa (vaktlar) över er (och sade): Ät av de goda ting Vi har skänkt er. Och de handlade icke orätt mot Oss, utan det var mot sig själva de handlade orätt.

وَ ظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَ
السَّلْوٰى ؕ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَ مَا ظَلَمُوْنَا وَ
لٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۵۸﴾

59. Och (kom ihåg den tid) då Vi sade: Gå in i denna stad och ät rikligen i den, varhelst ni vill, och gå ödmjukt in genom porten och säg: (Gud), förlåt oss våra synder. Vi kommer att förlåta er era synder och Vi skall belöna dem som handlar väl.

وَ اِذْ قُلْنَا ادْخُلُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَّ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّ قُوْلُوْا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطٰيٰكُمْ ؕ وَ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۵۹﴾

60. De som handlat orätt ändrade det till ett ord som var motsatsen till det, som sagts till dem. Så Vi sände ned ett straff över överträdarna från himlen för att de var olydiga.

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ لَهُمْ
فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا
كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿۶۰﴾

61. Och (minns den tid) när Moses bad om vatten åt sitt folk och Vi sade: Slå på klippan med din stav, och tolv källor sprang fram, så att varje stam kände sin plats att dricka. Och det sades till dem: Ät och drick av det som Allah har givit och begå icke ogärningar på jorden så att ni skapar ofrid.

وَ اِذِ اسْتَسْقٰى مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِّعَصَاكَ
الْحَجَرَ ؕ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ؕ قَدْ
عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ؕ كُلُوْا وَ اشْرَبُوْا مِنْ رِّزْقِ
اللّٰهِ وَ لَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿۶۱﴾

62. Och (kom ihåg) när ni sade: O Moses, vi kommer sannerligen icke att nöja oss med ett (slags) föda, så bed då till din Herre för oss, att Han måtte frambringa det som växer på jorden, åt oss dess örter, och dess gurkor och dess vete och dess linser och dess lökar. Han sade: Vill ni taga det som är sämre i utbyte mot det som är bättre? Gå ner till någon stad och där finns vad ni ber om. Och de drabbades av förödmjukelser och nöd och de väckte Allahs vrede; Detta var för att de förkastade Allahs Tecken och med orätt försökte döda Profeterna. Detta var för att de gjorde uppror och handlade orätt.

وَ اِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ مِنْۢ بَقْلِهَا وَ
قِثَّآئِهَا وَ فُوْمِهَا وَ عَدَسِهَا وَ بَصَلِهَا ؕ قَالَ اَتَسْتَبْدِلُوْنَ
الَّذِيْ هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِيْ هُوَ خَيْرٌ ؕ اِهْبِطُوْا مِصْرًا فَاِنَّ
لَكُمْ مَّا سَاَلْتُمْ ؕ وَ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَ الْمَسْكَنَةُ
وَ بَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَ يَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَّ كَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿۶۲﴾

63. Sannerligen, de som tror och judarna och de kristna och sabierna, vem (som helst av

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ الَّذِيْنَ هَادُوْا وَ النَّصٰرٰى وَ

dem som verkligen) tror på Allah och den Yttersta Dagen och gör goda gärningar skall få sin belöning hos sin Herre, och ingen fruktan (skall komma) över dem och icke heller skall de sörja.

64. Och (kom ihåg den tid) när vi slöt förbund med er och reste Berget högt över er (och sade): Håll fast vid det Vi har givit er och håll det som finns däri i minnet, på det att ni måtte bli räddade.

65. Sedan vände ni er bort efter detta, och hade det icke varit för att Allahs nåd och Hans barmhärtighet var med er, hade ni förvisso varit bland förlorarna.

66. Och sannerligen, ni visste (vilket slutet blev för dem bland er som kränkte Sabbaten.) Så vi sade till dem: Var ni apor, föraktade!

67. Så gjorde Vi det till en varning för dem som levde då och för dem (som kom) därefter och till lärdom för dem som fruktar (Gud).

68. Och (kom ihåg) att när Moses sade till sitt folk: Allah befaller er att slakta en ko, sade de: Skämtar du med oss? Han sade: Jag söker tillflykt hos Allah så att jag icke måtte vara bland de okunniga.

69. De sade: Be för oss till din Herre att Han måtte förklara för oss vad det är. Han svarade: (Gud) säger att det är en ko, varken gammal eller ung, fullvuxen däremellan, gör nu som ni är befallda.

70. De sade: Be för oss till din Herre att Han måtte förklara för oss vilken färg den har. Han svarade: (Gud) säger att det är en klargul ko, ren och rik (i färgen), till fröjd för dem som ser den.

71. De sade: Be för oss till din Herre att Han måtte förklara för oss vad den är, (ty alla sådana) kor tycks oss lika, och om Allah vill, skall vi sannerligen bli (rätt) vägledda.

72. Han svarade: (Gud) säger att det är en ko som icke har använts till att plöja jorden

الصّٰبِـِٔيْنَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٣﴾
وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ خُذُوْا
مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٦٤﴾
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٥﴾
وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِيْنَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِـِٔيْنَ ﴿٦٦﴾
فَجَعَلْنٰهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَ
مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٧﴾
وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا
بَقَرَةً قَالُوْٓا اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ
مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٦٨﴾
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ
اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَّلَا بِكْرٌ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذٰلِكَ
فَافْعَلُوْا مَا تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦٩﴾
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ
اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ﴿٧٠﴾
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ اِنَّ الْبَقَرَ تَشٰبَهَ
عَلَيْنَا وَاِنَّآ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٧١﴾
قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ الْاَرْضَ

eller bevattna odlingarna, en felfri, enfärgad. De sade: Nu har du kommit med sanningen. Sedan slaktade de den, fastän de helst icke ville göra det.

وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْـٰٔنَ
ع جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ٧١

73. Och (kom ihåg) då ni påstod att ni hade dräpt en person och bleve oense om det sins emellan, och Allah kastar ljus över det ni dolde.

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا
كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ٧٢

74. Då sade Vi: jämför denna (händelse) med (andra liknande), (och ni kommer att upptäcka sanningen). Så ger Allah liv åt de döda, och visar er Sina Tecken, på det att ni måtte förstå.

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ
وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٧٣

75. Efter detta, blev era hjärtan förhärdade tills de blev som stenar eller ännu hårdare, ty bland stenar finns det förvisso några från vilka floder strömmar, och bland dem finns det vissa, från vilka vatten springer fram när de rämnar. Och det finns sannerligen vissa bland dem, som är ödmjuka av fruktan för Allah. Och Allah är icke omedveten om vad ni gör.

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ
أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ
وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٧٤

76. Förväntar ni er att de skall tro er när några av dem hör Allahs Ord, och sedan förvränger det, efter att till fullo ha förstått det, och de är medvetna (om vad de gör).

أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٧٥

77. Och då de möter dem, som tror, säger de: Vi tror, och då de möter varandra i avskildhet säger de: Underrättar ni dem (de troende) om vad Allah har yppat för er, så att de kan tvista med er om det inför er Herre. Kan ni då icke förstå?

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ
إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
لِيُحَاجُّوكُم بِهِ عِندَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٧٦

78. Vet de då icke att Allah vet vad de hemlighåller och vad de uppenbarar?

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ٧٧

79. Och några av dem är analfabeter, de känner icke till Boken, utan bara (sina egna) falska föreställningar och de gör (intet annat) än gissar.

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَظُنُّونَ ٧٨

80. Ve därför dem, som skriver Boken med sina egna händer och sedan säger: Detta är från Allah, så att de kan taga den för ett obetydligt pris! Ve därför dem för vad deras

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ
هَٰذَا مِنْ عِندِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ

händer har skrivit och ve över dem för det de tjänar!

لَهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيْهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٠﴾

81. De säger: Elden skall icke vidröra oss, förutom under ett fåtal dagar. Säg: Har ni tagit löfte av Allah? Då kommer Allah aldrig att bryta Sitt löfte. Eller säger ni något om Allah som ni icke vet?

وَقَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً ۭ قُلْ
اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ
اَمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨١﴾

82. De som gör vad ont är och omges av sina synder skall ständigt vara Eldens invånare, i den skall de förbli.

بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيْٓـــَٔتُهٗ فَاُولٰۗىِٕكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٨٢﴾

83. Men de som tror och gör goda gärningar, de är Himlens invånare, i den skall de förbli.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٨٣﴾ ع ٩ ٩

84. Och (minns den tid) då Vi slöt förbund med Israels barn: Ni skall icke tillbe (någon) förutom Allah och vara goda mot föräldrar och släktingar och föräldralösa och fattiga och tala vänligt till människorna och förrätta Bönen och betala Zakat, då vände ni er bort i motvilja, utom några få av er.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِىْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا
اللّٰهَ ۣ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى
وَالْمَسٰكِيْنِ وَقُوْلُوْا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۭ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ
مُّعْرِضُوْنَ ﴿٨٤﴾

85. Och (minns när) Vi slöt förbund med er: Ni skall icke utgjuta varandras blod och icke heller driva ut människor ur ert hem, då bekräftade ni (det) och ni har burit vittnesbörd om (det).

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُوْنَ دِمَاۗءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُوْنَ اَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ
تَشْهَدُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Ändå är ni de, som dräper varandra och driver bort en del av ert folk från deras hem, understödjande deras fiender emot dem i synd och överträdelse. Och om de kommer till er som fångar, utkräver ni lösen för dem, fastän (själva) utdrivandet av dem var förbjudet för er. Tror ni då på en del av Boken och tror icke på en annan del? Vad kan belöningen bli för sådana bland er, som handlar så, annat än vanära i detta livet och på Domens Dag

ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَاۗءِ تَقْتُلُوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُوْنَ فَرِيْقًا
مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ ۡ تَظٰهَرُوْنَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ ۭ وَاِنْ يَّاْتُوْكُمْ اُسٰرٰى تُفٰدُوْھُمْ وَھُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ ۭ اَفَتُؤْمِنُوْنَ بِبَعْضِ
الْكِتٰبِ وَتَكْفُرُوْنَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَاۗءُ مَنْ يَّفْعَلُ
ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ

skall de föras till ett synnerligen svårt straff, och Allah är sannerligen inte omedveten om vad ni gör.

يُرَدُّوْنَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ ؕ وَ مَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُوْنَ ﴿۸۵﴾

87. Det är dessa som har föredragit det nuvarande livet framför det kommande. Därför skall deras straff inte lindras, inte heller skall de hjälpas (på något annat sätt).

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۫ فَلَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَ لَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۸۶﴾ ع

88. Och Vi gav sannerligen Moses Boken och lät Sändebud följa i hans spår efter honom, och Vi gav tydliga Tecken till Jesus, Marias son, och styrkte honom med helighetens Ande. Skall ni då, varje gång ett Sändebud kommer till er med något ni själva icke önskar, uppträda högmodigt och behandla somliga som lögnare och dräpa somliga?

وَ لَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَ قَفَّيْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ بِالرُّسُلِ ۫
وَ اٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَ اَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ
اَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ ۚ
فَفَرِيْقًا كَذَّبْتُمْ ۫ وَ فَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ ﴿۸۷﴾

89. De sade: Våra hjärtan är insvepta i höljen. Nej, Allah har förbannat dem för deras otros skull, obetydligt är det, vilket de tror på.

وَ قَالُوْا قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ؕ بَلْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيْلًا
مَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۸۸﴾

90. Och när en Bok kom till dem från Allah, som uppfyllde det, som är hos dem, och de dessförinnan hade bett om seger över de icke troende, ändå — när det, som de visste (var sanningen kom till dem) förkastade de det. Allahs förbannelse vilar över de icke troende.

وَ لَمَّا جَآءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۙ
وَ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُوْنَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚۖ
فَلَمَّا جَآءَهُمْ مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا بِهٖ ؗ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى
الْكٰفِرِيْنَ ﴿۸۹﴾

91. Ont är det de har sålt sina själar för, att de förnekar vad Allah har uppenbarat och misstycker till att Allah sänder ned Sin ynnest över vem Han vill av Sina tjänare. Så de har ådragit sig vrede efter vrede, och det finns ett förnedrande straff för de icke troende.

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَّكْفُرُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ
بَغْيًا اَنْ يُّنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ
عِبَادِهٖ ۚ فَبَآءُوْ بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ ؕ وَ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ
مُّهِيْنٌ ﴿۹۰﴾

92. Och då det sägs till dem: Tro på det, som Allah har sänt ned, säger de: Vi tror på det, som sänts ned till oss, och de tror icke på det, (som sänts ned) efter detta, fastän det är Sanningen, som uppfyller det, som är hos dem. Säg: Varför försökte ni då dräpa Allahs profeter före denne, om ni var troende?

وَ اِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا نُؤْمِنُ بِمَآ
اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَ يَكْفُرُوْنَ بِمَا وَرَآءَهٗ ۗ وَ هُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ؕ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْۢبِيَآءَ اللّٰهِ
مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۹۱﴾

93. Och Moses kom till er med tydliga Tecken, då tog ni kalven till (att avguda) i hans frånvaro, och ni var överträdare.

ولقد جاءكم موسى بالبينت ثم اتخذتم العجل من بعده وانتم ظلمون ﴿٩٣﴾

94. Och (kom ihåg) den tid när Vi slöt förbund med er och upphöjde Berget högt över er (och sade): Håll fast vid det, som Vi har givit er och lyssna, de sade: Vi hör och vi lyder icke, och deras hjärtan var uppfyllda (av kärlek till) kalven på grund av deras otro. Säg: Ont är det, som er tro ålägger er, om ni är troende.

واذ اخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما اتينكم بقوة واسمعوا قالوا سمعنا وعصينا واشربوا في قلوبهم العجل بكفرهم قل بئسما يامركم به ايمانكم ان كنتم مؤمنين ﴿٩٤﴾

95. Säg: Om boningen hos Allah i det tillkommande Livet enkom är till för er, och utesluter (alla) andra folk, önska då döden, om ni är sannfärdiga.

قل ان كانت لكم الدار الاخرة عند الله خالصة من دون الناس فتمنوا الموت ان كنتم صدقين ﴿٩٥﴾

96. Men de skall aldrig önska sig den, på grund av vad deras händer har sänt i förväg, och Allah känner missdådarna väl.

ولن يتمنوه ابدا بما قدمت ايديهم والله عليم بالظلمين ﴿٩٦﴾

97. Och av alla folk skall ni sannerligen finna dessa vara de mest lystna efter liv, även (mer) än de, som sätter avgudar (vid Guds sida). Var och en av dem önskar att han måtte få leva i tusen år, men löftet om (ett sådant) liv skall icke föra honom längre bort från straffet, och Allah ser allt, vad de gör.

ولتجدنهم احرص الناس على حيوة ومن الذين اشركوا يود احدهم لو يعمر الف سنة وما هو بمزحزحه من العذاب ان يعمر والله بصير بما يعملون ﴿٩٧﴾ ع

98. Säg: Vem som än är fiende till Gabriel —ty det är han som på Allahs befallning har låtit det sändas ned till ditt hjärta, som en uppfyllelse av uppenbarelserna före den, och som vägledning och glädjebudskap för de troende.

قل من كان عدوا لجبريل فانه نزله على قلبك باذن الله مصدقا لما بين يديه وهدى وبشرى للمؤمنين ﴿٩٨﴾

99. Vem som helst som är fiende till Allah och Hans änglar, och Hans Sändebud och Gabriel och Mikael, Allah är sannerligen en fiende till (sådana) icke troende.

من كان عدوا لله وملئكته ورسله وجبريل وميكل فان الله عدو للكفرين ﴿٩٩﴾

100. Och Vi har sannerligen sänt ned tydliga Tecken till dig och ingen förutom de olydiga förnekar.

ولقد انزلنا اليك ايت بينت وما يكفر بها الا الفسقون ﴿١٠٠﴾

101. Vad! Kommer en del av dem att kasta

اوكلما عهدوا عهدا نبذه فريق منهم بل

det åt sidan varje gång de sluter ett förbund? Nej, de flesta av dem har ingen tro.

102. Och (nu) när det har kommit ett sändebud till dem från Allah, som uppfyllelse av det, som är hos dem, har den del av folket, till vilket Boken gavs, kastat Allahs Bok bakom sig som om de icke visste (det).

103. Och de följer (den kurs) som de upproriska (männen) följde mot Salomons regering. Och Salomon förnekade icke, utan (det var) de upproriska (som) icke trodde. De lärde folket falskhet och bedrägeri. Och (de sade sig följa det), som uppenbarades för de två änglarna i Babylon, Harut och Marut. Men dessa två lärde icke ut något till någon förrän de sagt: Vi är bara en prövning från Allah, förkasta därför icke vad vi säger. Så av dem lärde sig människorna det med vilket de gjorde åtskillnad mellan en man och hans hustru, men de skadade ingen därmed, utom på Allahs befallning, (i motsats) lärde sig dessa människor (den Helige Profetens motståndare) det, som kunde skada dem och inte göra dem något gott. Och de har förvisso vetat att den, som köpslår med detta inte har någon andel i det goda i det Tillkommande, och att det, för vilket de sålt sina själar sannerligen är ont, om de blott vetat.

104. Och om de hade trott och handlat rättfärdigt, hade sannerligen deras belöning från Allah varit bättre, om de blott vetat.

105. O ni som tror, säg icke Ra'ina, utan säg: Unzurna (se på oss) till Profeten och lyssna till honom. Och för de icke troende finns ett plågsamt straff.

106. De, som icke tror bland Bokens Folk och bland dem, som förbinder gudar (med Allah), önskar icke att något gott skall sändas ned till er från er Herre, men Allah väljer ut vem Han vill för Sin barmhärtighet, och Allah är den yttersta nådens Herre.

107. (För) vilket budskap Vi än upphäver eller låter falla i glömska, sänder Vi ett, som är

أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾
وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا
مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ كِتَـٰبَ
ٱللَّهِ وَرَآءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾
وَٱتَّبَعُوا۟ مَا تَتْلُوا۟ ٱلشَّيَـٰطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَـٰنَ ۖ وَ
مَا كَفَرَ سُلَيْمَـٰنُ وَلَـٰكِنَّ ٱلشَّيَـٰطِينَ كَفَرُوا۟ يُعَلِّمُونَ
ٱلنَّاسَ ٱلسِّحْرَ وَمَآ أُنزِلَ عَلَى ٱلْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
هَـٰرُوتَ وَمَـٰرُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ
يَقُولَآ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ وَزَوْجِهِۦ ۚ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ
بِهِۦ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا۟ لَمَنِ ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِى
ٱلْـَٔاخِرَةِ مِنْ خَلَـٰقٍ ۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا۟ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ ۚ
لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾
وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ خَيْرٌ ۖ
لَّوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾ ع ١٢ ١٢
يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَقُولُوا۟ رَٰعِنَا وَقُولُوا۟ ٱنظُرْنَا
وَٱسْمَعُوا۟ ۗ وَلِلْكَـٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾
مَّا يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ وَلَا ٱلْمُشْرِكِينَ
أَن يُنَزَّلَ عَلَيْكُم مِّنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۗ وَٱللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿١٠٦﴾
مَا نَنسَخْ مِنْ ءَايَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ أَوْ

bättre än det, eller ett likadant. Vet ni icke att Allah har makt att göra allt vad Han vill?

مِثْلِهَا ۗ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٠٧﴾

108. Vet ni icke att himlarnas och jordens Konungarike endast hör Allah till? Och förutom Allah finns det ingen beskyddare eller hjälpare för er.

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَ
مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّ لَا نَصِيْرٍ ﴿١٠٨﴾

109. Kommer ni att fråga ut Sändebudet, som sänts till er, på samma sätt som Moses utfrågades före detta? Och var och en som byter ut tro mot otro har otvivelaktigt irrat vilse från den rätta vägen.

اَمْ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَسْـَٔلُوْا رَسُوْلَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوْسٰى مِنْ
قَبْلُ ۗ وَمَنْ يَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ
السَّبِيْلِ ﴿١٠٩﴾

110. Många av Bokens Folk, önskar av sin egen (rena) avundsjuka, att de, efter det att ni har omfattat tron, åter kunde göra er till icke troende efter det att sanningen blivit uppenbar för dem. Men förlåt och ha överseende tills Allah fäller Sin dom. Allah har sannerligen makt att göra allt vad Han vill.

وَدَّ كَثِيْرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ
اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا ۚۖ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ
مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا
حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١١٠﴾

111. Och förrätta Bönen och betala Zakat, och vadhelst av gott ni sänder före er, för er egen räkning, kommer ni att återfinna hos Allah; Allah ser förvisso allt vad ni gör.

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۗ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ
مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
بَصِيْرٌ ﴿١١١﴾

112. Och de säger; Ingen skall komma in i Himlen annat än den som är jude eller kristen. Sådana är deras fåfängliga önskningar. Säg: Visa ert bevis om ni är sannfärdiga.

وَقَالُوْا لَنْ يَّدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ
نَصٰرٰى ۗ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١١٢﴾

113. Nej, den, som helt underkastar sig Allah och gör goda gärningar, kommer att få sin belöning från sin Herre. Ingen fruktan (skall drabba) dem, icke heller skall de sörja.

بَلٰى ۚ مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗۤ اَجْرُهٗ
عِنْدَ رَبِّهٖ ۪ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١١٣﴾

114. Och judarna säger: De kristna stöder sig icke på något, och de kristna säger: Judarna stöder sig icke på något, fastän de (båda) läser (samma) Bok. Så sade även de, som saknade kunskap, likt det de sagt. Men på Uppståndelsens Dag skall Allah döma mellan dem beträffande det, om vilket de var oeniga.

وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ لَيْسَتِ النَّصٰرٰى عَلٰى شَيْءٍ ۪ وَّقَالَتِ
النَّصٰرٰى لَيْسَتِ الْيَهُوْدُ عَلٰى شَيْءٍ ۙ وَّهُمْ يَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ۗ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ
يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١١٤﴾

115. Och vem är mer orättfärdig än den, som förbjuder att Allahs namn lovprisas i Hans tempel och försöker ödelägga dem? Det var icke tillbörligt för sådana män att träda in i dem, förutom i fruktan. För dem finns vanära i detta livet och deras blir ett svårt straff i nästa.

116. Öst och Väst tillhör Allah, så varthän ni vänder er finns Allahs ansikte. Allah är sannerligen Givmild, Allvetande.

117. Och de säger: Allah har tagit Sig en son. Helig är han! Nej, allt i himlarna och på jorden tillhör Honom. Allt är Honom lydigt.

118. (Han är) himlarnas och jordens Upphovsman. När Han påbjuder något, säger Han bara till det: Var, och det börjar vara till.

119. Och de, som icke har någon kunskap säger: Varför talar icke Allah till oss eller varför kommer ett Tecken icke till oss direkt? På samma sätt sade de, som var före dem, det, som liknar deras ord. Deras hjärtan är alla lika. Vi har sannerligen gjort Tecknen tydliga för ett folk, som tror fullt och fast.

120. Vi har sänt dig med Sanningen, som en glädjebudbärare och förmanare. Och du kommer icke att bli tillfrågad om Helvetets invånare.

121. Och judarna kommer aldrig att bli nöjda med dig, och icke heller de kristna, såvida du icke följer deras troslära. Säg: Endast Allahs vägledning är den sanna vägledningen. Och om du följer deras onda begär efter det att kunskapen har kommit till dig, skall du varken ha vän eller hjälpare från Allah.

122. De, till vilka Vi har givit Boken, följer den, som den borde följas, det är de som tror på den. Och de, som icke tror på den, det är de, som är förlorarna.

123. O Israels Barn! Kom ihåg Mina ynnest-

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا
اسْمُهٗ وَسَعٰى فِيْ خَرَابِهَا ؕ اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ
يَّدْخُلُوْهَآ اِلَّا خَآئِفِيْنَ ؕ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ
فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١٥﴾
وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ
اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿١١٦﴾
وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۙ سُبْحٰنَهٗ ؕ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿١١٧﴾
بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا
يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٨﴾
وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَآ
اٰيَةٌ ؕ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ؕ
تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ ؕ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿١١٩﴾
اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۙ وَّلَا تُسْـَٔلُ عَنْ
اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١٢٠﴾
وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ ؕ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ وَلَئِنِ
اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ
مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١٢١﴾
اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ
يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ ع ١٤ ١٣
يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

bevis, som Jag visade er, och att Jag upphöjde er över all (den tidens andra) folk.

124. Och var på er vakt mot den dagen när ingen själ alls skall kunna tjäna som ersättning för en annan själ, icke heller skall botgörelse antagas för den, icke heller skall förbön gagna den, och icke heller skall de bli hjälpta.

125. Och (kom ihåg) när Abrahams Herre prövade honom med vissa befallningar, som han uppfyllde (och) Han sade: Jag skall göra dig till människornas ledare. (Abraham) frågade: Och bland mina ättlingar? (Gud) sade: Mitt förbund omfattar icke överträdarna.

126. Och kom ihåg den tid, då Vi gjorde Huset (Templet Ka'bah) till en tillflyktsort för mänskligheten och en trygg plats, då sade Vi: Tag Abrahams hemvist till Böneplats. Och Vi befallde Abraham och Ismael och sade: Rengör Mitt Hus för dem som utför rundvandringen och för dem som av tillgivenhet förblir däri och för dem som böjer sig och faller ned i Bön.

127. Och (minns) när Abraham sade: Min Herre, gör detta till en fridens stad, och giv frukt till dem av dess invånare som tror på Allah och den Yttersta Dagen. (Allah) sade: Och även den, som icke tror skall Jag giva förmåner för en liten tid, sedan kommer Jag att föra honom till Eldens straff och ett ont mål är det.

128. Och (kom ihåg den tid), när Abraham och Ismael reste Husets grund (och bad): Vår Herre, tag emot (detta) från oss, ty du är Allhörande och Allvetande.

129. O Herre, gör oss båda Dig undergivna och (gör) av vår avkomma ett folk, som blir Dig undergivet. Och visa oss vårt sätt att bedja, och vänd Dig till oss i nåd, ty Du är Ofta Återvändande (i medlidande och) Barmhärtig.

130. Och vår Herre, frambringa för dem ett Sändebud bland dem själva, som kan läsa upp Dina Tecken för dem och lära dem Boken och

وَأَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٣﴾
وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْئًا وَّ
لَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ
يُنْصَرُوْنَ ﴿١٢٤﴾
وَإِذِ ابْتَلٰٓى إِبْرٰهٖمَ رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۚ قَالَ إِنِّيْ
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۚ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ۚ قَالَ
لَا يَنَالُ عَهْدِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٢٥﴾
وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا ۚ وَاتَّخِذُوْا
مِنْ مَّقَامِ إِبْرٰهٖمَ مُصَلًّى ۚ وَعَهِدْنَآ إِلٰٓى إِبْرٰهٖمَ
وَإِسْمٰعِيْلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْعٰكِفِيْنَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿١٢٦﴾
وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ
أَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ ۚ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهٗ قَلِيْلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهٗٓ
إِلٰى عَذَابِ النَّارِ ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٢٧﴾
وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمٰعِيْلُ ۚ
رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ۚ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٢٨﴾
رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَآ أُمَّةً
مُّسْلِمَةً لَّكَ ۖ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٢٩﴾
رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ
اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيْهِمْ ۚ

Visheten och rena dem. Du är sannerligen den Mäktige, den Vise.

131. Och vem kommer att vända sig bort från Abrahams religion utom den, som gör sig själv till en dåre. Honom valde Vi i denna världen och i nästa kommer han sannerligen att vara bland de rättfärdiga.

132. När hans Herre sade till honom: Underkasta dig, sade han: Jag har redan underkastat mig världarnas Herre.

133. Detsamma ålade Abraham sina söner, — och Jakob (också), — (och sade): O mina söner, Allah har förvisso valt denna religion för er, så låt icke döden komma över er utan att ni är absolut underkastade.

134. Var ni närvarande när döden kom till Jakob, och han sade till sina söner: Vad kommer ni att tillbe efter mig? De svarade: Vi skall tillbe din Gud, dina fäders och Abrahams och Ismaels och Isaks Gud, den Ende Guden, och Honom underkastar vi oss.

135. De är ett folk, som har gått bort, för dem finns vad de förtjänade, och för er finns vad ni förtjänar, och ni skall icke utfrågas om vad de gjorde.

136. Och de säger: Var ni judar eller kristna, då skall ni bli rätt vägledda. Säg: Nej, (men följ ni) Abrahams, som alltid böjde sig (för Allah), religion, han var icke någon avgudadyrkare.

137. Säg ni: Vi tror på Allah och på vad som har uppenbarats för oss, och vad som uppenbarades för Abraham och Ismael och Isak och Jakob och (hans) barn, och vad som gavs till Moses och Jesus, och vad som gavs till (alla andra) Profeter av deras Herre. Vi gör ingen åtskillnad mellan någon av dem, och vi underkastar oss Honom.

138. Och om de tror, som ni har trott, då är de rätt vägledda, men om de vänder sig bort, då avser de att skapa söndring, och Allah kommer sannerligen att vara nog för dig emot dem, ty Han är den Allhörande, den Allvetande.

ع ١٥ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣٠﴾
وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرٰهِمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ
وَلَقَدِ اصْطَفَيْنٰهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
لَمِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿١٣١﴾
إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿١٣٢﴾
وَوَصّٰى بِهَا إِبْرٰهِمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللّٰهَ
اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾
أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ
لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلٰهَكَ
وَإِلٰهَ آبَائِكَ إِبْرٰهِمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ إِلٰهًا وَاحِدًا
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٤﴾
تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا
كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٥﴾
وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصٰرٰى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ
مِلَّةَ إِبْرٰهِمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٦﴾
قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلٰى
إِبْرٰهِمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ
وَمَا أُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ
لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٧﴾
فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٨﴾

139. (Säg: Vi har accepterat) Allahs egenskaper, och vem har bättre egenskaper än Allah, och endast Honom tillber vi.

140. Säg: Tvistar ni med oss om Allah, fastän Han är vår Herre och er Herre? Och våra gärningar inför oss, och era gärningar inför er, och endast Honom är vi uppriktigt tillgivna.

141. Säger ni att Abraham och Ismael och Isak och Jakob och (hans) barn var judar eller kristna? Säg: Är det ni eller Allah, som vet bäst, och vem är orättfärdigare än den, som döljer det vittnesbörd han har från Allah? Och Allah är inte omedveten om vad ni gör.

142. De är ett folk, som har gått bort, för dem finns vad de förtjänade och för er skall finnas vad ni förtjänar, och ni skall icke bli utfrågade om vad de gjorde.

143. Dårarna bland folket kommer att säga: Vad har vänt dem bort från den Qiblah, som de följde? Säg: Öst och Väst tillhör Allah. Han vägleder vem Han vill till den rätta vägen.

144. Och sålunda har Vi gjort er till ett upphöjt folk, så att ni måtte bli väktare över (andra) folk och (Allahs) Sändebud måtte bli en väktare över er. Och den Qiblah som ni följde, fastställde Vi uteslutande för att Vi skulle kunna känna den, som följer (Allahs) Sändebud från dem, som tvärt gör helt om. Och detta är sannerligen svårt, utom för dem, som Allah har väglett. Och Allah skulle aldrig låta er tro vara förgäves; Allah är sannerligen Melidsam (och) Barmhärtig mot folket.

145. Vi ser dig sannerligen ofta vända ditt huvud mot himlen, förvisso kommer Vi då att låta dig vända dig mot den Qiblah, som behagar dig. Så vänd ditt ansikte mot den

صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۫ وَّنَحْنُ
لَهٗ عٰبِدُوْنَ ﴿١٣٩﴾
قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا فِى اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ
اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُخْلِصُوْنَ ﴿١٤٠﴾
اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَ
يَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ؕ قُلْ
ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ
شَهَادَةً عِنْدَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤١﴾
تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا
كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٢﴾ ع ١٦ ١٦
سَيَقُوْلُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ عَنْ
قِبْلَتِهِمُ الَّتِىْ كَانُوْا عَلَيْهَا ؕ قُلْ لِّلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَ
الْمَغْرِبُ ؕ يَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٤٣﴾
وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَّسَطًا لِّتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى
النَّاسِ وَيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَيْكُمْ شَهِيْدًا ؕ وَمَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِىْ كُنْتَ عَلَيْهَآ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَّتَّبِعُ الرَّسُوْلَ
مِمَّنْ يَّنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ ؕ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيْرَةً اِلَّا
عَلَى الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ ؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيْعَ اِيْمَانَكُمْ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤٤﴾
قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِى السَّمَآءِ ۚ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ
قِبْلَةً تَرْضٰىهَا ۪ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

Heliga Moskén, och vänd era ansikten mot den varhelst ni befinner er. Och de, till vilka Boken har givits, vet att detta är sanningen från deras Herre; och Allah är icke omedveten om vad de gör.

146. Och även om du skulle ge varje Tecken till dem, som givits Boken, skulle de aldrig komma att följa din Qiblah, icke heller skulle du följa deras Qiblah, icke heller skulle några av dem följa andras Qiblah. Och om du skulle följa deras önskningar efter det att kunskapen har kommit till dig, då kommer du sannerligen att vara bland överträdarna.

147. De, till vilka Vi har givit Boken, känner igen den liksom de känner igen sina söner, men vissa av dem gömmer förvisso sanningen medvetet.

148. (Det är) sanningen från din Herre, var därför icke bland dem som icke tror.

149. Och var och en har ett mål mot vilket han riktar hela sin uppmärksamhet. Tävla då med varandra i goda gärningar. Varhelst ni må vara kommer Allah att sammanföra er alla. Allah har förvisso makt att göra allt vad Han vill.

150. Och var du än kommer från, vänd ditt ansikte mot den Heliga Moskén, ty det är verkligen sanningen från din Herre. Och Allah är icke omedveten om vad du gör.

151. Och var du än kommer från, vänd ditt ansikte mot den Heliga Moskén, och varhelst ni är, vänd era ansikten mot den, så att folk icke måtte ha några bevis emot er, utom de, som är orättvisa — så frukta dem icke, utan frukta Mig — och så att Jag måtte fullkomma Min nåd över er, och så att ni måtte bli rätt vägledda.

152. Alldeles som Vi har sänt ett Sändebud till er från ert eget folk, som läser upp Våra

وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ وَإِنَّ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۗ
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٥﴾
وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَبِعُوا
قِبْلَتَكَ ۚ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ
قِبْلَةَ بَعْضٍ ۚ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا
جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ إِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٤٦﴾
الَّذِينَ آتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ۖ
وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٧﴾
١٤ ع ١ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٨﴾
وَلِكُلٍّ وِّجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ۗ أَيْنَ
مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا ۗ إِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٩﴾
وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ ۖ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٠﴾
وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۙ
لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۙ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥١﴾
كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيٰتِنَا

Tecken för er och renar er och lär er Boken och Visheten och undervisar er om det, som ni icke visste.

وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ
مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٥٢﴾

153. Kom därför ihåg Mig, och Jag kommer att minnas er, och var tacksamma mot Mig, och var icke otacksamma mot Mig.

ع ١٨ فَاذْكُرُوْنِيْٓ اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْا لِيْ وَلَا تَكْفُرُوْنِ ﴿١٥٣﴾

154. O ni som tror, sök hjälp genom uthållighet och Bön, Allah är förvisso med dem, som tålmodigt härdar ut.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ؕ اِنَّ
اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٥٤﴾

155. Och säg icke om dem, som dräps för Allahs sak, att de är döda, nej, de är levande, ni varseblir det bara icke.

وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ يُّقْتَلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ ؕ بَلْ
اَحْيَآءٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَشْعُرُوْنَ ﴿١٥٥﴾

156. Och Vi kommer att pröva er med något av fruktan och hunger och förlust av egendom och liv och frukter, men förkunna glada budskap till dem, som härdar ut.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوْعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرٰتِ ؕ وَبَشِّرِ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٥٦﴾

157. De, som när en olycka drabbar dem, säger: Vi tillhör sannerligen Allah, och till Honom skall vi återvända.

الَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّآ
اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿١٥٧﴾

158. Det är över dessa, som välsignelser från deras Herre sänker sig och även barmhärtighet, och det är dessa, som är rätt vägledda.

اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۟ وَ
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ ﴿١٥٨﴾

159. Al-Safa och Al-Marwa är förvisso bland Allahs Minnesmärken. Därför är det ingen synd för den, som är på Pilgrimsfärd till Huset eller utför Umra att gå runt de två. Och för den, som gör gott utöver det nödvändiga, är Allah sannerligen Erkännande (av goda gärningar och) Allvetande.

اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَّطَّوَّفَ
بِهِمَا ؕ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ
عَلِيْمٌ ﴿١٥٩﴾

160. De, som gömmer det av Tecken och vägledning, som Vi har sänt ned, efter det att Vi har klargjort det för folket i Boken, det är dessa, som Allah förbannar, och de av er som har rätt att förbanna, förbanna dem (så).

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالْهُدٰى
مِنْۢ بَعْدِ مَا بَيَّنّٰهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتٰبِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ
اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللّٰعِنُوْنَ ﴿١٦٠﴾

161. Men de, som ångrar sig och förbättrar sig och öppet förklarar (sanningen), det är dessa till vilka Jag vänder Mig med förlåtelse, och Jag är Ofta Återvändande (i medlidande och) Barmhärtig.

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَبَيَّنُوْا فَاُولٰٓئِكَ اَتُوْبُ
عَلَيْهِمْ ۚ وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦١﴾

162. De, som icke tror och dör medan de är icke troende, över dem skall Allahs och änglarnas och alla människornas sammanlagda förbannelse vila.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ
عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٢﴾

163. De skall förbli i den. Straffet skall icke lättas för dem och icke heller skall de givas uppskov.

خَالِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا
هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٣﴾

164. Och er Gud är En Gud, det finns ingen gud förutom Han, den Nåderike, den Barmhärtige.

وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٤﴾ ع ١٩

165. I skapelsen av himlarna och jorden och i växlingen mellan natt och dag, och i skeppen, som seglar på havet med det som gagnar människan, och i vattnet, som Allah sänder ned från skyn och därmed vederkvicker jorden efter dess död och sprider alla slags djur på den och i vindens växling och molnen som tvingats till tjänst mellan himlen och jorden — finns sannerligen Tecken för det folk, som använder sitt förstånd.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ
النَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ
النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا
بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ
وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Och det finns vissa bland människorna, som åt sig själva skaffar föremål, andra än Allah, att dyrka, och älskar dem, som de borde älska Allah. Men de troende är starkare i (sin) kärlek till Allah. Och om de, som överträder, (nu) kunde se den (tid), då de skall se straffet, (då skulle de inse) att all makt tillhör Allah och att Allah bestraffar strängt.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا
يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا
لِلَّهِ ۗ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ لا
أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٦﴾

167. (Kunde de bara se) när de som efterföljdes kommer att förneka sina efterföljare och kommer att se straffet, och deras möjligheter till ett närmande kommer att skäras sönder (de kommer att stå helt hjälplösa).

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٧﴾

168. Och de som följde efter kommer att säga: Om vi bara kunde vända tillbaka, skulle vi förneka dem, alldeles som de har förnekat oss. Sålunda kommer Allah att visa dem deras gärningar som vånda, och de skall icke kunna undkomma Elden.

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ
كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا ۗ كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ
عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾ ع ٢٠

169. O ni människor! Ät av det som är tillåtet (och) nyttigt på jorden; och följ icke i Satans fotspår, han är förvisso en uppenbar fiende för er.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٩﴾

170. Han uppmanar er bara till det, som är ont och elakt och till att säga det ni icke vet om Allah.

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوْٓءِ وَالْفَحْشَآءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى
اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Och när det sägs till dem: Följ det, som Allah har sänt ned, säger de: Nej, vi kommer att följa det (spår), som våra fäder följde. Vad! Även om deras fäder icke alls hade något förstånd och icke följde den rätta vägen.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَآ أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَآءَنَا ۗ أَوَلَوْ كَانَ آبَآؤُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَّلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧١﴾

172. Och det är med de icke troende, liksom med den, som ropar till den varelse, som icke hör något, utom ett rop och ett skrik. (De är) döva, stumma (och) blinda — så de förstår icke.

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
إِلَّا دُعَآءً وَّنِدَآءً ۗ صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٧٢﴾

173. O ni som tror, ät av de goda ting Vi har försett er med och tacka Allah, om det är Honom Som ni verkligen tillber.

يَآأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ
وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٣﴾

174. Han har endast förbjudit er det som dör av sig självt, och blod och svinets kött och det över vilket namnet på någon annan än Allah har nedkallats. Men den som tvingas av nöden, utan att varken vara ohörsam eller överskrida gränsen, för honom är det ingen synd. Allah är sannerligen Högst Förlåtande, Barmhärtig.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ
وَمَآ أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّ
لَا عَادٍ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٤﴾

175. De, som döljer det, som Allah har sänt ned av Boken och tar ett ringa pris i utbyte mot den, de fyller icke sina magar med något annat än eld. Allah kommer icke att tala till dem på Uppståndelsens Dag, icke heller kommer Han att rena dem. Och för dem finns ett svårt straff.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَ
يَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۙ أُولٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٥﴾

176. Det är de, som köpt villfarelse för vägledning och straff för förlåtelse. Hur stor är deras fördragsamhet mot Elden.

أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ
بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٦﴾

177. Det är för att Allah har sänt ned Boken med sanningen, — och de som är oense beträffande Boken har (gått) långt i fientlighet.

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِي الْكِتٰبِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٧﴾ ع

178. Det är icke rättfärdighet att ni vänder era ansikten mot Öst eller Väst, utan (sant)

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَ

rättfärdig är den som tror på Allah och den Yttersta Dagen och änglarna och Boken och Profeterna, och som av kärlek till Honom ger ut sin egendom till släktingarna och de föräldralösa och de behövande och den vägfarande och de som ber (om allmosor) och för (att friköpa) fångar, och förrättar Bönen och betalar Zakat, och de, som uppfyller sina löften när de avgivit dem, och den, som är tålmodig i fattigdom och svårigheter, och den (som är orubblig) i krigstider, det är dessa, som visat sig vara sannfärdiga, och det är dessa, som är uppriktigt Gudfruktiga.

179. O, ni som tror, (en rättvis) vedergällning är föreskriven er när det gäller dråp, en fri man för en fri man, en slav för en slav och en kvinna för en kvinna. Men den skall behandlas rättvist, som blir förlåten av sin skadade broder, som vidtager (åtgärder för förverkligandet av blodspengarna), och mördaren skall betala honom blodspengarna på ett hederligt sätt. Detta är en lättnad från er Herre och en nåd. Och för den, som därefter överträder, för honom skall det finnas ett plågsamt straff.

180. Och det finns liv för er i vedergällningens (lag), på det att ni, O förståndiga människor, måtte åtnjuta trygghet.

181. Om ni efterlämnar stor förmögenhet när döden kommer till någon av er, är det föreskrivet för er att (ni skriver) ett testamente till föräldrar och nära släktingar och handlar med rättvisa. (Detta är) en plikt för dem som fruktar Gud.

182. Och för den, som ändrar det efter det att han har hört det, på dem, som ändrade det, kommer synden av detta sannerligen att vila. Allah är förvisso Allhörande (och Allvetande).

183. Men för den, som befarar partiskhet eller en orättvisa av testatorn och försonar dem (de berörda parterna) är det ingen synd. Allah är förvisso Mest Förlåtande (och) Barmhärtig.

184. O ni som tror! Det har föreskrivits er att fasta liksom det var föreskrivit för dem, som

الْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيّٖنَ ۚ وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى
حُبِّهٖ ذَوِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ ۙ
وَالسَّآئِلِيْنَ وَفِي الرِّقَابِ ۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى
الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُوْفُوْنَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عٰهَدُوْا ۚ وَالصّٰبِرِيْنَ
فِي الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِيْنَ الْبَاْسِ ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
صَدَقُوْا ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿١٧٧﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلٰى ؕ
اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰى ؕ فَمَنْ
عُفِيَ لَهٗ مِنْ اَخِيْهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ ۢ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَدَآءٌ
اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍ ؕ ذٰلِكَ تَخْفِيْفٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ؕ
فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٧٨﴾
وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يّٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُوْنَ ﴿١٧٩﴾
كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ
خَيْرًا ۖۚ اِۨلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ؕ ﴿١٨٠﴾
فَمَنْۢ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَآ اِثْمُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ
يُبَدِّلُوْنَهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٨١﴾
فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوْصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ
فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٨٢﴾ ع ٢٢ ٦
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ

levde före er, på det att ni måtte vara på er vakt mot ondska.

185. Den (föreskrivna fastan är) för ett bestämt antal dagar, men den bland er, som är sjuk eller på resa (åligger det att fasta) samma antal dagar, och för dem, som saknar kraft att fasta — och de som är oförmögna eller svaga, finns det en lättnad — att bespisa en fattig människa. Och det är bättre för den, som frivilligt handlar gott. Och att fasta är bra för er, om ni bara visste.

186. Månaden Ramadan är den i vilken Qur'anen uppenbarades till vägledning för mänskligheten med klara vittnesbörd om vägledning och urskillning. Därför må den av er, som är närvarande (hemma) denna månaden iakttaga fastan i den. Men den, som är (tillfälligt) sjuk eller på resa (åligger det att fasta) samma antal dagar. Allah önskar (göra det) lätt för er och Han vill icke göra det svårt för er och Han önskar att ni fullgör antalet och att ni måtte förhärliga Allah för att Han har väglett er och att ni måtte vara tacksamma.

187. Och när Mina tjänare frågar dig om mig, (säg): Jag är nära. Jag hörsammar den åkallandes bön när han ber till Mig. Så de borde hörsamma Mig och tro på Mig, på det att de måtte följa den rätta vägen.

188. Det har gjorts tillåtet för er att gå in till era hustrur om natten under fastan. De är (en slags) klädnad för er och ni är (en slags) klädnad för dem. Allah vet att ni har handlat orätt mot er själva och därför har Han vänt Sig till er med nåd och givit er lättnad. Så nu kan ni gå in till dem och söka vad Allah har föreskrivit för er; och ät och drick till dess att gryningens vita strimma tydligt skiljs från den svarta för er. Iakttag sedan fullständig fasta till nattens inbrott och gå icke in till dem medan ni vistas i moskéerna för andaktsövningar. Dessa är de gränser Allah har (fastställt), så närma er dem icke. Sålunda gör Allah Sina

عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٨٤﴾
اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۭ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ عَلٰى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۭ وَعَلَى الَّذِيْنَ يُطِيْقُوْنَهٗ
فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍ ۭ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
لَّهٗ ۭ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٥﴾
شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى
لِّلنَّاسِ وَبَيِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ
مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۭ وَمَنْ كَانَ مَرِيْضًا اَوْ عَلٰى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۭ يُرِيْدُ اللّٰهُ بِكُمُ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۡ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٨٦﴾
وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ ۭ اُجِيْبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِيْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ لَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُوْنَ ﴿١٨٧﴾
اُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَاۗىِٕكُمْ ۭ هُنَّ
لِبَاسٌ لَّكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۭ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنْكُمْ ۚ فَالْـٰٔنَ بَاشِرُوْهُنَّ وَابْتَغُوْا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ
وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۠ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ
اِلَى الَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوْهُنَّ وَاَنْتُمْ عٰكِفُوْنَ فِي الْمَسٰجِدِ
تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوْهَا ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ

befallningar tydliga för människorna för att de måtte bli säkra mot ondska.

189. Och förtär icke med falska medel allmänna ägodelar, och giv dem icke (i mutor) åt myndigheterna, så att ni orättmätigt förtär en del av (andra) människors egendom, när ni vet.

190. De frågar dig om nymånarna. Säg: De är till för att mäta tiden för människornas (allmänna bekvämlighet) och för Vallfärden. Och det är icke rättfärdighet att gå in i husen bakvägen; utan (sant) rättfärdig är den, som fruktar Gud. Och ni skall gå in i husen genom deras portar, och frukta Allah på det att ni måtte vara lyckliga.

191. Och strid på Allahs väg emot dem, som strider emot er, men överträd icke. Allah älskar sannerligen icke överträdarna.

192. Och dräp dessa överträdare varhelst ni möter dem och driv bort dem från den plats från vilken de drev bort er, ty förföljelse är värre än dråp. Och strid icke med dem (i eller) nära den Heliga Moskén så länge de icke bekämpar er i den. Men om de bekämpar er, strid då med dem. Sådan är de icke troendes lön.

193. Men om de upphör, då är Allah förvisso Mest Förlåtande Barmhärtig.

194. Och bekämpa dem tills dess att det icke längre råder någon förföljelse, och religionen (endast bekänner sig) till Allah. Men om de avstår, (kom då ihåg) att ingen fientlighet är tillåten förutom mot missdådarna.

195. (En kränkning av) den Heliga Månaden (kan vedergällas) i den Heliga Månaden, och för (allt) heligt finns en vedergällningslag. Så bestraffa den som begår övergrepp mot er i samma utsträckning som han begick övergrepp mot er. Och frukta Allah och vet att Allah är med dem som fruktar Honom.

196. Och offra för Allahs sak, och kasta icke er själva i fördärvet med egna händer, och gör goda gärningar, Allah älskar sannerligen dem som gör goda gärningar.

آيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿۱۸۸﴾
وَلَا تَأْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوْا بِهَآ
اِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ
۲۳ ع وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۹﴾ ع
يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ
وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى وَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ اَبْوَابِهَا
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۱۹۰﴾
وَقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا
تَعْتَدُوْا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿۱۹۱﴾
وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ وَاَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ
حَيْثُ اَخْرَجُوْكُمْ وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَ
لَا تُقٰتِلُوْهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقٰتِلُوْكُمْ
فِيْهِ فَاِنْ قٰتَلُوْكُمْ فَاقْتُلُوْهُمْ كَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۹۲﴾
فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۹۳﴾
وَقٰتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ لِلّٰهِ
فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۹۴﴾
اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ
فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۹۵﴾
وَاَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا بِاَيْدِيْكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ
ع وَاَحْسِنُوْا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۹۶﴾

197. Och utför Pilgrimsfärden och 'Umra för Allahs sak, men om ni hålls tillbaka, (offra) då det offer som är lättillgängligt, och raka icke era huvuden förrän offret når sin bestämmelseort. Och den som är sjuk bland er eller har en hudsjukdom (i skalpen), (och inte kan vänta med räkningen skall därför utföra) ett försoningsoffer antingen genom fasta eller ge allmosor eller ett offer. Men när ni är i säkerhet då skall den, som kan begagna sig av 'Umra tillsammans med Pilgrimsfärden (utföra) vilket offer som helst som är lätt åtkomligt. Men de (av er), som icke kan finna (ett offer) skall fasta tre dagar under Vallfarten och sju när ni återvänder hem. Det är tio i allt. Detta är för den person vars familj icke bor nära den Heliga Moskén. Och frukta Allah och vet att Allah är sträng när det gäller att straffa.

198. Vallfartens månader är välkända, så vemhelst som önskar utföra Pilgrimsfärden under dessa månader (skall komma ihåg att) (det får) icke (förekomma) elakt tal, icke heller några överträdelser, icke heller något gräl under Pilgrimsfärden. Och vad gott ni än gör, Allah vet det. Och utrusta er själva med (nödvändig) proviant för er resa och den bästa provianten är sannerligen rättfärdighet. Och frukta (endast) Mig, O ni förståndets människor.

199. Det är ingen synd för er att ni söker er Herres gåvor. Men när ni går fram från 'Arafat, kom ihåg Allah vid Mash'ar al-Haram, och minns Honom eftersom Han har väglett er, fastän ni tidigare var bland de vilsegångna.

200. Strömma sedan fram därifrån folket strömmar fram och sök Allahs förlåtelse, Allah är sannerligen Mest Förlåtande, Barmhärtig.

201. Och när ni har utfört de andaktsövningar som föreskrivits er, fira Allahs lov, som ni (brukade) fira era fäders lov, eller med till och med större tillgivenhet. Och bland människor finns det de, som säger: Vår Herre giv oss (goda ting) i denna världen, och sådana skall icke ha någon del i nästa Värld.

وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ؕ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ
مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوْا رُءُوْسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحِلَّهٗ ؕ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ بِهٖۤ اَذًى مِّنْ رَّاْسِهٖ
فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ فَاِذَاۤ اَمِنْتُمْ
فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِى الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ ؕ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ
لَّمْ يَكُنْ اَهْلُهٗ حَاضِرِى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٧﴾ ع
اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمٰتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوْقَ ۙ وَلَا جِدَالَ فِى الْحَجِّ ؕ وَمَا
تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ؕ وَتَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ التَّقْوٰى وَاتَّقُوْنِ يٰۤاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿١٩٨﴾
لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ
فَاِذَاۤ اَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِّنْ
قَبْلِهٖ لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿١٩٩﴾
ثُمَّ اَفِيْضُوْا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا
اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٠٠﴾
فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ
اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ؕ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ
رَبَّنَاۤ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا وَمَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠١﴾

202. Och bland dem finns det de som säger: Vår Herre, giv oss goda ting i denna världen lika väl som goda i den kommande världen, och rädda oss från Eldens pina.

203. För dessa skall det finnas en (rikligt) tilltagen del på grund av vad de har förtjänat. Och Allah är Snabb i räkenskap.

204. Och kom ihåg Allah under det fastställda antalet dagar men för dem som har bråttom (att resa) efter två dagar, skall det icke vara någon synd, och för dem som stannar kvar skall det icke (heller) vara någon synd. (Denna anvisning) är för den som fruktar Allah. Så frukta Allah och vet att ni (alla) skall föras samman inför Honom.

205. Och bland människor finns den vars tal om detta livet skulle behaga dig, och han kallar Allah till vittne om det som finns i hans hjärta, och ändå är han den mest grälsjuke bland grälsjuka.

206. Och när han besitter makt reser han omkring i landet för att skapa oroligheter i det, och förstör människornas odlingar och avkomma, och Allah älskar icke oroligheter.

207. Och när det sägs till honom: Frukta Allah, driver stoltheten honom till (ytterligare) synder. Så Helvetet kommer att bli hans tillräckliga belöning, och det är sannerligen en ond viloplats.

208. Och bland människor finns den, som skulle kunna sälja sig själv för att söka Allahs välbehag, och Allah är Medlidsam med (Sina) tjänare.

209. O ni som tror, underkasta er alla och följ icke Satans fotstpår, han är förvisso en uppenbar fiende för er.

210. Men om ni kommer på fall efter det att tydliga Tecken har kommit till er, vet då att Allah är Mäktig och Vis.

211. Vad väntar de på förutom att Allah skall komma med änglar till dem i molnens skydd och att frågan blir avgjord? Och allt återvänder till Allah.

212. Fråga Israels Barn om hur många tydliga Tecken Vi gav dem. Men för den som änd-

وَ مِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّ
فِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۲۰۲﴾
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّمَّا كَسَبُوْا ۭ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۲۰۳﴾
وَ اذْكُرُوا اللّٰهَ فِيْٓ اَيَّامٍ مَّعْدُوْدٰتٍ ۭ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِيْ
يَوْمَيْنِ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ
لِمَنِ اتَّقٰى ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۲۰۴﴾
وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ قَوْلُهٗ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَ يُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فِيْ قَلْبِهٖ ۙ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿۲۰۵﴾
وَ اِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيْهَا وَ يُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَ النَّسْلَ ۭ وَ اللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿۲۰۶﴾
وَ اِذَا قِيْلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهٗ
جَهَنَّمُ ۭ وَ لَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۲۰۷﴾
وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِيْ نَفْسَهُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ ۭ
وَ اللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿۲۰۸﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً ۠ وَ لَا
تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۲۰۹﴾
فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْكُمُ الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْٓا
اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۱۰﴾
هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِيْ ظُلَلٍ مِّنَ
الْغَمَامِ وَ الْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ ۭ وَ اِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُوْرُ ﴿۲۱۱﴾ ع ۲۵ ع ۹
سَلْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ كَمْ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ اٰيَةٍۢ بَيِّنَةٍ ۭ

rar Allahs gåva efter det att den kommit till honom, är Allah sannerligen Sträng när det gäller att straffa.

وَمَن يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَإِنَّ
اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١٢﴾

213. Denna världens liv har (gjorts sådant) att det verkar tilldragande för dem som icke tror, och de hånar dem som tror. Men de som fruktar (Gud) skall stå över dem på Uppståndelsens Dag, och Allah ger (Sina gåvor) till vem Han än vill utan räkenskap.

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٣﴾

214. Mänskligheten var en församling, (sedan blev de oense inbördes), så Allah uppreste Profeter som glädjebringare och som förmanare, och sände ned Boken som innehåller sanningen tillsammans med dem, på det att Han måtte döma mellan folket beträffande det vilket de var oense om. (Men då började de bli oense om Boken), av avundsjuka på varandra efter det att tydliga Tecken hade kommit till dem, och ingen var oense om den förutom de till vilka den givits. Nu har Allah genom Sin befallning väglett de troende till sanningen beträffande vilken de (icke troende) var oense, och Allah vägleder vem Han än behagar till den rätta vägen.

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَّاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ
لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ
فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا
فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللّٰهُ يَهْدِي مَن يَشَآءُ
إِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢١٤﴾

215. Tror ni att ni kommer att gå in i Himlen fastän detsamma icke har kommit över er som kom till dem, vilka gick bort före er? Fattigdom och svårigheter drabbade dem och de skakades häftigt till dess att Sändebudet och de som trodde tillsammans med honom, sade: När (kommer) Allahs hjälp? Ja, Allahs hjälp är sannerligen nära.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم مَّثَلُ
الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُم مَّسَّتْهُمُ الْبَأْسَآءُ وَالضَّرَّآءُ
وَزُلْزِلُوا حَتّٰى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ
مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ أَلَآ إِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٥﴾

216. De frågar dig vad de skall ge ut. Säg: Vad ni än ger ut av gott och av överflödig förmögenhet skall vara till föräldrar, nära släktingar, föräldralösa, behövande och den vägfarande. Och vad gott ni än gör, Allah vet det sannerligen mycket väl.

يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلْ مَآ أَنفَقْتُم مِّنْ
خَيْرٍ فَلِلْوٰلِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللّٰهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٢١٦﴾

217. Strid är föreskriven er fastän den är motbjudande för er, men det kan vara så att ni ogillar något som är bra för er och det kan vara

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسٰى أَن
تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسٰى أَن تُحِبُّوا

så att ni gillar något som icke är bra för er. Allah vet, och ni vet icke.

218. De frågar dig om strid i den Heliga Månaden. Säg: Att strida i den är något skändligt, men att hindra (människor) från Allahs väg, att vara otacksam mot Honom, (att hindra människor) från att besöka den Heliga Moskén och att köra bort dess folk därifrån är mer skändligt i Allahs tycke, och förföljelse är värre än att döda. Och de kommer icke att upphöra med att bekämpa er förrän de, har vänt er bort från er Tro, om de kan. Och den av er som vänder sig bort från sin Tro och dör medan han är en icke troende, det är dessa vilkas gärningar skall vara förgäves i denna världen och i den nästa. Dessa är Eldens invånare och i den skall de förbli.

219. De som tror och de som emigrerar och strävar hårt för Allahs sak, det är dessa som hoppas på Allahs barmhärtighet, och Allah är Mest Förlåtande, Barmhärtig.

220. De frågar dig om vin och lyckospel. Säg: Det finns en stor synd (och skada) i båda och också (någon) fördel för människorna, men deras synd är större än deras fördel. Och de frågar dig vad de skall ge ut. Säg: (Giv ut) vad ni kan undvara. Således gör Allah Sina befallningar tydliga för er på det att ni måtte begrunda,

221. denna världen och nästa. Och de frågar dig om de föräldralösa. Säg: Att främja deras välfärd är en mycket god gärning. Och om ni blandar er med dem är de era bröder. Och Allah känner den som söker skapa ofrid från den som gynnar (de föräldralösas) välfärd. Och om Allah så hade velat hade Han givit er umbäranden. Allah är förvisso Mäktig och Vis.

222. Och gift er icke med avgudadyrkande kvinnor förrän de tror, även en troende slavinna är bättre än en avgudadyrkerska, fastän hon kanske behagar er. Och giv icke (troende

ع شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٧﴾
يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۖ قُلْ قِتَالٌ
فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ
اللَّهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ۚ
وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ
فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٨﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٩﴾
يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ
كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا ۗ وَ
يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ ۖ قُلْ إِصْلَاحٌ
لَّهُمْ خَيْرٌ ۖ وَإِن تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢١﴾
وَلَا تَنكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ ۚ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ
خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ ۗ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ

kvinnor) i äktenskap till avgudadyrkare förrän de tror, (även) en troende slav är bättre än en avgudadyrkare, fastän han kanske behagar er (mycket). Dessa kallar till Elden, men Allah kallar till Himlen och till förlåtelse genom Hans Bud. Och Han gör Sina Tecken tydliga för folket på det att de måtte komma ihåg.

223. Och de frågar dig om menstruationen. Säg: Den är en opasslighet, så håll er borta från era kvinnor under menstruationen och gå icke in till dem förrän de är rena. Men gå in till dem som Allah har befallt er när de har renat sig. Allah älskar dem som håller sig rena.

224. Era hustrur är (en slags) odling för er, så närma er era odlingar när och hur ni vill och sänd framför er (något gott) för er själva, och frukta Allah och vet att ni skall möta Honom, och förkunna goda budskap till dem som tror.

225. Och gör icke Allah till måltavla för era eder så att ni (genom det) avhåller er från att göra gott och handla rättfärdigt och skapa fred mellan människor. Och Allah är Allhörande, Allvetande.

226. Allah kommer icke att låta er avlägga räkenskap för sådana av era eder som är förgäves, utan Han kommer att kalla er till räkenskap för vad era hjärtan har förtjänat. Och Allah är Mest Förlåtande, Fördragsam.

227. För de som högtidligt lovar (avhållsamhet) från sina hustrur är den (maximala) väntetiden fyra månader, om de sedan går tillbaka till sitt normala förhållande är Allah Mest Förlåtande, Barmhärtig.

228. Och om de beslutar sig för skilsmässa, då är Allah förvisso Allhörande, Allvetande.

229. Och de frånskilda kvinnorna skall beträffande sig själva vänta i tre perioder, och det är icke tillåtet för dem att dölja vad Allah har skapat i deras sköten om de tror på Allah och den Yttersta Dagen, och deras makar har större rätt att taga tillbaka dem under den perioden, såvida de önskar försoning. Och de

حَتّٰى يُؤْمِنُوْا ۚ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَّ لَوْ
اَعْجَبَكُمْ ۚ اُولٰٓئِكَ يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۚ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا
اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ ۚ وَيُبَيِّنُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٢٢﴾
وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْمَحِيْضِ ۗ قُلْ هُوَ اَذًى ۙ فَاعْتَزِلُوا
النِّسَآءَ فِى الْمَحِيْضِ ۙ وَلَا تَقْرَبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ ۚ
فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ۗ اِنَّ
اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ وَ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِيْنَ ﴿٢٢٣﴾
نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ۪ فَاْتُوْا حَرْثَكُمْ اَنّٰى شِئْتُمْ ۫ وَ
قَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ مُّلٰقُوْهُ ۗ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٢٤﴾
وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِّاَيْمَانِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْا وَتَتَّقُوْا
وَتُصْلِحُوْا بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٥﴾
لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِىْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوْبُكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿٢٢٦﴾
لِلَّذِيْنَ يُؤْلُوْنَ مِنْ نِّسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ ۚ
فَاِنْ فَآءُوْ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٢٧﴾
وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٨﴾
وَالْمُطَلَّقٰتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوْٓءٍ ۚ وَ
لَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَّكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِىْٓ اَرْحَامِهِنَّ
اِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۚ وَبُعُوْلَتُهُنَّ اَحَقُّ
بِرَدِّهِنَّ فِىْ ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُوْٓا اِصْلَاحًا ۚ وَلَهُنَّ مِثْلُ

(kvinnorna) har rimliga rättigheter lika deras (männens) över dem, dock har männen en viss fördel framför kvinnorna. Och Allah är Mäktig (och) Vis.

230. Sådan skilsmässa kan (kungöras) två gånger, sedan antingen behåll (dem) på ett passande sätt eller sänd iväg (dem) med vänlighet. Och det är icke lagligt för er att ni tar något av vad ni givit dem (era hustrur), såvida icke båda fruktar att de icke kan iakttaga de gränser som (föreskrivits) av Allah. Men om ni fruktar att de icke kan iakttaga de gränser som (föreskrivits) av Allah, då skall det icke vara någon synd för någon av dem i det, som hon ger för att få sin frihet. Dessa är de gränser som (föreskrivits) av Allah, så överskrid dem icke, och vem som än överskrider de gränser som Allah (föreskrivit), det är de som är de felande.

231. Och han som skiljer sig från henne (den tredje gången), då är hon därefter icke laglig för honom förrän hon gifter sig med en annan man, som också skiljer sig ifrån henne, då vilar det ingen synd på dem om de återvänder till varandra, såvida de är övertygade om att de kommer att kunna iakttaga de gränser som Allah har (föreskrivit). Och dessa är de gränser som Allah har (föreskrivit), vilka Han gör tydliga för ett folk som har kunskap.

232. Och när ni skiljer er från kvinnor och de närmar sig slutet av den (fastställda) tiden behåll dem då antingen eller sänd iväg dem på ett lämpligt sätt, men kvarhåll dem icke orättmätigt så att ni kanske felar mot dem. Och vem som än gör det handlar förvisso orätt mot sin egen själ. Och skämta icke med Allahs befallningar och kom ihåg Allahs ynnestbevis över er och Boken och den Visdom som Han har sänt ner till er genom vilken Han förmanar er. Och frukta Allah och vet att Allah känner väl till allt.

233. Och när ni skiljer er ifrån kvinnor och de når slutet av fristen, hindra dem icke från att gifta sig med sina makar om de sinsemellan samtycker på ett anständigt sätt. Detta är en förmaning för den bland er som tror på Allah

الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٩﴾ ع ٢٨ ١٢
الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ ۖ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ ۗ
وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا
أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ ۗ تِلْكَ
حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣٠﴾
فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا
غَيْرَهُ ۗ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا
إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣١﴾
وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۚ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ
ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ
وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣٢﴾ ع ٢٩ ١٣
وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ
ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ

och den Yttersta Dagen. Det är mer välsignat och renare för er och Allah vet, men ni vet icke.

234. Och mödrar skall ge di till sina barn i hela två år, (detta är) för dem som önskar fullfölja amningstiden. Och den man till vilken barnet hör skall vara ansvarig för hennes (moderns) uppehälle och kläder enligt sedvänjan. Ingen själ betungas utöver sin förmåga. Varken en moder skall tvingas lida på grund av sitt barn, eller den man, till vem barnet hör skall (tvingas lida) på grund av sitt barn, och detsamma (åligger faderns) arvinge. Om de båda med ömsesidigt samtycke och hänsyn beslutar (att barnet) skall avvänjas, vilar inget klander över dem. Och om ni önskar anställa en amma till era barn vilar det inget klander över er såvida ni på ett rättvist sätt betalar vad ni samtyckt till. Och frukta Allah och vet att Allah ser vad ni gör.

235. Och när det gäller de av er som dör och efterlämnar hustrur, skall de (hustrurna) vänta fyra månader och tio (dagar) beträffande sig själva. Och när de nått slutet på tiden skall inget klander vidlåta er för något de på ett anständigt sätt gör beträffande sig själva. Och Allah är Medveten om vad ni gör.

236. Och det skall icke vila något klander över er om ni ger en antydan rörande ett förslag om giftermål till (dessa) kvinnor eller om ni håller (era önskningar) dolda i era sinnen. Allah vet att ni kommer att tänka på dem (i detta sammanhang.) Men upprätta icke ett kontrakt med dem i hemlighet med undantag av att ni talar ett vackert ord. Och upplös icke äktenskapsbandet förrän den föreskrivna perioden når sitt slut. Och vet att Allah känner till vad som finns i era sinnen, så tag er i akt för Honom. Och vet att Allah är Mest Förlåtande, Fördragsam.

237. Det skall icke vara någon synd för er om ni skiljer er ifrån kvinnor medan ni icke har rört dem och icke heller bestämt en brudgåva

لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٢﴾
وَالْوَالِدٰتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُّتِمَّ الرَّضَاعَةَ ؕ وَعَلَى الْمَوْلُوْدِ لَهٗ
رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
اِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌۢ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُوْدٌ
لَّهٗ بِوَلَدِهٖ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ ۚ فَاِنْ اَرَادَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ؕ
وَاِنْ اَرَدْتُّمْ اَنْ تَسْتَرْضِعُوْٓا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَّآ اٰتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٣٣﴾
وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا يَّتَرَبَّصْنَ
بِاَنْفُسِهِنَّ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّعَشْرًا ۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٣٤﴾
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَآءِ
اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ؕ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُوْنَهُنَّ
وَلٰكِنْ لَّا تُوَاعِدُوْهُنَّ سِرًّا اِلَّآ اَنْ تَقُوْلُوْا قَوْلًا
مَّعْرُوْفًا ؕ وَلَا تَعْزِمُوْا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ
الْكِتٰبُ اَجَلَهٗ ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ
فَاحْذَرُوْهُ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿٢٣٥﴾ ع
لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ مَا لَمْ تَمَسُّوْهُنَّ
اَوْ تَفْرِضُوْا لَهُنَّ فَرِيْضَةً ۚۖ وَّمَتِّعُوْهُنَّ عَلَى الْمُوْسِعِ

för dem. Men dra försorg om dem — den rike enligt sin förmåga och den fattige enligt sin förmåga — ett underhåll på att lämpligt sätt. (Detta) är) en plikt för de ärbara.

238. Och om ni skiljer er ifrån dem innan ni har rört dem, men har bestämt en brudgåva för dem, då skall hälften av vad ni bestämt (betalas av er), såvida de icke efterskänker den, eller den man i vars händer äktenskapsbanden vilar efterskänker den. Och att ni skulle efterskänka den är närmare rättfärdigheten. Och glöm icke att handla väl mot varandra. Allah ser förvisso vad ni gör.

239. Ge akt på Bönerna och i synnerhet den mellersta Bönen och stå undergivet framför Allah.

240. Om ni befinner er i (ett tillstånd av) fruktan, (förrätta då era Böner) till fots eller ridande, men kom ihåg Allah när ni är i trygghet, eftersom Han har lärt er det som ni icke visste.

241. Och de av er som dör och efterlämnar hustrur skall testamentera ett års underhåll till dem utan att (de) visas ut. Men om de (själva) flyttar ut vilar inget klander över er beträffande något lämpligt de gör rörande sig själva. Och Allah är Mäktig och Vis.

242. Och för de frånskilda kvinnorna skall det (också) vara ett underhåll i förhållande till vad som är rimligt — en plikt för den Gudfruktige.

243. Sålunda gör Allah Sina befallningar tydliga för er på det att ni måtte förstå.

244. Har du icke hört om den som gick bort från sina hem och fruktade döden och de var tusentals? Och Allah sade till dem: Dö, sedan skänkte han dem liv. Allah är sannerligen nådig mot människorna, men de flesta människor är icke tacksamma.

245. Och strid för Allahs sak och vet att

قَدَرُهٗ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗ ۚ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٣٧﴾
وَاِنْ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ وَ قَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيْضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ
يَّعْفُوْنَ اَوْ يَعْفُوَا الَّذِيْ بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۚ وَ
اَنْ تَعْفُوْٓا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۚ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۚ
اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٣٨﴾
حٰفِظُوْا عَلَى الصَّلَوٰتِ وَ الصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى ۚ وَقُوْمُوْا
لِلّٰهِ قٰنِتِيْنَ ﴿٢٣٩﴾
فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا
اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٤٠﴾
وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا ۖۚ وَّصِيَّةً
لِّاَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ ۚ فَاِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْ مَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ
مِنْ مَّعْرُوْفٍ ۚ وَ اللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٤١﴾
وَ لِلْمُطَلَّقٰتِ مَتَاعٌ ۢ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٤٢﴾
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٤٣﴾ ع
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوْفٌ
حَذَرَ الْمَوْتِ ۪ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوْتُوْا ۫ ثُمَّ اَحْيَاهُمْ ۚ
اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٢٤٤﴾
وَ قَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ

Allah är Allhörande, Allvetande.

عَلِيمٌ ﴿٢٤٥﴾

246. Vem är det som vill ge Allah ett välbehagligt lån på det att Han måtte mångdubbla det mångfaldiga gånger för honom? Och Allah mottager och förstorar och till Honom skall ni tvingas återvända.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضٰعِفَهُ
لَهٗٓ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۚ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُۜطُ وَ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٦﴾

247. Har du icke hört om Israels Barns anförare efter Moses, när de sade till en av sina Profeter: Förordna en konung åt oss, så att vi kan strida på Allahs väg? Han sade: Är det icke troligt att ni icke kommer att strida om strid är er föreskriven? De sade: Vilket skäl skulle vi ha till att icke strida på Allahs väg när vi drivits bort från våra hem och våra söner? Men när strid befalldes dem, vände de om förutom ett litet antal bland dem. Och Allah känner överträdarna väl.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسٰى إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا ۖ قَالُوا وَمَا لَنَآ أَلَّا نُقَاتِلَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَآئِنَا ۖ
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۗ
وَاللَّهُ عَلِيمٌۢ بِالظّٰلِمِينَ ﴿٢٤٧﴾

248. Och deras Profet sade till dem: Allah har förordnat Talut som konung åt er. De sade: Hur kan han ha överhöghet över oss när vi är mer berättigade till överhöghet än han, och han icke har fått någon myckenhet av rikedom? Han sade: Allah har sannerligen utvalt honom över er och givit honom en myckenhet av ökad kunskap och av kroppens styrka. Och Allah ger överhöghet till vem Han vill, och Allah är Givmild, Allvetande.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًا ۖ قَالُوٓا أَنّٰى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ۖ
قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي
الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ۖ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَآءُ ۚ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٨﴾

249. Och deras Profet sade till dem: Tecknet på hans överhöghet är att ett hjärta skall givas er, i vilket det kommer att finnas frid från er Herre och ett arv av (godhet) som lämnats av Moses familj och Arons familj — och änglarna håller upp det. I detta finns det förvisso ett Tecken för er om ni är troende.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
تَرَكَ آلُ مُوسٰى وَآلُ هٰرُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ ۚ إِنَّ
فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٩﴾ ع ٣٢ ١٤

250. Och när Talut gav sig av med styrkorna sade han: Allah kommer sannerligen att pröva

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ ۙ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ

er med en flod. Så den som dricker därav hör icke till mig och den som icke smakar den hör förvisso till mig, förutom den som (bara) tager en handfull vatten med sin hand. Men de drack av det förutom några få av dem. Och när de gick över den — han och de som trodde med honom — sade de: Idag har vi ingen kraft emot Jalut och hans styrka. Men de som säkert visste att de (en dag) skulle komma att möta Allah sade: Hur många gånger har en mindre skara triumferat över en större skara genom Allahs befallning. Och Allah är med de orubbliga.

بِنَهَرٍ ۚ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي ۚ وَمَنْ لَمْ
يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ ۚ
فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۚ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ
بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ۚ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو
اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ
اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

251. Och när de strömmade fram för (att drabba samman) med Jalut och hans styrkor, sade de: O Vår Herre, ingjut orubblighet i oss och gör våra steg fasta och hjälp oss mot det icke troende folket.

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٥١﴾

252. Så de jagade dem på flykten genom Allahs befallning och David dräpte Jalut och Allah gav honom överhöghet och vishet och lärde honom det som behagade Honom. Och hade Allah icke drivit tillbaka vissa människor genom andra, då hade jorden verkligen varit full av missförhållanden. Men Allah är nådens Herre för (alla) folk.

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَ
آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ ۗ وَ
لَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٢﴾

253. Dessa är Allahs Tecken. Vi läser dem för dig med sanning. Du är sannerligen (ett) av Sändebuden.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٣﴾

254. Dessa är Sändebuden, några av dem har vi upphöjt över andra; och bland dem finns några till vilka Allah talade särskilt och upphöjde dem över andra. Och Vi gav Jesus, Marias son, tydliga bevis och styrkte honom med helighetens Ande. Och om Allah (så) hade velat, skulle de, (som kom) efter dem, icke ha stridit med varandra efter det att de hade fått tydliga Tecken, men de var oense. Bland dem fanns några som trodde, och bland dem fanns några som icke trodde. Och om

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۘ مِنْهُمْ
مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ ۖ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا
عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ
آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا

Allah (så) hade velat, skulle de icke ha stridit med varandra, men Allah gör vad Han vill.

255. O ni som tror! Giv ut av det som Vi har skänkt er, innan den dagen kommer när inget köpande eller säljande skall förekomma, icke heller vänskap, icke heller förbön, och det är de som icke tror, som handlar orätt mot (sig själva).

256. Allah — det finns ingen gud förutom Honom, den levande, den Bestående och Allt-Uppbärande. Slummer överväldigar Honom icke, icke heller sömn. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden tillhör Honom. Vem är den som vågar medla med Honom utan att ha Hans tillstånd? Han vet vad som ligger framför dem och vad som ligger bakom dem; och de omfattar ingenting av Hans kunskap utom det Han önskar. Hans tron sträcker sig över himlarna och jorden, och omsorgen om dem tröttar Honom icke, och Han är den Höge, den Store.

257. Det finns inget tvång i religionen. Den rätta vägen har sannerligen blivit tydligt åtskild från villfarelsen, så vem som än vägrar att låta sig ledas av dem, som överträder, och tror på Allah, har fattat tag i ett starkt handtag, som icke kan brytas. Och Allah är Allhörande, Allvetande.

258. Allah är deras vän, som tror. Han för dem ur (alla slags) mörker in i ljuset. Och de som icke tror, deras vänner är överträdare, som för dem ut ur ljuset in i (ett) mångfaldigt mörker. Dessa är eldens invånare, i den skall de förbli.

259. Har du icke hört om honom, som tvistade med Abraham och hans Herre, ty Allah hade givit honom ett konungadöme? När Abraham sade: Min Herre är Den, Som ger liv och vållar död, sade han: Jag ger (också) liv och vållar död. Abraham sade: Nåväl, Allah låter solen gå upp i Öst, låt du den gå upp i Väst. Den otrogne förvissades om det. Och

ع ۳۳ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿۲۵۴﴾ ع
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ
اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خُلَّةٌ وَّلَا شَفَاعَةٌ ؕ
وَالْكٰفِرُوْنَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۵۵﴾
اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ
وَّلَا نَوْمٌ ؕ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ مَنْ
ذَا الَّذِيْ يَشْفَعُ عِنْدَهٗۤ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ
عِلْمِهٖۤ اِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ
وَلَا يَـُٔوْدُهٗ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ﴿۲۵۶﴾
لَاۤ اِكْرَاهَ فِي الدِّيْنِ ۙ قَدْ تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ
فَمَنْ يَّكْفُرْ بِالطَّاغُوْتِ وَيُؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۚ لَا انْفِصَامَ لَهَا ؕ
وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۵۷﴾
اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۙ يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى
النُّوْرِ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اَوْلِيٰٓـُٔهُمُ الطَّاغُوْتُ ۙ
يُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ اِلَى الظُّلُمٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
ع ۳۴ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۵۸﴾ ع
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْ حَآجَّ اِبْرٰهٖمَ فِيْ رَبِّهٖۤ اَنْ اٰتٰىهُ
اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّيَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۙ
قَالَ اَنَا اُحْيٖ وَاُمِيْتُ ؕ قَالَ اِبْرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِيْ
بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ

Allah vägleder icke de orättfärdiga människorna.

260. Eller (har du icke hört) om sådana, som är lika honom, som passerade förbi en stad som hade kastats omkull på sina tak (och) utropade: När kommer Allah att återkalla den till livet efter dess undergång? Då lät Allah honom vara död i hundra år, sedan uppreste Han honom och sade: Hur länge har du befunnit dig (i detta tillstånd). Han svarade: Jag har befunnit mig en dag eller en del av en dag i det. (Allah) sade: (Så är det) men du har också befunnit dig (i detta tillstånd) i ett hundra år. Titta nu på din föda och dina djur — de har icke blivit skämda. Titta nu på din åsna. Och (Vi har utfört detta på det) att Vi ville göra dig till ett Tecken för människorna. Och se på benen, hur vi sätter dem i ordning och sedan höljer dem med kött. Och när detta stod klart för honom, sade han: Jag vet att Allah har makt att göra allt vad Han vill.

261. Och (kom ihåg) när Abraham sade: Min Herre visa mig hur Du ger de döda liv. (Gud) sade: Tror du icke? (Abraham) sade: Jo men (jag ber om detta) så att mitt hjärta måtte få ro. (Gud) svarade: Tag fyra fåglar och gör dem tillgivna mot dig. Placera sedan var och en av dem på en kulle. Kalla sedan på dem, de kommer att skynda till dig. Och vet att Allah är Mäktig (och) Vis.

262. Motstycket till dem som ger ut sin förmögenhet på Allahs väg är likt liknelsen om ett sädeskorn som växer upp i sju ax, i varje ax finns hundra korn. Och Allah mångfaldigar (det) ytterligare för vem Han än behagar, och Allah är Givmild, Allvetande.

263. De som ger ut sin förmögenhet på Allahs väg, och sedan icke låter hån eller förolämpningar följa på det de givit ut, för dem finns en belöning hos deras Herre, och de skall icke hysa fruktan, icke heller skall de sörja.

264. Ett vänligt ord och förlåtelse är bättre än välgörenhet som följs av en förolämpning. Och Allah är Självtillräcklig, Fördragsam.

فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٩﴾
أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۖ
فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَل لَّبِثْتَ
مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۖ
وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ ۖ وَانظُرْ إِلَى
الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦٠﴾
وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۖ قَالَ
أَوَلَمْ تُؤْمِن ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ۖ قَالَ
فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ
عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ
سَعْيًا ۚ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦١﴾
مَّثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ
حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةُ
حَبَّةٍ ۗ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٢﴾
الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا
يُتْبِعُونَ مَا أَنفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى ۙ لَّهُمْ أَجْرُهُمْ
عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٣﴾
قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّن صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا
أَذًى ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٤﴾

265. O ni som tror! Gör icke era allmosor värdelösa med klander och förolämpningar likt den som ger ut sin egendom för att bli sedd av människor, och icke tror på Allah och den Yttersta Dagen. Hans fall är likt fallet med en jämn klippa täckt med jord över vilken ett tungt regn faller och lämnar den kal och hård. De skall icke rädda något alls av vad de har tjänat. Och Allah vägleder icke de icke troende människorna.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِيْ يُنْفِقُ مَالَهٗ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلْدًا ۗ لَا
يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوْا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦٥﴾

266. Och deras fall, som ger ut sin egendom för att söka Allahs välbehag och för att styrka sina själar, är likt fallet med en trädgård på högt liggande mark. Ett tungt regn faller över den så att den tvåfaldigt frambringar sin frukt. Och om ett tungt regn icke faller över den, då är ett lätt regn (tillräckligt). Och Allah ser vad ni gör.

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ
اللّٰهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ ۢ بِرَبْوَةٍ
اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ ۚ فَاِنْ لَّمْ يُصِبْهَا
وَابِلٌ فَطَلٌّ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٦٦﴾

267. Skulle någon av er önska att det fanns en trädgård med palmer och vinrankor med strömmar flytande nedanför dem för honom — medan han har nått en hög ålder och han har en svag avkomma — och att en våldsam virvelvind skulle förgöra den och att den blev (helt) förbränd? På så sätt gör Allah Sina Tecken tydliga för er på det att ni måtte tänka er för.

اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُوْنَ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ لَهٗ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۙ
وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهٗ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ ۖ فَاَصَابَهَآ
اِعْصَارٌ فِيْهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ
الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٦٧﴾ ع

268. O ni som tror! Giv ut av det goda ni har förtjänat och av det Vi frambringar för er ur jorden, och sök icke det som är ont, så att ni kan ge ut från det när ni själva icke vill ha det, såvida ni icke överser med det. Och vet att Allah är självtillräcklig, Prisvärd.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْفِقُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا كَسَبْتُمْ
وَمِمَّآ اَخْرَجْنَا لَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيْثَ
مِنْهُ تُنْفِقُوْنَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيْهِ اِلَّآ اَنْ تُغْمِضُوْا فِيْهِ ۗ
وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿٢٦٨﴾

269. Satan hotar er med fattigdom och uppmanar er till det som är skändligt, medan Allah lovar er förlåtelse från Honom och frikostighet. Och Allah är Givmild, Allvetande.

اَلشَّيْطٰنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ ۚ وَاللّٰهُ
يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦٩﴾ ۖ

270. Han skänker vishet till vem Han behagar, och vem som än beviljas vishet har

يُّؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ

sannerligen förlänats ett överflöd av gott, och ingen tar sig i akt förutom de som är (utrustade) med förstånd.

271. Och vadhelst ni ger ut och vadhelst ni högtidligen lovar, Allah vet det sannerligen, och för syndarna kommer det icke att finnas några hjälpare.

272. Om ni ger allmosor öppet är (det gott) och väl, men om ni döljer dem och ger dem till de fattiga är det bättre för er, och Han kommer att tillgiva er (många) av era onda gärningar. Och Allah är medveten om det ni gör.

273. Det är icke ditt ansvar att få dem att följa den rätta vägen, utan Allah vägleder vem Han än vill. Och vadhelst ni ger ut av er egendom, (gagnar det) er själva, ty ni ger icke ut utom för att söka Allahs ynnest. Och vadhelst ni ger ut av er förmögenhet, kommer det att till fullo betalas tillbaka till er och ni skall icke göra någon orätt.

274. (Allmosorna är) för de fattiga, som hindras på Allahs väg och icke kan resa omkring i landet. Den okunnige tror att de icke lider brist eftersom de avhåller sig (från att tigga). Du skall känna igen dem genom deras uppträdande, de tigger icke efterhängset från människorna. Och vadhelst ni ger ut av er förmögenhet, Allah har en fullkomlig kännedom om det.

275. De som ger ut sin förmögenhet på natten och dagen, hemligt eller öppet, har sin belöning hos sin Herre, över dem skall ingen fruktan komma, icke heller skall de sörja.

276. De, som förtär räntor, reser sig icke utom som den reser sig, som Satan redan har slagit med vanvett. Det är för att de säger: Handel är (också) likt räntor, fastän Allah har gjort handeln tillåten och har gjort räntan förbjuden. Så om den till vem en varning kommer från hans Herre, avstår, då kommer (det han fick i det) förgångna att vara hans, och hans angelägenhet att (vila) hos Allah, och de som

أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٧٠﴾
وَمَا أَنفَقْتُم مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُم مِّن نَّذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهُ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿٢٧١﴾
إِن تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۖ وَإِن تُخْفُوهَا وَ
تُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن
سَيِّئَاتِكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧٢﴾
لَّيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ
وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنفُسِكُمْ ۚ وَمَا تُنفِقُونَ إِلَّا
ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۚ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٣﴾
لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ
التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُم بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
إِلْحَافًا ۗ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٤﴾ ع
الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَ
عَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٥﴾
الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا
الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا ۗ وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ۚ
فَمَن جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ
وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ

hemfaller till det, de är Eldens invånare, däri skall de förbli.

277. Allah utplånar räntor och låter välgörenheten öka. Och Allah älskar icke någon som är en icke troende (och) en framstående syndare.

278. De som tror och gör goda gärningar och förrättar Bönen och betalar Zakat, kommer sannerligen att få sin belöning från sin Herre, och ingen fruktan (skall komma) över dem, icke heller skall de sörja.

279. O ni som tror! Frukta Allah och avstå från det som återstår av räntor, om ni är (sanna) troende.

280. Men om ni icke gör (det), tag er då i akt för krig från Allah och Hans Sändebud, och om ni ångrar er, då skall ni behålla ert kapital, (sålunda) skall ni icke fela, icke heller skall någon orätt göras mot er.

281. Och om (gäldenären) befinner sig i knappa omständigheter (giv honom) då anstånd till dess att hans bekymmer har lättat. Och att ni efterskänker det som välgörenhet skall vara bättre för er, om ni bara visste.

282. Och var på er vakt för den dag då ni skall tvingas återvända till Allah, då skall varje själ till fullo betalas för vad den har förtjänat, och det skall icke göras dem något orätt.

283. O ni som tror! När ni lånar av varandra för en fastställd tid, skriv då upp det. Och låt en skrivare troget skriva i er närvaro, och ingen skrivare bör vägra att skriva, ty Allah har undervisat honom, så låt honom skriva och låt den diktera, som tar på sig ansvaret, och han skall frukta Allah, hans Herre och icke minska något från det. Men om den person som sätter sig i skuld har klent förstånd eller är svag eller själv är oförmögen att diktera låt då någon diktera, som rättvist kan skydda hans intressen. Och tillkalla två vittnen, från era män, och om två män icke finns (tillgängliga), kalla då en man och två kvinnor, sådana som

هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٧٦﴾
يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقٰتِ ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيْمٍ ﴿٢٧٧﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٨﴾
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِيَ مِنَ
الرِّبٰۤوا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٧٩﴾
فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاْذَنُوْا بِحَرْبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ
وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوْسُ اَمْوَالِكُمْ ۚ لَا تَظْلِمُوْنَ
وَلَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٨٠﴾
وَاِنْ كَانَ ذُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ۭ وَاَنْ
تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨١﴾
وَاتَّقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ اِلَى اللّٰهِ ۣ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ
ع نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٨٢﴾
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰۤى اَجَلٍ
مُّسَمًّى فَاكْتُبُوْهُ ۭ وَلْيَكْتُبْ بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌۢ بِالْعَدْلِ ۠ وَ
لَا يَاْبَ كَاتِبٌ اَنْ يَّكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ
وَلْيُمْلِلِ الَّذِيْ عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ وَلَا
يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا ۭ فَاِنْ كَانَ الَّذِيْ عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيْهًا
اَوْ ضَعِيْفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيْعُ اَنْ يُّمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ
وَلِيُّهٗ بِالْعَدْلِ ۭ وَاسْتَشْهِدُوْا شَهِيْدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ ۚ

ni godkänner som vittnen, så att om den ena av de två (kvinnorna) glömmer, den andra kan påminna henne. Och vittnena skall icke vägra när de tillkallas. Och var icke ovilliga att skriva upp det vare sig det är litet eller mycket, tillsammans med den fastställda förfallodagen. Detta är rättvisare i Allahs tycke och gör beviset säkrare och kommer mer sannolikt att rädda er från tvivel, (så skriv upp det), såvida det icke är en affär i reda pengar, som ni gör på stället med varandra, i vilket fall det icke är någon synd för er att ni icke skriver upp det. Och ha vittnen när ni säljer till varandra, och låt icke skrivaren eller vittnet komma till skada. Och om ni gör (det), då är det sannerligen olydnad för er del, och frukta Allah. Och Allah undervisar er och Allah vet allting mycket väl.

فَإِن لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ
مِنَ الشُّهَدَاءِ أَن تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا
الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا
أَن تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
عِندَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَن
تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا
يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِن تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ
بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

284. Och om ni befinner er på resa och ni icke finner någon skrivare, lämna då en pant att genast ta i besittning. Och om en av er anförtror något åt en annan, låt då den som är betrodd överlämna det som anförtrotts åt honom och låt honom frukta Allah, hans Herre. Och göm icke vittnesbörd, och vem som än gömmer det, hans hjärta är synnerligen syndigt. Och Allah är Väl Underkunnig om vad ni gör.

وَإِن كُنتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ
مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي
اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ
وَمَن يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلِيمٌ ﴿٢٨٤﴾ ع ٣٩

285. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden tillhör Allah, och vare sig ni yppar det som finns i era sinnen eller håller det dolt, kommer Allah att kalla er till räkenskap för det, då kommer Han att förlåta vem Han behagar och straffa vem Han än behagar, och Allah har makt att göra allt vad Han vill.

لِّلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِن تُبْدُوا
مَا فِي أَنفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُم بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ
لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٢٨٥﴾

286. Detta av (Våra) Sändebud tror på det som uppenbarats för honom från hans Herre, (och detsamma) gör de troende, (alla bland dem) tror på Allah, och på Hans änglar, och på Hans Böcker, och på Hans Sändebud, (och säger): Vi gör ingen åtskillnad mellan något av Hans Sändebud, och de säger: Vi har hört och

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ
كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ

vi är lydiga. Vår Herre, vi (bönfaller Dig ödmjukt) om Din förlåtelse och till Dig skall vi återvända.

287. Allah betungar icke någon själ utöver dess förmåga. Den skall få (den belöning) den förtjänar och den skall få (det straff) den ådrager sig. Vår Herre, straffa oss icke om vi glömmer eller gör oss skyldiga till ett misstag, och vår Herre lägg icke en börda på oss som den du lagt på dem som levde före oss. Vår Herre, betunga oss icke med det, som vi icke har styrka nog att bära, och utplåna våra (synder) och skänk oss förlåtelse och ha förbarmande med oss. Du är vår Härskare, så hjälp oss mot de icke troende människorna.

رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٦﴾
لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا اكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۚ
وَاعْفُ عَنَّا ۗ وَاغْفِرْ لَنَا ۗ وَارْحَمْنَا ۚ أَنْتَ مَوْلَانَا
فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٧﴾ ع

سُوْرَةُ اٰلِ عِمْرٰنَ مَدَنِيَّةٌ

آياتها ركوعاتها (٣)

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn.

2. Alif Lam Mim. (Jag är Allah, den Allvetande).

3. Allah är Den bredvid Vilken ingen annan är värdig tillbedjan, den Levande, den Beståndande och Allt-Uppbärande.

4. Han har sänt ned den bok som innehåller sanningen till dig (och) som bekräftar det som föregick den; och han har sänt ned Toran och Evangeliet före (denna) vägledning för folket och Han har sänt ned den oföränderliga Sanningen.

5. De som förnekar Allahs Tecken skall sannerligen få ett svårt straff. Och Allah är Mäktig, vedergällningens Herre.

6. Sannerligen, ingenting på jorden eller i himlarna är dolt för Allah.

7. Det är Han som formar er som Han vill i moderliven, det finns ingen värdig tillbedjan utom Han, den Mäktige, den Vise.

8. Det är Han som har sänt ned Boken till dig, i den finns verser som är (fasta och) avgörande i sin betydelse — de är bokens grundvalar — och det finns andra som medger olika tolkningar. Men de vilkas hjärtan är vrånga följer sådana av dem som medger olika tolkningar och söker (orsaka) oenighet och söker (felaktiga) tolkningar hos dem. Och ingen vet deras (rätta) betydelse förutom Allah och de som fast grundar sig på kunskap, de säger: Vi tror på det, det hela kommer från vår Herre. Och ingen tar sig i akt utom de som begåvats med förmågan att tänka.

9. Vår Herre, låt icke våra hjärtan bli vrånga efter det att Du har väglett oss, och

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١
الٓمّٓ ۝٢
اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۝٣
نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۙ مِنْ قَبْلُ هُدًى
لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۝٤
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ
وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝٥
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَآءِ ۝٦
هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ لَآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٧
هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ
هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ
قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ
الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَاْوِيْلِهٖ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهٗٓ
اِلَّا اللّٰهُ وَالرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ يَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ كُلٌّ
مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝٨
رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ

skänk oss nåd från Dig Själv, Du sannerligen den mest Nåderike Givaren.

لَّدُنْكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٩﴾

10. Vår Herre, Du kommer förvisso att samla ihop mänskligheten på den Dag om vilken det icke råder något tvivel, Allah bryter sannerligen aldrig (Sitt) löfte.

رَبَّنَآ إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ
لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٠﴾ ع ٩

11. De som icke tror — deras ägodelar och deras barn kommer icke alls att gagna dem mot Allah, och det är de som är Eldens bränsle.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَآ أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْئًا ۖ وَأُولٰٓئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١١﴾

12. (Deras fall är) likt Faraos folk och de före dem, de förkastade Våra Tecken, så Allah straffade dem för deras synder, och Allah är Sträng i att straffa.

كَدَأْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَأَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٢﴾

13. Säg till dem som icke tror: Ni kommer att övervinnas och samlas i Helvetet, och en ond uppehållsort är det.

قُلْ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلٰى جَهَنَّمَ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٣﴾

14. Det var sannerligen ett Tecken för er i de två arméerna som drabbade samman med varandra — en armé, som stred för Allahs sak, och den andra icke troende, som de med ögonmått såg vara dubbelt så många som de själva. (Sålunda) styrker Allah vem Han än behagar med sin hjälp. I det är sannerligen en läxa för dem som har ögon.

قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۖ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَأُخْرٰى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ ۚ وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَآءُ ۗ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾

15. Kärleken till begärliga ting har gjorts skenbart vacker för männen — kvinnor och barn och högar av guld och silver på lager och utmärkta hästar och boskap och gröda. Det är det nuvarande livets försörjning, men det är hos Allah som det bästa hemmet finns.

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسَآءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۗ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٥﴾

16. Säg: Skall jag upplysa er om något bättre än det? För dem som fruktar Gud, finns det (Paradisets) Trädgårdar hos deras Herre, genomflutna av floder, i dem skall de förbli, och dygdiga makar och Allahs välbehag. Och Allah ger akt på (Sina) tjänare.

قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ۚ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٦﴾

17. De som säger: Vår Herre, vi tror, förlåt oss därför våra synder och bevara oss från Eldens straff.

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٧﴾

18. De orubbliga och de sannfärdiga och de ödmjuka och de som ger ut på Allahs väg och de som ber om tillgift under nattens senare del.

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٨﴾

19. Allah vittnar om att det icke finns någon gud förutom Han — och (detsamma gör) änglarna och de som äger kunskap, och är fasta i sin rättvisa, det finns ingen gud förutom Han, den Mäktige, den Vise.

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

20. Den (sanna) religionen hos Allah är sannerligen Islam. Och de till vilka Boken gavs var icke oense efter det att kunskapen hade kommit till dem, utom på grund av ömsesidig missunnsamhet. Och för den som förnekar Allahs Tecken, är Allah sannerligen Snabb att hålla räkenskap.

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٢٠﴾

21. Men om de tvistar med dig, så säg: Jag har fullständigt överlämnat mig åt Allah och detsamma har de gjort som följer mig. Och säg till dem som har givits Boken och till de Okunniga: Har ni (också) överlämnat er? Om de överlämnar sig, då kommer de sannerligen att bli rätt vägledda, men om de vänder tillbaka, då är din plikt bara att överbringa (Budskapet). Och Allah Ger akt på (Sina) tjänare.

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۗ
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ ۚ فَإِنْ
أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ ۗ
وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢١﴾

22. Sannerligen, förkunna ett smärtsamt straff för dem, som förnekar Allahs Tecken och med orätt försöker dräpa Profeterna och försöker dräpa sådana människor som verkar till rättvisa.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ
النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٢﴾

23. Det är de, vilkas gärningar blir till intet i denna världen och i nästa, och de kommer icke att ha några som hjälper dem.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. Har du icke sett dem som har fått (sin) del av Boken? De kallas till Allahs Bok så att den måtte döma mellan dem, men en grupp av dem vänder sig bort i motvilja.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ
إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَ
هُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

25. Det är för att de säger: Elden skall icke röra oss, utom för ett begränsat antal dagar. Och det de smidde ihop har vilselett dem beträffande deras religion.

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّآ أَيَّامًا مَّعْدُودٰتٍ ۖ
وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Hur (kommer det att bli med dem) när Vi kommer att samla ihop dem på den Dagen, om vilken det icke finns något tvivel, och när varje själ skall betalas fullt ut vad den har förtjänat, och de icke skall göras någon orätt?

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ ۫ وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

27. Säg: O Allah, Överhöghetens Herre, Du skänker överhöghet till den Du behagar och Du berövar den överhöghet som Du vill. Du upphöjer den Du vill och Du förnedrar den Du vill. I Din hand finns (Allt) gott. Du har förvisso makt att göra allt.

قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ
الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ ۫ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ
تَشَآءُ ۭ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ۭ إِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٧﴾

28. Du låter natten övergå i dag, och låter dagen övergå i natt: Och Du frambringar det levande ur det döda och frambringar det döda ur det levande. Och Du ger till vem Du än behagar utan mått.

تُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۫
وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾

29. Låt icke de troende föredra att ta icke troende till vänner framför troende — och den som gör det har inget med Allah att göra — utan skydda er själva helt mot dem. Och Allah varnar er mot att ta er friheter beträffande Honom och återvändandet är till Allah.

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ
فِي شَيْءٍ إِلَّآ أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقٰىةً ۭ وَيُحَذِّرُكُمُ
اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۭ وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٩﴾

30. Säg: Vare sig ni döljer det som finns i era hjärtan eller uppenbarar det, så vet Allah det, och Han vet vad som finns i himlarna och vad som finns på jorden. Och Allah har makt att göra allt.

قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ
اللّٰهُ ۭ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۭ وَ
اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

31. (Tag er i akt för) den Dag då varje själ kommer att stå ansikte mot ansikte med (allt) det goda den har gjort och (allt) det onda den har gjort. Den kommer att önska att det var ett stort avstånd mellan den och det (onda). Och Allah varnar er för sitt straff. Och Allah är synnerligen Medlidsam med (Sina) tjänare.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا ۚۖ
وَّمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوٓءٍ ۚ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهٗٓ
أَمَدًا بَعِيدًا ۭ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۭ وَاللّٰهُ رَءُوفٌ
بِالْعِبَادِ ﴿٣١﴾ ع ۳

32. Säg: Om ni älskar Allah, så följ mig, (då) kommer Allah att älska er och förlåta er era

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ

synder. Och Allah är ytterst Förlåtande (och) Barmhärtig.

33. Säg: Lyd Allah och Hans Sändebud, men om de vänder sig bort, kom då (ihåg) att Allah icke älskar de icke troende.

34. Allah utvalde Adam och Noak och Abrahams familj och Imrams familj över alla (den tidens folk).

35. De var varandras avkomlingar och Allah är All-Hörande, All-Vetande.

36. (Minns) när en av 'Imrans kvinnor sade, Min Herre, jag har lovat Dig ett heligt löfte att det som finns i mitt sköte skall tillägnas (Din tjänst). Så antag Du (detta) från mig, Du ensam är sannerligen All-Hörande, All-Vetande.

37. Men när hon nedkommit med det, sade hon, Min Herre, jag har fött ett flickebarn, — och Allah visste bäst vad hon nedkommit med, och det gossebarn (hon önskade att få) var icke likt det flickebarn (hon nedkommit med) — och jag har givit henne namnet Maria, och jag anförtror henne och hennes avkomma åt Ditt beskydd mot Satan, den förkastade.

38. Så hennes Herre godtog henne med ett nådigt godtagande och lät henne växa en utmärkt växt och gjorde Sakarja till hennes förmyndare. Närhelst Sakarja besökte henne i kammaren, fann han livsförnödenheter hos henne. Han sade, O Maria, varifrån har du fått detta? Hon svarade, det är från Allah. Allah ger sannerligen utan mått till vem Han än behagar.

39. Då (och där) bad Sakarja till sin Herre och sade, Min Herre, giv mig från Dig själv en ren avkomma, Du är sannerligen Den som Hör bön.

40. Och änglarna ropade till honom medan han stod och bad i kammaren, Allah ger dig glädjebudskap om Yahyya (Johannes,)

اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾
قُلْ أَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْكٰفِرِينَ ﴿٣٢﴾
إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرٰهِيمَ وَآلَ
عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِينَ ﴿٣٣﴾
ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِن بَعْضٍ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾
إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا
فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۖ إِنَّكَ أَنتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾
فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنثٰى ۖ وَاللّٰهُ
أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثٰى ۖ وَإِنِّي
سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا
مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾
فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا
وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ
وَجَدَ عِندَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يٰمَرْيَمُ أَنّٰى لَكِ هٰذَا ۖ
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِندِ اللّٰهِ ۖ إِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾
هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِن
لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾
فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ
أَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ

som skall vittna om sanningen i ett ord från Allah — ädel och dygdig och en Profet, bland de rättfärdiga.

41. Han sade, Min Herre, hur skall jag få en son, när jag (redan) nått hög ålder och min hustru är ofruktsam? Han svarade, Sådan är Allahs (väg). Han gör vad Han behagar.

42. Han sade, Min Herre, giv mig en befallning. Han svarade Befallningen åt dig är att du under tre dagar icke skall tala till människor utom genom teckenspråk. Och kom ihåg din Herre mycket och lovprisa Honom om aftonen och i den tidiga morgonen.

43. Och (minns) när änglarna sade, O Maria, Allah har utvalt dig och renat dig och utvalt dig över alla (den tidens) kvinnor.

44. O Maria, var lydig mot din Herre och kasta dig ödmjukt till jorden och tillbed den (Ende Guden) med dem som tillbedjer (Honom).

45. Detta är bland de budskap om sedda ting vilka Vi har uppenbarat för dig. Och du var icke med dem när de kastade sina pilar, beträffande vem av dem som skulle bli Marias förmyndare, icke heller var du med dem när de tvistade med varandra.

46. När änglarna sade, O Maria, Allah ger dig glädjebudskapet (om en son) genom ett Ord från Honom; hans namn (skall vara) Messias, Jesus, Marias son, vördad i denna världen och i den nästa, och bland dem som skänks närhet (till Gud).

47. Och i vaggan kommer han att tala till folket och när han når medelåldern kommer han att vara bland de rättfärdiga.

48. Hon sade, Min Herre, hur skall jag kunna få en son, när ingen man har rört mig? Han sade, Sådan är Allahs (väg). Han skapar vad Han behagar. När Han påbjuder något, säger Han till det, Var, och det börjar vara till.

49. Och Han kommer att lära honom Boken och Visheten och Toran och Evangeliet.

50. Och (sända honom) som ett Sändebud till Israels Barn (med Budskapet), Jag kommer

وَسَيِّدًا وَّحَصُوْرًا وَّنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٤٠﴾
قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ
وَامْرَاَتِيْ عَاقِرٌ ۭ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاۗءُ ﴿٤١﴾
قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۭ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ۭ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ
وَالْاِبْكَارِ ﴿٤٢﴾
وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰۗىِٕكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىكِ وَ
طَهَّرَكِ وَاصْطَفٰىكِ عَلٰي نِسَاۗءِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٣﴾
يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ
الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٤﴾
ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَاۗءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ۭ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٥﴾
اِذْ قَالَتِ الْمَلٰۗىِٕكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ
مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٦﴾
وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَّمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٤٧﴾
قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ ۭ
قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاۗءُ ۭ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا
يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤٨﴾
وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ﴿٤٩﴾
وَرَسُوْلًا اِلٰى بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ ڏ اَنِّىْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ

till er med ett Tecken från er Herre, (vilket är) att jag likt en fågel kommer att utforma (en skapelse) i lera för er, sedan kommer jag att andas in (en ny ande) i den och den kommer att bli en högtflygande varelse genom Allahs befallning; och jag kommer att hela de blinda och de spetälska och jag kommer att uppväcka de döda genom Allahs befallning; och jag kommer att kungöra för er vad ni skall äta och vad ni skall lagra i era hus. Det är förvisso ett Tecken för er i detta om ni är troende.

مِّنْ رَّبِّكُمْ ۙ اَنِّیْۤ اَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطِّیْنِ كَهَیْـَٔةِ الطَّیْرِ
فَاَنْفُخُ فِیْهِ فَیَكُوْنُ طَیْرًۢا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَ اُبْرِئُ
الْاَكْمَهَ وَ الْاَبْرَصَ وَ اُحْیِ الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَ
اُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَ مَا تَدَّخِرُوْنَ ۙ فِیْ بُیُوْتِكُمْ ؕ
اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿٥٠﴾

51. Och (jag kommer och) uppfyller det som var före mig, (nämligen) Toran; och för att tillåta er en del av det som var förbjudet för er och jag kommer till er med ett Tecken från er Herre, så frukta Allah och lyd mig.

وَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَ لِاُحِلَّ
لَكُمْ بَعْضَ الَّذِیْ حُرِّمَ عَلَیْكُمْ وَ جِئْتُكُمْ بِاٰیَةٍ
مِّنْ رَّبِّكُمْ ۫ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَطِیْعُوْنِ ﴿٥١﴾

52. Allah är sannerligen min Herre och er Herre, så tillbed Honom, detta är den rätta vägen.

اِنَّ اللّٰهَ رَبِّیْ وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِیْمٌ ﴿٥٢﴾

53. Och när Jesus varseblev deras otro, sade han, Vilka vill vara mina hjälpare i Allahs sak? Lärljungarna svarade, Vi är Allahs hjälpare. Vi har trott på Allah. Och bär du vittnesbörd om att vi är lydiga.

فَلَمَّاۤ اَحَسَّ عِیْسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِیْۤ
اِلَى اللّٰهِ ؕ قَالَ الْحَوَارِیُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ ۚ وَ اشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Vår Herre, vi tror på det som Du har sänt ned och vi följer detta Sändebud. Så anteckna oss bland dem som bär vittnesbörd.

رَبَّنَاۤ اٰمَنَّا بِمَاۤ اَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشّٰهِدِیْنَ ﴿٥٤﴾

55. Och (Jesu fiender) planerade och Allah planerade (också), och Allah är den Bäste Planläggaren.

وَ مَكَرُوْا وَ مَكَرَ اللّٰهُ ؕ وَ اللّٰهُ خَیْرُ الْمٰكِرِیْنَ ﴿٥٥﴾ ع

56. (Minns den tid) när Allah sade, O Jesus, Jag kommer att låta dig dö (en naturlig död) och upphöja dig till Mig, och fritaga dig från deras (anklagelser), som icke tror, och upphöja dem som följer dig över dem som icke tror ända till Uppståndelsens Dag, då skall ni återvända till Mig och Jag kommer att döma mellan er beträffande det som ni var oense om.

اِذْ قَالَ اللّٰهُ یٰعِیْسٰۤى اِنِّیْ مُتَوَفِّیْكَ وَ رَافِعُكَ اِلَیَّ
وَ مُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا وَ جَاعِلُ الَّذِیْنَ
اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْۤا اِلٰى یَوْمِ الْقِیٰمَةِ ۚ ثُمَّ
اِلَیَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَیْنَكُمْ فِیْمَا كُنْتُمْ فِیْهِ
تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Då, när det gäller dem som icke tror, kommer Jag att straffa dem med ett strängt

فَاَمَّا الَّذِیْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِیْدًا فِی

straff i denna världen och i den nästa, och de kommer icke att ha några hjälpare.

58. Och när det gäller de som tror och utför goda gärningar, kommer Han att ge dem deras fulla belöning. Och Allah älskar icke de orättfärdiga.

59. Det är vad Vi läser upp för dig av Tecknen och Påminnelsen full av vishet.

60. Jesu fall i förhållande till Allah är förvisso likt Adams fall. Han skapade honom av stoft, sedan sade Han till honom, Var, och han började vara till.

61. (Detta är) sanningen från din Herre, så var du icke bland dem som tvivlar.

62. Den som tvistar med dig beträffande honom, efter det att kunskapen kommit till dig, säg (till honom), Kom, låt oss kalla samman våra söner och era söner och våra kvinnor och era kvinnor och vårt folk och ert folk, låt oss sedan be intensivt och nedkalla Allahs förbannelse över dem som ljuger.

63. Detta är med visshet den bästa redovisningen. Det finns ingen värdig tillbedjan utom Allah, och det är sannerligen Allah som är den Mäktige, den Vise.

64. Men om de vänder sig bort, (kom då ihåg) att Allah känner orostiftarna väl.

65. Säg, O Bokens Folk! Kom till ett ord som är lika mellan oss och er — att vi icke tillbedjer någon annan än Allah, och att vi icke sätter någon vid Hans Sida, och att några av oss icke tar andra till Herrar bredvid Allah. Men om de vänder sig bort, säg då, Bär vittnesbörd om att vi har underkastat oss (Gud).

66. O Bokens Folk! Varför tvistar ni beträffande Abraham när Toran och Evangeliet icke uppenbarades förrän efter honom? Kan ni då icke förstå?

67. Se! Ni är de som tvistade om det, om vilket ni hade (någon) kunskap. Varför tvistar

الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٥٧﴾
وَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٨﴾
ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ﴿٥٩﴾
اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ خَلَقَهٗ مِنْ
تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٦٠﴾
اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿٦١﴾
فَمَنْ حَآجَّكَ فِيْهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَاَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَ
نِسَآءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ
لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦٢﴾
اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ
وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦٣﴾
ع ٦ ١٤ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٤﴾
قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْئًا وَّلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُوْلُوا اشْهَدُوْا
بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿٦٥﴾
يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْۤ اِبْرٰهِيْمَ وَمَاۤ اُنْزِلَتِ
التَّوْرٰىةُ وَالْاِنْجِيْلُ اِلَّا مِنْ بَعْدِهٖ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٦﴾
هٰۤاَنْتُمْ هٰۤؤُلَآءِ حَاجَجْتُمْ فِيْمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَآجُّوْنَ فِيْمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَ

ni då nu om det, om vilket ni icke har (någon) kunskap (alls)? Allah vet, och ni vet icke.

أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. Abraham var varken jude eller kristen, men han böjde sig alltid (för Gud) och var lydig (mot Honom), och han var icke bland dem som förbinder gudar (med Allah).

مَا كَانَ إِبْرٰهِيمُ يَهُودِيًّا وَّلَا نَصْرَانِيًّا وَّلٰكِنْ كَانَ
حَنِيفًا مُّسْلِمًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٨﴾

69. Människorna närmast Abraham var sannerligen de som följde honom och den här Profeten och de som tror (på honom), och Allah är de troendes Vän.

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرٰهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهٰذَا
النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا ۗ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٩﴾

70. En grupp av Bokens Folk skulle gärna vilja leda er vilse men de leder icke någon vilse utom sig själva, de uppfattar det bara icke.

وَدَّتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ ۖ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. O Bokens Folk! Varför förnekar ni Allahs Tecken fastän ni är vittnen till dem?

يٰأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَأَنْتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿٧١﴾

72. O Bokens Folk! Varför blandar ni samman sanningen med falskhet och döljer sanningen med avsikt?

يٰأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبٰطِلِ وَتَكْتُمُونَ
ع ٨ ١٥ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧٢﴾ ع

73. Och en grupp av Bokens Folk säger, Förklara er tro till det (yttre) i det som uppenbarats för de troende under dagens tidiga del, och förneka den under dess senare del; till äventyrs kanske de vänder tillbaka.

وَقَالَتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ
عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٧٣﴾

74. Och lyd ingen förutom den som följer er religion. Säg, den sanna vägledningen — vägledningen från Allah — är att man blir given något likadant som det vilket har givits er — annars kommer de att disputera med er inför er Herre. Säg, (All) nåd ligger i Allahs hand. Han ger den till vem Han än behagar. Och Allah är Givmild och Allvetande.

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ ۗ قُلْ إِنَّ الْهُدٰى
هُدَى اللّٰهِ أَنْ يُؤْتٰى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ
يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۗ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ ۚ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

75. Han väljer ut vem Han än behagar för Sin barmhärtighet. Och Allah är en särdeles nådig Herre.

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

76. Bland bokens folk finns den, som om du anförtror en skatt åt honom, kommer att återlämna den till dig; och bland dem finns den, som om du anförtror en Dinar (åt

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ
إِلَيْكَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤَدِّهِ

honom), icke kommer att återlämna den till dig, såvida du icke ständigt ligger efter honom. Det är för att de säger, det är icke troligt att vi kallas till räkenskap när det gäller det Okunniga (folket), och avsiktligt uttalar de en lögn om Allah.

77. Nej, men den som uppfyller sitt högtidliga löfte och fruktar Allah — Allah älskar i sanning dem som fruktar (Honom).

78. (När det gäller) de som tar ett futtigt pris i utbyte mot sitt förbund med Allah och sina eder, kommer de icke att få någon del i det kommande livet, och Allah kommer varken att tala till dem eller se till dem på Uppståndelsens Dag, icke heller kommer Han att rena dem; och för dem kommer det att finnas ett svårt straff.

79. Och bland dem finns sannerligen en grupp som förvrider sina tungor medan de läser upp Boken så att ni skall tro (att det är en del) av Boken, fastän det icke är (en del av) Boken. Och de säger, Det är från Allah, fastän det icke är från Allah, och fastän de vet det, yttrar de en lögn om Allah.

80. Det anstår icke en (sannfärdig) människa att Allah skulle ge honom Boken och myndigheten och Profetvärdigheten (och) att han sedan skulle säga till människorna, Var mina dyrkare istället för Allahs; utan han (borde säga), Var endast Herren tillgivna, ty ni lär ut Boken och ni studerar (den).

81. Icke heller (anstår det honom) att han skulle bjuda er att taga änglarna och Profeterna till herrar. Vad! Skulle han föreskriva er otro efter det att ni underkastat er (Gud?).

82. Och (minns den tid) då Allah (genom) Profeterna slöt ett förbund (med folket) och (sade), Vadhelst Jag ger er av Boken och Visheten (och) det sedan kommer ett Sändebud till er, som bekräftar det som finns hos er, skall ni tro på honom och hjälpa honom. (Och) Han

إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ ۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾
بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٧٧﴾
إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾
وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ
لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ
هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾
مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَ
النُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلَٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٨٠﴾
وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۗ
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾
وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ
كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ ۚ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ

sade, Samtycker ni och erkänner det ansvar som Jag (pålägger) er i denna (sak)? De sade, Vi samtycker. Han sade, Bär då vittnesbörd och Jag är med er bland vittnena.

83. Vem som nu än vänder sig bort efter detta, de är då sannerligen överträdarna.

84. Söker de en annan religion än Allahs, medan det som finns i himlarna och på jorden, villigt eller ovilligt underkastar sig Honom, och de (alla) skall vändas åter till Honom.

85. Säg, Vi tror på Allah, och på det som uppenbarats för oss och på det som uppenbarades för Abraham och Ismael och Isak och Jakob och stammarna, och på det som gavs till Moses och Jesus och andra Profeter från deras Herre. Vi gör ingen åtskillnad mellan någon av dem och Honom underkastar vi oss.

86. Och för den som än söker en annan religion än Islam skall detta icke accepteras av honom och i Livet efter detta skall han vara bland förlorarna.

87. Hur skall Allah vägleda ett folk som icke tror efter att ha trott och som hade burit vittnesbörd om att Sändebudet var sant och till vilka klara bevis hade kommit? Och Allah vägleder icke ett felande folk.

88. När det gäller dem, är deras belöning att Allahs och änglarnas och människornas förbannelser alla tillsammans skall vila över dem.

89. I dem (förbannelserna) skall de förbli. Deras straff skall icke lättas, icke heller skall de beviljas uppskov.

90. Utom de som ångrar sig efter det och gör bot. Och Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

91. De som icke tror efter att ha trott och sedan tilltager i otro, deras ånger kommer sannerligen icke att antas, och det är dessa som har gått vilse.

وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي ۖ قَالُوا أَقْرَرْنَا ۚ قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٢﴾
فَمَن تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٣﴾
أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾
قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾
وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٦﴾
كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَ
شَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾
أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾
خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَ
لَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٩﴾
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٠﴾
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا
لَّن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩١﴾

92. (När det gäller) dem som icke har trott och avlider medan de icke tror, skall icke (ens) hela jorden full av guld accepteras från någon av dem, fastän han ger det som lösen. Det är för dessa som ett strängt straff skall finnas, och de kommer icke att ha några hjälpare.

93. Ni kan icke förvärva rättfärdighet såvida ni icke ger ut av det ni älskar, och vadhelst ni ger ut, vet Allah det väl.

94. All föda var tillåten för Israels Barn utom det, som Israel förbjöd sig själv innan Toran blev nedsänd. Säg, Hämta då Toran och läs den om ni är sannfärdiga.

95. De som nu hittar på en lögn om Allah efter detta är de orättfärdiga.

96. Säg, Allah har förklarat sanningen följ därför Abrahams religion, (som) alltid böjde sig för Allah, och han var icke bland dem som förbinder gudar (med Honom.)

97. Sannerligen, det första Hus, som grundlagts för (hela) mänskligheten, är det i Makkah, överflödande av välsignelser och vägledning för (alla) folk.

98. I det finns uppenbara Tecken, (det är) Abrahams plats, och vem som än går dit är trygg. Och pilgrimsfärden till Huset är (en plikt) som människorna — de som kan finna en väg dit — har mot Allah. Och (låt den som) icke tror, (minnas) att Allah förvisso är Oberoende av alla skapade varelser.

99. Säg, O Bokens Folk: Varför förnekar ni Allahs Tecken, fastän Allah är Vittne till vad ni gör?

100. Säg, O Bokens Folk! Varför hindrar ni de troende från Allahs väg och försöker (göra) den krokig, fastän ni är vittne (till det)? Och Allah är ej medveten om vad ni gör.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ
مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ بِهِ ۗ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩٢﴾
لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٣﴾
كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ
إِسْرَائِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ ۗ
قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾
فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٥﴾
قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۗ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٦﴾
إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾
فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
آمِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ
شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۗ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٠﴾

101. O ni som tror! Om ni åtlyder någon grupp av dem, som har givits Boken, kommer de åter att omvända er till icke troende efter det att ni har trott.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تُطِيْعُوْا فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِيْنَ
اُوْتُوا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٠١﴾

102. Hur skulle ni kunna vara icke troende medan Allahs Tecken läses upp för er och Hans Sändebud är ibland er? Och den som håller fast vid Allah är sannerligen vägledd till den rätta vägen.

وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَ
فِيْكُمْ رَسُوْلُهٗ ۭ وَمَنْ يَّعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ
ع اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٠٢﴾

103. O ni som tror! Frukta Allah som Han skall fruktas, och låt icke döden komma över er utan att ni är absolut underkastade.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقٰتِهٖ وَلَا
تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٣﴾

104. Och håll fast, alla tillsammans, i Allahs rep och splittras icke, och kom ihåg Allahs ynnestbevis över er (som) (Han skänkte) er när ni var fiender, och han förenade er hjärtan i kärlek, så att ni med Hans nåd blev (som) bröder och ni befann er på randen till en avgrund av eld, och Han räddade er från den. Sålunda förklarar Allah sina befallningar för er på det att ni måtte bli vägledda.

وَاعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَّلَا تَفَرَّقُوْا ۠
وَاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاۗءً
فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖٓ اِخْوَانًا ۚ
وَكُنْتُمْ عَلٰي شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ
مِّنْهَا ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٤﴾

105. Och låt det (alltid) finnas ett samfund bland er, som inbjuder till godhet och påbjuder dygd och förbjuder det otillbörliga. Och det är de som skall ha framgång.

وَلْتَكُنْ مِّنْكُمْ اُمَّةٌ يَّدْعُوْنَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُوْنَ
بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ ھُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٥﴾

106. Och var icke lika dem, som blev splittrade och som var oense (inbördes) efter det att klara bevis hade kommit till dem. Och det är för dem det skall finnas ett svårt straff,

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ تَفَرَّقُوْا وَاخْتَلَفُوْا مِنْۢ بَعْدِ
مَا جَاۗءَھُمُ الْبَيِّنٰتُ ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ لَھُمْ عَذَابٌ
عَظِيْمٌ ﴿١٠٦﴾

107. den dag då (några) ansikten skall bli vita och (några) ansikten skall bli svarta. När det gäller de vilkas ansikten kommer att bli svarta, (kommer det att sägas till dem:) Trodde ni icke efter att ha trott? Smaka då straffet eftersom ni icke trodde.

يَّوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوْهٌ وَّتَسْوَدُّ وُجُوْهٌ ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ
اسْوَدَّتْ وُجُوْھُھُمْ ۣ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ فَذُوْقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿١٠٧﴾

108. Och när det gäller dem vilkas ansikten blir vita, kommer de att vara i Allahs nåd, i den kommer de att förbli.

109. Dessa är Allahs Tecken, som innehåller Sanningen. Vi läser upp dem för dig och Allah önskar icke Sina skapade varelser någon orättvisa.

110. Och vad som än finns i himlarna och vad som än finns på jorden tillhör Allah, och (alla) angelägenheter skall återställas till Allah.

111. Ni är det bästa folket, uppresta för mänsklighetens (bästa), ni påbjuder det goda och förbjuder det onda och tror på Allah. Och om Bokens Folk hade trott hade det förvisso varit bättre för dem. Några bland dem är troende men de flesta av dem är överträdare.

112. De kan icke skada er utom (att de kan vålla er) en lätt skada och om de strider mot er, kommer de att vända (sina) ryggar mot er. Då kommer de icke att bli hjälpta.

113. Varhelst de återfinns, kommer de att drabbas av förödmjukelse, såvida (de icke skyddas av) ett förbund med Allah eller (av) ett förbund med människor. De har ådragit sig Allahs vrede och har drabbats av elände. Det är för att de förkastade Allahs Tecken och med orätt försökte dräpa Profeterna. Det är för att de gjorde uppror och brukade överträda.

114. De är icke (alla) lika. Bland Bokens Folk är det en del som är upprätta; (de) läser upp Allahs Ord under nattens timmar och kastar sig ödmjukt till jorden (inför Honom).

115. De tror på Allah och den Yttersta Dagen och påbjuder det goda och förbjuder det otillbörliga, och skyndar att tävla med varandra i goda gärningar. Och dessa är bland de rättfärdiga.

116. Och för det goda de än gör, skall de icke förnekas dess vederbörliga belöning, och

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٨﴾
تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾
وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿١١٠﴾ ع
كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۗ وَلَوْ آمَنَ
أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۚ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَ
أَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١١﴾
لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى ۖ وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ
الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١١٢﴾
ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ
وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾
لَيْسُوا سَوَاءً ۗ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ
آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٤﴾
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾
وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

Allah känner väl dem som är på sin vakt mot det onda.

117. När det gäller dem som icke tror, kommer deras tillhörigheter och deras barn icke alls att hjälpa dem mot Allah och de är Eldens invånare, i den skall de förbli.

118. Det som de gav ut för det nuvarande livet liknar en vind i vilken det finns en intensiv kyla. Den drabbar skörden för ett folk som har gjort sig själv orätt och förstör den. Och Allah handlar icke orätt mot dem utan de handlar orätt mot sig själva.

119. O ni som tror, tag icke (andra) än ert eget (folk) till nära vänner, de kommer icke att spara sig någon möda för att ödelägga er. De älskar att se er i svårigheter. Hat har redan visat sig genom deras munnars (yttrande) och vad deras hjärtan döljer är ännu större. Vi har gjort Våra befallningar tydliga för er, om ni bara vill använda ert förnuft.

120. Se, det är ni som älskar dem, men de älskar icke er. Och ni tror på Boken, allt i den. När de möter er säger de, Vi tror, men när de är ensamma biter de på sina fingertoppar av raseri. Säg, Förgås i ert raseri. Allah har sannerligen full kännedom om vad som är (dolt) i (era) hjärtan.

121. Om något gott vederfars er, grämer det dem, och om något ont drabbar er, fröjdar de sig åt det. Men om ni är ståndaktiga och rättfärdiga kommer deras avsikter icke alls att skada er, Allah omfattar förvisso (allt) vad de gör.

122. Och (kom ihåg) när du tidigt om morgonen gick bort från ditt hushåll, och till-

بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۚ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾
مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَٰذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَأَهْلَكَتْهُ ۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ ۚ قَدْ بَدَتِ
الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ۖ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾
هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ ۚ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا ۖ وَإِذَا خَلَوْا
عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ ۚ قُلْ مُوتُوا
بِغَيْظِكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾
إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ
سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا ۖ وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا
يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿١٢١﴾ ع
وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ

delade de troende deras stridsställningar. Och Allah är Allhörande och Allvetande.

123. (Kom ihåg) när två avdelningar bland er tänkte (visa) feghet fastän Allah var deras Vän. Och de troende bör förlita sig på Allah.

124. Och Allah har (redan) hjälpt er vid Badr när ni var svaga. Så tag Allah till er Beskyddare på det att ni måtte vara tacksamma.

125. När du sade till de troende, Kommer det icke att räcka för er att er Herre hjälper er med tre tusen änglar som sänds ned (från höjden)?

126. Ja, om ni är ståndaktiga och rättfärdiga och de omedelbart faller över er i en het brådska, kommer er Herre att hjälpa er med fem tusen änglar som häftigt anfaller.

127. Och Allah har gjort det bara som glädjebudskap för er och för att genom det låta era hjärtan få ro, och hjälp kommer endast från Allah, den Mäktige, den Vise.

128. (Det kommer att så vara), att Han måhända förgör en del av de icke troende eller förnedrar dem så att de omintetgjorda torde vända tillbaka.

129. Det är icke din angelägenhet om Han vänder Sig till dem i nåd eller straffar dem för att de är orättfärdiga.

130. Och allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden tillhör Allah. Han förlåter vem Han vill och straffar vem Han vill och Allah är synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

131. O ni som tror, förtär icke ränta, som innebär mångfaldiga tilläggssummor, och frukta Allah på det att ni måtte ha framgång.

132. Och frukta den Eld, som har beretts de icke troende.

133. Och lyd Allah och Sändebudet på det att ni måtte visas barmhärtighet.

لِلْقِتَالِ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٢٢﴾
إِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتٰنِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا
وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٣﴾
وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَّأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ ۚ فَاتَّقُوا
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٢٤﴾
إِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ أَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ أَنْ يُّمِدَّكُمْ
رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُنْزَلِيْنَ ﴿١٢٥﴾
بَلٰٓى إِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَأْتُوْكُمْ مِّنْ فَوْرِهِمْ
هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
مُسَوِّمِيْنَ ﴿١٢٦﴾
وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ إِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوْبُكُمْ بِهٖ ۗ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿١٢٧﴾
لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا
خَآئِبِيْنَ ﴿١٢٨﴾
لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ
فَإِنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٢٩﴾
وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَنْ
يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٣٠﴾
يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَأْكُلُوا الرِّبٰوٓا أَضْعَافًا مُّضٰعَفَةً
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣١﴾
وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْٓ أُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ﴿١٣٢﴾
وَأَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٣٣﴾

134. Och skynda till förlåtelsen från er Herre, och till Paradiset, vars värde är himlarna och jorden. (Det är) berett för de Gudfruktiga.

وَسَارِعُوٓا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٤﴾

135. De, som ger ut i medgång och motgång, och de som undertrycker vrede och tillgiver människor, och Allah älskar dem som gör goda gärningar.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ وَالْكٰظِمِينَ
الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٥﴾

136. Och de som, när de utför en elak handling eller felar, kommer ihåg Allah och bönfaller Allah om förlåtelse för sina synder — vem kan förlåta synder utom Allah — och icke medvetet framhärdar i vad de gör.

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوٓا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللّٰهُ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلٰى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

137. Det är dessa, vilkas belöning är förlåtelse från deras Herre, och (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, i vilka de skall förbli, och goda arbetares belöning är utomordentlig.

أُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَجَنّٰتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ
الْعٰمِلِينَ ﴿١٣٧﴾

138. Det har sannerligen funnits (många) religiösa riktningar före er, så res genom världen och se hur (ont) deras slut blev, som behandlade (Profeterna) som lögnare.

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

139. Denna är en klar kungörelse för människorna och en vägledning och en förmaning för de Gudfruktiga.

هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾

140. Slappna av och sörj icke heller, och ni kommer förvisso att ha övertaget om ni är (sanna) troende.

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ
مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

141. Om ni tillfogats en skada, har sannerligen det icke troende folket redan tillfogats en liknande skada. Och sådana dagar låter Vi växla bland människorna (på det att de måtte bli varskodda,) och på det att Allah måtte låta dem som tror bli åtskilda och måtte taga vittnen bland er, och Allah älskar icke de orättfärdiga.

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَآءَ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ
الظّٰلِمِينَ ﴿١٤١﴾

142. Och att Allah måtte rena dem som tror och förinta de icke troende.

وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٤٢﴾

143. Förmodar ni att ni kommer att träda in i Himlen fastän Allah ännu icke har låtit skilja ut dem av er som strävar på (Allahs väg) och ännu icke har låtit skilja ut ståndaktiga.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ
جٰهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِينَ ﴿١٤٣﴾

144. Och ni brukade önska en sådan död innan ni mötte den, nu har ni sett den (ansikte mot ansikte, varför försöker då några av er undvika den.)

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ
فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٤﴾

145. Och Muhammad är blott ett sändebud. Alla Sändebud före honom har i sanning gått bort. Om han då dör eller blir dräpt, kommer ni då att tvärt göra helt om och vända rygen till? Och den som gör tvärt om och vänder ryggen till kommer icke alls att skada Allah. Och Allah kommer sannerligen att belöna de tacksamma.

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ
يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي
اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

146. Och ingen själ kan dö utom med Allahs tillstånd — en förordning genom en fastställd bestämmelse. Och till den som åstundar den nuvarande världens belöning, kommer Vi att ge därav, till den som åstundar belöningen i Livet efter detta, kommer vi att ge därav, och vi kommer sannerligen att belöna de tacksamma.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا
مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي
الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٦﴾

147. Och det har funnits mången Profet, vid sidan av vilken talrika gudfruktiga stred. De blev icke slappa för något alls som vederfors dem på Allahs väg, icke heller blev de försvagade (inför fienden). Och Allah älskar de ståndaktiga.

وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قُتِلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا
وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٧﴾

148. Och de yttrade icke ett ord utan att de sade: Vår Herre förlåt oss våra synder och våra överdrifter i vårt uppförande och gör våra steg fasta och hjälp oss mot det icke troende folket.

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

149. Så Allah gav dem denna världens belöning och också en förträfflig belöning i det tillkommande Livet, och Allah älskar dem som gör goda gärningar.

فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾

150. O ni som tror, om ni lyder dem som icke har trott, kommer de att förmå er att tvärt göra helt om och vända ryggen till och då kommer ni att bli de som förlorar.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

151. Nej Allah är er Beskyddare och Han är den Bäste av hjälpare.

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥١﴾

152. Vi kommer att kasta in fruktan i deras hjärtan, vilka icke har trott, ty de förbinder

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا

medhjälpare med Allah, till vilka Han icke har sänt någon befogenhet. Deras hemvist är elden, och ond är syndarnas hemvist.

بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ وَبِئْسَ مَثْوَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۵۲﴾

153. Och Allah hade sannerligen gjort det goda som Sitt löfte till er när ni utrotade med Hans tillstånd, till dess att Han, när modet svek er och ni tvistade inbördes beträffande befallningen och ni var olydiga efter det att Han hade visat er det, som ni älskade, (drog undan Sin hjälp). Bland er fanns de som önskade sig den nuvarande världen, och bland er fanns de som önskade sig Livet efter detta. Då vände Han er bort från dem, så att Han måtte pröva er — och Han har sannerligen förlåtit er, och Allah är Nådig mot de troende.

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهٗۤ اِذْ تَحُسُّوْنَهُمْ بِاِذْنِهٖ ۚ حَتّٰۤى اِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِى الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَاۤ اَرٰىكُمْ مَّا تُحِبُّوْنَ ؕ مِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ؕ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۵۳﴾

154. När ni sprang iväg och inte såg tillbaka på någon medan Sändebudet kallade på er bakom ryggen på er, då undanröjde Han en mindre sorg (genom att göra er uppmärksamma på) En större sorg (som icke var verklig) på det att ni icke måtte sörja vare sig över vad som undgick er eller över vad som vederfors er. Och Allah är helt Medveten om vad ni gör.

اِذْ تُصْعِدُوْنَ وَلَا تَلْوٗنَ عَلٰۤى اَحَدٍ وَّالرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ فِىْۤ اُخْرٰىكُمْ فَاَثَابَكُمْ غَمًّاۢ بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَاۤ اَصَابَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵۴﴾

155. Sedan efter sorgen sände Han ned fred över er — en slummer som överraskade en del av er — medan resten var oroliga beträffande sig själva. De hyste felaktiga tankar om Allah, (lika) okunnighetens tankar. De sade: Har ni någon del i bestämmanderätten? Säg: Rätten att bestämma tillhör förvisso endast Allah. De säger: Om vi hade något att säga till om (beträffande rätten att bestämma) hade vi icke blivit dräpta här. Säg: Om ni hade stannat kvar i era hem, hade sannerligen de, som uppmanats till strid, gått till sina dödsbäddar, (på det att Allah måtte uppfylla Sitt påbud) och pröva det som var i era hjärtan och på det att Han måtte rena era hjärtan. Och Allah vet väl vad som finns i era hjärtan.

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُّعَاسًا يَّغْشٰى طَآئِفَةً مِّنْكُمْ ۙ وَطَآئِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ؕ يَقُوْلُوْنَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَىْءٍ ؕ قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهٗ لِلّٰهِ ؕ يُخْفُوْنَ فِىْۤ اَنْفُسِهِمْ مَّا لَا يُبْدُوْنَ لَكَ ؕ يَقُوْلُوْنَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَىْءٌ مَّا قُتِلْنَا هٰهُنَا ؕ قُلْ لَّوْ كُنْتُمْ فِىْ بُيُوْتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِيْنَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ ۚ وَلِيَبْتَلِىَ اللّٰهُ مَا فِىْ صُدُوْرِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِىْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۱۵۵﴾

156. De av er som vände ryggen till, den dagen när de två härarna möttes, det var förvisso Satan som försökte få dem att snubbla på grund av vissa av deras gärningar. Men säkerligen har Allah (redan) förlåtit dem. Allah är sannerligen Synnerligen Förlåtande, Fördragsam.

157. O ni som tror, var icke lika dem som icke har trott och som när de reser i landet eller går fram till strid, säger om sina bröder: Om de hade varit med oss hade de icke dött eller blivit dräpta. (De säger detta på det) att Allah måtte göra det till en källa till ånger i deras hjärtan. Och Allah ger liv och orsakar död och Allah Ger Akt på vad ni gör.

158. Och om ni dräps för Allahs sak eller om ni dör, är sannerligen förlåtelse från Allah och barmhärtighet bättre än vad de samlar.

159. Och om ni dör eller blir dräpta, skall ni alla sannerligen församlas hos Allah.

160. Och det är genom Allahs (stora) barmhärtighet som du är vänlig mot dem, och om du hade varit omild och hårdhjärtad skulle de säkerligen ha dragit sig från dig. Så förlåt dem och bed om förlåtelse åt dem och rådfråga dem i (viktiga) frågor och när du är fast besluten, förlita dig på Allah. Allah älskar förvisso dem som förlitar sig (på Honom.)

161. Om Allah hjälper er kan ingen överraska er, men om Han överger er, vem finns då som kan hjälpa er förutom Honom? Låt då de troende sätta sin lit till Allah.

162. Och det är inte möjligt för en Profet att handlar oärligt, och den som handlar oärligt kommer att medföra det, beträffande vilket han var oärlig på Uppståndelsens dag. Då skall varje själ bli fullt betald för vad den har förtjänat och den skall icke göras någon orätt.

163. Är den som följer Allahs välbehag lik den som ådrar sig Allahs vrede och vars vis-

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا
اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا ۖ وَلَقَدْ عَفَا
ع ١٦ اللَّهُ عَنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٦﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَّوْ
كَانُوا عِندَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ
حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٧﴾
وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ
اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٨﴾
وَلَئِن مُّتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٩﴾
فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنتَ لَهُمْ ۖ وَلَوْ كُنتَ فَظًّا
غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۖ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٦٠﴾
إِن يَنصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۖ وَإِن يَخْذُلْكُمْ
فَمَن ذَا الَّذِي يَنصُرُكُم مِّن بَعْدِهِ ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾
وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَغُلَّ ۚ وَمَن يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا
غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾
أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَن بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ

telseort är Helvetet? Och en ond tillflyktsort är det!

وَمَأْوٰىهُ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٣﴾

164. De har (olika) rang hos Allah och Allah ser vad de gör.

هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٤﴾

165. Allah har sannerligen tilldelat de troende en ynnest genom att uppresa ett Sändebud bland deras egna som läser upp Hans Tecken för dem och renar dem och lär dem Boken och visheten, och dessförinnan svävade de förvisso i uppenbar villfarelse.

لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيهِمْ وَ
يُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۚ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ
لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٥﴾

166. Vad! När en olycka drabbar er — och ni (själva) redan tillfogat dubbelt (så mycket) — säger ni: Varifrån är detta? Säg: Det är från er själva. Allah har sannerligen makt över allting.

أَوَلَمَّآ أَصٰبَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا ۙ
قُلْتُمْ أَنّٰى هٰذَا ۖ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ ۗ إِنَّ
اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٦﴾

167. Och det som drabbade er den dagen då två härar möttes, det var enligt Allahs befallning, och (detta skedde så) på det att Han måtte låta de troende bli igenkända,

وَمَآ أَصٰبَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ فَبِإِذْنِ اللّٰهِ
وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٧﴾

168. och på det att Han måtte låta hycklarna bli igenkända. Och det sades till dem: Kom ni, strid för Allahs sak och återkasta (fiendens attack.) De sade: Om vi kunde strida, skulle vi förvisso följa er. Den dagen var de närmare otron än tron. Med sina munnar säger de det som icke finns i deras hjärtan. Och Allah känner helt väl till vad de döljer.

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا ۚ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَوِ ادْفَعُوا ۖ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا
لَّاتَّبَعْنٰكُمْ ۗ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمٰنِ ۚ
يَقُولُونَ بِأَفْوٰهِهِمْ مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ
أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٨﴾

169. (Det är dessa,) som medan de (själva) stannade kvar bakom, sade om sina bröder: Om de hade åtlytt oss hade de icke blivit dräpta. Säg: Vänd då bort döden från er själva om ni är sannfärdiga.

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوٰنِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا
قُتِلُوا ۗ قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِينَ ﴿١٦٩﴾

170. Tänk inte på dem som blev dräpta för Allahs sak som om de vore döda. Nej, de är levande i sin Herres närvaro (och) de får sin försörjning (från Honom).

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَمْوٰتًا ۗ بَلْ
أَحْيَآءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Jublande på grund av vad Allah i Sin frikostighet har givit dem och glädjande sig

فَرِحِينَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۙ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ

för deras skull som kommer efter dem och ännu icke förenat sig med dem, ty över dem (skall) ingen fruktan (komma), icke heller skall de sörja.

172. De fröjdas över Allahs ynnestbevis och (Hans) frikostighet och över (det faktum) att Allah icke låter de troendes belöning gå förlorad.

173. De som svarade på Allahs och Sändebudets kallelse efter det att de hade åsamkats lidande — sådana av dem som gör gott och handlar rättfärdigt skall få en stor belöning.

174. För dem till vilka människor sade: Folk har samlats emot er, frukta dem därför, ökade detta (bara) deras tro och de sade: Allah är tillräcklig för oss och en utmärkt Beskyddare är Han.

175. Så de återvände med ett mäktigt ynnestbevis från Allah och en (stor) frikostighet medan inget ont hade vidrört dem, och de följde Allahs välbehag, och Allah är den store frikostighetens Herre.

176. Det är Satan som bara förskräcker sina vänner, så frukta dem icke utan frukta Mig om ni är troende.

177. Och låt icke dem som skyndar (att falla) i otro göra dig sorgsen, de kan sannerligen icke skada Allah på något sätt. Allah önskar icke att tilldela dem någon del av det kommande livet, och de skall få ett strängt straff.

178. De som har köpt otro till priset av tron kan förvisso icke alls skada Allah, och de skall få ett svårt straff.

179. Och låt de icke troende tänka att det är bra för dem att Vi ger dem uppskov, (i själva verket blir bara resultatet) av att Vi ger dem uppskov, att de ökar i synd, och de skall få ett förnedrande straff.

180. Allah kommer icke att lämna de troende (i det tillstånd) i vilket ni befinner er

لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧١﴾

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧٢﴾

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٣﴾

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٤﴾

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٥﴾

إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٦﴾

وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۗ يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنْفُسِهِمْ ۚ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٩﴾

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ

förrän Han avskilt de orättfärdiga från de goda. Icke heller kommer Allah att uppenbara det osedda för er. Men Allah utväljer den Han vill av sina Sändebud. Tro därför på Allah och Hans Sändebud. Om ni tror och är rättfärdiga, skall ni få en stor belöning.

حَتّٰى يَمِيْزَ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۭ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ
فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ
عَظِيْمٌ ﴿١٨٠﴾

181. Och låt icke dem, som är (snåla) när det gäller att ge ut av vad Allah har givit dem av Sin frikostighet, tro att det är bra för dem, nej, det är illa för dem. Det beträffande vilket de var snåla skall hängas som en krage runt deras halsar på Uppståndelsens dag. Och himlarnas och jordens arvegods tillhör Allah, och Allah är fullt medveten om vad ni gör.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ بِمَآ اٰتٰىھُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ
هُوَ خَيْرًا لَّھُمْ ۭ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّھُمْ ۭ سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١٨١﴾ ع

182. Och Allah har med säkerhet hört deras yttrande vilka sade: Allah är fattig och vi är rika. Vi kommer att uppteckna det de har sagt och deras (försök) att orättfärdigt dräpa Profeterna, och Vi skall säga: Smaka ni straffet att brinna.

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَّ
نَحْنُ اَغْنِيَاۗءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَھُمُ الْاَنْۢبِيَاۗءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّنَقُوْلُ ذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿١٨٢﴾

183. Det är på grund av vad era händer har sänt i förväg. Och Allah är icke (alls) orättvis mot (Sina) tjänare.

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيْدِ ﴿١٨٣﴾

184. De som säger: Allah har ålagt oss att icke tro på något Sändebud förrän han ger oss ett offer som elden förtär. Säg: Redan före mig har det kommit Sändebud till er med klara Tecken och med det vilket ni frågar efter. Varför försökte ni då att dräpa dem, om ni är sannfärdiga.

اَلَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُوْلٍ
حَتّٰى يَاْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ ۭ قُلْ قَدْ جَاۗءَكُمْ
رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِيْ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْھُمْ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٨٤﴾

185. Och om de anklagar dig för att ljuga, så blev även Sändebuden före dig, som kom med tydliga Tecken och vishetens Böcker och den upplysande Boken, anklagade för att ljuga.

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاۗءُوْ
بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿١٨٥﴾

186. Varje själ skall smaka döden. Och bara på Uppståndelsens dag skall ni till fullo givas era belöningar. Så vem som än avlägsnas från Elden och förmås träda in i Himlen har sannerligen nått sitt mål. Och livet i denna världen är ingenting annat än en bedräglig njutning.

كُلُّ نَفْسٍ ذَاۗىِٕقَةُ الْمَوْتِ ۭ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُوْرَكُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ
فَقَدْ فَازَ ۭ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿١٨٦﴾

187. Ni skall sannerligen bli prövade till era ägodelar och till era personer och ni skall sannerligen höra många (smärtsamma) ting från dem som gavs Boken före er och från dem som sätter upp jämlikar bredvid Allah. Men om ni visar tålamod (och sinnesstyrka) och handlar rättfärdigt det är verkligen en fråga om ett högt beslut.

لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

188. Och (kom ihåg) när Allah slöt förbund med dem som fick Boken (och sade): Ni skall förklara den för folket och icke dölja den. Men de kastade den bakom sig och schakrade bort den för ett futtigt pris. Ont är det som de köpte.

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾

189. Tro icke att de som triumferar över vad de har gjort och som älskar att bli prisade för vad de icke har gjort — tro icke att de går säkra för straff. De skall lida ett svårt straff.

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوا وَّيُحِبُّونَ أَن يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُم بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

190. Och himlarnas och jordens Konungadöme tillhör Allah, och Allah har makt över allting.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ ع ١٩ ١٠

191. I skapelsen av himlarna och jorden och i växlingen mellan natt och dag finns sannerligen Tecken för människor med förmågan att tänka.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾

192. De som ihågkommer Allah stående, sittande och (liggande) på sina sidor, och tänker över skapelsen av himlarna och jorden och säger: Vår Herre, Du har icke skapat detta (universum) förgäves. Helig är Du, rädda oss då från Eldens straff.

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

193. Vår Herre, den Du låtit gå in i Elden, har Du sannerligen störtat i onåd. Och de orättfärdiga kommer icke att ha några hjälpare.

رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿١٩٢﴾

194. Vår Herre, vi har hört en Utropare som kallar (oss) till tro (och som säger:) Tro ni på er Herre, och vi har trott. Vår Herre förlåt oss därför våra synder och tillgiv oss våra onda gärningar och räkna oss bland de rättfärdiga i döden.

رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

195. Vår Herre, giv oss vad Du lovat oss genom Dina Sändebud och vanära oss icke på Uppståndelsens Dag. Du bryter sannerligen icke Ditt löfte.

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٥﴾

196. Så deras Herre besvarade deras (böner och sade:) Jag kommer icke att låta något arbete av någon arbetare bland er, vare sig man eller kvinna, gå förlorat. Den ene av er är från den andre. De som har emigrerat och har drivits ut ur sina hem och som har blivit förföljda för Min skull och som har stridit och blivit dräpta, kommer Jag därför sannerligen att tillgiva deras onda gärningar och låta dem träda in i (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, en belöning från Allah, och hos Allah finns de bästa belöningarna.

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ
مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ ۚ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي
وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ
اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٦﴾

197. Låt icke de icke troendes förflyttning runt om i landet föra er bakom ljuset.

لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٧﴾

198. (Det är) en liten och (tillfällig) fördel (för dem), sedan skall Helvetet bli deras vistelseort. Vilken ond plats det är att vila på.

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٨﴾

199. Men de som fruktar sin Herre skall få (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, i dem skall de förbli — ett härbärge från Allah. Och det som är hos Allah är (ännu) bättre för de rättfärdiga.

لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَمَا عِنْدَ
اللَّهِ خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ ﴿١٩٩﴾

200. Och bland Bokens Folk finns det förvisso några som tror på Allah och på det som har sänts ned till er och på det som sändes ned till dem och ödmjukar sig själva inför Allah. De schackrar icke bort Allahs Tecken för ett futtigt pris. Det är dessa som skall få sin belöning hos sin Herre. Allah är sannerligen Snabb i att (göra upp) räkningen.

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٠﴾

201. O ni som tror, var ståndaktiga och sträva efter att utmärka er i ståndaktighet och var på (er) vakt och frukta Allah på det att ni måtte ha framgång.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠١﴾

سُوْرَةُ النِّسَآءِ مَدَنِيَّةٌ (٤)

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. O ni människor, frukta er Herre, som skapade er från en enda varelse och skapade dess make av samma (slag) och som från dessa två spridde ut många män och kvinnor; och frukta Allah i Vars namn ni vädjar till varandra, och (frukta Honom i synnerhet beträffande) släktskapsband. Allah vakar sannerligen över er.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ
وَّاحِدَةٍ وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا
وَّنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَآءَلُوْنَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ٢

3. Och ge de föräldralösa deras egendom och byt icke ut det dåliga mot det goda och förtär icke deras egendom genom (att blanda den) med er egen. Det är i sanning en stor synd.

وَاٰتُوا الْيَتٰمٰۤى اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيْثَ بِالطَّيِّبِ ۪
وَلَا تَاْكُلُوْۤا اَمْوَالَهُمْ اِلٰۤى اَمْوَالِكُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا
كَبِيْرًا ٣

4. Och om ni fruktar att ni icke kommer att vara rättvisa i er (behandling av) de föräldralösa, äkta då (andra) kvinnor som det passar er, två eller tre eller fyra, och om ni fruktar att ni icke kommer förmå att vara rättvisa, (äkta) då (bara) en, eller (äkta) det som era högerhänder besitter. På så sätt är det mer troligt att ni icke handlar orättfärdigt.

وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوْا فِى الْيَتٰمٰى فَانْكِحُوْا مَا طَابَ
لَكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ
اَلَّا تَعْدِلُوْا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ ذٰلِكَ
اَدْنٰۤى اَلَّا تَعُوْلُوْا ؕ ٤

5. Och ge villigt kvinnorna deras brudgåvor. Men om de av egen vilja, efterskänker en del av den åt er, njut den då (som något) behagligt och välgörande.

وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحْلَةً ؕ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ
عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هَنِيْٓـًٔا مَّرِيْٓـًٔا ٥

6. Och ge icke er egendom, som Allah har gjort till (ett medel) till underhåll för er, till dem (som är) svaga till förståndet, utan kläd dem och tala ord av vänliga råd till dem.

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَآءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِيْ جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ
قِيٰمًا وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ
قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ٦

7. Och pröva de föräldralösas (förstånd) innan de blir giftasvuxna, om ni då finner att de har ett moget omdöme ge dem då deras egendom, och förtär den icke i överdrift och

وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰۤى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ
مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوْۤا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَاْكُلُوْهَاۤ

hast i avvaktan på att de växer upp. Och den som är rik, låt honom avstå, och den som är fattig, låt honom äta (därav) med rimlighet. Och när ni överlämnar deras egendom till dem, kalla då vittnen i deras närvaro. Och Allah är tillräcklig för att Hålla Räkning.

8. För män finns en del av det som föräldrar och nära släktingar lämnar; och för kvinnor finns en del av det som föräldrar och nära släktingar lämnar, vare sig det är litet eller mycket — en fastställd del.

9. Och när (andra) släktingar och föräldralösa och de fattiga är närvarande vid uppdelningen (av arvet,) ge dem (något) av det och tala vänligt till dem.

10. Och låt dem frukta (Allah) som, om de efterlämnade en svag avkomma, skulle ängslas för deras skull. Låt dem därför frukta Allah och låt dem säga det rätta ordet.

11. De som orätt förtär de föräldralösas egendom, sväljer sannerligen bara ner eld i sina bukar, och de skall brinna i en lågande eld.

12. Beträffande era barn, befaller Allah er; en manlig skall ha lika mycket som två kvinnligas del; men om det (bara) finns kvinnliga, mer än två (till antalet), då skall de ha två tredjedelar av vad den (avlidne) lämnar, och om det finns en, skall hon ha hälften. Och av hans föräldrar skall var och en av dem ha en sjättedel av arvet om han har barn, men om han icke har barn och hans föräldrar är hans arvingar, då skall hans moder ha en tredjedel; och om han har syskon skall hans moder ha en sjättedel, efter det att varje donation han kan ha borttestamenterat (dragits från) eller skulder har (betalats). Era fäder och era barn; ni vet icke vilka av dem som är mest välgörande för er. (Detta) fastställande av (arvslotterna) är från Allah. Allah är sannerligen Allvetande, Vis.

13. Och ni skall ha hälften av det som era hustrur lämnar om de icke har barn, men om de har barn, då skall ni ha en fjärdedel av det som de lämnar, efter det att varje donation de kan ha borttestamenterat (dragits från) eller

إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبَرُوا ۚ وَمَن كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۖ
وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٧﴾
لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٨﴾
وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ
فَارْزُقُوهُم مِّنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٩﴾
وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا
خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿١٠﴾
إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١١﴾
يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ ۖ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ۚ
فَإِن كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ
وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ
وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ
فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ
فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ ۚ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ
أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا ۚ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾
وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ
وَلَدٌ ۚ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ

skulder har (betalats). Och de skall ha en fjärdedel av det som ni efterlämnar, om ni icke har barn, men om ni har barn, då skall de ha en åttondel av det som ni efterlämnar efter det att varje donation ni kan ha borttestamenterat (dragits från) eller skulder har (betalats). Och om det finns en man eller en kvinna vars arv skall delas upp och han (eller hon) varken har föräldrar eller barn och han (eller hon) har en bror och en syster, då skall de ha en sjättedel vardera. Men om de är fler än så, då skall de (lika) dela en tredjedel, efter det att varje donation de kan ha borttestamenterat (dragits från) eller skulder har (betalats). (Och allt detta skall vara) utan (avsikt) att skada någons (rättigheter). (Detta är) ett åläggande från Allah och Allah är Vis, Överseende.

14. Detta är gränserna (som fastställts) av Allah, och den som lyder Allah och Hans Sändebud, kommer Han att låta träda in i (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, däri skall de förbli, och det är en stor seger.

15. Och den som är olydig mot Allah och Hans Sändebud och överskrider Hans gränser, kommer Han att låta träda in i Elden, däri skall han förbli och han skall få ett förnedrande straff.

16. Och sådana av era kvinnor som är skyldiga till (någon) uppenbar oanständighet — kalla fyra av er till vittne mot dem, och om de vittnar, håll dem kvar inne i husen tills döden kommer över dem eller tills Allah öppnar någon annan väg för dem.

17. Och om två av er är skyldiga till det, straffa dem båda. Och om de ångrar sig och gör bättring, lämna dem då i fred. Allah är sannerligen Ofta Återvändande (med medlidande och är alltid) Barmhärtig.

18. Allah accepterar sannerligen bara ånger från de som handlar illa i okunnighet och sedan ångrar sig snart därefter. Det är till dessa som Allah vänder Sig med barmhärtighet, och Allah är Allvetande, Vis.

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ
مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ ۚ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ
بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ
وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَإِنْ
كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ ۚ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ ۚ وَصِيَّةً
مِنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٣﴾
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَ
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾
وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٥﴾ ع ١٣
وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ ۖ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ
فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٦﴾
وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا ۖ فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٧﴾
إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۗ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٨﴾

19. Det finns inget (godtagande) av ånger för dem som fortsätter att handla illa till dess att han, när döden ser en av dem i ansiktet, säger: Nu ångrar jag mig (verkligen); icke heller för dem som dör icke troende. Det är för dessa som Vi har berett ett smärtsamt straff.

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ۚ حَتّٰىٓ اِذَا
حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنِّيْ تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا
الَّذِيْنَ يَمُوْتُوْنَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۭ اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٩﴾

20. O ni som tror, det är icke lagligt att ärva kvinnor mot deras vilja, icke heller får ni hindra dem (orättmätigt) så att ni kan taga bort en del av det som ni givit dem, utom om de är skyldiga till en uppenbar oanständighet, och umgås med dem i vänlighet, och om ni ogillar dem, kan det vara så att ni ogillar något i vilket Allah har nedlagt mycket gott.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَآءَ كَرْهًا ۭ
وَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ لِتَذْهَبُوْا بِبَعْضِ مَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ
اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ
فَاِنْ كَرِهْتُمُوْهُنَّ فَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْـًٔـا وَّيَجْعَلَ اللّٰهُ
فِيْهِ خَيْرًا كَثِيْرًا ﴿٢٠﴾

21. Och om ni önskar att taga en hustru istället för en annan och ni har givit en av dem en skatt, tag icke något alls därifrån. Vill ni ta det genom falskt förtal och uppenbar synd?

وَاِنْ اَرَدْتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ ۙ وَّ
اٰتَيْتُمْ اِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَاْخُذُوْا مِنْهُ شَيْـًٔـا ۭ
اَتَاْخُذُوْنَهٗ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٢١﴾

22. Och hur kan ni ta det när en av er kan ha umgåtts med den andra, och de (kvinnorna) har ingått i ett fast förbund med er?

وَكَيْفَ تَاْخُذُوْنَهٗ وَقَدْ اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ
وَّاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿٢٢﴾

23. Och äkta icke kvinnor som era fäder äktade, utom vad som redan skett. Det är något vidrigt och avskyvärt och en ond väg.

وَلَا تَنْكِحُوْا مَا نَكَحَ اٰبَاۗؤُكُمْ مِّنَ النِّسَاۗءِ اِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ ۭ اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً وَّمَقْتًا ۭ وَسَاۗءَ سَبِيْلًا ﴿٢٣﴾

24. Förbjudna för er är era mödrar, och era döttrar och era systrar och era fastrar och era mostrar och brorsdöttrar och systerdöttrar och era (foster)mödrar som givit er di och era fostersystrar och era svärmödrar och era styvdöttrar som är era skyddslingar (födda) av era hustrur till vilka ni gått in — men om ni icke har gått in till dem, vilar inget klander över er

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهٰتُكُمْ وَبَنٰتُكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ وَعَمّٰتُكُمْ
وَخٰلٰتُكُمْ وَبَنٰتُ الْاَخِ وَبَنٰتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهٰتُكُمُ
الّٰتِيْٓ اَرْضَعْنَكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهٰتُ
نِسَاۗىِٕكُمْ وَرَبَاۗىِٕبُكُمُ الّٰتِيْ فِيْ حُجُوْرِكُمْ مِّنْ نِّسَاۗىِٕكُمُ
الّٰتِيْ دَخَلْتُمْ بِهِنَّ ۡ فَاِنْ لَّمْ تَكُوْنُوْا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ۡ وَحَلَاۗىِٕلُ اَبْنَاۗىِٕكُمُ الَّذِيْنَ مِنْ

—och hustrur till dem av era söner som är från era länder; och (det är förbjudet för er) att samtidigt ha två systrar (i äktenskap), utom vad som redan skett; Allah är sannerligen Synnerligen förlåtande, Evigt Barmhärtig.

25. Och (förbjudna för er är) gifta kvinnor utom sådana som era högerhänder besitter. Detta har Allah ålagt er. Och tillåtna för er är de bortom det, att ni söker (dem) genom egendom, äktar dem anständigt och icke bedriver otukt. Och för den nytta ni har av dem, giv dem deras brudgåvor som fastställt, och det vilar inget klander över er för vad ni gör genom ömsesidig överenskommelse efter fastställandet (av brudsumman). Allah är sannerligen Allvetande, Vis.

26. Och vemhelst av er som icke har råd att äkta fria troende kvinnor, (låt honom äkta) vad era högerhänder besitter, (nämligen) era troende tjänarinnor. Och Allah känner bäst er tro, ni är (alla) den ena från den andra, så äkta dem med tillstånd av deras förmyndare och ge dem deras brudgåvor enligt vad som är rättvist, om de är kyska, icke bedriver otukt och icke heller tager sig hemliga älskare. Och om de efter det att de ingått äktenskap gör sig skyldiga till oanständighet, skall de ha hälften av det straff som är föreskrivet för en fri gift kvinna. Detta är för den bland er som fruktar, så att han icke skall begå en synd. Och att ni lägger band på er är bättre för er, och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

27. Allah önskar klargöra för er och vägleda er till deras stigar som var före er, och att vända Sig mot er i barmhärtighet. Och Allah är Allvetande, Vis.

28. Och Allah önskar vända Sig mot er i barmhärtighet, men de som följer (sina låga) begär önskar att ni helt skall böja er (mot det onda.)

29. Allah önskar lätta er börda, ty människan har skapats svag.

أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾
وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۖ
كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَنْ
تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ ۚ فَمَا
اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ ۚ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٥﴾
وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ
الْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ ۚ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ
وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ ۚ فَإِذَا أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ
الْعَذَابِ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۚ وَأَنْ
تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٦﴾
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾
وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٨﴾
يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ ۚ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٩﴾

30. O ni som tror, förtär icke er egendom er emellan med olagliga medel, utom det (som ni förtjänar) genom handel i ömsesidig överenskommelse. Och dräp icke ert folk. Allah är sannerligen Barmhärtig mot er.

31. Och den som gör det genom överträdelse och orättvisa, kommer Vi att kasta in i Elden; och det är lätt för Allah.

32. Om ni avhåller er från de mer allvarliga av de ting som är förbjudna för er, kommer Vi att avlägsna era (mindre) synder från er och lämna er tillträde till en mycket hedervärd plats.

33. Och eftertrakta icke det genom vilket Allah har låtit några av er utmärka sig framför andra. Män skall ha en del av det som de har förtjänat och kvinnor skall ha en del av det som de har förtjänat. Och be Allah om Hans frikostighet. Allah har sannerligen fullkomlig kännedom om allting.

34. Och till var och en har Vi förordnat arvingar till vad föräldrarna och släktingarna efterlämnar, och (även) dem med vilka era eder har stadfäst ett kontrakt. Så ge dem deras del. Allah vakar sannerligen över allting.

35. Män är förmyndare över kvinnor ty Allah har låtit några av dem utmärka sig framför andra och för att (männen) ger ut av sin förmögenhet (på dem.) Så ärbara kvinnor är lydiga och bevakar (sina makars) hemligheter med Allahs beskydd. Och för deras (del), från vilka ni fruktar olydnad, förmana dem, och håll er borta från dem i deras sängar och tukta dem. Om de då lyder er, sök ej efter en möjlighet mot dem. Allah är sannerligen hög och stor.

36. Och om ni fruktar en brytning mellan dem, förordna då en skiljeman från hans anhöriga och en skiljeman från hennes anhöriga. Om de önskar en försoning kommer

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْۤا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُوْۤا اَنْفُسَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿۲۹﴾
وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَّظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ
نَارًا وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿۳۰﴾
اِنْ تَجْتَنِبُوْا كَبٰٓئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ
وَنُدْخِلْكُمْ مُّدْخَلًا كَرِيْمًا ﴿۳۱﴾
وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ
لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوْا وَلِلنِّسَآءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا
اكْتَسَبْنَ وَاسْئَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿۳۲﴾
وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ
وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ اِنَّ
ع اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ﴿۳۳﴾
اَلرِّجَالُ قَوَّامُوْنَ عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ وَّبِمَاۤ اَنْفَقُوْا مِنْ اَمْوَالِهِمْ فَالصّٰلِحٰتُ
قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ وَالّٰتِيْ تَخَافُوْنَ
نُشُوْزَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ وَاهْجُرُوْهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَاضْرِبُوْهُنَّ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا عَلَيْهِنَّ
سَبِيْلًا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا ﴿۳۴﴾
وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوْا حَكَمًا مِّنْ
اَهْلِهٖ وَحَكَمًا مِّنْ اَهْلِهَا اِنْ يُّرِيْدَاۤ اِصْلَاحًا يُّوَفِّقِ

Allah att verkställa det mellan dem. Allah är sannerligen Allvetande, All-Underkunnig.

37. Och tillbed Allah och förbind inget med Honom, och (visa) vänlighet mot föräldrar och släktingar och föräldralösa och de behövande och mot den granne som är en släkting och mot den granne som är en främling, och kompanjonen vid (er) sida och den vägfarande och de vilka era högerhänder besitter. Allah älskar sannerligen icke de högmodiga (och) de skrytsamma,

38. som är småsnåla och (även) ålägger (andra) människor att vara småsnåla, och som döljer det som Allah har givit dem av Sin frikostighet. Och Vi har berett ett förnedrande straff för de icke troende.

39. Och (när det gäller) de som ger ut av sin förmögenhet för att bli sedda av människor, och icke tror på Allah och den Yttersta Dagen, (de är Satans kompanjoner.) Och för den som har Satan till kompanjon, är han en ond kompanjon.

40. Och vilken (skada) skulle kunnat drabba dem om de hade trott på Allah och den Yttersta Dagen och givit ut av vad Allah har givit dem? Och Allah känner dem väl.

41. Allah gör icke någon orätt (ens med så mycket) som en atoms vikt. Och om där finns en god gärning, mångdubblar Han den och ger en storslagen belöning från Sig Själv.

42. Och hur (kommer det att gå med dem) när Vi skall frambringa ett vittne från varje folk och skall frambringa dig som ett vittne mot dessa!

43. På den dagen kommer de som tvivlade och var olydiga mot Sändebudet att önska att jorden bringades i jämnhöjd med dem, och de kommer (icke att kunna) dölja något för Allah.

44. O ni som tror, gå icke nära Bönen med sömndrucket sinne, till dess att ni vet vad ni säger och förrätta inte heller bön förrän ni har badat utom när ni är på resande fot eller när ni

اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا خَبِيْرًا ﴿٣٦﴾
وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا وَّبِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْجَارِ
ذِي الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْۢبِ
وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُوْرَا ﴿٣٧﴾
الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُوْنَ
مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۭ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا
مُّهِيْنًا ﴿٣٨﴾
وَالَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ رِئَاۗءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُوْنَ
بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ وَمَنْ يَّكُنِ الشَّيْطٰنُ لَهٗ قَرِيْنًا
فَسَاۗءَ قَرِيْنًا ﴿٣٩﴾
وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوْا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيْمًا ﴿٤٠﴾
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً
يُّضٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٤١﴾
فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍۢ بِشَهِيْدٍ وَّجِئْنَا بِكَ
عَلٰي هٰٓؤُلَاۗءِ شَهِيْدًا ﴿٤٢﴾
يَوْمَىِٕذٍ يَّوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَعَصَوُا الرَّسُوْلَ لَوْ تُسَوّٰى
بِهِمُ الْاَرْضُ ۭ وَلَا يَكْتُمُوْنَ اللّٰهَ حَدِيْثًا ﴿٤٣﴾ ع
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكٰرٰى
حَتّٰى تَعْلَمُوْا مَا تَقُوْلُوْنَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِيْ سَبِيْلٍ

är sjuka. Och om ni är sjuka eller om (ni befinner) er på resa (medan ni är orena,) eller (om) en av er kommer från avträdet eller har rört kvinnor och ni icke finner vatten ta då till rent stoft och stryk era ansikten och era händer därmed. Allah är sannerligen Utplånaren av Synd, Förlåtande.

45. Har du icke sett dem som gavs en del av Boken? De köper villfarelse och önskar att ni (också) skall gå vilse.

46. Och Allah känner era fiender väl. Och Allah är tillräcklig som Vän, och Allah är tillräcklig som hjälpare.

47. Det finns några bland judarna som förvränger ord från deras (rätta) platser. Och de säger: Vi hör, och vi är olydiga, och: Lyssna till (oss) och: (Måtte Guds Ord) aldrig höras (av er), och (de säger): Ra'ina (lyssna till oss). (De säger allt detta) vrickande med sina tungor och (försöker) skada Tron. Och om de hade sagt: Vi hör och vi lyder, och: Lyssna till (er) och: Unzurna, (se på oss) hade det varit bättre för dem och mer uppriktigt. Men Allah har förbannat dem för deras otro, så de tror blott litet.

48. O ni Bokens Folk! Tro på det som Vi (nu) har sänt ned, som bekräftar det som är hos er, innan Vi förödmjukat (några av) era ledare och fått dem att ta till flykten eller förbannar dem som Vi förbannade Sabbatens folk. Och Allahs påbud (måste nödvändigtvis) gå i uppfyllelse.

49. Allah kommer förvisso icke att förlåta att en medhjälpare förknippas med Honom. Men Han kommer att förlåta vem helst Han önskar vad som helst som är mindre än det. Och vem som än förknippar medhjälpare med Allah har verkligen tänkt ut en mycket stor synd.

50. Har du icke sett dem som anser sig själva vara rena? Nej, det är Allah som renar

حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰۤى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ
اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا
مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَ
اَيْدِيْكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿٤٤﴾
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُوْنَ
الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيْلَ ﴿٤٥﴾
وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۙ وَّكَفٰى
بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ﴿٤٦﴾
مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ
وَيَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّ
رَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّيْنِ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ
قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٧﴾
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا
لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰۤى
اَدْبَارِهَاۤ اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّاۤ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ؕ وَكَانَ
اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٤٨﴾
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ
ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰۤى
اِثْمًا عَظِيْمًا ﴿٤٩﴾
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ ؕ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّيْ

den Han önskar, och de kommer icke att göras ett uns orätt.

51. Se hur de smider en lögn om Allah! Och det är tillräckligt som en uppenbar synd.

52. Har du icke sett dem som gavs en del av Boken? De tror på onda avsikter och (följer) dem som överträder, och de säger om de icke troende: De är bättre vägledda i religionen än de som tror.

53. Dessa är dem vilka Allah har förbannat och för den som Allah förbannar skall du icke finna någon hjälpare.

54. Har de en del i konungariket? Då skulle de icke komma att ge människor (ens så mycket som) den lilla fördjupningen på baksidan av dadelkärnan.

55. Eller avundas de människor för vad Allah har givit dem av Sin frikostighet? (Om det är så,) Vi gav sannerligen Boken och visheten till Abrahams barn och Vi gav dem ett storslaget konungadöme.

56. Och av dem var det några som trodde på honom, och av dem var det andra som vände sig bort från honom. Och Helvetets lågande eld är tillräcklig (för dem som straff.)

57. Vi skall snart låta dem som icke tror på våra tecken träda in i Elden. Lika ofta som deras hud bränns upp, kommer Vi att ge dem nya skinn i utbyte så att de måtte fortsätta att smaka straffet. Allah är sannerligen Mäktig (och) Vis.

58. Och de som tror och utför goda gärningar, dem skall Vi låta träda in i (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, för att evigt förbli däri; däri skall de ha dygdiga makar och Vi skall lämna dem tillträde till (en plats) med ymnig skugga.

59. I sanning befaller Allah er att överlämna förtroendeuppdragen till dem som är

مَن يَشَآءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٥٠﴾
انظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ وَكَفَىٰ بِهِۦٓ
إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥١﴾
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَٰبِ يُؤْمِنُونَ
بِالْجِبْتِ وَالطَّٰغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَٰٓؤُلَآءِ
أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥٢﴾
أُولَٰٓئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن
تَجِدَ لَهُۥ نَصِيرًا ﴿٥٣﴾
أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَّا يُؤْتُونَ النَّاسَ
نَقِيرًا ﴿٥٤﴾
أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَآ ءَاتَىٰهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ
فَقَدْ ءَاتَيْنَآ ءَالَ إِبْرَٰهِيمَ الْكِتَٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَءَاتَيْنَٰهُم
مُّلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٥﴾
فَمِنْهُم مَّنْ ءَامَنَ بِهِۦ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ ۚ وَ
كَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٦﴾
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِـَٔايَٰتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا
نَضِجَتْ جُلُودُهُم بَدَّلْنَٰهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا
الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٧﴾
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ
تَجْرِى مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ لَّهُمْ
فِيهَآ أَزْوَٰجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٨﴾
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤَدُّوا الْأَمَٰنَٰتِ إِلَىٰٓ أَهْلِهَا وَ

berättigade till dem, och att ni dömer med rättvisa när ni dömer mellan människor. Och det är sannerligen utmärkt med vilket Allah förmanar er. Allah är Allhörande, Allseende.

60. O ni som tror, lyd Allah och lyd (Hans) Sändebud och de som har makten bland er. Och om ni tvistar med varandra om något, hänvisa det till Allah och (Hans) Sändebud, om ni tror på Allah och den Yttersta Dagen. Det är bäst och mest berömvärt till slut.

61. Har du icke sett dem som försäkrar att de tror på det som uppenbarats för dig och det som uppenbarades före dig? De önskar söka en bedömning från den Onde, fastän de befalldes att icke lyda honom. Och Satan vill leda dem långt på villovägar.

62. Och när det sägs till dem: Kom ni till det Allah har sänt ned och till (Hans) Sändebud, ser du hycklarna vända sig bort från dig i motvilja.

63. Hur kommer det sig då att de, när en olycka drabbar dem på grund av vad deras händer har sänt i förväg, kommer till dig och svär vid Allah och (säger): Vi menade ingenting annat än (att handla) väl och förlika.

64. Det är dessa, hemligheter i deras hjärtan, vilka Allah känner (väl). Så vänd bort från dem och tillrättavisa dem och tala ett verkningsfullt ord till dem beträffande dem själva.

65. Och Vi har icke sänt något Sändebud utan att han skulle bli åtlydd genom Allahs befallning. Och om de hade kommit till dig, när de hade gjort orätt mot sina själar och bett om Allahs förlåtelse, och Sändebudet (också) hade bett om förlåtelse för dem, hade de förvisso funnit Allah Ofta Återvändande (med medlidande) (och) Barmhärtig.

66. Men nej, vid din Herre, de kommer icke att vara (sanna) troende förrän de gör dig till domare i allt det som omtvistas mellan dem och sedan icke finner någon invändning i sina

إِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ
أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۖ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
ع الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا
إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۖ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦١﴾
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦٢﴾
فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا
وَتَوْفِيقًا ﴿٦٣﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٤﴾
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَلَوْ
أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٥﴾
فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ

hjärtan angående det som du beslutar och underkastar sig i full underdånighet.

67. Och om Vi hade befallt dem: Offra era liv eller lämna era hem, hade de icke gjort det utom några få av dem; och om de hade gjort vad de uppmanats göra, hade det sannerligen varit bättre för dem och bidragit till större styrka,

68. och då skulle Vi förvisso ha gett dem en storslagen belöning från Oss Själva,

69. och vi skulle förvisso ha väglett dem på den rätta vägen.

70. Och den som lyder Allah och (detta) Sändebudet, kommer att vara bland dem över vilka Allah har skänkt Sina välsignelser — Profeterna, de Sannfärdiga, Martyrerna och de Rättfärdiga. Och de är ett förträffligt sällskap.

71. Denna nåd är från Allah, och Allah är tillräcklig som En Som är Allvetande.

72. O ni som tror vidtag era försiktighetsåtgärder, gå sedan framåt i olika grupper eller gå alla tillsammans.

73. Och bland er finns den som stannar kvar hemma, och om en olycka drabbar er, säger han: Allah har sannerligen varit nådig mot mig eftersom jag inte var tillsammans med dem.

74. Men om någon stor lycka kommer till er från Allah, säger han som om det icke fanns någon kärlek mellan er och honom: Om jag ändå hade varit dem, då hade jag (sannerligen) nått en stor framgång.

75. Låt då dem som skulle kunna sälja det nuvarande livet för Livet efter detta, strida för Allahs sak. Och till den som strider för Allahs sak, vare sig han blir dräpt eller är segerrik, skall Vi snart ge en stor belöning.

76. Och varför skulle ni icke strida för Allahs sak och för att komma de svaga män-

وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٦﴾
وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا
مِن دِيَارِكُم مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ
فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ
تَثْبِيتًا ﴿٦٧﴾
وَإِذًا لَّآتَيْنَاهُم مِّن لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٨﴾
وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٦٩﴾
وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ ۚ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٧٠﴾
ع ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧١﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ
أَوِ انفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧٢﴾
وَإِنَّ مِنكُمْ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُم مُّصِيبَةٌ
قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَّعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٣﴾
وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ
تَكُن بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنتُ مَعَهُمْ
فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾
فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ
يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٥﴾
وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ

nen, kvinnorna och barnen till (hjälp) — (som) säger: Vår Herre, för oss ut ur denna stad vars befolkning är förtryckare, och giv oss en vän från Dig Själv och giv oss en hjälpare från Dig Själv.

مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

77. De som tror, strider för Allahs sak och de som icke tror strider för Den Ondes sak. Strid ni därför mot Satans vänner, Satans strategi är förvisso svag.

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ ۖ
ع إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٧﴾

78. Har du icke sett dem till vilka det blev sagt: Lägg band på era händer, förrätta Bönen och betala Zakat. Och när strid föreskrivs dem, se, en avdelning av dem fruktar människor som de borde frukta Allah, eller med ändå större fruktan, och de säger: Vår Herre, varför har du Föreskrivit strid för oss? Kan du icke ge oss uppskov ännu en tid? Säg; Denna världens goda är litet och det Tillkommande Livet kommer att vara bättre för den som fruktar (Allah) och ni skall icke göras ett uns orätt.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ
أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
الْقِتَالَ ۚ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۚ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا
تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٨﴾

79. Var ni än kan vara kommer döden att drabba er även om ni befinner er i starkt uppbyggda torn. Och om något gott sker dem, säger de: Detta är från Allah, och om något ont drabbar dem, säger de: Detta är från dig. Säg: Allt är från Allah. Vad har hänt med dessa människor eftersom de icke vill försöka förstå någonting?

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ
مُشَيَّدَةٍ ۗ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ
عِنْدِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٩﴾

80. Vad som än kommer till dig av gott är från Allah och vad som än drabbar dig av ont är från dig själv. Och Vi har sänt dig som ett Sändebud till (hela) mänskligheten. Och Allah är tillräcklig som Vittne.

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۖ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ۚ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۚ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٨٠﴾

81. Den som åtlyder Sändebudet åtlyder (sannerligen) Allah och Vi har icke sänt dig som väktare över dem som vänder sig bort.

مَنْ يُّطِعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَآ
اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ﴿۸۱﴾

82. Och de sade: Lydnad (är vårt rättesnöre), men när de går bort från dig, tillbringar en grupp av dem natten med att intrigera mot vad du har sagt. Allah upptecknar vadhelst de intrigerar om under natten. Så vänd dig bort från dem och sätt din lit till Allah. Och Allah är tillräcklig i att Ordna angelägenheterna.

وَيَقُوْلُوْنَ طَاعَةٌ ۫ فَاِذَا بَرَزُوْا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ
مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِيْ تَقُوْلُ ۚ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُوْنَ ۚ
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
وَكِيْلًا ﴿۸۲﴾

83. Vill de då icke begrunda Quranen? Hade den kommit från någon annan än Allah, hade de säkerligen funnit mycket av motsägelse i den.

اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ
لَوَجَدُوْا فِيْهِ اخْتِلَافًا كَثِيْرًا ﴿۸۳﴾

84. Och när det kommer någon nyhet till dem, (vare sig) det är om fred eller om fruktan, sprider de ut det, medan Sändebudet och de som har makten bland dem, vilka förvisso kan (dra rätt slutsats) av det, sannerligen skulle ha förstått det om det hade hänvisats till dem. Och hade det icke varit för Allahs nåd över er och Hans barmhärtighet skulle ni ha följt Satan, utom några få.

وَاِذَا جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِّنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ اَذَاعُوْا
بِهٖ ۚ وَلَوْ رَدُّوْهُ اِلَى الرَّسُوْلِ وَاِلٰٓى اُولِي الْاَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِيْنَ يَسْتَنْۢبِطُوْنَهٗ مِنْهُمْ ۚ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطٰنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۸۴﴾

85. Strid därför på Allahs väg — du har icke gjorts ansvarig för någon annan än dig själv —och mana de troende till (strid). Det kan vara så att Allah kommer att hindra utövandet av makten för den som icke tror, och Allah är starkare i makt och starkare i att tilldela straff.

فَقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَ
حَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّكُفَّ بَاْسَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا ۚ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا وَّاَشَدُّ تَنْكِيْلًا ﴿۸۵﴾

86. Den som gör en rättfärdig medling skall ha en del därav, och den som gör en ond medling skall ha en lika del av det resultatet, och Allah är mäktig över allting.

مَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَّهٗ نَصِيْبٌ مِّنْهَا ۚ
وَمَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَّهٗ كِفْلٌ مِّنْهَا ۚ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيْتًا ﴿۸۶﴾

87. Och när ni hälsas med en hälsning, hälsa ni då tillbaka med en bättre hälsning eller återgälda den (åtminstone). Allah håller sannerligen räkning på allt.

وَاِذَا حُيِّيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوْا بِاَحْسَنَ مِنْهَآ اَوْ رُدُّوْهَا ۚ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيْبًا ﴿۸۷﴾

88. Allah är Den, bredvid Vilken ingen är värdig tillbedjan. Han kommer förvisso att (fortsätta) församla er till Uppståndelsens Dag, om vilken det icke råder något tvivel. Och vem är mer sannfärdig i sitt tal än Allah?

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا
رَيْبَ فِيْهِ ۚ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيْثًا ﴿۸۸﴾

89. Vad är det med er, eftersom ni är (uppdelade i) två läger beträffande Hycklarna? Och Allah har tillintetgjort dem på grund av vad de förtjänade. Önskar ni att vägleda den, som Allah har låtit förintas? Och för den som Allah låter förinta skall du icke finna någon väg.

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنٰفِقِيْنَ فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ
بِمَا كَسَبُوْا اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَهْدُوْا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ
وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿٨٩﴾

90. De önskar att ni icke skall tro som de icke har trott, så att ni måtte bli lika. Tag därför icke vänner bland dem förrän de utvandrar på Allahs väg. Och om de vänder sig bort, grip dem då och dräp dem varhelst ni finner dem och tag ingen till vän eller hjälpare från dem,

وَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ كَمَا كَفَرُوْا فَتَكُوْنُوْنَ سَوَآءً فَلَا
تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ اَوْلِيَآءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ
وَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٩٠﴾

91. utom dem som har förbindlese med ett folk, vilket slutit fördrag med er, eller dem som kommer till er medan deras hjärtan krymper av att strida mot er eller strider mot sitt eget folk. Och om Allah (så) hade önskat kunde Han ha givit dem styrka mot er, då skulle de sannerligen ha bekämpat er. Så om de håller sig borta från er och icke strider mot er och ger er ett fredsoffer, då har Allah icke tillåtit er någon väg till (angrepp) mot dem.

اِلَّا الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ اِلٰى قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ
اَوْ جَآءُوْكُمْ حَصِرَتْ صُدُوْرُهُمْ اَنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ اَوْ
يُقَاتِلُوْا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقٰتَلُوْكُمْ فَاِنِ اعْتَزَلُوْكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ وَاَلْقَوْا
اِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيْلًا ﴿٩١﴾

92. Ni kommer att finna andra som önskar att gå säkra för er och att gå säkra för sitt eget folk. Närhelst de tvingas återgå till fientlighet, faller de huvudstupa in i den. Om de därför icke håller sig borta från er eller erbjuder er fred eller tyglar sina händer, grip dem då och dräp dem varhelst ni finner dem. Gentemot dessa har Vi givit er ett klart bemyndigande.

سَتَجِدُوْنَ اٰخَرِيْنَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّاْمَنُوْكُمْ وَيَاْمَنُوْا
قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوْٓا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوْا فِيْهَا فَاِنْ لَّمْ
يَعْتَزِلُوْكُمْ وَيُلْقُوْٓا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ
فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ وَاُولٰٓئِكُمْ
جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿٩٢﴾ ع ١٢ ٩

93. Det passar sig icke för en troende att dräpa en troende såvida det icke sker genom misstag. Och den som av misstag dräper en troende, skall frige en troende slav och (betala) blodspengarna att överräckas till hans arvingar, såvida de icke efterskänker det som välgörenhet. Men om den (dräpta personen) är av ett folk som är fientligt mot er, och (han) är en troende, (då är straffet bara) frigivandet av en troende slav, och om han är av ett folk

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَّقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَّدِيَةٌ
مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّصَّدَّقُوْا فَاِنْ كَانَ مِنْ
قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ
وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ فَدِيَةٌ

som slutit fördrag med er, då (är straffet) blodspengar att överräckas till hans arvingar och frigivandet av en troende slav. Men den som icke finner (någon), skall fasta under två på varandra följande månader — en botgöring från Allah. Och Allah är Allvetande, Vis.

94. Och vem helst som avsiktligt dräper en troende, hans belöning skall bli Helvetet i vilket han skall förbli. Och Allah kommer att vara vred på honom och förbanna honom och förbereda ett stort straff för honom.

95. O ni som tror, när ni går fram (till strid) för Allahs sak, gör en ordentlig undersökning och säg icke till någon som hälsar er med en fredshälsning: Du är icke en troende. Ni söker detta livets goda, men hos Allah finns goda ting i överflöd. Sådana var ni före detta men Allah förlänade (Sitt särskilda) ynnestbevis över er, så (gör) verkligen en ordentlig undersökning. Allah är sannerligen Medveten om vad ni gör.

96. De av de troende som sitter (hemma), förutom de oförmögna, och de som strävar för Allahs sak med sin egendom och sin person, är icke lika. Allah har upphöjt dem som strävar med sin egendom och sin person i rang över dem som sitter (hemma). Och till var och en har Allah utlovat en belöning. Och Allah har upphöjt dem som strävar över dem som sitter (hemma) genom en stor belöning,

97. genom olika grad av förträfflighet skänkta av Honom, och (genom särskild) förlåtelse och barmhärtighet. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

98. Sannerligen, till dem som änglarna låter dö medan de handlar fel mot sina egna själar, kommer (änglarna) att säga: Vad eftersträvade ni? De kommer att säga: Vi behandlades som svaga i landet. (Änglarna) kommer att säga: Var Allahs jord icke nog rymlig så att ni kunde ha emigrerat på den? Det är dessa vars vistelse skall vara Helvetet och en ond bestämmelseort är det,

مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۚ فَمَن
لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ
اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٣﴾
وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا
فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا
عَظِيمًا ﴿٩٤﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا
وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِندَ اللَّهِ مَغَانِمُ
كَثِيرَةٌ ۚ كَذَٰلِكَ كُنتُم مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٥﴾
لَّا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ
فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ عَلَى
الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَفَضَّلَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٦﴾
دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿٩٧﴾ ع ١٣
إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ قَالُوا
فِيمَ كُنتُمْ ۖ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ قَالُوا
أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا ۚ فَأُولَٰئِكَ
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٨﴾

99. utom sådana svaga bland män, kvinnor och barn, som är oförmögna att antaga någon plan eller finna något sätt (att undkomma).

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٩﴾

100. När det gäller dessa kommer Allah måhända att utplåna deras synder, ty Allah är den Som Utplånar synd, den Mest Förlåtande.

فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا
غَفُورًا ﴿١٠٠﴾

101. Och den som emigrerar från sitt land på Allahs väg kommer att finna en mer än tillräckligt stor tillflyktsort och överflöd på jorden. Och den som går bort från sitt hem och emigrerar för Allahs och Hans Sändebuds (sak), och döden hinner upp honom, finns hans belöning hos Allah, och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا
كَثِيرًا وَسَعَةً ۚ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى
اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ
عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠١﴾ ع

102. Och när ni reser i landet vilar inget klander över er om ni förkortar Bönen, om ni fruktar att de som icke tror kommer att orsaka besvärligheter för er. De icke troende är sannerligen en uppenbar fiende för er.

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠٢﴾

103. Och när du är bland dem och leder Bönen för dem, låt en grupp av dem stå med dig och låt dem taga sina vapen. Och när de har utfört sina ödmjuka nedfall till jorden låt dem då gå bakom er, och låt en annan grupp som ännu icke har bett, komma fram och bedja med dig, och låt dem taga sina medel till skydd och sina vapen. De som icke tror önskar att ni vore ouppmärksamma när det gäller era vapen och er packning så att de genast kan överfalla er. Och det skall icke vara någon synd för er att ni, på grund av olägenhet som (orsakas) av regn eller för att ni är sjuka, lägger era vapen åt sidan. Men ni skall (alltid) vidtaga era försiktighetsåtgärder. Allah har förvisso berett ett förnedrande straff för de icke troende.

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا
فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ
وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ
فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا
أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٣﴾

104. Och när ni har avslutat Bönen, kom ihåg Allah, stående, och sittande och liggande på era sidor. Och när ni är trygga (mot fara), förrätta då Bönen (på det föreskrivna sättet).

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ
جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ

Det har sannerligen ålagts de troende (att utföra) bönen på föreskrivna tider.

105. Och slappna icke av när det gäller att söka dessa människor. Om ni lider, lider de också precis som ni. Men ni hoppas vad de icke hoppas på från Allah. Och Allah är Allvetande Vis.

106. Vi har sannerligen sänt ned Boken som innehåller sanningen till dig, på det att du måtte döma mellan människor genom det som Allah har lärt dig. Och var du icke den som för de trolösas talan.

107. Och bed Allah om förlåtelse. Och Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

108. Och för icke deras talan, vilka är oärliga mot sig själva. Allah älskar sannerligen icke någon som är trolös (och) en stor syndare.

109. De söker dölja (sina avsikter) för människor, men de söker icke dölja dem för Allah, och Han är (närvarande) hos dem medan de smider planer under natten om ting vilka Han icke gillar. Och Allah omintetgör det de gör.

110. Se, ni är de som förde deras talan i det nuvarande livet. Men vem kommer att tala för dem med Allah på Uppståndelsens Dag, eller vem kommer att vara en väktare över dem?

111. Och den som begår en synd eller felar mot sin själ och sedan ber Allah om förlåtelse, kommer att finna Allah Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

112. Och den som begår en synd begår den endast mot sin egen själ. Och Allah är Allvetande, Vis.

113. Och den som gör fel eller begår en synd och sedan kastar (skulden) för det på en oskyldig person, bär förvisso (en börda) av smädelse och en uppenbar synd.

114. Och om det icke varit för Allahs nåd över dig och Hans barmhärtighet, hade en

الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتٰبًا مَّوْقُوْتًا ﴿١٠٤﴾
وَلَا تَهِنُوْا فِي ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ ۚ اِنْ تَكُوْنُوْا تَاْلَمُوْنَ
فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُوْنَ كَمَا تَاْلَمُوْنَ ۚ وَتَرْجُوْنَ مِنَ اللّٰهِ مَا
ع ١٥ ١٢ لَا يَرْجُوْنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٠٥﴾
اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
بِمَآ اَرٰىكَ اللّٰهُ ۗ وَلَا تَكُنْ لِّلْخَآئِنِيْنَ خَصِيْمًا ﴿١٠٦﴾
وَّاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٠٧﴾
وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِيْنَ يَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا اَثِيْمًا ﴿١٠٨﴾
يَّسْتَخْفُوْنَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُوْنَ مِنَ اللّٰهِ
وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُوْنَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ ۗ
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطًا ﴿١٠٩﴾
هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ جٰدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
فَمَنْ يُّجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَّنْ يَّكُوْنُ
عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ﴿١١٠﴾
وَمَنْ يَّعْمَلْ سُوْٓءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهٗ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ
يَجِدِ اللّٰهَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١١١﴾
وَمَنْ يَّكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهٗ عَلٰى نَفْسِهٖ ۗ وَكَانَ
اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١١٢﴾
وَمَنْ يَّكْسِبْ خَطِيْٓئَةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهٖ بَرِيْٓئًا
ع ١٦ ١٣ فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿١١٣﴾
وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهٗ لَهَمَّتْ طَّآئِفَةٌ

grupp av dem beslutat att leda dig vilse. Och de vilseleder ingen annan än sig själva, och de kan icke alls skada dig. Och Allah har sänt ned Boken och visheten till dig och har lärt dig vad du icke visste och Allahs nåd över dig är stor.

115. Det finns inget gott i många av deras sammanträden utom de (sammanträden) som föreskriver välsignande gärningar eller godhet eller fredsmäkling mellan människor. Och över den som gör det och söker Allahs välbehag, kommer Vi snart att ge en stor belöning.

116. Och för den som motarbetar Sändebudet efter det att vägledningen har blivit uppenbar för honom och följer en annan väg en de troendes, honom skall Vi låta följa den väg han följer och Vi kommer att kasta honom i Helvetet, och en ond bestämmelseort är det.

117. Allah kommer icke att förlåta att någon förknippas som medhjälpare till Honom, men Han kommer att förlåta vem Han än behagar det som är mindre än det. Och den som förknippar något med Allah har verkligen irrat långt vilse.

118. Förutom Honom åkallar de ingenting annat än myternas gudinnor, och i sanning åkallar de ingen annan än Satan, den upproriske,

119. som Allah har förbannat. Han sade: Jag kommer förvisso att ta en fastställd del av Dina tjänare,

120. och jag kommer förvisso att leda dem vilse och jag kommer förvisso att väcka fåfänga önskningar inom dem, och jag kommer förvisso att befalla dem och de kommer att skära av boskapens öron; och jag kommer förvisso att befalla dem och de kommer att ändra Allahs skapelse. Och den som tar Satan till vän istället för Allah, lider sannerligen en uppenbar förlust.

121. Han ger löften till dem och uppeggar

مِّنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ ۖ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا
يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَ
الْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ ۚ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٤﴾
لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَٰلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿١١٥﴾
وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ
جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٦﴾
إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٧﴾
إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٨﴾
لَعَنَهُ اللَّهُ ۘ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا
مَفْرُوضًا ﴿١١٩﴾
وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ
آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ ۚ
وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ
خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ﴿١٢٠﴾
يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا

fåfängliga önskningar inom dem och Satan lovar dem ingenting annat än värdelösa ting.

غُرُورًا ﴿١٢١﴾

122. För sådana skall deras vistelseort vara Helvetet och de skall icke finna något sätt att undgå det.

أُولَٰٓئِكَ مَأْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا
مَحِيصًا ﴿١٢٢﴾

123. Men (när det gäller) de som tror och gör goda gärningar kommer Vi att lämna dem tillträde till (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, och i vilka de skall förbli för alltid. (Det är) Allahs osvikliga löfte, och vem kan vara mer sannfärdig i sitt ord än Allah?

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا
وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيلًا ﴿١٢٣﴾

124. Det skall icke vara i enlighet med era önskningar, icke heller i enlighet med Bokens Folks önskningar. Den som gör ont skall vedergällas för det, och han skall icke finna någon vän eller hjälpare åt sig utom Allah.

لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ وَلَآ اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ يَّعْمَلْ
سُوٓءًا يُّجْزَ بِهٖ وَلَا يَجِدْ لَهٗ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا
وَّلَا نَصِيرًا ﴿١٢٤﴾

125. Men den som gör goda gärningar, vare sig man eller kvinna, och han (eller hon) är en troende, skall träda in i himlen och skall icke göras någon oförrätt ens så stor som fördjupningen på dadelkärnans baksida.

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ
نَقِيرًا ﴿١٢٥﴾

126. Och vem är bättre i tro än den som fullständigt underkastar sig Allah och som gör goda gärningar och följer Abrahams, den oförvitliges religion? Och Allah tog Abraham till Sin nära vän.

وَمَنْ اَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ
مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ
اللّٰهُ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٦﴾

127. Och (allt) som finns i himlarna och på jorden tillhör Allah, och Allah omfattar allting!

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٧﴾ ع ١٨ ١٥

128. Och från dig söker de (Lagens) beslut beträffande (äktenskap) med mer än en kvinna. Säg: Allah ger er (Sitt) beslut beträffande dem. Och det som läses upp för er på (andra ställen) i Boken berör de föräldralösa flickorna vilka ni icke ger vad som föreskrivits för dem och som ni önskar äkta, och (det berör också) de svaga bland barnen. Och Han (ålägger er) att handla rättvist mot de föräldralösa.

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَآءِ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَ
مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِي يَتٰمَى النِّسَآءِ الّٰتِي لَا
تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَاَنْ تَقُومُوا لِلْيَتٰمٰى
بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ

Och Allah känner förvisso väl till allt ni gör som är gott.

129. Och om en kvinna fruktar att bli illa eller likgiltigt behandlad av sin make, skall det icke vara någon synd för dem att de på ett passande sätt försonas med varandra, och en försoning är bäst. Och folk är benägna till girighet. Och om ni handlar väl och är rättfärdiga, är Allah sannerligen Medveten om vad ni gör.

130. Och ni kan icke hålla en (fullkomlig) jämvikt mellan hustrur, hur mycket ni än måtte önska det. Men hys icke helt förkärlek (för en) så att ni lämnar den andra i ovisshet. Och om ni förlikas och handlar rättfärdigt, är Allah förvisso Synnerligen Förlåtande (och) Barmhärtig.

131. Och om de skiljs, kommer Allah att av Sitt överflöd göra båda oberoende, och Allah är Givmild, Vis.

132. Och vad som än finns i himlarna och vad som än finns på jorden tillhör Allah. Och Vi har förvisso befallt dem som gavs Boken före er och (befallt) er också att frukta Allah. Men om ni icke tror, kom (då ihåg) att det som finns i himlarna och det som finns på jorden tillhör Allah, och Allah är Självtillräcklig, Prisvärd.

133. Och det som finns i himlarna och det som finns på jorden tillhör Allah, och Allah är tillräcklig som Väktare.

134. Om Han behagar, kan han föra bort er, o folk, och frambringa andra (i ert ställe), och Allah har full förmåga att göra det.

135. Låt den som önskar denna världens belöning (få veta att) denna världens belöning och den i Livet efter detta finns hos Allah, och Allah är Allhörande, Allseende.

136. O ni som tror, var noggranna med att iaktta rättvisa och bär vittnesbörd om Allah även om det är emot er själva eller (mot era) föräldrar eller släktingar. Vare sig den (mot

عَلِيمًا ﴿١٢٨﴾
وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ ۗ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ ۚ وَإِنْ تُحْسِنُوا
وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٩﴾
وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ
تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٣٠﴾
وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ
وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣١﴾
وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ
وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ
وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣٢﴾
وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
وَكِيلًا ﴿١٣٣﴾
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۚ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٤﴾
مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٥﴾ ع ١٩ ١٢
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ
لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنْ

vilken vittnesbörd bärs) är rik eller fattig är Allah mer uppmärksam mot dem båda (än vad ni är). Följ därför icke (era) låga begär på det att ni (måtte) förmå att handla rättfärdigt. Och om ni döljer (sanningen) eller undviker den (vet då) att Allah är Väl Medveten om vad ni gör.

137. O ni som tror, tro på Allah och Hans Sändebud och på Boken som Han har uppenbarat för Sitt Sändebud och Boken som Han uppenbarade före (den). Och den som icke tror på Allah och Hans änglar och Hans Böcker och Hans Sändebud och den Yttersta Dagen har sannerligen irrat långt vilse.

138. Allah kommer aldrig att förlåta den som tror, sedan icke tror, sedan tror (igen), sedan icke tror (och) sedan ökar i otro, icke heller kommer Han att vägleda dem till den (rätta) vägen.

139. Ge hycklarna budskapen om att det finns ett svårt straff för dem,

140. de som hellre tar icke troende än troende till vänner. Söker de ära från deras händer? All ära tillhör förvisso Allah.

141. Och i Boken har Han redan uppenbarat för er att när ni hör Guds Tecken förnekas och förlöjligas icke skall sitta tillsammans med dem (som tillåter sig sådant tal) förrän de ägnar sig åt annat tal, ty i det fallet vore ni lika dem. Allah kommer förvisso att samla hycklarna och de icke troende i Helvetet allihop,

142. de som väntar på er undergång. Om ni får en seger från Allah, säger de: Var vi icke med er? Och om de icke troende har en del (i den), säger de (till dem): Besegrade vi icke er (vid ett tidigare tillfälle) och räddade er från de troende? Allah kommer att döma mellan er på Uppståndelsens Dag, och Allah kommer

يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا
الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٦﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي
نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٧﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا
لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٨﴾
بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٩﴾
الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾
وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ
اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ
حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ﴿١٤١﴾
الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ
فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ

icke att ge de icke troende någon möjlighet till att (segra) över de troende.

143. Hycklarna söker bedraga Allah, medan Allah i själva verket lurar dem (genom att vända deras bedrägeri mot dem själva). Och när de står upp för Bön står de upp slött (och) för att bli sedda av människor, och de kommer endast ihåg Allah litet.

144. Vacklande mellan (det ena och) det andra och (hör) varken till de här eller de där. Och för den som Allah låter förgås, skall du icke finna något sätt (till flykt).

145. O ni som tror, tag icke de icke troende till vänner hellre än troende. Menar ni att ge Allah ett uppenbart bevis emot er själva?

146. Hycklarna skall sannerligen vara i Eldens nedersta djup, och du skall icke finna någon hjälpare för dem,

147. utom de som ångrar sig och gör bättring och håller fast vid Allah och är uppriktiga i sin lydnad mot Allah — dessa är bland de troende. Och Allah kommer snart att skänka de troende en stor belöning.

148. Varför skulle Allah straffa er om ni är tacksamma och (om) ni tror? Och Allah är Uppskattande, Allvetande.

149. Allah tycker icke om yttrandet av opassande tal offentligt, utom (för den som) förorättas. Allah är sannerligen Allhörande, Allvetande.

150. Vare sig ni gör en god gärning offentlig eller håller den hemlig eller förlåter något ont, är Allah förvisso Den Som utplånar synd, Allsmäktig.

151. Sannerligen de som icke tror på Allah och Hans Sändebud och söker göra åtskillnad

لِلْكٰفِرِيْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ سَبِيْلًا ﴿١٤٢﴾
إِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ ۚ وَإِذَا
قَامُوْٓا إِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوْا كُسَالٰى ۙ يُرَآءُوْنَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ إِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٤٣﴾
مُّذَبْذَبِيْنَ بَيْنَ ذٰلِكَ ۖ لَآ إِلٰى هٰٓؤُلَآءِ وَلَآ إِلٰى هٰٓؤُلَآءِ ؕ
وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿١٤٤﴾
يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِيْنَ أَوْلِيَآءَ مِنْ
دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ أَتُرِيْدُوْنَ أَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿١٤٥﴾
إِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ۚ وَلَنْ
تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا ﴿١٤٦﴾
إِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَأَصْلَحُوْا وَاعْتَصَمُوْا بِاللّٰهِ وَأَخْلَصُوْا
دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ فَأُولٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ وَسَوْفَ يُؤْتِ
اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ أَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٤٧﴾
مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ ؕ وَ
كَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا ﴿١٤٨﴾
لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا
مَنْ ظُلِمَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ﴿١٤٩﴾
إِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوْهُ أَوْ تَعْفُوْا عَنْ سُوْٓءٍ
فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا ﴿١٥٠﴾
إِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيُرِيْدُوْنَ أَنْ
يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ

mellan Allah och Hans Sändebud och säger: Vi tror på några och tror icke på andra, och söker följa en väg däremellan,

وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ
ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥١﴾

152. de är verkligen icke troende och Vi har berett ett förnedrande straff för de icke troende.

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥٢﴾

153. Och till dem som tror på Allah och (på alla) Hans Sändebud och icke gör någon åtskillnad mellan någon av dem, kommer Han snart att ge belöningar. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ وَ
كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٣﴾

154. Bokens Folk ber dig hämta ner en Bok från Himlen till dem. De bad Moses om något större än detta. De sade: Visa oss Allah öppet. Därpå kom ett tillintetgörande straff över dem på grund av deras överträdelse. Sedan tog de kalven (att tillbe) efter det att tydliga Tecken hade kommit till dem, men (även) det förlät Vi dem. Och Vi gav Moses en uppenbar upphöjdhet (över dem).

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ
السَّمَاءِ ۚ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَقَالُوا
أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ
فَعَفَوْنَا عَنْ ذَٰلِكَ ۚ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا
مُبِينًا ﴿١٥٤﴾

155. Och vi lät Berget torna upp sig högt över dem medan förbundet slöts med dem, och Vi sade till dem: Träd undergivet in genom porten, och Vi sade till dem: Överträd icke (när det gäller) Sabbaten. Och Vi slöt ett fast förbund med dem.

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ
ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي
السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٥﴾

156. Så, för att de bröt förbundet och för att de förnekade Allahs Tecken och för att de med orätta försökte dräpa Profeterna och för att de sade: Våra hjärtan har svepts in i ett hölje, nej, men Allah har förseglat dem på grund av deras otro, så att de icke tror mer än litet —

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا
غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٦﴾

157. och för deras otro och (för) att de yttrade en grov, falsk beskyllning mot Maria,

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيمًا ﴿١٥٧﴾

158. och (för) att de sade: Vi dräpte Messias, Jesus, Marias son, Allahs Sändebud, fastän de sannerligen icke dräpte honom, icke heller kunde de dräpa honom genom korsfästning, utan han tedde sig som en korsfäst för dem och de som är oense om det befinner sig förvisso i (ett tillstånd) av tvivel beträffande det, de har ingen (säker) kännedom om det utan förmodar det bara, och de dräpte honom sannerligen icke.

وَّقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ
لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ
مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ
يَقِينًا ﴿١٥٨﴾

159. Tvärtom har Allah upphöjt honom till Sig själv. Och Allah är Mäktig, Vis.

بَل رَّفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٩﴾

160. Och det finns ingen bland Bokens Folk som icke kommer att tro på honom (Jesus) före sin död: och på Uppståndelsens dag skall han (Jesus) vara ett vittne emot dem.

وَإِن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٦٠﴾

161. Så på grund av judarnas överträdelse förbjöd Vi dem rena ting som hade blivit tillåtna för dem, och (även) för att de hindrade många (människor) på Allahs väg.

فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ
أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَن سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦١﴾

162. Och (på grund av) att de tog räntor fastän det hade förbjudits dem, och (på grund av) att de med orätta förtärde människors egendom. Och för dem som icke tror har Vi berett ett smärtsamt straff.

وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦٢﴾

163. Men de som är fast grundade i kunskap och de troende bland dem, tror på det som har sänts ned till dig och det som sändes ned före dig, och i (synnerhet) de som iakttar Bönen och de som betalar Zakat och de som tror på Allah och den Yttersta Dagen. Till dessa kommer Vi förvisso att ge en mäktig belöning.

لَّٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٣﴾ ع ٢٢ ٢

164. Vi har sannerligen sänt en uppenbarelse till dig som Vi sände uppenbarelser till Noak och Profeterna efter honom, och Vi sände uppenbarelser till Abraham, och Ismael och Isak och Jakob och (hans) barn och till Jesus och Job och Jonas och Aron och Salomon och Vi gav David psalmerna.

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ
مِن بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ
وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ
زَبُورًا ﴿١٦٤﴾

165. (Och Vi sände några) Sändebud vilka Vi redan omtalat för dig och (några) Sändebud som Vi icke har omtalat för dig- och Allah talade till Moses (och) överbringade Befallningen,

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۗ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوْسٰى تَكْلِيْمًا ﴿۱۶۵﴾

166. sändebud, bärare av glädjebudskap och Förmanare, så att folk icke måtte ha någon undskyllan inför Allah efter det att Sändebuden (kommit). Och Allah är Mäktig, Vis.

رُسُلًا مُّبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌ ۢ بَعْدَ الرُّسُلِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا
حَكِيْمًا ﴿۱۶۶﴾

167. Men Allah bär vittnesbörd genom (uppenbarelsen) som Han har sänt ned till dig om att Han har sänt ned den (full) av Hans kunskap, och änglarna bär också vittnesbörd, och Allah är tillräcklig som Vittne.

لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَآ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ بِعِلْمِهٖ ۚ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُوْنَ ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿۱۶۷﴾

168. De som icke tror och hindrar andra från Allahs väg har sannerligen irrat långt vilse.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا
ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿۱۶۸﴾

169. Allah kommer förvisso icke att förlåta dem som icke har trott och handlat orättfärdigt, icke heller kommer Han att visa dem någon väg

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَظَلَمُوْا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ﴿۱۶۹﴾

170. utom vägen till Helvetet, i vilket de skall förbli för en lång, lång tid. Och det är lätt för Allah.

اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۗ وَكَانَ ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿۱۷۰﴾

171. O mänsklighet, Sändebudet har verkligen kommit till er med sanning från er Herre, tro därför, (det är) bättre för er men om ni icke tror, tillhör allt som finns i himlarna och på jorden i sanning Allah. Och Allah är Allvetande, Vis.

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ
رَّبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ۗ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا
فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۱۷۱﴾

172. O Bokens folk, överskrid icke er religions gränser och säg icke något annat än sanningen om Allah. Messias, Jesus, Marias son var förvisso bara ett av Allahs Sändebud och (en uppfyllelse av) Hans Ord som Han sände ned till Maria och en barmhärtighet från Honom. Så tro på Allah och Hans Sändebud och säg icke: (De är) tre. Upphör med det, (det är) bättre för er. Allah är förvisso den Ende Guden. Helig är Han, långt högre än att ha en son. Vad som än finns i himlarna och vad som

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ وَلَا تَقُوْلُوْا عَلَى
اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ۗ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ
رَسُوْلُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهٗ ۚ اَلْقٰهَآ اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ ۫
فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَلَا تَقُوْلُوْا ثَلٰثَةٌ ۗ اِنْتَهُوْا
خَيْرًا لَّكُمْ ۗ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۗ سُبْحٰنَهٗٓ اَنْ يَّكُوْنَ
لَهٗ وَلَدٌ ۘ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۗ وَكَفٰى

än finns på jorden tillhör Honom. Och Allah är tillräcklig som Väktare.

173. Messias föraktar förvisso icke att vara en av Allahs tjänare, det gör icke heller änglarna (som är) nära (Honom), och den som föraktar att tillbe Honom och är högmodig, alla dem kommer han att samla till Sig Själv.

174. Sedan kommer han att ge dem som tror och gör goda gärningar deras fulla belöning och kommer att ge dem mer i sin nåd, men den som föraktar och är högmodig kommer Han att straffa med ett smärtsamt straff. Och ingen vän eller hjälpare skall de finna åt sig förutom Allah.

175. O ni folk, uppenbara bevis har verkligen delgivits er från er Herre och Vi har sänt ned ett klart ljus till er.

176. Sedan kommer Han, när det gäller dem som tror på Allah och håller fast vid Honom, förvisso att lämna dem tillträde till Sin barmhärtighet och nåd och kommer att vägleda dem längs en rak väg som (leder) till Honom Själv.

177. De frågar dig om ett beslut. Säg: Allah ger Sitt beslut angående Kalalah. Om en man dör och icke efterlämnar något barn och han har en syster, så skall hon ha hälften av vad han lämnar, och han skall ärva henne om hon icke har något barn. Men om det finns två systrar då skall de ha två tredjedelar av vad han lämnar. Och om (arvingarna) är bröder — (både) män och kvinnor — då skall den manlige ha så mycket som två kvinnligas del. Allah förklarar (detta) för er, så att ni icke går vilse och Allah känner väl till alla ting.

ع ٢٣ بِاللّٰهِ وَكِيۡلًا ﴿١٧٢﴾
لَنۡ يَّسۡتَنۡكِفَ الۡمَسِيۡحُ اَنۡ يَّكُوۡنَ عَبۡدًا لِّلّٰهِ وَلَا
الۡمَلٰٓئِكَةُ الۡمُقَرَّبُوۡنَ ؕ وَمَنۡ يَّسۡتَنۡكِفۡ عَنۡ عِبَادَتِهٖ وَ
يَسۡتَكۡبِرۡ فَسَيَحۡشُرُهُمۡ اِلَيۡهِ جَمِيۡعًا ﴿١٧٣﴾
فَاَمَّا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيۡهِمۡ اُجُوۡرَهُمۡ
وَيَزِيۡدُهُمۡ مِّنۡ فَضۡلِهٖ ۚ وَاَمَّا الَّذِيۡنَ اسۡتَنۡكَفُوۡا وَ
اسۡتَكۡبَرُوۡا فَيُعَذِّبُهُمۡ عَذَابًا اَلِيۡمًا ۙ وَّلَا يَجِدُوۡنَ
لَهُمۡ مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيۡرًا ﴿١٧٤﴾
يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدۡ جَآءَكُمۡ بُرۡهَانٌ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ وَ
اَنۡزَلۡنَاۤ اِلَيۡكُمۡ نُوۡرًا مُّبِيۡنًا ﴿١٧٥﴾
فَاَمَّا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا بِاللّٰهِ وَاعۡتَصَمُوۡا بِهٖ فَسَيُدۡخِلُهُمۡ
فِىۡ رَحۡمَةٍ مِّنۡهُ وَفَضۡلٍ ۙ وَّيَهۡدِيۡهِمۡ اِلَيۡهِ صِرَاطًا
مُّسۡتَقِيۡمًا ﴿١٧٦﴾
يَسۡتَفۡتُوۡنَكَ ؕ قُلِ اللّٰهُ يُفۡتِيۡكُمۡ فِى الۡكَلٰلَةِ ؕ اِنِ امۡرُؤٌا
هَلَكَ لَيۡسَ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَهٗۤ اُخۡتٌ فَلَهَا نِصۡفُ مَا تَرَكَ ۚ
وَهُوَ يَرِثُهَاۤ اِنۡ لَّمۡ يَكُنۡ لَّهَا وَلَدٌ ؕ فَاِنۡ كَانَتَا اثۡنَتَيۡنِ
فَلَهُمَا الثُّلُثٰنِ مِمَّا تَرَكَ ؕ وَاِنۡ كَانُوۡۤا اِخۡوَةً رِّجَالًا
وَّنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ مِثۡلُ حَظِّ الۡاُنۡثَيَيۡنِ ؕ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
ع ٢٤ لَكُمۡ اَنۡ تَضِلُّوۡا ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىۡءٍ عَلِيۡمٌ ﴿١٧٧﴾

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn.

2. O ni som tror, uppfyll (era) pakter. Fyrfota djur (ur) boskaps(gruppen), andra än de som meddelats er, har gjorts tillåtna för er men ni skall icke anse jakt vara tillåten medan ni befinner er på vallfärd; Allah påbjuder sannerligen vad Han vill.

3. O ni som tror, vanhelga icke de Tecken som helgats av Allah, icke heller den Heliga Månaden, icke heller de djur som skänkts som ett offer, icke heller (de offerdjur som bär) halsband, icke heller de som besöker det Heliga Huset och söker nåd från sin Herre och Hans välbehag. Och när ni tar av pilgrimsdräkten och (har lämnat det Heliga Området) får ni lov att jaga. Och låt icke ett folks fientlighet, genom att de höll er borta från den Heliga Moskén, driva er till att överträda. Och hjälp varandra i rättfärdighet och fromhet, men hjälp icke varandra i synd och överträdelse. Och frukta Allah; Allah är förvisso Sträng i bestraffning.

4. Förbjudet för er är (köttet från ett djur) som dör av sig själv, och blod, och svinets kött, och det över vilket ett annat namn än Allah har åkallats, och det som har strypts och det som har slagits till döds och det som har dödats genom fall och det som har stångats ihjäl och det som ett vilddjur har ätit av och det som har slaktats på (ett altare som avguda offer), utom det som ni har slaktat ordentligt. (Och förbjudet är också) detta att ni söker lära känna ert öde genom de siande pilarna. Det är en olydig (gärning.) Denna dag har de som icke tror misströstat om att skada er religion. Så frukta dem icke, utan frukta Mig. Denna dag har Jag fullkomnat en religion för er och fullbordat Min ynnest över er och har utvalt Islam som religion för er. Men om någon tvingas av hunger, utan att avsiktligt vara benägen till synd, då är Allah förvisso Synnerligen Förlåtande (och Han är) Barmhärtig.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَوْفُوْا بِالْعُقُوْدِ ؕ اُحِلَّتْ لَكُمْ
بَهِيْمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّى الصَّيْدِ
وَ اَنْتُمْ حُرُمٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيْدُ ②
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحِلُّوْا شَعَآئِرَ اللّٰهِ وَ لَا الشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَ لَا الْهَدْيَ وَ لَا الْقَلَآئِدَ وَ لَاۤ اٰمِّيْنَ الْبَيْتَ
الْحَرَامَ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّهِمْ وَ رِضْوَانًا ؕ وَ اِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا ؕ وَ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ
صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا ۘ وَ تَعَاوَنُوْا
عَلَى الْبِرِّ وَ التَّقْوٰى ۪ وَ لَا تَعَاوَنُوْا عَلَى الْاِثْمِ وَ الْعُدْوَانِ ۪
وَ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ③
حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَ الدَّمُ وَ لَحْمُ الْخِنْزِيْرِ وَ
مَاۤ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ وَ الْمُنْخَنِقَةُ وَ الْمَوْقُوْذَةُ وَ الْمُتَرَدِّيَةُ
وَ النَّطِيْحَةُ وَ مَاۤ اَكَلَ السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ ۫ وَ مَا ذُبِحَ
عَلَى النُّصُبِ وَ اَنْ تَسْتَقْسِمُوْا بِالْاَزْلَامِ ؕ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ ؕ
اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَ اخْشَوْنِ ؕ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَ اَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِيْ وَ رَضِيْتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا ؕ فَمَنِ اضْطُرَّ فِيْ
مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّاِثْمٍ ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ④

5. De frågar dig om vad som gjorts tillåtet för dem. Säg: Alla goda ting har gjorts tillåtna för er, och det ni har lärt rovdjuren och rovfåglarna (att fånga åt er) i det att ni tränade (dem) till jakt (och) lärde dem vad Allah har lärt er. Så ät av det som de fångar åt er och uttala Allahs namn över det. Och frukta Allah, Allah är förvisso Snabb i att hålla räkning.

يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوا مِمَّآ أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ
اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥﴾

6. Denna dag har alla goda ting gjorts tillåtna för er. Och Bokens Folks föda är tillåten för er. Och er föda är tillåten för dem. Och (tillåtna för er är) kyska troende kvinnor och kyska kvinnor från dem som gavs Boken före er, när ni ger dem deras brudgåva och ingår ett giltigt äktenskap och icke bedriver otukt och icke heller har hemliga älskarinnor. Och för den som förkastar tron, är hans arbete sannerligen förgäves, och i det Tillkommande kommer han att vara bland förlorarna.

اَلْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ
حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ
الْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرَ مُسٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِيٓ أَخْدَانٍ وَمَنْ يَّكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ
الْخٰسِرِينَ ﴿٦﴾

7. O ni som tror, när ni står upp för Bön, tvätta era ansikten och era händer upp till armbågarna och för era (våta) händer över era huvuden och (tvätta) era fötter till anklarna. Och om ni är sjuka eller (befinner er) på resa (medan ni är orena,) eller en av er kommer från avträdet eller ni har rört kvinnor och ni icke finner vatten, ta då till rent stoft och stryk era ansikten och era händer därmed. Allah önskar icke att försätta er i svårigheter utan Han önskar göra er rena och att fullkomna Sin ynnest över er, så att ni måtte vara tacksamma.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى أَوْ عَلٰى سَفَرٍ أَوْ جَآءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ
الْغَآئِطِ أَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَآءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِّنْهُ
مَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧﴾

8. Och kom ihåg Allahs ynnestbevis över er och det förbund Han slöt med er när ni sade: Vi hör och vi lyder. Och frukta Allah. Allah vet förvisso väl vad som finns i (era) sinnen.

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ
بِهٖٓ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٨﴾

9. O ni som tror, var ståndaktiga i Allahs sak, och bär vittnesbörd i rättfärdighet, och låt icke en folkets fiendeskap driva er till att handla annorlunda än med rättvisa. Var (alltid) opartiska, det är närmare rättfärdigheten. Och frukta Allah. Allah är förvisso Medveten om vad ni gör.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا ؕ اِعْدِلُوْا
هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ؗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ ﴿٩﴾

10. Allah har lovat dem som tror och gör goda gärningar att de skall få förlåtelse och en stor belöning.

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ لَهُمْ
مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٠﴾

11. Och (beträffande) dem som icke tror och förkastar Våra Tecken — de är Helvetets folk.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿١١﴾

12. O ni som tror, kom ihåg Allahs ynnest över er när ett folk ämnade sträcka ut sina händer mot er, men Han höll tillbaka deras händer från er, och frukta Allah. Och de troende bör sätta sin lit till Allah.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ
قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ
عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢﴾

13. Och Allah slöt verkligen förbund med Israels barn, och Vi uppreste tolv talesmän bland dem. Och Allah sade: Jag är förvisso med er. Om ni förrättar Bönen och betalar Zakat och tror på Mina Sändebud och stödjer dem och ger Allah ett gott lån, kommer Jag att avlägsna era synder från er och lämna er tillträde till (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder. Men den av er som icke tror efter det far sannerligen vilse från den rätta vägen.

وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۚ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيْبًا ؕ وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مَعَكُمْ ؕ لَئِنْ اَقَمْتُمُ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِيْ وَعَزَّرْتُمُوْهُمْ
وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ
وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ فَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿١٣﴾

14. Så på grund av att de bröt sitt förbund har Vi förbannat dem och gjort deras hjärtan hårda. De förvränger orden från deras (rätta) platser och har glömt en (stor) del av det med vilket de förmanades. Och du kommer icke att sluta finna förräderi från deras sida, utom (från) några få av dem. Så tillgiv dem och visa fördragsamhet. Allah älskar förvisso dem som handlar väl (mot andra.)

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوْبَهُمْ
قٰسِيَةً ۚ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ ۙ وَنَسُوْا حَظًّا
مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰى خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ
اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤﴾

15. Och med dem som säger: Vi är kristna, återupprättade Vi (också) ett förbund, men

وَمِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰٓى اَخَذْنَا مِيْثَاقَهُمْ فَنَسُوْا

(även) de har glömt en (stor) del av det med vilket de förmanades. Så Vi har förorsakat fiendeskap och hat mellan dem till Uppståndelsens Dag. Och Allah kommer snart att låta dem få veta vad de har gjort.

حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾

16. O Bokens Folk, till er har Vårt Sändebud kommit, som klargör mycket av det ni hållit dolt av Boken och förlåter många av (era fel.) Det har sannerligen kommit ett Ljus och en klar Bok till er från Allah.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِّمَّا كُنتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ۚ
قَدْ جَاءَكُم مِّنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

17. Därmed vägleder Allah dem som söker Hans välbehag på fredens vägar och leder dem ur (varje slag) av mörker in i ljuset och vägleder dem till den rätta vägen.

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾

18. De har verkligen inte trott som säger: Allah, — Han är förvisso Messias, Marias son. Säg: Vem har då någon makt emot Allah om Han önskade förinta Messias, Marias son, och hans moder och alla dem som finns på jorden? Och himlarnas och jordens Konungarike och det som finns mellan dem tillhör Allah. Han skapar vad Han vill och Allah har makt över allting.

لَّقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ
قُلْ فَمَن يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَن يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

19. Judarna och de kristna säger: Vi är Allahs söner och Hans älskade. Säg: Varför straffar Han er då för era synder? Nej, ni är människor bland dem Han har skapat. Han förlåter den Han vill och straffar den Han vill. Och himlarnas och jordens konungarike och det som finns mellan dem tillhör Allah, och till Honom skall det (slutliga) återvändandet bli.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ ۚ
قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُم ۖ بَلْ أَنتُم بَشَرٌ مِّمَّنْ
خَلَقَ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

20. O Bokens Folk, efter ett uppehåll i Sändebudens (räcka) har sannerligen Vårt Sändebud kommit till er, som gör (ting) klara för er så att ni icke skall säga: Ingen glädjebringare och ingen Förmanare har kommit till oss. Så en glädjebringare och en Förmanare har sannerligen kommit till er. Och Allah har makt över allting.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ
فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَ
لَا نَذِيرٍ ۖ فَقَدْ جَاءَكُم بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ ع

21. Och (kom ihåg) när Moses sade till sitt folk: O mitt folk, dra er till minnes Allahs ynnest över er när Han uppreste Profeter bland er och gjorde er till konungar och gav er vad Han icke gav till något annat folk i den kända världen.

22. O mitt folk, träd in i det Heliga Landet som Allah har påbjudit er och vänd icke tillbaka, ty då kommer ni att återvända som förlorare.

23. De sade: O Moses, i det (landet) finns det ett kärvt och mäktigt folk och vi skall icke träda in i det förrän de går bort från det. Men om de går från det, då kommer vi att träda in i det.

24. Därpå sade två män bland dem som fruktade (sin) Herre, över vilka Allah hade förlänat Sin särskilda ynnest: Träd in genom porten och (ryck) fram mot dem, när ni (en gång) trätt in i det, då kommer ni förvisso att bli segerrika. Och sätt er lit till Allah om ni är troende.

25. De sade: O Moses, vi kommer aldrig att träda in i det så länge de finns i det. Så gå du och din Herre och strid, (och) vi sitter här.

26. Han sade: Min Herre, jag har bara kontroll över mig själv och min bror, gör Du därför åtskillnad mellan oss och det upproriska folket.

27. (Gud) sade: Det skall i sanning vara förbjudet för dem i fyrtio år, i förvirring skall de vandra genom landet. Så sörj icke över det upproriska folket.

28. Och förtälj dem med sanning historien om Adams två söner, när de offrade ett offer (vardera,) och det godtogs från den ene av dem och godtogs icke från den andre. (Den senare) sade: Jag skall förvisso döda dig. (Den förre) svarade: Allah godtar bara från de rättfärdiga,

29. om du sträcker ut din hand emot mig för att döda mig, kommer jag icke att sträcka ut min hand mot dig för att döda dig. Jag fruktar Allah, Universums Härskare,

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَٰقَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنبِيَاءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكًا
وَآتَاكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾
يَٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٢﴾
قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن
نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا
فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٣﴾
قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا
ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ
وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾
قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا
فَاذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٥﴾
قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾
قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ
فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ
لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٨﴾
لَئِن بَسَطتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ
إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

30. jag skulle föredra att du skall bära (straffet) för synden mot mig så väl som för din egen synd, och sålunda vara bland Eldens invånare, och det är deras vedergällning som handlar fel.

إِنِّىٓ أُرِيدُ أَن تَبُوٓأَ بِإِثْمِى وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ
أَصْحَٰبِ ٱلنَّارِ ۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُا ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٣٠﴾

31. Men hans (onda) jag gjorde det möjligt för honom att döda sin broder, så han dödade honom och blev (en) av förlorarna.

فَطَوَّعَتْ لَهُۥ نَفْسُهُۥ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُۥ فَأَصْبَحَ
مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٣١﴾

32. Då sände Allah en korp som skrapade i marken, så att han måtte visa honom hur han skulle gömma sin broders kropp. Han sade: Ve mig, förmår jag icke ens likna denna korp så att jag kan gömma min broders kropp. Och sedan blev han ångerfull.

فَبَعَثَ ٱللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِى ٱلْأَرْضِ لِيُرِيَهُۥ كَيْفَ
يُوَٰرِى سَوْءَةَ أَخِيهِ ۚ قَالَ يَٰوَيْلَتَىٰٓ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ
مِثْلَ هَٰذَا ٱلْغُرَابِ فَأُوَٰرِىَ سَوْءَةَ أَخِى ۖ فَأَصْبَحَ
مِنَ ٱلنَّٰدِمِينَ ﴿٣٢﴾

33. På grund av detta, föreskrev Vi Israels Barn att för den som dödade en människa — för något annat än att ha (dödat) en människa eller för att ha skapat ofrid i landet — skall det vara som om han hade dödat hela mänskligheten, och för den som räddar ett liv, skall det vara som om han hade räddat hela mänsklighetens liv. Och Våra Sändebud kom till dem med tydliga Tecken, ändå, även efter det, begår många av dem övergrepp i landet.

مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ ۚ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَنَّهُۥ مَن
قَتَلَ نَفْسًۢا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِى ٱلْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا
قَتَلَ ٱلنَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَآ أَحْيَا ٱلنَّاسَ
جَمِيعًا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِٱلْبَيِّنَٰتِ ثُمَّ إِنَّ
كَثِيرًا مِّنْهُم بَعْدَ ذَٰلِكَ فِى ٱلْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٣﴾

34. Den (enda) belöningen för dem som för krig mot Allah och Hans Sändebud och strävar efter att skapa ofrid i landet, är att de skall dräpas eller korsfästas eller att deras händer och fötter skall huggas av på grund av (deras) fientlighet, eller också skall de förvisas ur landet. Det skall vara en vanära för dem i denna världen och i det Tillkommande skall de få ett stort straff,

إِنَّمَا جَزَٰٓؤُا ٱلَّذِينَ يُحَارِبُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَسْعَوْنَ
فِى ٱلْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوٓا أَوْ يُصَلَّبُوٓا أَوْ تُقَطَّعَ
أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم مِّنْ خِلَٰفٍ أَوْ يُنفَوْا مِنَ ٱلْأَرْضِ ۚ
ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْىٌ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. utom de som ångrar sig innan ni har dem i er makt. Så vet att Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ ۖ فَٱعْلَمُوٓا
ع أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. O ni som tror, frukta Allah och sök medel till att komma nära Honom och sträva på Hans väg så att ni måtte ha framgång.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَٱبْتَغُوٓا إِلَيْهِ ٱلْوَسِيلَةَ
وَجَٰهِدُوا فِى سَبِيلِهِۦ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

37. Sannerligen om de som icke tror hade allt som finns på jorden och lika mycket till för att därmed friköpa sig själva från straffet på Uppståndelsens Dag, skulle det icke accepteras från dem, och de skall få ett smärtsamt straff.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

38. De skulle önska att komma ut ur Elden, men de kommer icke att kunna komma ut ur den och de skall få ett bestående straff.

يُرِيدُونَ أَن يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُم بِخَارِجِينَ
مِنْهَا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾

39. Och (för den) man som stjäl och för den kvinna som stjäl, hugg av deras händer till vedergällning för deras brott som ett avskräckande straff från Allah. Och Allah är Mäktig, Vis.

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

40. Men den som ångrar sig efter sin överträdelse och gör bot då kommer Allah förvisso att vända Sig till honom i barmhärtighet, Allah är sannerligen Synnerligen Förlåtande och Barmhärtig.

فَمَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾

41. Vet du icke att Allah är Den till Vilken himlarnas och jordens Konungarike hör? Han straffar den Han behagar och förlåter den Han behagar, och Allah har makt över allting.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ
مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

42. O Sändebud, låt icke dem bedröva dig som skyndar att falla i otro — de som med sina munnar säger: Vi tror, men deras hjärtan tror icke. Och bland judarna finns också de som (gärna) lyssnar till lögner — och som lyssnar på dig enbart för att (rapportera) till dem som icke har kommit till dig. De förvränger ord efter det att de har placerats på sina (rätta) ställen, och säger: Om ni ges detta, godtag det då, men om ni icke ges detta, håll er då borta (från det.) Och när det gäller honom som Allah önskar pröva, skall du icke alls hjälpa honom mot Allah. Dessa är de vilkas hjärtan Allah icke har behagat rena, de skall ha vanära i detta livet och i det Tillkommande skall de få ett svårt straff.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن
قُلُوبُهُمْ ۛ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا ۛ سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ
سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ۖ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَٰذَا فَخُذُوهُ
وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۚ وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ
اللَّهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَ
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

43. De lyssnar ivrigt till lögner och de förtär förbjudna ting. Om de då kommer till dig

سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ ۚ فَإِن جَاءُوكَ

(för dom) döm mellan dem eller vänd bort från dem, de kan alls icke skada dig. Och om du dömer—döm mellan dem med rättvisa. Allah älskar sannerligen dem som är rättvisa.

44. Och hur kommer de att kunna göra dig till (sin) domare när de har med sig Toran, i vilken Allahs påbud finns (där Allah har meddelat sin dom)? Ändå, trots det vänder de sina ryggar till, och de kommer förvisso icke att tro.

45. Vi sände förvisso ned Toran i vilken vägledning och ljus fanns. Med den dömde Profeterna, som var lydiga (mot Oss), för judarna (liksom det) goda folket och (de Laglärde) gjorde, ty det krävdes av dem att de bevarade Allahs Bok, och (ty) de var väktare över den. Frukta därför icke människor, utan frukta Mig, och schackra icke bort mina Tecken till ett futtigt pris. Och den som icke dömer med det som Allah har sänt ned, det är dessa som är de icke troende.

46. Och i den föreskrev Vi (för) dem: Liv för liv, och öga för öga, näsa för näsa, öra för öra och tand för tand och för (andra) skador en likvärdig vedergällning. Och för den som avstår från rätten därtill skall det vara ett försoningsoffer för hans (egna) synder, och vem helst som icke dömer med det som Allah har sänt ned, det är dessa som är de felande.

47. Och Vi lät Jesus, Marias son, följa i deras fotspår, utförande det som före honom blivit (uppenbarat) i Toran, och Vi gav honom Evangeliet, vilket (innehöll) vägledning och ljus, utförande det som före honom blivit (uppenbarat) i Toran, och en vägledning och en förmaning för de Gudfruktiga.

48. Och låt Evangeliets Folk döma enligt det som Allah har uppenbarat däri, och de

فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَإِنْ تُعْرِضْ
عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا ۖ وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٣﴾
وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَاةُ فِيهَا حُكْمُ
اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ ۚ وَمَا أُولَٰئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ ع ٦ ١٠
إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَاةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ ۚ يَحْكُمُ
بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ
وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَ
لَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٥﴾
وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ
بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ
بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ۚ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ
كَفَّارَةٌ لَهُ ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٦﴾
وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ ۖ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ
هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٧﴾
وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۚ وَمَنْ لَمْ

som icke dömer med det som Allah har sänt ned, det är dessa som är överträdarna.

49. Och till dig har Vi uppenbarat Boken som innehåller sanningen (och) fullbordar det som (uppenbarades) före den i Boken, och som en väktare över den. Döm därför emellan dem med det som Allah har uppenbarat och följ icke deras onda uppsåt, (vändande dig bort) från den sanning som har kommit till dig. För var och en av er föreskrev Vi en klar (andlig) Lag och en väg. Och om Allah hade (tvingat igenom Sin) vilja, hade Han gjort er (alla) till ett folk, men (Han önskar) pröva er genom det Han har givit er. Tävla då med varandra i (att göra) goda gärningar. Till Allah skall ni alla återvända, då kommer Han att upplysa er om det, vilket ni är oense om,

50. och att du skall döma mellan dem med det som Allah har uppenbarat och följ icke deras onda uppsåt och var på din vakt mot dem, så att de icke drar in dig i svårigheter på grund av en del av det som Allah har uppenbarat för dig. Men om de vänder sig bort, vet då att Allah avser att straffa dem för några av deras synder. Och ett stort antal människor är sannerligen olydiga.

51. Söker de då okunnighetens (dagars) dom. Och vem är bättre än Allah som domare för ett folk som har en fast tro?

52. O ni som tror, tag icke judarna och de kristna till vänner. De är varandras vänner. Och den av er som tar dem till vänner är sannerligen en av dem. Allah vägleder förvisso icke det orättfärdiga folket.

53. Och du kommer att se dem, i vilkas hjärtan det finns en sjukdom, skynda emot dem och säg: Vi fruktar att en olycka skall drabba oss. Kanske kommer Allah att åstadkomma seger eller någon (annan) händelse från Sig Själv. Då kommer de att ångra vad de dolde i sina sinnen.

54. Och de som tror kommer att säga: Är dessa de som vid Allah svor sina mest hög-

يَحْكُمْ بِمَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٤٨﴾
وَأَنْزَلْنَآ إِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ الْكِتٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ أَنْزَلَ
اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ
جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَّمِنْهَاجًا وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ
أُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَآ اٰتٰىكُمْ فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرٰتِ إِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٩﴾
وَأَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ
وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَّفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ إِلَيْكَ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُّصِيبَهُمْ بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُونَ ﴿٥٠﴾
أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ
حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُّوقِنُونَ ﴿٥١﴾ ع
يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصٰرٰٓى أَوْلِيَآءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَإِنَّهُ
مِنْهُمْ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿٥٢﴾
فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يُّسَارِعُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ نَخْشٰىٓ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَى اللّٰهُ أَنْ يَّأْتِيَ
بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوا عَلٰى مَآ أَسَرُّوا فِيٓ
أَنْفُسِهِمْ نٰدِمِينَ ﴿٥٣﴾
وَيَقُولُ الَّذِينَ اٰمَنُوٓا أَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ

tidliga eder att de sannerligen var med er? Deras gärningar är förgäves och de har blivit förlorarna.

55. O ni som tror, låt den bland er som vänder tillbaka från sin religion, (få veta) att Allah snart kommer att bringa ett folk (i hans ställe) som Han kommer att älska och som kommer att älska Honom, (och som kommer) att vara vänliga och ödmjuka mot troende, (och) hårda (och fasta) mot de icke troende. De kommer att sträva för Allahs sak och kommer icke att frukta en klandersjuk människas förebråelser. Det är Allahs nåd, Han skänker den över vem Han än behagar och Allah är Givmild, Allvetande.

56. Er vän är Allah och Hans Sändebud och de troende som förrättar Bönen och betalar Zakat och böjer sig ned inför Allah.

57. Och de som tar Allah och Hans Sändebud och de troende till vänner (skall vila förvissade) om att det är Allahs parti som triumferar mest.

58. O ni som tror, tag icke dem till vänner, som bland dem till vilka Boken gavs före er, gör er religion till ett skämt och en lek, och de icke troende. Och frukta Allah om ni är troende,

59. och (dem) som när ni kallar (folk) till Bön, tar det som ett skämt och en lek. Detta är för att de är ett folk som icke förstår.

60. Säg: O Bokens Folk! finner ni fel hos oss för att vi tror på Allah och på det som har sänts ned till oss och på det som tidigare sändes ned? Eller (är det) för att de flesta av er är olydiga (mot Allah?).

61. Säg: Skall jag upplysa er om dem vilkas belöning hos Allah är värre än det? (Det är) de vilka Allah har förbannat och över vilka Hans vrede (har fallit) och av vilka Han har gjort apor och svin och (de) som tillber Den Onde. Dessa är sannerligen i en värre belägenhet och längre vilse från den rätta vägen.

62. Och när de kommer till er säger de: Vi

أيمانهم إنهم لمعكم حبطت أعمالهم فأصبحوا
خاسرين ﴿٥٤﴾
يا أيها الذين آمنوا من يرتد منكم عن دينه فسوف
يأتي الله بقوم يحبهم ويحبونه أذلة على المؤمنين
أعزة على الكافرين يجاهدون في سبيل الله ولا
يخافون لومة لائم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء
والله واسع عليم ﴿٥٥﴾
إنما وليكم الله ورسوله والذين آمنوا الذين يقيمون
الصلاة ويؤتون الزكاة وهم راكعون ﴿٥٦﴾
ومن يتول الله ورسوله والذين آمنوا فإن حزب
الله هم الغالبون ﴿٥٧﴾
يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا الذين اتخذوا دينكم
هزوا ولعبا من الذين أوتوا الكتاب من قبلكم والكفار
أولياء واتقوا الله إن كنتم مؤمنين ﴿٥٨﴾
وإذا ناديتم إلى الصلاة اتخذوها هزوا ولعبا
ذلك بأنهم قوم لا يعقلون ﴿٥٩﴾
قل يا أهل الكتاب هل تنقمون منا إلا أن آمنا بالله وما أنزل
إلينا وما أنزل من قبل وأن أكثركم فاسقون ﴿٦٠﴾
قل هل أنبئكم بشر من ذلك مثوبة عند الله من
لعنه الله وغضب عليه وجعل منهم القردة والخنازير وعبد
الطاغوت أولئك شر مكانا وأضل عن سواء السبيل ﴿٦١﴾
وإذا جاءوكم قالوا آمنا وقد دخلوا بالكفر وهم قد خرجوا

tror, medan de kommer in med otro och går ut med den, och Allah vet bäst vad de döljer.

63. Och du ser många av dem hasta till synd och överträdelse och till att äta förbjudna ting. Det som de utövar är sannerligen ont.

64. Varför förbjuder icke teologerna och de skriftlärde dem att ge uttryck åt synd och att äta förbjudna ting? Det som de gör är sannerligen ont.

65. Och judarna säger: Allahs hand är fastbunden. (Men) det är deras (egna) händer (som) är fastbundna och de kommer att förbannas för vad de säger. Nej, båda Hans händer är vidöppna. Han ger ut som Han behagar. Och det som har sänts ned till dig från din Herre kommer helt säkert att öka många av dem i uppror och otro. Och Vi har kastat fiendskap och hat bland dem till Uppståndelsens Dag. Närhelst de eldar en krigseld, släcker Allah ut den. Och de strävar efter att stifta ofrid på jorden, och Allah älskar icke dem som stiftar ofrid.

66. Och om Bokens Folk hade trott och varit rättfärdiga, skulle Vi sannerligen ha avlägsnat deras synder från dem och Vi skulle helt visst ha lämnat dem tillträde till (Paradisets) Trädgårdar (fulla) av välsignelse.

67. Och om de hade efterlevt Toran och Evangeliet och det som (nu) har sänts ned till dem från deras Herre, skulle de helt visst ha ätit (av goda ting) ovanför dem och under deras fötter. Bland dem finns folk som är sansade, men ett stort antal av dem gör det som är ont.

68. O Sändebud, framför det, som har uppenbarats till dig från din Herre, (till folket,) och om du icke gör det, har du icke framfört Hans budskap. Och Allah kommer att beskydda dig från människor. Allah vägleder förvisso icke de icke troende människorna.

69. Säg: O Bokens Folk, ni (står) inte (på) någonting förrän ni efterlever Toran och

بِهِ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦٢﴾
وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَ
أَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾
لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ
وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٤﴾
وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ
وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ۘ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ
يَشَاءُ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن
رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا
لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ ۚ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۚ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٥﴾
وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٦﴾
وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ
أَرْجُلِهِم ۚ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ
مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾
يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ وَإِن لَّمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَاةَ

Evangeliet och det som (nu) har sänts ned till er från er Herre. Och det som har sänts ned till dig från din Herre kommer förvisso att öka många av dem i uppror och otro, så sörj icke över de icke troende människorna.

70. Sannerligen, de som har trott och judarna och sabierna och de kristna — vem som än tror på Allah och den Yttersta Dagen och gör goda gärningar, över dem (skall) ingen fruktan komma, icke heller skall de sörja.

71. Vi slöt sannerligen förbund med Israels barn och Vi sände Sändebud till dem. Men varje gång det kom ett Sändebud till dem med det som deras hjärtan icke önskade, behandlade de några som lögnare, och några sökte de dräpa.

72. Och de inbillade sig att ingen skada (skulle kunna bli resultatet av deras uppförande,) så de blev blinda och döva. Ändå vände Allah Sig till dem i Barmhärtighet. Trots detta förblev många av dem medvetet blinda och döva, och Allah är Uppmärksam på vad de gör.

73. De är sannerligen icke troende som säger: Allah, Han är Messias, Marias son, fastän Messias (själv) sade: O Israels Barn, tillbed Allah Som är min Herre och er Herre. För den som förknippar medhjälpare med Allah, har Allah förvisso förbjudit Himlen, och Elden kommer att vara hans tillflykt. Och de felande skall icke ha någon hjälpare.

74. De tror verkligen icke som säger: Allah är en av tre; det finns ingen gud förutom den Ende Guden. Och om de icke avstår från vad de säger, kommer ett våldsamt straff sannerligen att drabba dem som icke tror av dem.

75. Vill de då icke vända sig till Allah och be om Hans förlåtelse medan Allah är Synnerligen Förlåtande och Barmhärtig?

76. Messias, Marias son, är inte förmer än ett Sändebud, förvisso hade Sändebud (lika

وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٧٠﴾
لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ
فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧١﴾
وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾
لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ
وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٣﴾
لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ
إِلَٰهٍ إِلَّا إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ
لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٤﴾
أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٧٥﴾
مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ

honom) gått bort före honom. Och hans mor var en sannfärdig kvinna. Båda brukade de intaga föda. Se hur Vi förklarar Tecknen för deras (bästa,) och se hur de är bortvända.

قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۚ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ۗ
انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٧٦﴾

77. Säg: Önskar ni tillbe det som icke har någon makt att skada er eller göra er väl, bredvid Allah? Och Allah — Han är Allhörande, Allvetande.

قُلْ اَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
وَّلَا نَفْعًا ۗ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٧٧﴾

78. Säg: O Bokens Folk, överskrid icke orättfärdigt gränserna (när det gäller) er religion, följ icke heller de låga begären hos ett folk som gick vilse förut och föranledde många att gå vilse, och (som) har irrat vilse från den rätta vägen.

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوْۤا
اَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوْا كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا
عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿٧٨﴾ ع ١٤

79. De bland Israel som icke trodde var förbannade genom Davids tunga och av Jesus, Marias son. Det var för att de var olydiga och brukade överträda.

لُعِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْۢ بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى لِسَانِ
دَاوٗدَ وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۗ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا
يَعْتَدُوْنَ ﴿٧٩﴾

80. De hindrade icke varandra från den orättfärdighet som de begick. Det som de brukade göra var sannerligen ont.

كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ فَعَلُوْهُ ۗ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا
يَفْعَلُوْنَ ﴿٨٠﴾

81. Du skall se många av dem bli vänner med dem som icke tror. Förvisso är det ont för dem som de själva har sänt iväg framför sig så att Allah är missbelåten med dem, och i (detta) straffet skall de förbli.

تَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۗ لَبِئْسَ مَا
قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿٨١﴾

82. Och om de hade trott på Allah och den (här) Profeten och (på det) som har blivit uppenbarat för honom, skulle de icke ha tagit dem till vänner, men många av dem är överträdare.

وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٨٢﴾

83. Du skall med säkerhet finna att judarna och de som förknippar medhjälpare med Allah är de mest förmätna bland människor i fiendskap mot de troende. Och du skall förvisso finna att de som säger: Vi är kristna, är de som är närmast av dem i vänskap till de troende. Det är för att det finns skriftlärda och munkar bland dem och för att de icke är högmodiga.

لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ
وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ
اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوْۤا اِنَّا نَصٰرٰى ۗ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ
وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٨٣﴾

84. Och när de hör vad som uppenbarats för (detta) Sändebud, ser du deras ögon

وَاِذَا سَمِعُوْا مَاۤ اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُوْلِ تَرٰۤى اَعْيُنَهُمْ

svämma över av tårar, på grund av den sanning som de har insett. De säger: Vår Herre, vi tror, så skriv upp oss bland vittnena,

85. och varför skulle vi icke tro på Allah och på den sanning som har kommit till oss, medan vi innerligt önskar att Vår Herre måtte inberäkna oss bland de rättfärdiga människorna?

86. Så Allah belönade dem för vad de sade med (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder. Däri skall de förbli, och det är deras belöning, vilka handlar väl.

87. Och de som icke har trott och förkastade Våra Tecken det är de som är Helvetets invånare.

88. O ni som tror, gör icke de goda ting olagliga som Allah har gjort lagliga för er, och överträd icke. Allah älskar förvisso icke överträdarna.

89. Och ät av det som Allah har försett er med av det som är lagligt och gott. Och frukta Allah på Vilken ni tror.

90. Allah kommer icke att ställa er till svars för sådana av era eder som är tomma, utan Han kommer att ställa er till svars för (brytandet) av eder som ni svär på allvar. Försoningsoffret för det är då att föda tio fattiga personer med (sådan) genomsnittlig (föda) som ni föder era familjer med eller beklädandet av dem eller att fria en slav. Men den som icke finner (medlen) skall fasta i tre dagar. Det är försoningsoffret för era eder när ni har svurit. Och håll era edliga löften. Sålunda förklarar Allah Sina tecken för er på det att ni måtte vara tacksamma.

91. O ni som tror, berusningsmedel och lyckospel och avgudar och siande pilar är bara en vederstygglighet i Satans hand. Så sky var och en av dem på det att ni måtte ha framgång.

92. Satan söker bara att skapa fiendskap och hat mellan er genom berusningsmedel och lyckospel och att hålla tillbaka er från att

تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٤﴾
وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ
نَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾
فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٦﴾
ع وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٧﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٨﴾
وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾
لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ ۖ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ
مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَٰلِكَ كَفَّارَةُ
أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٩٠﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩١﴾
إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ

komma ihåg Allah och från Bönen. Vill ni då icke avstå från det?

93. Och lyd Allah och lyd Sändebudet och var på er vakt. Men om ni vänder er bort, vet då att på Vårt Sändebud vilar bara det klara överbringandet av Budskapet.

94. Över dem som tror och gör goda gärningar skall det icke vara någon synd för vad de äter förutsatt att de fruktar Allah och gör goda gärningar (och) återigen fruktar Allah och tror och (återigen) fruktar Allah och handlar väl. Och Allah älskar dem som handlar väl.

95. O ni som tror, Allah kommer förvisso att pröva er i en (liten) sak: det jaktbyte vilket era händer och era lansar kan nå, så att Allah måtte låta dem bli kända som fruktar Honom i hemlighet. Vem helst som därför kommer att överträda efter detta skall få ett svårt straff.

96. O ni som tror, döda icke villebråd medan ni befinner er på pilgrimsfärd. Och för den av er som medvetet dödar det, är (dess) ersättning ett fyrfotadjur likt det som han har dödat, som fastslagits av två rättvisa män bland er (och detta) skall föras som ett offer till Ka'ban, eller som försoningsoffer (skall han) föda (ett antal fattiga) människor, eller att fullt ut fasta ett motsvarande antal (dagar), så att han måtte smaka straffet för sin gärning. (När det gäller) det förflutna, förlåter Allah (det), men den som återgår till det kommer Allah att vedergälla (för hans brott). Och Allah är Mäktig, Vedergällningens Herre.

97. Havets villebråd och att äta detta har gjorts tillåtet för er som ett förråd åt er och de resande, men förbjudet för er är villebrådet på land så länge ni befinner er på pilgrimsfärd. Och frukta Allah till Vilken ni skall samlas.

98. Allah har gjort Ka'ban det Heliga Huset, till ett medel för mänsklighetens stöd och upphöjning, liksom även den Heliga Månaden och offren och (djuren med) halsband. Det är så på det att ni måtte veta att Allah vet vad som finns i himlarna och vad som

ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنْتَهُوْنَ ﴿٩٢﴾
وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَاحْذَرُوْا ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٩٣﴾
لَيْسَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ
فِيْمَا طَعِمُوْٓا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاَحْسَنُوْا ۭ وَاللّٰهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٤﴾ ع ١٢ ٢
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالُهٗٓ اَيْدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّخَافُهٗ
بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٥﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ۭ
وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاۗءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ
النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًۢا بٰلِغَ الْكَعْبَةِ
اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا
لِّيَذُوْقَ وَبَالَ اَمْرِهٖ ۭ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ۭ وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ۭ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٦﴾
اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهٗ مَتَاعًا لَّكُمْ وَ
لِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۭ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٩٧﴾
جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَ
الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَاۗىِٕدَ ۭ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا
اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ

اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝٩٨

finns på jorden, och att Allah väl känner till alla ting.

اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَ اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٩٩

99. Vet att Allah är Sträng i att straffa och att Allah (också) är Synnerligen Förlåtande (och) evigt Barmhärtig.

مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَ اللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَ مَا تَكْتُمُوْنَ ۝١٠٠

100. På Sändebudet (vilar) bara överbringandet av Budskapet. Och Allah vet vad ni yppar och vad ni döljer.

قُلْ لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيْثُ وَ الطَّيِّبُ وَ لَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيْثِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
ع ١٣ ٣ تُفْلِحُوْنَ ۝١٠١ ع

101. Säg: Det onda och det goda är icke lika, även om en myckenhet av ont måtte behaga dig. Så var uppmärksam på er plikt mot Allah, o människor av förstånd, så att ni måtte ha framgång.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ اَشْيَآءَ اِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ ۚ وَ اِنْ تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا حِيْنَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ تُبْدَ لَكُمْ ؕ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ؕ وَ اللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ۝١٠٢

102. O ni som tror, fråga icke om ting, som kommer att vara oangenäma för er om de uppenbarades för er, men om ni ber om dem medan Qur'anen håller på att sändas ned, kommer de att uppenbaras för er. Allah har (med avsikt) utelämnat dem (för att visa eftergivenhet). Och Allah är Synnerligen Förlåtande (och) Synnerligen Överseende.

قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوْا بِهَا كٰفِرِيْنَ ۝١٠٣

103. Ett folk före er frågade om sådana (ting, men) sedan blev de icke troende beträffande det.

مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْۢ بَحِيْرَةٍ وَّ لَا سَآئِبَةٍ وَّ لَا وَصِيْلَةٍ وَّ لَا حَامٍ ۙ وَّ لٰكِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ وَ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝١٠٤

104. Allah har icke inrättat någon Bahira eller Sa'iba eller Wasila eller Hami, utan de som icke tror smider en lögn mot Allah, och de flesta av dem gör icke bruk av sitt förstånd.*

وَ اِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَ اِلَى الرَّسُوْلِ قَالُوْا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَ لَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا وَّ لَا يَهْتَدُوْنَ ۝١٠٥

105. Och när det sägs till dem: Kom till det Allah har uppenbarat och till Sändebudet, säger de: Tillräckligt för oss är det i vilket vi fann våra fäder. Vad! även fastän deras fäder icke hade någon kunskap och icke hade någon vägledning.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۚ لَا يَضُرُّكُمْ مَّنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ ؕ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝١٠٦

106. O ni som tror, ni ansvarar för er själva. Han som går vilse kan icke skada er när ni (själva) är rätt vägledda. Till Allah skall ni alla återvända, då kommer Han att upplysa er om vad ni brukade göra.

* Enligt arabisk sedvänja delades kamelerna i ren okunnighet in i olika kategorier (Bahira, o s v) i enlighet med övernaturliga krafter som tillskrevs dem.

107. O ni som tror, det (rätta) vittnesbördet bland er, när döden kommer till en av er, vid tiden för upprättandet av ett testamente, är från två rättvisa män bland er, eller från två andra icke från er, ifall ni reser i landet och dödens olycka drabbar er. Ni skall kvarhålla dem båda efter Bönen för (att avlägga vittnesbörd), och om ni hyser tvivel (beträffande deras vittnesbörd,) skall de båda svära vid Allah (och säga:) Vi kommer icke att taga något pris för detta, även fastän (den person som berörs av det) är en nära släkting, icke heller kommer vi att dölja testamentet som förständigats av Allah, i det fallet skall vi förvisso vara bland syndarna.

108. Men om det upptäcks att de två (vittnena) är skyldiga till synd, då skall två andra taga deras plats, från dem emot vilka de (förra) två (vittnena) — som hade en bättre förutsättning att (avlägga ett sant vittnesbörd) — hade vittnat, och de två (senare vittnena) skall svära vid Allah (och säga:) Vårt vittnesbörd är förvisso sannare än de två (förras) vittnesbörd, och vi har icke varit orättivsa (på något sätt,) ty då skulle vi sannerligen vara bland de orättfärdiga.

109. Sålunda är det mer troligt att de kommer att avlägga vittnesbörd i enlighet med fakta eller att de kommer att frukta att andra eder kommer att tagas efter deras eder. Och frukta Allah och hör. Och Allah vägleder icke de olydiga människorna.

110. (Tänk på) den dag när Allah kommer att samla Sändebuden och säga: Vilket svar gavs till er? De kommer att säga: Vi har ingen kunskap, det är bara Du Som äger den största kunskapen om dolda ting.

111. När Allah kommer att säga: O Jesus, Marias son, minns Min ynnest över dig och över din moder, när Jag styrkte dig med helighetens Ande (så att) du talade till folket i barndomen och i vuxen ålder, och när Jag lärde dig Boken och visheten och Toran och Evangeliet, och när du ur fuktig lera formade (en skapelse) som liknade en fågel, genom Min befallning, sedan andades du in (en ny ande) i den och den blev en högtsvingande varelse genom Min befallning, och du helade de nattblinda

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ حِيْنَ الْوَصِيَّةِ اثْنٰنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ
اٰخَرٰنِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ
فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةُ الْمَوْتِ ؕ تَحْبِسُوْنَهُمَا مِنْۢ بَعْدِ
الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِيْ بِهٖ
ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ ۙ اللّٰهِ
اِنَّاۤ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ﴿۱۰۶﴾
فَاِنْ عُثِرَ عَلٰۤى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّاۤ اِثْمًا فَاٰخَرٰنِ يَقُوْمٰنِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ
بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَاۤ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَاۤ ۖ
اِنَّاۤ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۰۷﴾
ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ يَّاْتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَاۤ اَوْ يَخَافُوْۤا
اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌۢ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ؕ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۱۰۸﴾
يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَاۤ اُجِبْتُمْ ؕ قَالُوْا
لَا عِلْمَ لَنَا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿۱۰۹﴾
اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِيْ عَلَيْكَ
وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ اِذْ اَيَّدْتُّكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۟ تُكَلِّمُ
النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَ
الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۚ وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّيْنِ
كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِيْ فَتَنْفُخُ فِيْهَا فَتَكُوْنُ طَيْرًا بِاِذْنِيْ
وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى

och de spetälska genom Min befallning, och när du genom Min befallning uppreste de döda, och när Jag höll tillbaka Israels Barn från att (ta livet) av dig när du kom till dem med tydliga Tecken, och de som icke trodde bland dem sade: Detta är tydligen magi.*

112. Och (kom ihåg Min ynnest) när Jag vägledde lärjungarna (och sade:) Tro på Mig och på Mitt Sändebud, de sade: Vi tror, och bär Du vittnesbörd om att vi har underkastat oss.

113. När lärjungarna sade: O Jesus, Marias son, är din Herre mäktig nog att sända ner ett bord dukat med mat till oss från himlen? Han sade: Frukta Allah om ni är troende.

114. De sade: Vi önskar att vi kunde äta av det, och att våra hjärtan måtte ha frid och att vi måtte veta att du har talat sanning till oss, och att vi måtte bli vittne därtill.

115. Jesus, Marias son, sade: O Allah, vår Herre, sänd ner ett bord dukat med mat till oss från himlen på det att det måtte bli en fest för oss, till de första av oss och till de sista av oss, och ett Tecken från Dig, och ombesörj levebröd för oss, ty Du är den Bäste av Uppehållare.

116. Allah sade: Jag kommer förvisso att sända ned det till er, men dem av er som icke tror efteråt — kommer Jag sannerligen att straffa med ett straff, med vars like Jag icke kommer att straffa något annat av folken.

117. Och när Allah kommer att säga: O Jesus, Marias son, sade du till människor: Tag mig och min moder till två gudar bredvid Allah? kommer han att svara: Helig är Du, jag kunde aldrig säga det till vilket jag icke hade någon rätt. Om jag hade sagt det, skulle Du förvisso ha vetat det. Du vet vad som finns i mitt sinne, och jag vet icke vad som finns i Ditt sinne. Det är Du allena Som Känner (alla) dolda ting.

118. Jag sade ingenting till dem utom det som Du befallde mig — Tillbed Allah, min Herre och er Herre. Och så länge jag förblev

* Fuktig lera betyder här vanliga människor. Under Jesus andliga inflytande kunde de svinga sig upp från lägre ställningar på samma sätt som fåglar.

بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١١﴾
وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي
قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١٢﴾
إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا
اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾
قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٤﴾
قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً
مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٥﴾
قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ
فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٦﴾
وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٧﴾
مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا

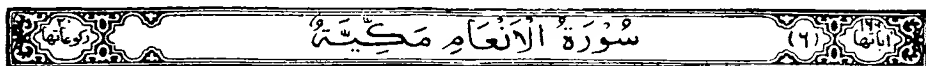
bland dem var jag ett vittne över dem, men efter det att Du lät mig dö, har Du varit Väktaren över dem, och Du är Vittne över alla ting,

119. om Du straffar dem, är de Dina tjänare, och om Du förlåter dem, är Du förvisso den Mäktige, den Vise.

120. Allah kommer att säga: Detta är en dag när (bara) de sannfärdiga skall ha nytta av sin sannfärdighet. För dem finns (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, däri skall de förbli för alltid. Allah är mycket nöjd med dem och de är mycket nöjda med Honom, det är sannerligen den största lycksaligheten.

121. Till Allah hör himlarnas och jordens Konungarike och vad helst som finns på dem, och Han har makt över allting.

تَوَفَّيْتَنِىْ كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيْبَ عَلَيْهِمْ ۗ وَ اَنْتَ عَلٰى كُلِّ
شَىْءٍ شَهِيْدٌ ﴿۱۱۸﴾
اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَ اِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ
اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۱۱۹﴾
قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصّٰدِقِيْنَ صِدْقُهُمْ ۗ
لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ
فِيْهَآ اَبَدًا ۗ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوْا عَنْهُ ۗ ذٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۱۲۰﴾
لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَا فِيْهِنَّ ۗ وَ هُوَ عَلٰى
۱۶ ع كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۲۱﴾ ع

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn.

2. All pris tillhör Allah, Som skapade himlarna och jorden och lät mörker och ljus komma till, ändå sätter de som icke tror upp likar bredvid sin Herre.

3. Det är Han som har skapat er från lera, och sedan påbjöd Han en tidsfrist. Och det finns en annan tidsfrist bestämd hos Honom. Ändå är ni icke troende.

4. Och Han är Allah, (Guden, både) i himlarna och på jorden. Han vet vad ni döljer och vad ni yppar. Och Han vet vad ni förtjänar.

5. Och det kommer icke något Tecken av deras Herres Tecken till dem, utan att de vänder sig bort från det.

6. Så de förkastade sanningen när den kom till dem, men snart skall budskapen om det, vilket de förlöjligade, komma till dem.

7. Ser de icke hur många folk i olika tider Vi har förintat före dem? Vi hade upprättat dem på jorden som Vi icke har upprättat er och Vi sände ned molnen över dem, ösande ner ymnigt med regn, och Vi lät floder strömma nedom dem, sedan förintade Vi dem på grund av deras synder och uppreste ett annat folk efter dem.

8. Och om Vi hade sänt ned en skrivelse på pergament till dig och de hade känt på den med sina händer, (till och med) då skulle de icke troende säkerligen ha sagt: Detta är ingenting annan än uppenbar trolldom.

9. Och de sade: Varför har icke en ängel sänts ned till honom? Och om Vi hade sänt ned en ängel, skulle saken ha varit avgjord (och) då skulle de icke ha givits något uppskov.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ۭ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ﴿٢﴾
هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِيْنٍ ثُمَّ قَضٰٓى اَجَلًا ۭ وَاَجَلٌ
مُّسَمًّى عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ ﴿٣﴾
وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْاَرْضِ ۭ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ ﴿٤﴾
وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا
مُعْرِضِيْنَ ﴿٥﴾
فَقَدْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاۗءَهُمْ ۭ فَسَوْفَ يَاْتِيْهِمْ
اَنْۢبٰۗؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٦﴾
اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ مَّكَّنّٰهُمْ
فِي الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَّكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَاۗءَ عَلَيْهِمْ
مِّدْرَارًا ۠ وَّجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ
بِذُنُوْبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٧﴾
وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا فِيْ قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوْهُ بِاَيْدِيْهِمْ
لَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٨﴾
وَقَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۭ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ
الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُوْنَ ﴿٩﴾

10. Och om Vi hade förordnat en ängel (som Sändebud,) skulle Vi ha låtit honom (framträda som) en människa, och (sålunda) skulle Vi ha låtit det som de (själva) redan blandar ihop bli förvirrande för dem.

11. Och förvisso har Sändebuden förlöjligats före dig, men det de förlöjligade omfattade dem som hånade (det.)

12. Säg: Gå omkring på jorden och se vilket slut de fick som behandlade (Profeterna) som lögnare.

13. Säg: Till vem hör det som finns i himlarna och på jorden? Säg: Till Allah. Han har påtagit Sig Själv (att visa) barmhärtighet. Han kommer sannerligen att (fortsätta) samla er till Uppståndelsens Dag. Det råder inget tvivel om det. De som har kastat bort sina liv kommer icke att tro.

14. Vad som än finns i nattens (mörker) och dagens (ljus) tillhör Honom. Och Han är den Allhörande, den Allvetande.

15. Säg: Skall jag taga någon annan beskyddare än Allah, himlarnas och jordens Skapare, Som bespisar och icke är bespisad? Säg: Jag har blivit befalld att vara den förste av dem som underkastar sig. Och var du icke bland dem som förbinder medhjälpare (med Allah.)

16. Säg: Om jag är olydig mot min Herre fruktar jag sannerligen dagen med det stora straffet.

17. Den från vilken det avvändes på den dagen, honom har (Allah) verkligen haft barmhärtighet med. Och det är sannerligen ett uppenbart verkställande.

18. Och om Allah berör dig med lidande, finns det ingen som kan undanröja det utom Han, och om Han välsignar dig med lycka, har Han makt att göra allt vad Han vill.

19. Och Han är överväldigande mäktig gentemot Sina tjänare, och Han är den Vise, den Allt Insiktsfulle.

20. Säg: Vilket är det tyngst vägande som vittnesbördet? Säg: Allah är ett Vittne mellan mig och er. Och denna Qur'an har uppenbarats för mig så att jag med den måtte varna er, så väl som vem den än når, för det överhängande straffet. Vad! Bär ni verkligen vitt-

وَلَوْ جَعَلْنٰهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنٰهُ رَجُلًا وَّلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبِسُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾ ع

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٢﴾

قُل لِّمَن مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُل لِّلَّهِ ۚ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٤﴾

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۗ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ ۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾

مَّن يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ ۚ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِن يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٩﴾

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۖ قُلِ اللَّهُ ۖ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُم بِهِ وَمَن بَلَغَ ۚ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً

nesbörd om att det finns andra gudar bredvid Allah? Säg: Jag bär icke vittnesbörd (därom.) Säg: Han är den Ende Guden, och jag är förvisso trött på att ni förbinder medhjälpare (med Honom.)

21. De till vilka Vi gav Boken erkänner Honom som de erkänner sina söner. Men de som ödelägger sina själar — de kommer icke att tro.

22. Och vem är mer orättfärdig än den, som smider en lögn mot Allah eller behandlar Hans Tecken som lögner? De orättfärdiga skall förvisso icke ha framgång.

23. Och (tänk på) den dagen när Vi skall samla ihop dem alla, då skall Vi säga till dem som förband medhjälpare (med Allah:) Var är medhjälparna (ni talade om) — dem som ni försvarade?

24. Då kommer de icke att ha någon ursäkt utom att de skall säga: Vid Allah, vår Herre, vi var icke avgudadyrkare.

25. Se hur de skall ljuga mot sig själva. Och det som de hittade på var icke till någon hjälp för dem.

26. Och bland dem finns några som lyssnar till dig, men Vi har lagt slöjor över deras hjärtan, så att de icke skall förstå, och dövhet i deras öron. Och (även) om de ser varje Tecken kommer de icke att tro på det, så till den grad att när de som icke tror, kommer till dig och disputerar med dig, säger: Detta är ingenting annat än forntida dagars fabler.

27. Och de förbjuder (andra) att (tro) på det och (sig själva) håller de (också) borta från det. Och de fördärvar ingen utom sig själva, fastän de bara icke fattar det.

28. Och om du bara kunde se när de tvingas stå framför Elden! De kommer att säga: O om vi ändå kunde sändas tillbaka! Och (då) skulle vi icke behandla vår Herres Tecken som lögner och vi skulle vara bland de troende.

29. Nej, det som de förut brukade dölja har (nu) blivit klart för dem. Och om de sändes tillbaka, skulle de med säkerhet vända tillbaka till det vilket de är förbjudna. Och de är förvisso lögnare.

أُخْرَىٰ ۚ قُلْ لَّآ أَشْهَدُ ۚ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّإِنَّنِيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿٢٠﴾

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ أَبْنَآءَهُمْ ۘ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢١﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ۗ إِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٢﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ أَشْرَكُوْٓا أَيْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٢٣﴾

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّآ أَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ﴿٢٤﴾

اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوْا عَلٰٓى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٥﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۚ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَإِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۗ حَتّٰٓى إِذَا جَآءُوْكَ يُجَادِلُوْنَكَ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا إِنْ هٰذَآ إِلَّآ أَسَاطِيْرُ الْأَوَّلِيْنَ ﴿٢٦﴾

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۚ وَإِنْ يُّهْلِكُوْنَ إِلَّآ أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٧﴾

وَلَوْ تَرٰٓى إِذْ وُقِفُوْا عَلَى النَّارِ فَقَالُوْا يٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيٰتِ رَبِّنَا وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٨﴾

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَّا كَانُوْا يُخْفُوْنَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Och de säger: Det finns ingenting utom (detta) vårt nuvarande liv och vi skall icke uppväckas igen.

وَقَالُوٓا۟ إِنْ هِىَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٠﴾

31. Och om du bara kunde se när de tvingas stå framför sin Herre, Han kommer att säga: Är icke (detta andra) liv sant? De kommer att säga: Jo, vid vår Herre. Han kommer att säga: Smaka då straffet för att ni icke trodde.

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ وُقِفُوا۟ عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِٱلْحَقِّ ۚ
قَالُوا۟ بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣١﴾ ع

32. De är sannerligen förlorarna som förnekar mötet med Allah, så till den grad att när Timmen överrumplande skall komma över dem, kommer de att säga: O vår sorg över att ha förbisett denna (Timme!) Och de skall bära sina bröder på ryggarna. Det som de bär är förvisso ont.

قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِلِقَآءِ ٱللَّهِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتْهُمُ
ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا۟ يَٰحَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا
وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۚ أَلَا سَآءَ مَا
يَزِرُونَ ﴿٣٢﴾

33. Och världens liv är ingenting annat än en lek och ett tidsfördriv. Och det Tillkommandes boning är förvisso bättre för dem som är rättfärdiga. Vill ni då icke förstå.

وَمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ وَلَلدَّارُ ٱلْـَٔاخِرَةُ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٣﴾

34. Vi vet sannerligen att det de säger bedrövar dig, ty det är förvisso icke dig de beskyller för falskhet, utan det är Allahs Tecken som ogärningsmännen förkastar.

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُۥ لَيَحْزُنُكَ ٱلَّذِى يَقُولُونَ ۖ فَإِنَّهُمْ لَا
يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٤﴾

35. Och Sändebud har sannerligen förkastats före dig, men (trots att de förkastades och förföljdes) förblev de tålmodiga tills Vår hjälp kom till dem. Det finns ingen som kan ändra Allahs ord. Och (några av de) (bortgångna) Sändebudens budskap har redan kommit till dig.

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا۟ عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا۟
وَأُوذُوا۟ حَتَّىٰٓ أَتَىٰهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِ ٱللَّهِ ۚ
وَلَقَدْ جَآءَكَ مِن نَّبَإِى۟ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٣٥﴾

36. Och om deras bortvändelse är svår för dig, om du kan söka en väg in i jorden eller en stege till himlen och hämta ett Tecken, (åt dem, då kan du göra så.) Och om Allah hade (tvingat igenom) Sin Vilja, kunde Han förvisso ha fört dem allesammans till vägledningen. Så var du icke bland dem som saknar kunskap!

وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ ٱسْتَطَعْتَ أَن
تَبْتَغِىَ نَفَقًا فِى ٱلْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِى ٱلسَّمَآءِ فَتَأْتِيَهُم
بِـَٔايَةٍ ۚ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى ٱلْهُدَىٰ ۚ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ ﴿٣٦﴾

37. Bara de som lyssnar kan svara. Och (när det gäller) de döda kommer Allah att uppresa dem (till liv,) sedan skall de (alla) föras tillbaka till Honom.

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۘ وَٱلْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ
ٱللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٧﴾

38. Och de säger: Varför har icke ett Tecken

وَقَالُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ قُلْ إِنَّ ٱللَّهَ

sänts ned till honom från hans Herre? Säg: Allah har förvisso makt att sända ned ett Tecken, men de flesta av dem vet det icke.

39. Det finns icke ett djur (som kryper) på marken, icke en fågel som flyger med sina två vingar, utan att (de är) ordnade i samhällen lika era. Vi har icke utelämnat någonting i Boken. Sedan skall de (alla) samlas ihop till sin Herre.

40. De som har förkastat Våra Tecken är döva och stumma i fullständigt mörker. Allah låter vem Han vill gå vilse och Han leder vem Han vill på den rätta vägen.

41. Säg: om Allahs straff kommer eller om Timmen kommer över er, vill ni tala om för mig om ni då kommer att åkalla någon annan än Allah, om ni är sannfärdiga?

42. Nej, men Honom allena kommer ni att åkalla, då kommer Han, om Han behagar, att undanröja det vilket ni ber Honom om (att undanröja,) och ni kommer att glömma det ni förbinder (med Honom.)

43. Och Vi sände sannerligen (Sändebud) till folk före dig, sedan hemsökte Vi dem med prövningar och motgång på det att de måtte bli ödmjuka.

44. När Våra straff kom över dem, varför blev de då icke ödmjuka? Utan deras hjärtan blev (ännu mer) förhärdade och Satan gjorde allt det som tycktes dem rätt.

45. När de glömde det med vilket de hade förmanats och Vi öppnade portarna till allting för dem, tills Vi plötsligt, medan de fortfarande fröjdades över vad de fått, grep dem, och tänk, de befann sig i ytterlig förtvivlan.

46. Så själva rötterna till folket, som handlade fel, skars av, och all lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.

47. Säg: Vill ni, om Allah skulle ta bort er hörsel och er syn och försegla era hjärtan, tala

قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُّنَزِّلَ اٰيَةً وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٨﴾
وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا طٰٓئِرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ
اِلَّآ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِى الْكِتٰبِ مِنْ شَىْءٍ ثُمَّ
اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ﴿٣٩﴾
وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّبُكْمٌ فِى الظُّلُمٰتِ
مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٠﴾
قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ
اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤١﴾
بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ
وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُوْنَ ﴿٤٢﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ
وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿٤٣﴾
فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٤٤﴾
فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ
شَىْءٍ حَتّٰٓى اِذَا فَرِحُوْا بِمَآ اُوْتُوْٓا اَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً
فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُوْنَ ﴿٤٥﴾
فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٦﴾
قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ

om för mig vilken gud annan än Allah kan föra det (tillbaka) till er? Se hur Vi framställer Tecknen på olika sätt, ändå vänder de sig bort.

48. Säg: Vill ni säga mig om Allahs straff kommer över er plötsligt eller öppet, kommer någon då att bli förintad utom de orättfärdiga människorna?

49. Och Vi sänder icke Sändebuden utom som glädjebringare och som Förmanare. Så över dem som tror och bättrar sig (själva,) (skall) ingen fruktan komma och icke heller skall de sörja.

50. Och för dem som förkastar Våra Tecken, kommer straffet att drabba dem för att de var olydiga.

51. Säg: Jag säger icke till er: Jag äger Allahs skatter; icke heller känner jag det osedda, icke heller säger jag till er: Jag är en ängel; jag följer bara det som är uppenbarat för mig. Säg: Kan en blind människa och en som ser vara lika? Vill ni då icke tänka efter?

52. Och varna dem som fruktar med att de skall samlas till sin Herre och att de icke skall ha någon vän eller medlare bredvid Honom, så att de måtte bli rättfärdiga.

53. Och driv icke bort dem som åkallar sin Herre morgon och afton sökande Hans välbehag. Du är icke alls ansvarig för dem, icke heller är de ansvariga för dig. Så om du skulle driva bort dem vore du bland de orättfärdiga.

54. Och på liknande sätt har Vi prövat några av dem genom andra, på det att de måtte säga: Är det dessa som Allah har gynnat

عَلٰى قُلُوْبِكُمْ مَّنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِهٖ ۭ اُنْظُرْ
كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُوْنَ ﴿٤٧﴾
قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ
جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٨﴾
وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ
فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ ﴿٤٩﴾
وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوْا
يَفْسُقُوْنَ ﴿٥٠﴾
قُلْ لَّآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ اِنِّيْ مَلَكٌ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا
يُوْحٰٓى اِلَيَّ ۭ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۭ اَفَلَا
تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٥١﴾ ع
وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْ يُّحْشَرُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُوْنَ ﴿٥٢﴾
وَلَا تَطْرُدِ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ ۭ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ
وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُوْنَ
مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٣﴾
وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُوْلُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ
مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ بَيْنِنَا ۭ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ

bland oss? Känner icke Allah bäst vilka som är tacksamma?

55. Och när de som tror på Våra Tecken kommer till dig, säg: Frid vare med er. Er Herre har påtagit Sig Själv att visa barmhärtighet, så att vem helst av er som handlar illa av okunnighet och ångrar sig därefter och förbättrar sig, då är Han Synnerligen Förlåtande (och) Barmhärtig.

56. Och sålunda framställer Vi Tecknen och så att syndarnas väg måtte bli klar.

57. Säg: Jag är förbjuden att tillbe dem vilka ni åkallar bredvid Allah. Säg. Jag kommer icke att följa era låga begär. I så fall skulle jag ha gått vilse och jag skulle icke varit bland de rätt vägledda.

58. Säg: (min ståndpunkt är grundad) på ett klart bevis från min Herre och ni förkastar det. Det som ni önskar skall påskyndas ligger icke i min (makt.) Beslutet vilar hos Allah (allena.) Han förklarar sanningen och Han är den Bäste av alla domare.

59. Säg: Om det var i min (makt) att påskynda det ni önskar skulle frågan mellan mig och er förvisso ha blivit beslutad. Och Allah känner bäst de orättfärdiga.

60. Och hos Honom är det oseddas nycklar. Ingen känner dem utom Han. Och Han vet vad som finns på landet och i havet. Och det faller icke ett löv utan att Han vet det, icke heller finns det ett frö i jordens djupa mörker, icke heller något vått eller torrt, som icke är (bevarat) i en uppenbart tydlig bok.

61. Och det är Han som tar era själar om natten och vet vad ni gör om dagen, sedan reser Han upp er igen på den, på det att den fastställda tiden måtte bli fullständig. Sedan skall ni återvända till Honom. Då kommer Han att upplysa er om vad ni brukade göra.

62. Och Han är Allenarådande över Sina tjänare och Han sänder Beskyddare (att vaka)

بِالشّٰكِرِيْنَ ﴿٥٤﴾
وَ اِذَا جَآءَكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهٗ مَنْ
عَمِلَ مِنْكُمْ سُوْٓءًۢا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْۢ بَعْدِهٖ
وَ اَصْلَحَ فَاَنَّهٗ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥٥﴾
وَ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٥٦﴾ ع ٦ ١٢
قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ ؕ قُلْ لَّآ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّ مَآ
اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿٥٧﴾
قُلْ اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَ كَذَّبْتُمْ بِهٖ ؕ مَا عِنْدِيْ
مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ يَقُصُّ الْحَقَّ
وَ هُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ ﴿٥٨﴾
قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِيَ الْاَمْرُ
بَيْنِيْ وَ بَيْنَكُمْ ؕ وَ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٩﴾
وَ عِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَآ اِلَّا هُوَ ؕ وَ يَعْلَمُ
مَا فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ ؕ وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا
وَ لَا حَبَّةٍ فِيْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَ لَا رَطْبٍ وَّ لَا يَابِسٍ
اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦٠﴾
وَ هُوَ الَّذِيْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَ يَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ
بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيْهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ
اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٦١﴾ ع ٧ ١٣
وَ هُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ؕ

över er, till dess att Våra Sändebud, när döden kommer till någon av er, tar hans själ, och de misslyckas icke.

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦٢﴾

63. Sedan har de kommit tillbaka till Allah, deras sanne Herre. Domen tillhör endast Honom. Och Han är den Snabbaste av beräknare.

ثُمَّ رُدُّوٓا إِلَى ٱللَّهِ مَوْلَىٰهُمُ ٱلْحَقِّ ۚ أَلَا لَهُ ٱلْحُكْمُ وَهُوَ
أَسْرَعُ ٱلْحَٰسِبِينَ ﴿٦٣﴾

64. Säg: Vem befriar er från landets och havets olyckor (när) ni åkallar Honom i ödmjukhet och i hemlighet, (och säger:) Om Han befriar oss från detta, kommer vi sannerligen att vara bland dem som är tacksamma.

قُلْ مَن يُنَجِّيكُم مِّن ظُلُمَٰتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ تَدْعُونَهُۥ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنجَىٰنَا مِنْ هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ
مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٦٤﴾

65. Säg: Allah befriar er från dem och från varje trångmål, ändå förbinder ni medhjälpare (med Honom.)

قُلِ ٱللَّهُ يُنَجِّيكُم مِّنْهَا وَمِن كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنتُمْ
تُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

66. Säg: Han har makt att sända straff över er från ovan eller från marken under era fötter eller att förvirra er genom (att splittra er) i sekter och låta er smaka varandras tyranni. Se hur Vi förklarar Tecknen på olika sätt på det att de måtte förstå!

قُلْ هُوَ ٱلْقَادِرُ عَلَىٰٓ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّن
فَوْقِكُمْ أَوْ مِن تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا
وَيُذِيقَ بَعْضَكُم بَأْسَ بَعْضٍ ۗ ٱنظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
ٱلْءَايَٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

67. Och ditt folk har förkastat det fastän det är sanningen. Säg: Jag är icke en väktare över er.

وَكَذَّبَ بِهِۦ قَوْمُكَ وَهُوَ ٱلْحَقُّ ۚ قُل لَّسْتُ عَلَيْكُم
بِوَكِيلٍ ﴿٦٧﴾

68. För varje profetia finns det en fastställd tid, och snart kommer ni att få veta.

لِّكُلِّ نَبَإٍ مُّسْتَقَرٌّ ۚ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

69. Och när du ser dem som inlåter sig på att fiffla med Våra Tecken, vänd du dig då bort från dem till dess att de börjar med annat tal än det. Och om Satan skulle förmå sig till att glömma, sitt då icke tillsammans med de orättfärdiga människorna efter det att du minns.

وَإِذَا رَأَيْتَ ٱلَّذِينَ يَخُوضُونَ فِىٓ ءَايَٰتِنَا فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا۟ فِى حَدِيثٍ غَيْرِهِۦ ۚ وَإِمَّا
يُنسِيَنَّكَ ٱلشَّيْطَٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ ٱلذِّكْرَىٰ مَعَ
ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٦٩﴾

70. Och de som är rättfärdiga är icke alls ansvariga för dem, utan (deras plikt är) att förmana dem så att de måtte frukta Allah.

وَمَا عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَىْءٍ
وَلَٰكِن ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٧٠﴾

71. Och lämna dem ensamma som tar sin religion för att vara en lek och ett tidsfördriv, och som tjusats av det världsliga livet. Och förmana (människor) med det, så att icke en själ överlämnas till evig fördömelse för det den har förtjänat. Den skall icke ha någon hjälpare eller medlare bredvid Allah, och även om den bjuder varje lösen, skall det icke accepteras från den. Det är dessa som har lämnats över till förintelse för sina egna gärningar. De skall få en dryck av kokande vatten och ett smärtsamt straff för att de icke trodde.

72. Säg: Skall ni åkalla det som varken kan gagna eller skada oss vid sidan av Allah, och skall vi tvärt vändas tillbaka efter det att Allah har väglett oss? — Likt en som de onda lockar bort och (lämnar honom) förvirrad i landet, (och) som har en följeslagare som kallar honom till vägledning (och säger): Kom till oss. Säg: Allahs vägledning är den enda (sanna) vägledningen och vi har befallts att underkasta oss alla världarnas Herre.

73. Och (vi har givits befallningen:) Förrätta Bönerna och frukta Honom, och det är till Honom Som ni (alla) skall samlas.

74. Och det är Han som skapade himlarna och jorden med vishet, och på den dagen när Han kommer att säga: Var, kommer det att vara. Hans Ord är sanningen och på den dagen när trumpeten kommer att blåsas kommer Konungariket att vara Hans. (Han) Känner det osedda och det sedda. Och Han är den Vise, den Allt-Underkunnige.

75. Och (kom ihåg den tid) när Abraham sade till sin fader Azar: Tar du avgudar till gudar? Jag ser förvisso dig och ditt folk i uppenbar villfarelse.

76. Och (sålunda) visade Vi Abraham himlarnas och jordens Konungadöme (så att han skulle ha full kännedom) och så att han måtte vara bland dem som äger trosvisshet.

77. Och när natten mörknade över honom såg han en stjärna. Han sade: Kan detta vara

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ
تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۗ أُولٰئِكَ الَّذِينَ
أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
ع أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾
قُلْ أَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرَدُّ عَلٰى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدٰنَا اللّٰهُ كَالَّذِي
اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحٰبٌ
يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى اللّٰهِ
هُوَ الْهُدٰى ۗ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٧٢﴾
وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوهُ ۗ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٧٣﴾
وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ وَيَوْمَ
يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ
يُنْفَخُ فِي الصُّورِ ۚ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٤﴾
وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً ۚ
إِنِّي أَرٰىكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلٰلٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾
وَكَذٰلِكَ نُرِي إِبْرٰهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٦﴾
فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ هٰذَا رَبِّي

min Herre? Men när den föll sade han: Jag tycker icke om dem som faller.

78. Och när han såg månen stiga upp och sprida ljus sade han: Kan detta vara min Herre? Men när den gick ner, sade han: Om min Herre icke vägleder mig, kommer jag förvisso att vara bland de människor som går vilse.

79. Och när han såg solen gå upp och sprida ljus, sade han: Kan detta vara min Herre? Detta är den största. Men när (även) den gick ner, sade han: O mitt folk, jag är förvisso kvitt det ni förbinder (med Gud,)

80. jag har vänt mitt ansikte mot Honom Som skapade himlarna och jorden och alltid böjt mig (för Allah,) och jag är icke bland dem som förbinder gudar (med Honom.)

81. Och hans folk tvistade med honom. Han sade: Tvistar ni med mig om Allah när Han har väglett mig rätt? Och jag fruktar icke det som ni förbinder med Honom, utan (jag) fruktar vad min Herre vill. Min Herre omfattar alla ting i Sin kunskap. Vill ni då icke låta er varnas?

82. Och varför skulle jag frukta det som ni förbinder (med Allah) när ni icke är rädda för att förbinda det med Allah, för vilket Han icke har sänt ned någon befogenhet till er? Vilket av de två partierna har då större rätt till trygghet om ni sannerligen vet?

83. De som tror och icke blandar ihop sin tro med orättfärdighet — det är de som skall få frid, och som är rätt vägledda.

84. Och det är Vårt skäl som Vi gav till Abraham mot hans folk. Vi upphöjer den Vi behagar i rangordning. Din Herre är sannerligen Vis, Allvetande.

85. Och Vi gav honom Isak och Jakob, var och en vägledde Vi rätt, och Noak vägledde Vi rätt dessförinnan, och David och Salomon och Job och Josef och Moses och Aron av hans ättlingar. Sålunda belönar Vi den som handlar väl.

فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَآ اُحِبُّ الْاٰفِلِيْنَ ﴿٧٧﴾
فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ
قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِيْ رَبِّيْ لَاَكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّآلِّيْنَ ﴿٧٨﴾
فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّيْ هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ
فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿٧٩﴾
اِنِّيْ وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِيْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
حَنِيْفًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۚ ﴿٨٠﴾
وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ ؕ قَالَ اَتُحَآجُّوْٓنِّيْ فِي اللّٰهِ وَقَدْ
هَدٰىنِ ؕ وَلَآ اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ
رَبِّيْ شَيْـًٔا ؕ وَسِعَ رَبِّيْ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ؕ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٨١﴾
وَكَيْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ اَنَّكُمْ
اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا ؕ
فَاَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٢﴾
اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ
لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٨٣﴾
وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنٰهَآ اِبْرٰهِيْمَ عَلٰى قَوْمِهٖ ؕ نَرْفَعُ
دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿٨٤﴾
وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ؕ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوْحًا
هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ
وَاَيُّوْبَ وَيُوْسُفَ وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ؕ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٥﴾

86. Och (Vi vägledde) Sakarja och Johannes och Jesus och Elias, var (och en av dem) var bland de rättfärdiga.

وَ زَكَرِيَّا وَ يَحْيٰى وَعِيْسٰى وَاِلْيَاسَ ؕ كُلٌّ مِّنَ
الصّٰلِحِيْنَ ۙ﴿٨٦﴾

87. Och (Vi vägledde också) Ismael och Elisa och Jonas och Lot, och var och (en av dem) upphöjde Vi över folket.

وَاِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَيُوْنُسَ وَلُوْطًا ؕ وَكُلًّا
فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۙ﴿٨٧﴾

88. Och (Vi upphöjde) några av deras fäder och deras barn och deras bröder och Vi utvalde dem och Vi vägledde dem på den rätta vägen.

وَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ ۚ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ
وَهَدَيْنٰهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٨٨﴾

89. Det är Allahs vägledning. Därigenom vägleder Han dem Han behagar av Sina tjänare. Och om de hade tillbett något alls bredvid Honom skulle förvisso allt de gjorde inte ha varit till något gagn för dem.

ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ
وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٨٩﴾

90. Det är till dessa Vi gav Boken och befallningen och Profetvärdigheten. Men om de är otacksamma för dessa (ynnestbevis spelar det ingen roll,) ty Vi har (nu) anförtrott dem åt ett folk som icke är otacksamma för dem.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ
فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوْا
بِهَا بِكٰفِرِيْنَ ﴿٩٠﴾

91. Det är dessa vilka Allah vägledde rätt, så följ du deras vägledning. Säg: Jag ber er icke om någon belöning för det. Detta är ingenting annat än en förmaning till hela mänskligheten.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ ؕ قُلْ لَّآ
اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩١﴾

92. Och de uppskattar icke rättvist Allahs (egenskaper) när de säger: Allah har icke uppenbarat någonting för någon människa. Säg: Vem uppenbarade Boken som Moses kom med, ett ljus och en vägledning för folket — fastän ni behandlar den som papperslappar, av vilka ni visar (några) medan ni döljer många (av dem,) och ni har lärt er det vilket varken ni eller era fäder visste? Säg: Allah. Lämna dem sedan att roa sig med sitt gagnlösa prat.

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖۤ اِذْ قَالُوْا مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ
عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ ؕ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَآءَ
بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ
تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْۤا
اَنْتُمْ وَلَاۤ اٰبَآؤُكُمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُوْنَ ﴿٩٢﴾

93. Och detta är en Bok som Vi har uppenbarat, full av välsignelser, för att uppfylla det som föregick den, och för att göra det möjligt för dig att varna städernas Moder och dem runt henne. Och de som tror på det Tillkom-

وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ وَالَّذِيْنَ
يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ

mande tror på den och de iakttager noggrant sina Böner.

94. Och vem är mer orättfärdig än den som smider en lögn mot Allah, eller säger: Det har uppenbarats för mig, fastän ingenting har uppenbarats för honom; och som säger: Jag skall sända ned dess like vilket Allah har sänt ned? Och om du bara kunde se när de orättfärdiga befinner sig i dödsångest och änglarna sträcker fram sina händer och (säger:) Giv upp era själar. Den dagen skall ni givas onådens straff på grund av det som ni falskt talade mot Allah och (på grund av) att ni med förakt vände er bort från Hans Tecken.

95. Och liksom Vi först skapade er kommer ni (nu) en och en till Oss, och ni har lämnat det som Vi skänkte er bakom era ryggar, och Vi ser icke några medlare med er, beträffande vilka ni hävdade att de var (Allahs) medhjälpare i era angelägenheter. Nu har ni avskurits från varandra och det vilket ni hävdade har svikit er.

96. Det är sannerligen Allah Som låter fröet och dadelkärnan gro. Han frambringar det levande ur det döda och (Han är) Frambringaren av det döda från det levande. Det är Allah, hur kan ni då vända er bort?

97. Han åstadkommer dagningen och Han gjorde natten till vila och solen och månen för (tide)räkningen. Det är den Mäktiges plan, den Vises.

98. Och det är Han Som har skapat stjärnorna för er så att ni med deras hjälp måtte följa den rätta riktningen genom landets och havets mörker. Vi har i detalj förklarat Tecknen för ett folk som äger kunskap.

99. Och det är Han Som har frambringat er ur en enda källa och (för er finns det) en tillfällig tillflyktsort och en fast boning. Vi har i detalj förklarat Tecknen för ett folk som förstår.

100. Och det är Han Som sänder ner vatten från molnet, och därmed frambringar Vi varje

يُحَافِظُونَ ﴿٩٣﴾
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ
إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ ۖ الْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٤﴾
وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ ۖ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ
شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۚ
ع ١٢ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٥﴾
إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ
تُؤْفَكُونَ ﴿٩٦﴾
فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٧﴾
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي
ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾
وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٩﴾
وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ

slags gröda; och med den frambringar vi sedan grönt lövverk från vilket vi åstadkommer sädeskorn i hopar. Och från dadelpalmen kommer klasar som hänger lågt ur dess skidor. Och (därmed åstadkommer Vi) vingårdar och oliver och granatäpplet — lika och olika. Se på dess frukter och sättet på vilket den bär frukt och dess mognande. I detta finns förvisso Tecken för ett folk som tror.

101. Och de håller djinnerna för att vara Allahs medhjälpare, fastän Han skapade dem, och falskt och utan någon kännedom tillskriver de Honom söner och döttrar. Helig är Han och upphöjd (långt) över vad de tillskriver (Honom.)

102. himlarnas och jordens Upphovsman. Hur kan Han ha en son när Han icke har någon maka och (när) Han har skapat allting och har kännedom om alla ting?

103. Sådan är Allah, er Herre. Det finns ingen gud utom Han, alltings Skapare, så tillbed Honom. Och Han är alltings Beskyddare.

104. Blickar kan icke nå Honom men Han når blickarna. Och Han är den Skarpsinnige, den Helt Insiktsfulle.

105. Uppenbart ljus har sannerligen kommit till er från er Herre, så för vem som ser, är det till hans eget bästa, och för vem helst som blir blind är det till hans egen skada. Och jag är icke en väktare över er.

106. Och sålunda förklarar Vi Tecknen på olika sätt (på det att sanningen måtte bli fastställd) och så att de måtte säga: Du har läst upp (vad du har lärt,) och att Vi måtte förklara det för ett folk som har kunskap.

107. Följ det som har uppenbarats för dig från din Herre, det finns ingen gud utom Han, och vänd bort från avgudadyrkarna.

108. Och om Allah hade (tvingat igenom) Sin Vilja, skulle de icke ha satt upp gudar

نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ
حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ انظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۚ
إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾
وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۖ وَخَرَقُوا لَهُ
بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠١﴾ ع ١٢ ع ١٨
بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَ
لَمْ تَكُن لَّهُ صَاحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠٢﴾
ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٣﴾
لَّا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ ۖ وَهُوَ
اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٤﴾
قَدْ جَاءَكُم بَصَائِرُ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ
وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ﴿١٠٥﴾
وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٦﴾
اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَ
أَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٧﴾
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۗ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ

(bredvid Honom.) Och Vi har icke gjort dig till en väktare över dem, icke heller är du en beskyddare över dem.

109. Och okväda icke dem som de åkallar bredvid Allah, så att de icke av illvilja i sin okunnighet okvädar Allah. Sålunda har Vi för varje folk låtit deras gärningar (tyckas) dem otaliga. Sedan skall de återvända till min Herre, och Han kommer att upplysa dem om vad de brukade göra.

110. Och när de svär sina kraftigaste eder vid Allah att om det kom ett Tecken till dem, skulle de förvisso tro på det. Säg: Tecken finns förvisso hos Allah. Och vad skulle låta er veta att när Tecknen kommer, kommer de icke att tro?

111. Och Vi skall förändra deras hjärtan och deras ögon, fastän de icke trodde på det första gången, och Vi skall lämna dem i deras överträdelse att vandra i förvirring.

112. Och även om Vi sände ned änglar till dem och de döda talar till dem, och Vi samlar alla ting till dem ansikte mot ansikte, skulle de icke tro, såvida Gud icke (tvingade igenom) Sin Vilja. Men de flesta av dem är okunniga.

113. Och på liknande sätt har Vi för varje Profet gjort en fiende, de onda från de helt vanliga och de stora människorna*. De föreslår varandra förgyllt tal för att vilseleda. Och om din Herre hade (tvingat igenom) Sin Vilja, skulle de icke ha gjort det, så lämna dem ensamma med det som de diktar ihop.

114. Och (Allah gör detta) för att deras hjärtan, vilka icke tror på det Tillkommande, måtte böja sig mot det och att de måtte bli nöjda med det och att de måtte (fortsätta) förtjäna vad de förtjänar.

115. Skall jag söka efter en annan domare än Allah, när det är Han Som har sänt ned Boken fullt förklarad till er? Och de till vilka Vi gav Boken vet att den har sänts ned från din Herre med sanning, så var du icke bland dem som tvivlar.

116. Och din Herres ord är fullkomnat i sanning och rättvisa. Ingen kan ändra Hans ord,

* Om ordet djinn används i motsats till människor, innebär ordet ledare av människorna.

حَفِيْظًا ۚ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿١٠٨﴾
وَلَا تَسُبُّوا الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا
اللّٰهَ عَدْوًاۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ
عَمَلَهُمْ ۠ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٩﴾
وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ
لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ؕ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ ۙ
اَنَّهَآ اِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١١٠﴾
وَنُقَلِّبُ اَفْـِٕدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوْا بِهٖۤ اَوَّلَ
مَرَّةٍ وَّنَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١١١﴾ ع
وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى
وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْٓا اِلَّآ
اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُوْنَ ﴿١١٢﴾
وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيٰطِيْنَ الْاِنْسِ وَ
الْجِنِّ يُوْحِيْ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا ؕ
وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١١٣﴾
وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٕدَةُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَ
لِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُوْنَ ﴿١١٤﴾
اَفَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْتَغِيْ حَكَمًا وَّهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ
الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا ؕ وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْلَمُوْنَ
اَنَّهٗ مُنَزَّلٌ مِّنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١١٥﴾
وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَّعَدْلًا ؕ لَا مُبَدِّلَ

ning och rättvisa. Ingen kan ändra Hans ord, och Han är den Allhörande, den Allvetande.

لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١١٦﴾

117. Och om du lyder de flesta på jorden, kommer de att leda dig bort från Allahs väg. De följer ingenting annat än en ren förmodan, och de gör ingenting annat än ljuger.

وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِي الْاَرْضِ يُضِلُّوْكَ عَنْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ
اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿١١٧﴾

118. Din Herre vet helt visst bäst vilka som irrar vilse från Hans väg, och Han vet bäst vilka som är rätt vägledda.

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ
اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿١١٨﴾

119. Ät då av det över vilket Allahs namn har uttalats om ni tror på Hans Tecken.

فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ
مُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٩﴾

120. Och vilket skäl har ni för att icke äta av det över vilket Allahs namn har uttalats när Han redan har förklarat vad Han har förbjudit för er — utom det ni är tvingade till. Och helt visst vilseleder många (andra) genom sina onda begär och i brist på kunskap. Förvisso känner er Herre överträdarna bäst.

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَ
قَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ
اِلَيْهِ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَآئِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ
اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ ﴿١٢٠﴾

121. Och sky öppna synder så väl som hemliga. De som förtjänar synd kommer förvisso att bli belönade för det som de har förtjänat.

وَذَرُوْا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهٗ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْسِبُوْنَ
الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا يَقْتَرِفُوْنَ ﴿١٢١﴾

122. Och ät icke av det över vilket Allahs namn icke har uttalats, ty det är sannerligen en styggelse. Och helt visst inger de onda sina vänner (sådana tankar) att de kan disputera med er. Och om ni lyder dem, kommer ni verkligen att vara bland dem som sätter upp gudar (med Allah.)

وَلَا تَاْكُلُوْا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ
لَفِسْقٌ ؕ وَاِنَّ الشَّيٰطِيْنَ لَيُوْحُوْنَ اِلٰۤى اَوْلِيٰٓـئِهِمْ
لِيُجَادِلُوْكُمْ ۚ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ ﴿١٢٢﴾ ع

123. Kan den som var död, sedan Vi givit honom liv och gjort ett ljus för honom med vilket han vandrar bland människor, vara lik den vars tillstånd är (att han befinner sig) i absolut mörker varifrån han icke kan komma fram? Sålunda har de icke troendes gärningar blivit gjorda så att de (tycks) dem riktiga.

اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُوْرًا
يَّمْشِيْ بِهٖ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلُهٗ فِي الظُّلُمٰتِ لَيْسَ
بِخَارِجٍ مِّنْهَا ؕ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكٰفِرِيْنَ مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٣﴾

124. Och sålunda har Vi tillåtit de ledande brottslingarna i varje stad så att de kan smida

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ اَكٰبِرَ مُجْرِمِيْهَا لِيَمْكُرُوْا

ränker däri (mot Allahs Sändebud,) och de smider inga ränker utom mot sina egna själar, men de fattar de icke.

125. Och när det kommer ett Tecken till dem säger de: Vi kommer icke att tro förrän vi får något liknande det som Allahs Sändebud har fått. Allah vet bäst var Han skall placera Sitt Budskap. Förödmjukelse inför Allah och ett strängt straff skall drabba syndarna på grund av deras ränksmideri.

126. Så för vem helst Allah ämnar vägleda öppnar Han hans hjärta för (antagandet av) Islam, och för vem helst Han avser att irra vilse, gör Han hans hjärta trångt och gör det så svårt att det är som om han gick i uppförsbacke. På så sätt ålägger Allah dem straff som icke tror.

127. Och detta är din Herres väg, (som leder) rakt (till Honom.) Vi har verkligen förklarat Tecknen i detalj för ett folk som vill låta sig förmanas.

128. För dem finns en fridens vistelseort hos deras Herre och Han är deras Vän på grund av deras gärningar.

129. Och när Han kommer att samla ihop dem alla tillsammans på Sin väg kommer (Han att säga:) O djinner (de stora människorna)! Ni vann över väldigt många från de helt vanliga människorna till er (själva). Och deras vänner bland människorna kommer att säga: Vår Herre, vi drog nytta av varandra, men nu har vi nått den tid som Du fastställde för oss. Han kommer att säga: Elden är er vistelseort, i vilken ni skall dväljas länge, förutom vad Allah måtte vilja. Din Herre är förvisso Vis, Allvetande.

130. Och sålunda gör Vi några av de orättfärdiga till varandras vänner på grund av det de förtjänade.

131. O de storas och de helt vanliga människors sällskap! Kom icke Sändebud till er

فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٤﴾
وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَن نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۘ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِندَ
اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٥﴾
فَمَن يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ۖ
وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا
كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ ۚ كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٦﴾
وَهَٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٧﴾
لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِندَ رَبِّهِمْ ۖ وَهُوَ وَلِيُّهُم بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٨﴾
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ
اسْتَكْثَرْتُم مِّنَ الْإِنسِ ۖ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُم مِّنَ
الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا ۚ قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ
خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿١٢٩﴾
وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿١٣٠﴾ ع ١٥ ع ٢
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ

från era egna led vilka berättade om Mina Tecken för er och som varnade er för mötet på denna er dag? De kommer att säga: Vi bär vittnesbörd emot oss själva. Och det världsliga livet bedrog dem. Och de kommer att bära vittnesbörd emot sig själva om att de icke var troende.

132. (Sändebuden skickades) för att din Herre icke vill förstöra städerna orättfärdigt medan dess folk var ovarnat.

133. Och för alla finns grader (i ställning) i enlighet med allt de gör, och din Herre är icke omedveten om vad de gör.

134. Och din Herre är Självtillräcklig, barmhärtighetens Herre. Om Han behagar kan Han göra Sig av med er och låta vem Han behagar efterträda er, liksom Han uppreste människors efterkommande.

135. Det som ni har lovats skall förvisso komma att ske och ni kan icke omintetgöra det.

136. Säg: O mitt folk, handla i enlighet med er styrka. Jag handlar också. Snart kommer ni att få veta vem boningens slutliga belöning skall tillhöra. Syndarna skall förvisso icke ha framgång.

137. Och de har tilldelat Allah en del av skördarna och boskapen som Han har frambringat, och de säger: Detta är för Allah — så försäkrar de — och detta är för våra medgudar. Men det som är för deras medgudar når icke Allah, medan det som är för Allah når deras medgudar. Ont är vad de beslutar.

138. Och på liknande sätt har deras medgudar medfört att det (tycks) många av avgudadyrkarna rätt att dräpa deras barn på det att de kan fördärva dem och orsaka förvirring i deras religion. Och om Allah hade (tvingat igenom) Sin Vilja, skulle de icke ha gjort detta; så lämna dem ensamma i det som de hittar på.

139. Och de säger: Sådan och sådan boskap är förbjuden. Ingen skall äta därav utom den

يقصون عليكم ءايتي وينذرونكم لقاء يومكم
هذا قالوا شهدنا على أنفسنا وغرتهم الحيوة
الدنيا وشهدوا على أنفسهم أنهم كانوا كفرين ١٣٠
ذلك أن لم يكن ربك مهلك القرى بظلم و
أهلها غفلون ١٣١
ولكل درجت مما عملوا وما ربك بغافل عما
يعملون ١٣٢
وربك الغني ذو الرحمة إن يشأ يذهبكم
ويستخلف من بعدكم ما يشاء كما أنشأكم
من ذرية قوم ءاخرين ١٣٣
إن ما توعدون لأت وما أنتم بمعجزين ١٣٤
قل يقوم اعملوا على مكانتكم إني عامل فسوف
تعلمون من تكون له عقبة الدار إنه لا يفلح
الظلمون ١٣٥
وجعلوا لله مما ذرأ من الحرث والأنعام نصيبا
فقالوا هذا لله بزعمهم وهذا لشركائنا فما
كان لشركائهم فلا يصل إلى الله وما كان
لله فهو يصل إلى شركائهم ساء ما يحكمون ١٣٦
وكذلك زين لكثير من المشركين قتل أولدهم
شركاؤهم ليردوهم وليلبسوا عليهم دينهم
ولو شاء الله ما فعلوه فذرهم وما يفترون ١٣٧
وقالوا هذه أنعام وحرث حجر لا يطعمها إلا

ni behagar — så försäkrar de — och där finns boskap vars ryggar är förbjudna, och där finns boskap över vilka de icke uttalar Allahs namn, smidande en lögn mot Honom. Snart kommer Han att vedergälla dem för det som de har diktat upp.

140. Och de säger: Det som är i sådan och sådan boskaps moderliv är reserverat för våra män och det är förbjudet för våra hustrur, men om det är (död)fött, då delar de (alla) det. Han kommer att löna dem för deras grundlösa påstående. Han är förvisso Vis, Allvetande.

141. De är sannerligen förlorarna som dåraktigt dräper sina barn i brist på kunskap, och gör det olagligt, som Allah har försett dem med, i det att de smider en lögn mot Allah. De har verkligen irrat vilse och är icke rätt vägledda.

142. Och det är Han som framställer trädgårdar, gallerverksförsedda och icke gallerverksförsedda, och dadelpalmen och sädesfälten vilkas frukter varierar i smak, och oliven och granatäpplet, likartade och olikartade. Ät av dess frukt när de bär frukt och betala det som tillkommer Honom på skördedagen och överskrid icke gränserna. Allah älskar förvisso icke dem som överskrider gränserna.

143. Och av boskapen (har Han skapat några) för last och (några) för slakt. Ät av det som Allah har försett er med, och följ icke i Satans fotspår. Han är förvisso en öppen fiende för er.

144. (Och av boskapen påstår de att Han har skapat) åtta makar — två av fåret och två av getterna. Säg: Är det de två av hankön som Han har förbjudit eller de två av honkön eller det som de två av honköns moderliv innehåller? Upplys mig med kunskap om ni är sannfärdiga.

145. Och två av kamelerna och två av nötkreaturen. Säg: Är det de två av hankön som

مَنْ نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ وَ اَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ
لَّا يَذْكُرُوْنَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ۗ سَيَجْزِيْهِمْ
بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣٩﴾
وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا
وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ
شُرَكَآءُ ۗ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ۗ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿١٤٠﴾
قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْٓا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً عَلَى اللّٰهِ ۗ قَدْ ضَلُّوْا
وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿١٤١﴾ ع
وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ
وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ
مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ
وَاٰتُوْا حَقَّهٗ يَوْمَ حَصَادِهٖ ۖ وَلَا تُسْرِفُوْا ۗ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٤٢﴾
وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا ۗ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۗ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُّبِيْنٌ ﴿١٤٣﴾
ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ
اثْنَيْنِ ۗ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا
اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۗ نَبِّئُوْنِيْ بِعِلْمٍ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٤٤﴾
وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ

Han har förbjudit eller de två av honkön eller det som de två av honköns moderliv innehåller? Var ni närvarande när Allah föreskrev detta för er? Vem är då mer orättfärdig än den som smider en lögn mot Allah så att han utan kunskap kan leda människor vilse. Allah vägleder förvisso icke de orättfärdiga människorna.

146. Säg: I det som har uppenbarats för mig finner jag icke alls någonting förbjudet för en ätare (som önskar) äta det, utom det som självdör eller blod som strömmat fram, eller svinets kött — ty (allt) det är orent — eller det som är vanhelgat, över vilket ett annat namn än Allahs har åkallats. Men för den som drivs till nödlidande utan att vara varken olydig eller överskrida gränsen, då är din Herre helt visst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

147. Och för dem som är judar förbjöd Vi alla djur som har klor, och av oxarna och fåren och getterna förbjöd Vi dem deras fett utom det som deras ryggar bär eller inälvorna eller det som är blandat med benen. Med det lönade Vi dem för deras uppror. Och helt säkert är Vi sannfärdiga.

148. Men om de anklagar dig för falskhet, säg: Er Herre är den alltomfattande barmhärtighetens Herre, och Hans vrede skall icke vändas bort från de skyldiga människorna.

149. De som förbinder gudar med Allah kommer att säga: Om det hade behagat Allah, skulle vi icke ha satt upp likar med Honom, icke heller skulle våra fäder ha gjort det, icke heller skulle vi ha gjort något olagligt. På liknande sätt anklagade de som var före dem (Guds Sändebud) för falskhet tills de smakade Vår vrede. Säg: Har ni någon kunskap? Framställ den då inför oss. Ni följer bara (en ren) förmodan, och ni gissar bara.

150. Säg: Det skäl som är slutgiltigt är Allahs. Om Han hade (tvingat igenom) Sin Vilja, skulle Han förvisso ha väglett er alla.

151. Säg: För fram era vittnen som intygar att Allah har förbjudit detta. Om de vittnar,

حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأُنْثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَٰذَا
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ
ع بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾
قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ
إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ
فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٦﴾
وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ ۖ وَمِنَ
الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا
حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ
جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٧﴾
فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ ۚ وَلَا
يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٨﴾
سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَ
لَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ
مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۖ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٩﴾
قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٥٠﴾
قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ

vittna du icke med dem, följ du icke heller deras onda begär, som behandlar Våra Tecken som lögner och som icke tror på det Tillkommande och som sätter upp likar med sin Herre.

حرم هذا ۚ فإن شهدوا فلا تشهد معهم ۚ ولا
تتبع أهواء الذين كذبوا بآياتنا والذين لا يؤمنون
بالآخرة وهم بربهم يعدلون ﴿١٥١﴾

152. Säg: Kom, jag skall läsa upp för er vad er Herre har gjort okränkbart för er så att ni icke förbinder någonting som medhjälpare till Honom, och så (att ni handlar) väl mot föräldrar, och att ni icke dräper era barn (av fruktan) för armod — det är Vi Som drar försorg om er och om dem — och att ni icke närmar er orena gärningar, vare sig öppet eller hemligt, och att ni icke dräper själen, (dräpandet av) vilken Allah har förbjudit, utom (i enlighet med rättvisans krav.) Det är vad Han har påbjudit er, så att ni måtte förstå.

قل تعالوا أتل ما حرم ربكم عليكم ألا تشركوا
به شيئا ۖ وبالوالدين إحسانا ۖ ولا تقتلوا أولادكم
من إملاق ۖ نحن نرزقكم وإياهم ۖ ولا تقربوا
الفواحش ما ظهر منها وما بطن ۖ ولا تقتلوا
النفس التي حرم الله إلا بالحق ۚ ذلكم وصاكم
به لعلكم تعقلون ﴿١٥٢﴾

153. Och närma er icke egendom som tillhör en föräldralös, utom (på ett sätt) som är rimligt, tills han når vuxen ålder. Och giv fullt mått och vikt med rättfärdighet. Vi belastar icke någon själ utom i enlighet med dess förmåga. Och när ni talar, iakttag rättfärdighet, även om (den person som berörs) är en släkting, och uppfyll Allahs förbund. Det är vad Han påbjuder er, så att ni måste akta er.

ولا تقربوا مال اليتيم إلا بالتي هي أحسن حتى يبلغ
أشده ۖ وأوفوا الكيل والميزان بالقسط ۖ لا نكلف
نفسا إلا وسعها ۖ وإذا قلتم فاعدلوا ولو كان ذا
قربى ۖ وبعهد الله أوفوا ۚ ذلكم وصاكم به لعلكم
تذكرون ﴿١٥٣﴾

154. Och (säg:) Detta är Min rätta väg. Så följ den, och följ icke (andra) vägar, så att de icke leder er bort från Hans väg. Det är vad Han påbjuder er, så att ni måtte (kunna förmå) att skydda er (mot det onda.)

وأن هذا صراطي مستقيما فاتبعوه ۖ ولا تتبعوا
السبل فتفرق بكم عن سبيله ۚ ذلكم وصاكم به
لعلكم تتقون ﴿١٥٤﴾

155. Dessutom gav Vi Moses Boken omfattande allt som är bäst för honom som handlade väl, och en förklaring av alla (nödvändiga) ting, och en vägledning och en barmhärtighet — så att de måtte tro på mötet med sin Herre.

ثم آتينا موسى الكتاب تماما على الذي أحسن و
تفصيلا لكل شيء وهدى ورحمة لعلهم بلقاء
ربهم يؤمنون ﴿١٥٥﴾

156. Och detta är en Bok som Vi har sänt ned, full av välsignelser. Så följ den och skydda er mot det (onda) så att ni måtte visas barmhärtighet,

وهذا كتاب أنزلناه مبارك فاتبعوه واتقوا لعلكم
ترحمون ﴿١٥٦﴾

157. så att ni icke skall säga: Boken sändes bara ned till två folk före oss, och vi var sannerligen omedvetna om vad de läste,

158. eller så att ni icke skall säga: Hade Boken sänts ned till oss, skulle vi förvisso ha varit bättre vägledda än de. Det har (nu) kommit ett klart bevis till er från er Herre och en vägledning och en barmhärtighet. Vem är då mer orättfärdig än den som förkastar Allahs Tecken och vänder sig bort från dem? Vi kommer att återgälda dem som vänder sig bort från Våra Tecken med ett ont straff på grund av att de vände sig bort.

159. De gör inte annat än väntar på att änglar skall komma till dem eller att din Herre skall komma eller att några av din Herres Tecken skall komma. Den dag när några av din Herres Tecken skall komma, skall det icke gagna en själ, som icke hade trott förut, att tro, icke heller att tjäna något gott genom dess tro. Säg: Vänta ni, vi väntar (också.)

160. (När det gäller) dem som splittrar sin religion och blir (delade i) sekter, har du icke alls någon förbindelse med dem. Det är förvisso Allahs sak att besluta i deras fall sedan skall Han upplysa dem om vad de brukade göra.

161. Vem helst som gör en god gärning skall få tio gånger så mycket, men den som gör en ond gärning skall bara vedergällas med dess like, och de skall icke göras någon orätt.

162. Säg: Min Herre har väglett mig till en rak väg — den rätta religionen, Abraham, den rättrådiges, religion. Och han var icke bland dem som förbinder gudar (med Allah.)

163. Säg: Min Bön och mitt offer och mitt liv och min död är (alla) för Allah, världarnas Herre,

164. Han har ingen medhjälpare. Så är jag befalld och jag är den förste bland dem som underkastade sig.

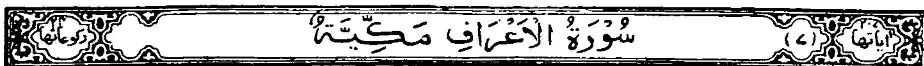
اَنْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اُنْزِلَ الْكِتٰبُ عَلٰى طَآئِفَتَيْنِ مِنْ
قَبْلِنَا ۠ وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغٰفِلِيْنَ ﴿١٥٧﴾
اَوْ تَقُوْلُوْا لَوْ اَنَّآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتٰبُ لَكُنَّآ اَهْدٰى
مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّ
رَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ
عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِيْنَ يَصْدِفُوْنَ عَنْ اٰيٰتِنَا سُوْٓءَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يَصْدِفُوْنَ ﴿١٥٨﴾
هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ
رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَاْتِيْ بَعْضُ
اٰيٰتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ
مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِيْٓ اِيْمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انْتَظِرُوْٓا
اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿١٥٩﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ
فِيْ شَيْءٍ ۗ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا
يَفْعَلُوْنَ ﴿١٦٠﴾
مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦١﴾
قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۚ دِيْنًا
قِيَمًا مِّلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٦٢﴾
قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٣﴾
لَا شَرِيْكَ لَهٗ ۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٦٤﴾

165. Säg: Skall jag söka en annan Herre än Allah fastän Han är alltings Herre? Och varje själ är själv ansvarig för sina gärningar, icke heller bär någon, som bär en börda, en annans börda. Sedan skall ni återvända till er Herre och Han kommer att upplysa er om det beträffande vilket ni brukade vara oense.

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْ رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۭ وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ
ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ
تَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۶۵﴾

166. Och det är Han Som har gjort er till ställföreträdare på jorden och Som har upphöjt några av er över andra i grader (av rang,) så att Han kan pröva er genom det Han har givit er. Din Herre är förvisso Snabb i att skipa rättvisa, och Han är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ ۭ اِنَّ رَبَّكَ
سَرِيْعُ الْعِقَابِ ۖ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۶۶﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges hamn.

2. Alif Lam Mim Sad. (Jag är Allah, Allvetande, Den Sanningsenlige.)

3. (Detta är) en Bok uppenbarad för dig — så låt icke ditt bröst vara trångt beträffande den — på det att du måtte varna därmed och (så att den blir) en maning för de troende.

4. Följ det som har sänts ned till dig från din Herre och följ inga andra beskyddare än Honom. Men ni låter er sällan varnas.

5. Hur många städer har Vi förstört! Och Vårt straff kom över dem på natten eller medan de sov middag.

6. Så när Vårt straff kom över dem, var deras rop ingenting utom att de sade: Vi var sannerligen orättfärdiga.

7. Och Vi kommer helt visst att fråga dem till vilka (Sändebuden) skickades och Vi kommer helt visst att fråga Sändebuden.

8. Då kommer Vi förvisso att med kunskap förtälja (deras gärningar) för dem, ty Vi är aldrig frånvarande.

9. Och vägningen på den dagen kommer att bli sann. När det gäller dem vilkas vågskål väger tungt är det de som skall ha framgång.

10. Och när det gäller dem vilkas vågskål väger lätt, är det de som skall ha ödelagt sina själar på grund av att de har varit orättfärdiga beträffande Våra Tecken.

11. Och Vi har upprättat er fast på jorden och försett er med medel till uppehälle därpå. Men litet är tacket ni ger.

12. Och Vi skapade er sannerligen (och) sedan gav Vi er form, sedan sade Vi till änglarna: Underkasta er Adam; och de underkastade (alla) sig. Men (icke) Iblis, han kommer icke att vara bland dem som underkastar sig.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
الٓمّٓصٓ ﴿۲﴾
كِتٰبٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
لِتُنْذِرَ بِهٖ وَ ذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۳﴾
اِتَّبِعُوْا مَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ
اَوْلِيَآءَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۴﴾
وَكَمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا فَجَآءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَآئِلُوْنَ ﴿۵﴾
فَمَا كَانَ دَعْوٰىهُمْ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَاۤ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْۤا اِنَّا
كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿۶﴾
فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۷﴾
فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَّمَا كُنَّا غَآئِبِيْنَ ﴿۸﴾
وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذِ ۨالْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۹﴾
وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ
بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۰﴾
وَلَقَدْ مَكَّنّٰكُمْ فِي الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا مَعَايِشَ ؕ
قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۱﴾ ع ۱ ۸
وَلَقَدْ خَلَقْنٰكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنٰكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا
لِاٰدَمَ ۖ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبْلِيْسَ ؕ لَمْ يَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ﴿۱۲﴾

13. (Gud) sade: Vad avhöll dig från att underkasta dig när Jag befallde dig? Han sade: Jag är bättre än han är. Du har skapat mig av eld medan Du har skapat honom av lera.

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ
خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٣﴾

14. (Gud) sade: Gå då ner härifrån, det passar icke för dig att vara uppstudsig här. Försvinn, du är sannerligen bland dem som är förnedrade.

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ
إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٤﴾

15. Han sade: Bevilja mig anstånd till den dag när de kommer att uppresas.

قَالَ أَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥﴾

16. (Gud) sade: Du är bland dem som har beviljats anstånd.

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٦﴾

17. Han sade: Nu, sedan Du har tilldömt mig att irra vilse, kommer jag förvisso ligga och vänta på dem på Din rätta väg.

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٧﴾

18. Då skall jag förvisso komma över dem framifrån och bakifrån dem och från höger och vänster om dem, och Du kommer icke att finna att de flesta av dem är tacksamma.

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُم مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَن شَمَائِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ
شَاكِرِينَ ﴿١٨﴾

19. (Gud) sade: Försvinn härifrån föraktad och bortstött. Jag kommer sannerligen att fylla Helvetet med alla dem som följer dig.

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۖ لَّمَن تَبِعَكَ
مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

20. Och o Adam! bo du och din hustru i Trädgården och ät därifrån vad ni än önskar, men närma er icke detta träd, så att ni icke är bland syndarna.

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

21. Men Satan gav dem onda förslag så att han kunde göra det känt för dem som var dolt för dem av deras skam, och sade: Er Herre har bara förbjudit er detta träd så att ni icke skall bli änglar eller blir odödliga.

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ
عَنْهُمَا مِن سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ
هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ
الْخَالِدِينَ ﴿٢١﴾

22. Och han svor för dem (och sade:) Jag är förvisso en uppriktig rådgivare för er.

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٢﴾

23. Så genom bedrägeri förmådde han dem till att falla (i olydnad.) Och när de sma-

فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا

kade av trädet, blev deras skam uppenbar för dem, och de båda började skyla sig själva med Trädgårdens löv. Och deras Herre kallade på dem (och sade:) Förbjöd Jag er icke det trädet och sade till er: Satan är helt visst en öppen fiende för er?

سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ
الْجَنَّةِ ؕ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَآ اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا
الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَآ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ
مُّبِيْنٌ ﴿٢٢﴾

24. De sade: Vår Herre, vi har felat mot oss själva, och om Du icke förlåter oss och icke har förbarmande med oss, hör vi helt visst till förlorarna.

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا ٚ وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ
تَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾

25. (Gud) sade: Gå, några av er kommer att vara andras fiender. Och för er finns det en boning på jorden och ett förråd för en tid.

قَالَ اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٢٤﴾

26. Han sade: Däri skall ni leva och däri skall ni dö och därifrån skall ni framfödas.

قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ وَفِيْهَا تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا
ع تُخْرَجُوْنَ ﴿٢٥﴾

27. Och Adams Barn, Vi har sannerligen sänt ned en dräkt till er att täcka er nakenhet med och (till) prydnad, men rättfärdighetens klädnad — det är den bästa. Det är bland Allahs befallningar att de måtte komma ihåg.

يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِىْ سَوْاٰتِكُمْ
وَرِيْشًا ؕ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ۙ ذٰلِكَ خَيْرٌ ؕ ذٰلِكَ مِنْ
اٰيٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٢٦﴾

28. O Adams Barn, låt icke Satan förleda er så som han körde ut era föräldrar ur Trädgården, och klädde av dem deras dräkt så att han kunde visa dem deras nakenhet. Han ser er i sanning, han och hans stam, varifrån ni icke ser dem. Av dem som icke tror har Vi helt visst skapat Satanernas vänner.

يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ
مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوْاٰتِهِمَا ؕ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرَوْنَهُمْ ؕ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ لَا
يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٧﴾

29. Och när de begår en otillbörlighet säger de: Vi fann våra fäder göra det och Allah har ålagt oss det. Säg: Allah föreskriver aldrig otillbörligheter. Säger ni det om Allah, vilket ni icke vet?

وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَآءَنَا
وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ ؕ
اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨﴾

30. Säg: Min Herre har föreskrivit rättvisa. Och vänd era ansikten åt rätt håll vid varje

قُلْ اَمَرَ رَبِّىْ بِالْقِسْطِ ۫ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ

plats för tillbedjan och åkalla Honom och gör er själva uppriktiga mot Honom i religionen. Såsom Han lät er bli till, så skall ni återvända (till Honom.)

31. Några har Han väglett och för några har villfarelsen blivit deras förtjänst. De har tagit de onda till vänner istället för Allah och de tror att de är rätt vägledda.

32. O Adams Barn, tag på era högtidskläder vid varje (tid och) plats för tillbedjan och ät och drick, men gå icke till överdrift, Han älskar förvisso icke dem som går till överdrift.

33. Säg: Vem har förbjudit er att använda de prydnader som Allah har frambringat åt Sina tjänare och det goda av (Hans) omtänksamhet? Säg: Det är för de troende i det nuvarande livet (och kommer) enbart att vara (för dem) på Uppståndelsens Dag. Sålunda förklarar Vi Tecknen för ett folk som har kunskap.

34. Säg: Min Herre har bara förbjudit otillbörligheter, öppna eller dolda, och synd och att göra uppror utan rättfärdigande och att ni förbinder det med Allah, för vilket Han icke har sänt ned någon befogenhet, och att ni säger sådant om Allah, som ni icke vet.

35. Och för varje folk finns det en tidsfrist och när deras tid har kommit, kan de icke bli kvar för ett enda ögonblick, icke heller kan de gå den i förväg.

36. O Adams Barn, om Sändebud kommer till er från era egna led och läser upp Mina Tecken för er, (då skall) ingen fruktan komma över den som fruktar Gud och gör goda gärningar, icke heller skall de sörja.

37. Men de som än förkastar Våra Tecken och vänder sig bort från dem med förakt — dessa är Eldens invånare, däri skall de förbli.

38. Vem är då mer orättfärdig än den som smider en lögn mot Allah eller gör lögnen till

مَسٰجِدٍ وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۬ كَمَا بَدَاَكُمْ
تَعُوْدُوْنَ ﴿۳۰﴾
فَرِيْقًا هَدٰى وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ ۭ اِنَّهُمُ
اتَّخَذُوا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَاۤءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ
اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۳۱﴾
يٰبَنِيْۤ اٰدَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّ كُلُوْا
ع وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۲﴾
قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْۤ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبٰتِ
مِنَ الرِّزْقِ ۭ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
خَالِصَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَّعْلَمُوْنَ ﴿۳۳﴾
قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ
يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۴﴾
وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَاۤءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ
سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿۳۵﴾
يٰبَنِيْۤ اٰدَمَ اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ
اٰيٰتِيْ ۙ فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۳۶﴾
وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَاۤ اُولٰۤىِٕكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۳۷﴾
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ

Hans Tecken? Det är dessa som skall få sin andel som bestämt fram till dess att Våra Sändebud kommer att besöka dem för att ta bort deras själar, och säger: Var är de som ni brukade åkalla bredvid Allah? De kommer att svara: De är förlorade för oss, och de kommer att bära vittnesbörd emot sig själva om att de var icke troende.

39. Han kommer att säga: Gå ni in i Elden bland de stora och de helt vanliga människornas folkslag, vilka gick bort före er. Varje gång ett folk träder in, skall det förbanna besläktade folk till dess att de sista av dem, när de alla efter varandra har anlänt dit in, kommer att säga beträffande de första av dem: Vår Herre, dessa ledde oss vilse, så giv dem ett dubbelt straff av Elden. Han kommer att säga: För var och en finns det ett (dubbelt) straff, men ni vet det icke.

40. Och de första av dem kommer att säga till de sista av dem: Ni har då ingen överhöghet över oss, smaka därför straffet för allt det ni gjorde.

41. De som förkastar Våra Tecken och vänder sig bort från dem med förakt, för dem kommer det (andliga) himlavalvets portar icke att öppnas, icke heller kommer de att träda in i Himlen förrän en kamel går igenom ett nålsöga. Och på så sätt vedergäller Vi syndarna.

42. De skall ha Helvetet till bädd och över sig täcken (av detsamma.) Och på så sätt vedergäller Vi de orättfärdiga.

43. Men (när det gäller) dem som tror och gör goda gärningar — (och) Vi belastar icke någon själ över dess förmåga — dessa är Himlens invånare, och däri skall de förbli.

44. Och Vi skall undanröja allt agg som kan finnas i deras hjärtan. Nedom dem skall floder strömma. Och de skall säga: All lovprisning tillhör Allah Som har väglett oss till detta (Paradis.) Och vi kunde icke ha funnit vägledning om Allah icke hade väglett oss. Vår Herres Sändebud kom sannerligen med Sanningen. Och det skall kungöras för dem: Detta

بِاٰيٰتِهٖ ۗ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ ۗ حَتّٰٓى
اِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۙ قَالُوْٓا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ
تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا
عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿٣٨﴾
قَالَ ادْخُلُوْا فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ فِي النَّارِ ۗ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَّعَنَتْ اُخْتَهَا ۗ
حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوْا فِيْهَا جَمِيْعًا ۙ قَالَتْ اُخْرٰىهُمْ لِاُوْلٰىهُمْ
رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ اَضَلُّوْنَا فَاٰتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ۗ
قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٩﴾
وَقَالَتْ اُوْلٰىهُمْ لِاُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ
فَضْلٍ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٤٠﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ
لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ
الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ ۗ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٤١﴾
لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَّمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۗ وَ
كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٢﴾
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا
وُسْعَهَآ ۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٤٣﴾
وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ
الْاَنْهٰرُ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰىنَا لِهٰذَا ۗ وَمَا
كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَآ اَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ ۚ لَقَدْ جَآءَتْ
رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۗ وَنُوْدُوْٓا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُوْرِثْتُمُوْهَا

är Himlen till vilken ni, (som en belöning) för vad ni gjorde, har gjorts till arvingar.

45. Och Himlens invånare kommer att ropa till Helvetets invånare: Vi har i sanning funnit att det som vår Herre lovade oss är sant. Har även ni funnit att det som er Herre lovade er är sant? De kommer att säga: Ja. Sedan skall en kungörare kungöra mellan dem (och säga): Allahs förbannelse vilar över de orättfärdiga —

46. som håller (människor) borta från Allahs väg och söker göra den krokig och som icke tror på det Tillkommande.

47. Och mellan de två skall det vara en skiljevägg, och på de Upphöjda Platserna (i himlen) skall det finnas människor som kommer att känna igen alla på deras märken. Och de kommer att ropa ut till Himlens folk: Frid vare med er. Dessa kommer ännu icke att ha trätt in däri fastän de kommer att hoppas på (det).

48. Och när deras ögon vänds mot Eldens sällskap kommer de att säga: Vår Herre, placera oss icke tillsammans med de orättfärdiga människorna.

49. Och de Upphöjda Platsernas innehavare kommer att ropa ut till de människor som de kommer att känna igen på deras märken, (och) säga: Ert antal hjälpte er icke, icke heller ert övermod.

50. Är detta de människor till vilka ni svor att Allah icke skulle utsträcka Sin barmhärtighet? (Till dem) kommer (Gud) att säga: Träd in i Paradiset, ingen fruktan (skall komma) över er, icke heller skall ni sörja.

51. Och Eldens invånare kommer att ropa ut till Himlens invånare: Häll ut litet vatten, eller något av det som Allah har skänkt er, över oss. De kommer att säga: Allah har i sanning förbjudit bådadera för de icke troende,

52. de, vilka tog sin religion som ett tidsfördriv och en lek, och vilka världens liv bedrog. Denna dag skall Vi glömma dem, eftersom de glömde denna sin mötesdag, och eftersom de framhärdade i att förneka Våra Tecken.

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾
وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا
مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ
حَقًّا ۖ قَالُوا نَعَمْ ۚ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ
عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٥﴾
الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٦﴾
وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيمَاهُمْ ۚ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۚ
لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٧﴾
وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾ ع
وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾
أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۚ
ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾
وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۚ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾
الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥٢﴾

53. Och förvisso har Vi givit dem en Bok vilken Vi har uttytt med kunskap, en vägledning och en barmhärtighet för ett folk som tror.

وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَّ
رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Väntar de bara på att dess (varning) skall gå i uppfyllelse? På den dagen när uppfyllelsen av den skall komma, skall de som förut glömt den säga: Vår Herres Sändebud kom sannerligen med Sanningen. Har vi då några medlare som kan medla för oss? Eller kan vi bli sända tillbaka så att vi kan göra (goda gärningar,) andra än dem vi plägade göra? De har verkligen förstört sina själar och det som de brukade dikta ihop har svikit dem.

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا تَاْوِيْلَهٗ يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ يَقُوْلُ
الَّذِيْنَ نَسُوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
فَهَلْ لَّنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ
غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. Er Herre är förvisso Allah, Som skapade himlarna och jorden i sex perioder, sedan satte Han Sig fast tillrätta på Tronen. Han låter natten täcka dagen, vilken den snabbt efterföljer. (Och Han skapade) solen och månen och stjärnorna — (alla) formade till underkastelse genom Hans befallning. Hans är i sanning Skapelsen och Befallningen. Välsignad är Allah, världarnas Herre.

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ
يَطْلُبُهٗ حَثِيْثًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ مُسَخَّرٰتٍ
بِاَمْرِهٖ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٥٥﴾

56. Åkalla er Herre ödmjukt och i hemlighet. Han älskar förvisso icke överträdarna.

اُدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٥٦﴾

57. Och stifta icke ofrid på jorden, efter det att den har ställts i ordning, och åkalla Honom i fruktan och hopp. Allahs barmhärtighet är helt visst nära dem som handlar väl.

وَلَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ
خَوْفًا وَّطَمَعًا اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٧﴾

58. Och det är Han Som sänder vindarna som glädjebudskap före Sin barmhärtighet, och när de bär ett tungt moln, driver Vi det till ett dött land, sedan sänder Vi ned vatten från det och därmed frambringar Vi frukter av alla slag. På liknande sätt frambringar Vi de döda, på det att ni måtte komma ihåg.

وَهُوَ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ
حَتّٰٓى اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا
بِهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ
الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. Och det goda landets växtlighet kommer (rikligt) fram genom dess Herres befallning, och det dåliga landets (växtliv) frambringar icke något utom det som är värdelöst.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهٗ بِاِذْنِ رَبِّهٖ وَالَّذِيْ
خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ

På liknande sätt framställer Vi Tecken i olika former för ett folk som är tacksamt.

60. Vi sände Noak till hans folk och han sade: O mitt folk, tillbed Allah, ni har ingen annan gud utom Honom. För er fruktar jag sannerligen den stora dagens straff.

61. Hans folks ledare sade: Vi ser att du förvisso befinner dig i en uppenbar villfarelse.

62. Han sade: O mitt folk, det finns ingen villfarelse i mig, utan jag är ett Sändebud från världarnas Herre,

63. jag avlämnar min Herres budskap till er och ger er ett uppriktigt råd och jag vet från Allah vad ni icke vet,

64. undrar ni över att en uppmaning har kommit till er från er Herre genom en man från era egna led, så att han kan varna er och så att ni måtte bli rättfärdiga och så att ni kan få erhålla barmhärtighet?

65. Men de kallade honom lögnare, så Vi räddade honom och de som var med honom i Arken och Vi dränkte dem som förkastade Våra Tecken. De var sannerligen ett blint folk.

66. Och till 'Ads folk (sände Vi) deras broder Hud. Han sade: O mitt folk, tillbed Allah, ni har ingen annan gud utom Honom. Vill ni då icke frukta (Honom?)

67. De icke troende ledarna för hans folk sade: Vi ser dig helt förvisso helt (förlorad) i dåraktighet, och vi tror dig helt visst vara (en) av lögnarna.

68. Han svarade: O mitt folk, det finns ingen dåraktighet i mig, utan jag är ett Sändebud från världarnas Herre,

69. jag avlämnar min Herres budskap till er och jag är en uppriktig och trofast rådgivare för er,

70. undrar ni över att en uppmaning har kommit till er från er Herre genom en man från era egna led så att han kan varna er? Och minns (den tid) när Han gjorde er till arvingar

لِقَوْمٍ يَّشْكُرُوْنَ ﴿٥٩﴾ ع ١٤

لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنِّيْۤ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٦٠﴾
قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖۤ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦١﴾
قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ ضَلٰلَةٌ وَّلٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٢﴾
اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ
مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٣﴾
اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ
لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوْا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٦٤﴾
فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ فِي الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا
الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنَ ﴿٦٥﴾ ع ١٥
وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٦٦﴾
قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖۤ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ
سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦٧﴾
قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ سَفَاهَةٌ وَّلٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٨﴾
اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَاَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ اَمِيْنٌ ﴿٦٩﴾
اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ
مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ؕ وَاذْكُرُوْۤا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ

till (Hans ynnestbevis) efter Noaks folk och utrustade er allt mer med stor fysisk styrka. Kom då ihåg Allahs ynnestbevis, så att ni måtte ha framgång.

71. De sade: Har du kommit till oss så att vi måtte tillbedja Allah allena och överge det våra fäder brukade tillbe? Visa oss då det med vilket du hotar oss, om du är bland de sannfärdiga.

72. Han svarade: Er orenhet och vrede har redan gjorts uppenbar för er från er Herre. Tvistar ni med mig om namn vilka ni har givit — ni och era fäder — för vilka Allah icke har sänt ned någon befogenhet? Vänta då, jag är också med er bland dem som väntar.

73. Och Vi räddade honom och de som var med honom genom Vår barmhärtighet och Vi avskar de sista kvarlevorna av dem som förkastade Våra Tecken och icke hade kommit till tro.

74. Och till Thamuds folk (sände Vi) deras broder Salih. Han sade: O mitt folk tillbed Allah, ni har ingen annan gud än Honom. Helt visst har det kommit ett klart bevis till er från er Herre — denna Allahs honkamel, ett Tecken för er. Så lämna henne på det att hon måtte beta på Allahs jord och skada henne icke, så att icke ett smärtsamt straff drabbar er,

75. och kom ihåg (den tid) då Han gjorde er till arvingar (till Sina ynnestbevis) efter 'Ad och bosatte er i landet (så att) ni byggde palats på dess slätter och högg ner bergen till bostäder. Minns därför Allahs ynnestbevis och begå icke ogärningar och skapa ofrid på jorden.

76. De högmodiga ledarna för hans folk sade till dem som ansågs svaga bland dem som trodde: Vet ni (med säkerhet) att Salih har skickats av sin Herre? De svarade: Vi tror förvisso på det han sänts med.

بَعْدِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَاذْكُرُوْا
اٰلَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٧٠﴾
قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهٗ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ﴿٧١﴾
قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَّغَضَبٌ
اَتُجَادِلُوْنَنِيْ فِيْٓ اَسْمَآءٍ سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ
مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ
مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٧٢﴾
فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ
ع الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٣﴾
وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا
لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ
اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٤﴾
وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَّبَوَّاَكُمْ
فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ
الْجِبَالَ بُيُوْتًا فَاذْكُرُوْٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي
الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٧٥﴾
قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ
اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ صٰلِحًا
مُّرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٧٦﴾

77. De som var högmodiga sade: Förvisso tror vi verkligen icke, på det som ni tror på.

78. Sedan skar de av hälsenan på honkamelen och gjorde uppror mot sin Herres befallning och sade: O Salih, visa oss det med vilket du hotade oss, om du (verkligen) är (ett) av Sändebuden.

79. Så jordbävningen drabbade dem och när morgonen kom låg de utsträckta på marken i sina hem.

80. Då vände Salih sig bort från dem och sade: O mitt folk, jag överlämnade min Herres Budskap till er och erbjöd er uppriktig rådgivning, men ni älskar icke uppriktiga rådgivare.

81. Och (Vi sände Lot,) när han sade till sitt folk: Begick ni en sådan skändlighet som ingen i världen någonsin begick före er?

82. Ni närmar er män med lust istället för kvinnor. Nej, ni är ett folk som överskrider (alla gränser.)

83. Och det enda svaret från hans folk var att de sade: Kör ut dem ur staden, ty de är människor som vill bli betraktade som rena.

84. Och Vi räddade honom och hans familj utom hans hustru, hon var bland dem som blev kvar.

85. Och Vi lät ett regn falla över dem. Se nu, vilket syndarnas slut blev.

86. Och till Midian (sände Vi) deras broder Shu'aib. Han sade: O mitt folk, tillbed Allah, ni har icke någon annan gud än Honom. Ett klart Tecken har sannerligen kommit till er från er Herre. Så giv fullt mått och full vikt och ge icke folk mindre än vad som tillkommer dem och skapa icke ofrid på jorden efter det att den ställts i ordning. Detta är bättre för er om ni är troende.

87. Och sitt icke på varje väg och hota och vänd icke bort dem från Allahs väg som tror

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا إِنَّا بِالَّذِيٓ اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُونَ ﴿٧٧﴾
فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يٰصٰلِحُ
ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٨﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جٰثِمِينَ ﴿٧٩﴾
فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ
رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُحِبُّونَ النّٰصِحِينَ ﴿٨٠﴾
وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِينَ ﴿٨١﴾
إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَآءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨٢﴾
وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ إِلَّآ أَنْ قَالُوٓا أَخْرِجُوهُمْ
مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٨٣﴾
فَأَنْجَيْنٰهُ وَأَهْلَهٗٓ إِلَّا امْرَأَتَهٗ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِينَ ﴿٨٤﴾
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٥﴾
وَإِلٰى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهٗ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٦﴾
وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا

på Honom och gör den icke krokig. Och minns när ni var få och Han mångdubblade er. Och se, vilket deras slut blev, som skapade ofrid!

88. Och om det finns en grupp bland er som tror på det med vilket jag har sänts, och en grupp som icke tror, ha då tålamod tills Allah dömer mellan oss. Och Han är den Bäste av domare.

89. Hans folks huvudmän, som var högmodiga sade: Helt säkert kommer vi att driva ut dig, o Shu'aib, och de troende (som är) med dig ur vår stad, eller också måste ni återvända till vår religion. Han sade: Även om vi icke vill?

90. Om vi återvände till er religion efter det att Allah har räddat oss därifrån, (skulle vi sannerligen medge att) vi hade smidit en lögn mot Allah. Och det passar sig icke för oss att återvända till den utom om Allah, vår Herre, skulle så vilja. Vår Herre omfattar alla ting i kunskap. Till Allah har vi satt vår lit. (Så) o vår Herre, besluta Du med sanning mellan oss och mellan våra folk, och Du är den Bäste av dem som beslutar.

91. Och hans folks huvudmän, som icke tror, sade: Om ni följer Shu'aib då skall ni förvisso bli förlorarna.

92. Så jordbävningen drabbade dem och de låg utsträckta på marken i sina hem.

93. De som anklagade Shu'aib för att ljuga blev som om de aldrig hade bott där. De som anklagade Shu'aib för att ljuga — det var de som var förlorarna.

94. Då vände han sig bort från dem och sade: O mitt folk, jag överlämnade förvisso min Herres budskap till er och gav er uppriktig rådgivning. Hur skulle jag då sörja över ett icke troende folk.

95. Och Vi sände aldrig en Profet till någon stad utan att Vi drabbade dem med motgång och lidande, på det att de måtte ödmjuka sig.

وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٧﴾
وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ
بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٨﴾
قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٩﴾
قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ
إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٩٠﴾
وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٩١﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩٢﴾
الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٣﴾
فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي
وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٤﴾
وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا
بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٥﴾

96. Sedan ändrade Vi (deras) dåliga (tillstånd) till gott till dess att de växte (i rikedom och antal) och sade: Lidande och lycka vederfors våra fäder (också, vad gör det om de vederfars oss.) Då drabbade Vi dem plötsligt medan de icke uppfattade det.

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَّ قَالُوْا
قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ وَ السَّرَّآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً
وَّ هُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩٦﴾

97. Och om folket i (de) städerna hade trott och varit rättfärdiga, skulle vi förvisso ha öppnat himlens och jordens välsignelser för dem, men de förkastade sanningen, så Vi drabbade dem på grund av det som de förtjänade.

وَ لَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰۤى اٰمَنُوْا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
بَرَكٰتٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَ الْاَرْضِ وَ لٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٩٧﴾

98. Går då (dessa) städers folk säkra mot Våra straff över dem om natten medan de sover?

اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰۤى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّ هُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿٩٨﴾

99. Och går (dessa) städers folk säkra mot Våra straff över dem på den tidiga delen av förmiddagen medan de leker?

اَوَ اَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰۤى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَّ هُمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿٩٩﴾

100. Går de så säkra mot Allahs planer? Och ingen känner sig säker mot Allahs planer, utom det folk som (är avsett) att förgås.

اَفَاَمِنُوْا مَكْرَ اللّٰهِ ۚ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٠٠﴾ ع

101. Leder det icke dem, som har ärvt jorden efter dess (förra) invånare till att inse att om det behagar Oss, kan Vi förgöra dem (också) för deras synder och försegla deras hjärtan så att de icke vill lyssna till (vägledande ord.)

اَوَ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ اَهْلِهَاۤ
اَنْ لَّوْ نَشَآءُ اَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ ۚ وَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠١﴾

102. Sådana var några av de städer om vilka Vi har berättat nyheter för dig. Och deras Sändebud kom verkligen med klara Tecken till dem. Men de ville icke tro på det de hade förkastat dessförinnan. Sålunda förseglar Allah de icke troendes hjärtan.

تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآئِهَا ۚ وَ لَقَدْ
جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا
كَذَّبُوْا مِنْ قَبْلُ ؕ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾

103. Och beträffande de flesta av dem fann Vi att de icke tog sitt förbund i akt, och Vi fann helt visst att de flesta av dem var ogärningsmän.

وَ مَا وَجَدْنَا لِاَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۚ وَ اِنْ وَّجَدْنَاۤ
اَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِيْنَ ﴿١٠٣﴾

104. Sedan, efter dem, sände Vi Moses med Våra Tecken till Farao och hans ledare, men de (förkastade) dem orättfärdigt. Se då vilket deras slut blev som skapade ofrid!

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَاۤ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَ مَلَا۟ئِهٖ فَظَلَمُوْا بِهَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٠٤﴾

105. Och Moses sade: O Farao, jag är förvisso ett Sändebud från världarnas Herre,

106. det vore icke rätt att jag sade någonting annat än sanningen om Gud. Jag har kommit till er med ett klart Tecken från er Herre, låt därför Israels Barn gå med mig.

107. (Farao) svarade: Om du verkligen har kommit med ett Tecken, visa då fram det om du är sannfärdig.

108. Så han slängde ner sin käpp och se, det blev en orm fullt synlig.

109. Och han drog fram sin hand och se, den (tycktes) åskådarna vit.

110. Faraos folks ledare sade: Denne är troligen en skicklig trollkarl,

111. han önskar köra bort er från ert land. Vad råder ni nu till?

112. De sade: För undan honom och hans broder (ett tag,) och sänd in rättsbetjänter i städerna,

113. som skall föra varje skicklig häxmästare till dig.

114. Och trollkarlarna kom till Farao (och) sade: Vi måste naturligtvis få en belöning om vi segrar.

115. Han sade: Ja, och ni skall vara bland dem som placerats nära (mig också.)

116. De sade: O Moses, vill du kasta (först) eller skall vi vara de (första) som kastar?

117. Han svarade: Kasta ni. Och när de kastade, förhäxade de folkets ögon och ingav dem bävan och framvisade mäktig magi.

118. Och Vi uppenbarade för Moses: Kasta din stav: och se, den svalde vad de hade hittat på.

119. Så fastställdes sanningen och vad helst de gjorde, visade det sig vara förgäves.

120. Sålunda var de besegrade och de drog sig förödmjukade tillbaka.

وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٠٥﴾
حَقِيقٌ عَلَىٰٓ أَن لَّآ أَقُولَ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُم
بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٠٦﴾
قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِـَٔايَةٍ فَأْتِ بِهَآ إِن كُنتَ مِنَ
ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿١٠٧﴾
فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٨﴾
ع ١٣ وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنَّٰظِرِينَ ﴿١٠٩﴾
قَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١١٠﴾
يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١١﴾
قَالُوٓا۟ أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي ٱلْمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ﴿١١٢﴾
يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٣﴾
وَجَآءَ ٱلسَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوٓا۟ إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن
كُنَّا نَحْنُ ٱلْغَٰلِبِينَ ﴿١١٤﴾
قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٥﴾
قَالُوا۟ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلْقِيَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ نَحْنُ
ٱلْمُلْقِينَ ﴿١١٦﴾
قَالَ أَلْقُوا۟ فَلَمَّآ أَلْقَوْا۟ سَحَرُوٓا۟ أَعْيُنَ ٱلنَّاسِ
وَٱسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَآءُو بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾
وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ
تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٨﴾
فَوَقَعَ ٱلْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾
فَغُلِبُوا۟ هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُوا۟ صَٰغِرِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Och häxmästarna tvingades till att ödmjukt falla ned till jorden.

122. (Och) de sade: Vi tror på världarnas Herre,

123. Moses och Arons Herre.

124. Farao sade: Ni har trott på honom innan jag gav er tillstånd. Detta är förvisso en sammansvärjning som ni har anstiftat i staden, på det att ni skall kunna köra ut dess invånare därifrån, men ni skall snart få veta (följderna).

125. Högst troligen kommer jag att hugga av era händer och era fötter på grund av (er) olydnad. Sedan skall jag sannerligen korsfästa er allesammans.

126. De svarade: (Då) kommer vi att återvända till vår Herre,

127. och du utkräver icke hämnd på oss utom för att vi har trott på vår Herres Tecken när de kom till oss. Vår Herre, låt ståndaktighet strömma fram över oss, och låt oss dö underkastade (Dig.)

128. Och Faraos folks ledare sade: Kommer du att låta Moses och hans folk skapa ofrid i landet och överge dig och dina gudar? Han svarade: Vi kommer (skoningslöst) att dräpa deras söner och låta deras kvinnor vara. Och vi härskar förvisso över dem.

129. Moses sade till sitt folk: Sök hjälp från Allah och var ståndaktiga. Jorden är förvisso Allahs, Han ger den som arvedel till den av Sina tjänare Han behagar och det (goda) slutet är för de Gudfruktiga.

130. De svarade: Vi blev förföljda innan du kom till oss och (även) efter det att du kom till oss. Han sade: Er Herre står just i begrepp att krossa er fiende och göra er till härskare i landet, så att Han kan se hur ni handlar.

131. Och Vi drabbade Faraos folk med (år)

وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِينَ ﴿١٢١﴾
قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٢﴾
رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٣﴾
قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّ
هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ فِي الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَآ
اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٤﴾
لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ
اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٥﴾
قَالُوْٓا اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٢٦﴾
وَمَا تَنْقِمُ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا ۗ
رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿١٢٧﴾
وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوْسٰى وَقَوْمَهٗ
لِيُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَ ۗ قَالَ
سَنُقَتِّلُ اَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ
قٰهِرُوْنَ ﴿١٢٨﴾
قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا ۚ اِنَّ
الْاَرْضَ لِلّٰهِ ۙ يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۗ وَ
الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٩﴾
قَالُوْٓا اُوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا
جِئْتَنَا ۗ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَ
يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٠﴾
وَلَقَدْ اَخَذْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ وَنَقْصٍ مِّنَ

av torka och knapphet på frukt, så att de måtte ta sig i akt.

132. Men närhelst något gott hände dem, sade de: Detta är för oss. Och om ont drabbade dem, tillskrev de Moses och hans anhang den dåliga turen. Nu var (orsaken) till deras olycka helt visst hos Allah. Men de flesta av dem visste icke.

133. Och de sade: Vilket Tecken du än måtte visa fram för att förhäxa oss med, kommer vi icke att underkasta oss dig.

134. Då sände Vi stormen och gräshopporna och lössen och grodorna och blodet — tydliga Tecken, men de uppförde sig högfärdigt och var ett syndigt folk.

135. Och när straff föll över dem, sade de: O Moses, bed för oss till din Herre i enlighet med det som Han har lovat dig. Om du för undan straffet från oss, skall vi förvisso tro dig och vi skall helt visst sända Israels Barn med dig.

136. Men när Vi förde undan straffet från dem för en tid, som de skulle nå, tänk, de bröt sitt löfte.

137. Så Vi hämnades på dem och dränkte dem i havet, eftersom de behandlade Våra Tecken som lögner och var likgiltga för dem.

138. Och Vi lät folket, som ansågs svagt, ärva de östra delarna och de västra delarna, vilka Vi välsignade. Och din Herres nådiga ord gick i uppfyllelse för Israels Barn eftersom de var ståndaktiga, och Vi förstörde fullständigt allt det Farao och hans folk hade byggt upp och allt de hade upprest.

139. Och Vi förde Israels Barn genom havet och de kom till ett folk som var sina avgudar

الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٣١﴾
فَإِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوْا لَنَا هٰذِهٖ ۚ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ يَّطَّيَّرُوْا بِمُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗ ؕ أَلَآ إِنَّمَا
طٰٓئِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٢﴾
وَقَالُوْا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا ۙ
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٣﴾
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوْفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ
وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيٰتٍ مُّفَصَّلٰتٍ فَاسْتَكْبَرُوْا
وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿١٣٤﴾
وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوْا يٰمُوْسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ
لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ ۚ ﴿١٣٥﴾
فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلٰٓى أَجَلٍ هُمْ بٰلِغُوْهُ
إِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿١٣٦﴾
فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوْا
بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٣٧﴾
وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوْا يُسْتَضْعَفُوْنَ مَشَارِقَ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ؕ وَتَمَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ ۙ بِمَا صَبَرُوْا ؕ
وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا
يَعْرِشُوْنَ ﴿١٣٨﴾
وَجٰوَزْنَا بِبَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ

tillgivna. De sade: O Moses, gör en gud för oss, just som de har gudar. Han sade: Ni är förvisso ett okunnigt folk,

يَعْكُفُونَ عَلَىٰٓ أَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوا يٰمُوسَى اجْعَل
لَّنَآ إِلٰهًا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٩﴾

140. allt det dessa (människor) är upptagna av skall sannerligen förstöras, och allt vad de gör skall vara förgäves.

إِنَّ هٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

141. Han sade: Skall jag söka er en annan gud än Allah, när Han har upphöjt er över alla folk?

قَالَ أَغَيْرَ اللّٰهِ أَبْغِيكُمْ إِلٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى
الْعٰلَمِينَ ﴿١٤١﴾

142. Och (kom ihåg den tid) när Vi befriade er från Faraos folk som hemsökte er med svåra plågor i det att de dräpte era söner och lät era kvinnor leva. Och i det var det en stor prövning för er från er Herre.

وَإِذْ أَنجَيْنٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ
الْعَذَابِ ۚ يُقَتِّلُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ
وَفِى ذٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤٢﴾

143. Och Vi gav Moses ett löfte i trettio nätter och ökade dem med tio. Sålunda fullständigades tiden som fastställts av hans Herre — fyrtio nätter. Och Moses sade till sin broder Aron: Tag min plats bland mitt folk i min frånvaro, och tag väl hand om dem och följ icke orosstiftarnas väg.

وَوٰعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ
فَتَمَّ مِيقٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوسٰى
لِأَخِيهِ هٰرُونَ اخْلُفْنِى فِى قَوْمِى وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾

144. Och när Moses kom vid Vår fastställda tid och hans Herre talade till honom, sade han: Min Herre, visa (Dig Själv) för mig så att jag kan se Dig. (Allah) svarade: Du skall icke se Mig. Men se på berget, och om det förblir på sin plats, då skall du se Mig. Och när hans Herre uppenbarade Sig på berget, bröt Han det i bitar och Moses föll ned avsvimmad. Och när han repade sig sade han: Helig är Du, jag vänder mig till Dig och jag är den förste att tro.

وَلَمَّا جَآءَ مُوسٰى لِمِيقٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ رَبُّهُۥ قَالَ رَبِّ
أَرِنِىٓ أَنظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَن تَرٰىنِى وَلٰكِنِ انظُرْ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُۥ فَسَوْفَ تَرٰىنِى ۚ فَلَمَّا
تَجَلّٰى رَبُّهُۥ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُۥ دَكًّا وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا ۚ
فَلَمَّآ أَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا۠ أَوَّلُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٤﴾

145. Allah sade: O Moses, genom Mina Budskap och Mina Ord har Jag utvalt dig över din tids folk. Så tag ordentligt fasta på det Jag har givit dig och var bland de tacksamma.

قَالَ يٰمُوسٰىٓ إِنِّى اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسٰلٰتِى
وَبِكَلٰمِى فَخُذْ مَآ ءَاتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشّٰكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

146. Och Vi skrev om allting på Tavlorna för honom, en varning och en förklaring till alla

وَكَتَبْنَا لَهُۥ فِى الْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَىْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا

ting. Så håll fast vid dem, och bjud ditt folk det bästa av dem. Snart skall Jag visa er överträdarnas boning.

لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٦﴾

147. Snart skall Jag vända bort dem från Mina Tecken, som uppför sig högmodigt och på ett orättfärdigt sätt i landet och även om de ser alla Tecknen kommer de icke att tro på dem, och om de ser rättfärdighetens väg, kommer de icke att antaga den som (sin) väg. Men om de ser syndens väg kommer de att anamma den som sin Väg. Det är för att de behandlade Våra Tecken som lögner och icke fäste avseende vid dem.

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ
يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٧﴾

148. Och de som förkastar Våra Tecken och mötet i det Tillkommande — deras gärningar är förgäves. Kan de (vänta sig) att bli belönade (för någonting) utom för vad de gör?

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
ع هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾

149. Och i hans frånvaro gjorde Moses folk en kalv av sina prydnadsföremål — en kropp som åstadkom ett råmande ljud. Såg de icke att den varken talade till dem eller vägledde dem till någon väg? De tog den (att tillbedja) och de var överträdare.

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٩﴾

150. Och när de slogs av samvetskval och såg att de verkligen hade irrat vilse, sade de: Om vår Herre icke har förbarmande med oss och förlåter oss, skall vi förvisso vara bland förlorarna.

وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

151. Och när Moses återvände till sitt folk, harmsen och sorgsen, sade han: Ont är det ni gjorde i mitt ställe i min frånvaro. Skyndade ni (att uppfinna en väg för er utan att vänta på) er Herres befallning? Och han lade ned Tavlorna och fattade sin broder i huvudet och drog honom till sig. (Aron) sade: Min moders son, folket dömde mig sannerligen som svag, och skulle till att döda mig. Låt därför icke fienderna fröjdas över min (olycka) och placera mig icke bland de orättfärdiga människorna.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ
وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ
قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

152. (Moses) sade: Min Herre, förlåt mig och min broder, och giv oss tillträde till Din barm-

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ

härtighet, och Du är den Barmhärtigaste av dem som visar barmhärtighet.

153. (Beträffande) dem som tog kalven att (tillbedja,) skall vrede från deras Herre komma över dem och förnedring i det nuvarande livet. Och på så sätt belönar Vi dem som hittar på lögner.

154. Men de som gör onda gärningar och ångrar sig och tror, efter det är din Herre helt visst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

155. Och när Moses vrede avtog, tog han Tavlorna och i deras skrift fanns där vägledning och barmhärtighet för dem som fruktar sin Herre.

156. Och Moses valde sjuttio män (av) sitt folk för Vårt förordnande. Men när jordbävningen drabbade dem, sade Han: Min Herre, om Du hade velat, kunde Du ha förintat dem före (detta,) och mig (också.) Kommer Du att förinta oss för det som de dåraktiga bland oss har gjort? Detta är ingenting annat än en prövning från Dig. Du låter vem helst Du behagar bli förintad därav och Du vägleder vem Du behagar. Du är vår Beskyddare, förlåt oss så, och ha förbarmande med oss och Du är den Bäste av dem som förlåter,

157. och påbjud gott för oss i denna världen såväl som i nästa, vi har vänt oss till Dig med ånger. (Allah) svarade: Jag kommer att lägga straff på vem Jag vill, men Min barmhärtighet omfattar alla ting, så Jag kommer att påbjuda den för dem som handlar rättfärdigt och betalar Zakat och som tror på Våra Tecken —

158. de som följer Sändebudet, Profeten, den Ummi (analfabet) som de finner omnämnd i Toran och Evangeliet (som finns) hos dem. Han ålägger dem det goda och förbjuder dem det onda och gör de goda tingen tillåtna för dem och förbjuder dem de onda tingen och lättar deras börda för dem och de fjättrar som band dem. Så de som skall tro på

ع ۱۸ ۸ وَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ۱۵۱
اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ
وَ ذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِيْنَ ۱۵۲
وَالَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا مِنْ بَعْدِهَا وَ
اٰمَنُوْٓا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۱۵۳
وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُّوْسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَ ۚ وَفِيْ
نُسْخَتِهَا هُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُوْنَ ۱۵۴
وَاخْتَارَ مُوْسٰى قَوْمَهٗ سَبْعِيْنَ رَجُلًا لِّمِيْقَاتِنَا ۚ فَلَمَّآ
اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ
قَبْلُ وَاِيَّايَ ؕ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَآءُ مِنَّا ۚ
اِنْ هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَ ؕ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَآءُ وَتَهْدِيْ
مَنْ تَشَآءُ ؕ اَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ
خَيْرُ الْغٰفِرِيْنَ ۱۵۵
وَاكْتُبْ لَنَا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ
اِنَّا هُدْنَآ اِلَيْكَ ؕ قَالَ عَذَابِيْٓ اُصِيْبُ بِهٖ مَنْ اَشَآءُ ۚ
وَرَحْمَتِيْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ؕ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ
وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِنَا يُؤْمِنُوْنَ ۚ ۱۵۶
اَلَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذِيْ يَجِدُوْنَهٗ
مَكْتُوْبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ ؗ يَاْمُرُهُمْ
بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهٰىهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبٰتِ
وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبٰٓئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ
وَالْاَغْلٰلَ الَّتِيْ كَانَتْ عَلَيْهِمْ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ وَ

honom och ära och stödja honom och hjälpa honom och följa det ljus som har sänts ned med honom —dessa skall ha framgång.

عَزَّرُوْهُ وَنَصَرُوْهُ وَاتَّبَعُوا النُّوْرَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ مَعَهٗٓ
ع ١٩ ٩ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٥٨﴾

159. Säg: O mänsklighet, jag är i sanning ett Sändebud till er alla från Allah till Vilken himlarnas och jordens Kongungarike hör. Det finns ingen gud utom Han. Han ger liv och orsakar död. Så tro på Allah och Hans Sändebud, (som är också) Profet (och) obefläckad, som tror på Allah och Hans ord; och följ honom så att ni måtte bli rätt vägledda.

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيْعًا الَّذِيْ
لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَ
يُمِيْتُ ۠ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِيْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهٖ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٩﴾

160. Och av Moses folk finns det en grupp som vägleder med sanning och upprättar rättvisa därmed.

وَمِنْ قَوْمِ مُوْسٰٓى اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٦٠﴾

161. Och Vi delade upp dem i tolv stammar, (åtskilda) folk. Och när hans folk frågade honom om vatten, uppenbarade Vi för Moses (och sade:) Slå klippan med din stav; och från den sprang där fram tolv källor, varje stam kände sin plats att dricka. Och Vi lät molnen överskugga dem och Vi sände ned Manna (honung) och Salwa (vaktlar) för dem (och Vi sade:) Ät av de goda ting som Vi har försett er med. Och de felade icke mot Oss, utan det var sig själva som de felade mot.

وَقَطَّعْنٰهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا ۭ وَاَوْحَيْنَآ
اِلٰى مُوْسٰٓى اِذِ اسْتَسْقٰهُ قَوْمُهٗٓ اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ
الْحَجَرَ ۚ فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۭ قَدْ
عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۭ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ
وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ۭ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا
رَزَقْنٰكُمْ ۭ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦١﴾

162. Och (minns den tid) när det blev sagt till dem: Bo i denna stad och ät vad ni vill däri och säg: (Gud,) lätta (vår) börda; och träd in genom porten i ödmjukhet, Vi skall förlåta er era synder (och) Vi skall förvisso ge i överflöd till dem som gör gott.

وَاِذْ قِيْلَ لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيْٓئٰتِكُمْ ۭ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٦٢﴾

163. Men överträdarna bland dem ändrade (det) till ett annat ord än det som var sagt till dem. Så Vi sände ett straff från himlen över dem, på grund av deras ogärning.

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ
لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا
ع ٢٠ ١٠ يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٣﴾

164. Och fråga dem angående staden som stod vid havet. När de kränkte Sabbaten, när deras fisk kom till dem på deras Sabbatsdag

وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ ۘ
اِذْ يَعْدُوْنَ فِي السَّبْتِ اِذْ تَاْتِيْهِمْ حِيْتَانُهُمْ يَوْمَ

och syntes (på vattnets) yta, men på den dagen när de icke höll Sabbat kom de icke till dem. Således prövade Vi dem eftersom de var upproriska.

165. Och när en grupp bland dem sade (till en annan grupp:) Varför förmanar ni ett folk som Allah ämnar förinta eller straffa med ett strängt straff? De sade: För att (fritagas från klander) från vår Herre och så att de måtte frukta (Allah).

166. Och när de glömde (allt) det med vilket de hade förmanats, räddade Vi dem som förbjöd det onda och Vi grep överträdarna med ett svårt straff eftersom de gjorde onda gärningar.

167. Och när de fräckt gjorde uppror mot det som de hade förbjudits, sade Vi till dem: Var ni föraktade apor.

168. Och (minns den tid) då er Herre kungjorde att Han, fram till Uppståndelsens Dag, förvisso skulle uppresa sådana emot dem, som skulle hemsöka dem med svåra plågor. Din Herre är helt visst Snabb att vedergälla och helt visst är Han (också) Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

169. Och vi bröt upp dem i (olika) folk på jorden. Bland dem finns de som är rättfärdiga och bland dem finns de som är motsatsen. Och Vi prövade dem med goda ting och dåliga ting så att de måtte återvända till (det goda.)

170. Sedan kom en (ond) generation som ärvde Boken (efter dem). De tar denna låga (världs) futtiga goda och säger: Det kommer att förlåtas oss. Men om liknande goda ting kom till dem (igen,) skulle de taga dem. Togs icke Bokens förbund ifrån dem, så att de icke skulle säga (någonting) utom sanningen om Allah? Och de har studerat det som finns däri. Och boningen i det Tillkommande är bättre för dem som är rättfärdiga. Vill ni då icke förstå.

سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَّيَوْمَ لَا يَسْبِتُوْنَ لَا تَأْتِيْهِمْ كَذٰلِكَ
نَبْلُوْهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٤﴾
وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُوْنَ قَوْمًا اللّٰهُ
مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا قَالُوْا
مَعْذِرَةً إِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٦٥﴾
فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ أَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ يَنْهَوْنَ عَنِ
السُّوْٓءِ وَأَخَذْنَا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا بِعَذَابٍ بَئِيْسٍ بِمَا
كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٦﴾
فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَّا نُهُوْا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً
خٰسِئِيْنَ ﴿١٦٧﴾
وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
مَنْ يَّسُوْمُهُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيْعُ
الْعِقَابِ وَإِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٨﴾
وَقَطَّعْنٰهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمُ الصّٰلِحُوْنَ وَمِنْهُمْ
دُوْنَ ذٰلِكَ وَبَلَوْنٰهُمْ بِالْحَسَنٰتِ وَالسَّيِّاٰتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ﴿١٦٩﴾
فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَّرِثُوا الْكِتٰبَ يَأْخُذُوْنَ
عَرَضَ هٰذَا الْأَدْنٰى وَيَقُوْلُوْنَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ
يَّأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهٗ يَأْخُذُوْهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيْثَاقُ
الْكِتٰبِ أَنْ لَّا يَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوْا مَا
فِيْهِ وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ أَفَلَا
تَعْقِلُوْنَ ﴿١٧٠﴾

171. Och (angående) dem som håller fast vid Boken och förrättar Bön tillåter Vi förvisso icke de rättfärdigas belöning att försvinna.

172. Och när Vi fick berget till att falla ihop över dem som om det var ett täcke och de trodde att det skulle falla över dem, (sade Vi:) Håll fast det som Vi har givit er och kom ihåg vad som finns däri, så att ni måtte vara på er vakt mot det onda.

173. Och (minns) när din Herre frambringade avkomma från Adams barn — av deras länder — och lät dem bära vittnesbörd mot sig själva (och sade:) Är Jag icke er Herre? De sade: Jo, vi bär vittnesbörd. (Detta gjorde Han) så att ni icke på Uppståndelsens Dag skulle säga: Vi var förvisso omedvetna om detta.

174. Eller (så att) ni icke skulle säga: Det var bara våra fäder (som) förband medgudar (med Allah) i det förgångna och vi var (bara) en generation efter dem. Vill Du då förinta oss för det som lögnarna gjorde?

175. Och sålunda gör Vi Tecknen klara (så att de måtte bli förmanade) och så att de måtte återvända till (det goda.)

176. Och berätta för dem historien om honom som Vi gav Våra Tecken till, men som gick bort från dem, så Satan följde efter honom och han blev (en) av dem som irrar vilse.

177. Och om Vi hade behagat, skulle Vi ha upphöjt honom därmed, men han drogs till jorden och följde sina onda begär. Hans fall är därför likt en hund, om du kör bort den, räcker den ut sin tunga, och om du lämnar den, räcker den ut sin tunga. Sådant är fallet med folket som förkastar Våra Tecken. Så berätta den (här) historien för dem så att de måtte tänka efter.

178. Ont är folket som behandlar Våra Tecken som lögner. Och det var de själva som felade.

179. Den som Allah vägleder går på den rätta vägen. Och de som Han lämnar i villfarelse, dessa är det som skall förlora.

وَالَّذِيْنَ يُمَسِّكُوْنَ بِالْكِتٰبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۭ اِنَّا
لَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿١٧١﴾
وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهٗ
وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا
فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٧٢﴾ ع
وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْۢ بَنِيْٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓي اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۭ قَالُوْا بَلٰي ۚ
شَهِدْنَا ۚ اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ
هٰذَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٧٣﴾
اَوْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اَشْرَكَ اٰبَاۗؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿١٧٤﴾
وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿١٧٥﴾
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِيْٓ اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا
فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿١٧٦﴾
وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ
وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ
يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ۭ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ
كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٧٧﴾
سَاۗءَ مَثَلَا ۨ الْقَوْمُ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوْا
يَظْلِمُوْنَ ﴿١٧٨﴾
مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيْ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَاُولٰۗىِٕكَ
هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٧٩﴾

180. Vi har sannerligen skapat många av de stora människorna och människorna vars slut skall bli Helvetet. De har hjärtan med vilka de icke förstår och de har ögon med vilka de icke ser och de har öron med vilka de icke hör. De är lika boskap, nej, de är (ännu) mer vilse. De är verkligen (fullständigt) likgiltiga.

181. Och till Allah (ensam) hör (alla) fullkomliga egenskaper. Så åkalla Honom med dessa (namn). Och lämna dem ensamma som avviker från den rätta vägen beträffande Hans egenskaper. De skall återgäldas för vad de gör.

182. Och bland dem som Vi har skapat finns det ett folk som vägleder (människor) med sanning och gör rätt därmed.

183. Och de som förkastar Våra Tecken, dem kommer Vi att draga (mot förintelse) steg för steg på ett sätt de icke vet.

184. Och Jag ger dem uppskov, Min plan är förvisso Mäktig.

185. Besinnar de icke (att) det icke finns någonting av vansinne hos deras följeslagare? Han är bara en ren förmanare.

186. Och ser de icke på himlarnas och jordens Konungarike och alla ting som Allah har skapat? Och (ser de icke) att måhända deras (egen) tid redan närmar sig? Vad kommer de då att tro på efter detta?

187. För den som Allah dömer till att gå på villovägen kan det icke finnas någon vägledare. Och Han lämnar sådana i deras överträdelse, vandrande i förvirring.

188. De frågar dig om Timmen: När kommer den att inträffa? Säg: Kännedomen om den finns bara hos min Herre. Ingen kan uppenbara den vid dess tid utom Han. Den (vilar) tungt över himlarna och jorden. Den skall icke komma över er annat än helt plötsligt. De frågar dig som om du vore väl bekant därmed. Säg: Kännedomen om den finns bara hos Allah, men de flesta människor vet det icke.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ ۖ
لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ
بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ
بَلْ هُمْ أَضَلُّ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٨٠﴾
وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ
يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ ۚ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨١﴾
٢٢ ع ١٢ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨٢﴾
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٨٣﴾
وَأُمْلِي لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٤﴾
أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا ۗ مَا بِصَاحِبِهِم مِّن جِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٥﴾
أَوَلَمْ يَنظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
أَجَلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٦﴾
مَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ۚ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٨٧﴾
يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِندَ رَبِّي ۖ لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ۚ ثَقُلَتْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً ۗ يَسْأَلُونَكَ
كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

189. Säg: Jag har ingen styrka att göra något gott eller ont mot mig själv utom det som Allah behagar. Och om jag hade kunskap om det osedda, skulle jag ha tillförsäkrat mig ett överflöd av gott, och det onda skulle icke ha vidrört mig. Jag är bara en Varnare och en glädjebudbärare till ett folk som tror.

190. Det är Han Som har skapat er från en enda själ och gjort dess maka därifrån så att han kan finna hugsvalelse hos henne. Och när han övertäcker henne, bär hon en lätt börda och går omkring med den. Och när hon blir tung, ber de båda till Allah, deras Herre, (och säger:) Om Du ger oss ett välartat (barn,) kommer vi helt säkert att vara bland de tacksamma.

191. Men när Han ger dem ett välartat (barn,) förbinder de medgudar med Honom beträffande det som Han har givit dem. Men Allah är upphöjd (långt) över det som de förbinder (med Honom.)

192. Förbinder de dem som icke skapar någonting och själva är skapade som medhjälpare (med Honom)?

193. Och de kan icke ge dem någon hjälp, icke heller kan de hjälpa sig själva.

194. Och om ni kallar dem till vägledning, kommer de icke att följa er. Det är detsamma för er vare sig ni kallar dem eller förblir tysta.

195. De som ni åkallar bredvid Allah är förvisso skapade varelser precis som ni. Åkalla dem då och låt dem svara er, om ni är sannfärdiga.

196. Har de fötter att gå med, eller har de händer att hålla med, eller har de ögon att se med, eller har de öron att höra med? Säg: Åkalla de medhjälpare ni förbinder (med Allah,) planlägg då ni alla mot mig och giv mig inget uppskov.

197. Sannerligen, min Beskyddare är Allah Som har uppenbarat denna Bok. Och Han beskyddar de rättfärdiga.

198. Och de som ni åkallar bredvid Honom

قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ
وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۛۚ
وَمَا مَسَّنِيَ السُّوْٓءُ ۛۚ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ لِّقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۱۸۹﴾ ع ٢٣ ع ١٣
هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشّٰهَا حَمَلَتْ حَمْلًا
خَفِيْفًا فَمَرَّتْ بِهٖ ۚ فَلَمَّآ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۱۹۰﴾
فَلَمَّآ اٰتٰىهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيْمَآ اٰتٰىهُمَا ۚ
فَتَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۱۹۱﴾
اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿۱۹۲﴾ ۖ
وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَّلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿۱۹۳﴾
وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ ؕ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ
اَدَعَوْتُمُوْهُمْ اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ﴿۱۹۴﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ
فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۹۵﴾
اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآ ۫ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ ۫
اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ ۫ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ
بِهَا ؕ قُلِ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿۱۹۶﴾
اِنَّ وَلِيِّۦَ اللّٰهُ الَّذِيْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى
الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۹۷﴾
وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَكُمْ

har ingen makt att hjälpa er, icke heller kan de hjälpa sig själva,

وَلَآ أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ١٩٨

199. och om ni inbjuder dem till er vägledning hör de icke. Och du ser dem titta emot dig men de ser icke.

وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا۟ وَتَرَىٰهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ١٩٩

200. Var du alltid fördragsam (o Profet,) och påbjud vänlighet, och vänd dig bort från de okunniga,

خُذِ ٱلْعَفْوَ وَأْمُرْ بِٱلْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْجَٰهِلِينَ ٢٠٠

201. Och om ett ont förslag från Satan ansätter dig, sök då skydd hos Allah, Han är förvisso Allhörande, Allvetande.

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٠١

202. (Beträffande) de rättfärdiga, när ett ont förslag från Satan anfaller dem, ihågkommer de (Allah) och se, de börjar se (rätt.)

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ إِذَا مَسَّهُمْ طَٰٓئِفٌ مِّنَ ٱلشَّيْطَٰنِ تَذَكَّرُوا۟ فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ٢٠٢

203. Och de icke troendes bröder drar in dem i villfarelse och sedan minskar de icke (sina ansträngningar.)

وَإِخْوَٰنُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِى ٱلْغَىِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ٢٠٣

204. Och när du icke visar dem ett (nytt) Tecken, säger de: Varför har du icke hittat på ett? Säg: Jag följer bara det som har uppenbarats för mig från min Herre. Dessa är ett tydligt ljus från er Herre och vägledning och barmhärtighet för ett folk som tror.

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِـَٔايَةٍ قَالُوا۟ لَوْلَا ٱجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَآ أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ مِن رَّبِّى هَٰذَا بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٢٠٤

205. Och när Qur-anen läses upp, lyssna till den och håll tyst, på det att ni måtte visas barmhärtighet.

وَإِذَا قُرِئَ ٱلْقُرْءَانُ فَٱسْتَمِعُوا۟ لَهُۥ وَأَنصِتُوا۟ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٢٠٥

206. Och kom ihåg din Herre i ditt sinne ödmjukt och fruktande (Honom,) och med en låg röst på morgnar och kvällar, och var icke bland de likgiltiga.

وَٱذْكُر رَّبَّكَ فِى نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ ٱلْجَهْرِ مِنَ ٱلْقَوْلِ بِٱلْغُدُوِّ وَٱلْـَٔاصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْغَٰفِلِينَ ٢٠٦

207. De som är nära din Herre vänder sig i sanning icke bort med högfärd från Bönen till Honom utan de lovprisar Honom och kastar sig ödmjukt till marken inför Honom.

إِنَّ ٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَيُسَبِّحُونَهُۥ وَلَهُۥ يَسْجُدُونَ ۩ ٢٠٧

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn.

2. De frågar dig om krigsbytet. Säg: (Krigs)bytena är för Allah och Sändebudet. Så frukta Allah och ställ tillrätta mellan er och lyd Allah och Hans Sändebud, om ni är troende.

3. Endast de är (sanna) troende vilkas hjärtan darrar när Allahs (namn) nämns, och när Hans Tecken läses upp för dem ökar de sin tro, och som sätter sin lit till sin Herre,

4. (och de) som förrättar Bönen och ger ut av det som Vi har försett dem med.

5. Det är dessa som är sanna troende. De har upphöjda grader i (rang) hos sin Herre så väl som förlåtelse och ett hederligt underhåll.

6. (Detta är) för att din Herre har fört fram dig från ditt hus i ett rättfärdigt syfte, medan en grupp av de troende var helt obenägen (till det.)

7. De (icke troende) disputerar med dig om sanningen efter det att den har blivit uppenbar, som om de drevs till döds medan de faktiskt ser (den.)

8. Och (kom ihåg) när Allah lovade dig att en av de två grupperna skulle bli din, och du önskade att den obeväpnade skulle bli din, men Allah önskade att bestämt upprätta Sanningen genom Sina ord och att skära av de icke troendes rötter,

9. på det att Han måtte fast upprätta Sanningen och omintetgöra det som är falskt, fastän de skyldiga kanske ogillar det.

10. När ni bönföll om er Herres hjälp och Han besvarade er bön (och sade:) Jag kommer

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوْا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَ
رَسُوْلَهٗۤ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢﴾
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ
وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيٰتُهٗ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّعَلٰى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٣﴾
الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٤﴾
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٥﴾
كَمَآ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّ فَرِيْقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ لَكٰرِهُوْنَ ﴿٦﴾
يُجَادِلُوْنَكَ فِى الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُوْنَ
اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿٧﴾
وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى الطَّآئِفَتَيْنِ اَنَّهَا لَكُمْ وَ
تَوَدُّوْنَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُوْنُ لَكُمْ وَيُرِيْدُ
اللّٰهُ اَنْ يُّحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٨﴾
لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٩﴾
اِذْ تَسْتَغِيْثُوْنَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ اَنِّيْ مُمِدُّكُمْ

sannerligen att hjälpa er med ett tusen änglar, led efter led.

11. Och Allah gjorde det bara som glädjebudskap så att era hjärtan kunde ges frid därigenom. Men hjälp kommer endast från Allah, Allah är förvisso Mäktig, Vis.

12. När Han lät sömn komma över er (som ett tecken) på trygghet från Honom, och Han sände ned vatten över er från molnen, så att Han kunde rena er därmed, och ta bort Satans orenhet från er, och så att Han kunde styrka era hjärtan och göra (era) steg fasta därigenom.

13. När din Herre uppenbarade för änglarna (och sade:) Jag är med er, så gör det dem som tror ståndaktiga. Jag kommer att kasta skräck i deras hjärtan som icke tror. Slå dem ovanför nacken och hugg av alla fingertopparna.

14. Det är för att de har gjort motstånd mot Allah och Hans Sändebud. Och för den som gör motstånd mot Allah och Hans Sändebud, är Allah förvisso Sträng i vedergällning.

15. Det (är ert straff,) smaka det då, och (minns) att för de icke troende finns det ett eldens straff.

16. O ni som tror, när ni möter dem som icke tror, framryckande i styrka, vänd icke era ryggar mot dem.

17. Och den som vänder sin rygg mot dem en sådan dag, såvida det icke är en stridsmanöver eller en vändning för att (förena) sig med (ett annat) kompani, han ådrager sig verkligen Allahs vrede, och Helvetet skall bli han boning. Och en ond plats är det.

18. Så ni dräpte dem icke, utan det var Allah Som dräpte dem. Och du kastade icke när du kastade, utan det var Allah som kastade, (på det att Han måtte störta omkull de icke troende) och på det att han måtte förläna de troende en nåderik prövning från Sig Själv. Allah är förvisso Allhörande, Allvetande.

19. Det (är vad som hände,) och (vet) att Allah kommer att försvaga de icke troendes beräkningar.

20. Om ni, (o icke troende,) sökte en seger över dem som hade förtjänat den, då har ett domslut verkligen kommit till er. Och om ni

بِاَلْفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِفِيْنَ ﴿۱۰﴾
وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى وَلِتَطْمَئِنَّ بِهٖ قُلُوْبُكُمْ ۚ
ع ۱۵ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۱۱﴾
اِذْ يُغَشِّيْكُمُ النُّعَاسَ اَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ
السَّمَآءِ مَآءً لِّيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطٰنِ
وَلِيَرْبِطَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ؕ ﴿۱۲﴾
اِذْ يُوْحِىْ رَبُّكَ اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ اَنِّىْ مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا ؕ سَاُلْقِىْ فِىْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوْا
فَوْقَ الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوْا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ؕ ﴿۱۳﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَاقِقِ
اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۱۴﴾
ذٰلِكُمْ فَذُوْقُوْهُ وَاَنَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۵﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا زَحْفًا
فَلَا تُوَلُّوْهُمُ الْاَدْبَارَ ۚ ﴿۱۶﴾
وَمَنْ يُّوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهٗٓ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ اَوْ
مُتَحَيِّزًا اِلٰى فِئَةٍ فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ
جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۱۷﴾
فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۪ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ
رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِىَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ
بَلَآءً حَسَنًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۸﴾
ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوْهِنُ كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۹﴾
اِنْ تَسْتَفْتِحُوْا فَقَدْ جَآءَكُمُ الْفَتْحُ ۚ وَاِنْ تَنْتَهُوْا فَهُوَ

avstår, vore det bättre för er, men om ni återvänder (för att stifta ofrid,) kommer Vi (också att) återvända (till att straffa.) Och ert sällskap skall icke vara er till någon hjälp, hur stort det än må vara, och (vet) att Allah är med de troende.

21. O ni som tror, lyd Allah och Hans Sändebud och vänd er icke bort från honom när ni hör (hans befallningar.)

22. Och var icke lika dem som säger: Vi hör, fastän de icke hör.

23. I Allahs ögon är de uslaste kräken förvisso de döva (och) de stumma som icke vill förstå.

24. Och om Allah hade känt något gott i dem, skulle Han otvivelaktigt ha låtit dem få höra det. Och om Han (nu) låter dem höra det, kommer de att vända sig bort i motvilja.

25. O ni som tror, besvara Allah och Sändebudet när han ropar till er att han kan ge er liv, och vet att Allah är närmare en människa än hennes hjärta, och att det är Honom Som ni kommer att samlas till.

26. Och akta er för en hemsökelse som förvisso icke uteslutande drabbar dem bland er som har felat. Och vet att Allah är Sträng i att återgälda.

27. Och kom ihåg när ni var få (och) ansågs svaga i landet, (och) fruktade att folk skulle rycka bort er, men Han skyddade er och försåg er med goda ting, så att ni måtte vara tacksamma.

28. O ni som tror, svik inte Allahs och Sändebudets förtroende, och svik icke medvetet era förtroenden.

29. Och vet att era ägodelar och era barn bara är en prövning och att det är hos Allah Som det finns en stor belöning.

30. O ni som tror, om ni gör er plikt mot Allah, kommer Han att skänka er en åtskillnad

خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَإِن تَعُودُوا نَعُدْ ۚ وَلَن تُغْنِيَ عَنكُمْ فِئَتُكُمْ
شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا
عَنْهُ وَأَنتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾
إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾
وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ ۖ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ
لَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا
دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٥﴾
وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنكُمْ
خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٦﴾
وَاذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُم
بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٧﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
أَمَانَاتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَأَنَّ
اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ

och kommer att avlägsna era synder från er och kommer att förlåta er, och Allah är den stora frikostighetens (Herre.)

فُرْقَانًا وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٣٠﴾

31. Och (minns) när de icke troende tänkte ut planer mot dig så att de måtte sätta dig i fängelse eller dräpa dig eller förvisa dig. Och de planerade och Allah planerade (också,) och Allah är den Bäste av planläggare.

وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ
يُخْرِجُوْكَ ۚ وَيَمْكُرُوْنَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ۚ وَاللّٰهُ خَيْرُ
الْمٰكِرِيْنَ ﴿٣١﴾

32. Och när Våra verser läses upp för dem, säger de: Vi har hört. Om vi önskade kunde vi säkerligen säga dess like. Detta är ingenting annat än (rena) historien från antiken.

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا قَالُوْا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ
لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَآ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. Och (minns den tid) när de sade: Om detta verkligen är sanningen från Dig, låt det då regna ner stenar från himlen över oss eller bringa ned ett svårt straff över oss.

وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ
فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ
اَلِيْمٍ ﴿٣٣﴾

34. Men Allah ville icke straffa dem medan du var bland dem, och Allah ville icke straffa dem medan de sökte förlåtelse.

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيْهِمْ ۚ وَمَا كَانَ
اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. Och vilken ursäkt har de (nu) så att Allah icke skall straffa dem, när de hindrar människor från den Heliga Moskén och de icke är dess (sanna) väktare? Dess (sanna) väktare är bara de som är rättfärdiga, men de flesta av dem vet det icke.

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّوْنَ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوْٓا اَوْلِيَآءَهٗ ۚ اِنْ اَوْلِيَآؤُهٗ
اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. Och deras böner vid det (Heliga) Huset är ingenting annat än vissling och klappning i händer. Smaka då straffet för att ni icke trodde.

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً وَّتَصْدِيَةً ۚ
فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. De som icke tror ger förvisso ut av sin förmögenhet för att vända bort (folk) från Allahs väg. De kommer helt visst att fortsätta med att ge ut av den, (men) då skall det bli till (en källa) till ångest för dem, (och) sedan skall de besegras. Och de icke troende skall samlas till Helvetet,

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا عَنْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً
ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. så att Allah kan avskilja de dåliga från de goda och placera de dåliga den ena på den andra, och stapla upp dem, alla tillsammans,

لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيْثَ
بَعْضَهٗ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهٗ جَمِيْعًا فَيَجْعَلَهٗ فِيْ جَهَنَّمَ

(och) sedan kasta in dem i Helvetet. Dessa är verkligen förlorarna.

39. Säg till dem som icke tror, det som är förgånget kommer att förlåtas dem, om de upphör, och om de återvänder (till sina ogärningar,) då har sanerligen de tidigare folkens exempel (redan) gått (före dem.)

40. Och bekämpa dem till dess att det icke råder någon förföljelse och religionen helt är för Allah. Men om de upphör, då är Allah förvisso Uppmärksam på vad de gör.

41. Och om de vänder tillbaka, vet då att Allah är er Beskyddare — en utmärkt Beskyddare och en utmärkt Hjälpare!

42. Och vet att av vad helst ni tar som (krigs)byte, är en femtedel därav för Allah och för Sändebudet och släktingarna och de föräldralösa och de behövande och de vägfarande, om ni tror på Allah och på det som Vi har sänt ned till Vår tjänare på Åtskillnadens Dag — den dag då de två arméerna möttes — och Allah har makt att göra allt vad Han vill.

43. När ni var (på dalens) närmare sluttning och de var på den borte sluttningen och karavanen var nedanför er. Och om ni var tvungna att göra en överenskommelse mellan er, skulle ni säkert ha varit oense beträffande (tiden) för överenskommelsen. Men (sammandrabbningen åstadkoms utan överenskommelse) på det att Allah måtte fullborda det som bestämts, så att den som (redan) förbannats genom sanningen, skall förgås, och den som (redan) hade kommit till liv genom sanningen, skall överleva och Allah är förvisso Allhörande, Allvetande.

44. När Allah visade dem för dig i din dröm som få till antalet, och om Han hade visat dem för dig som många, skulle ni säkerligen ha vacklat och ha varit oense med varandra om saken, men Allah räddade (er.) Han har sannerligen full kunskap om det som finns i (era) bröst.

45. Och (minns) när Han vid tiden för sammandrabbningen lät dem se få ut i era ögon och lät er (se) få ut i deras ögon, på det att Allah måtte åstadkomma det som bestämts. Och till

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٣٨﴾
قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ
سَلَفَ ۚ وَاِنْ يَّعُوْدُوْا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٩﴾
وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ
كُلُّهٗ لِلّٰهِ ۚ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٤٠﴾
وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰىكُمْ ؕ نِعْمَ الْمَوْلٰى
وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٤١﴾
وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهٗ
وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ
وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَآ اَنْزَلْنَا
عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ؕ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٢﴾
اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى
وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ ؕ وَلَوْ تَوَاعَدْتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي
الْمِيْعٰدِ ۙ وَلٰكِنْ لِّيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۙ لِّيَهْلِكَ
مَنْ هَلَكَ عَنْۢ بَيِّنَةٍ وَّيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْۢ بَيِّنَةٍ ؕ وَاِنَّ
اللّٰهَ لَسَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٤٣﴾
اِذْ يُرِيْكَهُمُ اللّٰهُ فِيْ مَنَامِكَ قَلِيْلًا ؕ وَلَوْ اَرٰىكَهُمْ
كَثِيْرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ ؕ
اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٤٤﴾
وَاِذْ يُرِيْكُمُوْهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فِيْٓ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَّ
يُقَلِّلُكُمْ فِيْٓ اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ؕ

Allah hänförs alla angelägenheter (för ett sista beslut.)

46. O ni som tror, när ni sammandrabbar med en armé, var fasta, och kom ihåg Allah mycket så att ni måtte ha framgång.

47. Och åtlyd Allah och Hans Sändebud och tvista icke med varandra så att ni icke vacklar och er kraft lämnar (er.) Och var ståndaktiga, Allah är förvisso med dem som är ståndaktiga.

48. Och var icke lika dem som kommer skrytsamt och demonstrativt från sina hem, och som vänder bort (människor) från Allahs väg, ty Allah omfattar allt vad de gör.

49. Och när Satan lät deras gärningar tyckas dem härliga och sade: Ingen av människor skall vinna seger över er denna dag, och jag är er beskyddare. Men när de två arméerna blev synliga för varandra, gjorde han tvärt helt om och sade: Jag har förvisso icke med er att göra, jag ser förvisso vad ni icke ser. Jag fruktar förvisso Allah, och Allahs straff är strängt.

50. När Hycklarna och de i vilkas hjärtan det finns en sjukdom säger: Deras religion har lurat dessa (människor.) Och för den som sätter sin lit till Allah, är Allah förvisso Mäktig, Vis.

51. Och om du kunde se när änglarna tar bort deras själar som icke tror och slår deras ansikten och ryggar och (säger:) Smaka ni straffet att brinna.

52. Denna (plåga) är er på grund av det som era händer har sänt i förväg och vet att Allah icke alls är orättvis mot (Sina) tjänare.

53. (Ert) tillstånd (kommer att bli) likt Faraos folks och de före dem, de trodde icke på Allahs Tecken, så att Allah bestraffade dem för

ع وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٥﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا
اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٦﴾
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٧﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَ
رِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ
بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٨﴾
وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ
الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ
إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ
ع الْعِقَابِ ﴿٤٩﴾
إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ
هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٥٠﴾
وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥١﴾
ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِلْعَبِيدِ ﴿٥٢﴾
كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ

deras synder. Allah är förvisso Mäktig (och) Sträng i att straffa.

قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٣﴾

54. Detta är för att Allah aldrig skulle ändra en ynnest som Han har förlänat ett folk förrän de ändrar sitt eget tillstånd och vet att Allah är Allhörande, Allvetande.

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ
حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٤﴾

55. (O icke troende, ert tillstånd kommer också att bli) likt Faraos folks, och de före dem, de förkastade sin Herres Tecken, så Vi förintade dem för deras synder. Och Vi dränkte Faraos folk, ty de var alla syndare.

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذَّبُوْا
بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَاۤ اٰلَ
فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿٥٥﴾

56. De värsta odjuren är i Allahs ögon förvisso de icke troende som icke vill tro,

اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. de med vilka du har slutit förbund — sedan bryter de sitt förbund varje gång, och de fruktar icke (Allah.)

اَلَّذِيْنَ عٰهَدْتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ
فِيْ كُلِّ مَرَّةٍ وَّهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Så om du besegrar dem i krig, slå med fruktan, de arméer som är bakom dem, så att de kan börja ge akt.

فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَّنْ خَلْفَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. Och om du fruktar förräderi från ett folk, kasta med rätta tillbaka (deras förbund) till dem. Allah älskar förvisso icke de förrädiska.

وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْۢبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى
سَوَآءٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَآئِنِيْنَ ﴿٥٩﴾ ع

60. Och låt icke de icke troende tro att de kan överträffa (Oss.) De kan förvisso icke omintetgöra (Vår avsikt.)

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا ؕ اِنَّهُمْ لَا
يُعْجِزُوْنَ ﴿٦٠﴾

61. Och gör redo för dem (som strider mot dig) vad ni kan av (beväpnad) styrka och av bestyckade utposter vid gränsen, med vilka ni kan skrämma Allahs fiende och er fiende och andra förutom dem, som ni icke känner, men Allah känner dem. Och vad helst ni ger ut på Allahs väg, skall till fullo återbetalas till er och ni skall icke göras orätt.

وَاَعِدُّوْا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ وَّمِنْ رِّبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرِيْنَ
مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ ۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ ؕ وَمَا
تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ
لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٦١﴾

62. Och om de är benägna till fred, närma dig du också den, och sätt din lit till Allah. Det

وَاِنْ جَنَحُوْا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ

är förvisso Han som är Allhörande, Allvetande.

63. Och om de söker bedraga dig, då är Allah förvisso Tillräcklig för dig. Det är Han Som har styrkt dig med Sin hjälp och med de troende,

64. och Han har förenat deras hjärtan i tillgivenhet. Och om du hade förbrukat allt som finns på jorden, kunde du icke ha förenat deras hjärtan i tillgivenhet, men Allah har skapat tillgivenhet mellan dem. Han är förvisso Mäktig, Vis.

65. O Profet, Allah är Tillräcklig för dig och för dem av de troende som följer dig.

66. O Profet, mana de troende till strid. Om det finns tjugo av er som är ståndaktiga, skall de besegra tvåhundra, och om det finns hundra av er, skall de besegra ett tusen av dem som icke tror, på grund av att de är ett folk som icke förstår.

67. För närvarande har Allah lättat er börda, ty Han vet att det finns svaghet i er. Så om det finns hundra av er som är ståndaktiga, skall de besegra tvåhundra, och om det finns tusen av er, skall de besegra två tusen genom Allahs befallning. Och Allah är med dem som är ståndaktiga.

68. Det passar sig icke för en Profet att han skall ha fångar förrän han invecklas i reguljär strid i landet. (Om ni tar fångar utom i reguljär strid,) kommer ni att (betraktas som) om ni önskade världens goda, medan Allah önskar det Tillkommande (för er.) Och Allah är Mäktig, Vis.

69. Hade det icke funnits ett påbud från Allah som hade gått i förväg, skulle svårt betryck ha drabbat er (som följd av) det ni tog.

70. Så ät av det som ni har vunnit (i krig som) lagligt och gott, och frukta Allah. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

71. O Profet, säg till de fångar (som är) i din hand: Om Allah känner till något gott i era

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٢﴾
وَإِنْ يُرِيدُوٓا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ۚ هُوَ
الَّذِيٓ أَيَّدَكَ بِنَصْرِهٖ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾
وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۚ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَّآ أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّهٗ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٤﴾
يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٥﴾ ع
يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۚ إِنْ يَكُنْ
مِّنْكُمْ عِشْرُونَ صٰبِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِنْ
يَكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ يَغْلِبُوٓا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾
اَلْئٰنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا ۚ فَإِنْ
يَكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِنْ يَكُنْ مِّنْكُمْ
أَلْفٌ يَغْلِبُوٓا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِينَ ﴿٦٧﴾
مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهٗٓ أَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِي
الْأَرْضِ ۗ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا ۖ وَاللّٰهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۗ
وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٨﴾
لَوْلَا كِتٰبٌ مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَآ أَخَذْتُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٩﴾
فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۗ إِنَّ اللّٰهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾ ع
يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَنْ فِيٓ أَيْدِيكُمْ مِّنَ الْأَسْرٰى

hjärtan, kommer Han att ge er något bättre än det som har tagits från er (som lösen) och förlåta er. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

72. Och om de ämnar förråda dig, har de sannerligen förrått Allah först, men Han gav (dig) makt över dem. Och Allah är Allvetande, Vis.

73. De som trodde och flyttade från sina hem och strävade med sin förmögenhet och sina liv för Allahs sak och de som gav (dem) skydd och hjälp — dessa är helt visst varandras vänner. Men när det gäller de som trodde men icke lämnade sina hem, är du icke alls ansvarig för deras beskydd förrän de lämnar sina hem. Men om de söker sin hjälp (beträffande) religionen, då är det din plikt att hjälpa dem utom mot ett folk mellan vilket och er själva det finns ett avtal. Och Allah ser vad ni gör.

74. Och de som icke tror — de är varandras vänner. Om ni icke gör (vad ni är befallda,) kommer det att uppstå missförhållanden och svår oreda i landet.

75. Och de som trodde och flyttade från sina hem och strävade för Allahs sak, och de som gav (dem) skydd och hjälp — dessa är verkligen sanna troende. För dem finns förlåtelse och ett ärbart underhåll.

76. Och de som tror efter detta och flyttade från sina hem och strävar (för Allahs sak) tillsammans med er — dessa är av er, (och beträffande) blodsförvanter är de närmare varandra i Allahs Bok. Allah känner förvisso alla ting väl.

إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ
مِنكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾
وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ
فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَ
أَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا
أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَ
لَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن وَلَايَتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ
يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ
النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ
تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ
لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ ۚ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾ ع

آياتها ١٢٩ سُوْرَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ (٩) ركوعاتها ١٦

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. (Detta är) ett tillkännagivande av (fullständigt) frikännande för Allah och Hans Sändebud (adresserat) till avgudadyrkarna med vilka de hade avtalat (att Islam skulle triumfera i Arabien).

2. Så gå omkring i landet i fyra månader och vet att ni icke kan tillintetgöra Allahs (plan) och att Allah kommer att förödmjuka de icke troende.

3. Och (detta är) en kungörelse från Allah och Hans Sändebud till folket på dagen för den Stora Vallfarten, att Allah går fri för avgudadyrkarna och så gör Hans Sändebud. Så om ni ångrar er, kommer det att vara bättre för er, men om ni vänder er bort, vet då att ni icke kan tillintetgöra Allahs (plan.) Och ge budskap om ett smärtsamt straff till dem som icke tror,

4. utom de av avgudadyrkarna med vilka ni ingått fördrag och som icke (efteråt) felat mot er i något och icke heller hjälpt någon mot er. Så fullfölj för dessa fördraget (ni har) ingått med dem till deras tid. Allah älskar förvisso dem som är rättfärdiga.

5. Och när de heliga månaderna har passerat, och de icke fullföljer fördraget (dräp) då avgudadyrkarna var helst ni finner dem och tag dem till (fånga,) och belägra dem och ligg och vänta på dem vid varje bakhållsplats. Men om de ångrar sig och förrättar Bönen och betalar Zakat, lämna då deras väg fri. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

6. Och om någon av avgudadyrkarna söker skydd hos dig, giv honom skydd så att han kan höra Allahs Ord, för honom sedan till hans trygghetsplats. Det är för att de är ett folk som icke vet.

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ
الْمُشْرِكِيْنَ ۝١
فَسِيْحُوْا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي الْكٰفِرِيْنَ ۝٢
وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرِيْٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ وَرَسُوْلُهٗ
فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا
اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ ۭ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝٣
اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوْكُمْ
شَيْـًٔا وَّلَمْ يُظَاهِرُوْا عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوْٓا اِلَيْهِمْ
عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۝٤
فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِيْنَ
حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ وَخُذُوْهُمْ وَاحْصُرُوْهُمْ وَاقْعُدُوْا
لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا
الزَّكٰوةَ فَخَلُّوْا سَبِيْلَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٥
وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ
كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا
يَعْلَمُوْنَ ۝٦ ع

7. Hur kan det finnas ett fördrag för (dessa) avgudadyrkare med Allah och Hans Sändebud utom de med vilka ni ingick fördrag vid den Heliga Moskén? Så länge de är sanna mot er var då sanna mot dem. Allah älskar förvisso dem som uppfyller sina skyldigheter.

8. Hur skulle (det vara,) om de får övertaget över er när de icke skulle iakttaga något släktskapsband eller förbund beträffande er. De skulle behaga er med sina munnar medan deras hjärtan förnekar (vad de säger) och de flesta av dem är svekfulla.

9. De har schackrat bort Allahs Tecken för ett futtigt pris och har vänt bort (människor) från Hans väg. Det är sannerligen ont som de gör.

10. De uppmärksammar icke något släktskapsband eller förbund beträffande någon troende. Och det är de som är överträdarna.

11. Men om de ångrar sig och förrättar Bönen och betalar Zakat då är de våra bröder i Tron. Och Vi förklarar Tecknen för ett folk som har kunskap.

12. Och om de bryter sina eder efter sitt fördrag, och angriper er religion, strid då mot (dessa) otrons ledare på det att de måtte upphöra — de tar sannerligen ingen hänsyn till sina eder.

13. Vill ni icke strida mot ett folk som har brutit sina eder och som har gjort sammansvärjningar för att köra bort Sändebuden och de var de första att börja med (fientligheter) mot er? Fruktar ni dem? Nej, Allah är mest Värdig att ni skall frukta Honom om ni är troende.

14. Strid mot dem så att Allah måtte straffa dem genom era händer och förödmjuka dem och hjälpa er (till seger) emot dem och lätta sinnet för ett folk som tror,

15. och att Han måtte föra bort vreden från deras hjärtan. Och Allah vänder Sig (med

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾
كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا
وَلَا ذِمَّةً ۚ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ
وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾
اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۚ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾
لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾
فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ
فِي الدِّينِ ۗ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾
وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ ۙ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾
أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ
الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ أَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللَّهُ
أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾
قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾
وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ

barmhärtighet) till vem Han än behagar. Och Allah är All-Vetande, Vis.

والله عليم حكيم ﴿١٥﴾

16. Tror ni att ni skulle lämnas (i fred) medan Allah ännu icke har känt dem av er som strävar (för Allahs sak) och icke tar (någon) till nära vän förutom Allah och Hans Sändebud och de troende. Och Allah är Väl Medveten om vad ni gör.

ام حسبتم ان تتركوا ولما يعلم الله الذين جهدوا
منكم ولم يتخذوا من دون الله ولا رسوله و
لا المؤمنين وليجة والله خبير بما تعملون ﴿١٦﴾

17. Avgudadyrkarna är icke värdiga att underhålla Allahs Moskéer medan de bär vittnesbörd emot sig själva till otro. Det är de vilkas arbete skall vara förgäves och i Elden skall de förbli.

ما كان للمشركين ان يعمروا مسجد الله شهدين
على انفسهم بالكفر اولئك حبطت اعمالهم و
في النار هم خلدون ﴿١٧﴾

18. Endast den kan underhålla Allahs Moskéer som tror på Allah och den Yttersta Dagen och förrättar Bönen och betalar Zakat och icke fruktar någon förutom Allah, så det är dessa som kan bli rätt vägledda.

انما يعمر مسجد الله من امن بالله واليوم الاخر
واقام الصلوة واتى الزكوة ولم يخش الا الله فعسى
اولئك ان يكونوا من المهتدين ﴿١٨﴾

19. Anser ni det att ge en dryck till pilgrimmerna, och underhållande av den Heliga Moskén som (lika det arbete) den gör som tror på Allah och den Yttersta Dagen och strävar på Allahs väg? De är icke (alls) lika i Allahs ögon och Allah vägleder icke de orättfärdiga människorna.

اجعلتم سقاية الحاج وعمارة المسجد الحرام
كمن امن بالله واليوم الاخر وجهد في سبيل
الله لا يستون عند الله والله لا يهدي القوم
الظلمين ﴿١٩﴾

20. De som trodde och lämnade sina hem (för Guds skull) och strävade i Allahs sak med sin förmögenhet och sina liv har den högsta rangen i Allahs ögon. Och det är de som skall triumfera.

الذين امنوا وهاجروا وجهدوا في سبيل الله
باموالهم وانفسهم اعظم درجة عند الله و
اولئك هم الفائزون ﴿٢٠﴾

21. Deras Herre ger dem glada barmhärtighetsbudskap från Sig och av (Sitt) välbehag och (Himmelska) Trädgårdar i vilka det skall finnas en varaktig välsignelse för dem,

يبشرهم ربهم برحمة منه ورضوان وجنت لهم
فيها نعيم مقيم ﴿٢١﴾

22. de kommer att förbli däri för alltid. Hos Allah finns det sannerligen en stor belöning.

خلدين فيها ابدا ان الله عنده اجر عظيم ﴿٢٢﴾

23. O ni som tror, tag icke era fäder och era bröder till vänner om de föredrager otro fram-

يايها الذين امنوا لا تتخذوا اباءكم واخوانكم
اولياء ان استحبوا الكفر على الايمان ومن يتولهم

مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

för tro. Och de av er som tar dem till vänner, är de felande.

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ
اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

24. Säg: Om era fäder och era söner och era bröder och era hustrur och era släktingar och den förmögenhet ni har förvärvat och den handel vars tröghet ni fruktar och de boningar ni älskar, är er kärare än Allah och Hans Sändebud och att sträva för Hans sak, vänta då till dess att Allah frambringar Sin dom, och Allah vägleder icke de olydiga människorna.

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۙ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ
إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَ
ضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ
مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾

25. Allah har förvisso hjälpt er på månget slagfält och på Hunain-Dagen, när ert stora antal gjorde er högmodiga, men det hjälpte er föga, och jorden med (all) dess vidd blev utslätad för er, (och) då vände ni tillbaka i reträtt.

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

26. Då sände Allah ned Sin frid (en välsignelse) över Sitt Sändebud och över de troende, och Han sände ned härskaror som ni icke såg, och Han straffade dem som icke trodde. Och detta är de icke troendes belöning.

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

27. Efter ett (sådant straff) vänder Sig Allah sedan med nåd till vem Han än behagar, och Allah är Synnerligen Förlåtande.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ
عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ ۚ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

28. O ni som tror, avgudadyrkarna är helt visst orena. Så de skall icke närma sig den Heliga Moskén efter detta deras år. Och om ni fruktar armod, kommer Allah att berika er av Sin frikostighet om Han behagar. Allah är förvisso All-Vetande, Vis.

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ

29. Bekämpa dem bland Bokens Folk som icke tror på Allah, eller på den Yttersta Dagen, eller anser det vara olagligt som Allah och Hans Sändebud har förklarat vara olagligt, eller följer den sanna religionen, förrän de be-

talar skatten och anser det vara en ynnest och erkänner sitt tillstånd av underdånighet.

30. Och judarna säger: Ezra är Allahs son; och de kristna säger: Messias är Allahs son; det är ord från deras munnar. De härmar bara deras påstående som icke trodde före dem. Allahs förbannelse vare över dem. Hur bortvända är de icke?

31. De har tagit sina präster och sina munkar till herrar bredvid Allah. Och (så har de tagit) Messias, Marias son. Och de befalldes icke annat än att tillbedja den Ende Guden. Det finns ingen gud förutom Han. Han är Helig (långt över) det som de sätter vid Hans sida!

32. Med sina munnar försöker de utsläcka Allahs ljus, men Allah vägrar annat än att fullkomma Sitt ljus fastän de icke troende kanske harmas över det.

33. Det är Han Som sände Sitt Sändebud med vägledning och sanningens religion, på det att Han måtte låta den härska över varje (annan) religion, även om avgudadyrkarna kanske harmas över (det.)

34. O ni som tror, många av prästerna och munkarna föröder förvisso människors egendom med falska medel och vänder (människor) bort från Allah. Och de som samlar guld och silver på hög och icke ger ut på Allahs väg — ge dem budskapen om ett smärtsamt straff.

35. På den dag när det skall hettas upp i Helvetets eld och deras pannor och deras sidor och deras ryggar skall brännmärkas därmed, (och det skall sägas till dem:) Detta är vad ni samlade för er själva, så smaka (nu) på det ni brukade samla.

36. Antalet månader hos Allah är tolv månader genom Allahs påbud sedan den dag Han skapade himlarna och jorden. Av dessa är fyra heliga. Det är den varaktiga religionen. Så

عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٢٩﴾
وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ عُزَيْرُ ۨابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصٰرَى الْمَسِيْحُ
ابْنُ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ ۚ يُضَاهِـُٔوْنَ قَوْلَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٣٠﴾
اِتَّخَذُوْۤا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ
اللّٰهِ وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ وَمَاۤ اُمِرُوْۤا اِلَّا لِيَعْبُدُوْۤا
اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ سُبْحٰنَهٗ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٣١﴾
يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ
اِلَّاۤ اَنْ يُّتِمَّ نُوْرَهٗ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٣٢﴾
هُوَ الَّذِيْۤ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ
عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۙ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ﴿٣٣﴾
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لَيَاْكُلُوْنَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ يَكْنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
اَلِيْمٍ ﴿٣٤﴾
يَّوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوْبُهُمْ وَظُهُوْرُهُمْ ؕ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ
فَذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُوْنَ ﴿٣٥﴾
اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ
اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَاۤ اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ؕ
ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ۙ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِنَّ اَنْفُسَكُمْ

gör icke orätt mot er själva däri. Och strid alla tillsammans mot avgudadyrkarna, som de strider alla tillsammans mot er, och vet att Allah är med dem som fruktar (Honom.)

37. Att skjuta upp (en Helig Månad) är förvisso en ökad otro. De som icke tror leds vilse därigenom. De tillåter det ett år och förbjuder det ett annat år, så att de kan få det att stämma med det antal (månader) som Allah har gjort heliga, och gör sålunda det lagligt som Allah har förbjudit. Det onda i deras gärningar har gjorts viktigt i deras (tycke.) Och Allah vägleder icke de icke troende människorna.

38. O ni som tror, vad är det med er, eftersom ni, när det sägs till er: Gå fram på Allahs väg, sjunker tungt ner mot jorden? Är ni nöjda med det nuvarande livet framför det Tillkommande? Men det nuvarande livets vinning är bara liten i jämförelse med det Tillkommande.

39. Om ni icke vill gå fram (till strid för Allahs sak,) kommer Han att straffa er med ett smärtsamt straff och kommer att utvälja ett annat folk i ert ställe, och ni skall icke alls skada Honom. Och Allah har full makt över alla ting.

40. Om ni icke hjälper honom, (vet) då att Allah hjälpte honom (till och med) när de icke troende drev ut honom när de båda var i grottan och han var den ene, och han sade till sin Följeslagare: Sörj icke, ty Allah är med oss. Då sände Allah ned Sin frid över honom, och undsatte honom med härskaror som ni icke såg, och förödmjukade de icke troendes ord, och det är Allahs ord allena som är överlägset. Och Allah är Mäktig, Vis.

41. Gå framåt, lätt eller tungt, och sträva för Allahs sak med er egendom och era liv. Det är bäst för er, om ni bara visste.

42. Och om det hade blivit en omedelbar vinst och en kort resa, skulle de säkerligen ha följt dig, men den svåra resan tycktes dem allt-

وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾
إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا
حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ
أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾
إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾
إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ
لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ
وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾
انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾
لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَ
لَٰكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ

för lång. Ändå kommer de att svära vid Allah (och säga:) Om vi hade förmått skulle vi förvisso ha gått fram med dig. De ödelägger bara sina själar, och Allah vet att de är lögnare.

43. Allah undanröjer de (onda följderna av) ditt misstag. Varför tillät du dem att stanna kvar till dess att det hade klarnat för dig och du också hade känt lögnarna?

44. De som tror på Allah och den Yttersta Dagen kommer icke att be dig om lov (att bli fritagna) från att sträva med sin egendom och sina personer. Och Allah känner dem väl, som håller sin plikt (mot Honom.)

45. Bara de kommer att be dig om lov (att bli fritagna) som icke tror på Allah och den Yttersta Dagen, och vilkas hjärtan är fulla av otro och i sin tvekan vacklar de hit och dit.

46. Och om de (verkligen) hade ämnat gå fram, skulle de ha gjort (någon) förberedelse för det, men Allah var emot att de marcherade fram. Så Han höll dem tillbaka, och det sades till (dem:) Fortsätt med att stanna kvar med dem som fortsätter stanna.

47. Hade de gått fram med er, skulle de icke ha givit er något utom besvär, och skulle ha skyndat hit och dit mitt ibland er, och sökt (så) split mellan er. Och bland er finns det sådana som icke ville lyssna (till er för att överbringa underrättelser) till dem. Och Allah känner syndarna väl.

48. De försökte (piska upp) upproriskhet även före (detta,) och de smidde sammansvärjningar emot dig till dess att sanningen kom och Allahs syfte hade övertaget, fastän de icke tyckte om det.

49. Och bland dem finns den som säger: Tillåt mig (att stanna kvar) och sätt mig icke på prov. De har förvisso redan prövats. Och Helvetet skall förvisso omsluta de icke troende.

50. Om gott vederfars dig, bedrövar det dem, men om en olycka drabbar dig, säger de: Vi hade förvisso vidtagit våra försiktighetsåtgärder på förhand. Och de vänder sig bort i fröjd.

لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٤٢﴾
عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٤٣﴾
لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ
بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٤﴾
اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِيْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ ﴿٤٥﴾
وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا لَهٗ عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ
اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيْلَ اقْعُدُوْا مَعَ
الْقٰعِدِيْنَ ﴿٤٦﴾
لَوْ خَرَجُوْا فِيْكُمْ مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَّلَاَاوْضَعُوْا
خِلٰلَكُمْ يَبْغُوْنَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيْكُمْ سَمّٰعُوْنَ لَهُمْ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾
لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوْا لَكَ الْاُمُوْرَ
حَتّٰى جَآءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿٤٨﴾
وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ ائْذَنْ لِّيْ وَلَا تَفْتِنِّيْ اَلَا فِي
الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٩﴾
اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيْبَةٌ
يَّقُوْلُوْا قَدْ اَخَذْنَآ اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَّهُمْ
فَرِحُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. Säg: Ingenting skall drabba oss utom det som Allah har föreskrivit för oss. Han är vår Beskyddare. Och till Allah skall de troende då sätta sin lit.

قُلْ لَّنْ يُّصِيْبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا ۚ هُوَ مَوْلٰىنَا ۚ
وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٥١﴾

52. Säg: Ni förväntar er (ingenting) för oss utom ett av de två goda tingen, medan vi förväntar oss att Allah kommer att hemsöka er med ett straff antingen från Sig Själv eller genom våra händer. Vänta då, vi väntar (också) med er.

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُوْنَ بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ۭ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُّصِيْبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِنْدِهٖٓ اَوْ بِاَيْدِيْنَا ۖ فَتَرَبَّصُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ
مُّتَرَبِّصُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. Säg: Giv ut villigt eller ovilligt, det skall icke antagas från er. Ni är sannerligen ett olydigt folk.

قُلْ اَنْفِقُوْا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَّنْ يُّتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ۭ اِنَّكُمْ
كُنْتُمْ قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٥٣﴾

54. Och ingenting hindrar att deras bidrag skulle accepteras från dem utom att de icke tror på Allah och Hans Sändebud. Och de kommer icke till Bönen utom lättjefullt och de ger icke ut (för Allahs sak) utom motvilligt.

وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقٰتُهُمْ اِلَّآ اَنَّهُمْ
كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهٖ وَلَا يَاْتُوْنَ الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمْ
كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُوْنَ اِلَّا وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. Så låt icke deras förmögenhet eller deras barn hetsa upp din förundran. Allah avser bara att straffa dem därmed i det nuvarande livet och att deras själar måtte lämna dem medan de är icke troende.

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ
اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٥٥﴾

56. Och de svär vid Allah att de sannerligen är av er, medan de icke är av er, utan de är ett fegt folk.

وَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ۭ وَمَا هُمْ مِّنْكُمْ وَ
لٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفْرَقُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Om de kunde finna en tillflyktsort eller grottor eller (ens) ett hål att krypa in i skulle de förvisso vända sig till det, rusande i obehärskad hast.

لَوْ يَجِدُوْنَ مَلْجَاً اَوْ مَغٰرٰتٍ اَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا
اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Och bland dem finns de som finner fel hos dig beträffande (uppdelningen av) allmosorna. Om de får därav är de nöjda, men om de icke får därav, se, de är uppretade.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّلْمِزُكَ فِي الصَّدَقٰتِ ۚ فَاِنْ اُعْطُوْا
مِنْهَا رَضُوْا وَاِنْ لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ اِذَا هُمْ يَسْخَطُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. Och om de hade varit nöjda med vad Allah och Hans Sändebud hade givit dem och hade sagt: Allah och Hans Sändebud är tillräckliga för oss, Allah kommer att ge oss av Sin frikostighet, och så kommer Hans Sändebud

وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوْا مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ۙ وَقَالُوْا
حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَرَسُوْلُهٗٓ

att göra, till Allah vänder vi oss i ödmjuk bön; (det hade varit bättre för dem.)

إِنَّآ إِلَى اللّٰهِ رٰغِبُوْنَ ﴿٥٩﴾

60. Allmosorna är bara för de fattiga, och de behövande, och för dem som är anställda i samband därmed, och för dem, vilkas hjärtan måste försonas, och för (frigivandet av) slavar, och för dem i skuld, och för Allahs sak, och för den vägfarande — ett påbud från Allah. Och Allah är All-Vetande, Vis.

إِنَّمَا الصَّدَقٰتُ لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْعٰمِلِيْنَ
عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغٰرِمِيْنَ
وَفِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٠﴾

61. Och bland dem finns de som sårar Profeten och säger: Hela han är ett öra. Säg: Att han bara lyssnar är för ert bästa, han tror på Allah och tror de troende och är en barmhärtighet för dem av er som tror. Och de som förtretar Allahs Sändebud skall få ett svårt straff.

وَمِنْهُمُ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ أُذُنٌ
قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ
وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ
اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيْمٌ ﴿٦١﴾

62. De svär vid Allah till er för att behaga er, men Allah har med Sitt Sändebud större rätt till att de skulle behaga Honom om de är troende.

يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوْكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ أَحَقُّ
أَنْ يُّرْضُوْهُ إِنْ كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٢﴾

63. Vet de icke att för vem helst som opponerar sig mot Allah och Hans Sändebud, finns Helvetets eld i vilken han skall förbli? Det är en stor förödmjukelse.

أَلَمْ يَعْلَمُوْٓا أَنَّهٗ مَنْ يُّحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَأَنَّ
لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٣﴾

64. Hycklarna (låtsas att de) fruktar så att icke en Surah skall uppenbaras beträffande dem och upplysa dem om vad som finns i deras hjärtan. Säg: Fortsätt förlöjliga, Allah kommer förvisso att kasta ljus över det, vilket (ni låtsades) att ni var rädda (för så att det måtte bli avslöjat.)

يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ
بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِءُوْا إِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ
مَّا تَحْذَرُوْنَ ﴿٦٤﴾

65. Och om du frågar dem kommer de förmodligen att säga: Vi talade bara utan mening och skämtade. Säg: Var det Allah och Hans Tecken och Hans Sändebud som ni förlöjligade?

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ
قُلْ أَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٦٥﴾

66. Gör ni inga ursäkter. Ni trodde helt visst icke efter det att ni hade trott. Om Vi förlåter en grupp av er, skall vi straffa en grupp, ty de är skyldiga.

لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيْمَانِكُمْ إِنْ نَّعْفُ عَنْ
طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿٦٦﴾

67. Hycklarna, män och kvinnor, är (alla som) ett med varandra. De påbjuder det onda och förbjuder det goda, och håller tillbaka sina händer (från att ge ut för Allahs sak.) De glöm-

اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُوْنَ
بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوْفِ وَيَقْبِضُوْنَ أَيْدِيَهُمْ

mer Allah, så Han har glömt dem. Hycklarna är förvisso överträdare.

نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ ۗ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٦٧﴾

68. Allah lovar Helvetets eld till hycklarna, män och kvinnor, och till de icke troende, och i den skall de förbli. Den kommer att räcka till för dem. Och Allah har förbannat dem. Och de skall få ett varaktigt straff,

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٦٨﴾

69. liksom de före er — de var mäktigare än er i styrka och hade mer förmögenhet och flera barn. De njöt sin lott för en tid, så har ni njutit er lott som de före er njöt sin lott. Och ni hängav er åt löst prat liksom de hängav sig åt löst prat. Det är de, vilkas arbete icke skall vara dem till någon gagn i denna världen och i det Tillkommande. Och det är de som är förlorarna.

كَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ
اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۭ فَاسْتَمْتَعُوْا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ
وَخُضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوْا ۭ اُولٰۗىِٕكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٦٩﴾

70. Har icke nyheten nått dem om de som var före dem, Noaks folk och Ads och Thamuds och Abrahams folk och inbyggarna i Midian och städerna som förstördes? Deras Sändebud kom till dem med tydliga Tecken. Så Allah gjorde dem icke orätt utan de gjorde sig själva orätt.

اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ
وَّثَمُوْدَ ۙ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ
اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. Och de troende, män och kvinnor, är varandras vänner. De påbjuder det goda och förbjuder det onda och förrättar Bönen och betalar Zakat och lyder Allah och Hans Sändebud. Det är med dessa som Allah kommer att ha förbarmande. Allah är förvisso Mäktig (och) Vis.

وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاۗءُ بَعْضٍ ۘ
يَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيْعُوْنَ اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهٗ ۭ اُولٰۗىِٕكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ
حَكِيْمٌ ﴿٧١﴾

72. Allah har lovat de troende, män och kvinnor, (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, i vilka de skall förbli, och ljuvliga boningar i Evighetens Trädgårdar. Och Allahs välbehag är det största av allt. Det är den högsta triumfen.

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ
جَنّٰتِ عَدْنٍ ۭ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ۭ ذٰلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٧٢﴾ ع ٩ ١٥

73. O Profet, kämpa hårt mot de icke troende och Hycklarna. Och var fast mot dem. Deras hemvist är Helvetet och det är ett ont slutmål.

74. De svär vid Allah att de icke sade någonting, men de yttrade helt visst otrons ord och trodde icke efter det att (de hade omfattat) Islam. Och de sökte det som de icke kunde nå. Och de närde fiendskap (mot troende) bara för att Allah och Hans Sändebud hade berikat dem ur Hans frikostighet. Så om de ångrar sig, skulle det vara bättre för dem, men om de vänder sig bort kommer Allah att straffa dem med ett svårt straff i denna världen och i det Tillkommande, och de skall ha varken vän eller hjälpare på jorden.

75. Och bland dem finns de som slöt ett förbund med Allah (och sade:) Om Han ger oss av Sin frikostighet, skall vi helt visst ge allmosor och vara bland de dygdiga.

76. Men när Han gav dem av Sin frikostighet, blev de småsnåla av det, och de vände sig bort i motvilja.

77. Så Han gengälde dem med hyckleri (som skall förbli) i deras hjärtan till den dag då de skall möta Honom, för att de bröt sitt löfte till Allah och för att de ljög.

78. Vet de icke att Allah känner deras dolda (tankar) så väl som deras hemliga överläggningar och att Allah fullt ut känner alla osedda ting?

79. (Dessa Hycklare är) de som finner fel hos sådana av de troende som frikostigt ger i välgörenhet och hos sådana som icke finner någonting (att ge) utom sitt (arbetes) lön. Så de skrattade åt dem. Allah skall straffa dem för deras hån, och för dem finns ett svårt straff.

80. Be du om förlåtelse för dem, eller be du icke om förlåtelse för dem, även om du ber om förlåtelse för dem sjuttio gånger kommer Allah aldrig att förlåta dem. Det är för att de förnekade Allah och Hans Sändebud. Och Allah vägleder icke de svekfulla människorna.

81. De som fann (utvägar för) att bli lämnade kvar fröjdade sig åt att de satt (hemma)

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ ۭ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٧٣﴾
يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا ۭ وَلَقَدْ قَالُوْا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَ
كَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوْا بِمَا لَمْ يَنَالُوْا ۚ وَمَا
نَقَمُوْٓا اِلَّآ اَنْ اَغْنٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ
فَاِنْ يَّتُوْبُوْا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ
عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِي الْاَرْضِ
مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٧٤﴾
وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰىنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّآ اٰتٰىهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٧٦﴾
فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا
اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿٧٧﴾
اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ وَاَنَّ
اللّٰهَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿٧٨﴾
اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوِّعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ فِي
الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُوْنَ
مِنْهُمْ ۭ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ ۡ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٩﴾
اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۭ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ
سَبْعِيْنَ مَرَّةً فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا
بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٨٠﴾ ع
فَرِحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلٰفَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَ

bakom Allahs Sändebud, och var ovilliga till att sträva med sin förmögenhet och sina personer för Allahs sak. Och de sade: Gå icke fram i värmen. Säg: Helvetets eld är mer intensiv i hetta. Om de bara kunde förstå.

كَرِهُوٓا أَن يُجَٰهِدُوا بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ
ٱللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنفِرُوا فِى ٱلْحَرِّ ۗ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ
حَرًّا ۚ لَّوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

82. De borde skratta litet och gråta mycket som belöning för vad de brukade förtjäna.

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَآءًۢ بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

83. Och om Allah för dig tillbaka till en grupp av dem, och de ber dig om tillstånd att gå fram (till strid,) säg då: Ni skall aldrig gå fram med mig, och ni skall aldrig bekämpa en fiende med mig. Ni valde att sitta (hemma) den första gången, så sitt ni bland dem som blir kvar.

فَإِن رَّجَعَكَ ٱللَّهُ إِلَىٰ طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ فَٱسْتَـْٔذَنُوكَ
لِلْخُرُوجِ فَقُل لَّن تَخْرُجُوا مَعِىَ أَبَدًا وَلَن تُقَٰتِلُوا
مَعِىَ عَدُوًّا ۖ إِنَّكُمْ رَضِيتُم بِٱلْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَٱقْعُدُوا مَعَ ٱلْخَٰلِفِينَ ﴿٨٣﴾

84. Och bed du aldrig för någon av dem som dör eller stå vid hans grav, ty de trodde icke på Allah och Hans Sändebud och avled medan de var olydiga.

وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰٓ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
عَلَىٰ قَبْرِهِۦٓ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَمَاتُوا وَ
هُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٨٤﴾

85. Och låt icke deras rikedomar och deras barn locka dig, Allah avser bara att straffa dem därmed i denna världen och att deras själar måtte lämna dem medan de icke är troende.

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَٰلُهُمْ وَأَوْلَٰدُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ
ٱللَّهُ أَن يُعَذِّبَهُم بِهَا فِى ٱلدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ
وَهُمْ كَٰفِرُونَ ﴿٨٥﴾

86. Och när en Surah har uppenbarats (som påbjuder:) Tro på Allah och sträva för (Hans sak) tillsammans med Hans Sändebud, ber människor med förmögenhet och överflöd bland dem, dig om befrielse och säger: Lämna oss så att vi är med dem som sitter (hemma.)

وَإِذَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا بِٱللَّهِ وَجَٰهِدُوا مَعَ
رَسُولِهِ ٱسْتَـْٔذَنَكَ أُولُوا ٱلطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا
نَكُن مَّعَ ٱلْقَٰعِدِينَ ﴿٨٦﴾

87. De föredrar att vara med (kvinnorna) som blir kvar i (hemmen) och deras hjärtan är förseglade så att de icke förstår.

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ ٱلْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

88. Men Sändebudet och de som tror med honom strävar (för Allahs sak) med sin egendom och sina personer och det är de som skall

لَٰكِنِ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُۥ جَٰهَدُوا بِأَمْوَٰلِهِمْ
وَأَنفُسِهِمْ ۚ وَأُولَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلْخَيْرَٰتُ ۖ وَأُولَٰٓئِكَ هُمُ

få goda ting och det är de som skall ha framgång.

الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

89. Allah har för dem berett (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, däri skall de förbli. Det är den överlägsna triumfen.

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

90. Och de bland öknens araber som ursäktar sig, kommer (med en förfrågan) om ett undantag kan beviljas dem. Och de som ljög för Allah och Hans Sändebud stannade (hemma.) Ett svårt straff skall drabba dem av dem som icke tror.

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. Inget klander vilar över de svaga, icke heller över de sjuka icke heller över dem som ingenting finner att ge ut, om de är uppriktiga mot Allah och Hans Sändebud. Det finns ingen (orsak) till förebråelse mot dem som gör goda gärningar, och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig,

لَّيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى
الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا
لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ وَ
اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩١﴾

92. icke heller mot dem, till vilka du, när de kom till dig för att du skulle förse dem med riddjur, sade: Jag kan icke finna något som jag kan sätta er upp på; de vände tillbaka och deras ögon flödade över av tårar av sorg att de icke kunde finna något att ge.

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا
أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوا وَّأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ
الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنفِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. (Orsaken) till förebråelse finns bara mot dem som ber dig om befrielse fastän de är rika. De är nöjda med att vara med (kvinnorna) som förblir (hemma.) Och Allah har satt upp ett sigill på deras hjärtan så att de icke vet.

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ
أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ
اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

94. De kommer att ursäkta sig inför er när ni återvänder till dem. Säg: Gör inga ursäkter, vi skall icke tro er. Allah har redan upplyst oss om de (sanna) omständigheterna beträffande er. Och Allah kommer att iakttaga ert uppförande och Hans Sändebud också; sedan kommer ni att föras tillbaka till Honom Som känner det osedda och det sedda, och Han kommer att tala om för er allt det som ni brukade göra.

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُل
لَّا تَعْتَذِرُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ
أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ
إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. De kommer att svära vid Allah inför er, när ni återvänder till dem, på det att ni måtte

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا

lämna dem ensamma. Så lämna dem ensamma. De är förvisso orena och deras hemvist är Helvetet — en (passande) vedergällning för det som de brukade förtjäna.

96. De kommer att svära till er att ni måtte vara nöjda med dem. Men även om ni vore nöjda med dem, kommer Allah icke att vara nöjd med de upproriska människorna.

97. Öknens araber är de värsta i otro och hyckleri, och de mest benägna till att icke veta förordningarna (i Uppenbarelsen) som Allah har sänt ned till Sitt Sändebud. Och Allah är All-Vetande, Vis.

98. Och bland öknens bofasta finns de som anser det som de ger ut för (Allahs sak,) vara en obligatorisk pålaga och en börda och de väntar ivrigt på att olyckorna skall (drabba) er. Över dem själva (skall) en ond hemsökelse (falla.) Och Allah är All-Hörande, All-Vetande.

99. Och bland öknens bofasta finns de som tror på Allah och den Yttersta Dagen, och som anser att det som de ger ut som medel för dem närmare Allah och låter dem (erhålla) Profetens böner. Alltid! För dem är det verkligen ett medel som för dem nära (Allah.) Allah kommer snart att ge dem tillträde till Sin barmhärtighet. Allah är förvisso Synnerligen förlåtande, Barmhärtig.

100. Och när (det gäller) de främsta (bland de troende,) de första av Emigranterna och Hjälparna och de som på ett utmärkt sätt följde dem, är Allah väl nöjd med dem, och de är väl nöjda med Honom, och för dem har Han berett (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder. De kommer att förbli däri för alltid. Det är den högsta triumfen.

101. Och av öknens nomader runt er är (några) hycklare och av folket i Madinah (också.) De framhärdar i hyckleri. Du känner dem icke, Vi känner dem. Vi kommer att straffa dem två gånger, sedan skall de överlämnas till ett stort straff.

102. Och det finns andra som har erkänt sina fel. De blandade goda gärningar med

عَنْهُمْ ۖ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ إِنَّهُمْ رِجْسٌ ۖ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾
يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۖ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾
الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾
وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ
بِكُمُ الدَّوَائِرَ ۚ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾
وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۚ
أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ ۚ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾ ع ١٢
وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾
وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۖ وَمِنْ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ ۖ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۚ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾
وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا

andra (som är) onda. Det kan hända att Allah kommer att vända Sig till dem med förlåtelse. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

103. Tag ut allmosor ur deras förmögenhet, så att du kan rena och luttra dem därigenom. Och bed för dem; din bön är sannerligen (en källa) till ro för dem. Och Allah är All-Hörande, All-Vetande.

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

104. Vet de icke att Allah är Den som accepterar ånger från Sina tjänare och accepterar allmosor, och att Allah är Den Som är Ofta Återvändade (med förlåtelse och) Som är Barmhärtig?

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ
يَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

105. Och säg: Fortsätt arbeta och Allah kommer förvisso att ge akt på ert uppförande och Hans Sändebud och de troende (också.) Och ni skall föras tillbaka till Honom Som känner det osedda och det sedda, då kommer Han att upplysa er om vad ni gjorde.

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

106. Och (det finns) andra som hoppas på Allahs påbud vare sig Han väljer att straffa dem eller förlåta dem. Och Allah är All-Vetande, Vis.

وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

107. Och (bland Hycklarna finns) de som har valt en plats för tillbedjan i avsikt att skada (Islam) och (hjälpa) otron och orsaka en splittring mellan de troende, och att föra krig mot Allah och Hans Sändebud. Och de kommer säkerligen att svära: Vi menade bara väl, men Allah vittnar om att de helt visst är lögnare.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى وَاللَّهُ يَشْهَدُ
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Stå aldrig för (att be) däri. En moské som från den allra första dagen grundades på fromhet är sannerligen mer värd att du skulle stå (upp för bön i) den. I den finns människor som älskar att bli rentvådda, och Allah älskar dem som rentvår sig själva.

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ
يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Är då den, som byggde sin grund på fruktan för Allah och (Hans) välbehag, bättre, eller den som har byggt sin grund på randen till en vacklande vattensjuk bank som föll

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ
فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

samman med honom till Helvetets eld? Och Allah vägleder icke överträdarna.

110. (Denna) deras byggnad som de har byggt kommer alltid att vara (en källa) till ofrid i deras hjärtan, såvida deras hjärtan icke huggs i bitar. Och Allah är All-Vetande, Vis.

111. Av de troende har Allah förvisso köpt deras personer och deras ägodelar (till gengäld) för den (Himmelska) Trädgård de skall få, de strider för Allahs sak och de dräper och blir dräpta — ett osvikligt löfte (som Han har gjort) bindande för Sig Själv i Toran och i Evangeliet och i Qur-anen. Och vem är mer trogen sitt löfte än Allah? Fröjda er då i uppgörelsen som ni har gjort med Honom, och det är den mäktiga triumfen.

112. De som vänder sig (till Allah i ånger,) som tillber (Honom,) som lovprisar (Honom,) som fastar, som böjer sig ned (för Honom,) som ödmjukt kastar sig till jorden (i Bön,) som påbjuder det goda och förbjuder det onda och som ger akt på de gränser som (fastställts av) Allah. Och ge dem som tror glada budskap.

113. Det passar sig icke för Profeten och de som tror, att be (Allah) om förlåtelse för avgudadyrkarna, även om de kanske är deras släktingar, efter det att det blivit klart för dem att de är Helvetets sällskap.

114. Och att Abraham bad om förlåtelse för sin fader berodde bara på ett löfte han hade givit honom, men när det stod klart för honom att han var en fiende till Allah, lösgjorde han sig från honom. Abraham var förvisso synnerligen ömhjärtad (och) fördragsam.

115. Och Allah skulle icke låta ett folk gå vilse efter det att Han väglett dem förrän Han klargjort det för dem vilket de bör vara på sin vakt emot. Allah känner förvisso alla ting väl.

116. Det är förvisso till Allah som himlarnas och jordens Konungarike hör. Han ger liv och orsakar död. Och ni har ingen vän eller hjälpare förutom Allah.

الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾
لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِيْ بَنَوْا رِيْبَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ
اِلَّآ اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوْبُهُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١١٠﴾ ع
اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ
بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۗ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ
وَيُقْتَلُوْنَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ
وَالْقُرْاٰنِ ۗ وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوْا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِيْ بَايَعْتُمْ بِهٖ ۗ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١١١﴾
اَلتَّآئِبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ الْحٰمِدُوْنَ السَّآئِحُوْنَ الرّٰكِعُوْنَ
السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّاهُوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحٰفِظُوْنَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾
مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ
وَلَوْ كَانُوْٓا اُولِيْ قُرْبٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ
اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿١١٣﴾
وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ
وَّعَدَهَآ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ۗ
اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيْمٌ ﴿١١٤﴾
وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰىهُمْ
حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَّا يَتَّقُوْنَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾
اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ يُحْيٖ
وَيُمِيْتُ ۗ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ
وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١١٦﴾

117. Allah har helt visst vänt Sig med barmhärtighet till Profeten och till Emigranterna och Hjälparna som följde honom under hemsökelsens timme efter det att hjärtana hos en grupp av dem nästan hade avvikit (från plikten.) Han vände Sig till dem med barmhärtighet igen. För dem är Han förvisso Medlidsam, Barmhärtig.

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا
كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

118. Och (Han har vänt Sig med barmhärtighet) till de tre som råkade stanna kvar till dess att jorden blev alltför svår för dem med (all) dess omättlighet, och deras själar gjordes också trånga för dem, och de blev övertygade om att det icke fanns någon tillflykt från Allah utom till Honom Själv, då vände Han Sig till dem med förbarmande så att de kunde vända sig (till Honom.) Det är förvisso Allah som är Ofta Återvändande (med medlidande och Som är) Barmhärtig.

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

119. O ni som tror, frukta Allah och var bland de sannfärdiga.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

120. Det var icke (rätt) av folket i Madinah och de runt omkring dem bland öknens bofasta att de skulle ha blivit kvar bakom Allahs Sändebud eller att de skulle ha föredragit sina egna liv framför hans. Det är för att varken törst eller trötthet eller hunger drabbar dem på Allahs väg, icke heller åsamkar de icke troende dem någon skada, icke heller får de ett övertag över fienden utan att det skrivs upp ett gott verk för dem på grund av det. Allah låter förvisso icke deras belöning, som handlar väl, gå förlorad.

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ
نَفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ
الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ
عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Och de ger icke ut någon summa, liten eller stor, icke heller genomkorsar de en dal utan att det skrivs upp för dem (bland deras goda gärningar,) så att Allah kan ge dem den bästa belöningen för vad de gjorde.

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

122. Det är icke möjligt för de troende att gå framåt alla tillsammans. Varför går då icke en grupp från varje sektion av dem framåt, så att de kan få en djupare förståelse för religionen, och så att de kan varna sitt folk när de återvänder till dem, så att de kan vara på sin vakt (mot det onda.)

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ
كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

123. O ni som tror, bekämpa sådana av de icke troende som är nära er och låt dem finna er orubbliga och vet att Allah är med de rättfärdiga.

124. Och när helst en Surah har sänts ned finns det några av dem som säger: Vilka av er har denna Surah ökat i tro? Men när det gäller dem som tror, ökar den deras tro och de fröjdar sig.

125. Men (när det gäller dem,) i vilkas hjärtan det finns en sjukdom, lägger den (ytterligare) orenhet till deras (nuvarande) orenhet och de dör medan de är icke troende.

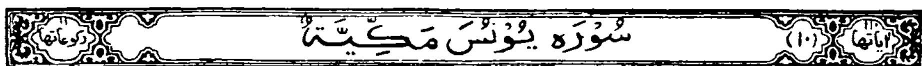
126. Ser de icke att de varje år ställs på prov en eller två gånger? Ändå ångrar de sig icke och icke heller tar de sig i akt.

127. Och när helst en Surah har sänts ned, ser de på varandra och säger: Ser någon er? Sedan vänder de sig bort. Allah har vänt bort deras hjärtan för att de är ett folk som icke vill förstå.

128. Ett sändebud har förvisso kommit till er från er själva, det är sorgligt för honom att ni skulle komma i svårigheter, (han) önskar brinnande er (välfärd, och han är särskilt) deltagande (och) barmhärtig mot de troende.

129. Men om de vänder sig bort, säg: Allah är tillräcklig för mig. Det finns ingen gud utom Han. Till Honom sätter jag min lit, och Han är den mäktiga Tronens Herre.

يَاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَاتِلُوا الَّذِيْنَ يَلُوْنَكُمْ مِّنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوْا فِيْكُمْ غِلْظَةً ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۲۳﴾
وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هٰذِهٖٓ اِيْمَانًا ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَزَادَتْهُمْ اِيْمَانًا
وَّهُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿۱۲۴﴾
وَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
اِلٰى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوْا وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿۱۲۵﴾
اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ يُفْتَنُوْنَ فِيْ كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً اَوْ
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوْبُوْنَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۱۲۶﴾
وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ ؕ هَلْ
يَرٰىكُمْ مِّنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوْا ؕ صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ
بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿۱۲۷﴾
لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ عَلَيْهِ مَا
عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَءُوْفٌ
رَّحِيْمٌ ﴿۱۲۸﴾
فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ۖۗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿۱۲۹﴾ ع ١٦ ٥

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Alif Lam Ra. (Jag är Allah, den All-Seende) Dessa är verserna i Boken som är full av vishet.

3. Är det en orsak till undran för människor att Vi har sänt ned en uppenbarelse till en man bland dem (och sagt:) Varna mänskligheten och giv glädjebudskap till dem som tror att de har en upphöjd sanningsenlig ställning hos sin Herre? De icke troende säger: Detta är förvisso en uppenbar bedragare.

4. Vår Herre är sannerligen Allah, Som skapade himlarna och jorden i sex perioder, sedan satte Han Sig (stadigt) på Tronen, Han styr allting. Det finns ingen medling (med Honom) utom efter Hans tillstånd. Detta är Allah, er Herre, så tillbed Honom. Vill ni då icke tänka efter?

5. Till Honom skall ni alla återvända. Allahs löfte är sant. Han frambringar förvisso skapelsen, sedan mångfaldigar Han den, så att Han med rätta kan belöna dem som tror och gör goda gärningar, och (när det gäller) dem som icke tror skall de få kokande vatten att dricka och ett smärtsamt straff för att de icke tror.

6. Det är Han Som lät solen (utstråla) ett strålande ljus och månen reflektera en glans och påbjöd (passande) faser för den, så att ni måtte känna årens antal och tideräkningen. Allah har icke skapat detta (system) annat än i enlighet med sanningens krav. Han redogör utförligt för Tecknen för ett folk som har kunskap.

7. I växlingen mellan natt och dag och i allt det som Allah har skapat i himlarna och på

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾
اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ
اَنْذِرِ النَّاسَ وَ بَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ
صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ
مُّبِيْنٌ ﴿٣﴾
اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ فِيْ
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مَا
مِنْ شَفِيْعٍ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِهٖ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوْهُ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٤﴾
اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا اِنَّهٗ يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ وَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ
حَمِيْمٍ وَّ عَذَابٌ اَلِيْمٌ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿٥﴾
هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَآءً وَّ الْقَمَرَ نُوْرًا وَّ
قَدَّرَهٗ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَ الْحِسَابَ مَا
خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَّعْلَمُوْنَ ﴿٦﴾
اِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي

jorden finns förvisso Tecken för ett Gudfruktigt folk.

8. De som icke hoppas på att möta Oss och är nöjda och tillfreds med denna världens liv och de som är obekymrade om våra Tecken —

9. det är dessa vilkas hemvist är Elden, på grund av vad de förtjänade.

10. (Beträffande dem) som tror och gör goda gärningar — deras Herre skall vägleda dem (längs framgångens väg) på grund av deras tro. Floder skall strömma nedom dem i Välsignelsens Trädgårdar.

11. Däri skall deras bön vara: Ärad vare Du, O Allah! och däri skall deras hälsning (till varandra) vara: Fred! Och slutet på deras bön skall vara: All lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.

12. Och om Allah önskade påskynda de onda (konsekvenserna av deras handlingar) för människorna, liksom de ville försöka påskynda det goda, skulle (slutet) på deras livstid redan ha förts till dem. Men Vi lämnar dem, som icke ser fram mot att möta Oss, att vandra förvirrade i sin överträdelse.

13. Och när lidande drabbar en människa, åkallar hon Oss liggande på sin sida eller sittande eller stående, men när Vi har undanröjt lidande för henne, går hon sin väg som om hon aldrig hade åkallat Oss för att få lindring i den nöd som drabbade henne. Således har det sett rätt ut i deras ögon att gå till överdrift.

14. Och Vi förintade många generationer före er när de felade, och medan deras Sändebud kom till dem med tydliga Tecken, men de ville icke tro. Sålunda vedergäller Vi de skyldiga människorna.

15. Sedan gjorde Vi er till efterföljare på jorden efter dem, så att Vi måtte se hur ni skulle komma att handla.

16. Och när Våra tydliga Tecken läses upp för dem, säger de som icke hoppas på att möta

السموت والارض لايت لقوم يتقون (٧)
ان الذين لا يرجون لقاءنا ورضوا بالحيوة الدنيا
واطمانوا بها والذين هم عن ايتنا غفلون (٨)
اولئك ماوىهم النار بما كانوا يكسبون (٩)
ان الذين امنوا وعملوا الصلحت يهديهم ربهم
بايمانهم تجري من تحتهم الانهر في جنت
النعيم (١٠)
دعوىهم فيها سبحنك اللهم وتحيتهم فيها سلم
واخر دعوىهم ان الحمد لله رب العلمين (١١)
ولو يعجل الله للناس الشر استعجالهم بالخير
لقضي اليهم اجلهم فنذر الذين لا يرجون لقاءنا
في طغيانهم يعمهون (١٢)
واذا مس الانسان الضر دعانا لجنبه او قاعدا
او قائما فلما كشفنا عنه ضره مر كان لم يدعنا
الى ضر مسه كذلك زين للمسرفين ما كانوا
يعملون (١٣)
ولقد اهلكنا القرون من قبلكم لما ظلموا
وجاءتهم رسلهم بالبينت وما كانوا ليؤمنوا
كذلك نجزي القوم المجرمين (١٤)
ثم جعلنكم خلئف في الارض من بعدهم لننظر
كيف تعملون (١٥)
واذا تتلى عليهم اياتنا بينت قال الذين لا يرجون

Oss: Visa fram en annan Qur-an än denna eller ändra den. Säg: Det är icke för mig att ändra den på eget bevåg. Jag följer bara vad som har uppenbarats för mig. Om jag är olydig mot min Herre, fruktar jag sannerligen en fruktansvärd dags straff.

17. Säg: om Allah (så) hade velat, skulle jag icke ha läst upp den för er nu, icke heller skulle Han ha gjort den känd för er. Jag har sannerligen levt bland er en livstid före detta. Vill ni då icke förstå?

18. Vem är då överträdare mer än den som smider en lögn mot Allah eller den som behandlar Hans Tecken som lögner? Den skyldige skall förvisso aldrig ha framgång.

19. Och i stället för Allah tillber de det som varken skadar eller gagnar dem, och de säger: Dessa är våra medlare hos Allah. Säg: Är ni (förmätna nog) att upplysa Allah om det Han icke vet i himlarna eller på jorden? Ärad vare Han! Han är högt upphöjd över allt det som de förbinder med Honom.

20. Och mänskligheten var icke annat än en församling, sedan blev de oense (sinsemellan,) och hade det icke varit för ett ord som hade gått i förväg från din Herre, skulle det (redan) ha varit dömt mellan dem beträffande det om vilket de var oense.

21. Och de säger: Varför har icke ett Tecken sänts ned till honom från Hans Herre? Säg: (Kännedomen om) det osedda tillhör bara Allah. Så vänta. Jag är med er bland dem som väntar.

22. Och när Vi låter människor smaka barmhärtighet efter det att motigheter har berört dem, se, de börjar planera att hindra syftet med Våra Tecken. Säg: Allah är långt snabbare i att planera motattack. Våra Sändebud skriver förvisso upp allt det ni planerar.

23. Det är Han Som sätter er i stånd till att resa över land och vatten till dess att, när ni är (ombord) på skeppen och de seglar med er i en behaglig bris och de fröjdas åt det, en våldsam vind hinner upp dem och vågorna slår över

لِقَآءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَآ اَوْ بَدِّلْهُ ؕ قُلْ مَا يَكُوْنُ
لِيْٓ اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ تِلْقَآئِ نَفْسِيْ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى
اِلَيَّ ۚ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٦﴾
قُلْ لَّوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ ۫ۖ
فَقَدْ لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٧﴾
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ
اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٨﴾
وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُوْلُوْنَ هٰٓؤُلَآءِ شُفَعَآؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ ؕ قُلْ اَتُنَبِّـُٔوْنَ
اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ ؕ سُبْحٰنَهٗ
وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٩﴾
وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّآ اُمَّةً وَّاحِدَةً فَاخْتَلَفُوْا ؕ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيْمَا فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٢٠﴾
وَيَقُوْلُوْنَ لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۚ فَقُلْ اِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوْا ۚ اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٢١﴾ ع
وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ
اِذَا لَهُمْ مَّكْرٌ فِيْٓ اٰيَاتِنَا ؕ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا ؕ اِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُوْنَ مَا تَمْكُرُوْنَ ﴿٢٢﴾
هُوَ الَّذِيْ يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ
فِي الْفُلْكِ ۚ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيْحٍ طَيِّبَةٍ وَّفَرِحُوْا بِهَا
جَآءَتْهَا رِيْحٌ عَاصِفٌ وَّجَآءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ

dem från varje sida och de tror att de har blivit kringrända, då hävdar de sin uppriktiga tro på Honom och säger: Om Du räddar oss från detta kommer vi förvisso att vara bland de tacksamma.

مَكَانٍ وَّظَنُّوٓا اَنَّهُمْ اُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشّٰكِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. Men när Han har räddat dem, se, de börjar orättfärdigt begå övergrepp på jorden. O ni människor, era övergrepp (för att söka) livets tillfälliga njutningar är bara mot er själva. Till Oss skall ni sedan återvända, och Vi kommer att upplysa er om vad ni brukade göra.

فَلَمَّآ اَنْجٰهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

25. Likheten med det nuvarande livet är bara som vatten, vilket Vi sänder ned från molnen, sedan blandar det sig med jordens avkastning, av vilken människor och boskap äter till dess att, när jorden ikläder sig sin skrud och ser vacker ut och dess invånare tror att de har förmåga att skörda dess frukt, Vår befallning kommer till den om natten eller om dagen och Vi återlämnar den lik ett nyslaget fält, som om ingenting hade existerat där dagen innan. Sålunda framställer Vi Tecknen för ett folk som tänker efter.

اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ
فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ وَ
الْاَنْعَامُ حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ
ازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَآ اَنَّهُمْ قٰدِرُونَ عَلَيْهَآ اَتٰهَآ
اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا حَصِيدًا كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ
بِالْاَمْسِ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Och Allah kallar till fridens boning, och vägleder den Han behagar till den rätta vägen.

وَاللّٰهُ يَدْعُوٓا اِلٰى دَارِ السَّلٰمِ وَيَهْدِى مَنْ يَّشَآءُ
اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٦﴾

27. För dem som gör goda gärningar skall det finnas den bästa (belöningen) och (än) fler (välsignelser.) Och varken mörker eller vanära skall täcka deras ansikten. Det är dessa som är Himlens invånare, däri skall de förbli.

لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ
قَتَرٌ وَّلَا ذِلَّةٌ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خٰلِدُونَ ﴿٢٧﴾

28. Och (när det gäller) dem som gör onda gärningar, skall straffet för något ont bli dess like, och förödmjukelse skall täcka dem. De skall icke ha någon som beskydar dem mot Allah. (Och de skall se ut) som om deras ansikten hade täckts med nattens mörka fläckar. Det är dessa som är Eldens invånare, däri skall de förbli.

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّاٰتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ كَاَنَّمَآ
اُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا اُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿٢٨﴾

29. Och (kom ihåg) den dag när Vi skall samla ihop dem alla då skall Vi säga till dem som förband andra gudar (med Oss: Stå kvar på) era platser, ni och era medgudar. Sedan skall Vi skilja dem långt från varandra och deras medgudar kommer att säga: Det var förvisso icke oss som ni tillbad.

30. Så Allah är (nu) tillräcklig som Vittne mellan oss och er. Vi var sannerligen omedvetna om er tillbedjan.

31. Där skall varje själ inse vad den hade förtjänt förut. Och de skall föras tillbaka till Allah, deras Sanne Herre, och allt det som de brukade hitta på skall gå förlorat för dem.

32. Säg: Vem förser er med ert uppehälle från himlen och jorden? Eller vem är det som har makt över öronen och ögonen? Och vem uppväcker de levande från de döda och frambringar de döda från de levande? Och vem styr alla angelägenheter? De kommer att säga: Allah. Säg då: Vill ni då icke alls bli rättfärdiga?

33. Sådan är Allah, er Sanne Herre. Så vad annat än en uppenbar villfarelse finns det förutom sanningen? Hur blir ni då bortvända från sanningen.

34. Sålunda har din Herres ord bevisats vara sant mot dem som gör uppror, att de icke tror.

35. Säg: Finns det någon av era medgudar som ger upphov till skapelse och sedan ånyo återskapar den? Säg: Det är endast Allah Som ger upphov till skapelse och sedan ånyo återskapar den. Åt vilket håll vänder ni er då bort?

36. Säg: Finns det någon av era medgudar som vägleder till sanningen? Säg: Det är (endast) Allah som vägleder till sanningen. Är då Den Som vägleder till sanningen mer värd att följas än den som icke (själv) finner vägen utan att bli vägledd? Vad är det då med er? Hur dömer ni?

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ
شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٩﴾
فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ
عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٣٠﴾
هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ
مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣١﴾ ع
قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾
فَذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا
الضَّلَالُ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٣٣﴾
كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾
قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ ۚ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۖ فَأَنَّىٰ
تُؤْفَكُونَ ﴿٣٥﴾
قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ ۚ قُلِ
اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ ۗ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ
أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهِدِّي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ ۖ فَمَا لَكُمْ
كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

37. Och de flesta av dem följer bara en förmodan. En förmodan kan aldrig ersätta sanningen. Allah är i sanning Väl Medveten om vad de gör.

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

38. Och denna Qur'an är icke sådan att den kunde ha åstadkommits av någon annan än Allah. (Tvärtom) uppfyller den (uppenbarelser) som är före den och den är en framställning av den (fullkomliga) Lagen. Det råder inget tvivel om att (den är) från världarnas Herre.

وَمَا كَانَ هَٰذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾

39. Säger de: Han har diktat upp den? Säg: Visa då fram en Surah lik den, och ropa på alla ni kan utom Allah om hjälp, om ni är sannfärdiga.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا
مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

40. Nej, men de har förkastat att (full) kunskap, vilken de icke bringade till stånd och icke heller vet den (sanna) betydelsen av, ändå kommer till dem. På liknande sätt förkastade de före dem (sanningen.) Men se vilket syndarnas slut blev.

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

41. Och bland dem finns (några) som tror därpå och bland dem finns det (andra) som icke tror därpå, och din Herre känner upprorsmakarna väl.

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤١﴾

42. Och om de anklagar dig för att ljuga, så säg: För mig gäller mitt arbete, och för er gäller ert arbete. Ni är icke ansvariga för vad jag gör och jag är icke ansvarig för vad ni gör.

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ أَنْتُمْ
بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

43. Och bland dem finns (några) som lyssnar till dig. Men kan du göra så att de döva hör även om de icke förstår?

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

44. Och bland dem finns (några) som ser mot dig. Men kan du vägleda de blinda, även om de icke kommer att se?

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ
وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٤﴾

45. Allah gör icke alls människorna orätt, det är de själva som felar mot sina egna själar.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَٰكِنَّ النَّاسَ
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٥﴾

46. Och på den dagen när Han kommer att samla ihop dem, kommer det (att tyckas dem) som om de icke hade stannat i världen mer än en timma av dagen. De kommer att känna igen varandra. De är sannerligen förlorare som för-

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَنْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ
النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ۚ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا

nekar mötet med Allah och som icke ville följa vägledningen.

47. Och om Vi (under din livstid) visar dig (uppfyllelsen av) några av de ting med vilka Vi har varnat dem, (kommer du att veta det,) eller om Vi låter dig avlida (dessförinnan,) då är deras återvändande till Oss, (och du kommer att ha kännedom om det i nästa värld,) och Allah är Vittne till allt vad de gör.

48. Och det finns ett Sändebud för varje folk. Så när deras Sändebud kommer, döms det mellan dem med rättvisa och de görs ingen orätt.

49. Och de säger: När kommer detta löfte att gå (i uppfyllelse,) om ni är sannfärdiga?

50. Säg: Jag har ingen makt över något ont eller någon fördel för mig själv utom det som Allah vill. För varje folk finns det en (fastställd) tid. När deras tid har kommit, kan de icke bli kvar ett enda ögonblick, icke heller kan de gå den i förväg.

51. Säg: tala om för mig, om Hans straff drabbar er om natten eller om dagen, hur skall de skyldiga kunna undgå det?

52. Är det då när det har hunnit ifatt er som ni kommer att tro på det? Vad! (Ni tror) nu! Och (före detta) brukade ni begära dess skyndsamma ankomst?

53. Då kommer det att sägas till dem som felade: Smaka ni det varaktiga straffet. Ni vedergälls icke för annat än för det som ni förtjänade.

54. Och de ber dig (tala om för dem) om det är sant. Säg: Ja, vid min Herre! Det är helt förvisso sant, och ni kan icke omintetgöra det.

55. Och om varje själ som felar ägde allt som finns på jorden skulle den säkerligen erbjuda det som lösen för sig själv. Och de kommer att hemlighålla sin ånger, när de ser straffet. Och dom skall fällas mellan dem med rättvisa och de skall icke göras orätt.

56. Kom ni ihåg, att allt som finns i himlarna och på jorden tillhör förvisso Allah. Kom ni ihåg att Allahs löfte förvisso är sant. Men de flesta av dem förstår icke.

بِلِقَآءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿٤٦﴾
وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا
مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيْدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٤٧﴾
وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ رَسُوْلُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ
بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٤٨﴾
وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٩﴾
قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ
لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ؕ اِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُوْنَ
سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٥٠﴾
قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُهٗ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَّاذَا
يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥١﴾
اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖ ؕ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهٖ
تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٥٢﴾
ثُمَّ قِيْلَ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ ۚ هَلْ
تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٥٣﴾
وَيَسْتَنْۢبِـُٔوْنَكَ اَحَقٌّ هُوَ ؔ قُلْ اِيْ وَرَبِّيْۤ اِنَّهٗ لَحَقٌّ ؔ
وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٥٤﴾ ع
وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ
بِهٖ ؕ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ وَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾
اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ
اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Det är Han Som ger liv och orsakar död, och till Honom skall ni alla föras tillbaka.

هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ٥٦

58. O mänsklighet, det har sannerligen kommit en Förmaning till er från er Herre och ett botemedel mot varje (sjukdom) som än kan finnas i era hjärtan, och en vägledning och en barmhärtighet för de troende.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
وَشِفَآءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ٥٧

59. Säg: (Allt detta) är genom Allahs nåd och genom Hans barmhärtighet, låt dem därför fröjda sig däri. Det är bättre än det som de samlar på hög.

قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوْا ؕ هُوَ
خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ٥٨

60. Säg: Har ni (någonsin) betänkt att Allah har sänt ned ert underhåll, sedan gör ni (en del) av det olagligt och (en del) lagligt? Säg: Har Allah tillåtit er (det) eller hittar ni på lögner om Allah?

قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ
مِّنْهُ حَرَامًا وَّحَلٰلًا ؕ قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ
تَفْتَرُوْنَ ٥٩

61. Vad tror de som hittar på lögner mot Allah om Uppståndelsens Dag? Allah är förvisso Nådig mot mänskligheten, men de flesta av dem är icke tacksamma.

وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ
ع اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ٦٠

62. Och du är icke (sysselsatt) med någonting och du läser icke upp någon del av Qur'anen från Honom och du gör inget arbete, utan att Vi är Vittne till det när ni är upptagna därmed. Och icke ens en partikels vikt på jorden eller i himlen är dold för din Herre. Och det finns ingenting mindre än det eller större, utan att det finns (uppskrivet) i en tydlig Bok.

وَمَا تَكُوْنُ فِيْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَّ
لَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ
فِيْهِ ؕ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَّبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَآءِ وَلَاۤ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَاۤ اَكْبَرَ اِلَّا
فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ٦١

63. Se, Allahs vänner skall sannerligen icke hysa någon fruktan, icke heller skall de sörja —

اَلَاۤ اِنَّ اَوْلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ٦٢

64. de som trodde och (alltid) var rättfärdiga —

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ٦٣

65. för dem finns det glädjebudskap i det nuvarande livet och i det Tillkommande (också) — det finns ingen förändring i Allahs ord — det är verkligen det överlägsna verket.

لَهُمُ الْبُشْرٰى فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ؕ لَا تَبْدِيْلَ
لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ٦٤

66. Och låt icke deras ord smärta dig. All

وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ؕ هُوَ السَّمِيْعُ

styrka och ära tillhör förvisso Allah. Han är den All-Hörande, den All-Vetande.

67. Se, den som finns i himlarna och den som finns på jorden tillhör Allah. De som åkallar andra än Allah följer icke (verkligen dessa medgudar,) de följer bara en förmodan och de gissar bara.

68. Det är Han Som har gjort natten för er så att ni kan vila under den, och dagen full av ljus, (så att ni kan utföra era göromål.) I det finns sannerligen Tecken för ett folk som lyssnar (till det Gudomliga Budskapet.)

69. De säger: Allah har tagit Sig en son. Helig är Han! Han är Självtillräcklig. Vad som än finns i himlarna och vad som än finns på jorden tillhör Honom. Ni har ingen befogenhet till detta. Vad! Säger ni det som ni icke vet beträffande Allah?

70. Säg: De som hittar på en lögn om Allah skall icke ha framgång.

71. (De kommer att få en del) tillfällig vinning i denna världen. Sedan är deras återvändande till Oss. Då skall Vi låta dem smaka en svår plåga för att de framhärdade i att icke tro.

72. Och läs upp Noaks historia för dem när han sade till sitt folk: O mitt folk, om min ställning (hos Gud) och att jag påminner er (om er plikt) genom Allahs Tecken, stöter er — och till Allah sätter jag min lit — mönstra då (alla) era avsikter och era medgudar, låt sedan icke er handlingsväg förbli dunkel för er (på något sätt,) sätt sedan (era planer) i verket mot mig, och giv mig inget uppskov,

73. men om ni vänder tillbaka, (kom då ihåg) att jag icke har bett er om någon belöning. Min belöning finns (endast) hos Allah, och jag har blivit befalld att vara bland dem som är helt underkastade (Honom.)

74. Men de förkastade honom, så Vi räddade honom och dem som var med honom i Arken. Och Vi gjorde dem till arvingar, medan Vi dränkte dem som förkastade Våra Tecken. Se då hur (ont) deras slut blev som hade blivit varnade.

الْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾
أَلَآ إِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا
يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُرَكَآءَ ۚ إِنْ
يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٧﴾
هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُونَ ﴿٦٨﴾
قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۖ هُوَ الْغَنِيُّ ۖ لَهُ مَا فِي
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ
بِهٰذَا ۚ أَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾
قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا
يُفْلِحُونَ ﴿٧٠﴾
مَتٰعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ
الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾ ع ١٢
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ ۘ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ إِنْ
كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَّقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيٰتِ اللّٰهِ فَعَلَى
اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ
أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧٢﴾
فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِّنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللّٰهِ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٣﴾
فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنٰهُمْ
خَلٰٓئِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيٰتِنَا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٤﴾

75. Sedan sände Vi (andra) Sändebud efter honom till deras (respektive) folk, och de visade dem klara bevis. Men de ville icke tro på dem, ty de hade förkastat dem förut. Sålunda förseglar Vi överträdarnas hjärtan.

76. Efter den sände Vi sedan Moses och Aron till Farao och hans ledare med Våra Tecken, men de uppförde sig högmodigt. Och de var ett syndigt folk.

77. Och när sanningen från Oss kom till dem, sade de: Detta är förvisso en uppenbar trolldom.

78. Moses sade: Säger ni detta om sanningen när den har kommit till er? Kan detta vara trolldom? Och trollkarlar har aldrig framgång.

79. De sade: Har du kommit till oss så att du kan vända oss bort från det som vi fann våra fäder följa, och så att ni två kan få makt i landet? Men vi kommer icke att tro någon av er.

80. Och Farao sade: För varje skicklig häxmästare till mig.

81. Och när häxmästarna kom, sade Moses till dem: Kasta ni vad ni vill kasta.

82. Och när de hade kastat, sade Moses: Vad ni har visat är (ren) trolldom. Allah kommer helt visst att tillintetgöra det. Allah tillåter sannerligen icke orosstiftarnas arbete att lyckas.

83. Och Allah upprättar sanningen genom Sitt ord även om den skyldige är ovillig (till det.)

84. Och ingen lydde Moses utom några ungdomar från hans folk, på grund av fruktan för Farao och deras ledare, så att han icke skulle förfölja dem. Och Farao var förvisso en tyrann i landet och han var förvisso bland överträdarna.

85. Och Moses sade: O mitt folk, om ni har kommit till tro på Allah, sätt då er lit till

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۚ
كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٥﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٦﴾
فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ ﴿٧٧﴾
قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ ۖ أَسِحْرٌ هَٰذَا
وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٨﴾
قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَ
تَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا
بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٩﴾
وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٨٠﴾
فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ
مُلْقُونَ ﴿٨١﴾
فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ ۖ إِنَّ اللَّهَ
سَيُبْطِلُهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٢﴾
وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٣﴾ ع ٨ ١٣
فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ
مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ ۚ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ
لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٤﴾
وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ

Honom om ni (verkligen) har underkastat er (Hans Vilja.)

تَوَكَّلُوٓا إِن كُنتُم مُّسْلِمِينَ ﴿٨٥﴾

86. Och de sade: Till Allah sätter vi vår lit. Vår Herre, gör oss icke till en prövning för det felande folket,

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾

87. och befria oss genom Din barmhärtighet från det icke troende folkets (tyranni.)

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾

88. Och Vi uppenbarade för Moses och hans broder (och sade:) Tag (några) hus i staden för ert folk, och bygg era hus så att de är vända mot varandra och förrätta Bönen. Och giv glädjebudskap till de troende.

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا
بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

89. Och Moses sade: Vår Herre, över Farao och hans ledare har Du skänkt härlighet och rikedom i det nuvarande livet, med den påföljden, vår Herre, att de leder (människor) bort från Din väg. Vår Herre! Förstör deras rikedomar och gör deras hjärtan hårda så att de icke tror förrän de ser det svåra straffet.

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ
زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا
عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٩﴾

90. (Gud) sade: Din bön är beviljad. Så var ni två ståndaktiga och följ icke deras väg som icke vet.

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ
سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

91. Och Vi förde Israels Barn genom havet, och Farao och hans härskaror förföljde dem med uppror och överträdelse till dess att han, när drunknings(katastrofen) hann upp honom, ropade: Jag tror att det icke finns någon gud förutom Han som Israels Barn tror på och jag är bland dem som underkastar sig (Honom.)

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ
آمَنتُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

92. Vad nu! Fastän du var olydig förut och var bland ofridsstiftarna.

آلْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩٢﴾

93. Så denna dag skall Vi rädda dig i din kropp (allena) så att du kan vara ett Tecken för dem (som kommer) efter dig. Och många av mänskligheten är förvisso obekymrade om Våra Tecken.

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً
وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٣﴾

94. Och vi tilldelade Israels Barn en utmärkt vistelseort och Vi försåg dem med goda ting, och de var icke oense förrän kunskapen

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُم
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ

kom till dem. Din Herre kommer förvisso att döma mellan dem på Uppståndelsens Dag beträffande det om vilket de (nu) är oense.

95. Och om du är tveksam beträffande det som Vi har sänt ned till dig, fråga dem som har läst Boken före dig. Sanningen har verkligen kommit till dig från din Herre, var därför icke bland dem som tvivlar.

96. Och var du icke bland dem som förkastar Allahs Tecken, annars skall du vara bland förlorarna.

97. De mot vilka din Herres påbud (om straff) har satts i verket, kommer förvisso icke att tro,

98. ens om varje Tecken kommer till dem till dess att de ser det svåra straffet.

99. Varför fanns det ingen stad, som trodde så att deras tro kunde ha gagnat dem, utom Jonas folk? När de trodde, undanröjde Vi det vanärande straffet i det nuvarande livet och Vi gav dem förnödenheter för en tid.

100. Och om din Herre hade (tvingat igenom) Sin Vilja, då skulle förvisso alla som finns på jorden ha trott tillsammans. Vill du då tvinga människor till att bli troende?

101. Och ingen själ kan tro utom med Allahs tillstånd. Och Han låter (Sin) vrede (sänkas) över dem som icke vill använda sitt förstånd.

102. Säg: Fundera över det som (händer) i himlarna och på jorden. Men Tecken och varningar gagnar icke ett folk som icke vill tro.

103. Vad väntar de då på utom de (straffens) dagars like, vilka (genomleds av) dem som gick bort före dem? Säg: Vänta då, (och) jag är med er bland dem som väntar.

104. Då skall Vi rädda Våra Sändebud och de som tror. Således har Vi låtit det åligga Oss att rädda dem som tror.

رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٩٣﴾
فَاِنْ كُنْتَ فِيْ شَكٍّ مِّمَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِيْنَ
يَقْرَءُوْنَ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَآءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿٩٤﴾
وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَتَكُوْنَ
مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٩٥﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٩٦﴾
وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٩٧﴾
فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَآ اِيْمَانُهَآ اِلَّا قَوْمَ
يُوْنُسَ لَمَّآ اٰمَنُوْا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٩٨﴾
وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِي الْاَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيْعًا
اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٩﴾
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَجْعَلُ
الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٠﴾
قُلِ انْظُرُوْا مَاذَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا تُغْنِي
الْاٰيٰتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠١﴾
فَهَلْ يَنْتَظِرُوْنَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾
ثُمَّ نُنَجِّيْ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كَذٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا
نُنْجِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٣﴾

105. Säg: O ni människor, om ni tvekar beträffande min religion, (vet då) att jag icke tillber dem som ni tillber istället för Allah, utan jag tillber (endast) Allah, Som låter er dö och jag har blivit befalld att vara bland de troende,

106. och (jag har också blivit befalld att överbringa Guds befallning till er:) Bestäm dig fast för tron (som en) som alltid är böjd (mot Allah,) och var du icke bland dem som tillskriver (Honom) medhjälpare,

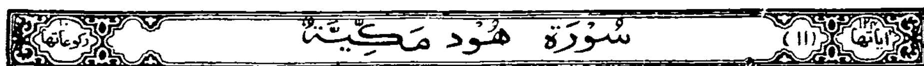
107. och åkalla förutom Allah icke någon annan som varken kan gagna eller skada dig. Och om du gjorde det, skulle du helt visst vara bland syndarna.

108. Och om Allah vållar dig skada finns det ingen som kan föra undan den utom Han, och om Han avser det goda för dig finns det ingen som kan driva tillbaka Hans nåd. Han låter den nå den Han vill av Sina tjänare. Och Han är den Mest Förlåtande, Barmhärtige.

109. Säg: O människor, (nu) har sanningen kommit till er från er Herre. Så den som följer vägledningen följer den bara till gagn för sin egen själ, och den som irrar vilse, förirrar sig bara mot den. Och jag är icke en vakthållare över er.

110. Och följ det som har uppenbarats för dig och var ståndaktig till dess att Allah ger (Sitt) domslut. Och Han är den Bäste av domare.

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْ دِيْنِيْ
فَلَآ اَعْبُدُ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَ لٰكِنْ
اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِيْ يَتَوَفّٰىكُمْ ۚۖ وَ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ
مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٥﴾
وَ اَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ۚ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٦﴾
وَ لَا تَدْعُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ
فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِّنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٧﴾
وَ اِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ۚ وَ
اِنْ يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهٖ ۗ يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ
يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۗ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٨﴾
قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنِ
اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿١٠٩﴾
وَ اتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَ اصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ ۚۖ وَهُوَ
خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿١١٠﴾ ع ١١

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

2. Alif Lam Ra. (Jag är Allah, den All-Seende.) Detta är en bok vars verser är fast förankrade (och fria från ofullkomlighet) och sedan har de förklarats i detalj. Den är från En Vis, (och) Allt-Underkunnig.

الٓرٰ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ
حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ (٢)

3. (Den lär) att du icke skall tillbe någon annan än Allah — Jag är en Varnare för er, och en glädjebärare från Honom —

اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ (٣)

4. och att ni söker förlåtelse hos er Herre och sedan vänder er till Honom. Han kommer att förse er med ett gott underhåll under en fastställd tid. Och Han kommer att ge Sin nåd till var och en som har gjort sig förtjänt. Och om ni vänder er bort, då fruktar jag en fruktansvärd dags straff för er.

وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ
مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ
فَضْلَهٗ ؕ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيْرٍ (٤)

5. Till Allah skall ni återvända, och Han har (full) makt över alla ting.

اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ (٥)

6. Nu sluter de sina bröst på det att de måtte dölja (sina onda tankar) för Honom. Han vet alltid vad de döljer och vad de uppenbarar, (även) när de döljer sig själva med sina dräkter. Han vet förvisso mycket väl vad som finns i (deras) hjärtan.

اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ؕ اَلَا
حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا
يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ (٦)

7. Och det finns icke en varelse som rör sig på jorden utan att det är Allah som förser den med dess uppehälle. Och Han känner dess tillfälliga vistelseort och dess stadigvarande hemvist. Allt (detta) finns (uppskrivet) i en klar Bok.

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا
وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ؕ كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ
مُّبِيْنٍ (٧)

8. Och det är Han som skapade himlarna och jorden i sex perioder — och Hans tron vilar på vatten — så att Han kan pröva vem av er som är bäst i sitt uppförande. Och om du säger: Ni skall förvisso uppresas efter döden, kommer de som icke tror förvisso att säga: Detta är ingenting annat än en klar synvilla.

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ
اَيَّامٍ وَّكَانَ عَرْشُهٗ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ
اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ مِنْۢ بَعْدِ
الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ

9. Och om Vi sköt upp deras straff till en beräknad tid, skulle de säkerligen säga: Vad håller det borta? På den dag då det skall komma till dem, skall det nu förvisso icke avvändas från dem och det som de brukade håna skall omsluta dem.

10. Och om Vi låter människan smaka på barmhärtighet från Oss och sedan tar bort den från henne då är hon i sanning förtvivlad, otacksam.

11. Och om Vi efter det att en motgång snuddat vid henne, låter henne smaka på framgång, kommer hon helt visst att säga: Alla olyckor är borta från mig. Se! hon är triumferade, skrytsam,

12. förutom de som är ståndaktiga och gör goda gärningar. Det är de som kommer att få förlåtelse och en stor belöning.

13. Kanske (de icke troende förgäves tror att) du kan (förmås) till att överge en del av det som har uppenbarats för dig, och att ditt bröst kanske rätas ut därigenom, ty de säger: Varför har icke en skatt sänts ned till honom eller en ängel kommit med honom. Du är sannerligen bara en Varnare, och Allah är Beskyddare över alla ting.

14. Säger de: Han har hittat på det? Säg: Visa då fram tio uppdiktade Suror lika den och åkalla vem ni kan utom Allah om ni är sannfärdiga.

15. Och om de icke antar din (utmaning,) vet då att den har uppenbarats innehållande det (som bara ligger inom) Allahs kännedom och att det icke finns någon gud förutom Han. Vill ni då underkasta er?

16. Till den som föredrar det nuvarande livet och dess glädjeämnen, kommer Vi att till fullo återbetala dem i detta (livet) för deras gärningar och de skall icke göras orätt däri.

17. Det är de som icke skall ha någonting i det Tillkommande utom Elden, och det som

مُّبِينٌ ﴿٨﴾
وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ
لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا
عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٩﴾
وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ
إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ﴿١٠﴾
وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۚ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١١﴾
إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُم
مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾
فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ
صَدْرُكَ أَن يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنزٌ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَا أَنتَ نَذِيرٌ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكِيلٌ ﴿١٣﴾
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِ
مُفْتَرَيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ إِن
كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤﴾
فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ
وَأَن لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٥﴾
مَن كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ
إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٦﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ

de arbetade på i detta (livet) skall bli till intet och förgäves skall det vara som de brukade göra.

18. Hur kan du förkasta den, som (står) på ett klart bevis från sin Herre, och ett vittne följer med från Honom (för att intyga hans sanning,) och som föregicks av Moses Bok, en vägledare och en barmhärtighet? De som ger akt på dessa tror på honom, och för vem helst av (motståndar-)partierna som icke tror på det, skall Elden vara hans utlovade plats. Så sväva icke du, o läsare i tvivel om det. Det är förvisso sanningen från din Herre, men de flesta människor tror icke.

19. Och vem är mer orättfärdig än den som smider en lögn mot Allah? Sådana skall visas fram inför sin Herre och (alla) vittnen kommer att säga: Det är dessa som ljög om sin Herre. Nu vilar Allahs förbannelse förvisso över syndarna,

20. som vänder (människor) bort från Allahs väg och försöker göra den krokig. Och det är dessa som icke tror på det Tillkommande.

21. Sådana kan aldrig tillintetgöra (Guds planer) i landet, icke heller har de några vänner vid sidan om Allah. Straffet kommer att fördubblas för dem. De kan varken se eller höra.

22. Det är dessa som har ödelagt sina själar, och det som de hittade på skall svika dem.

23. Det är otvivelaktigt de som skall bli de största förlorarna i det Tillkommande.

24. De som tror och gör goda gärningar och ödmjukar sig inför sin Herre — dessa är i sanning Himlens invånare, i den skall de alltid förbli.

25. Fallet med de två grupperna är likt (det) med de blinda och döva och de seende

وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾
أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ
وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ أُولَٰئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ
مَوْعِدُهُ ۚ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۚ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۚ أُولَٰئِكَ
يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ
الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾
الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٢٠﴾
أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ
لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ۘ يُضَاعَفُ لَهُمُ
الْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا
يُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٢﴾
لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٣﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ
رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٤﴾
مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَ

och hörande. Är (fallet) med dessa två lika? Vill ni då icke förstå?

26. Och Vi sände Noak till hans folk och han sade: Jag är i sanning enbart en Förmanare för er,

27. så att ni icke tillber någon annan än Allah. Jag fruktar verkligen en svår dags straff för er.

28. Hans folks ledare som icke trodde, svarade: Vi ser i dig ingenting annat än en människa lik oss själva, och vi ser att ingen har följt dig utom de som enligt alla yttre tecken är de ringaste bland oss. Och i dig ser vi ingen överhöghet över oss, nej, vi tror er vara lögnare.

29. Han sade: O mitt folk, säg mig om jag (har) ett klart bevis från min Herre och Han har skänkt mig en (stor) nåd från Sig Själv, vilken har förblivit okänd för er, (hur kommer det att bli för er?) Skall vi tvinga det på er medan ni är emot det?

30. O mitt folk, jag ber er icke om någon förmögenhet i gengäld för det. Min belöning finns bara hos Allah. Och jag ämnar icke köra bort dem som tror. De skall förvisso möta sin Herre. Men jag ser att ni är ett okunnigt folk.

31. Och o mitt folk, vem skulle hjälpa mig mot Allah, om jag skulle köra bort dem? Vill ni då icke ta er i akt?

32. Och jag säger icke till er att jag är i besittning av Allahs skatter, icke heller känner jag det osedda, icke heller säger jag: Jag är en ängel. Icke heller säger jag om dem som era ögon föraktar: Allah kommer icke att skänka dem något gott, — Allah vet bäst vad som finns i deras sinnen. I det fallet vore jag förvisso bland de orättfärdiga.

33. De sade: O Noak, du har sannerligen disputerat med oss och disputerat (länge och

ع ٢ وَالسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلٰى قَوْمِهِۦٓ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾
أَن لَّا تَعْبُدُوٓا إِلَّا اللّٰهَ ۖ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٧﴾
فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِۦ مَا نَرٰىكَ إِلَّا
بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ
أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ ۚ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ
بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِينَ ﴿٢٨﴾
قَالَ يٰقَوْمِ أَرَءَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَءَاتٰىنِي رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِۦ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ۖ
أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمْ لَهَا كٰرِهُونَ ﴿٢٩﴾
وَيٰقَوْمِ لَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللّٰهِ ۚ وَمَآ أَنَا۠ بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوٓا ۚ إِنَّهُم مُّلٰقُوا
رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيٓ أَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣٠﴾
وَيٰقَوْمِ مَن يَنصُرُنِي مِنَ اللّٰهِ إِن طَرَدتُّهُمْ ۚ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾
وَلَآ أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ أَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَآ أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَآ أَقُولُ لِلَّذِينَ
تَزْدَرِيٓ أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۖ اللّٰهُ
أَعْلَمُ بِمَا فِيٓ أَنفُسِهِمْ ۖ إِنِّيٓ إِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿٣٢﴾
قَالُوا يٰنُوحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا

ofta,) visa nu fram det du hotar oss med om du är bland de sannfärdiga.

34. Han sade: Allah ensam kan föra det till er om Han behagar, och ni kan icke omintetgöra (Hans syfte,)

35. och mitt råd kommer icke att gagna er om Allah avser att krossa er. Inte ens om jag försöker ge er ett uppriktigt råd. Han är er Herre och till Honom skall ni förmås att återvända.

36. Säger de: Han har hittat på det? Säg: Om jag har hittat på det vilar min skuld på mig och jag är fri från alla de brott som ni begår.

37. Och det uppenbarades för Noak: Ingen av ditt folk kommer att tro utom de som (redan) har trott, sörj därför icke över det de har gjort.

38. Och bygg Arken under Vår uppsikt och (som det befalldes) genom Vår uppenbarelse. Och tilltala Mig icke beträffande syndarna. De skall helt visst bli dränkta.

39. Och han började bygga Arken, och varje gång folkets ledare gick förbi honom, hånade de honom. Han sade: Om ni hånar oss (nu,) (kommer den tid när) vi skall håna er just så som ni (nu) hånar.

40. Då skall ni veta över vem det kommer ett straff som kommer att förnedra honom och (över vem) ett varaktigt straff kommer att falla.

41. Tills Vi — när Vår befallning kom och jordens källor flödade — sade: Skeppa in två av varje slag däri, hankön och honkön och din familj, och de som tror, utom de mot vilka ordet redan har uttalats. Och ingen hade trott på honom utom några få.

42. Och han sade: Gå ombord därpå. Dess kurs och dess förtöjning vare i Allahs namn. Min Herre är helt visst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٣﴾
قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُم بِهِ اللّٰهُ إِن شَآءَ وَ مَآ أَنْتُم
بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٣٤﴾
وَ لَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيٓ إِنْ أَرَدْتُّ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ
إِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ أَنْ يُّغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ
وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٣٥﴾
أَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِيْ
وَ أَنَا بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ﴿٣٦﴾
وَ أُوْحِيَ إِلٰى نُوْحٍ أَنَّهُ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا
مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٧﴾
وَ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَ وَحْيِنَا وَ لَا تُخَاطِبْنِيْ فِي
الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٣٨﴾
وَ يَصْنَعُ الْفُلْكَ وَ كُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِّنْ قَوْمِهِ
سَخِرُوْا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ
كَمَا تَسْخَرُوْنَ ﴿٣٩﴾
فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَنْ يَّأْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَ
يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٤٠﴾
حَتّٰٓى إِذَا جَآءَ أَمْرُنَا وَ فَارَ التَّنُّوْرُ قُلْنَا احْمِلْ فِيْهَا
مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَ أَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَ مَنْ اٰمَنَ وَ مَآ اٰمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيْلٌ ﴿٤١﴾
وَ قَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَ مُرْسٰىهَا
إِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤٢﴾

43. Och den rörde sig framåt med dem bland vågor som berg. Och Noak ropade till sin son, medan han (höll sig) tillbaka: O min son, gå ombord med oss och var icke med de icke troende.

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى
نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يّٰبُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَ
لَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِينَ ﴿٤٣﴾

44. Han svarade: Jag skall snart ta min (tillflykt) till ett berg som skall skydda mig mot vattnet. (Noak) sade: Denna dag finns det inget skydd (för någon) mot Allahs påbud, utom för den som Han visar barmhärtighet. Och vågor slog in mellan de två, så han var bland de dränkta.

قَالَ سَاٰوِيْ إِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ ۚ قَالَ
لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللّٰهِ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿٤٤﴾

45. Och det sades: O jord, svälj ditt vatten, och o himmel, sluta (regna.) Och vattnet förmåddes upphöra och saken var avgjord. Och Arken kom att landa på Al-Djudi. Och det sades: Förbannat vare det syndande folket.

وَقِيْلَ يٰٓأَرْضُ ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ أَقْلِعِيْ
وَغِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ
وَقِيْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٥﴾

46. Och Noak ropade till sin Herre och sade: Min Herre, min son är sannerligen av min familj, och Ditt löfte är förvisso sant och Du är den Mest Rättvise av domare.

وَنَادٰى نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِيْ مِنْ أَهْلِيْ
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٤٦﴾

47. (Allah) sade: O Noak, han är förvisso icke av din familj, han är sannerligen en (man) med orättfärdigt uppträdande. Så bed Mig icke om det, som du icke har någon kännedom om. Jag förmanar dig så att du icke blir (en) av de okunniga.

قَالَ يٰنُوْحُ إِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ ۚ إِنَّهٗ عَمَلٌ غَيْرُ
صَالِحٍ ۖ فَلَا تَسْئَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۖ إِنِّيْٓ
أَعِظُكَ أَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. (Noak) sade: Min Herre, jag ber Dig att skydda mig från att be Dig om det som jag icke har någon kännedom om. Och såvida Du icke förlåter mig och har förbarmande med mig, skall jag vara bland förlorarna.

قَالَ رَبِّ إِنِّيْٓ أَعُوْذُ بِكَ أَنْ أَسْئَلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ
عِلْمٌ ۖ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْٓ أَكُنْ مِّنَ
الْخٰسِرِيْنَ ﴿٤٨﴾

49. Det sades: O Noak, stig då ned från Oss i frid och välsignelser från Oss över dig och över folken (som skall födas av dem) med dig. Och (det kommer att finnas andra) folk vilka Vi skall ge uppehälle (för en tid,) sedan skall ett svårt straff komma över dem från Oss.

قِيْلَ يٰنُوْحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكٰتٍ عَلَيْكَ وَ
عَلٰٓى أُمَمٍ مِّمَّنْ مَّعَكَ ۚ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ
مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيْمٌ ﴿٤٩﴾

50. Detta är bland de budskap om det osedda, som Vi uppenbarar för dig. Du kände dem icke, varken du eller ditt folk, före detta.

تِلْكَ مِنْ أَنْبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهَآ إِلَيْكَ ۚ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَآ أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۚ فَاصْبِرْ ۚ

Så var du tålmodig, ty det (goda) slutet är för de Gudfruktiga.

51. Och till 'Ad (sände Vi) deras broder Hud. Han sade: O mitt folk, tillbed (endast) Allah. Ni har ingen gud utom Honom. (Genom att förbinda andra gudar med Honom) smider ni bara lögner.

52. O mitt folk, jag ber er icke om någon belöning för det. Min belöning finns endast hos Honom Som formade mig. Vill ni då icke förstå?

53. Och mitt folk, be er Herre om förlåtelse, vänd er sedan till Honom, Han kommer att sända moln över er som släpper ned ett överflöd av regn och han kommer att lägga styrka till er styrka. Och vänd er icke bort (från Honom som) syndare.

54. De sade: O Hud, du har icke visat oss något klart bevis, och vi tänker icke överge våra gudar (bara) på grund av det du säger, icke heller tänker vi tro dig,

55. vi kan bara säga att några av våra gudar har vanärat dig. Han svarade: Jag kallar förvisso Allah till Vittne, och vittna även ni om att jag är fri (från den synden) att ni förbinder,

56. (andra gudar) med Honom. Så smid (ni) alla planer mot mig, och ge mig inget uppskov,

57. jag har sannerligen satt min lit till Allah, min Herre och er Herre. Det finns ingen varelse som rör sig på jorden utan att Han håller den i pannluggen. Min Herre är förvisso på den rätta vägen (för att hjälpa dem som sätter sin lit till Honom.)

58. Om ni då vänder er bort, har jag redan meddelat er det, med vilket jag har sänts till er och min Herre kommer att låta ett annat folk ta er plats. Och ni kan icke alls skada Honom. Min Herre är förvisso Väktare över allting.

59. Och när Vår befallning kom, räddade Vi Hud och de som trodde med honom genom Vår särskilda barmhärtighet. Och Vi räddade dem från en svår plåga.

60. Och sådana var 'Ad. De förnekade sin Herres Tecken och var olydiga mot Hans Sän-

إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٠﴾
وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥١﴾
يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
الَّذِي فَطَرَنِي ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٢﴾
وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ
السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٣﴾
قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي
آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾
إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ ۗ قَالَ إِنِّي
أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾
مِنْ دُونِهِ ۖ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ﴿٥٦﴾
إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ۚ مَا مِنْ دَابَّةٍ
إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٧﴾
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ ۚ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا ۚ إِنَّ
رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٨﴾
وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٩﴾
وَتِلْكَ عَادٌ ۖ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ

debud och följde varje uppmaning från (sanningens) högmodiga fiender.

61. Och de förföljdes av en förbannelse i denna världen och på Uppståndelsens Dag. Se! 'Ad trodde icke på sin Herre. Se! Förintelse är befalld för 'Ad, Huds folk.

62. Och till Thamuds (stam) sände Vi deras broder Salih. Han sade: O mitt folk, tillbed Allah, ni har ingen annan gud än Honom. Han lyfte er upp från jorden och satte er tillrätta på den. Så bed Honom om förlåtelse och vänd er sedan helt till Honom. Min Herre är sannerligen nära (och) besvarar (bön.)

63. De sade: O Salih, bland oss var du en till vilken vi satte vårt hopp. Förbjuder du oss att tillbe det som våra fäder tillbad? Och vi svävar förvisso i oroande osäkerhet om det till vilket du kallar oss.

64. Han sade: O mitt folk, säg mig, om jag (grundar mitt anspråk) på ett klart bevis från min Herre och om Han har givit mig (en särskild) ynnest från Sig Själv, vem kommer då att hjälpa mig mot Allah om jag är olydig mot Honom? Så ni ökar bara min förintelse,

65. och o mitt folk, detta är Allahs honkamel, ett Tecken för er, så lämna henne (fri) på det att hon måtte äta på Allahs jord och berör henne icke med skada så att icke ett nära straff drabbar er.

66. Men de skar av hennes hälsena, sedan sade han: Fröjda er i era hus i tre dagar. Detta är ett löfte som icke kommer att svika.

67. Och när Vår befallning begav sig, räddade Vi Salih och de som trodde med honom genom Vår (särskilda) barmhärtighet från den dagens nesa. Din Herre är förvisso Stark, Mäktig.

68. Och en mäktig förödelse hann upp

وَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿٦٠﴾
وَ اُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اَلَآ
اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ۗ اَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُوْدٍ ﴿٦١﴾ ع
وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۗ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ۗ
اِنَّ رَبِّيْ قَرِيْبٌ مُّجِيْبٌ ﴿٦٢﴾
قَالُوْا يٰصٰلِحُ قَدْ كُنْتَ فِيْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ اَتَنْهٰنَآ
اَنْ نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا وَاِنَّنَا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا
تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ﴿٦٣﴾
قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ
وَاٰتٰىنِيْ مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ
عَصَيْتُهٗ ۫ فَمَا تَزِيْدُوْنَنِيْ غَيْرَ تَخْسِيْرٍ ﴿٦٤﴾
وَ يٰقَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ
فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ
قَرِيْبٌ ﴿٦٥﴾
فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ؕ
ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ ﴿٦٦﴾
فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صٰلِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ ۗ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿٦٧﴾
وَ اَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ

dem som hade felat och de föll raklånga i sina hus,

69. som om de aldrig hade bott däri. Kom ihåg! Thamud trodde icke på deras Herre. Så bort med Thamuds (stam.)

70. Och Våra sändebud kom förvisso till Abraham med glädjebudskap. De sade: (Vi bjuder dig) frid. Han svarade: Frid (vare med er,) och det dröjde icke länge innan han hämtade en stekt kalv.

71. Men när han såg att deras händer icke räcktes fram till den, ansåg han att de var främlingar och uppfattade fruktan för dem. De sade: Frukta icke, ty vi har sänts till Lots folk.

72. Och hans hustru stod (vid sidan) och hon skrattade, varpå Vi för (att försäkra henne) gav henne glädjebudskap om Isaks födelse och efter Isak om Jakob.

73. Hon sade: O ve över mig! Skall jag bära ett barn när jag är en synnerligen gammal kvinna och denne min make (också) är en mycket gammal man? Detta är sannerligen något märkvärdigt.

74. De sade: Förundrar du dig över Allahs påbud? Allahs barmhärtighet och Hans välsignelser är över er o husets folk. Han är helt visst Prisvärd, Ärorik.

75. Och när fruktan lämnade Abraham och de glada budskapen kom till honom började han be till Oss för Lots folk.

76. Abraham var sannerligen mild, ömhjärtad (och) vände sig ofta (till Oss.)

77. O Abraham, avstå från detta. Din Herres befallning har förvisso uttalats och ett straff kommer förvisso till dem, vilket icke kan avvärjas.

78. Och när Våra Sändebud kom till Lot, var han sorgsen för deras skull och kände sig hjälplös beträffande dem och han sade: Detta är en bedrövlig dag.

79. Och hans folk kom till honom, springande emot honom, darrande (av ilska,) och även före detta brukade de göra onda gär-

جٰثِمِينَ ﴿٦٨﴾
كَأَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَآ إِنَّ ثَمُودَا۟ كَفَرُوا۟ رَبَّهُمْ
ع أَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ ﴿٦٩﴾
وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ إِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا۟ سَلٰمًا ۖ
قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٧٠﴾
فَلَمَّا رَآ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ
مِنْهُمْ خِيفَةً ۚ قَالُوا۟ لَا تَخَفْ إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلٰى
قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧١﴾
وَامْرَأَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنٰهَا بِإِسْحٰقَ ۙ وَ
مِنْ وَّرَآءِ إِسْحٰقَ يَعْقُوبَ ﴿٧٢﴾
قَالَتْ يٰوَيْلَتٰىٓ ءَأَلِدُ وَأَنَا۠ عَجُوزٌ وَّهٰذَا بَعْلِى شَيْخًا ۖ
إِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٣﴾
قَالُوٓا۟ أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكٰتُهٗ
عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ۚ إِنَّهٗ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٤﴾
فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرٰهِيمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى
يُجٰدِلُنَا فِى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٥﴾
إِنَّ إِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوّٰهٌ مُّنِيبٌ ﴿٧٦﴾
يٰٓإِبْرٰهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هٰذَآ ۖ إِنَّهٗ قَدْ جَآءَ أَمْرُ
رَبِّكَ ۚ وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٧﴾
وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِىٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَّقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٨﴾
وَجَآءَهٗ قَوْمُهٗ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا۟

ningar. Han sade: Dessa är mina döttrar, så o mitt folk, (uppför er ordentligt till och med i era egna ögon) ty de borgar för en säkrare tillflykt. Så frukta Allah och vanära mig icke (genom att uppträda skamligt mot mina gäster.) Finns det icke en enda rättsinnad människa bland er?

80. De svarade: Du vet förvisso att vi icke har någon anklagelse mot dina döttrar, och du vet sannerligen vad vi önskar.

81. Han sade: Om jag ändå hade haft makt att ta itu med er eller om jag kunde söka mig till ett mäktigt stöd (för skydd.)

82. (Sändebuden sade:) O Lot, vi är din Herres Sändebud. De skall på inget sätt nå dig. Så ge dig av med din familj medan ännu en del av natten är (kvar) och låt ingen förutom din hustru se bakåt. Vad som skall drabba dem skall förvisso drabba henne (också.) Deras fastställda tid är i sanning morgonen. Är icke morgonen nära?

83. Så när Vårt påbud (begav sig) vände Vi den (staden) upp och ner och Vi lät lerstenar regna över den, lager på lager,

84. utsedda (för dem) i Allahs (befallning.) Och ett sådant (straff) är icke avlägset från (den nuvarande tidens) syndare.

85. Och till Midian (sände Vi) deras broder Shu'aib. Han sade: O mitt folk, tillbed Allah. Ni har ingen annan gud än Honom. Och giv icke kort längd och liten vikt. Jag ser er i (ett tillstånd av) framgång och jag fruktar en förintande dags straff för er.

86. Och o mitt folk, ge fullt mått och full vikt med rättfärdighet och beröva icke folk deras fulla rättigheter och begå icke orättfärdighet i landet och stifta ofrid.

87. Det som Allah har lämnat (hos er) är

يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيْ هُنَّ
اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ فِيْ ضَيْفِيْ اَلَيْسَ
مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيْدٌ ﴿٧٩﴾
قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِيْ بَنٰتِكَ مِنْ حَقٍّ وَاِنَّكَ
لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ ﴿٨٠﴾
قَالَ لَوْ اَنَّ لِيْ بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِيْٓ اِلٰى رُكْنٍ شَدِيْدٍ ﴿٨١﴾
قَالُوْا يٰلُوْطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْٓا اِلَيْكَ فَاَسْرِ
بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ
اِلَّا امْرَاَتَكَ اِنَّهٗ مُصِيْبُهَا مَآ اَصَابَهُمْ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ
الصُّبْحُ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيْبٍ ﴿٨٢﴾
فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا
عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ مَّنْضُوْدٍ ﴿٨٣﴾
مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ
ع بِبَعِيْدٍ ﴿٨٤﴾
وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ
وَالْمِيْزَانَ اِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ ﴿٨٥﴾
وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا
تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ
مُفْسِدِيْنَ ﴿٨٦﴾
بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ وَمَآ اَنَا

bättre för er, om ni är troende. Och jag är icke (förordnad) som vakt över er.

عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ۝٨٧

88. De svarade: O Shu'aib, bjuder dina Böner dig att vi skall lämna det som våra fäder tillbad, eller att vi upphör göra det som vi behagar med vår egendom? Du (anser förvisso dig själv) vara mycket förståndig (och) rättsinnad.

قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَن نَّتْرُكَ مَا
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَن نَّفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۝٨٨

89. Han sade: O mitt folk, säg mig om jag (står) på ett klart bevis från min Herre, och om Han har dragit försorg om mig från Sig Själv med ett gott uppehälle (vilket svar vill ni ge Honom?) Och jag önskar icke att göra (just) det mot er, som jag ber er om att icke göra. Jag önskar bara ställa allt till rätta så långt jag kan. Jag har ingen makt (att verkställa någonting) utom genom Allah. På Honom litar jag och till Honom vänder jag mig.

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن
رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا
الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝٨٩

90. Och o mitt folk, låt icke (er) fientlighet mot mig leda er (till detta) att något liknande det som drabbade Noaks folk eller Huds folk eller Salihs folk, skulle drabba er, och Lots folk är icke långt från er,

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَن يُصِيبَكُم مِّثْلُ
مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ
وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنكُم بِبَعِيدٍ ۝٩٠

91. och sök er Herres förlåtelse, vänd er sedan (helt) till Honom. Min Herre är i sanning Barmhärtig, Synnerligen Kärleksfull.

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ
وَدُودٌ ۝٩١

92. De svarade: O Shu'aib, vi förstår icke så mycket av vad du säger och vi ser förvisso att du är svag bland oss. Och var det icke för din stam, skulle vi förvisso stena dig. Och du är icke stark emot oss.

قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا
لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَ
مَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۝٩٢

93. Han sade: O mitt folk, är min stam mäktigare för er än Allah? Och ni har kastat Honom bakom era ryggar (som något åsidosatt.) Min Herre omfattar förvisso allt vad ni gör.

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ
وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝٩٣

94. Och o mitt folk, handla i enlighet med er styrka. Jag handlar också. Snart kommer ni att veta över vem ett straff nedsänks, vilket kommer att vanhedra honom, och vem det är som är en lögnare. Och vänta, jag väntar förvisso också med er.

وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ
تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ
وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝٩٤

95. Och när Vår befallning (kom) räddade Vi Shu'aib och de som hade trott med honom genom Vår (särskilda) barmhärtighet, och straff drabbade dem som hade gjort fel, så att de låg utsträckta i sina hus,

96. som om de aldrig hade varit bosatta däri. Så Midians folk förbannades så som Thamuds folk hade förbannats (dessförinnan).

97. Och Vi sände förvisso Moses med Våra Tecken och en uppenbar befogenhet,

98. till Farao och hans ledare, men de följde Faraos befallning, och Faraos befallning var alls icke rättfärdig.

99. På Uppståndelsens Dag kommer han att leda sitt folk och leda dem in i Elden. Och ond kommer sannerligen den bestämmelseort att vara som de anländer till.

100. Och de förföljs av en förbannelse i detta livet och på Uppståndelsens Dag. Ond är den gåva som kommer att skänkas (dem.)

101. Det är (en del) av budskapen om de (ödelagda) städerna, Vi berättar det för dig. Bland dem står (några) och (några) har mejats ned (likt skörden.)

102. Och Vi gjorde dem icke orätt, utan de gjorde orätt mot sig själva och deras gudar vilka de åkallade istället för Allah var alls icke till någon hjälp för dem när din Herres påbud (om straff) (kom,) och de lade icke annat än fördärv till dem.

103. Sådan är din Herres angrepp när Han angriper städerna medan de handlar fel. Hans anfall är helt visst våldsamt och strängt.

104. I det finns det förvisso ett Tecken för den som fruktar det Tillkommandes straff. Det är en dag på vilken hela mänskligheten skall samlas ihop och det är en dag som skall bevittnas (av alla.)

105. Och Vi skjuter icke upp den utom för en beräknad tid.

وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا
فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٩٥﴾
كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ؕ اَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ
ثَمُوْدُ ﴿٩٦﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٩٧﴾
اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاتَّبَعُوْۤا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَاۤ
اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ﴿٩٨﴾
يَقْدُمُ قَوْمَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ؕ وَبِئْسَ
الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ ﴿٩٩﴾
وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ بِئْسَ الرِّفْدُ
الْمَرْفُوْدُ ﴿١٠٠﴾
ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْقُرٰى نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا قَآئِمٌ
وَّحَصِيْدٌ ﴿١٠١﴾
وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَمَاۤ اَغْنَتْ
عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ
شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ؕ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ﴿١٠٢﴾
وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ اِذَاۤ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ؕ
اِنَّ اَخْذَهٗۤ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ ﴿١٠٣﴾
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ؕ ذٰلِكَ
يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ ۙ لَّهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿١٠٤﴾
وَمَا نُؤَخِّرُهٗۤ اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ﴿١٠٥﴾

106. På den dag då den kommer skall ingen själ tala utom med Hans tillstånd, då kommer (vissa) av dem att bli olyckliga och (andra) lyckliga.

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٦﴾

107. När det gäller de olyckliga skall de vara i Elden, i vilken det kommer att bli ett suckande och snyftande för dem,

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٧﴾

108. och förbli däri så länge som himlarna och jorden förblir, utom det som din Herre kan vilja. Din Herre gör förvisso vad Han behagar.

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٠٨﴾

109. Men när det gäller de lyckliga, skall de vara i Himlen, och förbli däri så länge som himlarna och jorden förblir, utom det som din Herre kan vilja — en gåva som det icke går att göra slut på.

وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۖ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٩﴾

110. Så sväva du icke i tvivel, (o läsare,) om det som dessa (människor) tillber. De tillber bara som deras fäder tillbad förut, och Vi skall förvisso betala dem deras oförminskade del fullt ut.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَٰؤُلَاءِ ۚ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١١٠﴾

111. Och Vi gav sannerligen Moses Boken, men olikheter skapades däri, och hade det icke varit för ett ord som redan sänts fram från din Herre, skulle saken mellan dem ha beslutats (långt dessförinnan,) och (nu) svävar dessa folk i ett oroande tvivel beträffande den.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١١﴾

112. Din Herre kommer sannerligen att återbetala dem fullt ut i enlighet med deras gärningar. Han är förvisso Väl Medveten om allt som de gör.

وَإِنَّ كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ ۚ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١٢﴾

113. Så stå du upprätt, som du har blivit befalld, och (även) de som har vänt sig (mot Allah) med dig, och överskrid ni icke gränserna, (ty) Han ser förvisso vad ni gör.

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۚ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٣﴾

114. Och drag er icke mot den som gör fel, så att Elden icke vidrör er, och ni kommer icke att ha några vänner utom Allah, icke heller skall ni bli hjälpta.

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿١١٤﴾

115. Och förrätta Bönen vid dagens två ändar, och under några av nattens timmar.

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِنَ اللَّيْلِ ۚ إِنَّ

Goda gärningar fördriver sannerligen de onda gärningarna. Detta är en påminnelse för dem som vill komma ihåg.

الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّاٰتِ ۭ ذٰلِكَ ذِكْرٰى
لِلذّٰكِرِيْنَ ﴿١١٥﴾

116. Och var du ståndaktig, Allah låter förvisso icke de rättfärdigas belöning gå förlorad.

وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٦﴾

117. Varför fanns det då icke personer som i generationerna före er ägde förstånd, som skulle ha förbjudit sedefördärv på jorden, utom några få bland dem som Vi räddade? Men de orättfärdiga fortsatte att njuta av de goda ting vilka de gavs i mångfald, och de blev skyldiga.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوْا بَقِيَّةٍ
يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِى الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّنْ
اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَآ اُتْرِفُوْا فِيْهِ
وَكَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿١١٧﴾

118. Och din Herre skulle icke förstöra städerna med orätt medan deras folk var rättfärdiga.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا
مُصْلِحُوْنَ ﴿١١٨﴾

119. Och om din Herre hade (tvingat igenom) Sin Vilja, skulle Han helt visst ha gjort mänskligheten till ett folk, men de ville icke sluta upp med att vara oense,

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا
يَزَالُوْنَ مُخْتَلِفِيْنَ ﴿١١٩﴾

120. utom de med vilka din Herre har haft förbarmande, och för detta har Han skapat dem. Men din Herres ord skall gå i uppfyllelse: Jag kommer sannerligen att fylla Helvetet med (de olydiga) de stora och de helt vanliga människorna alla tillsammans.

اِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ ۭ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۭ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ
رَبِّكَ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٠﴾

121. Och Vi berättar alla (viktiga) budskap om Sändebuden för dig, genom vilka Vi styrker ditt hjärta. Och häri har sanningen kommit till dig och en förmaning och en påminnelse för troende.

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهٖ
فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِىْ هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَّذِكْرٰى
لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢١﴾

122. Och säg till dem som icke tror: Handla som ni kan, vi handlar (också,)

وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ ۭ اِنَّا عٰمِلُوْنَ ﴿١٢٢﴾

123. och vänta ni, vi väntar (också.)

وَانْتَظِرُوْا ۚ اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿١٢٣﴾

124. Och det osedda i himlarna och på jorden tillhör Allah, och till Honom skall hela fallet hänföras. Så tillbed Honom och sätt din lit till Honom (allena.) Och din Herre är icke obekymrad om vad ni gör.

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ
فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۭ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٤﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Alif Lam Ra. (Jag är Allah, den All-Seende.) Dessa är verserna i en klar Bok.

3. Vi har uppenbarat den — en ofta uppläst bok på ett klart och tydligt språk — på det att ni måtte förstå.

4. Vi berättar för dig den bästa berättelsen i det att Vi har uppenbarat denna Qur'an för dig, fastän du före detta var bland dem som är omedvetna (om sanningen.)

5. (Minns den tid) då Josef sade till sin fader: O min fader, (i en dröm) såg jag elva stjärnor och solen och månen, jag såg dem buga sig vördnadsfullt för mig.

6. Han sade: O min käre son, berätta icke din dröm för dina bröder, så att de icke planerar en sammansvärjning mot dig, ty Satan är en öppen fiende för människan,

7. och sålunda (som du har sett,) skall din Herre utvälja dig och lära dig tolkningen av (Gudomliga) ting och fullkomna Sin ynnest över dig och över Jakobs familj, liksom Han fullkomnade den över dina två förfäder — Abraham och Isak. Din Herre är sannerligen All-Vetande, Vis.

8. Josef och hans bröder är förvisso ett Tecken för de frågande,

9. när de sade (till varandra:) Josef och hans broder är sannerligen kärare för vår fader än vi (är,) fastän vi är en stark grupp. Vår fader svävar förvisso i en uppenbar villfarelse.

10. (Så finn en utväg till) att döda Josef eller köra bort honom till något avlägset land, så att er faders ynnest blir enbart till er, och därefter kan ni (ångra) er (och) bli rättfärdiga människor.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
الۤرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ②
اِنَّاۤ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ③
نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَاۤ اَوْحَيْنَاۤ
اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ
الْغٰفِلِيْنَ ④
اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰۤاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِيْ سٰجِدِيْنَ ⑤
قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰۤى اِخْوَتِكَ فَيَكِيْدُوْا
لَكَ كَيْدًا ۭ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ⑥
وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيْلِ
الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَعَلٰۤى اٰلِ يَعْقُوْبَ
كَمَاۤ اَتَمَّهَا عَلٰۤى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ۭ
ع اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ⑦
لَقَدْ كَانَ فِيْ يُوْسُفَ وَاِخْوَتِهٖۤ اٰيٰتٌ لِّلسَّاۤئِلِيْنَ ⑧
اِذْ قَالُوْا لَيُوْسُفُ وَاَخُوْهُ اَحَبُّ اِلٰۤى اَبِيْنَا مِنَّا وَ
نَحْنُ عُصْبَةٌ ۭ اِنَّ اَبَانَا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنِ ⑨
اقْتُلُوْا يُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا يَّخْلُ لَكُمْ وَجْهُ
اَبِيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا مِنْ بَعْدِهٖ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ ⑩

11. En av dem sade: Döda icke Josef, men om ni måste göra (någonting,) kasta honom då till botten i en djup brunn; några av de resande kommer att plocka upp honom.

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي
غَيٰبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ
فٰعِلِينَ ﴿١١﴾

12. De sade: O vår fader, varför litar du icke på oss beträffande Josef, när vi helt visst önskar honom uppriktig välgång.

قَالُوا يٰٓأَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلٰى يُوسُفَ وَإِنَّا
لَهُ لَنٰصِحُونَ ﴿١٢﴾

13. Sänd honom med oss imorgon så att han kan ha roligt och leka och vi skall förvisso hålla vakt över honom.

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحٰفِظُونَ ﴿١٣﴾

14. Han sade: Det smärtar mig att ni skall föra bort honom, och jag fruktar att vargen skall förtära honom medan ni är obekymrade om honom.

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَن تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَن
يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنتُمْ عَنْهُ غٰفِلُونَ ﴿١٤﴾

15. De sade: Om vargen skulle förtära honom fastän vi är en stor grupp då skall vi förvisso vara (stora) förlorare.

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا
لَّخٰسِرُونَ ﴿١٥﴾

16. Så när de förde bort honom och var överens om att placera honom på bottnen av en djup brunn och sände Vi uppenbarelse till honom (och sade:) (En dag) skall du förvisso tala om för dem denna dags gärning, och de visste icke.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيٰبَتِ الْجُبِّ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُم بِأَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

17. Och de kom gråtande till sin fader på aftonen.

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٧﴾

18. De sade: O vår fader, vi tävlade med varandra och lämnade kvar Josef med våra tillhörigheter och vargen förtärde honom, men du kommer icke att tro oss fastän vi säger sanningen.

قَالُوا يٰٓأَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ
عِندَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا
وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِينَ ﴿١٨﴾

19. Och de kom med falskt blod på hans skjorta. Han sade: Detta (som ni säger) är icke (sant) utan era sinnen har låtit detta bedrägeri tyckas er lockande. Så passande tålamod (krävs nu.) Och det är bara Allah, Vars hjälp skall sökas mot det som ni påstår.

وَجَاءُوا عَلٰى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ
لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ
عَلٰى مَا تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

20. Och där kom en karavan med resande och de sände sin vattenhämtare. Och han sänkte ned sin spann (i brunnen.) Oh, goda nyheter, sade han, här är en yngling! Och de

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلٰى دَلْوَهُ
قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلٰمٌ وَأَسَرُّوهُ بِضٰعَةً وَاللّٰهُ

gömde honom som en handelsvara, och Allah visste väl vad de gjorde.

21. Och de sålde honom för ett futtigt pris, några få dirhamer, och de var icke intresserade av att göra sig en förtjänst på detta.

22. Och (den man) från Egypten som köpte honom, sade till sin hustru: Gör hans vistelse hos oss hedervärd. Kanske kan vi dra nytta av honom annars kan vi kanske adoptera honom som en son. Och sålunda upprättade Vi Josef i landet och (Vi gjorde så) för att Vi också skulle kunna lära honom (de gudomliga) tingens tolkning. Och Allah har full makt över Sitt påbud, men de flesta människor vet det icke.

23. Och när han nådde sin fulla mognads (ålder,) skänkte vi honom omdöme och kunskap. Och sålunda belönar Vi dem som gör gott.

24. Och hon, i vars hus han var, försökte förföra honom mot hans vilja. Och hon regladedörrarna och sade: Kom nu. Han sade: Jag söker skydd hos Allah. Han är min Herre. Han har gjort min vistelse (hos er) hedervärd. Syndarna har sannerligen aldrig framgång.

25. Och hon åtrådde sannerligen honom och han skulle också ha åtrått henne om han icke hade sett sin Herres uppenbara Tecken. (Sålunda hände det) att Vi kunde avvända (allt) ont och all oanständighet från honom. Han var förvisso (en) av Våra utvalda tjänare.

26. Och de båda sprang mot dörren och (i kampen) rev hon sönder hans skjorta bakifrån och de fann hennes herre vid dörren. Hon sade till honom: Vilket kan straffet bli för en som avsåg ont mot din hustru, annat än inspärrning eller en svår aga?

27. (Josef) sade: Det var hon som försökte förleda mig mot min vilja. Och ett vitten från hennes hushåll bar vittnesbörd (och sade:) Om hans skjorta är sönderriven framifrån, så har hon talat sanning och han är en lögnare,

عَلِيمٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾
وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۭ بَخْسٍ دَرَٰهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا۟
ع ٢ ١٢ فِيهِ مِنَ ٱلزَّٰهِدِينَ ﴿٢١﴾
وَقَالَ ٱلَّذِى ٱشْتَرَىٰهُ مِن مِّصْرَ لِٱمْرَأَتِهِۦٓ أَكْرِمِى
مَثْوَىٰهُ عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَآ أَوْ نَتَّخِذَهُۥ وَلَدًا ۚ وَكَذَٰلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى ٱلْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُۥ مِن تَأْوِيلِ
ٱلْأَحَادِيثِ ۚ وَٱللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰٓ أَمْرِهِۦ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾
وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥٓ ءَاتَيْنَٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣﴾
وَرَٰوَدَتْهُ ٱلَّتِى هُوَ فِى بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِۦ وَغَلَّقَتِ
ٱلْأَبْوَٰبَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ ٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ
رَبِّىٓ أَحْسَنَ مَثْوَاىَ ۖ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٢٤﴾
وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِۦ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَآ أَن رَّءَا بُرْهَٰنَ رَبِّهِۦ ۚ
كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ ٱلسُّوٓءَ وَٱلْفَحْشَآءَ ۚ إِنَّهُۥ مِنْ
عِبَادِنَا ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿٢٥﴾
وَٱسْتَبَقَا ٱلْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُۥ مِن دُبُرٍ وَ
أَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا ٱلْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ أَرَادَ
بِأَهْلِكَ سُوٓءًا إِلَّآ أَن يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾
قَالَ هِىَ رَٰوَدَتْنِى عَن نَّفْسِى ۚ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
أَهْلِهَآ إِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِن قُبُلٍ فَصَدَقَتْ
وَهُوَ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿٢٧﴾

28. men om hans skjorta är sönderriven bakifrån, så har hon ljugit och han är bland de sannfärdiga.

29. Så när han såg att hans skjorta var sönderriven bakifrån sade han: Detta är förvisso ett påhitt av er kvinnor. Ert knep är förvisso mäktigt.

30. O Josef, ha du överseende med detta (ofog,) och du, (o kvinna,) be om förlåtelse för din synd. Du är förvisso bland de skyldiga.

31. Och kvinnorna i staden sade: 'Aziz hustru försöker förleda sin slavpojke mot hans vilja. Han har förblindat henne med kärlek. Vi ser henne sannerligen sväva i uppenbar villfarelse.

32. Och när hon hörde talas om deras listiga viskande, sände hon efter dem och förberedde en måltid för dem, och gav var och en av dem en kniv och sade (sedan till Josef:) Kom fram till dem. Och när de såg honom, fann de honom vara (en person av) stor värdighet och i (sin förvåning) skar de sig i händerna, och sade: Allah, beskydda honom från allt ont! Detta är icke en mänsklig varelse, detta är inget annat än en ädel ängel.

33. Hon sade: Och detta är den beträffande vilken ni klandrade mig. Jag försökte verkligen förleda honom mot hans vilja, men han bevarade sig själv (mot synd.) Och om han nu icke gör vad jag befaller honom, skall han helt visst spärras in och bli (en) av de förödmjukade.

34. (Därefter bad Josef:) O min Herre, fängelse är mig kärare än det som de inbjuder mig till, och såvida Du icke vänder bort deras svek från mig skall jag böjas mot dem och vara bland de okunniga.

35. Så hans Herre hörde hans bön, och räddade honom från deras plan. Han är förvisso All-Hörande, den All-Vetande.

وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٨﴾
فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ كَيْدِكُنَّ
اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ ﴿٢٩﴾
يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا وَاسْتَغْفِرِيْ لِذَنْۢبِكِ
اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِـِٕيْنَ ﴿٣٠﴾ ع ٣ ١٣
وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِيْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ
فَتٰىهَا عَنْ نَّفْسِهٖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا اِنَّا لَنَرٰىهَا
فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣١﴾
فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ
لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا وَّ
قَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ
اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا اِنْ هٰذَا
اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ ﴿٣٢﴾
قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِيْ لُمْتُنَّنِيْ فِيْهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ
عَنْ نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا اٰمُرُهٗ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿٣٣﴾
قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِيْ اِلَيْهِ
وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ
مِّنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٤﴾
فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ اِنَّهٗ
هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٥﴾

36. Efter det att de hade sett tecken på (hans oskuld,) gick det sedan upp för dem (ledarna) att (de för att bevara sitt goda namn) borde spärra in honom för en tid.

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ
حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٣٦﴾ ع

37. Och tillsammans med honom sattes två unga män i fängelset. En av dem sade: Jag ser mig själv pressa vin (i en dröm). Och den andre sade: Jag ser mig själv (i en dröm) med bröd på huvudet av vilket fåglarna äter. Upplys oss om tolkningen av det, ty vi ser att du är bland de rättfärdiga.

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيٰنِ ۗ قَالَ اَحَدُهُمَآ اِنِّيْٓ
اَرٰىنِيْٓ اَعْصِرُ خَمْرًا ۚ وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَحْمِلُ
فَوْقَ رَاْسِيْ خُبْزًا تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ۗ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ
اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٧﴾

38. Han svarade: Den föda som ni får, skall icke nå er, men jag skall upplysa er om tolkningen av det innan den når er. Detta är på grund av vad min Herre har lärt mig. Jag har avsagt mig deras religion som icke tror på Allah och som icke tror på det Tillkommande.

قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيْلِهٖ
قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ۗ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِيْ رَبِّيْ ۗ اِنِّيْ تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
كٰفِرُوْنَ ﴿٣٨﴾

39. Och jag har följt mina fäders — Abraham och Isak och Jakob — religion. Det passar sig icke för oss att förbinda någon som medhjälpare till Allah. Detta är Allahs nåd över oss och över mänskligheten, men de flesta människor är otacksamma,

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۗ
مَا كَانَ لَنَآ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ ذٰلِكَ مِنْ
فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٩﴾

40. O mina två fängelsekamrater, är många herrar som är olika varandra bättre än Allah, den Ende, den Absolut Högste?

يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ
اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤٠﴾

41. Ni tillber ingenting annat bredvid Allah än (enbart) namn som ni har givit, ni och era fäder; Allah har icke sänt någon befogenhet till det. Beslutet (vilar endast) hos Allah. Han har befallt att ni icke skall tillbe (någonting) utom Honom. Detta är den eviga sanningens tid men de flesta människor vet det icke,

مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوْهَآ
اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۗ اِنِ
الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۗ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ ۗ ذٰلِكَ
الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾

42. o mina två fängelsekamrater, beträffande den ene av er kommer han att hålla upp vin för sin herre att dricka, och beträffande den andre, kommer han att korsfästas, så att

يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّآ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِيْ رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ
وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَّاْسِهٖ ۗ

fåglarna kommer att äta av hans huvud. Saken ni frågade om har blivit kungjord.

43. Och han sade till den som han trodde skulle bli befriad av de två: Nämn mig för din herre. Men Satan lät honom glömma att nämna det för sin herre, så han förblev i fängelse för några år.

44. Och Kungen sade (till sina hovmän:) (I en dröm) ser jag sju feta kor som sju magra åt av, och sju gröna sädesax och sju andra förtorkade. O ni ledare, förklara meningen med min dröm för mig, om ni kan tolka drömmar.

45. De svarade: (Detta är) hopblandade drömmar och vi känner icke tolkningen av (hopblandade) drömmar.

46. Och den som befriats av de två och som (nu) efter en tid kom ihåg, sade: Jag skall låta er veta dess mening, sänd därför mig.

47. (Och han kom till Josef och sade:) Josef! O du sanningens man förklara du för oss meningen i (att i en dröm se) sju feta kor som sju magra förtär, och sju gröna sädesax och sju andra förtorkade, så att jag kan återvända till folket så att de kan få veta (tolkningen.)

48. (Josef) svarade: Ni skall så under sju år, och arbeta flitigt hela tiden, lämna sedan det ni skördar i axen utom helt litet som ni skall äta,

49. Efter det skall det sedan komma sju hårda år, som skall förtära allt det som ni lagt åt sidan för dem i förväg, utom helt litet som ni kan bevara,

50. efter det skall det komma ett år med ett överflöd av regn för människorna, under vilket de kommer att kunna pressa (vin och olja.)

51. Och Kungen sade: För honom till mig. Men när sändebudet kom till honom, sade han: Gå tillbaka till din herre och fråga honom hur det gick för kvinnorna som skar sina hän-

قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِىْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ﴿٤٢﴾
وَقَالَ لِلَّذِىْ ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِىْ عِنْدَ
رَبِّكَ فَاَنْسٰهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِى السِّجْنِ
ع ١٥ بِضْعَ سِنِيْنَ ﴿٤٣﴾
وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّىْٓ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ
سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ؕ يٰۤاَيُّهَا
الْمَلَاُ اَفْتُوْنِىْ فِىْ رُءْيَاىَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ﴿٤٤﴾
قَالُوْۤا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِيْلِ الْاَحْلَامِ
بِعٰلِمِيْنَ ﴿٤٥﴾
وَقَالَ الَّذِىْ نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ
بِتَاْوِيْلِهٖ فَاَرْسِلُوْنِ ﴿٤٦﴾
يُوْسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ اَفْتِنَا فِىْ سَبْعِ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ
يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعِ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ
يٰبِسٰتٍ ۙ لَّعَلِّىْۤ اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٧﴾
قَالَ تَزْرَعُوْنَ سَبْعَ سِنِيْنَ دَاَبًا ۚ فَمَا حَصَدْتُّمْ فَذَرُوْهُ
فِىْ سُنْۢبُلِهٖۤ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا تَاْكُلُوْنَ ﴿٤٨﴾
ثُمَّ يَاْتِىْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَّاْكُلْنَ مَا
قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا تُحْصِنُوْنَ ﴿٤٩﴾
ثُمَّ يَاْتِىْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ فِيْهِ يُغَاثُ النَّاسُ
ع ١٦ وَفِيْهِ يَعْصِرُوْنَ ﴿٥٠﴾
وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُوْنِىْ بِهٖ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُ الرَّسُوْلُ قَالَ
ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْئَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الّٰتِىْ قَطَّعْنَ

der, ty min Herre känner väl deras (sluga) avsikt.

52. (Kungen) sade (till kvinnorna:) Vad var (sant) i er sak när ni försökte förleda Josef mot hans vilja? De sade: Han avhöll sig (från synd) av fruktan för Allah — vi har icke vetat om något ont mot honom. 'Aziz hustru sade: Nu har sanningen kommit i dagen. Det var jag som försökte förleda honom mot hans vilja och han är helt visst bland de sannfärdiga.

53. (Josef sade: Jag bad om att denna förfrågan skulle utföras) så att ('Aziz) kan veta att jag icke var falsk mot honom i (hans) frånvaro och att Allah icke låter de otrognas plan lyckas,

54. och jag anser icke mig själv vara fri från svaghet — själen är visserligen benägen till att påbjuda det onda — utom det över vilket min Herre har förbarmande. Min Herre är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

55. Och Kungen sade: För honom till mig så att jag kan behålla honom särskilt för min egen person. Och när han hade talat till honom, sade han: Denna dag är du (en person) med en fastställd ställning (och) ett förtroende hos oss.

56. (Josef) sade: Förordna mig över landets skatter, ty jag är en god uppsyningsman (och) har kunskap om (dessa ting.)

57. Och sålunda upprättade Vi Josef i landet. Han bodde däri var helst han behagade. Vi skänker Vår barmhärtighet till vem helst Vi behagar och Vi låter icke de rättfärdigas belöning gå förlorad.

58. Och belöningen i det Tillkommande är förvisso bättre för dem som tror och fruktar (Gud.)

59. Och Josefs bröder kom och inställde sig hos honom, och han kände igen dem, men de kände icke igen honom.

60. Och när han hade försett dem med deras förnödenheter, sade han: För er bror på er faders (sida) till mig. Ser ni icke att jag ger er fullt mått och att jag är den bäste av värdar.

61. Men om ni icke för honom till mig, då skall det icke finnas något mått (av säd) för er från mig icke heller skall ni komma mig nära.

أَيْدِيَهُنَّ ۚ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾
قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدتُّنَّ يُوسُفَ عَن نَّفْسِهِ ۚ
قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِن سُوءٍ ۚ قَالَتِ امْرَأَتُ
الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدتُّهُ عَن نَّفْسِهِ
وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٢﴾
ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٣﴾
وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ
إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾
وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي ۖ فَلَمَّا
كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٥﴾
قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾
وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ
يَشَاءُ ۚ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَاءُ ۖ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾
وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾
وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ
لَهُ مُنكِرُونَ ﴿٥٩﴾
وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَّكُم
مِّنْ أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ
الْمُنزِلِينَ ﴿٦٠﴾
فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِندِي وَلَا
تَقْرَبُونِ ﴿٦١﴾

62. De svarade: Vi skall försöka förmå hans fader att lämna honom och vi skall helt säkert göra (det.)

63. Och han sade till sina tjänare: Lägg tillbaka deras pengar i deras sadelväskor så att de kan upptäcka det när de återvänder till sin familj, måhända kommer de tillbaka.

64. Och när de återvände till sin fader, sade de: O vår fader, något (ytterligare) mått av säd har förnekats oss så sänd vår bror med oss, så att vi kan få vårt mått, och vi är sannerligen i stånd att ta hand om honom.

65. Han sade: Kan jag anförtro honom åt er, (utom med samma resultat som när) jag förut anförtrodde hans bror åt er? Men Allah är den Bäste Beskyddaren, och Han är den Mest Barmhärtige av dem som visar förbarmande.

66. Och när de packade upp sina tillhörigheter fann de sina pengar givna tillbaka till dem. De sade: O vår fader, vad (mer) kan vi önska? Här är våra pengar givna oss åter. Vi skall hämta förnödenheter för vår familj, och beskydda vår bror och vi skall få ett extra mått på en kamellast. Det är ett mått som det är lätt (att få.)

67. Han sade: Jag vill icke sända honom med er förrän ni ger mig ett högtidligt löfte i Allahs namn att ni helt säkert för honom till mig, såvida (det icke är så) att ni omringas. Och när de hade givit honom sitt högtidliga löfte, sade han: Allah vakar över vad ni säger.

68. Och han sade: O mina söner, gå icke in genom en port, utan gå in genom olika portar, och jag kan icke hjälpa er alls mot Allah. Beslutet (vilar) bara hos Allah. Till Honom sätter jag min lit, och låt alla som vill sätta lit, sätta sin lit till Honom.

69. Och när de gick in på det sätt som deras fader hade uppmanat dem, (gick Jakobs syfte i uppfyllelse,) men det kunde icke hjälpa dem alls mot Allah, utom att det var en önskan i Jakobs sinne som han tillfredsställde (på så sätt,) och han ägde förvisso (stor) kunskap,

قَالُوْا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ﴿٦٢﴾
وَقَالَ لِفِتْيٰنِهِ اجْعَلُوْا بِضَاعَتَهُمْ فِيْ رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَآ اِذَا انْقَلَبُوْٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ﴿٦٣﴾
فَلَمَّا رَجَعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْهِمْ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ
فَاَرْسِلْ مَعَنَآ اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿٦٤﴾
قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَآ اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخِيْهِ
مِنْ قَبْلُ ۗ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حٰفِظًا ۪ وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿٦٥﴾
وَلَمَّا فَتَحُوْا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ
اِلَيْهِمْ ۗ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مَا نَبْغِيْ ۗ هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ
اِلَيْنَا ۚ وَنَمِيْرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ
بَعِيْرٍ ۗ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَّسِيْرٌ ﴿٦٦﴾
قَالَ لَنْ اُرْسِلَهٗ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنَ
اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِيْ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يُّحَاطَ بِكُمْ ۚ فَلَمَّآ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿٦٧﴾
وَقَالَ يٰبَنِيَّ لَا تَدْخُلُوْا مِنْۢ بَابٍ وَّاحِدٍ وَّادْخُلُوْا
مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ۗ وَمَآ اُغْنِيْ عَنْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ
مِنْ شَيْءٍ ۗ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۗ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۚ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٦٨﴾
وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ ۗ مَا كَانَ يُغْنِيْ
عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِيْ نَفْسِ يَعْقُوْبَ
قَضٰىهَا ۗ وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

som Vi hade lärt honom, men de flesta människor vet det icke.

70. Och när de besökte Josef, inhyste han sin broder hos sig själv. (Och) han sade: Jag är din broder, så sörj (nu) icke över vad de har gjort.

71. Och när han hade givit dem deras förnödenheter, lade han dryckesbägaren i sin broders sadelväska. Sedan ropade en ropare: O ni karavan(människor,) ni är helt visst tjuvar.

72. De sade i det att de vände sig om mot dem: Vad är det ni saknar?

73. De svarade: Vi saknar Kungens måttbägare och vem som än hittar den skall få en kamellast (säd,) och jag borgar för det.

74. De svarade: Vid Allah, ni vet mycket väl att vi icke kom för att stifta ofrid i landet och vi är icke tjuvar.

75. De sade: Vad skall då vara straffet för det om ni (befinns vara) lögnare?

76. De svarade: Straffet för det — den i vars sadelväska den återfinns skall själv straffas för det. Sålunda straffar vi syndarna.

77. Då började han (genomsökandet av) deras säckar före (Josefs) broders säck, sedan tog han upp den från hans broders säck. Sålunda planerade Vi för Josef. Han kunde icke ha behållt sin broder under Kungens lag såvida icke Allah hade velat det. Vi upplyfter i grader (av rang) vem helst Vi behagar, och över varje ägare av kunskap finns En, Mest Vetande.

78. De sade: Om han har stulit, har en av hans bröder också begått en stöld dessförinnan. Men Josef höll det hemligt i sitt hjärta och yppade det icke för dem. Han sade helt enkelt: Ni befinner er i den värsta situationen, och Allah vet bäst vad ni ursäktar er med.

79. De sade: O ädle hövding, han har en mycket gammal fader, så tag en av oss i hans

النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٦٩
وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ اِنِّيْٓ
اَنَا اَخُوْكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٧٠
فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِيْ رَحْلِ
اَخِيْهِ ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيْرُ اِنَّكُمْ لَسٰرِقُوْنَ ۝٧١
قَالُوْا وَاَقْبَلُوْا عَلَيْهِمْ مَّاذَا تَفْقِدُوْنَ ۝٧٢
قَالُوْا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَآءَ بِهٖ حِمْلُ
بَعِيْرٍ وَّاَنَا بِهٖ زَعِيْمٌ ۝٧٣
قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْاَرْضِ
وَمَا كُنَّا سٰرِقِيْنَ ۝٧٤
قَالُوْا فَمَا جَزَآؤُهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ ۝٧٥
قَالُوْا جَزَآؤُهٗ مَنْ وُّجِدَ فِيْ رَحْلِهٖ فَهُوَ جَزَآؤُهٗ ؕ كَذٰلِكَ
نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۝٧٦
فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ اَخِيْهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا
مِنْ وِّعَآءِ اَخِيْهِ ؕ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوْسُفَ ؕ مَا كَانَ
لِيَاْخُذَ اَخَاهُ فِيْ دِيْنِ الْمَلِكِ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ؕ
نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ ؕ وَفَوْقَ كُلِّ ذِيْ عِلْمٍ
عَلِيْمٌ ۝٧٧
قَالُوْٓا اِنْ يَّسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ ۚ
فَاَسَرَّهَا يُوْسُفُ فِيْ نَفْسِهٖ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ
اَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا ۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُوْنَ ۝٧٨
قَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيْزُ اِنَّ لَهٗٓ اَبًا شَيْخًا كَبِيْرًا فَخُذْ

ställe, för vi ser att du är en av dem som är välvilliga.

80. Han svarade: Allah förbjuder att vi skulle taga (någon) annan än den hos vilken vi har funnit vår egendom, ty då skulle vi helt visst vara orättfärdiga.

81. Och när de misströstade om honom, drog de sig tillbaka och överlade med varandra privat. Då sade deras ledare: Vet ni icke att er fader har tagit ett högtidligt löfte från er i Allahs namn och hur ni före detta överdrev beträffande Josef? Därför skall jag icke lämna landet förrän min fader tillåter mig eller Allah beslutar för mig. Och Han är den Bäste av domare,

82. gå tillbaka till er fader och säg: O vår fader, din son begick en stöld och vi har endast sagt vad vi vet och vi kunde icke vara väktare över det osedda,

83. och fråga (folket) i staden där vi var och i karavanen med vilken vi kom, och vi talar förvisso sanning.

84. Han svarade: Nej, men era sinnen har broderat ut något (ont) för er. Så nu finns det ingenting kvar åt mig utom ett lagom stort tålamod. Kanske Allah kommer att föra dem alla till mig, ty Han är den All-Vetande, den Vise.

85. Och han vände sig bort från dem och sade: O min sorg över Josef! Och hans ögon vitnade på grund av sorgen han led och han undertryckte sin sorg.

86. De sade: Vid Allah, du kommer icke att sluta tala om Josef förrän du blivit utmärglad eller förintats.

87. Han svarade: Jag klagar bara min sorg och min bedrövelse för Allah, och jag vet det från Allah, som ni icke vet,

88. O mina söner, gå ni och fråga om Josef och hans broder och misströsta icke om Allahs

أَحَدَنَا مَكَانَهُ ۚ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٩﴾
قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَن نَّأْخُذَ إِلَّا مَن وَجَدْنَا مَتَاعَنَا
ع عِندَهُ إِنَّا إِذًا لَّظَالِمُونَ ﴿٨٠﴾
فَلَمَّا اسْتَيْأَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا ۖ قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ
تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُم مَّوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ
وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطتُمْ فِي يُوسُفَ ۖ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ
حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨١﴾
ارْجِعُوا إِلَىٰ أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ
وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ
حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾
وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا
فِيهَا ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٣﴾
قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ
فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ عَسَى اللَّهُ أَن يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا ۚ
إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٤﴾
وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ
عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٥﴾
قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا
أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٦﴾
قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾
يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا

barmhärtighet, ty ingen misströstar om Allahs barmhärtighet utom de icke troende människorna.

89. Och när de (åter) stod inför (Josef,) sade de: O ädle hövding, fattigdom har drabbat oss och vår familj och vi har medfört en futtig summa pengar, men giv oss (icke desto mindre) fullt mått, och var kärleksfull mot oss. Allah belönar förvisso de kärleksfulla.

90. Han sade: Vet ni vad ni i er okunnighet gjorde mot Josef och hans broder?

91. De svarade: Är du Josef? Han sade: Ja, jag är Josef, och denne är min broder. Allah har sannerligen varit nådig mot oss. Allah låter förvisso aldrig de godas belöning gå förlorad för den som fruktar (Allah) och är ståndaktig.

92. De svarade: Vid Allah, Allah har i sanning föredragit dig framför oss och vi har verkligen varit syndare.

93. Han sade: inget klander skall vila över er denna dag, måtte Allah förlåta er! Och Han är den Mest Barmhärtige av dem som visar barmhärtighet,

94. gå med denna min skjorta och lägg den framför min fader, han kommer att lära känna allt. Och för hela er familj till mig.

95. Och när karavanen avgick sade deras fader: Jag förnimmer förvisso Josefs doft, trots att ni anser mig vara en fjollig gubbe.

96. De svarade: Vid Allah, du svävar (fortfarande) i din gamla villfarelse.

97. Och när glädjebudbäraren kom, lade han (skjortan) framför honom och han blev upplyst. Sedan sade han: Sade jag er icke: jag vet det från Allah, som ni icke vet?

تَايْـَٔسُوا مِن رَّوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَايْـَٔسُ مِن رَّوْحِ
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٨﴾
فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا
الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٩﴾
قَالَ هَلْ عَلِمْتُم مَّا فَعَلْتُم بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ
أَنتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٩٠﴾
قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَٰذَا
أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩١﴾
قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِن كُنَّا
لَخَاطِئِينَ ﴿٩٢﴾
قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٣﴾
اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ
بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٤﴾ ع
وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ
يُوسُفَ لَوْلَا أَن تُفَنِّدُونِ ﴿٩٥﴾
قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٦﴾
فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ
بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

98. De sade: O vår fader, be (Allah om) förlåtelse för våra synder för oss, vi har verkligen varit syndare.

99. Han sade: Jag skall helt säkert be min Herre om förlåtelse för er. Han är förvisso den Mest Förlåtande, den Barmhärtige.

100. Och när de kom till Josef, uppsatte han sina föräldrar hos sig och sade: Kom in i Egypten och lev i frid, om det behagar Allah.

101. Och han upplyfte sina föräldrar till tronen och de (alla) föll ödmjukt ned till marken (inför Allah) för honom. Och han sade: O min fader, detta är uppfyllelsen av min dröm för länge sedan. Min Herre har låtit den besannas. Och Han skänkte mig en ynnest när Han tog mig ur fängelset och förde mina bröder ur öknen efter det att Satan åstadkommit split mellan mig och dem. Min Herre är förvisso Välgörande för vem Han än behagar, ty Han är den All-Vetande, den Vise.

102. O min Herre, Du har skänkt (en del av) överhögheten till mig och lärt mig tolkningen av drömmar. O himlarnas och jordens Skapare, Du är min Beskyddare i denna världen och i det Tillkommande. Låt döden komma över mig i (ett tillstånd av) underkastelse under (Din Vilja) och förena mig med de rättfärdiga.

103. Det är budskapen om det osedda, (som) Vi uppenbarar för dig. Och du var icke med dem medan de planerade, och när de samtyckte till sin plan.

104. Och de flesta människor vill icke tro ens fastän du önskar (det) ivrigt.

105. Och du ber dem icke om någon belöning för det. Det är icke annat än (en källa) till heder för hela mänskligheten.

106. Och hur månget Tecken finns det icke i himlarna och på jorden vilka de passerar och vänder sig bort från!

107. Och de flesta av dem tror icke på Allah, utan att (samtidigt) förbinda medhjälpare (med Honom.)

قَالُوا يٰٓأَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَآ إِنَّا كُنَّا
خٰطِـِٔينَ ﴿٩٨﴾
قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيٓ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٩٩﴾
فَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ ءَاوٰىٓ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ
ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَآءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿١٠٠﴾
وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُۥ سُجَّدًا ۖ وَ
قَالَ يٰٓأَبَتِ هٰذَا تَأْوِيلُ رُءْيٰىَ مِن قَبْلُ ۫ قَدْ
جَعَلَهَا رَبِّى حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِىٓ إِذْ أَخْرَجَنِى مِنَ
السِّجْنِ وَجَآءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ مِنۢ بَعْدِ أَن نَّزَغَ
الشَّيْطٰنُ بَيْنِى وَبَيْنَ إِخْوَتِىٓ ۚ إِنَّ رَبِّى لَطِيفٌ لِّمَا
يَشَآءُ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠١﴾
رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِى مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِى مِن تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ أَنتَ وَلِىّۦ فِى
الدُّنْيَا وَالْءَاخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِى مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِى بِالصّٰلِحِينَ ﴿١٠٢﴾
ذٰلِكَ مِنْ أَنۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۖ وَمَا كُنتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوٓا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٣﴾
وَمَآ أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾
وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِينَ ﴿١٠٥﴾ ع
وَكَأَيِّن مِّنْ ءَايَةٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٦﴾
وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُم مُّشْرِكُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Känner de sig då trygga mot ankomsten av ett överväldigande straff från Allah över dem, eller Timmens plötsliga ankomst över dem när de är omedvetna?

109. Säg: Detta är min väg; Jag åkallar Allah och jag och de som följer mig (står på) säker kunskap. Helig är Allah, och jag är icke bland dem som förbinder gudar (med Allah.)

110. Och före dig sände Vi inga (Sändebud) utom män från städernas folk, till vilka Vi sände uppenbarelser. Har de då icke rest på jorden för att de skulle se vilket deras slut blev som var före dem? Och vistelseorten i det Tillkommande är förvisso bättre för dem som fruktar (Allah.) Vill ni då icke använda ert förstånd?

111. Till dess att Sändebuden misströstade om sitt folk och trodde att de hade förkastats, då kom Vår hjälp till dem, sedan räddade Vi dem som Vi behagade. Och Vår tuktan kan icke avvändas från de syndiga människorna.

112. Helt visst finns det i deras berättelse en läxa för människor med förstånd. Det är icke något som hittats på utan en uppfyllelse av det som hände före det och en detaljerad framställning av alla ting, och en vägledning och en barmhärtighet till ett folk som tror.

أَفَأَمِنُوٓا أَن تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللّٰهِ أَوْ
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٨﴾
قُلْ هٰذِهٖ سَبِيلِيٓ أَدْعُوٓا إِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ
اتَّبَعَنِي وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ وَمَآ أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٩﴾
وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِيٓ إِلَيْهِم مِّنْ
أَهْلِ الْقُرٰى أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ
لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٠﴾
حَتّٰىٓ إِذَا اسْتَيْئَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوٓا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا
جَآءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَآءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١١﴾
لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا
كَانَ حَدِيثًا يُّفْتَرٰى وَلٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً
ع ١٢ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾

سُوْرَةُ الرَّعْدِ مَكِّيَّةٌ

ركوعاتها (١٣) آياتها

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, hamn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

2. Alif Lam Mim Ra. (Jag är Allah den All-Vetande den All-Seende). Dessa är (en fullkomlig) Boks verser. Det som har Uppenbarats för dig från din Herre är Sanningen, men de flesta människor tror det icke.

الٓمّٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ ؕ وَالَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ
رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ (٢)

3. Allah är Den Som reste upp himlarna utan några pelare som ni kan se. Sedan satte Han Sig stadigt på Tronen. Och Han tvingade solen och månen till (er) tjänst. Varje (planet) följer sin fastställda kurs till en fastställd tid. Han styr alla naturlagarna (och) Han förklarar tydligt alla Tecknen så att ni måtte ha en fast tro på mötet med er Herre.

اَللّٰهُ الَّذِيْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ
مُّسَمًّى ؕ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَآءِ
رَبِّكُمْ تُوْقِنُوْنَ (٣)

4. Och det är Han Som utbredde jorden och gjorde berg och floder på den och av varje slags frukt, därpå gjorde Han par, manliga och kvinnliga. Han låter natten täcka dagen. I det finns det sannerligen Tecken för ett folk som vill tänka sig för.

وَهُوَ الَّذِيْ مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيْهَا رَوَاسِيَ وَ
اَنْهٰرًا ؕ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ فِيْهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ (٤)

5. Och på jorden finns (skiftande) områden gränsande till varandra och vingårdar och gröda och dadelpalmer, växande tillsammans från en rot och andra som icke växer så; de vattnas alla med samma vatten, ändå låter Vi några av dem överträffa andra i frukt. I det finns det Tecken för ett folk som använder sitt förstånd.

وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجٰوِرٰتٌ وَّجَنّٰتٌ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّ
زَرْعٌ وَّنَخِيْلٌ صِنْوَانٌ وَّغَيْرُ صِنْوَانٍ يُّسْقٰى بِمَآءٍ
وَّاحِدٍ ۟ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِ ؕ اِنَّ
فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ (٥)

6. Och om du skulle undra (över att de säger): Vad! Skall vi, när vi har blivit stoft, vara i (ett tillstånd) av nydaning, då är det de säger sannerligen beundransvärt. Det är dessa som icke tror på sin Herre, och det är dessa som skall ha fjättrar runt sina halsar och de skall vara Eldens invånare, i vilken de skall förbli.

وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا ءَاِنَّا لَفِيْ
خَلْقٍ جَدِيْدٍ ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
الْاَغْلٰلُ فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ (٦)

7. Och de ber dig påskynda det onda (som du förvarnats om) snarare än det goda, som du

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ

har lovats alldenstund straff (redan) har utgått före dem. Och din Herre är sannerligen full av förlåtelse för mänskligheten trots deras synder, och din Herre är förvisso (också) Sträng i att återgälda.

8. Och de som icke tror säger: Varför har icke ett Tecken sänts ned till honom från Hans Herre? Du är förvisso en Förmanare. Och för varje folk finns det en Vägledare.

9. Allah vet vad varje varelse av honkön bär och vad moderliven framlämnar ofullkomligt (och förkastar) och vad de låter växa. Och hos Honom har allt ett (lämpligt) mått.

10. (Han är) Kännaren av det osedda och det sedda, den Ojämförligt Store, den Högste.

11. Den bland er som uttalar (sitt) ord hemligt och den som uttalar det öppet är likvärdiga (i Hans kännedom,) och (även) den som gömmer sig om natten och den som (öppet) går framåt om dagen.

12. För honom (Sändebudet) finns en rad (av änglar) framför honom och bakom honom, de beskyddar honom genom Allahs befallning. Allah förändrar förvisso icke ett folks tillstånd förrän de ändrar det som finns i sina hjärtan. Och när Allah beslutar sig för att straffa ett folk, finns det ingen som stöter det tillbaka, icke heller har de någon hjälpare bredvid Honom.

13. Det är Han Som visar er blixten för (att ingiva) er en känsla av fruktan och hopp, och Han lyfter upp de tunga molnen.

14. Och åskan lovprisar Honom med Hans lovprisning och (likadant gör) änglarna av bävan för Honom, och Han sänder åskviggarna och slår vem Han vill därmed, ändå disputerar de om Allah, medan Han är Sträng i att straffa.

15. Det enda meningsfulla ropet på hjälp är det som riktas till Honom. Och den som de åkallar istället för Honom, svarar dem icke alls. (Fallet med dem är bara) likt (fallet med den) som sträcker fram sina två händer mot vatten för att det skall nå hans mun, men det når den icke. Och de icke troendes böner är bara något bortkastat.

مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلٰتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ
عَلٰى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾
وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ
رَّبِّهٖ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرٌ وَّلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٨﴾ ع
اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيْضُ الْاَرْحَامُ
وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهٗ بِمِقْدَارٍ ﴿٩﴾
عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيْرُ الْمُتَعَالِ ﴿١٠﴾
سَوَآءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ
مُسْتَخْفٍ بِالَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١١﴾
لَهٗ مُعَقِّبٰتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُوْنَهٗ
مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا
مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاِذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهٗ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّالٍ ﴿١٢﴾
هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنْشِئُ السَّحَابَ
الثِّقَالَ ﴿١٣﴾
وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيْفَتِهٖ وَ
يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيْبُ بِهَا مَنْ يَّشَآءُ وَهُمْ
يُجَادِلُوْنَ فِي اللّٰهِ وَهُوَ شَدِيْدُ الْمِحَالِ ﴿١٤﴾
لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا
يَسْتَجِيْبُوْنَ لَهُمْ بِشَيْءٍ اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَآءِ
لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهٖ وَمَا دُعَآءُ الْكٰفِرِيْنَ
اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿١٥﴾

16. Och det som finns i himlarna och på jorden underkastar sig Allah villigt eller ovilligt och (sammaledes) gör deras skuggor på morgnarna och på kvällarna.

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَّ
كَرْهًا وَّظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٦﴾

17. Säg: Vem är himlarnas och jordens Herre? Säg: Har ni då i Hans ställe tagit hjälpare som icke har makt till ont eller gott (ens) åt sig själva? Säg: Kan de blinda och de seende vara lika? Eller kan mörkret vara likvärdigt med ljuset? Eller tillskriver de Allah medhjälpare som har skapat Hans skapelses like, så att de (två) skapelserna syns dem likadana? Säg: Allah (ensam) är alla tings Skapare, och Han är den Ende, den Mest Överlägsne.

قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ
أَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖٓ أَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُوْنَ لِأَنْفُسِهِمْ
نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ
أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ أَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ
شُرَكَآءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ
قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٧﴾

18. Han sänder ned vatten från skyn så att dalarna flödar i enlighet med sin storlek och flodvågen bär svällande skum (på sin yta.) Och från det, som de hettar upp i elden för att försöka (göra) prydnader och verktyg, (kommer) ett skum som liknar det. Sålunda illustrerar Allah sanning och falskhet. Nu, liksom skummet, försvinner det som skräp (och förintas,) men när det gäller det som gagnar människorna stannar det i jorden. Sålunda visar Allah fram liknelser.

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌۢ بِقَدَرِهَا
فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ
عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ
كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ
فَيَذْهَبُ جُفَآءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ
فِي الْأَرْضِ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٨﴾

19. För dem som besvarar sin Herre finns det (evigt) gott, och (när det gäller) dem som icke besvarar Honom, om de hade allt det som finns på jorden och dess like därtill, skulle de (beredvilligt) friköpa sig själva därmed. Det är dessa som skall ha en ond räkenskap och deras vistelse är Helvetet. En sådan avskyvärd rastplats!

لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا
لَهٗ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ
لَافْتَدَوْا بِهٖ أُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْحِسَابِ وَمَأْوٰىهُمْ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩﴾ ع ٨

20. Är då den som känner till att det, som har uppenbarats för dig från din Herre, är sanningen, lik en som är blind? Men endast de som är begåvade med förstånd tar sig i akt,

أَفَمَنْ يَّعْلَمُ أَنَّمَآ أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ
هُوَ أَعْمٰى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٢٠﴾

21. de som fullföljer Allahs pakt och icke bryter förbundet,

الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ الْمِيْثَاقَ ﴿٢١﴾

22. och de som förenar det som Allah har

وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَآ أَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ أَنْ يُّوْصَلَ وَ

befallt skall förenas, och fruktar sin Herre och skyr den onda räkenskapen.

يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوْٓءَ الْحِسَابِ ﴿٢٢﴾

23. och de som framhärdar i att söka sin Herres ynnest, och förrättar Bönen och ger ut av det som Vi har försett dem med, hemligt eller öppet, och avvärjer ont med gott. Det är dessa som skall få den (slutliga) Boningens (bästa) belöning,

وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٣﴾

24. Evighetens Trädgårdar. De skall träda in i dem och (även) de som är rättfärdiga bland deras fäder och deras hustrur och deras barn. Och änglar skall träda emot dem från varje port (och säga:)

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ مِّنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٤﴾

25. Frid vare med er, eftersom ni var ståndaktiga, se hur utmärkt den (slutliga) Boningens belöning är!

سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٥﴾

26. Och de som bryter Allahs förbund efter att ha slutit det och skär itu det som Allah har befallt skall vara förenat, och handlar bedrägligt på jorden, över dem vilar (Allahs) förbannelse och de skall få en svår boning.

وَالَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿٢٦﴾

27. Allah ökar (Sin) försörjning och minskar (den) för vem helst Han behagar. Och de fröjdas i det nuvarande livet, fastän det nuvarande livet bara är ett (tillfälligt) glädjeämne i jämförelse med det Tillkommande.

اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٧﴾

28. Och de som icke tror säger: Varför har icke ett Tecken sänts ned till honom från Hans Herre? Säg: Allah lämnar vem Han än vill att irra vilse och vägleder dem till Sig, som vänder sig (till Honom,)

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ﴿٢٨﴾

29. de som tror och de vilkas hjärtan finner tröst i att komma ihåg Allah. Alltid! Det är i ihågkommelsen av Allah som deras hjärtan kan finna tröst,

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُ ﴿٢٩﴾

30. de som tror och gör goda gärningar — lycka är (påbjuden) för dem och en utmärkt plats att återvända till.

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿٣٠﴾

31. Således har Vi sänt dig till ett folk före vilket andra folk har gått bort, så att du måtte läsa upp det för dem, som Vi har uppenbarat för dig, ty de förnekar den Nådige (Guden.) Säg: Han är min Herre; det finns ingen gud förutom Honom. Till Honom sätter jag min lit och till Honom är mitt återvändande.

كَذٰلِكَ اَرْسَلْنٰكَ فِيْٓ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَآ اُمَمٌ
لِّتَتْلُوَاْ عَلَيْهِمُ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ
بِالرَّحْمٰنِ ؕ قُلْ هُوَ رَبِّيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَاِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣١﴾

32. Och om det fanns en Qur'an genom vilken berg kunde förflyttas eller genom vilken jorden kunde skäras i bitar eller genom vilken de döda kunde tilltalas, (skulle de fortfarande icke tro på den.) Nej, (frågan om deras tro vilar) hos Allah. Har de troende (ännu) icke lärt sig att om Allah hade tvingat igenom Sin Vilja, kunde Han förvisso ha väglett hela mänskligheten? Och (beträffande) dem som icke tror skall förödelse icke upphöra med att drabba dem för det de har utformat eller med att slå ner nära deras hem, förrän Allahs löfte går i uppfyllelse. Allah sviker förvisso icke (Sitt) löfte.

وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ
الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى ؕ بَلْ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا ؕ
اَفَلَمْ يَايْـَٔسِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ لَهَدَى
النَّاسَ جَمِيْعًا ؕ وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا تُصِيْبُهُمْ بِمَا
صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى
يَاْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿٣٢﴾ ع ٤ ٥ ١٠

33. Och Sändebud hånades före dig, men Jag lovade dem som icke trodde ett uppskov. Sedan grep Jag dem, och hur (fruktansvärt) var icke Mitt straff!

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَمْلَيْتُ لِلَّذِيْنَ
كَفَرُوْا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۫ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٣﴾

34. Kommer då Han, Som står över varje själ (och vaktar) på vad den förtjänar, (att låta dem gå obestraffade?) Ändå tillskriver de Allah medhjälpare. Säg: Nämn dem. Vill ni upplysa Honom om det Han icke vet på jorden? Eller är det (bara) tomt prat? Nej, men de icke troendes plan såg vacker ut i deras ögon och de har hållits tillbaka från den (rätta) vägen. Och den som Allah låter irra vilse skall icke ha någon vägledare.

اَفَمَنْ هُوَ قَآئِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ۚ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ
شُرَكَآءَ ؕ قُلْ سَمُّوْهُمْ ؕ اَمْ تُنَبِّـُٔوْنَهٗ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ ؕ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا
مَكْرُهُمْ وَصُدُّوْا عَنِ السَّبِيْلِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا
لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾

35. För dem finns det ett straff i det nuvarande livet, och straffet i det Tillkommande är förvisso hårdare, och de kommer icke att ha någon beskyddare mot Allah.

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَشَقُّ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٣٥﴾

36. Liknelsen om den (Paradisets) Trädgårdar, som utlovats till de Gudfruktiga är att floder strömmar genom den, dess frukter är eviga och (så) är dess skugga. Det är belöningen för dem som är rättfärdiga, och de icke troendes slut är Elden.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ ؕ اُكُلُهَا دَآئِمٌ وَّظِلُّهَا ؕ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا ۖۗ
وَّعُقْبَى الْكٰفِرِيْنَ النَّارُ ﴿٣٦﴾

37. Och de vilka Vi gav Boken fröjdas över det som har uppenbarats för dig. Och bland de (olika) grupperna finns det (några) som förnekar en del därav. Säg: Jag har bara befallts att tillbe Allah och icke att sätta upp jämlikar med Honom. Honom åkallar jag och till Honom skall jag återvända.

38. Och sålunda har Vi uppenbarat den, en klar dom på arabiska. Och om du följer deras onda planer efter det att kunskapen har kommit till dig, skall du icke ha någon vän eller försvarare mot Allah.

39. Och Vi sände Sannerligen Sändebud före dig och Vi gav dem hustrur och barn. Och det är icke möjligt för ett Sändebud att visa ett Tecken utom på Allahs befallning. För varje tid finns det ett Gudomligt påbud.

40. Allah utplånar och upprättar vad Han vill och upphovet till alla befallningar finns hos Honom.

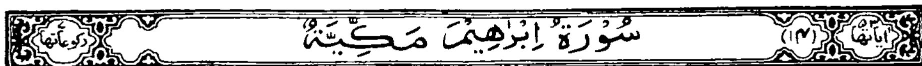
41. Och vare sig Vi visar dig (uppfyllelsen av) de ting med vilka Vi har hotat dem (under din livstid,) eller låter dig dö, (spelar det liten roll,) ty på dig (vilar) bara frambärandet av Budskapet, och räkenskapen på Oss.

42. Ser de icke att Vi förminskar deras land från dess yttre gränser? Och Allah dömer, det finns ingen som kan kasta om Hans dom. Och Han är Snabb i att föra räkenskap.

43. Och de som var före dem smidde också planer men allt (fullkomligt) smidande av planer tillhör Allah. Han vet vad varje själ förtjänar, och snart skall de icke troende få veta vilkas den slutliga Boningens belöning skall bli.

44. Och de som icke tror säger: Du är icke ett Sändebud. Säg: Allah är Tillräcklig som ett Vittne mellan mig och er och så (är även) den som äger Bokens kunskap.

وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ
وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُّنْكِرُ بَعْضَهٗ ؕ قُلْ اِنَّمَآ اُمِرْتُ
اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَآ اُشْرِكَ بِهٖ ؕ اِلَيْهِ اَدْعُوْا وَاِلَيْهِ
مَاٰبِ ﴿٣٧﴾
وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ
بَعْدَ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ
ع وَّلَا وَاقٍ ﴿٣٨﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا
وَّذُرِّيَّةً ؕ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا
بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٩﴾
يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَآءُ وَيُثْبِتُ ۚۖ وَعِنْدَهٗۤ اُمُّ الْكِتٰبِ ﴿٤٠﴾
وَاِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤١﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ؕ
وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهٖ ؕ وَهُوَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٤٢﴾
وَقَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيْعًا ؕ
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ؕ وَسَيَعْلَمُ الْكُفّٰرُ لِمَنْ
عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٣﴾
وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَسْتَ مُرْسَلًا ؕ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ
ع شَهِيْدًاۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۙ وَمَنْ عِنْدَهٗ عِلْمُ الْكِتٰبِ ﴿٤٤﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Alif Lam Ra. (Jag är Allah, den All-Seende.) Detta är en Bok som Vi har uppenbarat för dig på det att du måtte föra mänskligheten ut ur mörkrets djup in i ljuset genom deras Herres befallning, till den Mäktiges, den Prisvärdes stig,

3. Allah(s väg,) som det som finns i himlarna och på jorden tillhör. Och ve över de icke troende för ett fruktansvärt straff,

4. de som föredrar det nuvarande livet framför det Tillkommande och håller människor tillbaka från Allahs väg och försöker göra den krokig. Det är dessa som gått långt i villfarelse.

5. Och Vi har icke sänt något Sändebud utom med (uppenbarelse) på hans folks språk, för att han skulle kunna förklara allting för dem. Sedan lämnar Allah vem Han vill att irra vilse och vägleder vem Han vill. Och Han är den Mäktige, den Vise.

6. Och Vi sände Moses med Våra Tecken (och sade:) För ditt folk fram ur mörkret(s djup) in i ljuset och erinra dem om Allahs dagar. I det finns förvisso Tecken för varje tålmodig (och) tacksam person.

7. Och (återkalla till minnet) när Moses sade till sitt folk: Kom ihåg Allahs ynnestbevis över er när Han befriade er från Faraos folk som hemsökte er med svåra plågor, dräpte era söner och lät era kvinnor vara, och i det fanns det en stor prövning för er från er Herre.

8. Och när er Herre förklarade: Om ni är tacksamma, skall Jag förvisso skänka er fler

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)
الٓرٰ كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ
اِلَى النُّوْرِ ۙ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ (٢)
اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَ وَيْلٌ
لِّلْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيْدِ (٣)
اِۨلَّذِيْنَ يَسْتَحِبُّوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ
وَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ يَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ
اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ (٤)
وَ مَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ
لَهُمْ ؕ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَآءُ وَ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
وَ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ (٥)
وَ لَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ
الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۙ وَ ذَكِّرْهُمْ بِاَيّٰىمِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ (٦)
وَ اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ اَنْجٰىكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ
وَ يُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَ يَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَ فِيْ ذٰلِكُمْ
ع بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ (٧)
وَ اِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَاَزِيْدَنَّكُمْ وَ لَئِنْ

(ynnestbevis,) men om ni är otacksamma, (vet då) att Mitt straff i sanning är svårt.

9. Och Moses sade: Om du icke tror, ni och alla de som finns på jorden tillsammans, (kan ni icke tillfoga Allah någon skada,) Allah är sannerligen Själv-Tillräcklig, Prisvärd.

10. Har icke budskapen kommit till er om dem före er, Noaks folk och 'Ads och Thamuds stammar och dem efter dem? Ingen känner dem (nu) utom Allah. Deras Sändebud kom till dem med klara Tecken, men de tuggade på fingrarna i munnarna och sade: Vi tror icke på det som de har sänts med, och vi befinner oss förvisso i oroande osäkerhet om det till vilket ni kallar oss.

11. Deras Sändebud sade: Svävar ni i osäkerhet om Allah, himlarnas och jordens Tillverkare? Han kallar på er så att Han kan förlåta er era synder och ge er uppskov till en fastställd tid. De sade: Ni är bara människor liksom vi, ni önskar vända oss bort från det som våra förfäder brukade dyrka. Visa oss då något klart bevis.

12. Deras Sändebud sade till dem: Vi är sannerligen bara människor liksom ni, men Allah skänker (Sina) ynnestbevis över den Han vill bland Sina tjänare. Och det tillkommer icke oss att ge er bevis utom med Allahs tillåtelse. Och (endast) till Allah borde de troende sätta sin lit,

13. och varför skulle vi icke sätta vår lit till Allah när Han har visat oss de lämpligaste vägarna? Och förvisso kommer vi att med tålamod bära all den förföljelse ni bedriver mot oss. Så låt dem som sätter lit, sätta sin lit till Allah.

14. Och de som icke trodde sade till sina Sändebud: Vi kommer förvisso att köra ut er ur vårt land om ni icke återvänder till vår religion. Då sände deras Herre uppenbarelsen till

كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾
وَقَالَ مُوسَىٰ إِن تَكْفُرُوا أَنتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٩﴾
أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَثَمُودَ ۛ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ ۛ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ۚ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ
وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا
تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿١٠﴾
قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ
يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى ۚ قَالُوا إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن
تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ
مُّبِينٍ ﴿١١﴾
قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَ
لَٰكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ
لَنَا أَن نَّأْتِيَكُم بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾
وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا ۚ
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٣﴾ ع
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا ۖ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ

dem: Vi kommer helt visst att krossa syndarna,

15. och Vi skall helt visst låta er bo i landet efter dem. Detta (löfte) är för honom som ger akt på Mitt Majestät och som fruktar Min varning.

16. Och de bad om seger och varje (sanningens) högmodiga fiende tillintetgjordes:

17. Framför honom ligger Helvetet och han skall tvingas dricka kokande vatten.

18. Han skall smaka på det och finna det svårt att svälja. Och döden skall komma till honom från alla håll och kanter, (ändå) skall han icke dö. Och förutom det skall det finnas ett svårt straff (för honom).

19. Deras situation, som icke tror på sin Herre är att deras gärningar är lika aska på vilken vinden blåser hårt en stormig dag. De skall icke ha någon makt över vad de tjänade. Det är sannerligen en svår prövning.

20. Ser du icke att Allah skapade himlarna och jorden med sanning. Om Han behagar kan Han undanröja er och frambringa en ny skapelse.

21. Och det är (alls) icke svårt för Allah.

22. De skall träda fram inför Allah, sedan skall de som ansågs vara svaga säga till dem som var högmodiga: Vi var förvisso era efterföljare, kan ni då icke hjälpa oss något mot Allahs straff? De kommer att säga: Om Allah hade väglett oss, skulle vi helt visst ha väglett er. Det gör det samma för oss om vi visar otålighet eller tålamod, det finns inget sätt för oss att undkomma.

23. Och när saken är avgjord kommer Satan att säga: Allah lovade er ett sant löfte, men jag lovade och svek er. Jag hade ingen makt över er utom det att jag kallade på er och ni lydde mig. Så klandra icke mig utan klandra er själva. Jag kan icke bispringa er, icke heller kan ni bispringa mig. Jag har redan avsvurit

لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤﴾
وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۗ ذٰلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَامِىْ وَخَافَ وَعِيْدِ ﴿١٥﴾
وَاسْتَفْتَحُوْا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿١٦﴾
مِّنْ وَّرَآئِهٖ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَّآءٍ صَدِيْدٍ ﴿١٧﴾
يَّتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ يُسِيْغُهٗ وَيَاْتِيْهِ الْمَوْتُ مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ وَّمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۗ وَمِنْ وَّرَآئِهٖ عَذَابٌ
غَلِيْظٌ ﴿١٨﴾
مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ كَرَمَادِ
اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ يَوْمٍ عَاصِفٍ ۗ لَا يَقْدِرُوْنَ
مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰى شَيْءٍ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٩﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ
اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿٢٠﴾
وَّمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿٢١﴾
وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا
اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا مِنْ
عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ قَالُوْا لَوْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ
سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿٢٢﴾
وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ
وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُّكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ ۗ وَمَا كَانَ لِيَ
عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّآ اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيْ
فَلَا تَلُوْمُوْنِيْ وَلُوْمُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۗ مَآ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ

mig det att ni förbinder mig (med Allah.) Det skall förvisso finnas ett plågsamt straff för syndarna.

24. Och de som tror och handlar rättfärdigt kommer att lämnas tillträde till (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, i vilka de kommer att förbli genom deras Herres befallning. Däri kommer deras hälsning (till varandra) att vara: Frid (vare med er.)

25. Ser du icke hur Allah framställer en liknelse av goda ord? (Den är) lik ett bra träd, vars rot är fast och vars grenar (når in) i himlen.

26. Genom dess Herres befallning frambringar det sin frukt vid alla tider. Och Allah framställer liknelser för människorna så att de kan bli erinrade.

27. Och fallet med ett ont ord är likt fallet med ett ont träd, som är uppryckt ur jorden och icke har någon stadga.

28. Allah styrker de troende med det ord som är fast upprättat både i det nuvarande livet och i det Tillkommande, och Allah låter syndarna irra vilse. Och Allah gör vad Han vill.

29. Ser du icke dem som bytte ut Allahs ynnest mot otacksamhet och landsatte sitt folk i en ruinernas boning —

30. (in) i Helvetet. De skall brännas däri, och en ond vistelseort är det.

31. Och de har satt upp medtävlare med Allah för att leda (människor) bort från Hans väg. Säg: Roa er själva ett tag, sedan är Elden förvisso er vistelseort.

32. Säg till Mina tjänare som tror att de skall förrätta Bönen och ge ut av det Vi har givit dem, hemligt och öppet, innan det kommer en dag då det varken kommer att finnas köpslående eller vänskap.

وَمَآ أَنتُم بِمُصۡرِخِيَّۚ إِنِّي كَفَرۡتُ بِمَآ أَشۡرَكۡتُمُونِ
مِن قَبۡلُۗ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿٢٣﴾
وَأُدۡخِلَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي
مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا بِإِذۡنِ رَبِّهِمۡۖ تَحِيَّتُهُمۡ
فِيهَا سَلَٰمٌ ﴿٢٤﴾
أَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا كَلِمَةٗ طَيِّبَةٗ كَشَجَرَةٖ
طَيِّبَةٍ أَصۡلُهَا ثَابِتٞ وَفَرۡعُهَا فِي ٱلسَّمَآءِ ﴿٢٥﴾
تُؤۡتِيٓ أُكُلَهَا كُلَّ حِينِۭ بِإِذۡنِ رَبِّهَاۗ وَيَضۡرِبُ ٱللَّهُ
ٱلۡأَمۡثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾
وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٖ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ ٱجۡتُثَّتۡ
مِن فَوۡقِ ٱلۡأَرۡضِ مَا لَهَا مِن قَرَارٖ ﴿٢٧﴾
يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱلۡقَوۡلِ ٱلثَّابِتِ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَا وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِۖ وَيُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلظَّٰلِمِينَۚ وَ
ع يَفۡعَلُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ ﴿٢٨﴾
أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ بَدَّلُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ كُفۡرٗا وَأَحَلُّواْ
قَوۡمَهُمۡ دَارَ ٱلۡبَوَارِ ﴿٢٩﴾
جَهَنَّمَ يَصۡلَوۡنَهَاۖ وَبِئۡسَ ٱلۡقَرَارُ ﴿٣٠﴾
وَجَعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادٗا لِّيُضِلُّواْ عَن سَبِيلِهِۦۗ قُلۡ تَمَتَّعُواْ
فَإِنَّ مَصِيرَكُمۡ إِلَى ٱلنَّارِ ﴿٣١﴾
قُل لِّعِبَادِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُنفِقُواْ
مِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ سِرّٗا وَعَلَانِيَةٗ مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَ
يَوۡمٞ لَّا بَيۡعٞ فِيهِ وَلَا خِلَٰلٌ ﴿٣٢﴾

33. Allah skapade himlarna och jorden och lät vatten komma ner från molnen, och frambringar frukter för ert uppehälle därmed, och Han har tvingat skeppen till underkastelse under er så att de kan segla över havet genom Hans befallning och fienderna har Han (också) underkastat er.

اَللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ
السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِیَ فِی الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ۚ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَ ﴿۳۳﴾

34. Och Han har (också) tvingat solen och månen i er tjänst, båda utför ständigt sina funktioner. Och Han har underkastat natten såväl som dagen under er.

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَیْنِ ۚ وَسَخَّرَ
لَكُمُ الَّیْلَ وَالنَّهَارَ ﴿۳۴﴾

35. Och Han ger er allt det ni ber Honom om, och om ni försöker räkna Allahs ynnestbevis, kommer ni icke att kunna ange deras antal. Människan är förvisso mycket orättfärdig, mycket otacksam.

وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوْهُ ؕ وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَتَ
ع اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ ﴿۳۵﴾

36. Och (återkalla i minnet) när Abraham sade: Min Herre, gör denna staden till en friden(s stad,) och bevara mig och mina barn från att tillbe avgudar,

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِیْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا
وَّاجْنُبْنِیْ وَبَنِیَّ اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ ﴿۳۶﴾

37. min Herre, de har sannerligen vilselett många av mänskligheten. Så den som följer mig, är förvisso av mig, och den som är olydig mot mig, (jag ber Dig förlåta dem, ty) Du är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِیْرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ تَبِعَنِیْ
فَاِنَّهٗ مِنِّیْ ۚ وَمَنْ عَصَانِیْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۳۷﴾

38. Vår Herre, jag har låtit (en del) av min avkomma bosätta sig i en obrukbar dal nära Ditt Heliga Hus. — Vår Herre — på det att de måtte förrätta Bönen. Så låt människornas hjärtan böjas mot dem och förse dem med frukter så att de kan vara tacksamma,

رَبَّنَاۤ اِنِّیْۤ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّیَّتِیْ بِوَادٍ غَیْرِ ذِیْ زَرْعٍ
عِنْدَ بَیْتِكَ الْمُحَرَّمِ ۙ رَبَّنَا لِیُقِیْمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ
اَفْـِٕدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِیْۤ اِلَیْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ
الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ یَشْكُرُوْنَ ﴿۳۸﴾

39. vår Herre, Du vet helt säkert vad vi hemlighåller och vad vi låter bli känt. Och ingenting vad det än må vara är dolt för Allah vare sig på jorden eller i himlen,

رَبَّنَاۤ اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِیْ وَمَا نُعْلِنُ ؕ وَمَا یَخْفٰی
عَلَی اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمَآءِ ﴿۳۹﴾

40. all lovprisning tillhör Allah Som trots (min) höga ålder har givit mig Ismael och Isak. Min Herre är förvisso Den Som Hör Bön,

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ وَهَبَ لِیْ عَلَی الْكِبَرِ اِسْمٰعِیْلَ
وَاِسْحٰقَ ؕ اِنَّ رَبِّیْ لَسَمِیْعُ الدُّعَآءِ ﴿۴۰﴾

41. min Herre gör mig (stadig när det gäller) att förrätta Bönen, och mina barn (också.) Vår Herre! Tag emot (min) bön, genom Din nåd.

رَبِّ اجْعَلْنِیْ مُقِیْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّیَّتِیْ ۖۗ رَبَّنَا
وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ﴿۴۱﴾

42. vår Herre förlåt mig och mina föräldrar och de troende på den dag när räkenskapen kommer att avläggas.

43. Och tro icke att Allah är omedveten om vad syndarna gör. Han ger dem bara uppskov till den dag på vilken (deras) ögon kommer att stirra stelnade (som i fasa,)

44. de kommer att skynda iväg i fruktan, lyfta upp sina huvuden, deras spända blick återvänder icke till dem och deras hjärtan är ytterligt utblottade.

45. Och varna människorna för den dag då det (utlovade) straffet kommer att drabba dem och syndarna kommer att säga: Vår Herre giv oss uppskov för en kort tid, vi kommer att besvara Din kallelse och följa dina Sändebud. (Han kommer att säga:) Svor ni icke före detta på att ni aldrig skulle gå under?

46. Och ni bor i deras boningar som har gjort sig själva orätt och det har blivit klart för er hur Vi handskades med dem, och Vi framställer (tydliga) liknelser för er.

47. Och de kläckte sin plan och Allah vet hur deras plan kan omintetgöras även om deras planer är sådana att de skulle kunna rubba berg.

48. Tro då icke att Allah (någonsin) kommer att underlåta att hålla Sitt löfte till Sina Sändebud. Allah är förvisso Mäktig, vedergällningens Herre,

49. på den dag när denna jorden kommer att ändras till en annan jord, och himlarna (också,) och de kommer (alla) att träda fram inför Allah, den Ende, den Mest Överlägsne.

50. Och på den dagen kommer du att se de skyldiga slagna i kedjor.

51. Deras dräkter kommer att vara (som om de vore) av beck och elden skall svepa in deras ansikten.

52. (Detta skall vara så) på det att Allah kan återgälda varje själ för vad den har gjort. Allah är förvisso Snabb i att räkna.

53. Detta är en slutgiltig förmaning för mänskligheten och så att de kan varnas genom

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
ع الْحِسَابُ ﴿٤١﴾
وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۚ إِنَّمَا
يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾
مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۖ
وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾
وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِبْ
دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۗ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ
مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾
وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾
وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ
كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾
فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾
يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ ۖ وَبَرَزُوا
لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾
وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾
سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾
لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾
هَٰذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ

den, och så att de kan veta att Han är den ende Ende Guden och att de som äger förstånd måtte ta sig i akt.

إِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٥٣﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.
2. Alif Lam Ra. (Jag är Allah den All-Seende). Dessa är en (fullkomlig) Boks och den upplysande Qur'anens verser.
3. De icke troende önskar ofta att de var Muslimer.
4. Lämna dem ifred så att de kan äta och roa sig och så att det fåfänga hoppet kan tjusa dem men snart kommer de att veta.
5. Och Vi har aldrig förintat en stad utan att det fanns ett känt påbud för den.
6. Inget folk kan (undgå sin dom genom) att löpa förbi sin fastställda tid, icke heller kan de bli kvar bakom den.
7. Och de sade: O du som denna förmaning har sänts ned till, du är förvisso en galning,
8. varför visar du oss icke änglar om du är av de sannfärdiga?
9. Vi sänder icke ned änglar utom med rättvisa krav, och när Vi verkligen sänder dem, ges de troende icke uppskov.
10. Det är i sanning Vi Som har sänt ned denna Förmaning, och Vi är helt förvisso dess Beskyddare.
11. Och Vi sände (Sändebud) före dig bland grupper av folk i det förgångna.
12. Och det kom aldrig ett Sändebud till dem utan att de begabbade honom.
13. Sålunda låter Vi denna (vana att håna) sjunka in i de syndiga människornas hjärtan,
14. de tror icke på denna (Qur'an,) fastän de tidigare folkens exempel har (föregått dem.)
15. Och även om Vi öppnade en port i himlen för dem, och de fortfor med att stiga upp genom den,
16. skulle de säkerligen säga: Det är bara våra ögon som är bländade, vi är nog ett förhäxat folk.
17. Och Vi har sannerligen gjort byggnader (av stjärnor) i himlen och utsmyckat den för åskådare.
18. Och Vi har skyddat den mot varje förkastad Satans (intrång.)

بسم الله الرحمن الرحيم ①
الر تلك ايت الكتب وقران مبين ②
ربما يود الذين كفروا لو كانوا مسلمين ③
ذرهم ياكلوا ويتمتعوا ويلههم الامل فسوف يعلمون ④
وما اهلكنا من قرية الا ولها كتاب معلوم ⑤
ما تسبق من امة اجلها وما يستاخرون ⑥
وقالوا يايها الذي نزل عليه الذكر انك لمجنون ⑦
لو ما تاتينا بالملئكة ان كنت من الصدقين ⑧
ما ننزل الملئكة الا بالحق وما كانوا اذا منظرين ⑨
انا نحن نزلنا الذكر وانا له لحفظون ⑩
ولقد ارسلنا من قبلك في شيع الاولين ⑪
وما ياتيهم من رسول الا كانوا به يستهزءون ⑫
كذلك نسلكه في قلوب المجرمين ⑬
لا يؤمنون به وقد خلت سنة الاولين ⑭
ولو فتحنا عليهم بابا من السماء فظلوا فيه يعرجون ⑮
لقالوا انما سكرت ابصارنا بل نحن قوم مسحورون ⑯
ولقد جعلنا في السماء بروجا وزينها للنظرين ⑰
وحفظنها من كل شيطن رجيم ⑱

19. Men om någon förstulet hör (någonting av uppenbarelse och förvränger det,) då förföljer en klar flamma honom.

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

20. Och Vi har brett ut jorden och satt fast bergen på den och låtit varje sak växa i lämplig storlek på den.

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿٢٠﴾

21. Och Vi har gjort medel till uppehälle för er på den och (även) för (alla) dem, vilka ni icke drar försorg om.

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ
بِرَازِقِينَ ﴿٢١﴾

22. Och det finns icke någonting utan att Vi har (obegränsade) skatter av det hos Oss och Vi sänder icke ned det utom i kända mått.

وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ
إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

23. Och Vi sänder befruktande vindar, sedan sänder Vi ned vatten från molnen, sedan ger Vi er det att dricka, och ni kunde icke själva förse er med det.

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٣﴾

24. Och det är sannerligen Vi Som ger liv och Vi Som orsakar död; och det är Vi Som är den (ende) Arvtagaren (till allt.)

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٤﴾

25. Och Vi känner verkligen dem som går framför er och vi känner (också) dem som släpar efter.

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٥﴾

26. Och det är förvisso din Herre Som kommer att samla ihop dem. Han är förvisso Vis, All-Vetande.

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

27. Och Vi skapade förvisso (den helt vanliga) människan av torr klingande lera, av svart dy pressad till en skapelse.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ
مَّسْنُونٍ ﴿٢٧﴾

28. Och Djinnen (den stora människan) hade Vi skapat förut av eld och het vind.

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُومِ ﴿٢٨﴾

29. Och (kom ihåg) när din Herre sade till änglarna: Jag skall just till att skapa människan av torr klingande lera, av svart dy pressad till en skapelse,

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ
مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٩﴾

30. så när Jag har formgivit den (i fullkomlighet) och har andats in Min Ande i den, fall ni ner i underkastelse under den.

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ
سَاجِدِينَ ﴿٣٠﴾

31. Så änglarna underkastade sig, allihop tillsammans.

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣١﴾

32. Men Iblis (gjorde det icke.) Han vägrade vara bland dem som underkastar sig.

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾

33. (Gud) sade: O Iblis, vad har hänt med dig, eftersom du icke vill vara bland dem som underkastar sig?

34. Han svarade: Jag tänker icke underkasta mig en människa som Du har skapat av torr klingande lera och svart dy, tvingad till skepnad.

35. (Gud) sade: Gå då ut härifrån, ty du är förvisso förkastad.

36. Och (Min) förbannelse skall förvisso vila över dig till Domens Dag.

37. Han sade: Min Herre, giv mig då uppskov till den dag när de skall resas upp.

38. (Gud) sade: Du är bland dem som givits uppskov,

39. till den fastställda tidens dag.

40. Han svarade: Min Herre, eftersom Du har dömt mig som vilsegången, kommer jag förvisso att låta det, (att irra vilse från den rätta vägen,) tyckas dem vackert på jorden och jag kommer förvisso att vilseleda dem alla,

41. utom Dina utvalda tjänare bland dem.

42. (Gud) sade: Detta är en väg som (leder) rakt till Mig,

43. du skall förvisso icke ha någon makt över Mina tjänare, utom sådana av de vilsefarna som (väljer att) följa dig.

44. Och Helvetet är helt visst den utlovade platsen för dem alla.

45. Det har sju portar (och) varje port har tilldelats en grupp av dem.

46. De rättfärdiga kommer i sanning att (placeras) mitt ibland (Himmelska) Trädgårdar och springbrunnar.

47. Träd in däri med frid, i trygghet.

48. Och Vi skall röja undan vad helst av hätskhet som kan finnas i deras bröst (så att de kommer att vara som) bröder (placerade) på troner riktade mot varandra,

49. trötthet skall icke beröra dem där och de skall heller aldrig (någonsin) stötas ut därifrån.

50. Förkunna för Mina tjänare, (O Profet,) att Jag förvisso är den Allt-Förlåtande, den Allt-Barmhärtige,

قَالَ يَٰٓإِبۡلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ ٱلسَّٰجِدِينَ ﴿٣٣﴾
قَالَ لَمۡ أَكُن لِّأَسۡجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقۡتَهُۥ مِن صَلۡصَٰلٍ
مِّنۡ حَمَإٍ مَّسۡنُونٍ ﴿٣٤﴾
قَالَ فَٱخۡرُجۡ مِنۡهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٥﴾
وَإِنَّ عَلَيۡكَ ٱللَّعۡنَةَ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿٣٦﴾
قَالَ رَبِّ فَأَنظِرۡنِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ ﴿٣٧﴾
قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلۡمُنظَرِينَ ﴿٣٨﴾
إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡوَقۡتِ ٱلۡمَعۡلُومِ ﴿٣٩﴾
قَالَ رَبِّ بِمَآ أَغۡوَيۡتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ
وَلَأُغۡوِيَنَّهُمۡ أَجۡمَعِينَ ﴿٤٠﴾
إِلَّا عِبَادَكَ مِنۡهُمُ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ﴿٤١﴾
قَالَ هَٰذَا صِرَٰطٌ عَلَيَّ مُسۡتَقِيمٌ ﴿٤٢﴾
إِنَّ عِبَادِي لَيۡسَ لَكَ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَٰنٌ إِلَّا مَنِ
ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡغَاوِينَ ﴿٤٣﴾
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوۡعِدُهُمۡ أَجۡمَعِينَ ﴿٤٤﴾
لَهَا سَبۡعَةُ أَبۡوَٰبٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنۡهُمۡ جُزۡءٌ مَّقۡسُومٌ ﴿٤٥﴾ ع
إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٦﴾
ٱدۡخُلُوهَا بِسَلَٰمٍ ءَامِنِينَ ﴿٤٧﴾
وَنَزَعۡنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنۡ غِلٍّ إِخۡوَٰنًا عَلَىٰ
سُرُرٍ مُّتَقَٰبِلِينَ ﴿٤٨﴾
لَا يَمَسُّهُمۡ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُم مِّنۡهَا بِمُخۡرَجِينَ ﴿٤٩﴾
نَبِّئۡ عِبَادِيٓ أَنِّيٓ أَنَا ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥٠﴾

51. och (också) att Mitt straff är det mest allvarliga straffet.
52. Och berätta för dem om Abrahams gäster.
53. När de kom till honom och sade: Frid (vare med er,) svarade han: Vi är sannerligen rädda för er.
54. De sade: Var icke rädd, vi ger dig glada budskap om en son (som skall) begåvas med stor kunskap.
55. Han sade: Ger ni mig (denna) glädjenyhet trots det faktum att hög ålder har hunnit ifatt mig? På vilken (grund) ger ni mig då detta glädjebudskap?
56. De sade: Vi har sannerligen givit dig sanna glädjebudskap, var därför icke bland dem som misströstar.
57. Han sade: Och vem miströstar om sin Herres barmhärtighet utom (sådana) som irrar vilse?
58. Han sade: Vilket är (nu) ert (egentliga) ärende, o ni sändebud?
59. De sade: Vi har sänts till ett olydigt folk,
60. utom Lots anhängare. Dem alla skall vi bevara,
61. utom hans hustru. Vi har påbjudit att hon skall vara bland dem som blir kvar.
62. Och när sändebuden kom till Lot (och hans) anhängare,
63. sade han: Ni är i sanning en grupp främlingar.
64. De sade: Ja, men vi har bringat dig den (nyhet om straffet) beträffande vilket de har svävat i osäkerhet,
65. och vi har bringat dig säker nyhet, och vi är sannerligen sannfärdiga,
66. så bege dig av med din familj under nattens (senare) del och följ du i deras eftertrupp. Och låt ingen bland er se tillbaka, och gå (nu) framåt dit ni är befallda.
67. Och Vi meddelade honom klart detta påbud på det att dessa (människors) rötter skulle skäras av vid morgonen.
68. Och stadens folk kom och fröjdade sig.
69. Han sade: Dessa är mina gäster så låt mig icke komma till skam,

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥١﴾
وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥٢﴾
إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ
وَجِلُونَ ﴿٥٣﴾
قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٤﴾
قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٥﴾
قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٦﴾
قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٧﴾
قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٨﴾
قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٩﴾
إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٦٠﴾
إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦١﴾
فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦٢﴾
قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٣﴾
قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٤﴾
وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٥﴾
فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٦﴾
وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ
مُصْبِحِينَ ﴿٦٧﴾
وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٨﴾
قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٩﴾

70. och frukta Allah och förödmjuka mig icke.

71. De sade: Förbjöd vi dig icke (att underhålla) några människor?

72. Han sade: Dessa är mina döttrar (vilka är garanti nog) om ni måste göra (någonting.)

73. Genom ditt liv vandrar de (också) i förvirring i sin galna berusning.

74. Sedan slog straffet dem vid soluppgången.

75. Vi vände (deras stad) upp och ner och Vi regnade stenar av lera över dem.

76. I detta finns förvisso (många) Tecken för dem som använder sitt förstånd.

77. Och den (staden) ligger vid en väg, som (fortfarande) finns till.

78. I detta finns det förvisso ett Tecken för troende.

79. Och Skogens Folk var sannerligen (också) syndare.

80. Så Vi tuktade dem (också.) Och de (städerna ligger) båda vid en öppen allfarväg.

81. Och folket från Hidjr behandlade (också) Sändebuden som lögnare.

82. Och Vi gav dem Våra Tecken, men de vände sig bort från dem.

83. Och de brukade hugga ut hus i bergen i trygghet.

84. Men straffet slog ner på dem på morgonen,

85. och allt det som de hade tjänat hjälpte dem icke.

86. Och Vi har icke skapat himlarna och jorden och allt det som finns mellan de två utom i enlighet med vishetens krav, och det är säkert att Timmen skall komma. Så var du fördragsam med en god fördragsamhet.

87. Det är sannerligen din Herre Som är den Store Skaparen, den Allvetande.

88. Och Vi har sannerligen givit dig de sju ofta upplästa (verserna) och den Stora Qur'anen.

89. Sträck icke dina ögon mot det som Vi har givit några grupper bland dem för tillfällig

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ ۝٧٠
قَالُوْٓا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ۝٧١
قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنٰتِيْٓ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۝٧٢
لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِيْ سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ۝٧٣
فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِيْنَ ۝٧٤
فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِّنْ سِجِّيْلٍ ۝٧٥
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِيْنَ ۝٧٦
وَاِنَّهَا لَبِسَبِيْلٍ مُّقِيْمٍ ۝٧٧
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۝٧٨
وَاِنْ كَانَ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ لَظٰلِمِيْنَ ۝٧٩
فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُّبِيْنٍ ۝٨٠
وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحٰبُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِيْنَ ۝٨١
وَاٰتَيْنٰهُمْ اٰيٰتِنَا فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ۝٨٢
وَكَانُوْا يَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا اٰمِنِيْنَ ۝٨٣
فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِيْنَ ۝٨٤
فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝٨٥
وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ
وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيْلَ ۝٨٦
اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ۝٨٧
وَلَقَدْ اٰتَيْنٰكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِيْ وَالْقُرْاٰنَ الْعَظِيْمَ ۝٨٨
لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَ

förnöjelse och sörj icke över dem, och sänk din (barmhärtighets) vinge över de troende.

لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٩﴾

90. Och Säg: Jag är sannerligen enbart en Varnare.

وَقُلْ إِنِّيٓ أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٩٠﴾

91. Ty Vi (har beslutat) att sända ned (straff) över dem som har bildat grupper bland sig (mot dig,)

كَمَآ أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩١﴾

92. de som har uttalat att Qur'anen är (så många) lögner.

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩٢﴾

93. Så vid din Herre, skall Vi förvisso fråga dem alla,

فَوَرَبِّكَ لَنَسْئَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

94. beträffande det som de brukade göra.

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. Så förklara öppet det som du är befalld (att överbringa) och gå avsides från dem som tillskriver (Allah) medhjälpare.

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

96. Vi kommer helt visst att beskydda dig mot den skada som åstadkoms av dem som hånar —

إِنَّا كَفَيْنٰكَ الْمُسْتَهْزِءِينَ ﴿٩٦﴾

97. som sätter upp en annan gud bredvid Allah, men snart skall de få veta.

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا اٰخَرَ ۚ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

98. Och Vi vet sannerligen att ditt hjärta blir betryckt på grund av det som de säger.

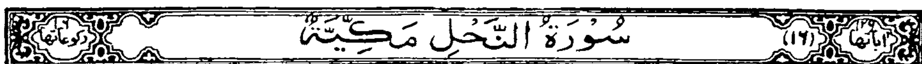
وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٨﴾

99. Men ära din Herre prisande Honom och var bland dem som ödmjukt kastar sig ned (inför Honom.)

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السّٰجِدِينَ ﴿٩٩﴾

100. Och fortsätt med att tillbe din Herre till dess att döden kommer till dig.

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠٠﴾ ع

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Allahs påbud är för handen, så försök ni icke att påskynda det. Helig är Han och Upphöjd långt över allt det som de förbinder (med Honom.)

3. Han sänder ned änglarna med en uppenbarelse genom Sin befallning över den av Sina tjänare som Han behagar (och säger:) Varna (människor) om att det icke finns någon gud utom Mig, så tag (endast) Mig till er Beskyddare.

4. Han har skapat himlarna och jorden i enlighet med vishetens krav. Han är Upphöjd långt över allt det som de förbinder (med Honom.)

5. Han har skapat människan från (bara) en vätskedroppe, men se! Hon är en öppen grälmakare.

6. Och boskapen har Han också skapat, i den finner ni värme och (andra) användningsområden, och ni äter (köttet från några) av dem.

7. De är till prydnad (och värdighet) för er när ni föser hem (dem) på kvällen och när ni driver fram (dem) för att beta på morgonen.

8. Och de bär era bördor till ett land, vilket ni icke själva kunde nå utan stora svårigheter. Er Herre är förvisso Medlidsam, Barmhärtig.

9. Och (Han har skapat) hästar och mulor och åsnor så att ni kan rida på dem och som (en källa till) skönhet. Och Han kommer att skapa det som ni ännu icke känner.

10. Och på Allah vilar (visandet av) den rätta vägen och det finns vägar som avviker (från den rätta kursen.) Och om Han hade (tvingat igenom) Sin Vilja, skulle Han ha väglett er alla.

11. Det är Han som sänder ned vatten för er från molnen; Från det har ni er dryck och (där växer) träd av det, och ni kan låta (er boskap) beta.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
اَتٰۤى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا
يُشْرِكُوْنَ ②
يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ
مِنْ عِبَادِهٖۤ اَنْ اَنْذِرُوْۤا اَنَّهٗ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنَا فَاتَّقُوْنِ ③
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ تَعٰلٰى عَمَّا
يُشْرِكُوْنَ ④
خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ⑤
وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَّمَنَافِعُ وَمِنْهَا
تَاْكُلُوْنَ ۖ ⑥
وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ ۖ ⑦
وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَّمْ تَكُوْنُوْا بٰلِغِيْهِ اِلَّا بِشِقِّ
الْاَنْفُسِ ؕ اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۙ ⑧
وَّالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيْرَ لِتَرْكَبُوْهَا وَزِيْنَةً ؕ وَيَخْلُقُ
مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ⑨
وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيْلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ ؕ وَلَوْ شَآءَ
لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ⑩ ع
هُوَ الَّذِيْۤ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً لَّكُمْ مِّنْهُ شَرَابٌ
وَّمِنْهُ شَجَرٌ فِيْهِ تُسِيْمُوْنَ ⑪

12. Med det låter Han säd växa för er och oliver och dadelpalmen och druvorna och all slags frukt. I det finns det förvisso ett Tecken för ett folk som tänker efter.

13. Och Han har tvingat natten och dagen och solen och månen i tjänst för er, och stjärnorna har (också) tvingats i tjänst genom Hans befallning. I det finns det förvisso Tecken för ett folk som använder sitt förstånd.

14. Och de ting med olika färg som Han har skapat för er på jorden (tjänar också sitt syfte.) I det finns det förvisso ett Tecken för ett folk som tar sig i akt.

15. Och det är Han Som har underordnat havet under er så att ni kan äta färskt kött därifrån och så att ni därifrån kan ta fram (ting) vilka ni bär som prydnader. Och ni ser skeppen plöja fram genom det, (så att ni kan resa därmed) och så att ni kan söka Hans frikostighet (på andra sätt) och så att ni måtte vara tacksamma.

16. Och Han har placerat fasta berg på jorden så att den icke skakar med er och floder och vägar så att ni kan finna vägen (till er bestämmelseort.)

17. Och (Han har satt upp andra) märken, (efter dem) och efter stjärnorna följer de den rätta riktningen.

18. Är då Han Som skapar lik den som icke skapar? Vill ni då icke ta er i akt?

19. Och om ni försöker räkna Allahs ynnestbevis, kommer ni icke att kunna ange deras antal. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

20. Och Allah vet vad ni håller gömt och vad ni yppar.

21. Och de vilka de åkallar bredvid Allah skapar icke någonting, utan de är själva skapade.

22. (De är) döda, icke levande; och de vet icke när de kommer att uppresas.

يُنۢبِتُ لَكُم بِهِ ٱلزَّرْعَ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلنَّخِيلَ وَٱلْأَعْنَٰبَ وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ وَٱلنُّجُومُ مُسَخَّرَٰتٌۢ بِأَمْرِهِۦٓ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهُۥٓ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤﴾

وَهُوَ ٱلَّذِى سَخَّرَ ٱلْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا۟ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا۟ مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى ٱلْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

وَأَلْقَىٰ فِى ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِىَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَٰرًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

وَعَلَٰمَٰتٍ ۚ وَبِٱلنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

وَإِن تَعُدُّوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ لَا تُحْصُوهَآ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩﴾

وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٠﴾

وَٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾

أَمْوَٰتٌ غَيْرُ أَحْيَآءٍ ۖ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٢﴾

23. Er Gud är En Gud. Och beträffande de som icke tror på det Tillkommande, är deras hjärtan främlingar (för sanningen) och de är fulla av högmod.

24. Allah vet otvivelaktigt vad de hemlighåller och vad de yppar. Han älskar sannerligen icke de högmodiga.

25. Och när det sägs till dem: Vad (tycker ni) om det som er Herre har sänt ned? säger de: Det är bara historier från det förgångna.

26. (Följderna kommer att bli) att de till fullo skall bära sina bördor, på Uppståndelsens Dag, och (även en del) av deras bördor vilka de vilseledde utan kunskap. Se! Ont är det som de bär.

27. De som var före dem smidde (också) planer, men Allah kom över deras byggnadsverk från (första) början, så att taket föll ned över dem ovanifrån, och straffet kom över dem, varifrån visste de icke.

28. Sedan kommer Han att förödmjuka dem på Uppståndelsens Dag och säga: Var finns Mina medhjälpare för vilkas sak ni brukade motsäga (Mina Profeter?) De som begåvats med kunskap kommer att säga: Denna dag kommer förödmjukelse och lidande helt visst att (drabba) de icke troende.

29. De som änglarna låter dö medan de syndar mot sina själar, kommer att erbjuda underkastelse (och anföra:) Vi brukade icke göra något ont. (Det kommer att sägas till dem:) Nej, Allah vet förvisso väl vad ni brukade göra.

30. Så träd in genom Helvetets portar för att stanna därinne. Ond är sannerligen de högmodigas vistelseort.

31. Och (när) det sägs till de rättfärdiga: Vad (tänker ni om) det som er Herre har uppenbarat? Säger de: Det bästa. För dem som gör gott finns det gott i denna världen och det Tillkommandes hem är (till och med) bättre. Utmärkt är sannerligen de rättfärdigas boning —

إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٌ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٣﴾
لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٤﴾
وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّاذَا أَنزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوا أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾
لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۙ وَمِنْ أَوْزَارِ
الَّذِينَ يُضِلُّونَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٦﴾
قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُم مِّنَ
الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾
ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ كُنتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ ۚ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٨﴾
الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ ۖ فَأَلْقَوُا
السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِن سُوءٍ ۚ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾
فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَلَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣٠﴾
وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرًا ۗ
لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ ۚ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾

32. Evighetens Trädgårdar, vilka de kommer att träda in i, genomflutna av floder. Däri kommer de att ha vad de önskar. Sålunda belönar Allah de rättfärdiga,

جَنّٰتُ عَدۡنٍ يَّدۡخُلُوۡنَهَا تَجۡرِيۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ
لَهُمۡ فِيۡهَا مَا يَشَآءُوۡنَ ؕ كَذٰلِكَ يَجۡزِي اللّٰهُ
الۡمُتَّقِيۡنَ ﴿٣١﴾

33. dem som änglarna låter dö medan de är rena, de säger (till dem:) Frid vare med er. Träd in i Himlen på grund av det ni brukade göra.

الَّذِيۡنَ تَتَوَفّٰٮهُمُ الۡمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبِيۡنَ ۙ يَقُوۡلُوۡنَ سَلٰمٌ
عَلَيۡكُمُ ۙ ادۡخُلُوا الۡجَنَّةَ بِمَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ﴿٣٢﴾

34. Vad väntar dessa icke troende på utom på att änglarna skulle komma över dem eller att din Herres påbud skulle verkställas? Så gjorde de som var före dem. Allah felade icke mot dem, utan de felade mot sig själva.

هَلۡ يَنۡظُرُوۡنَ اِلَّاۤ اَنۡ تَاۡتِيَهُمُ الۡمَلٰٓئِكَةُ اَوۡ يَاۡتِيَ
اَمۡرُ رَبِّكَ ؕ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ ؕ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللّٰهُ وَلٰكِنۡ كَانُوۡۤا اَنۡفُسَهُمۡ يَظۡلِمُوۡنَ ﴿٣٣﴾

35. Så de onda (följderna) av vad de gjorde hann upp dem och det som de brukade håna omslöt dem.

فَاَصَابَهُمۡ سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوۡا وَحَاقَ بِهِمۡ مَّا كَانُوۡا
بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿٣٤﴾ ع ١٠

36. Och avgudadyrkarna säger: Om Allah (så) hade velat skulle vi icke ha tillbett någonting bredvid Honom, varken vi eller våra fäder, icke heller skulle vi ha förbjudit någonting utan (befallning från) Honom. Så gjorde de som (motsatte sig Sanningen) före dem. Är Sändebuden ansvariga för någonting annat än enbart att lämna fram Budskapet?

وَقَالَ الَّذِيۡنَ اَشۡرَكُوۡا لَوۡ شَآءَ اللّٰهُ مَا عَبَدۡنَا مِنۡ
دُوۡنِهٖ مِنۡ شَىۡءٍ نَّحۡنُ وَلَاۤ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمۡنَا مِنۡ
دُوۡنِهٖ مِنۡ شَىۡءٍ ؕ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ ۚ
فَهَلۡ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الۡبَلٰغُ الۡمُبِيۡنُ ﴿٣٥﴾

37. Och bland varje folk uppreste Vi ett Sändebud (med läran:) Tillbed Allah och sky Den Onde. Sedan var det (några) bland dem som Allah vägledde och (några) bland dem som gjorde sig förtjänta av förintelse. Så res över jorden och se vilket deras slut blev som behandlade (Profeterna) som lögnare!

وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِيۡ كُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوۡلًا اَنِ اعۡبُدُوا اللّٰهَ
وَاجۡتَنِبُوا الطَّاغُوۡتَ ۚ فَمِنۡهُمۡ مَّنۡ هَدَى اللّٰهُ
وَمِنۡهُمۡ مَّنۡ حَقَّتۡ عَلَيۡهِ الضَّلٰلَةُ ؕ فَسِيۡرُوۡا فِي الۡاَرۡضِ
فَانۡظُرُوۡا كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ الۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿٣٦﴾

38. Om du är angelägen om deras vägledning, (vet) då (att) Allah förvisso icke vägleder dem som leder (andra) vilse. Och för sådana finns det inga hjälpare.

اِنۡ تَحۡرِصۡ عَلٰى هُدٰٮهُمۡ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهۡدِيۡ مَنۡ
يُّضِلُّ وَمَا لَهُمۡ مِّنۡ نّٰصِرِيۡنَ ﴿٣٧﴾

39. Och de svär sina starkaste eder vid Allah att Allah icke kommer att uppresa dem som dör. Nej, (Han kommer sannerligen att uppresa dem. Detta är) ett sant löfte, (vars upp-

وَاَقۡسَمُوۡا بِاللّٰهِ جَهۡدَ اَيۡمَانِهِمۡ ۙ لَا يَبۡعَثُ اللّٰهُ مَنۡ
يَّمُوۡتُ ؕ بَلٰى وَعۡدًا عَلَيۡهِ حَقًّا وَّلٰكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ

fyllelse är) bindande för Honom, men de flesta människor vet det icke.

40. (Han kommer förvisso att uppresa dem) så att Han kan klargöra det för dem om vilket de var oense, och så att de som icke trodde måtte inse att de var lögnare.

41. Vårt ord beträffande någonting, som Vi önskar är bara att Vi säger till den: Var, och den börjar vara till.

42. Och (beträffande) dem som lämnar sina hem för Allahs sak efter det att de förfördelats; Vi kommer förvisso att ge dem en god boning i denna världen, och det Tillkommandes belöning är i sanning större, om de bara visste —

43. de som är ståndaktiga och sätter sin lit till sin Herre.

44. Och före dig sände Vi (som Sändebud) icke andra än män till vilka Vi uppenbarades — så fråga dem som i sin ägo har Påminnelsen, om vad ni icke vet —

45. med klara Tecken och Skrifter. Och Vi har sänt ned Påminnelsen till dig så att du måtte förklara det för mänskligheten vilket har sänts ned till dem och så att de kan tänka efter.

46. Känner då de som smider onda planer sig säkra på att Allah icke kommer att förödmjuka dem i (deras eget) land, eller på att straffet icke skall komma över dem när de icke vet det?

47. Eller att Han icke kommer att gripa tag i dem under deras vandring till och från så att de icke skall kunna hindra (Hans planer?)

48. Eller att Han icke kommer att förinta (dem) genom (en följd) av gradvis utmattning? Er Herre är sannerligen Medlidsam, Barmhärtig.

49. Har de icke bugat sig i ödmjukhet inför Allah och lagt märke till att skuggorna av allting som Allah har skapat ändras från höger och vänster, så att de blir ödmjuka?

50. Och allt som finns i himlarna och varje varelse som finns på jorden underkastar sig ödmjukt Allah, och änglarna (också,) och de är icke högmodiga.

51. De fruktar Herren över sig, och gör vad

لا يعلمون ﴿٣٩﴾
ليبين لهم الذي يختلفون فيه وليعلم الذين
كفروا أنهم كانوا كاذبين ﴿٤٠﴾
إنما قولنا لشيء إذا أردناه أن نقول له كن
فيكون ﴿٤١﴾ ع
والذين هاجروا في الله من بعد ما ظلموا لنبوئنهم
في الدنيا حسنة ولأجر الآخرة أكبر لو كانوا
يعلمون ﴿٤٢﴾
الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون ﴿٤٣﴾
وما أرسلنا من قبلك إلا رجالا نوحي إليهم فاسألوا
أهل الذكر إن كنتم لا تعلمون ﴿٤٤﴾
بالبينات والزبر وأنزلنا إليك الذكر لتبين
للناس ما نزل إليهم ولعلهم يتفكرون ﴿٤٥﴾
أفأمن الذين مكروا السيئات أن يخسف الله بهم
الأرض أو يأتيهم العذاب من حيث لا يشعرون ﴿٤٦﴾
أو يأخذهم في تقلبهم فما هم بمعجزين ﴿٤٧﴾
أو يأخذهم على تخوف فإن ربكم لرءوف رحيم ﴿٤٨﴾
أولم يروا إلى ما خلق الله من شيء يتفيأ ظلاله
عن اليمين والشمائل سجدا لله وهم داخرون ﴿٤٩﴾
ولله يسجد ما في السماوات وما في الأرض من
دابة والملائكة وهم لا يستكبرون ﴿٥٠﴾
يخافون ربهم من فوقهم ويفعلون ما

de är befallda.

52. Allah har sagt: Tag icke två gudar (att tillbedja.) Det finns bara En Gud. Så frukta endast Mig.

53. Och till Honom hör vad som finns i himlarna och på jorden och lydnad tillkommer Honom för alltid. Vill ni då ta någon annan än Allah till er Beskyddare?

54. Och vilken välsignelse ni än får, så är den från Allah. Och när hemsökelser drabbar er är det till Honom ni ropar (på hjälp,)

55. sedan när Han för bort hemsökelsen från er, se! En grupp bland er börjar tillskriva sin Herre medhjälpare,

56. för att förneka det som Vi har skänkt dem. Nå väl, förnöj er då för en tid, men snart kommer ni att veta.

57. Och till (sina falska gudar,) om vilka de ingenting vet, avsätter de en del av det som Vi har givit dem. Vid Allah, ni skall sannerligen ställas till svars för det ni har hittat på.

58. Och de tillskriver Allah döttrar — Helig är Han — medan de (själva) har vad de önskar.

59. Och när nyheten om en flickas (födelse) överbringas till en av dem, mörknar hans ansikte av (inre) undertryckt sorg,

60. han gömmer sig för folket på grund av den dåliga nyhet han fått. Skall han behålla henne trots vanäran eller skall han begrava henne i stoffet? Ont är sannerligen det de bedömer.

61. Deras tillstånd, som icke tror på det Tillkommande, är ont, medan alla upphöjda egenskaper tillhör Allah och Han är den Mäktige, den Vise.

62. Och om Allah skulle straffa människor för deras synder, skulle Han icke lämna en levande varelse (på jorden,) men Han ger dem uppskov till en fastställd tid, och när deras tid

يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥١﴾
وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ
وَّاحِدٌ ۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿٥٢﴾
وَلَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ وَاصِبًا ۭ
اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٣﴾
وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ
فَاِلَيْهِ تَجْــَٔرُوْنَ ﴿٥٤﴾
ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٥﴾
لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوْا ۪ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٦﴾
وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ ۭ
تَاللّٰهِ لَتُسْــَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٧﴾
وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗ ۙ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿٥٨﴾
وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا
وَّهُوَ كَظِيْمٌ ﴿٥٩﴾
يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْۗءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ ۭ اَيُمْسِكُهٗ
عَلٰي هُوْنٍ اَمْ يَدُسُّهٗ فِي التُّرَابِ ۭ اَلَا سَاۗءَ مَا
يَحْكُمُوْنَ ﴿٦٠﴾
لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلّٰهِ
الْمَثَلُ الْاَعْلٰى ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦١﴾
وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا
مِنْ دَاۗبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا

har kommit kan de icke bli kvar för en enda timme, icke heller kan de gå (den) i förväg.

63. Och de tillskriver Allah vad de ogillar (för sig själva,) och deras tungor yttrar lögnen att de skall få det bästa (av allting.) Otvivelaktigt skall Elden bli deras, och (däri) skall de lämnas.

64. Vid Allah, Vi sände verkligen (Sändebud) till (alla) folk före dig, men Satan lät deras gärningar (tyckas) dem vackra. Så han är deras skyddspatron idag, och de skall få ett svårt straff.

65. Och Vi har icke sänt ned Boken till dig utom för att du skall kunna förklara det för dem beträffande vilket de har (skapat) oenighet och som en vägledning och en barmhärtighet för ett folk som tror.

66. Och Allah har sänt ned vatten från skyn och vederkvickt jorden därmed efter dess död. I det finns förvisso ett Tecken för ett folk som vill lyssna (till sanningen.)

67. Och i boskapen finns (också) en läxa för er. Vi förser er med en dryck ur det som finns i deras bukar — från något mellan avföringen och blodet — mjölk ren (och) behaglig för dem som dricker (den.)

68. Och av dadelpalmernas frukter och druvorna, varifrån ni erhåller rusgivande drycker och välgörande föda. I det finns det sannerligen ett Tecken för ett folk som använder sitt förstånd.

69. Och din Herre uppenbarade för biet: Gör du hus i kullarna och i träden och i gallerverken som de bygger,

70. ät sedan av alla (slags) frukter och följ de vägar som du (lärt dig av) din Herre och (som) har gjorts lätta (för dig.) Från deras bukar kommer en dryck med skiftande färg fram. I den finns bot för mänskligheten. I det finns det förvisso ett Tecken för ett folk som tänker efter.

71. Och Allah skapar er, sedan låter Han er dö, och det finns (några) av er som drivs till den ömkligaste ålderdomen, med det resultatet att

جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّ لَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٦٢﴾

وَ يَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُوْنَ وَ تَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ
اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى ؕ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَ اَنَّهُمْ
مُّفْرَطُوْنَ ﴿٦٣﴾

تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَاۤ اِلٰۤى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ
الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَ لَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿٦٤﴾

وَ مَاۤ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِى اخْتَلَفُوْا
فِيْهِ ۙ وَ هُدًى وَّ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٦٥﴾

وَ اللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٦﴾

وَ اِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهٖ
مِنْۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَّ دَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿٦٧﴾

وَ مِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَ الْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ
سَكَرًا وَّ رِزْقًا حَسَنًا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾

وَ اَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِىْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا
وَّ مِنَ الشَّجَرِ وَ مِمَّا يَعْرِشُوْنَ ﴿٦٩﴾

ثُمَّ كُلِىْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسْلُكِىْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ؕ
يَخْرُجُ مِنْۢ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ
لِّلنَّاسِ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٧٠﴾

وَ اللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُمْ ۙ وَ مِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰۤى
اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَىْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ

de ingenting vet efter (det att de har haft) kunskap. Allah är förvisso All-Vetande, Mäktig.

72. Och Allah har gynnat några av er över andra med (världsliga) gåvor. Men de mer gynnade vill icke återställa (någon del av) sina (världsliga) gåvor till dem som deras högerhänder besitter, så att de kan bli likvärdiga (delägare) i dem. Kommer de fortfarande att förneka Allahs ynnest (när de vet detta?)

73. Och Allah har skapat makar för er från er själva och har skapat söner och sonsöner för er från era makar och har försett er med goda ting. Kommer de då att tro på det förgängliga och förneka Allahs ynnest?

74. Och de tillber sådana bredvid Allah som icke har någon makt att skänka dem någon gåva från himlarna eller jorden, icke heller kan de (någonsin) ha en sådan makt.

75. Så framställ då inga liknelser till Allah. Allah vet förvisso och ni vet icke.

76. För er framställer Allah liknelsen om en slav som ägs och som icke har makt över någonting, och (en fri man) som Vi har försett med ett rättmätigt underhåll från Oss och han ger ut därav hemligt och öppet. Är de lika? Lovprisad vare Allah. Men de flesta av dem vet icke.

77. Och Allah framställer (en annan) liknelse om två män — en av dem är stum och har ingen makt över någonting och han är en börda för sin Herre, vart helst han sänder honom kommer han icke med något gott. Kan han vara lik den som påbjuder rättvisa och är på den rätta vägen?

78. Och till Allah hör (kunskapen om det) osedda i himlarna och på jorden, och den (utlovade) Timmens (ankomst) är bara som ett ögonblick, nej, den är ännu närmare. Allah har förvisso full makt över allting.

ع ٩ ١٥ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾
وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۚ فَمَا
الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۚ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾
وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم
مِّنْ أَزْوَاجِكُم بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾
وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِّنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾
فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾
ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَّا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ
وَمَن رَّزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنفِقُ مِنْهُ سِرًّا
وَجَهْرًا ۖ هَلْ يَسْتَوُونَ ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ
عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُّ لَا يَأْتِ
بِخَيْرٍ ۖ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَن يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ
ع ١٠ ١٦ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾
وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ
إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾

79. Och Allah frambringade er ur era mödrars sköten medan ni icke visste någonting, och gav er öron och ögon och hjärtan, på det att ni måtte vara tacksamma.

وَاللّٰهُ أَخْرَجَكُم مِّن بُطُونِ أُمَّهٰتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَّجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٧٩﴾

80. Lägger de icke märke till fåglarna som hålls i underdånighet under himlavalven? Ingen håller dem tillbaka utom Allah. I det finns det sannerligen Tecken för ett folk som tror.

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرٰتٍ فِي جَوِّ السَّمَآءِ مَا
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللّٰهُ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٠﴾

81. Och Allah har gjort en viloplats för er i era hus, och har (också) gjort boningar för er av boskapens hudar, som ni finner lätta vid den tiden då ni reser och (användbara) vid den tiden då ni gör halt; och av deras ull och deras pälsar och deras hår har (Han försett er med) hushållsartiklar och användbara ting för en tid.

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّن بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَّجَعَلَ لَكُم مِّن
جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَآ
أَثَاثًا وَّمَتَاعًا إِلٰى حِينٍ ﴿٨١﴾

82. Och Allah har av det Han har skapat, gjort (många ting) för er (som skänker) skugga, och i bergen har Han gjort skyddade platser för er, och Han har gjort klädnader för er, som skyddar er mot hetta och pansarskjortor som skyddar er i krig. Sålunda fullkomnar Han Sina ynnestbevis över er, så att ni (fullständigt) måtte underkasta er (Honom.)

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلٰلًا وَّجَعَلَ لَكُم مِّنَ
الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَّجَعَلَ لَكُمْ سَرٰبِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ
وَسَرٰبِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. Men om de vänder sig bort, är du bara ansvarig för att överbringa (Budskapet.)

فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِينُ ﴿٨٣﴾

84. De erkänner Allahs ynnest, ändå förnekar de den, och de flesta av dem är (övertygade) icke troende.

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ
الْكٰفِرُونَ ﴿٨٤﴾

85. Och (kom ihåg) den dag när Vi skall uppresa ett vittne från varje folk, då skall de som icke tror icke tillåtas (att gottgöra,) icke heller skall deras undskyllan antagas.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٥﴾

86. Och när de som gjorde fel (verkligen) ser straffet, kommer det icke att göras lättare för dem, icke heller kommer de att ges uppskov.

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٦﴾

87. Och när de, som tillskriver (Allah) medhjälpare, kommer att se sina avgudar kommer de att säga: Vår Herre, dessa är våra avgudar vilka vi brukade åkalla istället för Dig. Där-

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا
هٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِن دُونِكَ

efter kommer de (avgudarna) snabbt att genmäla dem med orden: Ni är förvisso lögnare.

88. Och på den dagen kommer de att erbjuda underkastelse under Allah, och allt det de brukade hitta på skall svika dem.

89. (Beträffande) dem som icke tror och vänder (människor) bort från Allahs väg, kommer Vi att lägga straff till deras straff för att de skapade missförhållanden.

90. Och (kom ihåg) den dag när Vi bland varje folk kommer att uppresa ett vittne emot dem från deras egna, och Vi kommer att föra fram dig som ett vittne mot dem alla. Och Vi har sänt ned Boken till dig för att förklara allting och en vägledning och en barmhärtighet och ett glädjebudskap till dem som underkastar sig (Allah.)

91. Allah påbjuder sannerligen rättvisa och att handla väl mot andra och att ge (likt) släktingar, och förbjuder otillbörlighet och uppenbart ont och överträdelse. Han förmanar er så att ni kan ta er i akt.

92. Och uppfyll förbundet med Allah när ni har ingått (det) och bryt icke era eder efter det att ni gjort dem bindande genom att ni gjorde Allah till er säkerhet. Allah vet förvisso vad ni gör.

93. Och var icke lika henne, som skär av sitt garn i bitar efter att ha spunnit det starkt, genom att göra era eder till ett medel till bedrägeri mellan er, (av fruktan) så att icke ett folk blir mer mäktigt än ett annat folk. Allah prövar er förvisso därmed och på Uppståndelsens Dag kommer Han att klargöra det för er beträffande vilket ni var oense.

94. Och om Allah hade (tvingat igenom) Sin vilja, skulle Han sannerligen ha gjort er (alla) till ett folk, men Han låter den som så önskar irra vilse, och vägleder den som så önskar, och ni skall förvisso ställas till svars för det ni har gjort.

95. Och gör icke era eder till ett medel till bedrägeri mellan er, annars kommer (er) fot att

فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ٨٧
وَأَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ٨٨
الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ
عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ٨٩
وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
١٢ ع ١٨ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ٩٠
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ٩١
وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ٩٢
وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ٩٣
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٩٤
وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ

slinta efter det att den har stått stadigt och ni skall smaka det onda ty genom (att handla så) vände ni bort (människor) från Allahs väg och ni skall få ett svårt straff.

بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوٓءَ بِمَا صَدَدْتُّمْ عَنْ
سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾

96. Och schackra icke bort Allahs förbund för ett futtigt pris. Det som är hos Allah är förvisso bättre för er om ni visste.

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ إِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

97. Det som ni har skall förgås men det som är hos Allah förblir. Och Vi kommer sannerligen att ge dem som är ståndaktiga en belöning i överensstämmelse med de bästa av deras gärningar.

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ
الَّذِينَ صَبَرُوٓا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

98. Vem helst som handlar rättfärdigt, vare sig det är en man eller kvinna, och är en troende, kommer Vi förvisso att ge ett rent liv, och sådana kommer Vi förvisso att ge deras belöningar i överensstämmelse med de bästa av deras gärningar.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

99. Och när du läser upp Qur'anen, sök skydd hos Allah mot Satan, den förkastade.

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ
الرَّجِيمِ ﴿٩٩﴾

100. Han har förvisso ingen makt över dem som tror och som sätter sin lit till sin Herre.

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Hans makt är bara över dem som blir vän med honom och som tillskriver medhjälpare till Allah.

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ
ع ١٣ ١٩ مُشْرِكُونَ ﴿١٠١﴾

102. Och när Vi visar ett Tecken istället för ett annat — och Allah vet bäst (syftet med det) Han uppenbarar — säger de: Du är ingenting annat än en förfalskare. Nej, men de flesta av dem vet icke.

وَإِذَا بَدَّلْنَآ اٰيَةً مَّكَانَ اٰيَةٍ ۙ وَّاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا
يُنَزِّلُ قَالُوٓا إِنَّمَآ أَنْتَ مُفْتَرٍ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

103. Säg: Helighetens Ande har hämtat ned den med sanning från din Herre, så att Han kan styrka dem som tror (i deras tro) och som en vägledning och glädjebudskap för Muslimer.

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٣﴾

104. Och Vi vet sannerligen att de säger att det bara är en man som lär honom. (Men) hans

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ۗ

tungomål, vilken (deras sinnen) böjer sig mot (när de gör denna lömska antydan) är främmande, medan detta är det arabiska (tungomålet) klart och tydligt.

لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ
عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾

105. (När det gäller) de som icke tror på Allahs Tecken, kommer Allah förvisso icke att vägleda dem, och de skall få ett plågsamt straff.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾

106. Det är bara de som icke tror på Allahs Tecken som smider ihop falskhet och det är de som är lögnarna.

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Den som icke tror på Allah efter det att han har trott — utom den som tvingas till (att bekänna otro) fastän hans hjärta finner frid i tron — men sådana som öppnar sina bröst för otron, över dem vilar Allahs vrede, och för dem är ett plågsamt straff (påbjudet.)

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَ
قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ
صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

108. Det är för att de har föredragit det nuvarande livet framför det Tillkommande, och för att Allah icke vägleder de icke troende människorna.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَ
أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Det är de över vilkas hjärtan och öron och ögon Allah har satt en försegling. Och det är de som är de likgiltiga.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَ
أَبْصَارِهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٩﴾

110. Det är otvivelaktigt de som kommer att stå som förlorare i det Tillkommande.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١١٠﴾

111. Sedan är din Herre förvisso — mot dem som utvandrat efter det att de blivit förföljda och sedan strävade hårt (för Allahs sak) och förblev ståndaktiga — efter det är din Herre förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig,

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا
ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١١١﴾

112. på den dag när varje själ skall komma och föra sin egen talan, och varje själ kommer att bli fullt vedergälld för vad den gjorde, och de kommer icke att göras någon orätt.

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ
كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

113. Och Allah framställer liknelsen om en stad som åtnjöt trygghet och frid, dess förnödenheter kom till den i riklighet från varje håll, men den var otacksam för Allahs ynnestbevis, så Allah lät den smaka hunger och fruktan

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً
يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ

(vilken omsvepte den likt) en klädnad på grund av vad de plägade göra.

114. Och det har sannerligen kommit ett Sändebud till dem från deras eget led, men de behandlade honom som en lögnare, så straffet hann upp dem medan de var syndare.

115. Så ät av de tillåtna (och) goda ting som Allah har försett er med, och var tacksamma över Allahs frikostighet, om det är Honom ni tillber.

116. Han har endast förbjudit för er det som dör av sig själv och blod och svinets kött och det över vilket ett annat namn än Allahs har åkallats. Men den som drivs av trängande nöd till att (äta något av dessa ting,) utan att varken vara olydig eller överskrida gränserna, då är Allah förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

117. Och säg icke — på grund av den falskhet som era tungor yttrar — Detta är tillåtet och detta är icke tillåtet, liksom (för att vara bland dem som) smider lögner mot Allah. De som smider lögner mot Allah är sannerligen icke framgångsrika.

118. (Detta livet) är en kort förnöjelse och sedan skall de få ett plågsamt straff.

119. Och (även) för dem som är judar har Vi tidigare förbjudit allt det Vi har uppenbarat för dig. Och Vi felade icke mot dem, utan de brukade fela mot sig själva.

120. Sedan är din Herre förvisso — mot den som handlar illa i okunnighet och därefter ångrar sig och gör bot — efter det är din Herre förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

121. Abraham var sannerligen en förebild av dygden, lydig mot Allah, alltid böjd mot Honom, och han var icke bland dem som sätter upp likar (med Allah,)

122. (alltid) tacksam över Hans ynnestbevis. Han utvalde honom och vägledde honom till en rak väg.

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ
الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٤﴾
فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٥﴾
إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ
وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٦﴾
وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَٰذَا
حَلَالٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۚ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٧﴾
مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٨﴾
وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِن قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١١٩﴾
ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ
تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٠﴾ ع ١٥ ٢١
إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِّلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢١﴾
شَاكِرًا لِّأَنْعُمِهِ ۚ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٢٢﴾

123. Och Vi skänkte honom gott i denna världen och i det Tillkommande kommer han sannerligen att vara bland de rättfärdiga.

وَاٰتَيْنٰهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۗ وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ
الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٢٣﴾

124. Och (nu) har Vi sänt uppenbarelser till dig (och påbjuder:) Följ Abrahams väg, han var alltid böjd (mot Allah) och var icke bland dem som sätter upp likar (med Honom.)

ثُمَّ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۗ
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٢٤﴾

125. (Straffet för att vanvörda,) Sabbaten pålades bara dem som hade varit oense om den och din Herre kommer förvisso att döma mellan dem på Uppståndelsens Dag beträffande det om vilket de var oense.

اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۗ وَاِنَّ
رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٢٥﴾

126. Och inbjud till din Herres väg med visdom och goda förmaningsord och resonera med dem på det sätt som är bäst. Din Herre vet förvisso bäst vem som har irrat bort från Hans väg, och Han känner (också) dem som är rätt vägledda.

اُدْعُ اِلٰى سَبِيْلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۗ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿١٢٦﴾

127. Och om ni (beslutar er för att) straffa (upprorsmakarna,) straffa dem då i samma grad som ni har blivit förfördelade, men om ni då visar tålamod, då är det förvisso bäst för dem som är tålmodiga.

وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوْا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ بِهٖ ۗ
وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصّٰبِرِيْنَ ﴿١٢٧﴾

128. Och (O Profet), härda du ut med tålamod, och ditt tålamod är sannerligen bara (möjligt med Allahs hjälp.) Och sörj icke över dem, var icke heller bedrövad på grund av deras (onda) gärningar.

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿١٢٨﴾

129. Allah är sannerligen med dem som är rättfärdiga och dem som handlar väl.

اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّالَّذِيْنَ هُمْ
مُّحْسِنُوْنَ ﴿١٢٩﴾ ع ١٢ ع ٢٢

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Prisad vare Han Som om natten bar Sin tjänare från den Heliga Moskén till den Avlägsna Moskén, vars omgivningar Vi har välsignat, för att Vi ville visa honom (några av) Våra Tecken. Han allena är förvisso den All-Hörande, den All-Seende.

3. Och Vi gav Moses Boken och Vi gjorde den till en vägledning för Israels Barn (och befallde:) Tag ni ingen beskyddare bredvid Mig,

4. o ni, deras avkomma, som Vi bar (i Arken) med Noak. Han var sannerligen en (av Våra) Tacksamma tjänare.

5. Och i Boken hade Vi för Israels Barn tydligt meddelat: Två gånger kommer ni förvisso att anstifta stor ofrid i landet, och ni kommer förvisso att bli ytterst övermodiga.

6. Så när tiden kom för (uppfyllandet av) den första av de två varningarna sände Vi (några av) Våra tjänare som ägde stor styrka i krig emot er, och de trängde in i (era) hus och det var en varning som måste gå i uppfyllelse.

7. Sedan gav Vi er styrkan tillbaka och hjälpte er mot dem med rikedom och barn och gjorde er (även) större i antal (än förut.)

8. (Nu,) om ni handlar väl, handlar ni väl för era egna själar, och om ni gör ont, blir det till förlust för er själva. Så när tiden kom för (uppfyllandet av) den senare varningen, (uppreste Vi ett folk mot er) så att de skulle låta era ansikten skuggas av sorg, och träda in i Moskén som de trädde in däri den första gången, och så att de fullkomligt måtte förstöra allt det de besegrade.

9. Det kan så vara att er Herre (nu) kommer att ha förbarmande med er, men om ni vänder tillbaka (till det onda) kommer Vi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
سُبْحٰنَ الَّذِيْٓ اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِيْ بٰرَكْنَا حَوْلَهٗ
لِنُرِيَهٗ مِنْ اٰيٰتِنَا ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ②
وَاٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِيْٓ
اِسْرَاۗءِيْلَ اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِيْ وَكِيْلًا ③
ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا شَكُوْرًا ④
وَقَضَيْنَآ اِلٰى بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ فِي الْكِتٰبِ لَتُفْسِدُنَّ
فِي الْاَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيْرًا ⑤
فَاِذَا جَاۗءَ وَعْدُ اُوْلٰىهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَآ
اُولِيْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ فَجَاسُوْا خِلٰلَ الدِّيَارِ ۭ وَكَانَ وَعْدًا
مَّفْعُوْلًا ⑥
ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَاَمْدَدْنٰكُمْ بِاَمْوَالٍ
وَّبَنِيْنَ وَجَعَلْنٰكُمْ اَكْثَرَ نَفِيْرًا ⑦
اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ ۣ وَاِنْ اَسَاْتُمْ فَلَهَا ۭ
فَاِذَا جَاۗءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُوْۗءٗا وُجُوْهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوْهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّلِيُتَبِّرُوْا مَا عَلَوْا
تَتْبِيْرًا ⑧
عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ ۚ وَاِنْ عُدْتُّمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا

också att återvända (till att straffa,) och (kom ihåg) att Vi har gjort Helvetet till ett fängelse för de icke troende.

جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ﴿٩﴾

10. Denna Qur'an vägleder förvisso till vad som är mest rätt och ger de glada budskapen till de troende om att de skall få en stor belöning,

اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَقْوَمُ وَ يُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ
اَجْرًا كَبِيْرًا ﴿١٠﴾

11. och (varnar) om att Vi har berett ett svårt straff i det Tillkommande för dem som icke tror.

وَّ اَنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
ع اَلِيْمًا ﴿١١﴾

12. Och människan ber om det onda så som hon borde be om det goda, och människan är mycket hetsig.

وَ يَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِ ؕ وَ كَانَ الْاِنْسَانُ
عَجُوْلًا ﴿١٢﴾

13. Och Vi har gjort natten och dagen till två Tecken och nattens Tecken har Vi gjort mörkt och dagens Tecken har Vi gjort synligt så att ni kan skörda välgörenhet från er Herre, och så att ni kan känna årens beräkning och räkne (sättet.) Och allt har Vi förklarat med en utförlig förklaring.

وَ جَعَلْنَا الَّيْلَ وَ النَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ
وَ جَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ
رَّبِّكُمْ وَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَ الْحِسَابَ ؕ وَ كُلَّ
شَيْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِيْلًا ﴿١٣﴾

14. Och varje människas gärningar har Vi fäst vid hennes hals och på Uppståndelsens Dag skall Vi visa en bok för henne vilken hon kommer att finna vidöppen.

وَ كُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ طٰٓئِرَهٗ فِيْ عُنُقِهٖ ؕ وَ نُخْرِجُ
لَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتٰبًا يَّلْقٰىهُ مَنْشُوْرًا ﴿١٤﴾

15. (Det kommer att sägas till henne:) Läs din bok. Denna dag är din egen själ nog som räkenskapshållare mot dig.

اِقْرَاْ كِتٰبَكَ ؕ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيْبًا ﴿١٥﴾

16. Den som följer den rätta vägen, följer den bara för sin (egen) själs bästa, och den som irrar vilse, irrar vilse bara till (förlust) för sig (själv.) Och ingen bördobärare skall bära en annans börda. Och Vi straffar aldrig förrän Vi har sänt ett Sändebud.

مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَ مَنْ ضَلَّ
فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ؕ وَ لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ؕ
وَ مَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ﴿١٦﴾

17. Och när Vi ämnar förstöra en bygd, befaller Vi dess folk, som bor i välstånd, (att anta rättfärdighetens väg,) men om de överträder, så blir straffdomen dess andel, och då förstör Vi den med absolut förintelse.

وَ اِذَآ اَرَدْنَآ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيْهَا
فَفَسَقُوْا فِيْهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِيْرًا ﴿١٧﴾

18. Hur många släktled förintade Vi icke efter Noak! Och din Herre är tillräcklig som Den Som Känner och Ser Sina tjänares synder.

وَ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ بَعْدِ نُوْحٍ ؕ وَ كَفٰى
بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿١٨﴾

19. För vem helst som önskar det nuvarande livet, påskyndar Vi vad Vi vill (av dess förråd) för honom — för sådana av dem som Vi behagar, sedan tilldelar Vi honom Helvetet, förbannad (och) förkastad skall han brinna däri.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ
نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلٰهَا مَذْمُومًا
مَدْحُورًا ﴿١٩﴾

20. Och för vem helst som önskar det Tillkommande och strävar efter det som det skall eftersträvas och är en troende — dessa är de vilkas strävande vederbörligen skall uppskattas.

وَمَنْ أَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٠﴾

21. Till alla ger Vi hjälp — till de där så väl som till de här — en gåva från din Herre. Och din Herres gåva är icke begränsad.

كُلًّا نُمِدُّ هٰٓؤُلَاءِ وَهٰٓؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۚ وَمَا
كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢١﴾

22. Se, hur Vi har givit några av dem Företräde framför andra (i det nuvarande livet,) och i det Tillkommande skall de förvisso vara större i grader (av rang) och större i förträfflighet.

اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۚ وَلَلْاٰخِرَةُ أَكْبَرُ
دَرَجٰتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢٢﴾

23. Så sätt icke upp någon annan gud bredvid Allah så att du icke sitter ned förbannad (och) övergiven.

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا
مَخْذُولًا ﴿٢٣﴾ ع ٣ ٢

24. Din Herre har befallt (att ni) icke tillber någon annan än Honom, och (att ni) visar vänlighet mot era föräldrar. Om en av dem eller de båda når hög ålder hos dig, säg aldrig varken så mycket som: Bah, till dem eller förebrå dem, utan tala alltid till dem med vänligt tal.

وَقَضٰى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوٓا إِلَّآ إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا ۚ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَآ أَوْ
كِلٰهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَآ أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٤﴾

25. Och sänk av ömhet ödmjukhetens vinge till dem. Och säg: Min Herre ha förbarmande med dem just liksom de tog hand om mig (när jag var ett) litet (barn.)

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ
رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيٰنِي صَغِيرًا ﴿٢٥﴾

26. Er Herre vet bäst vad som finns i era sinnen, om ni är rättfärdiga då är Han förvisso Synnerligen Förlåtande mot dem som om och om igen vänder sig (till Honom.)

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ إِنْ تَكُونُوا صٰلِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٦﴾

27. Och ge släktingen vad som tillkommer honom och till den fattige och den vägfarande och förslösa icke (din rikedom) på överflöd.

وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٧﴾

28. Slösarna är i sanning satanernas bröder

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوٓا إِخْوَانَ الشَّيٰطِينِ ۖ وَكَانَ

och Satan är otacksam mot sin Herre.

الشَّيْطٰنُ لِرَبِّهٖ كَفُوْرًا ﴿٢٨﴾

29. Och om du är tvungen att vända dig bort från dem medan du söker din Herres barmhärtighet som du hoppas på, tala (även då) ett vänligt ord till dem.

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ
تَرْجُوْهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُوْرًا ﴿٢٩﴾

30. Och håll varken din hand fastlänkad vid din hals (av snålhet) eller sträck den ut (i slösaktighet) till dess yttersta gräns, så att du icke blir sittande smädad, utblottad.

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُوْلَةً اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُوْمًا مَّحْسُوْرًا ﴿٣٠﴾

31. Och din Herre utvidgar förvisso (Sitt) underhåll för den Han behagar och begränsar det för (den Han behagar). Han känner (och) ser förvisso Sina tjänare helt väl.

اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهٗ
ع كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿٣١﴾

32. Och dräp icke era barn av rädsla för fattigdom. Det är Vi Som försörjer dem och er. Att dräpa dem är sannerligen en svår synd.

وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ
وَاِيَّاكُمْ اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْاً كَبِيْرًا ﴿٣٢﴾

33. Och gå icke nära otukt, det är förvisso en uppenbar skändlighet och en ond väg.

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً وَسَآءَ سَبِيْلًا ﴿٣٣﴾

34. Och dräp icke den själ, (dräpandet av) vilken Allah har förbjudit utom för en rättvis sak. Och för den som orättfärdigt dräps har Vi förvisso givit hans arvinge befogenhet (att kräva vedergällning,) men låt honom icke överskrida (de föreskrivna) gränserna för dråp, ty (däri) kommer han att ha stöd (i lagen.)

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ
قُتِلَ مَظْلُوْمًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهٖ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفْ
فِّي الْقَتْلِ اِنَّهٗ كَانَ مَنْصُوْرًا ﴿٣٤﴾

35. Och kom icke nära den föräldralöses egendom, utom på det bästa sätt, till dess att han når sin mogenhet och uppfyll förbundet, ty frågor kommer att ställas om förbundet.

وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى
يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ وَاَوْفُوْا بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔوْلًا ﴿٣٥﴾

36. Och giv fullt mått när ni mäter och väg med rätt vikt; det är till slut det bästa och mest berömliga.

وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيْمِ
ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ﴿٣٦﴾

37. Och följ icke det om vilket du icke har någon kännedom. Örat och ögat och hjärtat — alla dessa skall förvisso kallas till räkenskap.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔوْلًا ﴿٣٧﴾

38. Och vandra icke högmodigt på jorden ty du kan icke splittra jorden (sålunda,) icke heller kan du nå bergen i höjd.

وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ
وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُوْلًا ﴿٣٨﴾

39. Allt detta onda är förhatligt i din Herres Åsyn.

كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهٗ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوْهًا ﴿٣٩﴾

40. Dessa (föreskrifter) är (en del) av den visdom som din Herre har uppenbarat för dig. Och sätt icke upp någon annan gud bredvid Allah så att du icke blir inkastad i Helvetet, förbannad (och) förkastad.

ذٰلِكَ مِمَّآ اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِيْ جَهَنَّمَ مَلُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿٣٩﴾

41. Vad! Har er Herre gynnat er med söner och för Sig Själv tagit flickor från änglarna? Ni kommer förvisso med ett allvarligt uttalande.

اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
اِنَاثًا ۗ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ﴿٤٠﴾ ع

42. I denna Qur'an har Vi på olika sätt förklarat (sanningen så) att de måtte bli förmanade, men det bara ökar deras motvilja.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا ۗ وَمَا يَزِيْدُهُمْ
اِلَّا نُفُوْرًا ﴿٤١﴾

43. Säg: Hade det, som de påstår, funnits andra gudar bredvid Honom, då hade (avgudadyrkarna) helt säkert sökt ut en väg till Tronens Ägare (med deras hjälp).

قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهٗٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى
ذِى الْعَرْشِ سَبِيْلًا ﴿٤٢﴾

44. Helig är Han, och Upphöjd långt över det som de påstår.

سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ﴿٤٣﴾

45. De sju himlarna och jorden och de som är däri prisar Hans ära och där finns icke någonting som icke prisar Honom med Hans lovprisning, men ni förstår icke deras lovprisning. Han är sannerligen Överseende, Synnerligen Förlåtande.

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ ۗ
وَاِنْ مِّنْ شَىْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَّا تَفْقَهُوْنَ
تَسْبِيْحَهُمْ ۗ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٤٤﴾

46. Och när du läser upp Qur'anen, placerar Vi en osynlig slöja mellan dig och dem som icke tror på det Tillkommande,

وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُوْرًا ﴿٤٥﴾

47. och vi mörklägger deras hjärtan så att de icke skall förstå det, och en dövhet i deras öron. Och när du i Qur'anen nämner endast din Herre vänder de sina ryggar till i motvilja.

وَّجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ
وَقْرًا ۗ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ وَلَّوْا
عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ﴿٤٦﴾

48. Vi vet bäst vad de lyssnar efter när de lyssnar till dig och när de överlägger enskilt, när syndarna säger: Ni följer ingen utom en man som är offer för en villfarelse.

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰٓى
اِذْ يَقُوْلُ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ﴿٤٧﴾

49. Se, hur de hittar på liknelser för dig, och har irrat vilse (som en följd därav) så att de icke kan finna vägen.

اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
سَبِيْلًا ﴿٤٨﴾

50. Och de säger: Vad! När vi har blivit ben

وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ

och sönderdelade i partiklar skall vi då verkligen resas upp på nytt som en ny skapelse?

51. Säg: Bli ni till stenar eller järn,

52. eller (något slags) skapat material, som i era sinnen tycks er hårdast, (till och med då skall ni uppresas.) Sedan kommer de att fråga: Vem skall återkalla oss till livet? Säg: Han Som skapade er den första gången. Fortfarande kommer de att skaka på huvudet åt dig och säga: När kommer det att ske? Säg: Det är kanske nära,

53. (det kommer att bli) på den dagen när Han kallar på er; då kommer ni att svara och prisa Honom och ni kommer att tycka att ni bara dröjde ett litet tag (i världen.)

54. Och säg till Mina tjänare att de (alltid) skall säga det som är bäst. Satan rör förvisso upp oenighet mellan dem. Satan är förvisso en öppen fiende till människan.

55. Er Herre känner er bäst. Om Han behagar kommer Han att ha förbarmande med er, eller om Han behagar kommer Han att straffa er. Och Vi har icke sänt dig till (att vara) en uppsyningsman över dem.

56. Och din Herre känner bäst dem som är i himlarna och på jorden. Och Vi upphöjde några av Profeterna över de andra och till David gav Vi en Bok.

57. Säg: Kalla på dem som ni hävdar (vara gudar) bredvid Honom; då (kommer ni att få veta) att de icke har någon makt att undanröja bedrövelser från er och icke heller att ändra ert tillstånd.

58. De, vilka de åkallar, söker (själva) sin Herres närhet — (till och med) de av dem som är närmast — och hoppas på Hans barmhärtighet och fruktar Hans straff. Din Herres straff är förvisso något att frukta.

59. Det finns icke en bygd utan att Vi skall förstöra den före Uppståndelsens Dag eller

خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٥٠﴾
قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥١﴾
أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ
مَن يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ
فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ
هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥٢﴾
يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن
لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٣﴾ ع
وَقُل لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ
يَنزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنسَانِ عَدُوًّا
مُّبِينًا ﴿٥٤﴾
رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ
يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٥﴾
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ
فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَآتَيْنَا دَاوُودَ
زَبُورًا ﴿٥٦﴾
قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ
كَشْفَ الضُّرِّ عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٧﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ
أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ
إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٨﴾
وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

straffa den med ett svårt straff. Det är nedskrivet i Boken.

60. Och ingenting kunde hindra Oss från att sända Tecken, utom att de föregående folken förkastade dem, (men detta hindrade Oss icke.) Och Vi gav Thamud honkamelen som ett tydligt Tecken men de förkastade det orättfärdigt. Och Vi sänder icke Tecken utom för att varna.

61. Och (kom ihåg) när Vi sade till dig: Din Herre har förvisso (påbjudit detta) folks förintelse. Och Synen, som Vi visade dig, gjorde Vi bara som en prövning för människor, liksom även det träd som förbannas i Qur'anen. Och Vi (fortsätter) varna dem men det bara ökar dem i stor överträdelse.

62. Och (kom ihåg) när Vi sade till änglarna: Underordna er Adam och de underkastade sig alla. Men Iblis gjorde det icke. Han sade: Skall jag underordna mig en som Du har skapat av lera?

63. Och han sade: Vad tänker Du? (Kan) denne som Du har hedrat över mig (vara) min (överordnade?) Om Du vill ge mig uppskov till Uppståndelsens Dag, kommer jag helt visst att föra hans efterkommande under min spira, utom några få.

64. (Allah) sade: Försvinn! Och för dem som följer dig av dem — Helvetet skall förvisso bli er vedergällning — en full vedergällning.

65. Och locka vem du kan av dem med din röst, och driv på dem med dina ryttare och ditt fotfolk och dela med dig till dem av rikedom, och (deras) barn, och giv dem löften. Och Satan lovar dem ingenting utom bedrägeri.

66. (Och beträffande) Mina tjänare, skall du förvisso icke ha någon makt över dem, och din Herre är Tillräcklig som Beskyddare.

67. Er Herre är Den Som driver skeppen på havet för er, så att ni kan söka Hans frikostighet. Han är förvisso Alltid Barmhärtig mot er.

أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَٰبِ مَسْطُورًا ﴿٥٩﴾

وَمَا مَنَعَنَآ أَن نُّرْسِلَ بِالْآيَٰتِ إِلَّآ أَن كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۚ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَٰتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِيٓ أَرَيْنَٰكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَٰنًا كَبِيرًا ﴿٦١﴾ ع

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوٓا إِلَّآ إِبْلِيسَ ۚ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦٢﴾

قَالَ أَرَءَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَٰمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٣﴾

قَالَ اذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ جَزَآءً مَّوْفُورًا ﴿٦٤﴾

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَٰلِ وَالْأَوْلَٰدِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٥﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٦﴾

رَّبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٧﴾

68. Och när ofrid drabbar er på havet är (alla) som ni åkallar förlorade (för er) utom Han. Men när Han för er tryggt i land, vänder ni er åt sidan, och människan är mycket otacksam.

69. Känner ni er då säkra på att Han icke kommer att låta er sjunka (ned i jorden) på strandkanten eller sända en våldsam sandstorm emot er då ni icke kommer att finna någon beskyddare för er?

70. Eller känner ni er säkra på att Han icke kommer att sända tillbaka er ut på det en andra gång, och då sänder en stormvind mot er och dränker er på grund av er otro? Då kommer ni icke att finna någon hjälpare på det mot Oss.

71. Vi har sannerligen hedrat Adams barn och Vi förser dem med tillfällen till att resa över land och hav och förser dem med goda ting och har upphöjt dem långt högre än många av dem som Vi skapade.

72. Kom ihåg den dagen då Vi skall sammankalla varje folk med deras Ledare. Då skall den som för sin bok i den högra handen — de kommer (ivrigt) att läsa sin bok och de kommer icke att lida ett uns oförrätt.

73. Men den som är blind i detta livet skall vara blind i det Tillkommande och till och med mer på avvägar från vägen.

74. Och de hade nästan förorsakat dig den (svåraste) smärta på grund av det Vi har uppenbarat för dig så att du skulle smida ihop någonting emot Oss annat än det, (som Vi har uppenbarat) och sedan skulle de med säkerhet ha tagit dig till (särskild) vän.

75. Och om Vi icke hade styrkt dig (med Qur'anen, till och med då) hade du endast böjt dig helt litet mot dem.

76. (Men om du hade varit en som smider en lögn mot Oss), så som de föreställer sig det, då skulle Vi ha låtit dig smaka ett tungt (straff) i livet och ett tungt (straff) i döden, och då skulle du icke ha funnit dig någon hjälpare mot Oss.

77. Och de är sannerligen nära att skrämma dig för att driva bort dig från landet så att de

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا
إِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٨﴾
أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٩﴾
أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٧٠﴾
وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ
ع خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧١﴾
يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ
بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٢﴾
وَمَنْ كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ
سَبِيلًا ﴿٧٣﴾
وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٤﴾
وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا
قَلِيلًا ﴿٧٥﴾
إِذًا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا
تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٦﴾
وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ

kan driva ut dig ur det, men i så fall skulle de (själva) icke ha stannat efter dig utom några få.

78. (Detta har varit Vår) väg med Våra Sändebud som Vi sände före dig, och du kommer icke att finna någon förändring i Vår väg.

79. Förrätta Bönen från solens nedgång och förbleknande till nattens mörker, och läs upp (Qur'anen i Bönen) i gryningen. Att läsa upp Qur'anen i Bönen i gryningen är (särskilt) behagligt (för Allah.)

80. Och vakna upp under (en del av) natten för (att läsa upp den) — en extra tjänst för dig. Det kan så vara att din Herre kommer att upplyfta dig till en ärofull ställning.

81. Och säg: O min Herre, gör mitt inträde (i Makkah) till ett lättillgängligt inträde och låt mig gå från (Makkah) med en ärofull hemgång. Och skänk mig en hjälpande kraft från Dig Själv.

82. Och förkunna: Sanningen har kommit och falskheten har försvunnit. Falskheten är sannerligen tvungen att försvinna.

83. Och Vi uppenbarar (gradvis) det av Qur'anen som är en bot och en barmhärtighet för troende; men det bara ökar på syndarnas förlust.

84. Och när Vi skänker människan en ynnest vänder hon sig bort och drar sig undan, och när en olycka drabbar henne hänger hon sig åt förtvivlan.

85. Säg: Var och en handlar i enlighet med sin egen väg, och er Herre vet väl vem som är bäst vägledd.

86. Och de frågar dig om själen. Säg: Själen har (skapats) genom min Herres befallning, och ni har endast givits helt litet av kunskapen (om den.)

87. Och om Vi behagade kunde Vi förvisso ta bort det som Vi har uppenbarat för dig och då skulle du icke finna dig någon beskyddare mot Oss (i den saken,)

88. utom genom din Herres (särskilda) barmhärtighet. Hans nåd mot dig är förvisso stor.

مِنْهَا وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَٰفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٧﴾
سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ
ع ٨ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٨﴾
أَقِمِ الصَّلَوٰةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَ
قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٩﴾
وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ
رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٨٠﴾
وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ
صِدْقٍ وَاجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿٨١﴾
وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ
زَهُوقًا ﴿٨٢﴾
وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٣﴾
وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا
مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٤﴾
قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ
ع ٩ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٥﴾
وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
وَمَا أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٦﴾
وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ
لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٧﴾
إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٨﴾

89. Säg: Om den helt vanliga och den stora människan skulle samarbeta för att framställa denna Qur'anens like, kunde de icke framställa dess like, ens fastän de skulle hjälpa varandra.

90. Och Vi framställer förvisso alla slags liknelser på olika sätt för mänskligheten i denna Qur'an, men de flesta människor kommer att förkasta allting utom otro (med hänsyn till detta.)

91. Och de säger: Vi kommer icke att tro dig förrän du låter en källa springa fram ur jorden för oss,

92. eller om du har en trädgård med dadelpalmer och vinrankor och låter strömmar forsa fram i riklighet i dess mitt,

93. eller om du låter himlen falla ned över oss i bitar så som du har påstått, eller om du visar oss Allah och änglarna ansikte mot ansikte,

94. eller om du har ett hus av guld eller om du stiger upp till himlen, och vi kommer icke att tro på din uppstigning förrän du sänder ned en Bok som vi kan läsa, till oss. Säg: Helig är min Herre! Jag är ingenting annat än en människa sänd som en Budbärare.

95. Och ingenting hindrar människor från att tro när vägledningen kommer till dem utom att de säger: Har Allah sänt en människa (lik oss som) Budbärare?

96. Säg: Hade det funnits änglar promenerande omkring i frid och ro på jorden, skulle Vi förvisso ha sänt ned en ängel från himlen till dem (som) Budbärare.

97. Säg: Allah är tillräcklig som vittne mellan mig och er, Han känner och ser helt väl Sina tjänare.

98. Och den som Allah vägleder, är den (ende) som är rätt vägledd, men (när det gäller) dem som Han lämnar att irra vilse, kommer du icke att finna några hjälpare för dem förutom

قُلْ لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰٓى اَنْ يَّاْتُوْا بِمِثْلِ
هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
ظَهِيْرًا ﴿٨٩﴾
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿٩٠﴾
وَقَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْاَرْضِ
يَنْۢبُوْعًا ﴿٩١﴾
اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ
الْاَنْهٰرَ خِلٰلَهَا تَفْجِيْرًا ﴿٩٢﴾
اَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِيَ
بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيْلًا ﴿٩٣﴾
اَوْ يَكُوْنَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَآءِ
وَلَنْ نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ
قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٤﴾
وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰٓى
اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٥﴾
قُلْ لَّوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿٩٦﴾
قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ اِنَّهٗ كَانَ
بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿٩٧﴾
وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ
تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ

Honom. Och på Uppståndelsens Dag skall Vi samla ihop dem i enlighet med deras avsikter, blinda, stumma och döva. Deras vistelseort skall vara Helvetet, varje gång det försvagas skall Vi öka flammorna för dem igen.

99. Det är deras vedergällning för att de förkastade Våra Tecken och sade: Vad! När vi (dör och) är (förvandlade till) ben och nedbrutna partiklar, skall vi då verkligen resas upp som en ny skapelse?

100. Ser de icke att Allah Som skapade himlarna och jorden har makt att skapa deras like? Och Han har fastställt en tid för dem, det råder inget tvivel om det. Men syndarna kommer att förkasta allt utom otron.

101. Säg: Även om ni ägde min Herres outtömliga föremål av barmhärtighet, skulle ni förvisso hålla dem tillbaka i fruktan att förbruka (dem) ty människan är småsnål.

102. Och Vi gav helt säkert Moses nio uppenbara Tecken. Så fråga då Israels Barn (om det). När han kom till dem, sade Farao till honom: Jag tror att du, o Moses, är ett offer för villfarelse.

103. Han sade: Du vet mycket väl att ingen annan än himlarnas och jordens Herre har sänt ned dessa Tecken som (så många) bevis, och jag anser förvisso dig, o Farao, vara dömd att förintas.

104. Så han beslutade att röja dem ur vägen, men Vi dränkte honom och de som var med honom, allihop.

105. Och efter honom sade Vi till Israels Barn: Bo ni i det (utlovade) landet, och när (tiden för) de Yttersta Dagarnas löfte kommer, skall Vi föra er samman ur olika folk.

106. Och i enlighet med sanningens och vishetens krav har Vi sänt ned den, och med sanning och vishet har den stigit ned. Och Vi har bara sänt dig som en glädjebudbärare och som en Varnare.

107. Och Vi har delat upp Qur'anen i delar så att du kan läsa den (sakta och) med pauser för mänskligheten och Vi har sänt ned den bitvis.

الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ عُمْيًا وَّ بُكْمًا وَّ صُمًّا ؕ مَاْوٰىهُمْ
جَهَنَّمُ ؕ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيْرًا ﴿۹۸﴾
ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا وَ قَالُوْٓا ءَاِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَّ رُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿۹۹﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ
قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَ جَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَّا
رَيْبَ فِيْهِ ؕ فَاَبَى الظّٰلِمُوْنَ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿۱۰۰﴾
قُلْ لَّوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّيْٓ اِذًا لَّاَمْسَكْتُمْ
ع خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِ ؕ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُوْرًا ﴿۱۰۱﴾
وَ لَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى تِسْعَ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ فَسْئَلْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ
اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهٗ فِرْعَوْنُ اِنِّيْ لَاَظُنُّكَ يٰمُوْسٰى
مَسْحُوْرًا ﴿۱۰۲﴾
قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ اَنْزَلَ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ بَصَآئِرَ ۚ وَ اِنِّيْ لَاَظُنُّكَ يٰفِرْعَوْنُ مَثْبُوْرًا ﴿۱۰۳﴾
فَاَرَادَ اَنْ يَّسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنٰهُ وَ مَنْ
مَّعَهٗ جَمِيْعًا ﴿۱۰۴﴾
وَّ قُلْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ لِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اسْكُنُوا الْاَرْضَ
فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيْفًا ﴿۱۰۵﴾
وَ بِالْحَقِّ اَنْزَلْنٰهُ وَ بِالْحَقِّ نَزَلَ ؕ وَ مَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا
مُبَشِّرًا وَّ نَذِيْرًا ﴿۱۰۶﴾
وَ قُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ
وَّ نَزَّلْنٰهُ تَنْزِيْلًا ﴿۱۰۷﴾

108. Säg: Vare sig ni tror på den eller icke tror, faller de, till vilka kunskap har givits dessförinnan, ödmjukt ned till marken på sina ansikten när den läses upp för dem.

109. Och säg: Helig är vår Herre. Vår Herres löfte måste nödvändigtvis gå i uppfyllelse.

110. De faller gråtande ned på sina ansikten och det ökar ödmjukheten hos dem.

111. Säg: Åkalla Allah eller kalla på Ar-Rahman, vilket namn ni än kallar Honom, är de allra vackraste namnen Hans. Och uttala icke din bön högt, uttala den icke heller alltför lågt, utan sök en medelväg.

112. Och säg: All lovprisning tillhör Allah, Som icke har tagit Sig någon son, och Som icke har någon medhjälpare i Sitt Kungarike, icke heller har Han någon till att hjälpa Sig på grund av någon svaghet. Och förkunna Hans storhet, och lovprisa Honom.

قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖۤ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ
مِنْ قَبْلِهٖۤ اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ
سُجَّدًا ۙ ﴿۱۰۸﴾
وَّ يَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَاۤ اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿۱۰۹﴾
السجدة
وَ يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُوْنَ وَ يَزِيْدُهُمْ خُشُوْعًا ﴿۱۱۰﴾
قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ؕ اَيًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَآءُ
الْحُسْنٰى ۚ وَ لَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَ لَا تُخَافِتْ بِهَا وَ
ابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿۱۱۱﴾
وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّ لَمْ يَكُنْ
لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ
وَ كَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا ﴿۱۱۲﴾ ع ۱۲

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. All lovprisning tillhör Allah, Som har sänt ned Boken till Sin tjänare och Som icke har placerat någon skevhet i den.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا ②

3. (Han har gjort den till) en väktare så att den måtte ge en varning om en svår tuktan från Honom och att den måtte ge de troende som gör goda gärningar de glada budskapen om att de skall få en riklig belöning,

قَيِّمًا لِّيُنْذِرَ بَاْسًا شَدِيْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ③

4. i vilken de för alltid skall få förbli,

مّٰكِثِيْنَ فِيْهِ اَبَدًا ④

5. och att den måtte varna dem som säger: Allah har tagit Sig en son.

وَّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ⑤

6. De har ingen kunskap därom, det (hade) icke heller deras fäder. Förfärligt är det ord som kommer ur deras munnar. De säger ingenting annat än en lögn.

مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ⑥

7. Det kan så vara att du kommer att sörja dig själv till döds, sörjande över dem, om de icke tror på denna Predikan.

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَسَفًا ⑦

8. Vi har sannerligen gjort allt som finns på jorden till en prydnad för den, så att Vi kan pröva dem angående vem av dem som är bäst i uppförande.

اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِيْنَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ⑧

9. Och Vi skall (förstöra) allt det som finns på den (och) göra den till en ofruktsam jord.

وَاِنَّا لَجٰعِلُوْنَ مَا عَلَيْهَا صَعِيْدًا جُرُزًا ⑨

10. Tror du att Grottans och Inskriftens Följeslagare var ett under bland Våra Tecken?

اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحٰبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوْا مِنْ اٰيٰتِنَا عَجَبًا ⑩

11. När de unga männen tog sin tillflykt till Grottan som skydd sade de: Vår Herre skänk

اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَآ اٰتِنَا

barmhärtighet från Dig Själv över oss, och utrusta oss med rätt vägledning i vår sak.

12. Så i Grottan hindrade Vi dem från att höra under ett antal år.

13. Sedan uppreste Vi dem så att Vi kunde veta vilken av de två grupperna som skulle bevara en bättre räkenskap över den tid de hade stannat kvar.

14. Vi kommer att berätta historien med sanning för dig. De var ynglingar som trodde på sin Herre och Vi ökade dem i vägledning.

15. Och Vi styrkte deras hjärtan när de stod upp och sade: Vår Herre är himlarnas och jordens Herre. Vi skall aldrig åkalla någon annan gud bredvid Honom; (ty om vi gjorde det,) yttrade vi något befängt.

16. Dessa, vårt folk, har tagit andra gudar (att tillbedja) brevid Honom. Varför visar de icke en klar befogenhet beträffande dem? Och vem är mer orättfärdig än den som hittar på en lögn om Allah?

17. Och (nu) när ni har dragit er tillbaka från dem och från det de tillber bredvid Allah, sök då skydd i Grottan, er Herre kommer att breda ut Sin barmhärtighet över er och kommer att ge er en lätt och bekväm kurs i (denna) er sak.

18. Och när du gick upp kunde du se solen, röra sig bort från Grottan till höger, och när den gick ner, vända sig bort till dem från vänster; och de var i ett rymligt hålrum i den. Detta är bland Allahs Tecken. (Endast) den som Allah vägleder är rätt vägledd, men för den som Han lämnar att irra vilse, kommer du icke att finna varken någon hjälpare (eller) vägledare.

19. Du kanske anser dem vakna medan de sover och Vi skall låta dem vända sig till höger och till vänster, och deras hund sträcker ut sina

مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١١﴾
فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١٢﴾
ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا
لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٣﴾
نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ۚ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ
آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٤﴾
وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَ مِن دُونِهِ إِلَٰهًا
لَّقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ﴿١٥﴾
هَٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً ۖ لَّوْلَا
يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ
افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٦﴾
وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأْوُوا
إِلَى الْكَهْفِ يَنشُرْ لَكُمْ رَبُّكُم مِّن رَّحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ
لَكُم مِّنْ أَمْرِكُم مِّرْفَقًا ﴿١٧﴾
وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَت تَّزَاوَرُ عَن كَهْفِهِمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَت تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ
الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ ۗ مَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن
تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿١٨﴾
وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ ۚ وَنُقَلِّبُهُمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۖ وَكَلْبُهُم بَاسِطٌ

framben på tröskeln. Om du hade tagit dig en titt på dem, skulle du förvisso vända dig bort från dem i fruktan och förvisso fyllas med bävan för dem.

ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيْدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَّلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٩﴾

20. Och så uppreste Vi dem på det att de måtte fråga varandra. En av dem sade: Hur länge har du stannat? De sade: Vi har varit kvar i en dag eller under en del av en dag. (Andra) sade: Er Herre vet bäst (den tid) ni har stannat. Sänd nu en av er med dessa era silvermynt till staden, och låt honom se vilken av dess (invånare) som har den renaste födan, och låt honom hämta förnödenheter åt er därav. Och låt honom vara hjärtlig, men låt honom icke berätta för någon om er,

وَكَذٰلِكَ بَعَثْنٰهُمْ لِيَتَسَآءَلُوْا بَيْنَهُمْ قَالَ قَآئِلٌ
مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ
قَالُوْا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوْٓا اَحَدَكُمْ
بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖٓ اِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَآ اَزْكٰى
طَعَامًا فَلْيَاْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا ﴿٢٠﴾

21. ty om de skulle få övertaget över er, kommer de att stena er eller tvinga er att återvända till deras religion och då kommer ni aldrig att ha framgång.

اِنَّهُمْ اِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوْكُمْ اَوْ يُعِيْدُوْكُمْ
فِيْ مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوْٓا اِذًا اَبَدًا ﴿٢١﴾

22. Och sålunda visade Vi dem (för folket) så att de kunde veta att Allahs löfte var sant och att det icke fanns något tvivel beträffande den (utlovade) Timmen. Och (dra er den tid till minnes) när människor diskuterade sinsemellan om dem och sade (till varandra:) Bygg en byggnad över dem. Deras Herre kände dem bäst. De som vann sitt övertag sade: Vi skall förvisso bygga en plats för tillbedjan över dem.

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْٓا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيْهَا اِذْ يَتَنَازَعُوْنَ
بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ
اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِيْنَ غَلَبُوْا عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
عَلَيْهِمْ مَّسْجِدًا ﴿٢٢﴾

23. (Några) säger: (De var) tre, den fjärde av dem (var) deras hund, och (andra) säger: (De var) fem, den sjätte av dem (var) deras hund, och gissar på måfå. Och (än andra) säger: (De var) sju, den åttonde av dem (var) deras hund. Säg: Min Herre vet bäst deras rätta antal. Ingen känner dem utom några få. Så tvista varken om dem med skäl som icke går att besvara, eller sök information om dem från någon av dem.

سَيَقُوْلُوْنَ ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَ
يَقُوْلُوْنَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَّبِّيْٓ اَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيْلٌ فَلَا تُمَارِ
فِيْهِمْ اِلَّا مِرَآءً ظَاهِرًا وَّلَا تَسْتَفْتِ فِيْهِمْ
مِّنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٣﴾ ع ١٥

24. Och säg icke något om någonting, det skall jag göra imorgon,

وَلَا تَقُوْلَنَّ لِشَايْءٍ اِنِّيْ فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٤﴾

25. såvida Allah vill det. Och kom ihåg din Herre när du glömmer och säger: Jag hoppas min Herre vill vägleda mig till det som (till och med) är närmare den rätta vägen än detta.

إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَٱذْكُر رَّبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ
عَسَىٰٓ أَن يَهْدِيَنِ رَبِّى لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٥﴾

26. Och de stannade i sin Grotta tre hundra år och (till det) lade de nio.

وَلَبِثُوا۟ فِى كَهْفِهِمْ ثَلَٰثَ مِا۟ئَةٍ سِنِينَ وَ
ٱزْدَادُوا۟ تِسْعًا ﴿٢٦﴾

27. Säg: Allah vet bäst hur länge de stannade kvar. Himlarnas och jordens hemligheter tillhör Honom. Hur Seende är icke Han, och hur Hörande! De har ingen hjälpare bredvid Honom och Han låter icke någon ta del i Hans bedömning.

قُلِ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا۟ ۖ لَهُۥ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ
أَبْصِرْ بِهِۦ وَأَسْمِعْ ۚ مَا لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِىٍّ
وَلَا يُشْرِكُ فِى حُكْمِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٧﴾

28. Och läs upp vad som har uppenbarats för dig av din Herres Bok. Det finns ingen som kan ändra Hans ord, och du kommer icke att finna någon fristad utom hos Honom.

وَٱتْلُ مَآ أُوحِىَ إِلَيْكَ مِن كِتَابِ رَبِّكَ ۖ لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلْتَحَدًا ﴿٢٨﴾

29. Och håll dig själv (nära) dem som åkallar sin Herre morgon och afton och söker Hans välbehag, och låt icke dina ögon gå bortom dem sökande det världsliga livets prydnader, och lyd icke den vars hjärta Vi har gjort obekymrat om Vår ihågkommelse och som följer sina låga begär, och vars fall överskrider alla (rimliga) gränser.

وَٱصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِٱلْغَدَوٰةِ
وَٱلْعَشِىِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُۥ ۖ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ
تُرِيدُ زِينَةَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَا تُطِعْ مَنْ
أَغْفَلْنَا قَلْبَهُۥ عَن ذِكْرِنَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ
وَكَانَ أَمْرُهُۥ فُرُطًا ﴿٢٩﴾

30. Och säg: (Det är) sanningen från din Herre, låt därför den tro som vill det och låt den låta bli att tro som vill det. Vi har sannerligen förberett en eld för syndarna, vars (flammande) baldakin skall omsvepa dem. Och om de ropar på hjälp kommer de att hjälpas med vatten likt smält bly vilket kommer att skålla (deras) ansikten. Hur vidrig är icke drycken och hur ond vistelseorten.

وَقُلِ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَن شَآءَ فَلْيُؤْمِن
وَمَن شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۚ إِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا
أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۚ وَإِن يَسْتَغِيثُوا۟ يُغَاثُوا۟ بِمَآءٍ
كَٱلْمُهْلِ يَشْوِى ٱلْوُجُوهَ ۚ بِئْسَ ٱلشَّرَابُ وَسَآءَتْ
مُرْتَفَقًا ﴿٣٠﴾

31. Beträffande dem som tror och gör goda gärningar — Vi låter förvisso icke belöningen gå förlorad för dem som gör goda gärningar.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣١﴾

32. Det är dessa som kommer att få Evighetens Trädgårdar genomflutna av floder.

أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ جَنَّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهِمُ

Däri kommer de att smyckas med armband av guld och kommer att bära gröna dräkter av fint silke och tung brokad, vilande däri på uppresta schäslonger. Hur god är icke belöningen och hur utmärkt är icke viloplatsen.

33. Och framställ liknelsen om de två männen för dem — en av dem försåg Vi med två trädgårdar med druvor och omgärdade dem med dadelpalmer och mellan de två placerade Vi sädesfält.

34. Var och en av trädgårdarna avkastade frukt (i överflöd) och svek icke det ringaste i det. Och mellan de två lät Vi en flod strömma.

35. Och han hade frukt (i överflöd.) Och (skrytsamt) sade han till sin följeslagare i det att han tvistade med honom: Jag är rikare än du i förmögenhet och står högre i människors respekt.

36. Och han gick in i sin trädgård medan han syndade mot sin själ. Han sade: Jag tror icke att detta någonsin kommer att förgås,

37. och jag tror icke den (utlovade) Timmen (någonsin) kommer. Och även om jag någonsin förs tillbaka till min Herre, kommer jag förvisso att finna en bättre tillflykt än denna.

38. Hans följeslagare sade till honom medan han tvistade med honom: Tror du icke på Honom Som (först) skapade dig av stoft, sedan från en sädesdroppe och sedan formade dig till en människa?

39. (För min del tror jag att) endast Allah är min Herre och jag kommer icke att sätta upp någon bredvid min Herre,

40. och varför sade du icke när du gick in i din trädgård: (Endast) det som Allah vill (kommer att ske.) Det finns ingen makt utom hos Allah, om du ser mig som ringare än dig själv i rikedom och avkomma,

الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَّيَلْبَسُوْنَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّنْ سُنْدُسٍ وَّ
اِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ نِعْمَ
الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣٢﴾
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا
جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَّحَفَفْنٰهُمَا بِنَخْلٍ وَّجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٣﴾
كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِّنْهُ شَيْـًٔا
وَّفَجَّرْنَا خِلٰلَهُمَا نَهَرًا ﴿٣٤﴾
وَّكَانَ لَهٗ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهٖ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ
اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَّاَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٥﴾
وَدَخَلَ جَنَّتَهٗ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ قَالَ مَآ
اَظُنُّ اَنْ تَبِيْدَ هٰذِهٖٓ اَبَدًا ﴿٣٦﴾
وَّمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً وَّلَئِنْ رُّدِدْتُّ اِلٰى
رَبِّيْ لَاَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٧﴾
قَالَ لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَكَفَرْتَ بِالَّذِيْ
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ
رَجُلًا ﴿٣٨﴾
لٰكِنَّا۠ هُوَ اللّٰهُ رَبِّيْ وَلَآ اُشْرِكُ بِرَبِّيْٓ اَحَدًا ﴿٣٩﴾
وَلَوْلَآ اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ اللّٰهُ
لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْكَ مَالًا
وَّوَلَدًا ﴿٤٠﴾

41. kan det vara så att min Herre kommer att ge mig någonting bättre än din trädgård, och kommer att sända en åskvigg från himlen över (din trädgård,) så att den blir till bar och kal mark,

42. eller att dess vatten torkar ut så att du icke kan lyckas finna det.

43. Och hans frukt blev (fullständigt) förstörd och han började vrida sina händer (klagande över allt) det han hade gett ut på den och (allt) det som hade fallit ned på sina gallerverk. Och han sade: Om jag ändå icke hade satt någon vid min Herres sida!

44. Och han hade ingen grupp som kunde hjälpa honom mot Allah, icke heller förmådde han att försvara sig själv.

45. I ett sådant fall (kommer) beskyddet (endast) från Allah, den Sanne. Han är Bäst i att belöna och Bäst beträffande det slutgiltiga resultatet.

46. Och framställ liknelsen om denna världens liv för dem. Det är likt vattnet som Vi sänder ned från skyn, och jordens växtlighet blandar sig med det, och sedan blir det torrt gräs brutet i bitar som vinden sprider. Och Allah har full makt över allting.

47. Rikedom och barn är denna världens prydnad. Men varaktiga goda gärningar är bättre i din Herres ögon angående (omedelbar) belöning, och bättre angående (framtida) hopp.

48. Och (betänk) den dag när Vi skall röja undan bergen och du kommer att se jordens (folk) marschera fram (mot varandra) och Vi skall samla ihop dem (alla) och icke lämna kvar någon av dem.

49. Och de kommer att presenteras för din Herre (stående) på led, (och det kommer att sägas till dem:) Nu har ni kommit till Oss så som Vi först skapade er. Men ni trodde att Vi icke ämnade fastställa en tid (för uppfyllandet) av Vårt löfte till er.

50. Och (deras gärningars) Bok kommer att placeras (framför dem) och du kommer att se

فَعَسٰى رَبِّيْٓ اَنْ يُّؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيْدًا
زَلَقًا ﴿٤٠﴾
اَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيْعَ لَهٗ طَلَبًا ﴿٤١﴾
وَاُحِيْطَ بِثَمَرِهٖ فَاَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَآ اَنْفَقَ
فِيْهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ
لَمْ اُشْرِكْ بِرَبِّيْٓ اَحَدًا ﴿٤٢﴾
وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ فِئَةٌ يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَمَا
كَانَ مُنْتَصِرًا ﴿٤٣﴾
هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَّ
خَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ
مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ
هَشِيْمًا تَذْرُوْهُ الرِّيٰحُ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾
اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْبٰقِيٰتُ
الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤٦﴾
وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً وَّحَشَرْنٰهُمْ
فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٤٧﴾
وَعُرِضُوْا عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ
اَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾
وَوُضِعَ الْكِتٰبُ فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا

de skyldiga vara rädda för det som finns i den, och de kommer att säga: O ve oss! Vilken slags Bok är detta! Den utelämnar ingenting, litet eller stort, utan har bevarat det. Och de kommer att finna att allt det de gjorde står framför (dem,) och din Herre felar icke mot någon.

51. Och (kom ihåg) den tid när Vi sade till änglarna: Underkasta er Adam, och de underkastade sig alla, men Iblis (gjorde det icke.) Han var (en) av djinnerna, och han var olydig mot sin Herres befallning. Vill ni då ta honom och hans avkomma till vänner istället för Mig fastän de är era fiender? Ont är syndarnas utbyte.

52. Jag lät dem icke bevittna skapelsen av himlarna och jorden, icke heller deras egen skapelse, icke heller kunde Jag ta dem som leder (människor) vilse till Mina medhjälpare.

53. Och (kom ihåg) den dag när Han kommer att säga (till dem:) Kalla på dem som ni ansåg vara Mina medhjälpare. Då kommer de att kalla på dem, men de kommer icke att svara dem, och Vi skall placera ett hinder mellan dem.

54. Och de skyldiga skall se elden och inse att de kommer att falla däri, och de skall icke finna någon utväg ur den.

55. Och Vi har förvisso förklarat alla slags liknelser på olika sätt i denna Qur'an för mänsklighetens (bästa,) men av allting är människan den mest grälsjuka.

56. Och ingenting hindrar folk från att tro när vägledningen kommer till dem, och från att be sin Herre om förlåtelse utom att (de väntar på) att de forntida folkens öde skall drabba dem eller att straffet skall komma över dem ansikte mot ansikte.

57. Och Vi sände icke Sändebuden utom som glädjebudbärare och som Varnare. Och de som icke tror strider med falska medel på det att de måtte driva tillbaka sanningen därmed. Och de tar Mina Tecken och det de varnas för (bara) som ett skämt.

58. Och vem är mer orättfärdig än den som blir påmind om sin Herres Tecken men vänder

فِيْهِ وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ
صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً اِلَّآ اَحْصٰهَا ۚ وَوَجَدُوْا مَا
عَمِلُوْا حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًا ﴿٥٠﴾ ع ١٨
وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ
اِبْلِيْسَ ۗ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ ۗ
اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَذُرِّيَّتَهٗٓ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ ۗ بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ بَدَلًا ﴿٥١﴾
مَآ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَا خَلْقَ
اَنْفُسِهِمْ ۖ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا ﴿٥٢﴾
وَيَوْمَ يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ﴿٥٣﴾
وَرَاَ الْمُجْرِمُوْنَ النَّارَ فَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوْهَا وَ
لَمْ يَجِدُوْا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٤﴾ ع ١٩
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ ۗ وَكَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٥﴾
وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰى
وَيَسْتَغْفِرُوْا رَبَّهُمْ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ
اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٦﴾
وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ
وَيُجَادِلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ
الْحَقَّ وَاتَّخَذُوْٓا اٰيٰتِيْ وَمَآ اُنْذِرُوْا هُزُوًا ﴿٥٧﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا

sig bort från dem, och glömmer det hans händer har sänt i förväg? Vi har sannerligen lagt slöjor över deras öron. Och om ni kallar dem till vägledning kommer de aldrig att acceptera den.

59. Och din Herre är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtighetens Herre. Om Han skulle gripa dem för vad de har förtjänat, då skulle Han förvisso ha påskyndat straffet för dem. Men de har en fastställd tid mot vilken de icke kommer att finna något skydd.

60. Och dessa städer — Vi förstörde dem när de begick orättfärdigheter. Och Vi fastställde en tid för deras förintelse.

61. Och (kom ihåg) när Moses sade till sin unge (följeslagare:) Jag kommer icke att upphöra med (att följa min kurs) förrän jag når de två havens föreningspunkt, fastän jag kanske måste resa vidare i åratal.

62. Men när de nådde den plats där de två (haven) möttes, glömde de sin fisk och den fann vägen till haven (och försvann) snabbt.

63. Och när de gått bortom (den platsen) sade han till sin unge (följeslagare:) Hämta frukosten till oss. Vi har sannerligen lidit av mycken trötthet på grund av denna vår resa.

64. Han svarade: Såg du när vi begav oss till klippan för att vila och jag glömde fisken — och ingen utom Satan lät mig glömma att nämna det (för dig) — hur den fann vägen till havet (på ett förunderligt sätt?)

65. Han sade: Det är vad vi har sökt. Så de återvände båda och följde sina fotspår tillbaka.

66. Då fann de en av Våra tjänare vilken Vi hade skänkt barmhärtighet från Oss, och som Vi hade lärt kunskap från Oss Själva.

67. Moses sade till honom: Får jag följa dig

ونسي ما قدمت يداه ۚ إنا جعلنا على قلوبهم
أكنة أن يفقهوه وفي آذانهم وقرا ۖ وإن
تدعهم إلى الهدى فلن يهتدوا إذا أبدا ﴿٥٨﴾
وربك الغفور ذو الرحمة ۖ لو يؤاخذهم بما
كسبوا لعجل لهم العذاب ۚ بل لهم موعد
لن يجدوا من دونه موئلا ﴿٥٩﴾
وتلك القرى أهلكناهم لما ظلموا وجعلنا
ع لمهلكهم موعدا ﴿٦٠﴾
وإذ قال موسى لفتاه لا أبرح حتى أبلغ
مجمع البحرين أو أمضي حقبا ﴿٦١﴾
فلما بلغا مجمع بينهما نسيا حوتهما فاتخذ
سبيله في البحر سربا ﴿٦٢﴾
فلما جاوزا قال لفتاه آتنا غداءنا لقد لقينا
من سفرنا هذا نصبا ﴿٦٣﴾
قال أرأيت إذ أوينا إلى الصخرة فإني نسيت
الحوت وما أنسانيه إلا الشيطان أن أذكره ۚ
واتخذ سبيله في البحر ۖ عجبا ﴿٦٤﴾
قال ذلك ما كنا نبغ ۚ فارتدا على آثارهما
قصصا ﴿٦٥﴾
فوجدا عبدا من عبادنا آتيناه رحمة من
عندنا وعلمناه من لدنا علما ﴿٦٦﴾
قال له موسى هل أتبعك على أن تعلمن

(på villkor) att du lär mig (något av) den vägledning som du blivit lärd?

68. Han svarade: Du kan icke ha tålamod med mig,

69. och hur kan du ha tålamod med ting, vilka du icke fattar kunskapen om?

70. Han sade: Om Allah behagar, kommer du att finna mig tålmodig och jag skall icke vara olydig mot någon av dina befallningar.

71. Han sade: Nåväl, om du vill följa mig, ställ då inga frågor till mig om någonting förrän jag (själv) talar till dig om det.

72. Så de begav sig båda av till dess att han, när de gick ombord på båten, gjorde ett hål i den. (Moses) sade: Har du gjort ett hål i den för att dränka dem som är i den? Du har förvisso gjort något förfärligt.

73. Han svarade: Sade jag (dig) icke att du icke kan ha tålamod med mig?

74. (Moses) sade: Tag mig icke i upptuktelse för vad jag glömde och var icke hård mot mig för detta mitt (misstag.)

75. Så de reste vidare till dess att de mötte en ung pojke, han dräpte honom. (Moses) sade: Vad, har du dräpt en oskyldig person utan (att han har dräpt) någon! Du har förvisso gjort något ohyggligt.

76. Han svarade: Sade jag dig icke att du aldrig kan uthärda mig tålmodigt?

77. (Moses) sade: Om jag frågar dig om någonting efter detta, behåll mig icke i ditt sällskap, ty (då) skall du ha fått en tillräcklig ursäkt av mig.

78. Så de fortsatte till dess att de, när de kom till en stads befolkning, bad dess folk om mat, men de vägrade ta emot dem som sina gäster. Och i den fann de en mur som skulle till att rasa och han lagade den. (Moses) sade: Om du hade så önskat, kunde du ha tagit betalt för det.

مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٧﴾

قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٨﴾

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ خُبْرًا ﴿٦٩﴾

قَالَ سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ صَابِرًا وَلَآ أَعْصِى لَكَ

أَمْرًا ﴿٧٠﴾

قَالَ فَإِنِ ٱتَّبَعْتَنِى فَلَا تَسْـَٔلْنِى عَن شَىْءٍ حَتَّىٰٓ أُحْدِثَ

لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧١﴾

فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا رَكِبَا فِى ٱلسَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۖ قَالَ

أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا إِمْرًا ﴿٧٢﴾

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٧٣﴾

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِى بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِى مِنْ

أَمْرِى عُسْرًا ﴿٧٤﴾

فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا لَقِيَا غُلَٰمًا فَقَتَلَهُۥ قَالَ أَقَتَلْتَ

نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا

نُّكْرًا ﴿٧٥﴾

قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٧٦﴾

قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَن شَىْءٍۭ بَعْدَهَا فَلَا تُصَٰحِبْنِى ۖ قَدْ

بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّى عُذْرًا ﴿٧٧﴾

فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَيَآ أَهْلَ قَرْيَةٍ ٱسْتَطْعَمَآ أَهْلَهَا

فَأَبَوْا۟ أَن يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ

أَن يَنقَضَّ فَأَقَامَهُۥ ۖ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ

عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٨﴾

79. Han sade: Här skiljs (vägarna) åt för dig och mig. Nu skall jag berätta för dig betydelsen av det som du icke kunde bära med tålamod,

قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيْلِ
مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٩﴾

80. beträffande båten, tillhörde den (ett) fattigt folk som arbetade på havet och jag önskade skada den eftersom det bakom dem fanns en kung som grep varje båt med våld,

اَمَّا السَّفِيْنَةُ فَكَانَتْ لِمَسٰكِيْنَ يَعْمَلُوْنَ فِي الْبَحْرِ
فَاَرَدْتُّ اَنْ اَعِيْبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَّلِكٌ يَّاْخُذُ
كُلَّ سَفِيْنَةٍ غَصْبًا ﴿٨٠﴾

81. och beträffande ynglingen, var hans föräldrar troende och vi fruktade att han, (när han växte upp) skulle dra in dem i tråkigheter genom uppror och otro,

وَاَمَّا الْغُلٰمُ فَكَانَ اَبَوٰهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِيْنَآ اَنْ
يُّرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ﴿٨١﴾

82. så vi önskade att deras Herre istället skulle ge dem (en) bättre i renhet och närmare i (sonlig) tillgivenhet än han,

فَاَرَدْنَآ اَنْ يُّبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكٰوةً
وَّاَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨٢﴾

83. och beträffande muren tillhörde den två föräldralösa pojkar i staden, och under den fanns en skatt som tillhörde dem och deras fader hade varit (en) rättfärdig (man,) så din Herre önskade att de skulle nå sin fulla styrkas (ålder) och ta ut sin skatt, som en barmhärtighet från din Herre och jag gjorde det icke självmant. Detta är förklaringen till det som du icke kunde bära med tålamod.

وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلٰمَيْنِ يَتِيْمَيْنِ فِي الْمَدِيْنَةِ
وَكَانَ تَحْتَهٗ كَنْزٌ لَّهُمَا وَكَانَ اَبُوْهُمَا صَالِحًا ۚ
فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَّبْلُغَآ اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا ۖ
رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهٗ عَنْ اَمْرِيْ ۗ ذٰلِكَ
تَاْوِيْلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾

84. Och de frågar dig om Dhu'l Qarnain. Säg: Jag skall läsa upp (något) av hans berättelse för er.

وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ ۗ قُلْ سَاَتْلُوْا عَلَيْكُمْ
مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٤﴾

85. Vi upprättade honom på jorden och gav honom medlen till att uppnå allting.

اِنَّا مَكَّنَّا لَهٗ فِي الْاَرْضِ وَاٰتَيْنٰهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَبًا ﴿٨٥﴾

86. Sedan följde han en (särskild) väg.

فَاَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٦﴾

87. Ända till dess att han, när han nådde platsen där solen går ner, fann den gå ned (som) i en damm av mörkt vatten, och nära den fann han ett folk. Vi sade: O Dhu'l Qarnain, du

حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِيْ
عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَّوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۬ قُلْنَا يٰذَا
الْقَرْنَيْنِ اِمَّآ اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّآ اَنْ تَتَّخِذَ فِيْهِمْ

kan straffa dem eller behandla dem med vänlighet.

88. Han sade: När det gäller den som felar skall vi sannerligen straffa honom, sedan skall han föras tillbaka till sin Herre, Som kommer att straffa honom med ett fruktansvärt straff,

89. men när det gäller den som tror och handlar rättfärdigt, skall han få en god belöning (hos sin Herre,) och Vi skall också tala lätta ord av Vår befallning till honom.

90. Sedan följde han (sannerligen) en (annan) väg.

91. Till dess att han, när han nådde den plats där solen går upp, fann den gå upp över ett folk, vilket Vi icke hade givit något skydd mot den.

92. Så var (det sannerligen.) Vi hade förvisso full kännedom om allt det han hade med sig.

93. Sedan följde han en (annan) väg.

94. Ända till dess att han, när han nådde den (öppna) platsen mellan de två bergen, nedanför dem fann ett folk som knappast kunde förstå ett ord (av det han sade.)

95. De sade: O Dhu'l Qarnain, Gog och Magog skapar förvisso ofrid på jorden, skall vi då betala dig en avgift på vilkor att du sätter upp ett hinder mellan oss och dem?

96. Han svarade: Den styrka som min Herre har skänkt mig beträffande detta är bättre (än mina fienders resurser) men ni kan hjälpa mig med (arbetarnas) styrka, jag kommer att resa upp ett skyddsvärn mellan er och dem,

97. hämta järnblock till mig. (De gjorde så) till dess att han, när han hade fyllt ut utrymmet mellan de två bergssidorna, sade: Blås (nu med era bälgar. De blåste) till dess att han, när han hade gjort den (röd som) eld, sade: Hämta smält koppar till mig så att jag kan hälla över den där.

98. Så de (Gog och Magog) kunde icke klättra upp på den, icke heller kunde de gräva igenom den.

حُسْنًا ﴿٨٧﴾
قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ
رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٨﴾
وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ
وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٩﴾
ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٠﴾
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ
قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩١﴾
كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩٢﴾
ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٣﴾
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٤﴾
قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٥﴾
قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٦﴾
آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
قَالَ انْفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٧﴾
فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ
نَقْبًا ﴿٩٨﴾

99. (Därpå) sade han: Detta är en barmhärtighet från min Herre. Men när min Herres löfte skall verkställas, kommer Han att bryta den i bitar. Och min Herres löfte är (förvisso) sant.

100. Och på den dagen skall Vi lämna några av dem att välla fram mot andra och trumpeter skall blåsas. Sedan skall Vi samla ihop dem alla.

101. Och på den dagen skall Vi visa fram Helvetet ansikte mot ansikte för de icke troende,

102. vilkas ögon skymdes av en slöja, och (icke gav akt på) Min Påminnelse, och de kunde icke ens kosta på sig att lyssna.

103. Tror de icke troende att de kan ta Mina tjänare till beskyddare istället för Mig? Vi har förvisso berett Helvetet som en underhållning för de icke troende.

104. Säg: Skall Vi berätta för er om dem som är de största förlorarna beträffande sina gärningar? —

105. De vilkas arbete går (helt) förlorat (i strävandet) efter denna världens liv, och som (ändå) inbillar sig att de gör goda gärningar.

106. Det är de som förnekar sin Herres Tecken och mötet med Honom. Så deras gärningar är förgäves och på Uppståndelsens Dag skall Vi icke ge dem någon vikt.

107. Det är deras belöning — Helvetet, på grund av att de icke trodde och gycklade med Mina Tecken och Mina Sändebud.

108. De som tror och handlar rättfärdigt kommer förvisso att få (Paradisets) Trädgårdar till vistelseort,

109. i vilka de skall förbli, och icke ha någon önskan om att bli förflyttade därifrån.

110. Säg, Om (varje) ocean blev till bläck för min Herres ord, skulle sannerligen oceanen

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَّبِّيْ ۚ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ رَبِّيْ
جَعَلَهٗ دَكَّآءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّيْ حَقًّا ﴿٩٩﴾
وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَّمُوْجُ فِيْ بَعْضٍ وَّنُفِخَ
فِي الصُّوْرِ فَجَمَعْنٰهُمْ جَمْعًا ﴿١٠٠﴾
وَّعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكٰفِرِيْنَ عَرْضًا ﴿١٠١﴾
الَّذِيْنَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ فِيْ غِطَآءٍ عَنْ ذِكْرِيْ وَكَانُوْا
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَمْعًا ﴿١٠٢﴾ ع
اَفَحَسِبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ يَّتَّخِذُوْا عِبَادِيْ مِنْ
دُوْنِيْٓ اَوْلِيَآءَ ۭ اِنَّآ اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ
نُزُلًا ﴿١٠٣﴾
قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرِيْنَ اَعْمَالًا ﴿١٠٤﴾
اَلَّذِيْنَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ يُحْسِنُوْنَ صُنْعًا ﴿١٠٥﴾
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَلِقَآئِهٖ
فَحَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيْمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَزْنًا ﴿١٠٦﴾
ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوْا وَاتَّخَذُوْٓا اٰيٰتِيْ
وَرُسُلِيْ هُزُوًا ﴿١٠٧﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَانَتْ لَهُمْ
جَنّٰتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٨﴾
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يَبْغُوْنَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٩﴾
قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمٰتِ رَبِّيْ لَنَفِدَ

förbrukas innan min Herres ord blev förbrukade, även om Vi hämtade en likadan till som (ytterligare) hjälp.

111. Säg, Jag är bara en människa lik er själva, (men) det är uppenbart för mig att er Gud bara är En Gud. Så låt den som hoppas på att möta sin Herre göra goda gärningar, och låt honom icke inbegripa någon enda i sin tillbedjan av sin Herre.

الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمٰتُ رَبِّيْ وَلَوْ جِئْنَا
بِمِثْلِهٖ مَدَدًا ﴿١١٠﴾
قُلْ إِنَّمَآ أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ
وَّاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
صَالِحًا وَّلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖٓ أَحَدًا ﴿١١١﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Kaf Ha Ya 'Ain Sad. (Du är Tillräcklig för alla, Du är den Sanna Vägledningen O All-Vetande, Sanningsenlige Gud).

3. (Detta är) en erinran om din Herres barmhärtighet (visad) mot Hans tjänare, Sakarja,

4. när han åkallade sin Herre med låg röst.

5. Han sade: Min Herre, mina ben har sannerligen blivit kraftlösa och (mitt) huvud är (helt) lysande av gråhårighet men min Herre, aldrig har jag varit utan välsignelse i min bön till Dig,

6. och jag fruktar för mina släkten efter mig och min hustru är ofruktsam. Så giv mig från Dig Själv en efterträdare,

7. att bli min arvinge och arvinge till Jakobs Hus (välsignelser.) Och min Herre, gör honom välbehaglig (för Dig.)

8. (Gud sade:) O Sakarja, Vi ger dig glada budskap om en son vars namn skall vara Yahya (Johannes). Vi har icke givit någon det namnet före honom.

9. Han sade: Min Herre, hur skall jag kunna få en son när min hustru är ofruktsam och jag har nått den höga ålderns yttersta (gräns?)

10. (Ängeln som medförde uppenbarelsen) sade: Så (skall det vara.) Men din Herre säger: Det är lätt för Mig, och jag skapade sannerligen dig dessförinnan när du inte var någonting alls.

11. (Sakarja) sade: Min Herre förordna en befallning för mig. (Gud) sade: Befallningen till dig är att du icke får tala till folket under tre på varandra följande dagar och nätter.

12. Sedan kom han fram till sitt folk från

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
كٓهٰيٰعٓصٓ ﴿٢﴾
ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهٗ زَكَرِيَّا ﴿٣﴾
اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ نِدَآءً خَفِيًّا ﴿٤﴾
قَالَ رَبِّ اِنِّيْ وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّيْ وَ اشْتَعَلَ الرَّاْسُ
شَيْبًا وَّ لَمْ اَكُنْ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٥﴾
وَاِنِّيْ خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَّرَآءِيْ وَكَانَتِ امْرَاَتِيْ
عَاقِرًا فَهَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٦﴾
يَّرِثُنِيْ وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوْبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ
رَضِيًّا ﴿٧﴾
يٰزَكَرِيَّآ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمِ اِۨسْمُهٗ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ
لَّهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٨﴾
قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّ كَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا
وَّقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٩﴾
قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَّ قَدْ
خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ﴿١٠﴾
قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١١﴾
فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ

rummet och bad dem med låg röst att lovprisa (Gud) morgon och afton.

13. (Gud sade:) O Yahya, (Johannes) håll Boken fast. Och Vi gav honom vishet medan han (ännu) var ett barn,

14. och (hjärtats) ömhet och renhet från Oss, och han var from,

15. och vördnadsfull mot sina föräldrar. Och han var icke högmodig eller upprorisk.

16. Och frid var med honom den dag han föddes och den dag han avled och (frid kommer att vara med honom) den dag han åter väcks till liv.

17. Och berätta Marias (historia som den nämns) i Boken, när hon drog sig bort från sitt folk till en östlig plats,

18. och avskärmade sig från dem. Då sände Vi Vår ängel till henne och han visade sig för henne i form av en välproportionerad människa.

19. Han sade: Jag söker beskydd hos den Nåderike (Guden) för dig om du sannerligen fruktar (Honom.)

20. (Ängeln) sade: Jag är bara din Herres budbärare, på det att jag måtte ge dig (glädjebudskap om) en rättfärdig son.

21. Hon sade: Hur kan jag få en son när varken någon man har rört mig eller jag har varit okysk?

22. (Ängeln) sade: Sålunda (skall det vara.) Men Herren säger: Det är lätt för Mig, och (Vi skall göra så) att Vi gör honom till ett Tecken för människor, och en barmhärtighet från Oss, och det är något bestämt.

23. Så hon blev havande (med en son) och (havande med honom) drog hon sig tillbaka till en avlägsen plats.

24. Och barnafödandets smärtor drev henne till stammen av ett palmträd. Hon sade: O om jag ändå hade dött före detta och hade blivit något helt bortglömt.

25. Sedan kallade (ängeln) till henne från

أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١٢﴾
يَٰيَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَٰبَ بِقُوَّةٍ ۖ وَءَاتَيْنَٰهُ الْحُكْمَ
صَبِيًّا ﴿١٣﴾
وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٤﴾
وَبَرًّا بِوَٰلِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٥﴾
وَسَلَٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ﴿١٦﴾
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَٰبِ مَرْيَمَ إِذِ انتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٧﴾
فَاتَّخَذَتْ مِن دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٨﴾
قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيًّا ﴿١٩﴾
قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَٰمًا
زَكِيًّا ﴿٢٠﴾
قَالَتْ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَ
لَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢١﴾
قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۖ وَلِنَجْعَلَهُ ءَايَةً
لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢٢﴾
فَحَمَلَتْهُ فَانتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٣﴾
فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ قَالَتْ
يَٰلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسْيًا مَّنسِيًّا ﴿٢٤﴾
فَنَادَىٰهَا مِن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ

(en plats) nedanför henne (och sade:) Sörj icke. Din Herre har placerat en bäck nedanför dig,

26. och skaka palmträdets stam emot dig, det kommer att fälla färska, mogna dadlar över dig,

27. så ät och drick och svalka (ditt) öga. Och om du ser någon man, säg: Jag har svurit en fasta till den Nåderike (Guden,) därför vill jag icke tala till någon mänsklig varelse denna dag.

28. Sedan förde hon ridande barnet till sitt folk. De sade: O Maria, du har förvisso gjort något förfärligt!

29. O Arons syster, din fader var icke en lastbar man, icke heller var din moder en okysk kvinna!

30. Därefter pekade hon på barnet. De sade: Hur kan vi tala till en som är ett barn i vaggan?

31. (Jesus) sade: Jag är en av Allahs tjänare. Han har givit mig Boken, och har gjort mig till Profet,

32. och Han har gjort mig välsignad var helst jag än må vara, och har pålagt mig Bön och allmosegivande så länge jag lever,

33. och (Han har gjort mig) plikttrogen mot min moder och har icke gjort mig uppstudsig (och) oförskämd,

34. och frid var med mig den dag jag föddes och frid (kommer att vara med mig) den dag jag skall dö och den dag jag skall uppresas till livet (igen.)

35. Det var Jesus, Marias son. (Detta är) ett fastställande av sanningen beträffande vilken de är tveksamma.

36. Det passar sig icke för Allahs (Majestät) att taga Sig en son. Helig är Han. När Han påbjuder något, säger Han till det: Var, och det börjar bli till.

تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٥﴾
وَهُزِّيٓ إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا
جَنِيًّا ﴿٢٦﴾
فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا ۚ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ
أَحَدًا ۙ فَقُولِيٓ إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٧﴾
فَأَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهٗ ۖ قَالُوْا يٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ
شَيْـًٔا فَرِيًّا ﴿٢٨﴾
يٰٓأُخْتَ هٰرُوْنَ مَا كَانَ أَبُوْكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَّمَا كَانَتْ
أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٩﴾
فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٣٠﴾
قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ ۖ اٰتٰنِيَ الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِيْ نَبِيًّا ﴿٣١﴾
وَّجَعَلَنِيْ مُبٰرَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ ۖ وَأَوْصٰنِيْ بِالصَّلٰوةِ
وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣٢﴾
وَّبَرًّا بِوَالِدَتِيْ ۫ وَلَمْ يَجْعَلْنِيْ جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٣﴾
وَالسَّلٰمُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُّ وَيَوْمَ أَمُوْتُ وَيَوْمَ
أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٤﴾
ذٰلِكَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِيْ فِيْهِ
يَمْتَرُوْنَ ﴿٣٥﴾
مَا كَانَ لِلّٰهِ أَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَّلَدٍ ۙ سُبْحٰنَهٗ ۚ إِذَا قَضٰىٓ
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٣٦﴾

37. (Jesus sade:): Allah är förvisso min Herre och er Herre så tillbed (endast) Honom, detta är den rätta vägen.

وَإِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٣٧﴾

38. Men grupperna var oense sinsemellan, så ve över dem som icke tror, på grund av mötet med en fruktansvärd dag.

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ
كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٣٨﴾

39. Hur bra kommer de icke att höra och se på den dag de skall komma till Oss! Men idag svävar syndarna i uppenbar villfarelse.

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ ۙ يَوْمَ يَأْتُوْنَنَا لٰكِنِ الظّٰلِمُوْنَ
الْيَوْمَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٩﴾

40. Och varna dem för sorgens dag när frågan kommer att avgöras. Men (nu) befinner de sig i (ett tillstånd) av bekymmerslöshet, så de tror icke.

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ ۘ وَهُمْ
فِيْ غَفْلَةٍ وَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٤٠﴾

41. Det är Vi Som skall övertaga jorden och allt som finns på den, och till Oss kommer de (alla) att återvända.

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
يُرْجَعُوْنَ ﴿٤١﴾

42. Och berätta (historien om) Abraham (som den nämns) i Boken. Han var en sannfärdig (man och) en Profet.

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ إِبْرٰهِيْمَ ۚ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيْقًا
نَّبِيًّا ﴿٤٢﴾

43. När han sade till sin fader: O min fader, varför tillber du det som varken hör eller ser och icke alls kan hjälpa dig?

إِذْ قَالَ لِأَبِيْهِ يٰٓأَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِيْ عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٣﴾

44. O min fader, det har sannerligen kommit sådan kunskap till mig som icke har kommit till dig, så följ mig, jag skall vägleda dig till en rak väg,

يٰٓأَبَتِ إِنِّيْ قَدْ جَآءَنِيْ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِيْٓ أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٤﴾

45. o min fader, dyrka icke Satan; Satan är förvisso en upprorsmakare mot den Nåderike (Guden,)

يٰٓأَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطٰنَ ۖ إِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ
عَصِيًّا ﴿٤٥﴾

46. o min fader, jag fruktar sannerligen så att icke ett straff från den Nåderike (Guden) slår ner på dig och du blir en av Satans vänner.

يٰٓأَبَتِ إِنِّيْٓ أَخَافُ أَنْ يَّمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ
فَتَكُوْنَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا ﴿٤٦﴾

47. Han svarade: Vänder du dig bort från mina gudar, o Abraham? Om du icke avstår skall jag förvisso skära av alla band med dig. Lämna mig (nu) ensam för ett tag.

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ اٰلِهَتِيْ يٰٓإِبْرٰهِيْمُ ۚ لَئِنْ لَّمْ
تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِيْ مَلِيًّا ﴿٤٧﴾

48. (Abraham) sade: Frid vare med dig. Jag skall be min Herre om förlåtelse för dig. Han är sannerligen nådig mot mig,

49. och jag skall hålla mig borta från dig och från det som du åkallar bredvid Allah, och jag kommer att be till min Herre. Kanske är det så att jag icke kommer att bli besviken i min bön till min Herre.

50. Så när han skilde sig från dem och från det de tillbad bredvid Allah, skänkte Vi honom Isak och Jakob och var och en av dem gjorde Vi till en Profet.

51. Och Vi gav dem (rikligt) av Vår barmhärtighet, och Vi skänkte dem sann (och varaktig) ryktbarhet.

52. Och berätta (historien om) Moses (som den nämns) i Boken. Han var sannerligen en utvald, och han var ett Sändebud, en Profet.

53. Och Vi kallade honom från Bergets högra sida och Vi lät honom dra närmare (Oss) för ett förtroligt samtal.

54. Och av Vår barmhärtighet skänkte Vi honom hans broder Aron som Vi gjorde till Profet.

55. Och berätta (historien om) Ismael (som den nämns) i Boken. Han var sannerligen sina löften trogen. Och han var ett Sändebud, en Profet.

56. Han brukade ålägga sitt folk Bön och allmosegivande och han var välbehaglig för sin Herre.

57. Och berätta (historien om) Idris (som den nämns) i Boken. Han var (en) sannfärdig (man och) en Profet.

58. Och Vi upphöjde honom till en hög rang.

59. Dessa är de människor över vilka Allah skänkte Sina välsignelser bland Profeterna av Adams ättlingar och av deras (ättlingar) som bar (Arken) med Noak och av Abrahams och

قَالَ سَلٰمٌ عَلَيْكَ ۚ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّيْ ۗ إِنَّهٗ كَانَ بِيْ
حَفِيًّا ﴿٤٨﴾
وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَأَدْعُوْا
رَبِّيْ ۖ عَسٰٓى أَلَّآ أَكُوْنَ بِدُعَآءِ رَبِّيْ شَقِيًّا ﴿٤٩﴾
فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۙ
وَهَبْنَا لَهٗٓ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا
نَبِيًّا ﴿٥٠﴾
وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِّنْ رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ
ع صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥١﴾
وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مُوْسٰٓى ۫ إِنَّهٗ كَانَ مُخْلَصًا وَّكَانَ
رَسُوْلًا نَّبِيًّا ﴿٥٢﴾
وَنَادَيْنٰهُ مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنٰهُ
نَجِيًّا ﴿٥٣﴾
وَوَهَبْنَا لَهٗ مِنْ رَّحْمَتِنَآ أَخَاهُ هٰرُوْنَ نَبِيًّا ﴿٥٤﴾
وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ إِسْمٰعِيْلَ ۫ إِنَّهٗ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ﴿٥٥﴾
وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهٗ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ ۪ وَكَانَ عِنْدَ
رَبِّهٖ مَرْضِيًّا ﴿٥٦﴾
وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ إِدْرِيْسَ ۫ إِنَّهٗ كَانَ صِدِّيْقًا نَّبِيًّا ﴿٥٧﴾
وَّرَفَعْنٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٨﴾
أُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ
ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ ۗ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ۫ وَّمِنْ ذُرِّيَّةِ

Israels avkomma, och (de är) bland dem som Vi vägledde och utvalde. När den Nåderike (Gudens) Tecken lästes upp för dem föll de ned, ödmjukt bugande sig (inför Allah) och grät.

60. Sedan kom det efter dem ett ont släkte som försummade Bönen och följde sina onda begär. Så de kommer att möta förintelse,

61. utom de som ångrar sig och tror och gör goda gärningar. Dessa kommer att träda in i Himlen och det kommer icke att göras dem någon orätt alls —

62. Evighetens Trädgårdar, vilka den Nåderike (Guden) har lovat Sina tjänare medan (de ännu är) dolda (för deras åsyn.) Hans löfte kommer förvisso att uppfyllas.

63. De kommer icke att höra något innehållslöst däri utan bara fredshälsningar, de kommer att ha sitt uppehälle däri, morgon och afton.

64. Sådan är Himlen vilken Vi skall ge som arvedel till dem av Våra tjänare som är rättfärdiga.

65. Och (änglarna kommer att säga till dem:) Vi kommer icke ned utom på vår Herres befallning. Till Honom hör allt som är framför oss och allt som är bakom oss och allt som är mitt emellan, och din Herre är icke glömsk,

66. (Han är) Herre över himlarna och jorden och allt som är däremellan. Tjäna därför Honom och var ståndaktig i Hans tjänst. Vet du någon likvärdig Honom?

67. Och människan säger: Vad! Skall jag frambringas levande när jag är död?

68. Kommer människan icke ihåg att Vi skapade henne förut när hon icke var någonting?

69. Och Vi skall, vid din Herre, helt visst samla ihop dem, och satanerna (också,) sedan skall Vi tvinga dem på knä runt Helvetet.

70. Då skall Vi säkerligen plocka ut de av

إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْرَٰٓءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَٱجْتَبَيْنَآ ۚ
إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُ ٱلرَّحْمَٰنِ خَرُّوا۟ سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۩ ﴿٥٩﴾
فَخَلَفَ مِنۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّبَعُوا۟
ٱلشَّهَوَٰتِ ۖ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٦٠﴾
إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَأُو۟لَٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ
ٱلْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْـًٔا ﴿٦١﴾
جَنَّٰتِ عَدْنٍ ٱلَّتِى وَعَدَ ٱلرَّحْمَٰنُ عِبَادَهُۥ بِٱلْغَيْبِ ۚ
إِنَّهُۥ كَانَ وَعْدُهُۥ مَأْتِيًّا ﴿٦٢﴾
لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَٰمًا ۖ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا
بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٣﴾
تِلْكَ ٱلْجَنَّةُ ٱلَّتِى نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَن كَانَ
تَقِيًّا ﴿٦٤﴾
وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ ۖ لَهُۥ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٥﴾
رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَٱعْبُدْهُ وَٱصْطَبِرْ
لِعِبَٰدَتِهِۦ ۚ هَلْ تَعْلَمُ لَهُۥ سَمِيًّا ﴿٦٦﴾
وَيَقُولُ ٱلْإِنسَٰنُ أَءِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٧﴾
أَوَلَا يَذْكُرُ ٱلْإِنسَٰنُ أَنَّا خَلَقْنَٰهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ يَكُ
شَيْـًٔا ﴿٦٨﴾
فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَٱلشَّيَٰطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ
حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٩﴾
ثُمَّ لَنَنزِعَنَّ مِن كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى ٱلرَّحْمَٰنِ

dem ur varje grupp som var mest envisa i uppror emot den Nåderike (Guden.)

71. Och Vi känner förvisso bäst till dem som förtjänar att brännas däri.

72. Och det finns icke en av er som icke skall komma till den. Detta är ett fastställt påbud från din Herre.

73. Och Vi skall rädda de rättfärdiga och skall lämna syndarna däri på deras knän.

74. Och när Våra uppenbara Tecken läses upp för dem, säger de icke troende till de troende: (Säg oss) vilken av grupperna som är bäst (beträffande) ställning och som är mer betydande (beträffande) följeslagare?

75. Och hur många släktled har Vi icke förintat före dem, som hade det bättre ställt (än dessa) i rikedom och (bättre) rent ytligt sett.

76. Säg: Den Nåderike (Guden) ger dem som svävar i villfarelse uppskov för en tid till dess att de, när de kommer att se det med vilket de hotas — vare sig det är straff eller den (sista) Timmen — kommer att inse vem som är värst (angående) ställning och svagare i styrka.

77. Och Allah ökar dem i vägledning som följer vägledningen. Och de goda gärningar som varar är bäst i din Herres Syn (angående) belöning och (angående) det yttersta slutet.

78. Har du icke sett den som icke tror på Våra Tecken och säger: Jag skall säkerligen ges en (stor) förmögenhet och barn?

79. Har han fått kunskap om det osedda eller tagit löfte av den Nåderike (Guden?)

80. Sannerligen icke! Vi skall anteckna vad han säger och förlänga straffet för honom.

81. Och Vi skall övertaga allt det av honom som han talar om och han skall komma alldeles ensam till Oss.

82. Och de har tagit (andra) gudar än Allah på det att de måtte vara (en källa till) heder (och makt) för dem.

عِتِيًّا ﴿٧٠﴾
ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧١﴾
وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا
مَّقْضِيًّا ﴿٧٢﴾
ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَّنَذَرُ الظّٰلِمِينَ فِيهَا
جِثِيًّا ﴿٧٣﴾
وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ اٰمَنُوٓا ۙ أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَّأَحْسَنُ
نَدِيًّا ﴿٧٤﴾
وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا
وَّرِءْيًا ﴿٧٥﴾
قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۚ
حَتّٰىٓ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ ۖ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٦﴾
وَيَزِيدُ اللّٰهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٧﴾
أَفَرَءَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِاٰيٰتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا
وَّوَلَدًا ﴿٧٨﴾
أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٧٩﴾
كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٨٠﴾
وَّنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨١﴾
وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨٢﴾

83. Icke alls! De kommer att förneka sin tillbedjan och kommer att vara deras motståndare.

84. Ser du icke att Vi sänder sataner mot de icke troende som eggar dem (till olydiga gärningar?)

85. Så var du icke emot dem i hast, Vi håller full räkenskap över (deras gärningar.)

86. (Kom ihåg) den dag när Vi skall samla de rättfärdiga inför den Nådige (Guden) som (ärade gäster,)

87. och Vi skall driva de skyldiga (till) Helvetet som en hjord törstiga kameler.

88. Ingen kommer att ha makt till medling utom den som har fått ett löfte från den Nådige (Guden.)

89. Och de säger: Den Nådige (Guden) har tagit en son till Sig.

90. Ni har visserligen yttrat något synnerligen ohyggligt.

91. Himlarna kunde nästan rämna på grund av det, och jorden spricka sönder och bergen falla i bitar.

92. Eftersom de tillskriver den Nåderike (Guden) en son.

93. Det passar sig icke för den Nåderike (Guden) att Han skulle taga Sig en son.

94. Det finns ingen i himlarna och på jorden utan att han skall komma till den Nåderike (Guden) som en livegen.

95. Han innefattar dem sannerligen (i Sin kunskap) och har helt och hållet räknat dem alla.

96. Och var och en av dem skall på Uppståndelsens Dag komma helt ensam till Honom.

97. De som tror och gör goda gärningar — den Nåderike (Guden) kommer att skapa (djup) kärlek för dem.

98. Så Vi gjorde (Qur'anen) lätt på ditt tungomål på det att du därmed kan ge de rättfärdiga glädjebudskap och varna ett stridslystet folk därmed.

كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٣﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ
أَزًّا ﴿٨٤﴾
فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٥﴾
يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ﴿٨٦﴾
وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٧﴾
لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ
عَهْدًا ﴿٨٨﴾
وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ﴿٨٩﴾
لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٩٠﴾
تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ
تَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩١﴾
أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا ﴿٩٢﴾
وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٣﴾
إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَٰنِ
عَبْدًا ﴿٩٤﴾
لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٥﴾
وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٦﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَٰنُ
وُدًّا ﴿٩٧﴾
فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ
بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٨﴾

99. Och hur många släktled har Vi icke förintat före dem! Kan du förnimma en enda av dem eller (ens) höra en viskning från dem?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم
مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٩﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

2. Ta Ha. (O fullkomliga människa).

طٰهٰ (٢)

3. Vi har icke sänt ned Qur'anen till dig för att du skulle bli betryckt,

مَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰۤى (٣)

4. utan som en påminnelse för den som fruktar (Gud,)

اِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى (٤)

5. (och) en uppenbarelse från Honom Som skapade jorden och de höga himlarna.

تَنْزِيْلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى (٥)

6. (Han är) den Nåderike (Guden Som) har satt Sig stadigt på Tronen.

اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى (٦)

7. Vad helst som finns i himlarna och vad helst som finns på jorden och vad helst som är emellan dem och vad helst som finns nedanför den fuktiga mullen tillhör Honom.

لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا
تَحْتَ الثَّرٰى (٧)

8. Och om du talar högt (hör Han det och även om du talar med låg röst,) ty Han känner (människans) hemliga (tankar) och det som är (ännu) mer dolt.

وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى (٨)

9. Allah — det finns ingen gud utom Han. De vackraste namnen är Hans.

اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى (٩)

10. Och har historien om Moses kommit till dig?

وَهَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى (١٠)

11. När han såg en eld och han sade till sin familj: Vänta ni, jag varseblir en eld, kanske kan jag hämta en brand därifrån åt er eller finna vägledning vid elden.

اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْۤا اِنِّىْۤ اٰنَسْتُ نَارًا
لَّعَلِّىْۤ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ
هُدًى (١١)

12. Och när han kom till den, kallades han (av en röst:) O Moses,

فَلَمَّاۤ اَتٰىهَا نُوْدِىَ يٰمُوْسٰى (١٢)

13. Jag är sannerligen din Herre. Så tag av dina skor, ty du är i den heliga Tuwa-dalen,

اِنِّىْۤ اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طُوًى (١٣)

14. och Jag har Själv utvalt dig, så lyssna till det som uppenbaras (för dig,)

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوْحٰى (١٤)

15. Jag är sannerligen Allah, det finns ingen gud förutom Mig, så dyrka (endast) Mig och förrätta Bön till Min ihågkommelse,

اِنَّنِىْۤ اَنَا اللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنَا فَاعْبُدْنِىْ وَاَقِمِ
الصَّلٰوةَ لِذِكْرِىْ (١٥)

16. Timmen kommer förvisso och Jag ämnar uppenbara den, så att varje själ kan återgäldas för sitt arbete,

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ
بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٦﴾

17. så låt icke den, som icke tror på det och som följer sina egna låga begär, vända dig bort från det, så att du icke förgås,

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ
هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٧﴾

18. och vad är det i din högra hand Moses?

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿١٨﴾

19. (Moses) sade: Detta är min stav, jag lutar mig mot den och slår ner löv med den till mina får och jag finner (också) andra sätt att använda den.

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا
عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٩﴾

20. (Gud) sade: Kasta ned den O Moses.

قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ ﴿٢٠﴾

21. Så han kastade ned den och se! Den var en ringlande orm.

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢١﴾

22. (Gud) sade: Ta tag i den och frukta icke. Vi skall återföra den till dess tidigare tillstånd.

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا
الْأُولَىٰ ﴿٢٢﴾

23. Och drag din hand närmare under din armhåla, den skall komma fram vit utan någon sjukdom — ännu ett Tecken,

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ
غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٣﴾

24. på det att Vi måtte visa dig några av Våra större Tecken,

لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٤﴾

25. gå du till Farao, han har sannerligen överskridit (alla) gränser.

اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٥﴾

26. (Moses) sade: Min Herre utvidga mitt bröst för mig,

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٦﴾

27. och gör min uppgift lätt för mig,

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٧﴾

28. och lös min tungas knut,

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٨﴾

29. så att de kan förstå mitt tal,

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٩﴾

30. och skänk mig en medhjälpare från min familj —

وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٣٠﴾

31. Aron min broder,

هَارُونَ أَخِي ﴿٣١﴾

32. öka min styrka genom honom,

اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٣٢﴾

33. och låt honom dela min uppgift,

34. så att vi måtte lovprisa Dig mycket,

35. och komma ihåg Dig mycket,

36. Du är förvisso Alltid Vakande över oss.

37. (Gud) sade: Din bön är beviljad, O Moses,

38. och Vi förlänade dig sannerligen ett ynnestbevis en annan gång (också,)

39. när Vi uppenbarade för din moder det som var en (betydelsefull) uppenbarelse, (nämligen:)

40. Lägg honom i arken och sätt ut den i floden, sedan kommer floden att kasta upp den på stranden och där (kommer en som) är fiende till Mig och (även) en fiende till honom att ta upp honom. Och Jag svepte dig i kärlek från Mig, och (detta gjorde) Jag så att du kunde utvecklas inför Mitt öga,

41. när din syster promenerade framåt och sade: Skall Jag vägleda er till en som kommer att ta hand om honom? Så Vi återställde dig till din moder så att hennes öga kunde kylas och så att hon icke skulle sörja. Och du dräpte en man, men Vi befriade dig från sorg. Sedan prövade Vi dig med olika prövningar. Och du stannade bland Midians folk många år. Sedan nådde du upp till det (erforderliga) måttet, O Moses,

42. och Jag har Själv utvalt dig,

43. gå du och din broder med Mina Tecken och slappna icke av i att ihågkomma Mig,

44. gå ni båda till Farao ty han har överskridit (alla) gränser,

45. men tala ett vänligt ord till honom, måhända tar han sig i akt eller fruktar.

46. De svarade: Vår Herre, vi fruktar att han begår något övergrepp mot oss eller överskrider (alla) gränser (i att förfölja oss.)

47. (Gud) sade: Frukta icke, ty Jag är med er båda. Jag hör och ser.

48. Så gå ni båda till honom och säg: Vi är din Herres sändebud, så låt Israels Barn gå

وَاَشْرِكْهُ فِيْٓ اَمْرِيْ ﴿٣٣﴾

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيْرًا ﴿٣٤﴾

وَّنَذْكُرَكَ كَثِيْرًا ﴿٣٥﴾

اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيْرًا ﴿٣٦﴾

قَالَ قَدْ اُوْتِيْتَ سُؤْلَكَ يٰمُوْسٰى ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰىٓ ﴿٣٨﴾

اِذْ اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوْحٰىٓ ﴿٣٩﴾

اَنِ اقْذِفِيْهِ فِي التَّابُوْتِ فَاقْذِفِيْهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ
الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَاْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّيْ وَعَدُوٌّ لَّهٗ ؕ وَ
اَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّيْ ۚ وَلِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنِيْٓ ﴿٤٠﴾

اِذْ تَمْشِيْٓ اُخْتُكَ فَتَقُوْلُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَّكْفُلُهٗ ؕ
فَرَجَعْنٰكَ اِلٰٓى اُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ؕ وَقَتَلْتَ
نَفْسًا فَنَجَّيْنٰكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنّٰكَ فُتُوْنًا ۚ فَلَبِثْتَ
سِنِيْنَ فِيْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ ۙ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ يّٰمُوْسٰى ﴿٤١﴾

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِيْ ﴿٤٢﴾

اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوْكَ بِاٰيٰتِيْ وَلَا تَنِيَا فِيْ ذِكْرِيْ ﴿٤٣﴾

اِذْهَبَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿٤٤﴾

فَقُوْلَا لَهٗ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهٗ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ﴿٤٥﴾

قَالَا رَبَّنَآ اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَّفْرُطَ عَلَيْنَآ اَوْ اَنْ
يَّطْغٰى ﴿٤٦﴾

قَالَ لَا تَخَافَآ اِنَّنِيْ مَعَكُمَآ اَسْمَعُ وَاَرٰى ﴿٤٧﴾

فَاْتِيٰهُ فَقُوْلَآ اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيْٓ

med oss, och plåga dem icke. Vi har sannerligen visat dig ett stort Tecken från din Herre, och frid skall vara med den som följer vägledningen,

إِسْرَآءِيلَ ۥ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَٰكَ بِـَٔايَةٍ مِّن
رَّبِّكَ ۖ وَٱلسَّلَٰمُ عَلَىٰ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلْهُدَىٰٓ ﴿٤٨﴾

49. det har sannerligen uppenbarats för oss att ett straff skall komma över den som förkastar (Guds budskap) och vänder sig bort.

إِنَّا قَدْ أُوحِىَ إِلَيْنَآ أَنَّ ٱلْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ
وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٩﴾

50. (Farao) sade: Vem är då er bådas Herre, O Moses?

قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَٰمُوسَىٰ ﴿٥٠﴾

51. (Moses) sade: Vår Herre är Han Som gav allting dess rätta form (och) sedan vägledde det (till dess rätta uppgift.)

قَالَ رَبُّنَا ٱلَّذِىٓ أَعْطَىٰ كُلَّ شَىْءٍ خَلْقَهُۥ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥١﴾

52. (Farao) sade: Vilket blir de föregående släktledens öde?

قَالَ فَمَا بَالُ ٱلْقُرُونِ ٱلْأُولَىٰ ﴿٥٢﴾

53. (Moses) sade: Kunskapen om det finns (bevarad) hos min Herre i en Bok. Min Herre varken misstar Sig eller glömmer.

قَالَ عِلْمُهَا عِندَ رَبِّى فِى كِتَٰبٍ ۖ لَّا يَضِلُّ رَبِّى وَ
لَا يَنسَى ﴿٥٣﴾

54. (Det är) Han Som har gjort jorden till en bädd för er och låtit vägar löpa över den för er, och Som sänder ned regn från skyn och därigenom frambringar Vi olika slags växtlighet i par,

ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ
فِيهَا سُبُلًا وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجْنَا
بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّىٰ ﴿٥٤﴾

55. ät ni och valla era kreatur. I detta finns sannerligen Tecken för dem som är begåvade med förnuft.

كُلُوا۟ وَٱرْعَوْا۟ أَنْعَٰمَكُمْ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى
ٱلنُّهَىٰ ﴿٥٥﴾ ع

56. Vi har skapat er från denna (jorden) och till den skall Vi låta er återvända och från den skall vi frambringa er en andra gång.

مِنْهَا خَلَقْنَٰكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ
تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٥٦﴾

57. Och Vi visade (Farao) Våra Tecken, allihop, men han förkastade (dem) och vägrade (tro.)

وَلَقَدْ أَرَيْنَٰهُ ءَايَٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ﴿٥٧﴾

58. Han sade: Har du O Moses kommit till oss för att driva ut oss ur landet med din magi?

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ
يَٰمُوسَىٰ ﴿٥٨﴾

59. Men vi skall säkerligen visa dig magi som är lik den, så träffa ett avtal mellan oss och dig själv, som vi icke skall undlåta att hålla, — varken vi eller du — på en plats som är lika (för oss båda.)

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِۦ فَٱجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُۥ نَحْنُ وَلَآ أَنتَ مَكَانًا
سُوًى ﴿٥٩﴾

60. (Moses) sade: Ert avtalade möte skall bli på festdagen och låt folket samlas när solen står högt.

61. Då drog sig Farao tillbaka och gjorde upp sin plan och kom sedan (till den avtalade platsen.)

62. Moses sade till dem: Ve över er, smid icke en lögn mot Allah, så att Han icke helt förintar er genom något straff och den som smider en lögn skall förvisso förgås.

63. Sedan dryftade de sin plan sins emellan och överlade i hemlighet.

64. De sade: Dessa två är säkerligen trollkarlar som söker driva ut er ur ert land genom sina häxkonster och förstöra ert bästa sätt att leva,

65. kom därför överens om en anfallsplan; och kom sedan fram i rad. Och den som denna dag blir överlägsen skall ha framgång.

66. De sade: O Moses, antingen kastar du först, eller också skall vi vara de första till att kasta.

67. (Moses) sade: nej, kasta ni. Och se! Genom deras magi tycktes det honom som om deras rep och stavar ringlade iväg.

68. Och Moses uppfattade en fruktan i sitt sinne.

69. Vi sade: Frukta icke, ty du kommer att få övertaget,

70. och kasta det som finns i din högra hand; det kommer att svälja det som de har format, ty det som de har format är bara trollkonster. Och en trollkarl skall icke ha framgång, vad han än må hitta på!

71. Då fick det, (att de klart insåg sanningen,) trollkarlarna att ödmjukt kasta sig till marken. De sade: Vi tror på Arons och Moses Herre.

72. (Farao) sade: Tror ni honom innan jag ger er tillstånd? Den måste vara er ledare som har lärt er magi. Därför kommer jag förvisso att hugga av era händer och fötter på motsatta

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّيْنَةِ وَ اَنْ يُّحْشَرَ النَّاسُ
ضُحًى ﴿٦٠﴾
فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهٗ ثُمَّ اَتٰى ﴿٦١﴾
قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا
فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۚ وَ قَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ﴿٦٢﴾
فَتَنَازَعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَ اَسَرُّوا النَّجْوٰى ﴿٦٣﴾
قَالُوْٓا اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ يُرِيْدٰنِ اَنْ يُّخْرِجٰكُمْ
مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَ يَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ﴿٦٤﴾
فَاَجْمِعُوْا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوْا صَفًّا ۚ وَ قَدْ اَفْلَحَ
الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿٦٥﴾
قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَ اِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ
مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٦﴾
قَالَ بَلْ اَلْقُوْا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَ عِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ
اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿٦٧﴾
فَاَوْجَسَ فِيْ نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوْسٰى ﴿٦٨﴾
قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٩﴾
وَ اَلْقِ مَا فِيْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا ؕ اِنَّمَا صَنَعُوْا
كَيْدُ سٰحِرٍ ؕ وَ لَا يُفْلِحُ السّٰحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٧٠﴾
فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ
وَ مُوْسٰى ﴿٧١﴾
قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ؕ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ
الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَ

sidor, och jag kommer förvisso att korsfästa er på palmträdens stammar, och ni skall veta vem det är av oss som kan pålägga svårare och mer varaktiga straff.

73. De sade: Vi skall icke föredra dig framför de uppenbara Tecken som har kommit till oss, icke heller (skall vi föredra dig) framför Honom Som har skapat oss. Så befall vad du vill befalla, du kan bara befalla beträffande detta jordiska liv,

74. vi har förvisso trott på vår Herre på det att Han måtte förlåta oss våra synder och (förlåta oss) den magi som du tvingade oss till att utöva. Och Allah är den Bäste och Mest Bestående.

75. Den som kommer till sin Herre som syndare, för honom finns sannerligen Helvetet; han skall varken dö däri eller leva.

76. Men den som kommer till Honom som troende, och som har gjort goda gärningar, för sådana är de högsta ställningarna,

77. Evighetens Trädgårdar, genomflutna av floder; de kommer att vistas däri (för alltid.) Och det är deras belöning som håller sig själva rena.

78. Och Vi styrde Moses genom en uppenbarelse: För bort Mina tjänare om natten, och bana en torr väg för dem genom havet, utan fruktan att hinnas i fatt och utan att hysa (någon annan) fruktan.

79. Sedan förföljde Farao dem med sina härskaror, och havets (vattenmassor) täckte dem fullständigt.

80. Och Farao vilseledde sitt folk och ledde dem icke rätt.

81. O Israels Barn, Vi befriade er från en fiende, och Vi slöt ett förbund med er på Bergets högra sida och sände ned Manna (honung) och Salwa (vaktlar) över er.

أَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَافٍ وَّلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ
النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَّأَبْقَىٰ ﴿٧٢﴾
قَالُوا لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ
الَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي
هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٣﴾
إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَّأَبْقَىٰ ﴿٧٤﴾
إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٥﴾
وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٦﴾
جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَن تَزَكَّىٰ ﴿٧٧﴾
وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَّا تَخَافُ دَرَكًا وَّلَا
تَخْشَىٰ ﴿٧٨﴾
فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُم مِّنَ الْيَمِّ
مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٩﴾
وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿٨٠﴾
يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَ
وَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٨١﴾

82. (Och förmanade er:) Ät av de goda ting som Vi har försett er med, och överskrid icke i det, så att Min vrede icke slår ner på er; och den över vilken Min vrede slår ner, skall förgås,

كُلُوا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِى ۚ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِى فَقَدْ
هَوٰى ﴿٨٢﴾

83. men Jag är förvisso Allt Förlåtande mot den som ångrar sig och tror och gör rättfärdiga gärningar, och sedan håller sig till vägledningen.

وَإِنِّى لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ
اهْتَدٰى ﴿٨٣﴾

84. (När Moses anlände till sitt möte med sin Herre, sade Han:) Och vad har fått dig till att skynda bort från ditt folk, O Moses?

وَمَآ أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسٰى ﴿٨٤﴾

85. Han sade: De (följer tätt) i mina spår och jag har skyndat till Dig, min Herre, på det att Du måtte bli nöjd.

قَالَ هُمْ أُولَآءِ عَلٰٓى أَثَرِى وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ
لِتَرْضٰى ﴿٨٥﴾

86. (Gud) sade: Vi har prövat ditt folk i din frånvaro och Samiri har vilselett dem.

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
السَّامِرِىُّ ﴿٨٦﴾

87. Så Moses återvände till sitt folk, vred och ledsen, (och) han sade: O mitt folk, lovade er Herre er icke ett nådigt löfte? Tycktes då tiden för (dess uppfyllande) er alltför lång eller önskade ni att vrede från er Herre skulle slå ner på er för att ni bröt (ert) löfte till mig?

فَرَجَعَ مُوسٰٓى إِلٰى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ
يٰقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ
عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُّمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ
مِّنْ رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَّوْعِدِى ﴿٨٧﴾

88. De sade: Vi bröt icke självmant (vårt) löfte till dig, utan vi var lastade med bördor av folks prydnader och vi kastade bort dem och likaledes kastade Samiri (bort) dem.

قَالُوا مَآ أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَآ
أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنٰهَا فَكَذٰلِكَ أَلْقَى
السَّامِرِىُّ ﴿٨٨﴾

89. Sedan framställde han en kalv åt dem — bara en kropp som gav ifrån sig ett bölande ljud. Sedan sade (han och hans följeslagare): Detta är vår gud och Moses gud, men han har glömt den och (lämnat den kvar.)

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَآ إِلٰهُكُمْ
وَإِلٰهُ مُوسٰى ۥ فَنَسِىَ ﴿٨٩﴾

90. Kunde de icke se att den icke gav dem något svar och icke hade makt att göra dem vare sig illa eller väl?

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا ۥ وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٩٠﴾ ع

91. Och före (Moses återkomst) hade Aron sagt till dem: O mitt folk, ni har bara prövats

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُونُ مِنْ قَبْلُ يٰقَوْمِ إِنَّمَا

genom (en kalv.) Och den Nådige (Guden) är förvisso er Herre, så följ mig och lyd min befallning.

92. De svarade: Vi tänker icke upphöra med att tillbe den förrän Moses återvänder till oss.

93. (Moses) sade: O Aron, vad avhöll dig, när du såg dem vilsegångna,

94. från att följa mig? Var du olydig mot min befallning då?

95. (Aron) svarade: Min moders son, grip mig icke i skägget, icke heller (i håret på) mitt huvud. Jag fruktade att du skulle säga: Du har förorsakat en splittring mellan Israels Barn och väntade icke på mitt ord.

96. (Moses) sade: Och vad är då ert svaromål, O Samiri?

97. Han sade: Jag uppfattade vad du icke uppfattade. Jag hade (bara) antagit en del av vad Sändebudet (Moses) inpräglade, men jag kastade bort (även det.) Sådant är det som mitt sinne anbefallde mig.

98. (Moses) sade: Försvinn då! Hela detta liv skall det tillkomma dig att säga (till var och en:) Rör (mig) icke, och det finns ett löfte om (ett straff) för dig, vilket icke skall misslyckas i att gå i uppfyllelse beträffande dig. Se nu på din gud, vilken du har blivit en tillgiven tillbedjare av. Vi kommer förvisso att bränna den och sedan kommer Vi att sprida dess (aska) i havet,

99. er Gud är bara Allah, det finns ingen gud utom Han. Han omfattar alla ting i (Sin) kunskap.

100. Sålunda berättar Vi nyheterna för dig om vad som hände förut. Och Vi har givit dig en Påminnelse från Oss.

101. Den som vänder sig bort från den, kommer sannerligen att bära en tung börda på Uppståndelsens Dag,

102. och bli kvar under den, och ond kommer bördan att vara för dem på Uppståndelsens Dag,

فُتِنْتُمْ بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُوْنِيْ وَاَطِيْعُوْٓا
اَمْرِيْ ﴿٩١﴾
قَالُوْا لَنْ نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِيْنَ حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا
مُوْسٰى ﴿٩٢﴾
قَالَ يٰهٰرُوْنُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوْٓا ﴿٩٣﴾
اَلَّا تَتَّبِعَنِ ۭ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِيْ ﴿٩٤﴾
قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَاْخُذْ بِلِحْيَتِيْ وَلَا بِرَاْسِيْ ۚ اِنِّيْ
خَشِيْتُ اَنْ تَقُوْلَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِيْ ﴿٩٥﴾
قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يٰسَامِرِيُّ ﴿٩٦﴾
قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوْا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِّنْ اَثَرِ الرَّسُوْلِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِيْ نَفْسِيْ ﴿٩٧﴾
قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُوْلَ لَا
مِسَاسَ ۠ وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهٗ ۚ وَانْظُرْ
اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِيْ ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ۭ لَنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ
لَنَنْسِفَنَّهٗ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٨﴾
اِنَّمَآ اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ وَسِعَ كُلَّ
شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٩﴾
كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَاۗءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ
وَقَدْ اٰتَيْنٰكَ مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٠٠﴾
مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ﴿١٠١﴾
خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ۭ وَسَاۗءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ﴿١٠٢﴾

103. den dag när basunen kommer att blåsas. Och på den dagen kommer Vi att samla ihop de syndiga, blåögda.

104. De kommer att tala till varandra med låg röst och (säga:) Ni dröjde bara tio (dagar.)

105. Vi vet bäst vad de kommer att säga — när den mest oförvitlige bland dem i uppförande kommer att säga: Ni har bara dröjt en dag.

106. Och de frågar dig beträffande bergen. Säg: Min Herre kommer att bryta dem i bitar och sprida dem som damm,

107. och Han kommer att lämna dem i form av en ofruktsam flack slätt,

108. på vilken du icke kommer att se någon ojämnhet eller upphöjning.

109. På den dagen kommer de att följa Kallaren, (i) vars (lära) ingen skevhet finns, och (alla) röster skall dämpas inför den Nådige (Guden) och du skall icke höra annat än ett undertryckt mummel.

110. På den dagen skall ingen medling hjälpa utom medling från den som den Nådige (Guden) ger tillstånd och med vilkens ord av tro Han är nöjd.

111. Han vet (allt) som är före dem och (allt) som är bakom dem men de kan icke omfatta det med (sin) kunskap.

112. Och (alla) stora ledare skall ödmjuka sig själva inför den Levande, Själv Bestående och Allt Vidmakthållande (Guden.) Och det är sannerligen ute med den som bär orättfärdighetens börda.

113. Men den som gör goda gärningar och är en troende, skall varken frukta orättvisa eller förlust.

114. Och sålunda har Vi sänt ned den — Qur'anen på arabiska — och Vi har förklarat varje slags varning i den, på det att de måtte frukta (Gud) eller så att den måtte få dem att minnas (Honom.)

115. Upphöjd är då Allah den Sanne Konungen. Och skynda icke att läsa upp Qur'anen förrän uppenbarandet av den är full-

يوم ينفخ في الصور ونحشر المجرمين يومئذ
زرقا ﴿١٠٢﴾
يتخافتون بينهم إن لبثتم إلا عشرا ﴿١٠٣﴾
نحن أعلم بما يقولون إذ يقول أمثلهم طريقة
إن لبثتم إلا يوما ﴿١٠٤﴾
ويسألونك عن الجبال فقل ينسفها ربي نسفا ﴿١٠٥﴾
فيذرها قاعا صفصفا ﴿١٠٦﴾
لا ترى فيها عوجا ولا أمتا ﴿١٠٧﴾
يومئذ يتبعون الداعي لا عوج له وخشعت
الأصوات للرحمن فلا تسمع إلا همسا ﴿١٠٨﴾
يومئذ لا تنفع الشفاعة إلا من أذن له
الرحمن ورضي له قولا ﴿١٠٩﴾
يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ولا
يحيطون به علما ﴿١١٠﴾
وعنت الوجوه للحي القيوم وقد خاب من حمل
ظلما ﴿١١١﴾
ومن يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا يخاف
ظلما ولا هضما ﴿١١٢﴾
وكذلك أنزلناه قرآنا عربيا وصرفنا فيه من
الوعيد لعلهم يتقون أو يحدث لهم ذكرا ﴿١١٣﴾
فتعالى الله الملك الحق ولا تعجل بالقرآن
من قبل أن يقضى إليك وحيه وقل رب زدني

bordat för dig, utan säg bara: Herre skänk mig ökad kunskap.

116. Och Vi hade i sanning slutit ett förbund med Adam i förväg, men han glömde, och Vi fann att han icke hade någon avsikt (att vara olydig mot Oss.)

117. Och (kom ihåg) när vi sade till änglarna: Underkasta er Adam, och de underkastade sig alla. Men Iblis (gjorde det icke.) Han vägrade (att underkasta sig.)

118. Då sade Vi: O Adam, detta är en fiende för dig och för din hustru, så låt honom icke driva ut er båda ur trädgården, så att du icke kommer att sörja,

119. det är (kungjort) för dig att du icke skall hungra däri, icke heller skall du vara naken,

120. och du skall icke törsta däri, icke heller skall du utsättas för solen.

121. Men Satan viskade onda förslag till honom. Han sade: O Adam, skall jag visa dig på evighetens träd och ett konungarike som aldrig förgås?

122. Sedan åt de båda därav, så att deras nakenhet blev uppenbar för dem och de började skyla sig själva med trädgårdens löv. Och Adam iakttog icke sin Herres befallning, så hans liv blev bedrövligt.

123. Då valde hans Herre honom (av Sin nåd) och vände Sig mot honom med barmhärtighet och vägledde (honom.)

124. (Gud) sade: Gå fram, ni båda härifrån, några av er kommer att bli andras fiender. Och om vägledning från Mig kommer till er, då kommer den som följer Min vägledning icke att irra vilse, icke heller kommer han att få sörja,

125. men för den som vänder sig bort från Min ihågkommelse, hans liv kommer att göras trångt och på Uppståndelsens Dag skall Vi uppresa honom blind.

126. Han kommer att säga: Min Herre, varför har Du rest mig upp blind när jag hade syn (förut?)

127. (Gud) kommer att säga: Sålunda kom Våra Tecken till dig och du glömde dem och på samma sätt kommer du att vara glömd på denna dag.

عِلْمًا ۝
وَلَقَدْ عَهِدْنَآ إِلَىٰٓ اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ
ع ١٥ لَهٗ عَزْمًا ۝١١٦
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا إِلَّآ إِبْلِيْسَ
أَبٰى ۝
فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ إِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ۝١١٨
إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ۝١١٩
وَأَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى ۝
فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلٰى
شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى ۝
فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى ۝١٢٢
ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ۝١٢٣
قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيْعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا
يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ۝
وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِيْ فَإِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً ضَنْكًا
وَّنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَعْمٰى ۝١٢٥
قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْٓ أَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ۝١٢٦
قَالَ كَذٰلِكَ أَتَتْكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيْتَهَا وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ
تُنْسٰى ۝

128. Och på så sätt vedergäller Vi den som överskrider (den Gudomliga Lagens gränser) och som icke tror på sin Herres Tecken, och straffet i det Tillkommande är till och med svårare och mer varaktigt.

129. Utgör det icke vägledning för dem, hur många släktled Vi förintade före dem bland vars bostäder de (nu) går? I det finns det förvisso Tecken för dem som har förstånd.

130. Och hade det icke varit för ett ord som redan gått fram från din Herre och en (tid) redan bestämts, skulle (deras straff) ha varit bestående.

131. Bär då tålmodigt vad de säger, och prisa din Herre med Hans lovprisning före solens uppgång och före dess nedgång, och prisa (Honom) under nattens timmar och dagens (alla) delar, så att du måtte finna (sann) lycka.

132. Och titta icke långt efter det Vi har skänkt av den nuvarande världens härlighet åt vissa grupper av dem, på det att Vi måtte pröva dem därmed. Och din Herres underhåll är bättre och varaktigare.

133. Och ålägg folket Bön och var ståndaktig i det. Vi ber dig icke om underhåll, det är Vi som underhåller dig. Och det goda slutet är för dem som är på sin vakt mot det onda.

134. Och de sade: Varför visar han oss icke ett Tecken från sin Herre? Har det icke kommit klara bevis till dem om vad de föregående Böckerna (innehåller?)

135. Och om vi hade förintat dem med ett straff före (detta Sändebudets ankomst,) skulle de förvisso ha sagt: Vår Herre, varför sände Du icke ett Sändebud till oss så att vi kunde ha följt Dina befallningar innan vi blev ödmjukade och vanärade?

136. Säg: Var och en väntar, vänta ni därför, och snart kommer ni att få veta vilket som är den rätta vägens folk som följer sann vägledning, (och vem som icke gör det.)

وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْۢ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ؕ
وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿۱۲۸﴾
اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ
يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي
ع النُّهٰى ﴿۱۲۹﴾
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ
مُّسَمًّى ﴿۱۳۰﴾
فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوْبِهَا ۚ وَمِنْ اٰنَآئِ الَّيْلِ
فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿۱۳۱﴾
وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖۤ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ
زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ لِنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ؕ وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿۱۳۲﴾
وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ؕ لَا نَسْـَٔلُكَ
رِزْقًا ؕ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ؕ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿۱۳۳﴾
وَقَالُوْا لَوْلَا يَاْتِيْنَا بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ
بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿۱۳۴﴾
وَلَوْ اَنَّاۤ اَهْلَكْنٰهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوْا رَبَّنَا
لَوْلَاۤ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ مِنْ قَبْلِ
اَنْ نَّذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿۱۳۵﴾
قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا ۚ فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ اَصْحٰبُ
ع الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿۱۳۶﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Deras räkenskapsdag har dragit nära människorna, ändå vänder de sig bort i likgiltighet.

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَ هُمْ فِيْ غَفْلَةٍ
مُّعْرِضُوْنَ ②

3. Det kommer icke någon ny förmaning till dem från deras Herre, utan att de lyssnar till den medan de gör den till ett skämt.

مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنْ رَّبِّهِمْ مُّحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوْهُ
وَ هُمْ يَلْعَبُوْنَ ③

4. (Och) deras hjärtan är glömska. Och de — syndarna — överlägger tillsammans i hemlighet (och säger:) Är denne man inte en människa lik er själva? Vill ni då erkänna (hans) trolleri med öppna ögon?

لَاهِيَةً قُلُوْبُهُمْ وَ اَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
هَلْ هٰذَاۤ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ اَفَتَاْتُوْنَ السِّحْرَ وَ اَنْتُمْ
تُبْصِرُوْنَ ④

5. (Som svar på detta sade Profeten:) Min Herre vet vad som har sagts i himlen och på jorden. Och Han är den All-Hörande, den All-Vetande.

قٰلَ رَبِّيْ يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَآءِ وَ الْاَرْضِ وَ هُوَ
السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑤

6. Nej, de säger: (Dessa är ingenting annat än) förvirrande drömmar; nej, han har (själv) hittat på det; nej, han är en diktare. Låt honom då visa oss ett Tecken just som de tidigare (Profeterna) sändes (med Tecken.)

بَلْ قَالُوْۤا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ بَلِ افْتَرٰىهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ
فَلْيَاْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَاۤ اُرْسِلَ الْاَوَّلُوْنَ ⑥

7. Ingen bygd som Vi förstörde före dem, trodde någonsin. Skulle de då tro?

مَاۤ اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا اَفَهُمْ يُؤْمِنُوْنَ ⑦

8. Och Vi sände ingen (som Budbärare) före dig utom män till vilka Vi sände uppenbarelser. Så fråga folket om Påminnelsen, om ni icke vet,

وَ مَاۤ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْۤ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوْۤا
اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ⑧

9. icke heller gav Vi dem kroppar som icke åt föda, icke heller skulle de få leva i evighet.

وَ مَا جَعَلْنٰهُمْ جَسَدًا لَّا يَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَ مَا
كَانُوْا خٰلِدِيْنَ ⑨

10. Sedan uppfyllde Vi (Vårt) löfte till dem, och Vi räddade dem och dem som behagade, Oss och Vi förintade överträdarna.

ثُمَّ صَدَقْنٰهُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنٰهُمْ وَ مَنْ نَّشَآءُ
وَ اَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِيْنَ ⑩

11. Vi har (nu) sänt ned en Bok till er (vilken sörjer för er upphöjdhet,) vill ni då icke förstå?

12. Och hur många bygder som handlade syndigt har Vi icke fullständigt förstört, och efter den upprest ett annat folk.

13. Och när de uppfattade Vårt straff, se! De började fly undan det.

14. (Därefter sade Vi:) Fly icke utan vänd tillbaka till den lyx ni fröjdades åt och till era bostäder, så att ni kan utfrågas (om ert uppförande.)

15. De sade: Ve oss, vi var sannerligen syndare!

16. Och detta upphörde icke med att vara deras rop förrän Vi gjorde dem (likt) ett nyslaget fält, utdött.

17. Och Vi skapade icke himlen och jorden och allt det som finns mellan de två på skämt.

18. Om Vi önskat finna ett tidsfördriv skulle Vi förvisso ha funnit det i vad som är hos Oss, om Vi alls skulle göra (något sådant.)

19. Nej, Vi slungar ut sanningen på falskheten och den bryter dess huvud, och se! Den förgås. Och ve er för vad ni tillskriver (Allah.)

20. Till Honom hör allt som finns i himlarna och på jorden. Och de som finns i Hans närvaro föraktar icke att tillbe Honom, icke heller tröttas de (av det,)

21. de prisar (Honom) natt och dag, och de mattas icke.

22. Har de tagit gudar från jorden som uppreser (de döda?)

23. Om det (i himlarna och på jorden) hade funnits andra gudar bredvid Allah, då skulle båda förvisso ha gått under. Prisad vare då Allah, Tronens Herre, långt högre än allt det de tillskriver (Honom.)

24. Han kan icke tillfrågas om vad Han gör, utan de kommer att tillfrågas.

25. Har de tagit gudar bredvid Honom? Säg: Visa fram ert bevis! Denna (Qur'an) är (en

ع لَقَدْ أَنْزَلْنَآ إِلَيْكُمْ كِتٰبًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١١
وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَّأَنْشَأْنَا
بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِينَ ١٢
فَلَمَّآ أَحَسُّوا بَأْسَنَآ إِذَا هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُونَ ١٣
لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوٓا إِلٰى مَآ أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسٰكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُونَ ١٤
قَالُوا يٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظٰلِمِينَ ١٥
فَمَا زَالَتْ تِّلْكَ دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِيدًا
خٰمِدِينَ ١٦
وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِينَ ١٧
لَوْ أَرَدْنَآ أَنْ نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّآ ۖ
إِنْ كُنَّا فٰعِلِينَ ١٨
بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا
هُوَ زَاهِقٌ ۚ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ١٩
وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَنْ عِنْدَهُ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ٢٠
يُسَبِّحُونَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ٢١
أَمِ اتَّخَذُوٓا اٰلِهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ٢٢
لَوْ كَانَ فِيهِمَآ اٰلِهَةٌ إِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ٢٣
لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ ٢٤
أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِٓ اٰلِهَةً ۖ قُلْ هَاتُوا بُرْهٰنَكُمْ ۚ

källa till) ära för dem med mig och (en källa till) ära för dem före mig. Nej, de flesta av dem känner icke sanningen, och så vänder de sig bort.

هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِيَ وَ ذِكْرُ مَنْ قَبْلِيْ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۲۵﴾

26. Och före dig sände Vi inget Sändebud utan att Vi uppenbarade för honom: Det finns ingen gud utom Mig så dyrka endast Mig.

وَ مَاۤ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِيْۤ اِلَيْهِ
اَنَّهٗ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنَا فَاعْبُدُوْنِ ﴿۲۶﴾

27. Och de säger: Den Nådige (Guden) har tagit Sig en son. Helig är Han. Nej, det som (de betecknar så) är (bara Hans) hedrade tjänare,

وَ قَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ؕ بَلْ عِبَادٌ
مُّكْرَمُوْنَ ۙ ﴿۲۷﴾

28. de talar icke förrän Han talar, och de utför (endast) Hans befallningar.

لَا يَسْبِقُوْنَهٗ بِالْقَوْلِ وَ هُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ ﴿۲۸﴾

29. Han vet vad som är framför dem och vad som är bakom dem och de medlar icke utom för den som Han bifaller (det) till, och de darrar i fruktan för Honom.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَ لَا يَشْفَعُوْنَ ۙ
اِلَّا لِمَنِ ارْتَضٰى وَ هُمْ مِّنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ﴿۲۹﴾

30. Och om vem helst av dem skulle säga: Jag är en gud bredvid Honom, skall Vi återgälda honom med Helvetet. Således vedergäller Vi syndarna.

وَ مَنْ يَّقُلْ مِنْهُمْ اِنِّيْۤ اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِهٖ فَذٰلِكَ نَجْزِيْهِ
جَهَنَّمَ ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿۳۰﴾ ع

31. Förstår de icke troende icke att himlarna och jorden var (en) tillsluten (massa,) sedan öppnade Vi dem? Och Vi gjorde varje levande ting av vatten. Vill de då icke tro?

اَوَ لَمْ يَرَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ كَانَتَا
رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ؕ وَ جَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ؕ
اَفَلَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۳۱﴾

32. Och Vi har placerat stadiga berg på jorden så att den icke skall skaka med dem, och Vi har gjort vida vägar därpå så att de kan bli rätt vägledda.

وَ جَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِهِمْ ۪ وَ جَعَلْنَا
فِيْهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿۳۲﴾

33. Och Vi har gjort himlen till ett tak, välskyddat, ändå vänder de sig bort från dess Tecken.

وَ جَعَلْنَا السَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوْظًا ۚۖ وَّ هُمْ عَنْ
اٰيٰتِهَا مُعْرِضُوْنَ ﴿۳۳﴾

34. Och det är Han som skapade natten och dagen och solen och månen, var och en glidande mjukt i (sin) bana.

وَ هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ الَّيْلَ وَ النَّهَارَ وَ الشَّمْسَ وَ
الْقَمَرَ ؕ كُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿۳۴﴾

35. Vi skänkte icke evigt liv åt någon människa före dig. Om du skulle dö, skall de leva här för alltid?

وَ مَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ؕ اَفَا۠ئِنْ مِّتَّ
فَهُمُ الْخٰلِدُوْنَ ﴿۳۵﴾

36. Varje själ skall smaka döden, och genom prövningar sätter Vi er på prov med ont och gott. Och till Oss skall ni vändas åter.

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَ
الْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

37. Och när de icke troende ser dig, skämtar de bara med dig (och säger:) Är detta den som talar illa om era gudar? Ändå är det de själva som förnekar all ihågkommelse av den Nådige (Guden.)

وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا ۖ
أَهَٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُم بِذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ
هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

38. Människan är skapad av brådska. Jag skall helt (förvisst) visa er Mina Tecken, men be Mig icke att skynda på.

خُلِقَ الْإِنسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۚ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا
تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾

39. Och de säger: När kommer detta löfte (att uppfyllas,) om ni är sannfärdiga?

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

40. Om de icke troende bara visste tiden när de icke skall kunna avvärja elden från sina ansikten, icke heller från sina ryggar, och de kommer icke att hjälpas.

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ
النَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾

41. Den skall komma över dem oförberedda, så att den fullständigt gäckar dem, och de kommer icke att kunna kasta tillbaka den, icke heller kommer de att ges uppskov.

بَلْ تَأْتِيهِم بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾

42. Och Sändebud har sannerligen blivit hånade före dig, men det de hånade inbegrep dem bland dem som bespottade.

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾ ع

43. Säg: Vem kan skydda er om natten och om dagen från den Nådige (Guden?) Ändå vänder de sig bort från ihågkommelsen av sin Herre.

قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَٰنِ ۗ
بَلْ هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾

44. Har de några gudar som kan skydda dem mot Oss? De kan icke hjälpa sig själva, icke heller kan de gynnas (av någon) mot Oss.

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُم مِّن دُونِنَا ۚ لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾

45. Nej, Vi gav sådana och deras fäder (denna världens goda ting) till dess att livet blev dem långt. Ser de icke att Vi besöker landet och minskar det från dess yttre gränser? Kan de till och med då bli segerherrar?

بَلْ مَتَّعْنَا هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

46. Säg: Jag varnar er bara enligt en

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُم بِالْوَحْيِ ۚ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ

(Gudomlig) uppenbarelse. Men de döva kan icke höra kallelsen när de blir varnade.

الدُّعَآءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٦﴾

47. Och om ens en pust av din Herres straff snuddar vid dem, utropar de säkerligen: Ve oss! Vi är sannerligen syndare.

وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ
يَٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٤٧﴾

48. Och på Uppståndelsens Dag skall Vi sätta upp rättvisa vågar, så att det icke felas det minsta mot någon själ. Och även om det har ett senapskorns vikt, skall Vi visa fram det. Och Vi är tillräckliga som räkenskapshållare.

وَنَضَعُ الْمَوَٰزِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ شَيْـًٔا ۖ وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ
أَتَيْنَا بِهَا ۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَٰسِبِينَ ﴿٤٨﴾

49. Och Vi gav Moses och Aron Åtskillnaden och ett Ljus och en Påminnelse för de rättfärdiga,

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً
وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

50. de som fruktar sin Herre i hemlighet och som fasar för (Domens Timme.)

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُم مِّنَ السَّاعَةِ
مُشْفِقُونَ ﴿٥٠﴾

51. Och denna (Qur'an) vilken Vi har sänt ned är en välsignad Påminnelse, vill ni då förkasta den?

وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَٰهُ ۚ أَفَأَنتُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ ﴿٥١﴾ ع

52. Och före detta gav Vi Abraham hans vägledning och Vi kände honom väl.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَآ إِبْرَٰهِيمَ رُشْدَهُۥ مِن قَبْلُ وَكُنَّا
بِهِۦ عَٰلِمِينَ ﴿٥٢﴾

53. När han sade till sin fader och sitt folk: Vad är dessa bilder, vilka ni är så tillgivna?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَا هَٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِىٓ
أَنتُمْ لَهَا عَٰكِفُونَ ﴿٥٣﴾

54. De svarade: Vi fann att våra fäder tillbad dem.

قَالُوا وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا لَهَا عَٰبِدِينَ ﴿٥٤﴾

55. Han sade: Då har ni så väl som era fäder sannerligen svävat i en uppenbar villfarelse.

قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمْ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٥٥﴾

56. De sade: Är det verkligen sanningen som du har fört till oss, eller driver du (med oss?)

قَالُوٓا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنتَ مِنَ اللَّٰعِبِينَ ﴿٥٦﴾

57. Han svarade: Nej, er Herre är himlarnas och jordens Herre, som skapade dem, och jag är bland dem som vittnar om detta,

قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ الَّذِى
فَطَرَهُنَّ وَأَنَا۠ عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّٰهِدِينَ ﴿٥٧﴾

58. och vid Allah, kommer jag förvisso att göra upp planer mot era avgudar efter det att *ni har gått bort* (och) vänt era ryggar till.

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَٰمَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا
مُدْبِرِينَ ﴿٥٨﴾

59. Så han bröt dem (alla) i bitar utom den förnämste så att de kunde återvända till den.

60. De sade: Vem har gjort våra gudar detta? Han är förvisso en syndare.

61. Några (andra) sade: Vi hörde en ung man tala (illa) om dem, han heter Abraham.

62. (De) sade: För då fram honom inför folkets ögon, så att de kan bära vittnesbörd emot honom.

63. Sedan sade (de) till Abraham: Är det du, O Abraham, som har gjort våra gudar detta?

64. Han svarade: Nåväl, (någon) har förvisso gjort detta. Här är den förnämste av dem. Så fråga dem om de kan tala.

65. Då vände de sig till varandra och sade: Vi har sannerligen fel själva.

66. Och de tvingades hänga med sina huvuden (av skam och sade till Abraham:) Du vet helt säkert att dessa icke talar.

67. Han sade: Tillber ni då det, istället för Allah, vilket icke alls kan gagna eller skada er?

68. Skam över er och över det som ni tillber istället för Allah! Kan ni icke förstå?

69. De sade: Bränn honom och hjälp era gudar om ni (alls) ämnar göra (något.)

70. Vi sade: O eld, var du (ett medel till) kyla och säkerhet för Abraham!

71. Och de hade avsett en (ond) plan för honom, men Vi gjorde dem till de största förlorarna.

72. Och Vi befriade honom och Lot (och förde dem) till Landet vilket Vi hade välsignat för folken.

73. Och Vi skänkte honom Isak och en sonson Jakob och Vi gjorde (dem alla) rättfärdiga.

74. Och Vi gjorde dem till ledare som vägledde (folk) genom Vår befallning, och Vi

فَجَعَلَهُمْ جُذٰذًا اِلَّا كَبِيْرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٩﴾
قَالُوْا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٠﴾
قَالُوْا سَمِعْنَا فَتًى يَّذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهٗٓ اِبْرٰهِيْمُ ﴿٦١﴾
قَالُوْا فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُوْنَ ﴿٦٢﴾
قَالُوْٓا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ﴿٦٣﴾
قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ كَبِيْرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوْهُمْ اِنْ
كَانُوْا يَنْطِقُوْنَ ﴿٦٤﴾
فَرَجَعُوْٓا اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْٓا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٦٥﴾
ثُمَّ نُكِسُوْا عَلٰى رُءُوْسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ
يَنْطِقُوْنَ ﴿٦٦﴾
قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ
شَيْـًٔا وَّلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٧﴾
اُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَفَلَا
تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾
قَالُوْا حَرِّقُوْهُ وَانْصُرُوْٓا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ﴿٦٩﴾
قُلْنَا يٰنَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا وَّسَلٰمًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ﴿٧٠﴾
وَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَخْسَرِيْنَ ﴿٧١﴾
وَنَجَّيْنٰهُ وَلُوْطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا
لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٢﴾
وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ نَافِلَةً وَكُلًّا
جَعَلْنَا صٰلِحِيْنَ ﴿٧٣﴾
وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَآ

sände uppenbarelser till dem (och påbjöd dem) att göra goda gärningar, och att förrätta Bönen och att ge allmosor. Och (endast) Oss tillbad de.

إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ
الزَّكَاةِ ۖ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾

75. Och Vi gav Lot vishet och kunskap. Och Vi räddade honom från staden som utövade vederstyggligheter. De var sannerligen ett lastbart (och) upproriskt folk.

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ
الَّتِي كَانَت تَّعْمَلُ الْخَبَائِثَ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾

76. Och Vi lämnade honom tillträde till Vår barmhärtighet, han var förvisso (en) av de rättfärdiga.

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

77. Och (minns) Noak när han förut kallade (till Oss,) och Vi hörde hans bön och befriade honom och hans familj från det svåra nödläget,

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ
وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

78. och Vi hjälpte honom mot folket som förkastade Våra Tecken. De var i sanning ett syndigt folk, så Vi dränkte dem alla.

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

79. Och (minns) David och Salomon när de utövade sina skilda domar beträffande grödan, när vissa människors får strövade därinne om natten, och Vi bar vittnesbörd om deras dom.

وَدَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾

80. Vi gav Salomon insikt (om saken) och till var och en av dem gav Vi vishet och kunskap. Och Vi underkastade bergen och fåglarna under David för att fira (Guds) lov hos honom. Och (det var) Vi (Som) gjorde (alla dessa ting.)

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ ۚ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَ
سَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ۚ وَكُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾

81. Och Vi lärde honom att göra pansarskjortor för er, så att de kunde skydda er mot varandras våld (i era strider.) Vill ni då vara tacksamma?

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّن
بَأْسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾

82. Och (Vi underkastade) den häftiga vinden under Salomon. Den blåste på hans befallning mot landet som Vi hade välsignat. Och Vi har kunskap om alla ting.

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

83. Och (Vi underkastade) djuphavsdykare (under honom,) vilka dök för honom och utförde annat arbete vid sidan om, och det var Vi Som beskyddade dem.

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ
عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

84. Och (återkalla) Job (till minnet) när han ropade till sin Herre: Hemsökelser har drabbat mig, och Du är den Mest Barmhärtige av alla som visar barmhärtighet.

وَ اَيُّوْبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗۤ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿٨٤﴾

85. Så Vi hörde hans bön och förde bort svårigheterna (han led av) och Vi återställde hans familj till honom och deras like med dem, som en nåd från Oss, och som en förmaning till tillbedjarna.

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ وَّ اٰتَيْنٰهُ اَهْلَهٗ وَ مِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَ ذِكْرٰى لِلْعٰبِدِيْنَ ﴿٨٥﴾

86. Och (återkalla) Ishmael (till minnet) och Idris och Dhu'l-Kifl. Alla var män av tålamod.

وَ اِسْمٰعِيْلَ وَ اِدْرِيْسَ وَ ذَا الْكِفْلِ ؕ كُلٌّ مِّنَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٨٦﴾

87. Och Vi lämnade dem tillträde till Vår barmhärtighet. De var förvisso bland de rättfärdiga.

وَ اَدْخَلْنٰهُمْ فِيْ رَحْمَتِنَا ؕ اِنَّهُمْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٧﴾

88. Och minns Dhu'l-Nun när han gick bort i vrede och han var säker (i sitt sinne) på att Vi icke skulle vålla honom bedrövelse och mitt i (sina) hemsökelser utropade han: Det finns ingen gud utom Du, Helig är Du. Jag har sannerligen varit bland syndarna.

وَ ذَا النُّوْنِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمٰتِ اَنْ لَّاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ ۖ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٨﴾

89. Så Vi hörde hans bön och befriade honom från (hans) svårigheter. Och sålunda befriar Vi (sanna) troende.

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۙ وَ نَجَّيْنٰهُ مِنَ الْغَمِّ ؕ وَ كَذٰلِكَ نُـْۨجِي الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٩﴾

90. Och (minns) även Sakarja när han ropade till sin Herre: Min Herre, lämna mig icke ensam och Du är den Bäste av arvtagare.

وَ زَكَرِيَّاۤ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ رَبِّ لَا تَذَرْنِيْ فَرْدًا وَّ اَنْتَ خَيْرُ الْوٰرِثِيْنَ ﴿٩٠﴾

91. Så Vi hörde hans bön och skänkte honom Johannes och botade hans hustrus (ofruktsamhet) för honom. De brukade tävla med varandra i goda gärningar och de åkallade Oss i hopp och fruktan och de ödmjukade sig inför Oss.

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۫ وَ وَهَبْنَا لَهٗ يَحْيٰى وَ اَصْلَحْنَا لَهٗ زَوْجَهٗ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا يُسٰرِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ وَ يَدْعُوْنَنَا رَغَبًا وَّ رَهَبًا ؕ وَ كَانُوْا لَنَا خٰشِعِيْنَ ﴿٩١﴾

92. Och (minns) henne som vaktade på sin dygd, så Vi andades in Vårt Ord i henne och gjorde henne och hennes son till ett Tecken för (alla) folk.

وَ الَّتِيْۤ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهَا مِنْ رُّوْحِنَا وَ جَعَلْنٰهَا وَ ابْنَهَاۤ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٢﴾

93. Denna er församling är sannerligen en församling och Jag är er Herre, så tillbed Mig.

اِنَّ هٰذِهٖۤ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۫ۖ وَّ اَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْنِ ﴿٩٣﴾

94. Och de delar upp saker mellan sig och alla kommer att återvända till Oss.

95. Så den som gör goda gärningar och är troende, hans strävan kommer icke att förkastas och Vi skall förvisso uppteckna det.

96. Och det är en okränkar lag för en bygd som Vi har förintat att de icke skall återvända.

97. (Så skall det vara) även när Gog och Magog släpps lösa och de skall skynda fram från varje höjd (och från varje vågkam.)

98. Och (uppfyllelsen av Guds) löfte drar nära, tag er då i akt, deras ögon, vilka icke tror, kommer att stirra stelt (och de kommer att utropa:) Ack för oss! Vi var synnerligen obekymrade om detta, nej, vi var syndare.

99. (Det kommer att sägas till dem:) Ni och det ni dyrkade bredvid Allah är helt visst Helvetets bränsle. Till det kommer ni alla.

100. Om dessa hade varit gudar, (som ni gör gällande,) skulle de icke ha trätt in i det, och alla kommer att förbli däri.

101. Stönandet kommer att bli deras (del) däri och de kommer icke att höra (något annat) i det.

102. Men (beträffande dem) för vilka (löftet om) en god belöning redan har förts fram av Oss, dessa kommer att bli förda långt bort från det (helvetet).

103. De kommer icke att höra det minsta ljud därav, och de skall förbli i det (tillstånd) som deras själar åstundar.

104. Den Stora Fasan kommer icke att bedröva dem och änglarna kommer att möta dem (och säga:) Detta är er dag, som ni blev lovade,

105. den dag, då Vi skall rulla upp himlarna liksom (en skrivare) rullar upp de skrivna bokrullarna. Liksom Vi började den första skapelsen så skall Vi upprepa den — ett löfte som (är

ع وَتَقَطَّعُوٓا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ ۖ كُلٌّ إِلَيْنَا رَٰجِعُونَ ﴿٩٤﴾
فَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِسَعْيِهِۦ وَإِنَّا لَهُۥ كَٰتِبُونَ ﴿٩٥﴾
وَحَرَٰمٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَٰهَآ أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٦﴾
حَتَّىٰٓ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُم مِّن كُلِّ
حَدَبٍ يَنسِلُونَ ﴿٩٧﴾
وَٱقْتَرَبَ ٱلْوَعْدُ ٱلْحَقُّ فَإِذَا هِىَ شَٰخِصَةٌ أَبْصَٰرُ
ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يَٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِى غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا
بَلْ كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٩٨﴾
إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ
أَنتُمْ لَهَا وَٰرِدُونَ ﴿٩٩﴾
لَوْ كَانَ هَٰٓؤُلَآءِ ءَالِهَةً مَّا وَرَدُوهَا ۖ وَكُلٌّ فِيهَا
خَٰلِدُونَ ﴿١٠٠﴾
لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾
إِنَّ ٱلَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا ٱلْحُسْنَىٰٓ أُو۟لَٰٓئِكَ
عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠٢﴾
لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا ۖ وَهُمْ فِى مَا ٱشْتَهَتْ
أَنفُسُهُمْ خَٰلِدُونَ ﴿١٠٣﴾
لَا يَحْزُنُهُمُ ٱلْفَزَعُ ٱلْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ
هَٰذَا يَوْمُكُمُ ٱلَّذِى كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٤﴾
يَوْمَ نَطْوِى ٱلسَّمَآءَ كَطَىِّ ٱلسِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا
بَدَأْنَآ أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُۥ ۚ وَعْدًا عَلَيْنَآ ۚ إِنَّا كُنَّا

bindande) för Oss, Vi skall helt säkert uppfylla det.

106. Och Vi har redan skrivit i (Davids) Bok, efter Påminnelsen, att Mina rättfärdiga tjänare skall ärva (det heliga) Landet.

107. I detta finns förvisso ett budskap för ett folk som dyrkar (Gud.)

108. Och Vi har icke sänt dig utom som en barmhärtighet för (alla) folk.

109. Säg: Det har helt visst uppenbarats för mig att er Gud bara är En Gud. Vill ni då underkasta er?

110. Men om de vänder tillbaka, säg: Jag har varnat er alla lika och jag vet icke om det som ni har utlovats är nära eller avlägset,

111. Han vet sannerligen vad som är öppet tal, och Han känner till det som ni döljer,

112. och jag vet icke annat än att det kan vara en prövning för er och bara en förlustelse för ett tag.

113. (Och Profeten) sade: Min Herre, döm Du med sanning. Vår Herre är den Nådige (Guden) Vars hjälp söks mot det som ni påstår.

فٰعِلِينَ ﴿١٠٤﴾
وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصّٰلِحُونَ ﴿١٠٥﴾
إِنَّ فِي هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِينَ ﴿١٠٦﴾
وَمَا أَرْسَلْنٰكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِينَ ﴿١٠٧﴾
قُلْ إِنَّمَا يُوحٰى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ وَّاحِدٌ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ عَلٰى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِيْ
أَقَرِيبٌ أَمْ بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾
إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾
وَإِنْ أَدْرِيْ لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلٰى
حِينٍ ﴿١١١﴾
قٰلَ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ
عَلٰى مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

(Uppenbarad en del före och en del efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. O människor, frukta er Herre; Timmens jordbävning är sannerligen en fruktansvärd sak —

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ
شَيْءٌ عَظِيْمٌ ②

3. på den dag när ni ser den, skall varje digivande kvinna glömma sin amning och varje gravid kvinna skall kasta sin börda; och du skall se män (som om de vore) druckna, fastän de icke kommer att vara druckna, men Allahs straff kommer sannerligen att bli svårt.

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّاۤ اَرْضَعَتْ
وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
سُكٰرٰى وَمَا هُمْ بِسُكٰرٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ
شَدِيْدٌ ③

4. Och bland människor finns det några som utan kunskap tvistar om Allah och följer varje upprorisk satan —

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّ
يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطٰنٍ مَّرِيْدٍ ④

5. beträffande vilken det är påbjudet att vem helst som blir vän med honom, kommer han att vilseleda och vägleda till Eldens plåga.

كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهٗ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهٗ يُضِلُّهٗ وَيَهْدِيْهِ
اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ⑤

6. O människor, om ni svävar i tvivel beträffande Uppståndelsen, (tänk på) att Vi sannerligen har skapat er från stoft, sedan från en spermiedroppe, sedan från en blodklump, sedan från en bit kött, delvis formad och delvis oformad, så att Vi gör (Vår Styrka) uppenbar för er. Och det Vi vill låter Vi förbli i moderliven under en fastställd tid, sedan frambringar Vi er som barn, (sedan utvecklar Vi er) så att ni kan nå er fulla mogenhet. Och det finns några av er som får dö (i vederbörlig tid,) och det finns andra bland er som hålls kvar till livets värsta del (med det resultatet) att de icke vet något (efter att ha haft) kunskap. Och du ser jorden livlös, men när Vi sänder ned vatten

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا
خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَّغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ
لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَاۤءُ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْۤا اَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ
مَّنْ يُّتَوَفّٰى وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰۤى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا
يَعْلَمَ مِنْۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔا ؕ وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً
فَاِذَاۤ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاۤءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْۢبَتَتْ

över den, vaknar den upp och sväller och frambringar varje slag av fager växtlighet.

7. Det är för att Allah är Själv Bestående och Allt Vidmakthållande, och det är Han som återför de döda till liv, och för att Han har makt över alla ting,

8. och eftersom Timmen (förvisso) kommer, råder det inget tvivel om den, och eftersom Allah kommer att uppresa dem som är i gravarna.

9. Och bland människor finns den som tvistar om Allah utan kunskap och utan vägledning och utan en upplysande Bok,

10. i det att han (föraktfullt) vänder sidan till, så att han kan leda (människor) bort från Allahs väg. För honom finns vanära i denna världen, och på Uppståndelsens Dag skall Vi låta honom smaka straffet att brinna.

11. Detta är på grund av vad dina händer har sänt i förväg, och Allah är icke orättvis mot Sina tjänare.

12. Och bland människor finns den som tjänar Allah, (stående som om det vore) på randen. Om sedan gott händer honom, är han nöjd med det; och om en prövning drabbar honom, vänder han tillbaka till sin (tidigare) väg. Han förlorar (både) denna världen lika väl som den Tillkommande. Det är sannerligen en uppenbar förlust.

13. Bredvid Allah åkallar han det som varken kan skada eller gagna honom. Det är sannerligen att irra långt bort.

14. Han kallar på den vars skada är långt mer trolig än en förtjänst. Ond är sannerligen skyddsherren, och ond är sannerligen bundsförvanten.

15. Allah kommer sannerligen att låta dem som tror och gör goda gärningar träda in i

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَ
أَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۙ ﴿٧﴾
وَّأَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۙ وَأَنَّ اللّٰهَ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ ﴿٨﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّ
لَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۙ ﴿٩﴾
ثَانِيَ عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ لَهٗ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّنُذِيْقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ
الْحَرِيْقِ ﴿١٠﴾
ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدٰكَ وَأَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيْدِ ﴿١١﴾ ع
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ ۚ فَإِنْ
أَصَابَهٗ خَيْرُ اطْمَأَنَّ بِهٖ ۚ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةُ
انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ ۗ
ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿١٢﴾
يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهٗ وَمَا لَا
يَنْفَعُهٗ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٣﴾
يَدْعُوْا لَمَنْ ضَرُّهٗٓ أَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ ۗ لَبِئْسَ
الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَشِيْرُ ﴿١٤﴾
إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ ۗ إِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ

(Paradisets) Trädgårdar, genomflutna av floder, Allah gör förvisso vad Han behagar!

مَا يُرِيدُ ﴿١٥﴾

16. Låt den som tror att Allah icke kommer att hjälpa honom i denna världen och i det Tillkommande, sträcka ut ett rep till himlen och skära av (det.) Låt honom sedan se om hans påhitt kan undanröja det som retar (honom.)

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٦﴾

17. Och således har Vi sänt ned (Qur'anen) som uppenbara Tecken, och Allah vägleder förvisso vem Han önskar.

وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ
يُرِيدُ ﴿١٧﴾

18. Beträffande dem som tror, och judarna och sabierna och de kristna och magierna och avgudadyrkarna; Allah kommer sannerligen att döma emellan dem på Uppståndelsens Dag. Allah vakar förvisso över alla ting.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَ
النَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ
يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٨﴾

19. Har du icke sett att den som finns i himlarna och den som finns på jorden, och solen och månen och stjärnorna och bergen och träden och vilddjuren och många av människorna underkastar sig Allah? Men det finns många som gör sig förtjänta av straff. Och den Allah vanärar, kan ingen resa till ära. Allah gör sannerligen vad Han behagar.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ
وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ
حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٩﴾ السجدة

20. Dessa är två (grupper av) tvistare som disputerar beträffande sin Herre. När det gäller de som icke tror, kommer dräkter av eld att skäras till för dem; (och) kokande vatten kommer att hällas över deras huvuden,

هَٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ
رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿٢٠﴾

21. varigenom det som finns i deras bukar, och (deras) hud också kommer att smälta,

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢١﴾

22. och (för deras vidare bestraffning) kommer det att finnas spikklubbor av järn.

وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢٢﴾

23. När helst de i (sin) ångest kommer att försöka ta sig ur det kommer de att drivas tillbaka in i det, och (det kommer att sägas till dem): Smaka ni straffet att brinna!

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا
فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٣﴾

24. Men Allah kommer att låta dem som tror och gör rättfärdiga gärningar träda in i (Paradisets) Trädgårdar, genomflutna av floder. Däri kommer de att smyckas med armband av guld och med pärlor; och deras skrud däri kommer att vara av silke.

25. Och de kommer att vägledas till ett rent tal, och de kommer att vägledas till den Prisvärde (Gudens) väg.

26. (När det gäller) dem som icke tror och hindrar (människor) från Allahs väg och (från) den Heliga Moskén, vilken Vi fastställt lika till (alla) människors (gagn,) vare sig de är invånare däri eller besökare från öknen, och den som felaktigt söker avvika (från den rätta vägen) — honom skall Vi låta smaka ett plågsamt straff.

27. Och (drag er till minnes) när Vi anvisade Abrahams plats till Huset (Kaban) (och sade:) Sätt ingen vid min sida och håll Mitt Hus rent för dem som utför kretsgången, och de som står upp och de som bugar sig (och) faller ödmjukt ned (i Bön,)

28. och kungör Vallfarten för människor. De kommer att komma till dig till fots och på varje mager kamel, kommande längs varje avlägset, djupt spår,

29. så att de kan bevittna de förmåner som (skänks) dem, och kan ihågkomma Allahs namn under de fastställda dagarna, över de fyrfota djur (av den grupp) av nötkreatur som Han har försett dem med. Så ät därav och föd de betryckta (och) de behövande.

30. Låt dem sedan utföra sina behövliga reningsgärningar och uppfylla sina högtidliga löften och gå runt det Urgamla Huset.

31. Det är (Allahs befallning.) Och för den som ärar de ting som av Allah förklarats heliga, kommer det att vara bra för honom hos hans Herre. Och (att äta kött från) all boskap

إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا
مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا
حَرِيْرٌ ﴿٢٣﴾
وَهُدُوْٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهُدُوْٓا اِلٰى
صِرَاطِ الْحَمِيْدِ ﴿٢٤﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِيْ جَعَلْنٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءَ
اِلْعَاكِفُ فِيْهِ وَالْبَادِ ۚ وَمَنْ يُّرِدْ فِيْهِ بِاِلْحَادٍ
بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٥﴾
وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهِيْمَ مَكَانَ الْبَيْتِ اَنْ لَّا تُشْرِكْ
بِيْ شَيْـًٔا وَّطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْقَآئِمِيْنَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿٢٦﴾
وَاَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَاْتُوْكَ رِجَالًا وَّعَلٰى
كُلِّ ضَامِرٍ يَّاْتِيْنَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيْقٍ ﴿٢٧﴾
لِّيَشْهَدُوْا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ فِيْٓ
اَيَّامٍ مَّعْلُوْمٰتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيْمَةِ الْاَنْعَامِ
فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْبَآئِسَ الْفَقِيْرَ ﴿٢٨﴾
ثُمَّ لْيَقْضُوْا تَفَثَهُمْ وَلْيُوْفُوْا نُذُوْرَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوْا
بِالْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿٢٩﴾
ذٰلِكَ وَمَنْ يُّعَظِّمْ حُرُمٰتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ عِنْدَ
رَبِّهٖ ۚ وَاُحِلَّتْ لَكُمُ الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ

har gjorts lagligt för er utom det som (redan) kungjorts för er (i Qur'anen.) Sky därför avgudarnas vederstygglighet och sky alla ord av osanning,

فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
الزُّورِ ﴿٣١﴾

32. i och med att ni helgar (all er dyrkan och lydnad) åt Allah, och icke sätter någon vid sidan av Honom. Och den som sätter någon vid sidan av Allah, faller, som om det vore från en höjd, och fåglarna snappar bort honom eller vinden blåser bort honom till en långt avlägsen plats.

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَن يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ
أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣٢﴾

33. (Sanningen är att) den som hedrar Allahs Heliga Tecken — det (springer) sannerligen fram ur deras hjärtans rättfärdighet.

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى
الْقُلُوبِ ﴿٣٣﴾

34. I dessa (offergärningar) finns förmåner för er under en fastställd tid, sedan är deras offerplats det Urgamla Huset.

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا
إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٤﴾

35. Och för varje folk fastställde Vi Offerriter, så att de måtte åkalla Allahs namn över de fyrfota djur (av den grupp) av nötkreatur som Han har försett dem med. Så er Gud är En Gud, underkasta ni er alla därför Honom. Och ge du glädjebudskap till de ödmjuka,

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ
إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٥﴾

36. vars hjärtan är fyllda av respektfylld fruktan när Allahs namn åkallas, och som tålmodigt uthärdar vad som än drabbar dem, och som förrättar Bönen och ger ut av det Vi har skänkt dem.

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ
عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنفِقُونَ ﴿٣٦﴾

37. Och bland Allahs Heliga Tecken har Vi fastställt offerkamelerna. Det finns mycket gott för er i dem. Så uttala Allahs namn över dem när de står (uppbundna) på led. Och när de faller ner (döda) på sina sidor, ät därav och föd den som är (behövande fast) nöjd, och (även) den som bönfaller. Sålunda har Vi underkastat dem er, så att ni måtte vara tacksamma.

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّن شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ
فِيهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ ۖ فَإِذَا
وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَ
الْمُعْتَرَّ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

38. Deras kött når aldrig Allah, icke heller deras blod, utan det är er rättfärdighet som når Honom. Sålunda har Han underkastat dem er, så att ni måtte prisa Allah för att Han vägleder er. Och ge glädjebudskap till dem som handlar väl.

لَن يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ
التَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٨﴾

39. Allah försvarar helt visst dem som tror. Allah älskar förvisso icke någon som är svekfull, otacksam.

اِنَّ اللّٰهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُوْرٍ ﴿٣٩﴾ ع ٥ ١٢

40. Tillstånd (att gripa till vapen) har givits till dem mot vilka krig förs, på grund av att de har förfördelats och Allah har sannerligen makt att hjälpa dem.

اُذِنَ لِلَّذِيْنَ يُقٰتَلُوْنَ بِاَنَّهُمْ ظُلِمُوْا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ عَلٰى
نَصْرِهِمْ لَقَدِيْرُ ۨ ﴿٤٠﴾

41. De som orättfärdigt drivits ut ur sina hem, bara för att de sade: Allah är vår Herre. Och om Allah icke hade drivit tillbaka vissa människor med hjälp av andra, skulle kloster och kyrkor och synagogor och moskéer, i vilka Allahs namn ihågkoms ofta, förvisso ha blivit förstörda. Och Allah kommer förvisso att hjälpa dem som hjälper Honom. Allah är sannerligen Stark, Mäktig —

اۨلَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّاۤ اَنْ
يَّقُوْلُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ؕ وَلَوْ لَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَّصَلَوٰتٌ وَّ
مَسٰجِدُ يُذْكَرُ فِيْهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيْرًا ؕ وَلَيَنْصُرَنَّ
اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٤١﴾

42. dem som, om Vi upprättade dem på jorden, kommer att förrätta Bönen och betala Zakat och påbjuda det goda och förbjuda det onda. Och hos Allah (vilar) det slutliga resultatet av alla angelägenheter.

اَلَّذِيْنَ اِنْ مَّكَّنّٰهُمْ فِى الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوْا بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ ؕ وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ﴿٤٢﴾

43. Och de anklagar dig för falskhet, före dem anklagade även Noaks folk och 'Ads och Thamuds stammar dem också för falskhet,

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ
وَّعَادٌ وَّثَمُوْدُ ۙ ﴿٤٣﴾

44. och (så gjorde) Abrahams och Lots folk,

وَقَوْمُ اِبْرٰهِيْمَ وَقَوْمُ لُوْطٍ ۙ ﴿٤٤﴾

45. och Midians invånare. Och Moses anklagades (också) för falskhet. Men Jag gav de icke troende uppskov, sedan grep Jag dem, och hur (fruktansvärda) blev icke (följderna av) att förneka Mig!

وَّاَصْحٰبُ مَدْيَنَ ۚ وَكُذِّبَ مُوْسٰى فَاَمْلَيْتُ لِلْكٰفِرِيْنَ
ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿٤٥﴾

46. Och hur mången stad har Vi icke förstört, som var benägen till att synda, så att den har fallit ner på sina tak, och (hur mången) brunn har icke övergivits och hur månget ståtligt slott (ligger icke i ruiner!)

فَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ
خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَّقَصْرٍ
مَّشِيْدٍ ﴿٤٦﴾

47. Har de icke rest i landet, så att de kan ha hjärtan att förstå med, eller öron att höra med?

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَتَكُوْنَ لَهُمْ قُلُوْبٌ
يَّعْقِلُوْنَ بِهَاۤ اَوْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ۚ فَاِنَّهَا لَا

Ty det är förvisso icke ögonen som är blinda, utan blinda är deras hjärtan som är i bröstén.

تعمى الأبصار ولكن تعمى القلوب التي في
الصدور ﴿٤٧﴾

48. Och de begär av dig att påskynda straffet men Allah bryter aldrig Sitt löfte. Och en dag hos din Herre är sannerligen ibland som ett tusen år enligt ert räknesätt.

ويستعجلونك بالعذاب ولن يخلف الله وعده
وإن يوما عند ربك كألف سنة مما تعدون ﴿٤٨﴾

49. Och hur mången stad har Jag icke givit uppskov medan den var benägen till att synda. Sedan grep jag den, och till Mig är återvändandet.

وكأين من قرية أمليت لها وهي ظالمة ثم
ع أخذتها وإلي المصير ﴿٤٩﴾

50. Säg: O mänsklighet, jag är enbart en Varnare för er,

قل يأيها الناس إنما أنا لكم نذير مبين ﴿٥٠﴾

51. för dem som tror och gör goda gärningar finns förlåtelse och ett hedervärt uppehälle,

فالذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة و
رزق كريم ﴿٥١﴾

52. men de som strävar emot Våra Tecken och försöker omintetgöra (Vårt syfte) — dessa skall bli Eldens invånare.

والذين سعوا في آياتنا معاجزين أولئك أصحاب
الجحيم ﴿٥٢﴾

53. Aldrig sände Vi ett Sändebud eller en Profet före dig utan att Satan, när han försökte (nå sitt syfte,) lade (hinder i vägen) för det han eftersökte. Men Allah undanröjer (de hinder) som placeras ut av Satan. Sedan upprättar Allah fast Sina Tecken. Och Allah är All-Vetande, Vis.

وما أرسلنا من قبلك من رسول ولا نبي إلا
إذا تمنى ألقى الشيطان في أمنيته فينسخ الله ما
يلقي الشيطان ثم يحكم الله آياته والله عليم
حكيم ﴿٥٣﴾

54. (Detta händer) så att Han kan göra (de hinder) som Satan lägger (i vägen för en Profet) till en prövning för dem i vilkas hjärtan det finns en sjukdom och för dem vilkas hjärtan är förhärdade och syndarna har förvisso (gått) långt (i motstånd —)

ليجعل ما يلقي الشيطان فتنة للذين في
قلوبهم مرض والقاسية قلوبهم وإن الظالمين
لفي شقاق بعيد ﴿٥٤﴾

55. och så att de till vilka kunskap är given kan veta att det är sanningen från din Herre, så att de kan tro därpå och deras hjärtan kan bli ödmjuka inför Honom. Och Allah vägleder förvisso dem som tror till den rätta vägen,

وليعلم الذين أوتوا العلم أنه الحق من ربك
فيؤمنوا به فتخبت له قلوبهم وإن الله
لهاد الذين آمنوا إلى صراط مستقيم ﴿٥٥﴾

56. och de som icke tror kommer icke att upphöra med att sväva i osäkerhet beträffande

ولا يزال الذين كفروا في مرية منه حتى

det förrän Timmen plötsligt kommer över dem, eller en tillintetgörande dags straff kommer till dem.

57. På den dagen skall Konungadömet vara Allahs. Han kommer att döma mellan dem. Så de som tror och gör rättfärdiga gärningar kommer att vara i Välsignelsens Trädgårdar,

58. men de som icke tror och förkastar Våra Tecken kommer att få ett förödmjukande straff.

59. Och de som lämnar sina hem för Allahs sak, och sedan dräps eller dör, dem kommer Allah förvisso att ge en god försörjning. Och Allah är förvisso den Bäste av försörjare.

60. Han kommer helt visst att lämna dem tillträde till en plats med vilken de kommer att vara mycket nöjda. Och Allah är sannerligen All-Vetande, Överseende.

61. (Så är det) sannerligen. Och vem helst som vedergäller med något lika med det han tillfogades skada av, och det sedan felas mot honom, honom kommer Allah förvisso att hjälpa. Allah är sannerligen Den Som Utplånar synder och Han är Synnerligen Förlåtande.

62. (Det sättet att bestraffa verkar för att visa) att det är Allah Som låter natten träda in i dagen och låter dagen träda in i natten, (och) att Allah är All-Hörande, All-Seende.

63. Och det är för att det är Allah Som är Sanningen, och det som de åkallar jämte Honom är falskhet och för att Allah är den Höge, den Store.

64. Ser du icke att Allah sänder ned vatten från skyn och jorden blir grön? Allah är sannerligen den Som Känner det hårfina, den Allt-Insiktsfulle.

65. (Allt) som finns i himlarna och (allt) som finns på jorden tillhör Honom. Och Allah är förvisso SjälvTillräcklig, Prisvärd.

66. Ser du icke att Allah har underkastat er vad som än finns på jorden och skeppen som

تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ
عَقِيمٍ ﴿٥٦﴾
الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۖ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٧﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ
ع ١٤ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٨﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ
مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٩﴾
لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ
حَلِيمٌ ﴿٦٠﴾
ذَٰلِكَ ۖ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ
عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦١﴾
ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٢﴾
ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٣﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ
الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۗ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٤﴾
لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ
ع ١٥ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٥﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ

seglar över havet på Hans befallning? Och Han håller himlen tillbaka så att den icke skall falla ner på jorden utom med Hans tillstånd. Allah är förvisso Medlidsam och Barmhärtig mot människor.

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۗ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ
عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿٦٦﴾

67. Och det är Han som gav er liv, sedan kommer Han att låta er dö, sedan kommer Han att ge er liv (igen.) Människan är förvisso synnerligen otacksam.

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٧﴾

68. För varje folk har Vi fastställt sätt att tillbedja vilka de iakttar, så låt dem icke tvista med dig i fråga om (det islamiska sättet att tillbedja,) och kalla du (folket) till din Herre, ty du är sannerligen under rätt vägledning.

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۗ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٨﴾

69. Och om de strider med dig, säg: Allah vet bäst vad ni gör,

وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

70. Allah kommer att döma emellan er (och mig) på Uppståndelsens Dag beträffande det om vilket ni är oense.

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٧٠﴾

71. Vet du icke att Allah vet bäst vad som än finns i himlarna och på jorden? Det är förvisso (allt bevarat) i en Bok, (och) det är lätt för Allah.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ
إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧١﴾

72. Och istället för Allah tillber de det för vilket Han icke har sänt ned någon befogenhet, och det om vilket de icke har någon kännedom. Och för syndarna finns det ingen hjälpare.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَ
مَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧٢﴾

73. Och när Våra klara Tecken läses upp för dem, ser du uppenbara (tecken) på motvilja i deras ansikten som icke tror. De anfaller nästan dem som läser upp Våra Tecken för dem. Säg: Skall jag berätta om något värre än det för er? (Det är) Elden! Allah har utlovat den till dem som icke tror. Och en ond bestämmelseort är det!

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ۗ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۗ قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ
ذَٰلِكُمُ ۗ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ ٩ ع ١٦

74. O människor, en liknelse har sänts fram, så lyssna till den. De som ni åkallar istället för Allah kan förvisso icke skapa ens en fluga, även om de alla skulle slå sig samman (i

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۗ إِنَّ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا

den avsikten.) Och om flugan snappade bort någonting från dem, kan de icke återhämta det från den. Svaga är i sanning både sökaren och det sökta.

75. De har icke utformat någon sann uppfattning om Allahs (egenskaper.) Allah är förvisso Stark, Mäktig.

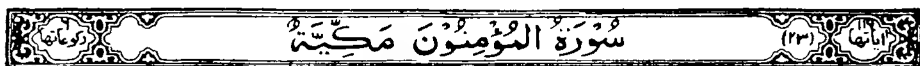
76. Allah väljer ut (Sina) Sändebud bland änglar och bland människor. Allah är förvisso All-Hörande, All-Seende.

77. Han vet vad som är framför dem och vad som är bakom dem och till Allah hänvisas (alla) angelägenheter (för beslut.)

78. O ni som tror! Buga er ned och kasta er ödmjukt (till marken) i Bön, och tillbed er Herre och gör goda gärningar så att ni måtte ha framgång.

79. Och sträva för Allahs (sak) som det anstår (er) att sträva för den. Han har utvalt er och har icke lagt någon svårighet på er (i fråga) om religionen, (så följ) er fader Abrahams religion. Han har kallat er Muslimer (både) förut och i denna Bok, så att Sändebudet kan vara ett vittne för er, och ni kan vara vittnen för mänskligheten. Förrätta därför Bönen och betala Zakat och håll fast vid Allah. Han är er Beskyddare. En utmärkt Beskyddare och en Utmärkt Hjälpare!

وَّلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ ۖ وَإِن يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا
لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٤﴾
مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٥﴾
اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ۚ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٦﴾
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٧٧﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۩ ﴿٧٨﴾ السجدة
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِّلَّةَ
أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِن
قَبْلُ وَفِي هَٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ ۖ فَنِعْمَ
الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٩﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Framgångsrika är sannerligen de troende,

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٢﴾

3. som är ödmjuka i sina Böner,

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ صَلَاتِهِمْ خٰشِعُوْنَ ﴿٣﴾

4. och som skyr allt det som är fåfängligt,

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُوْنَ ﴿٤﴾

5. och som är beredvilliga (och regelbundna) i att betala Zakat,

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فٰعِلُوْنَ ﴿٥﴾

6. och som vakar över sin dygd,

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ﴿٦﴾

7. utom mot sina hustrur eller mot det deras högerhänder besitter, ty då är de icke att klandra;

اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ
غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ﴿٧﴾

8. men de som dessutom eftersträvar (någonting annat) än det är överträdare —

فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ﴿٨﴾

9. och de som vakar över sina förtroenden och sina förpliktelser,

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُوْنَ ﴿٩﴾

10. och som är noggranna med att förrätta sina Böner.

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ﴿١٠﴾

11. Dessa är arvtagarna,

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوٰرِثُوْنَ ﴿١١﴾

12. som kommer att ärva Paradiset. De kommer att förbli däri för alltid.

الَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٢﴾

13. Vi skapade sannerligen människan från ett lerextrakt,

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ طِيْنٍ ﴿١٣﴾

14. sedan placerade Vi henne som en spermiedroppe i ett tryggt förvaringsrum,

ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةً فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ﴿١٤﴾

15. sedan formade Vi spermien till en klump, sedan formade Vi klumpen till en (formlös) bit, sedan formade Vi ben ur denna (formlösa) bit, sedan klädde Vi benen med kött, sedan utvecklade Vi den till en annan skapelse. Så välsignad vare Allah, den Bäste av skapare.

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظٰمًا
فَكَسَوْنَا الْعِظٰمَ لَحْمًا ثُمَّ اَنْشَاْنٰهُ خَلْقًا اٰخَرَ
فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخٰلِقِيْنَ ﴿١٥﴾

16. Efter det måste ni förvisso sedan dö.

ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُوْنَ ﴿١٦﴾

17. Sedan skall ni förvisso resas upp på Uppståndelsens Dag.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُوْنَ ﴿١٧﴾

18. Och över er skapade Vi sju vägar, och Vi är aldrig försumliga mot skapelsen.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ ۖ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ
غٰفِلِيْنَ ﴿١٨﴾

19. Och Vi sände ned vatten från skyn i enlighet med ett mått, och Vi lät det stanna i jorden — och Vi har förvisso makt att ta bort det.

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنّٰهُ فِي الْأَرْضِ ۖ
وَإِنَّا عَلٰى ذَهَابٍ بِهٖ لَقٰدِرُوْنَ ﴿١٩﴾

20. Och därav framställde Vi trädgårdar med dadelpalmer och vinrankor för er; däri finns ett överflöd av frukt för er; och ni äter av dem,

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيْهَا
فَوَاكِهُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَأْكُلُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. och ett träd som spirar upp från Berget Sinai, frambringar olja och sås för dem som äter.

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُوْرِ سَيْنَآءَ تَنْۢبُتُ بِالدُّهْنِ
وَصِبْغٍ لِّلْأٰكِلِيْنَ ﴿٢١﴾

22. Och i boskapen finns det (också) en läxa för er. Vi ger er att dricka av det som finns i deras bukar och ni har många andra fördelar i dem, och ni äter också av köttet från några av dem,

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِيْ بُطُوْنِهَا
وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَأْكُلُوْنَ ﴿٢٢﴾

23. och ni bärs på dem och på skeppen.

ع وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. Och Vi sände helt visst Noak till hans folk, och han sade: O mitt folk, tillbed (endast) Allah. Ni har ingen annan gud än Han. Vill ni då icke söka (Hans) beskydd?

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوْحًا إِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۖ أَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. Och hans folks ledare, som icke trodde, sade: Han är bara en människa liker själva, han försöker nå överhöghet över er. Och om Allah så hade velat kunde Han förvisso ha sänt ned änglar (med honom.) Vi har aldrig hört om något sådant bland våra förfäder,

فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا هٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يُرِيْدُ أَنْ يَّتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ۖ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَأَنْزَلَ
مَلٰٓئِكَةً ۚ مَّا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْٓ اٰبَآئِنَا الْأَوَّلِيْنَ ﴿٢٥﴾

26. han är bara en människa (slagen) av vansinne, vänta därför ett tag beträffande honom.

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌۢ بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوْا بِهٖ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٢٦﴾

27. (Noak) sade: O min Herre, hjälp mig, ty de behandlar mig som en lögnare.

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٢٧﴾

28. Så genom uppenbarelse anvisade Vi honom: Tillverka Arken inför Våra ögon och (i enlighet med) Vår uppenbarelse. Och när Vår befallning kommer och (jordens) källor strömmar fram tag du in två par av varje art i den och

فَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا
فَإِذَا جَآءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ فَاسْلُكْ فِيْهَا مِنْ
كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ

din familj utom dem av dem mot vilka ordet redan har gått fram. Och tilltala Mig icke beträffande dem som har felat, de skall förvisso bli dränkta.

الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۚ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ إِنَّهُم
مُّغْرَقُونَ ﴿٢٨﴾

29. Och när du är inkommen i Arken — du och de som är med dig — säg: All lovprisning tillhör Allah Som har räddat oss från det orättfärdiga folket.

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَن مَّعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. Och (när du går i land från Arken,) säg: Min Herre låt mig göra en välsignad landstigning, ty Du är den Bäste av dem som för (människor) i land.

وَقُل رَّبِّ أَنزِلْنِي مُنزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنتَ خَيْرُ
الْمُنزِلِينَ ﴿٣٠﴾

31. I detta finns det sannerligen Tecken. Vi prövar förvisso (människor.)

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣١﴾

32. Sedan reste Vi ett annat släktled efter dem.

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣٢﴾

33. Och bland dem sände Vi ett Sändebud från deras egna led (med budskapet:) Tjäna Allah, ni har ingen annan gud än Han. Vill ni då icke göra (Honom) till ert värn (mot alla olyckor?)

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم
مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

34. Och hans folks ledare, som icke trodde och förnekade mötet med (sin Herre) i det Tillkommande och som Vi hade berett välbehag och tillfredsställelse i detta livet, sade: Denne är bara en människa lik er själva. Han äter av det ni äter av, och dricker av det ni dricker av,

وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ
الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
تَشْرَبُونَ ﴿٣٤﴾

35. och om ni lyder en människa lik er själva, då blir ni säkerligen förlorare,

وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُونَ ﴿٣٥﴾

36. lovar han er att ni, när ni är döda och har blivit stoft och ben, skall frambringas (igen?)

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا
أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ ﴿٣٦﴾

37. Långt, mycket långt (från sanningen) är det som ni lovats,

هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٧﴾

38. det finns inget liv annat än vårt jordiska liv, vi dör och vi lever, och vi skall icke återuppväckas (igen;)

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٨﴾

39. han är bara en människa som har smitt en lögn mot Allah; och vi ämnar icke tro honom.

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ
لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

40. Han sade: Min Herre hjälp mig, ty de behandlar mig som en lögnare.

41. Allah sade: Inom kort kommer de förvisso att bli ångerfulla.

42. Straffet drabbade dem rättvist och Vi gjorde dem till avfall. Förbannat vare då det folk som syndar!

43. Sedan uppreste Vi andra släktled efter dem.

44. Inget folk kan gå sin fastställda tid i förväg, och icke heller kan de bli kvar efter (den.)

45. Sedan sände Vi Våra Sändebud det ena efter det andra. Varje gång ett Sändebud kom till sitt folk, behandlade de honom som en lögnare. Så Vi lät dem följa varandra (till förintelse) och Vi gjorde dem till rena berättelser (från det förflutna.) Förbannat vare då det folk som icke tror!

46. Sedan sände Vi Moses och hans broder Aron med Våra Tecken och en klar befogenhet,

47. till Farao och hans ledare, men de uppträdde förmätet och de var ett högmodigt folk.

48. Och de sade: Skall vi tro på två människor lika oss själva medan deras folk är våra slavar?

49. Så de kallade dem lögnare, och blev ett tillintetgjort folk.

50. Och Vi gav Moses Boken, så att de kunde bli vägledda.

51. Och Vi gjorde Marias son och hans moder till ett Tecken; och gav dem skydd på ett högland med (gröna) dalar och källor med rinnanade vatten.

52. O ni Sändebud ät av de rena tingen och gör goda gärningar. Jag är sannerligen Väl Medveten om vad ni gör.

53. Och (vet) att denna er församling är en

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٤٠﴾
قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤١﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً
فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾
ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٣﴾
مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٤﴾
ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا
كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ
فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٥﴾
ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٦﴾
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
عَالِينَ ﴿٤٧﴾
فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا
عَابِدُونَ ﴿٤٨﴾
فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٩﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾
وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ
رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥١﴾ ع
يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾
وَإِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ

församling och Jag är er Herre. Så tag Mig till (er) Beskyddare.

54. Men (folket har) delat upp sina angelägenheter mellan sig och (grupperat sig i) avdelningar, och varje grupp fröjdas över det som är hos dem.

55. Så lämna dem i deras förvirring för en tid.

56. Inbillar de sig att eftersom Vi skänker dem rikedom och barn,

57. Skyndar Vi för att göra dem väl? Nej, men de förstår icke.

58. Sannerligen de som darrar av fruktan för sin Herre,

59. och de som tror på sin Herres Tecken,

60. och de som icke sätter någon vid sidan av sin Herre,

61. och de som ger vad de ger medan deras hjärtan är fulla av fruktan över att de skall återvända till sin Herre,

62. det är dessa som skyndar att göra goda gärningar, och de är de främsta i att (utföra) dem.

63. Och Vi belastar icke någon själ utöver dess förmåga, och hos Oss finns en Bok som talar om sanningen, och de kommer icke att göras orätt.

64. Men deras hjärtan är ytterst obekymrade om denna (Bok,) och dessutom har de andra (onda) gärningar som de gör;

65. till dess att när Vi angriper några av dem, som hänger sig åt lyx, med straff, se, de ropar på hjälp,

66. (varpå Vi säger:) Ropa icke på hjälp denna dag, ni skall förvisso icke bli hjälpta av Oss,

67. Mina Tecken lästes sannerligen upp för er, men ni brukade tvärt göra helt om,

68. i högmod, och prata dumheter (om Qur'anen) på natten.

فَاتَّقُونِ ٥٣

فَتَقَطَّعُوٓا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۖ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ ٥٤

فَذَرْهُمْ فِى غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ٥٥

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦ مِن مَّالٍ وَبَنِينَ ٥٦

نُسَارِعُ لَهُمْ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ ۚ بَل لَّا يَشْعُرُونَ ٥٧

إِنَّ ٱلَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ٥٨

وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ٥٩

وَٱلَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ٦٠

وَٱلَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ ءَاتَوا وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَٰجِعُونَ ٦١

أُولَٰٓئِكَ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَهُمْ لَهَا سَٰبِقُونَ ٦٢

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَٰبٌ يَنطِقُ
بِٱلْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٦٣

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِى غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَٰلٌ
مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَٰمِلُونَ ٦٤

حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِٱلْعَذَابِ إِذَا هُمْ
يَجْـَٔرُونَ ٦٥

لَا تَجْـَٔرُوا ٱلْيَوْمَ ۖ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ٦٦

قَدْ كَانَتْ ءَايَٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِكُمْ
تَنكِصُونَ ٦٧

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِۦ سَٰمِرًا تَهْجُرُونَ ٦٨

69. Har de då icke tänkt över det (Gudomliga) Ordet, eller har det kommit till dem, vilket icke kom till deras fäder i gamla tider?

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَآءَهُمْ مَّا لَمْ يَأْتِ
اٰبَآءَهُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٦٩﴾

70. Eller erkänner de icke sin Budbärare eftersom de förnekar honom?

اَمْ لَمْ يَعْرِفُوْا رَسُوْلَهُمْ فَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. Eller säger de: Det finns galenskap i honom? Nej, han har överbringat sanningen till dem, och de flesta av dem hatar sanningen.

اَمْ يَقُوْلُوْنَ بِهٖ جِنَّةٌ ؕ بَلْ جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ وَاَكْثَرُهُمْ
لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ﴿٧١﴾

72. Och om Sanningen hade följt deras önskningar, skulle sannerligen himlarna och jorden och den som finns däri ha blivit förvillade. Nej, Vi har givit dem deras tillrättavisning, men (nu) vänder de sig bort från sin egen förmaning.

وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوٰتُ
وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ ؕ بَلْ اَتَيْنٰهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٧٢﴾

73. Eller ber du dem om någon belöning? Men din Herres belöning är bäst, och Han är den Bäste av Försörjare.

اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَّهُوَ خَيْرُ
الرّٰزِقِيْنَ ﴿٧٣﴾

74. Och du inbjuder dem helt förvisst till en rätt väg.

وَاِنَّكَ لَتَدْعُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٧٤﴾

75. Och de som icke tror på det Tillkommande, avviker verkligen från den vägen.

وَاِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ
لَنٰكِبُوْنَ ﴿٧٥﴾

76. Och om Vi hade förbarmande med dem och befriade dem från deras lidande, skulle de framhärda i sin överträdelse och vandra blint.

وَلَوْ رَحِمْنٰهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِّنْ ضُرٍّ لَّلَجُّوْا
فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿٧٦﴾

77. Vi hade redan drabbat dem med straff, men de ödmjukade sig icke inför sin Herre, icke heller ville de bönfalla (i ödmjukhet;)

وَلَقَدْ اَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوْا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿٧٧﴾

78. till dess att när Vi öppnade en dörr till svåra straff för dem, tänk, de är förtvivlade över det.

حَتّٰۤى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيْدٍ
اِذَا هُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ﴿٧٨﴾ ع

79. Och det är Han Som har skapat öron och ögon och hjärtan för er, (men) ringa tack ger ni.

وَهُوَ الَّذِيْۤ اَنْشَاَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ؕ
قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٩﴾

80. Och det är Han Som har förökat er på jorden och till Honom skall ni samlas.

وَهُوَ الَّذِيْ ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٨٠﴾

81. Och det är Han Som ger liv och förorsakar död, och växlingen mellan natt och dag är (under) Hans (kontroll.) Vill ni då icke förstå?

82. Men de säger liknande (saker) som de tidigare människorna sade.

83. De säger: Vad! När vi är döda och har blivit (rena) rama stoftet och ben, skall vi verkligen uppresas igen?

84. Detta är vad vi har blivit lovade förut vi och våra fäder. Detta är ingenting annat än urgamla fabler.

85. Säg: Till vem hör jorden och de som är på den, om ni vet det?

86. Till Allah, kommer de att säga. Säg: Vill ni då icke låta er förmanas?

87. Säg: Vem är de sju himlarnas Herre och den Stora Tronens Herre?

88. De kommer att säga: (De är) Allahs. Säg: Vill ni då icke ta (Honom) till (er) Beskyddare?

89. Säg: I Vems hand ligger herraväldet över alla ting och Vem beskyddar, men mot Vilken det icke finns något beskydd, om ni vet?

90. De kommer att säga: (Allt detta tillhör) Allah. Säg: Hur blir ni då bedragna?

91. Ja, Vi har givit dem sanningen, och de är förvisso lögnare.

92. Allah har icke tagit Sig någon son, icke heller finns det någon annan gud bredvid Honom; i så fall skulle varje gud ha tagit bort vad han hade skapat, och några skulle förvisso ha försökt få herravälde över andra. Förhärligad vare Allah (långt) över det de påstår.

93. Kännaren av det osedda och det sedda (lika väl.) Upphöjd är Han över allt det som de sätter (vid Hans sida.)

94. Säg: Min Herre, om Du vill visa mig det som de har lovats,

95. min Herre, placera mig då icke bland de syndande människorna.

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَ
النَّهَارِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨١﴾
بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨٢﴾
قَالُوا ءَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَإِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٣﴾
لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَٰذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَٰذَآ
إِلَّآ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٤﴾
قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَآ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٥﴾
سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٦﴾
قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٨٧﴾
سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٨﴾
قُلْ مَنْۢ بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ يُجِيرُ وَلَا
يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾
سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ﴿٩٠﴾
بَلْ أَتَيْنٰهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكٰذِبُونَ ﴿٩١﴾
مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَّلَدٍ وَّمَا كَانَ مَعَهُۥ مِنْ
إِلٰهٍ ۚ إِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلٰهٍ ۢبِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩٢﴾
عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٣﴾
قُلْ رَّبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٤﴾
رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿٩٥﴾

96. Och Vi har helt förvisso makt att visa dig det som Vi har lovat dem.

97. Driv tillbaka det onda på bästa sätt. Vi vet mycket väl vad de påstår.

98. Och de säger: Min Herre, jag söker skydd hos Dig för de ondas frestande påhitt,

99. och jag söker skydd hos Dig, min Herre, så att de icke skall komma nära mig.

100. Till dess att, när döden kommer till en av dem, säger han (enträget bedjande, upprepade gånger:) Min Herre, sänd mig tillbaka,

101. så att jag kan utföra rättfärdiga gärningar (i det liv) som jag har lämnat (bakom) mig. Det kan icke ske! Det är bara ett ord som han uttalar. Och bakom dem är en skiljevägg fram till den dag när de åter skall uppväckas.

102. Och när basunen har blåsts, kommer det icke längre att finnas några släktskapsband mellan dem på den dagen, icke heller kommer de att fråga efter varandra.

103. Då kommer de — vilkas vikter är tunga — att bli välmående,

104. men de vilkas vikter är lätta — det är dessa som kommer att ha ödelagt sina själar; i Helvetet kommer de att vistas.

105. Elden kommer att sveda deras ansikten och de kommer att grina illa (av fruktan däri.)

106. (Det kommer att sägas till dem:) Lästes icke Mina Tecken upp för er, och behandlade ni dem icke som lögner?

107. De kommer att säga: Vår Herre, vår olycka överväldigade oss, och vi var ett vilsefaret folk.

108. Vår Herre för oss ut ur detta, om vi sedan hemfaller (till olydnad,) skall vi sannerligen vara syndare.

109. (Allah) kommer att säga: Bort med er, föraktade därinne, och tala icke till Mig,

110. det fanns en grupp av Mina tjänare som sade: Vår Herre, vi tror; förlåt oss därför våra

وَإِنَّا عَلَىٰٓ أَن نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَٰدِرُونَ ٩٥
ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ٱلسَّيِّئَةَ ۚ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا
يَصِفُونَ ٩٦
وَقُل رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَٰتِ ٱلشَّيَٰطِينِ ٩٧
وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن يَحْضُرُونِ ٩٨
حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَهُمُ ٱلْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ٱرْجِعُونِ ٩٩
لَعَلِّىٓ أَعْمَلُ صَٰلِحًا فِيمَا تَرَكْتُ ۚ كَلَّآ ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَآئِلُهَا ۖ وَمِن وَرَآئِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ١٠٠
فَإِذَا نُفِخَ فِى ٱلصُّورِ فَلَآ أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
وَلَا يَتَسَآءَلُونَ ١٠١
فَمَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ١٠٢
وَمَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟
أَنفُسَهُمْ فِى جَهَنَّمَ خَٰلِدُونَ ١٠٣
تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَٰلِحُونَ ١٠٤
أَلَمْ تَكُنْ ءَايَٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُم بِهَا
تُكَذِّبُونَ ١٠٥
قَالُوا۟ رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
ضَآلِّينَ ١٠٦
رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَٰلِمُونَ ١٠٧
قَالَ ٱخْسَـُٔوا۟ فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ١٠٨
إِنَّهُۥ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِى يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا

synder och ha förbarmande med oss ty Du är den Bäste av dem som visar barmhärtighet;

فاغفر لنا وارحمنا وانت خير الرحمين ﴿١١٠﴾

111. men ni förlöjligade dem så till den grad att (förlöjligandet av) dem fick er att glömma Min ihågkommelse medan ni (fortsatte att) skratta åt dem,

فاتخذتموهم سخريا حتى انسوكم ذكري وكنتم منهم تضحكون ﴿١١١﴾

112. denna dag har Jag belönat dem för deras tålmodiga uthärdande; de är sannerligen de som har erhållit välsignelse.

اني جزيتهم اليوم بما صبروا انهم هم الفائزون ﴿١١٢﴾

113. Sedan kommer (Allah) att säga: Hur många år dröjde ni på jorden?

قل كم لبثتم في الارض عدد سنين ﴿١١٣﴾

114. De kommer att säga: Vi stannade i en dag eller en del av en dag, men fråga dem som för räkenskap.

قالوا لبثنا يوما او بعض يوم فسئل العادين ﴿١١٤﴾

115. Han kommer att säga: Ni stannade bara litet, om ni bara visste!

قل ان لبثتم الا قليلا لو انكم كنتم تعلمون ﴿١١٥﴾

116. Vad! Trodde ni då att Vi skapat er utan ändamål, och att ni icke skulle föras tillbaka till Oss?

افحسبتم انما خلقنكم عبثا وانكم الينا لا ترجعون ﴿١١٦﴾

117. Upphöjd vare Allah, den Sanne Konungen. Det finns ingen gud utom Han, den Ärofulla Tronens Herre.

فتعلى الله الملك الحق لا اله الا هو رب العرش الكريم ﴿١١٧﴾

118. Och den, som åkallar en annan gud, för vilken han icke har något bevis, förutom Allah, skall tvingas avlägga räkenskap inför sin Herre. De icke troende har helt förvisst icke framgång.

ومن يدع مع الله الها اخر لا برهان له به فانما حسابه عند ربه انه لا يفلح الكفرون ﴿١١٨﴾

119. Och säg: Min Herre, förlåt och ha förbarmande, och Du är den Bäste av dem som visar barmhärtighet.

وقل رب اغفر وارحم وانت خير الرحمين ﴿١١٩﴾

سورة النور مدنية

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بسم الله الرحمن الرحيم ۝١

2. Detta är ett kapitel som Vi har uppenbarat och (vars föreskrifter) Vi har gjort obligatoriska; och Vi har uppenbarat tydliga befallningar i den på det att ni måtte ta er i akt.

سورة انزلنها وفرضنها وانزلنا فيها ايت بينت
لعلكم تذكرون ۝٢

3. Prygla den otuktiga kvinnan och den otuktige mannen var och en av dem (med) hundra rapp. Och låt icke medkänsla för de två gripa er (i utförandet) av Allahs domslut, om ni tror på Allah och den Yttersta Dagen. Och låt en grupp av de troende bevittna deras straff.

الزانية والزاني فاجلدوا كل واحد منهما مائة
جلدة ولا تاخذكم بهما رافة في دين الله ان
كنتم تؤمنون بالله واليوم الاخر وليشهد عذابهما
طائفة من المؤمنين ۝٣

4. En otuktig man kan icke ha sexuellt umgänge utom med en otuktig kvinna eller en avgudadyrkerska, och en otuktig kvinna — ingen kan ha sexuellt umgänge med henne utom en otuktig man eller en avgudadyrkare. Det är sannerligen förbjudet för de troende.

الزاني لا ينكح الا زانية او مشركة والزانية
لا ينكحها الا زان او مشرك وحرم ذلك على
المؤمنين ۝٤

5. Och de som förtalar dygdiga kvinnor men icke för fram fyra vittnen — prygla dem med åttio rapp och tillåt aldrig någonsin deras vittnesbörd därefter, ty det är de som är överträdarna,

والذين يرمون المحصنت ثم لم ياتوا باربعة
شهداء فاجلدوهم ثمنين جلدة ولا تقبلوا
لهم شهادة ابدا واولئك هم الفسقون ۝٥

6. utom de som ångrar sig därefter och förbättrar sig, ty Allah är i sanning Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

الا الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان الله
غفور رحيم ۝٦

7. Och (beträffande) dem som anklagar sina hustrur för äktenskapsbrott och icke har några vittnen utom sig själva — vittnesmål från vilken som helst av sådana personer (skall vara tillräckligt om han) vittnar fyra gånger i Allahs namn (och högtidligt betygar) att han är bland dem som talar sanning;

والذين يرمون ازواجهم ولم يكن لهم شهداء
الا انفسهم فشهادة احدهم اربع شهدت
بالله انه لمن الصدقين ۝٧

8. och den femte (gången) att Allahs för-

والخامسة ان لعنت الله عليه ان كان من

bannelse vare över honom om han är bland lögnarna.

الْكَاذِبِينَ ⑧

9. Men det skall avvärja straffet från henne om hon vittnar fyra gånger i Allahs namn att han är bland lögnarna;

وَيَدْرَؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ⑨

10. och den femte (gången) att Allahs vrede vare över henne om han talade sanning.

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑩

11. Och var det icke för Allahs nåd och Hans barmhärtighet över er, och att Allah är Medlidsam och Vis, (skulle ni ha kommit att sörja.)

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ⑪

12. De som hittade på den stora lögnen är förvisso en grupp bland er. Tänk icke att denna (händelse) är något skadligt för er, nej, den är nyttig för er. Var och en av dem skall få (sin del) av det han har förtjänat av synden; och den bland dem som tog den huvudsakliga delen i den skall få ett svårt straff.

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑫

13. När ni hörde om det, varför trodde icke de troende männen och de troende kvinnorna det bästa om sitt eget folk och sade: Detta är en uppenbar lögn?

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَٰذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ⑬

14. Varför förde icke de, (som satte denna beskyllning i omlopp) fram fyra vittnen för att (bevisa det?) Eftersom de icke har fört fram de begärda vittnena, är de sannerligen lögnare i Allahs ögon.

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ⑭

15. Var det icke för Allahs nåd och Hans barmhärtighet över er i denna världen och i det Tillkommande, skulle ett stort straff ha drabbat er på grund av (det skvaller) ni kastade er in i,

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑮

16. ty ni började med att lära er det från varandras tungor och (sedan) uttalade ni med era tungor det om vilket ni icke hade någon kunskap, och ni trodde att det var en (småsak,) medan det var en allvarlig (sak) i Allahs ögon.

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ⑯

17. Och varför sade ni icke när ni hörde det: Det tillkommer icke oss att tala om det. Helig är Du, (O Gud,) detta är en förskräcklig beskyllning.

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبْحَانَكَ هَٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ⑰

18. Allah varnar er så att ni aldrig upprepar dess like, om ni är troende.

يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُوْدُوْا لِمِثْلِهٖۤ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٨﴾

19. Och Allah förklarar befallningarna för er; och Allah är All-Vetande, Vis.

وَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ وَ اللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٩﴾

20. De som älskar att det som är otillbörligt skall spridas bland de troende skall få ett smärtsamt straff i denna världen och i den Tillkommande. Och Allah vet, och ni vet icke.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ اَنْ تَشِيْعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ فِي الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ وَ اللّٰهُ يَعْلَمُ وَ اَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. Och om det icke vore för Allahs nåd och Hans barmhärtighet över er och att Allah är Medlidsam och Barmhärtig, (skulle ni ha blivit tillintetgjorda.)

وَ لَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهٗ وَ اَنَّ اللّٰهَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢١﴾

22. O ni som tror! Följ icke Satans fotspår, och vem som än följer Satans fotspår (skall veta att) han, helt visst påbjuder till otillbörlighet och uppenbart ont. Och om det icke vore för Allahs nåd och Hans barmhärtighet över er, skulle icke en enda av er någonsin ha varit ren; men Allah renar vem Han behagar. Och Allah är All-Hörande, All-Vetande.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ وَ مَنْ يَّتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ وَ الْمُنْكَرِ وَ لَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَبَدًا وَّ لٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَآءُ وَ اللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢﴾

23. Och låt icke personer med (världslig och andlig) rikedom och makt bland er svära att de icke vill ge (något) till släktingen och till den behövande och till dem som har lämnat sina hem för Allahs sak. Låt dem förlåta och ha överseende. Önskar ni icke att Allah skall förlåta er? Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَ لَا يَاْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَ السَّعَةِ اَنْ يُّؤْتُوْۤا اُولِي الْقُرْبٰى وَ الْمَسٰكِيْنَ وَ الْمُهٰجِرِيْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ لْيَعْفُوْا وَ لْيَصْفَحُوْا اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ وَ اللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٣﴾

24. De som förtalar kyska, obetänksamma, troende kvinnor är förbannade i denna världen och i det Tillkommande. Och för dem finns ett allvarligt straff.

اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ الْغٰفِلٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ لُعِنُوْا فِي الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٤﴾

25. På den dag när deras tungor och deras händer och deras fötter kommer att bära vittnesbörd mot dem för vad de brukade göra,

يَّوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَ اَيْدِيْهِمْ وَ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. på den dagen kommer Allah att till fullo betala dem efter förtjänst, och de kommer att veta att endast Allah är den Uppenbara Sanningen.

يَوْمَئِذٍ يُّوَفِّيْهِمُ اللّٰهُ دِيْنَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّ
اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ ﴿٢٦﴾

27. Onda ting är (ett kännetecken) på onda människor, och onda människor är (benägna till) onda ting. Och goda ting är (kännetecken) på goda människor, och goda människor är (benägna till) goda ting, dessa är oskyldiga till allt (det bakdantarna) anför. För dem finns förlåtelse och en hedervärd försörjning.

اَلْخَبِيْثٰتُ لِلْخَبِيْثِيْنَ وَالْخَبِيْثُوْنَ لِلْخَبِيْثٰتِ ۚ وَ
الطَّيِّبٰتُ لِلطَّيِّبِيْنَ وَالطَّيِّبُوْنَ لِلطَّيِّبٰتِ ۚ اُولٰٓئِكَ
مُبَرَّءُوْنَ مِمَّا يَقُوْلُوْنَ ؕ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ
كَرِيْمٌ ﴿٢٧﴾ ع ٣ ٩

28. O ni som tror! Träd icke in i andra hus än era egna förrän ni har bett om tillstånd och hälsat på dess invånare. Det är bättre för er på det att ni måtte vara uppmärksamma.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ بُيُوْتِكُمْ
حَتّٰى تَسْتَاْنِسُوْا وَتُسَلِّمُوْا عَلٰٓى اَهْلِهَا ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. Och om ni icke finner någon däri, träd icke in i dem förrän ni får tillstånd. Och om det sägs till er: Gå tillbaka, gå då tillbaka, det är renare för er. Och Allah vet väl vad ni gör.

فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فِيْهَآ اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوْهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ
لَكُمْ ۚ وَاِنْ قِيْلَ لَكُمُ ارْجِعُوْا فَارْجِعُوْا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ؕ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٩﴾

30. Det är icke fel för er del att gå in i obebodda hus i vilka era tillhörigheter finns. Och Allah vet vad ni gör uppenbart och vad ni döljer.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ مَسْكُوْنَةٍ
فِيْهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿٣٠﴾

31. Säg till de troende männen att behärska sina blickar och vaka över sina könsdelar. Det är renare för dem. Allah är förvisso Väl Medveten om vad de gör.

قُلْ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ يَغُضُّوْا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوْا فُرُوْجَهُمْ ؕ
ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿٣١﴾

32. Och säg till de troende kvinnorna att behärska sina blickar och vaka över sina könsdelar, och att de icke visar sin skönhet (eller sin utsmyckning) förutom det som är synligt av den, och att de drar sina huvudkläden över sin barm, och att de icke framhäver sin skönhet (eller sin utsmyckning utom) för sina äkta makar, eller för sina fäder, eller sina makars fäder, eller sina söner, eller sina makars söner, eller sina bröder, eller sina brorsöner, eller sina systersöner, eller kvinnor (som är deras följe-

وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوْجَهُنَّ وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوْبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِيْنَ
زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ اَوْ اٰبَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ
اَوْ اَبْنَآئِهِنَّ اَوْ اَبْنَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ
بَنِيْٓ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِيْٓ اَخَوٰتِهِنَّ اَوْ نِسَآئِهِنَّ اَوْ مَا

slagare) eller de som deras högerhänder besitter, eller sådana av manliga beledsagare som icke har någon önskan efter kvinnor, eller unga barn som (ännu) icke uppnått kunskap om kvinnors dolda kroppsdelar. Och att de icke slår ihop sina fötter så att det de döljer av sina prydnader kanske blir synliga. Och vänd ni er allesammans till Allah, O ni troende, så att ni måtte ha framgång.

33. Och anordna äktenskap för änkorna bland er, och för era manliga slavar och kvinnliga slavar som är lämpliga (till äktenskap.) Om de är fattiga, kommer Allah att ge dem medel ur sin frikostighet; och Allah är Frikostig, All-Vetande.

34. Och låt dem som icke finner (medel till) äktenskap bevara sig själva kyska, till dess att Allah skänker dem medel ur Sin frikostighet. Och för sådana som önskar ett skriftligt (frigivningskontrakt) bland dem som era högerhänder besitter, skriv ut det för dem om ni känner till något gott i dem, och ge dem av Allahs rikedom som Han har skänkt er. Och tvinga icke era tjänarinnor till ett okyskt liv (genom att låta dem förbli ogifta) om de önskar att förbli kyska, så att ni kan förvärva det jordiska livets vinning. Men om någon tvingar dem då kommer Allah att vara Förlåtande (och) Barmhärtig (mot dem) efter tvånget.

35. Och Vi har sänt ned uppenbara Tecken till er och har (för er berättat) exemplet om dem som har gått bort före er, och en förmaning till de Gudfruktiga.

36. Allah är himlarnas och jordens Ljus. Hans ljus är som om det fanns en (skimrande) nisch i vilken det finns en lampa. Lampan är i en glaskula. Kulan är, som vore den en glittrande stjärna. Lampan är tänd (med oljan från) ett välsignat träd — ett olivträd — varken från Öster eller från Väster, vars olja nära nog skulle lysa fram även om elden icke snuddade

مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التّٰبِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ
مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلٰى عَوْرٰتِ
النِّسَآءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
مِنْ زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوٓا إِلَى اللّٰهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٢﴾
وَأَنْكِحُوا الْأَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصّٰلِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَإِمَآئِكُمْ ۚ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾
وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ
اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۖ وَآتُوهُمْ
مِنْ مَالِ اللّٰهِ الَّذِي آتٰكُمْ ۚ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيٰتِكُمْ
عَلَى الْبِغَآءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ۚ وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللّٰهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾
وَلَقَدْ أَنْزَلْنَآ إِلَيْكُمْ آيٰتٍ مُبَيِّنٰتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ ع
اللّٰهُ نُورُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكٰوةٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ ۖ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۖ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبٰرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ
وَلَا غَرْبِيَّةٍ ۙ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارٌ ۚ نُورٌ عَلٰى نُورٍ ۚ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَآءُ ۚ

vid den. Ljus på ljus! Allah vägleder till Sitt ljus vem helst Han behagar. Och Allah framställer parabler för människor, och Allah känner till fullo alla ting.

37. (Detta ljus lyser upp) hus beträffande vilka Allah har föreskrivit att de skall bli upphöjda och att Hans namn skall kommas ihåg i dem. Däri prisar Honom på morgnarna och på kvällarna,

38. människor som varken handel eller köpslående avleder från ihågkommelsen av Allah och förrättandet av Bönen och betalandet av Zakat. De fruktar den dagen då hjärtan och ögon kommer att vara (i ett tillstånd av) upphetsning och ångest,

39. så Allah kommer att ge dem deras gärningars bästa belöning och ge dem tillskott av Sin frikostighet. Och Allah förser vem Han än behagar utan mått.

40. Och (när det gäller) de som icke tror, är deras gärningar som en hägring i en öken. Den törstige tror att det är vatten till dess att han, när han kommer fram till det, finner det vara ingenting. Och han finner Allah nära sig, Som då till fullo betalar honom hans räkning, och Allah är Snabb i att föra räkenskap.

41. Eller (också är deras gärningar) lika tjocka lager av mörker (utbredda) över ett stort och djupt hav, på vars yta våg på våg (reser sig,) över vilka det finns moln, lager på lager av mörker. När han räcker ut sin hand kan han knappast se den, och den som Allah icke ger något ljus — för honom finns det inget ljus alls.

42. Ser du icke att det är Allah Vars lovprisningar alla firar som finns i himlarna och på jorden och (så gör) fåglarna med sina vingar utbredda? Var och en vet sitt eget (sätt) att be och lovprisa. Och Allah vet väl vad de gör.

43. Och himlarnas och jordens Kungadöme tillhör Allah, och återväntandet skall bli till Allah.

44. Ser du icke att Allah driver molnen långsamt, sedan förenar Han dem, sedan tornar Han upp dem så att du ser regn strömma

وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ ۗ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمٌ ﴿٣٦﴾
فِيْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ
يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿٣٧﴾
رِجَالٌ لَّا تُلْهِيْهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ
وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَآءِ الزَّكٰوةِ ۙ يَخَافُوْنَ يَوْمًا
تَتَقَلَّبُ فِيْهِ الْقُلُوْبُ وَالْاَبْصَارُ ﴿٣٨﴾
لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ
فَضْلِهٖ ۗ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيْعَةٍ يَّحْسَبُهُ
الظَّمْاٰنُ مَآءً ۗ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَهٗ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا وَّوَجَدَ
اللّٰهَ عِنْدَهٗ فَوَفّٰىهُ حِسَابَهٗ ۗ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٤٠﴾
اَوْ كَظُلُمٰتٍ فِيْ بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَّغْشٰىهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ
سَحَابٌ ۗ ظُلُمٰتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ۗ اِذَآ اَخْرَجَ يَدَهٗ
لَمْ يَكَدْ يَرٰىهَا ۗ وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهٗ نُوْرًا فَمَا
لَهٗ مِنْ نُّوْرٍ ﴿٤١﴾ ع
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَالطَّيْرُ صٰٓفّٰتٍ ۗ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهٗ وَتَسْبِيْحَهٗ ۗ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٤٢﴾
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿٤٣﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِيْ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهٗ ثُمَّ
يَجْعَلُهٗ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ وَ

fram från dess mitt? Och från skyn sänder Han ned (moln lika) berg i vilka det finns hagel och Han slår vem Han behagar med det, och avvärjer det från vem Han behagar. Flamman från dess blixt kan närapå ta bort synen.

45. Allah växlar natten och dagen. I det finns förvisso en läxa för dem som har ögon.

46. Allah har skapat varje djur från vatten. Av dem finns det (några) som krälar på sina bukar, och av dem finns det (några) som går på två fötter, och bland dem finns (några) som går på fyra. Allah skapar vad Han behagar. Allah har förvisso makt att göra allt vad Han behagar.

47. Vi har sannerligen sänt ned uppenbara Tecken. Och Allah vägleder vem Han behagar till den rätta vägen.

48. Och de säger: Vi tror på Allah och på Sändebudet och vi lyder. (Efter det) vänder sig sedan några av dem bort. De är icke (alls) troende.

49. Och när de kallas till Allah och Hans Sändebud, så att han kan döma mellan dem, tänk! En grupp av dem vänder sig bort.

50. Och om (de anser) rätten (vara på) deras sida, kommer de springande till honom i underkastelse.

51. Är det så att det finns en sjukdom i deras hjärtan? Eller tvivlar de eller fruktar de att Allah och Hans Sändebud kommer att vara orättvisa mot dem? Nej, det är de själva som är syndarna.

52. Allt det som de troende säger när de kallas till Allah och Hans Sändebud så att han kan döma mellan dem är att de säger: Vi hör och vi lyder. Och det är de som kommer att ha framgång.

53. Och vem helst som lyder Allah och Hans Sändebud och fruktar Allah och tar

يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ جِبَالٍ فِيْهَا مِنْۢ بَرَدٍ فَيُصِيْبُ
بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَيَصْرِفُهٗ عَنْ مَّنْ يَّشَآءُ ؕ يَكَادُ سَنَا
بَرْقِهٖ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً
لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾
وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّنْ مَّآءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ
عَلٰى بَطْنِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰى رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ
يَّمْشِيْ عَلٰٓى اَرْبَعٍ ؕ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٦﴾
لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ ؕ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٧﴾
وَيَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى
فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٨﴾
وَاِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيْقٌ
مِّنْهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٤٩﴾
وَاِنْ يَّكُنْ لَّهُمُ الْحَقُّ يَاْتُوْٓا اِلَيْهِ مُذْعِنِيْنَ ﴿٥٠﴾
اَفِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَمِ ارْتَابُوْٓا اَمْ يَخَافُوْنَ اَنْ يَّحِيْفَ
اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُوْلُهٗ ؕ بَلْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٥١﴾ ع ١٣
اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اَنْ يَّقُوْلُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ؕ وَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٥٢﴾
وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُولٰٓئِكَ

Honom till värn (som skydd,) det är de som kommer att bli framgångsrika.

هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Och de svär sina starkaste eder vid Allah att de, om du befaller dem, förvisso kommer att gå fram. Säg: Svärj icke; (det som begärs av er är) lydnad till det som är rätt. Allah är förvisso medveten om vad ni gör.

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ؕ
قُلْ لَّا تُقْسِمُوْا ۚ طَاعَةٌ مَّعْرُوْفَةٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. Säg: Lyd Allah och lyd Sändebudet. Men om ni vänder er bort, är han ansvarig för vad han har fått i uppdrag och ni är ansvariga för vad ni har fått i uppdrag. Och om ni lyder honom kommer ni att bli rätt vägledda. Och Sändebudet är enbart ansvarigt för att predika Budskapet.

قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا
عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَّا حُمِّلْتُمْ ؕ وَاِنْ تُطِيْعُوْهُ
تَهْتَدُوْا ؕ وَمَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٥٥﴾

56. Allah har lovat dem bland er som tror och gör goda gärningar att Han förvisso kommer att göra dem till ställföreträdare på jorden, liksom Han skapade ställföreträdare (bland dem) som var före dem; och att Han för dem förvisso kommer att befästa deras religion, som Han har utvalt för dem; och att Han förvisso kommer att skänka dem trygghet (och frid) i utbyte efter deras fruktan. De kommer att dyrka Mig (och) de kommer icke att sätta någon vid Min sida. De som sedan icke tror efter det, kommer att vara de ogudaktiga.

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِهِمْ ۪ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِى ارْتَضٰى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ؕ يَعْبُدُوْنَنِىْ
لَا يُشْرِكُوْنَ بِىْ شَيْئًا ؕ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Och förrätta Bönen och betala Zakat och lyd Sändebudet, på det att ni måtte visas barmhärtighet.

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Tänk icke att de som icke tror kan omintetgöra Vår plan på jorden; deras vistelseort är Helvetet; och det är sannerligen en ond tillflykt.

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ ۚ
وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ وَلَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٥٨﴾ ع ١٣

59. O ni som tror! Låt de som era högerhänder besitter och de av er som icke nått mogenhet be er om tillstånd vid tre tillfällen (innan de kommer in i era privata rum) — före Morgonbönen, och när ni lägger era kläder åt sidan på middagen (under sommaren,) och efter Nattbönen. (Dessa är) tre tider för privatliv åt er. Vid andra (tider) vilar inget klander på vare sig er eller dem, ty en del av er måste passa

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذِيْنَ مَلَكَتْ
اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ
مَرّٰتٍ ؕ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِيْنَ تَضَعُوْنَ ثِيَابَكُمْ
مِّنَ الظَّهِيْرَةِ وَمِنْۢ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَآءِ ۛ ثَلٰثُ عَوْرٰتٍ
لَّكُمْ ؕ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌۢ بَعْدَهُنَّ ؕ

upp på andra och röra sig (fritt efter behov.) Sålunda klargör Allah Tecknen för er; ty Allah är All-Vetande, Vis.

طَوّٰفُوْنَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۚ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ ۚ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٥٩﴾

60. Och när barnen bland er når puberteten, skall de (också) be om tillstånd, liksom även deras (äldre) bad om tillstånd före dem. Sålunda gör Allah Sina befallningar tydliga för er; och Allah är All-Vetande, Vis.

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوْا كَمَا
اسْتَاْذَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ
اٰيٰتِهٖ ۚ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٠﴾

61. För sådana gamla kvinnor som passerat åldern för giftermål — vilar det inget klander över dem om de lägger sin (yttre) klädnad åt sidan utan att framhäva sin skönhet. Men att avstå (till och med från det) är bättre för dem. Och Allah är All-Hörande, All-Vetande.

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَآءِ الّٰتِيْ لَا يَرْجُوْنَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَّضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجٰتٍ بِزِيْنَةٍ ۚ وَاَنْ يَّسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ۚ
وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٦١﴾

62. Det finns inget ont för den blinde, och det finns inget ont för den lame, och det finns inget ont för den sjuke och inget för er själva i att ni äter från era egna hus, eller era fäders hus, eller era mödrars hus, eller era bröders hus, eller era systrars hus, eller era farbröders hus, eller era fastrars hus, eller era morbröders hus, eller era mostrars hus, eller de hus till vilka nycklarna är i er ägo, eller (från) en av era vänners (hus.) Icke heller finns det något ont i varken att ni äter gemensamt eller var för sig. Men när ni går in i ett hus, hälsa folket med en fridshälsning — en hälsning från er Herre, (full) av välsignelse och renhet. Sålunda utvecklar Allah befallningarna för er, så att ni kan förstå.

لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا
عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ وَّلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوْا مِنْ
بُيُوْتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اٰبَآئِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اُمَّهٰتِكُمْ اَوْ
بُيُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخَوٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَعْمَامِكُمْ
اَوْ بُيُوْتِ عَمّٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ خٰلٰتِكُمْ
اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَّفَاتِحَهٗٓ اَوْ صَدِيْقِكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوْا جَمِيْعًا اَوْ اَشْتَاتًا ۚ فَاِذَا دَخَلْتُمْ
بُيُوْتًا فَسَلِّمُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ
مُبٰرَكَةً طَيِّبَةً ۚ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٢﴾

63. Endast de är (sanna) troende som tror på Allah och på Hans Sändebud och som, när de är hos honom för (behandling av) någon fråga av (allmän karaktär) som har fört dem samman, icke går iväg förrän de har bett honom om tillstånd. De som ber dig om till-

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاِذَا
كَانُوْا مَعَهٗ عَلٰٓى اَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوْا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوْهُ ۚ
اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ

stånd, det är förvisso (bara) de som i sanning tror på Allah och Hans Sändebud. Så när de ber dig om tillstånd för någon (viktig) sak för dem, ge dem tillstånd som du vill, och be Allah om förlåtelse för dem. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

64. Behandla icke Sändebudets kallelse ibland er som kallelsen från en av er till en annan. Allah känner sannerligen dem av er som förstulet smyger sig iväg. Så låt dem som går trots Hans befallning ta sig i akt så att icke en prövning drabbar dem eller ett plågsamt straff hinner upp dem.

65. Hör! Vad helst som finns i himlarna och på jorden tillhör Allah. Han vet i vilket (tillstånd) ni befinner er. Och på den dagen då de kommer att återföras till Honom, kommer Han att upplysa dem om vad de gjorde. Och Allah vet till fullo allting.

بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ فَاِذَا اسْتَاْذَنُوْكَ لِبَعْضِ شَاْنِهِمْ
فَاْذَنْ لِّمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ ؕ اِنَّ
اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۶۳﴾
لَا تَجْعَلُوْا دُعَآءَ الرَّسُوْلِ بَيْنَكُمْ كَدُعَآءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ؕ
قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ يَتَسَلَّلُوْنَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ
الَّذِيْنَ يُخَالِفُوْنَ عَنْ اَمْرِهٖۤ اَنْ تُصِيْبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ
يُصِيْبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۶۴﴾
اَلَاۤ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قَدْ يَعْلَمُ مَآ اَنْتُمْ
عَلَيْهِ ؕ وَيَوْمَ يُرْجَعُوْنَ اِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ؕ وَاللّٰهُ
ع ۹ ۱۵ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۶۵﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Välsignad vare Han, Som har sänt ned Al-Furqan till Sin tjänare, så att han kan vara en Varnare för (alla) världarna —

تَبٰرَكَ الَّذِيْ نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهٖ لِيَكُوْنَ لِلْعٰلَمِيْنَ نَذِيْرًا ﴿٢﴾

3. — Han som himlarnas och jordens kongungarike tillhör. Han har icke tagit Sig någon son, och Han har ingen medhjälpare i Konungadömet, och Han har skapat allt och fastställt dess rätta mått.

الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهٗ تَقْدِيْرًا ﴿٣﴾

4. Ändå har de tagit avgudar bredvid Honom, vilka icke skapar någonting utan själva är skapade, och som icke har någon makt att skada eller gagna sig själva, icke heller har de någon makt över död eller liv eller uppståndelse.

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً لَّا يَخْلُقُوْنَ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ وَلَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا وَّلَا يَمْلِكُوْنَ مَوْتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا نُشُوْرًا ﴿٤﴾

5. Och de som icke tror säger: Det är ingenting annat än en lögn som han har smitt, och andra människor har hjälpt honom med det. De har sannerligen begått en (stor) orättvisa och en (stor) falskhet.

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اِفْكُ ِافْتَرٰىهُ وَاَعَانَهٗ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُوْنَ فَقَدْ جَآءُوْ ظُلْمًا وَّزُوْرًا ﴿٥﴾

6. Och de säger: (Detta är) fabler från forntiden, (och) han har fått dem nedskrivna, och de läses upp för honom morgon och afton.

وَقَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿٦﴾

7. Säg: Han Som känner varje hemlighet i himlarna och på jorden har uppenbarat det. Han är verkligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِيْ يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧﴾

8. Och de säger: Vad för (slags) sändebud är detta eftersom han äter mat och vandrar omkring i basarerna? Varför har icke en ängel sänts ned till honom på det att han måtte vara en varnare med honom?

وَقَالُوْا مَالِ هٰذَا الرَّسُوْلِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِيْ فِي الْاَسْوَاقِ لَوْلَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوْنَ مَعَهٗ نَذِيْرًا ﴿٨﴾

9. Eller också skulle en förmögenhet ha sänts ned till honom, eller också skulle han ha haft en trädgård att äta från. Och syndarna säger: Ni följer bara en förhäxad man.

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
وَقَالَ الظَّٰلِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ٩

10. Se hur de hittar på liknelser för dig! Sålunda har de irrat vilse och kan icke finna vägen.

انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ١٠ ع

11. Välsignad är Han Som om Han behagar, tilldelar dig något bättre än allt det — (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder — och Som också kommer att tilldela dig palats.

تَبَٰرَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَٰلِكَ
جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ وَيَجْعَلْ لَكَ
قُصُورًا ١١

12. Nej, de förnekar Timmen och för dem som förnekar Timmen, har vi berett en flammande eld.

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ١٢

13. När den ser dem från en avlägsen plats kommer de att höra dess raseri och rytande.

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا
وَزَفِيرًا ١٣

14. Och när de kastas till en plats i närheten därav, sammankedjade, kommer de där att be om förlåtelse.

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ
ثُبُورًا ١٤

15. Bed icke om en förintelse denna dag, utan bed om många förintelser.

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ١٥

16. Säg: Är detta bäst eller Evighetens Trädgårdar, som är utlovade till de rättfärdiga? Det kommer att bli deras belöning och slutliga tillflykt.

قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ١٦

17. Däri kommer de att ha vad helst de önskar, förblivande (däri) för alltid. Det är ett löfte som är bindande för din Herre, (och) som det (alltid) skall bedjas om (från Honom.)

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَٰلِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا
مَسْئُولًا ١٧

18. På den dagen när Han kommer att samla dem och dem vilka de tillbad istället för Allah, kommer Han att fråga (de senare:) Var det ni som vilseledde dessa Mina tjänare, eller irrade de (själva) bort från vägen?

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا
السَّبِيلَ ١٨

19. De kommer att säga: Helig är Du. Det var icke (rätt) av oss att ta andra beskyddare än

قَالُوا سُبْحَٰنَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ

Dig; men Du skänkte (detta livets) goda till dem och deras fäder till dess att de glömde (Din) varning och blev ett tillintetgjort folk.

دُوْنِكَ مِنْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنْ مَّتَّعْتَهُمْ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى
نَسُوا الذِّكْرَ ۚ وَكَانُوْا قَوْمًا بُوْرًا ﴿١٩﴾

20. (Sedan skall Vi säga till deras tillbedjare:) De har givit er lögnen beträffande det ni sade, så ni kan icke avvärja (straffet,) icke heller kan ni (få) hjälp. Och vem helst av er som felar skall Vi låta smaka ett svårt straff.

فَقَدْ كَذَّبُوْكُمْ بِمَا تَقُوْلُوْنَ ۙ فَمَا تَسْتَطِيْعُوْنَ صَرْفًا
وَّلَا نَصْرًا ۚ وَمَنْ يَّظْلِمْ مِّنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا
كَبِيْرًا ﴿٢٠﴾

21. Och Vi sände icke något Sändebud före dig utan att de förvisso åt mat och vandrade omkring i basarerna. Och Vi gör några av er till prövningar för andra (för att se) om ni är ståndaktiga. Och din Herre är All-Seende.

وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّآ اِنَّهُمْ
لَيَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَيَمْشُوْنَ فِي الْاَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً ۗ اَتَصْبِرُوْنَ ۚ وَكَانَ
رَبُّكَ بَصِيْرًا ﴿٢١﴾

22. Och de som icke väntar sig ett möte med Oss säger: Varför har icke änglar sänts ned till oss? Eller: Varför ser vi icke vår Herre? De är helt visst alltför stolta över sig själva och har gått långt i upproriskhet.

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا لَوْلَآ اُنْزِلَ
عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ نَرٰى رَبَّنَا ۗ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوْا
فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيْرًا ﴿٢٢﴾

23. På den dag när de ser änglarna, — på den dagen kommer det icke att finnas några goda nyheter för de skyldiga; och de kommer att ropa (i nöd:) Om det ändå hade funnits en oöverstiglig skiljemur!

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِيْنَ
وَيَقُوْلُوْنَ حِجْرًا مَّحْجُوْرًا ﴿٢٣﴾

24. Och Vi skall vända Oss mot arbetet de utförde och Vi skall förvandla det till fint stoft som strös omkring.

وَقَدِمْنَآ اِلٰى مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبَآءً
مَّنْثُوْرًا ﴿٢٤﴾

25. På den dagen kommer Himlens invånare att ha det bättre ställt beträffande (sin) vistelseort, och bättre ställt när det gäller (sin) viloplats.

اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَّاَحْسَنُ
مَقِيْلًا ﴿٢٥﴾

26. Och på den dagen när himlen skall ha brustit itu med molnen (hängande över den,) och änglarna skall ha skickats ner i stora antal —

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَآءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ
تَنْزِيْلًا ﴿٢٦﴾

27. på den dagen skall det sanna Konungadömet tillhöra den Nåderike (Guden;) och det skall bli en svår dag för de icke troende.

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذِ ࣙالْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ۗ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكٰفِرِيْنَ عَسِيْرًا ﴿٢٧﴾

28. På den dagen kommer syndaren att bita sig i händerna (och) säga: O, om jag ändå hade följt en väg tillsammans med Sändebudet!

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ
مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا ﴿٢٨﴾

29. O ve mig! Om jag ändå aldrig hade tagit en sådan till vän!

يٰوَيْلَتٰى لَيْتَنِيْ لَمْ اَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيْلًا ﴿٢٩﴾

30. Han ledde mig bort från Påminnelsen efter det att den hade kommit till mig. Och Satan överger alltid människan (i nödens stund.)

لَقَدْ اَضَلَّنِيْ عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَآءَنِيْ ؕ وَكَانَ
الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسَانِ خَذُوْلًا ﴿٣٠﴾

31. Och Sändebudet kommer att säga: O min Herre, mitt folk behandlade sannerligen denna Qur'an (som något) förkastligt.

وَقَالَ الرَّسُوْلُ يٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوْا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُوْرًا ﴿٣١﴾

32. Sålunda gjorde Vi för varje Profet, en fiende från syndarna (i led) och din Herre är tillräcklig som Vägledare och Hjälpare.

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِيْنَ ؕ وَكَفٰى
بِرَبِّكَ هَادِيًا وَّنَصِيْرًا ﴿٣٢﴾

33. Och de som icke tror säger: Varför uppenbarades icke hela Qur'anen på en gång för honom? (Vi har uppenbarat den) på detta sätt så att Vi kan styrka ditt hjärta med den. Och Vi har ordnat den i den bästa utformningen.

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ جُمْلَةً
وَّاحِدَةً ۚ كَذٰلِكَ ۚ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنٰهُ
تَرْتِيْلًا ﴿٣٣﴾

34. Och de kommer icke till dig med en invändning utan att Vi förser dig med sanningen och en utmärkt förklaring.

وَلَا يَاْتُوْنَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ
تَفْسِيْرًا ﴿٣٤﴾

35. De som kommer att samlas till Helvetet på sina ansikten — de kommer att vara i den värsta belägenheten och mest avlägsna från den (rätta) vägen.

اَلَّذِيْنَ يُحْشَرُوْنَ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ ۙ اُولٰٓئِكَ
شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿٣٥﴾

36. Vi gav Moses Boken och förordnade hans broder Aron tillsammans med honom som (hans) medhjälpare.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهٗٓ اَخَاهُ هٰرُوْنَ
وَزِيْرًا ﴿٣٦﴾

37. Och Vi sade (till dem:) Gå båda två till folket som har förkastat Våra Tecken; sedan förintade Vi dem fullständigt.

فَقُلْنَا اذْهَبَآ اِلَى الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ فَدَمَّرْنٰهُمْ
تَدْمِيْرًا ﴿٣٧﴾

38. Och Noaks folk, när de förkastade Sändebuden dränkte Vi dem och Vi gjorde dem till ett Tecken för mänskligheten. Och Vi har berett ett smärtsamt straff för syndarna.

وَقَوْمَ نُوْحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغْرَقْنٰهُمْ وَجَعَلْنٰهُمْ
لِلنَّاسِ اٰيَةً ؕ وَاَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٣٨﴾

39. Och (Vi förintade) 'Ad och Thamud och

وَّعَادًا وَّثَمُوْدَاۡ وَاَصْحٰبَ الرَّسِّ وَقُرُوْنًاۢ بَيْنَ ذٰلِكَ

Källans folk och många släktled mellan dem.

كَثِيرًا ﴿٣٩﴾

40. Och till var och en framställde Vi exempel; och var och en förintade Vi fullständigt.

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٤٠﴾

41. Och dessa (Makkah-invånare) måste ha besökt staden över vilken ett ont regn föll. Har de icke sett den? Nej, de förväntar sig att icke bli uppresta (efter döden.)

وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ
أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤١﴾

42. Och när de ser dig, driver de bara med dig, (och säger): Vad! Är detta den, som Allah har sänt som Sändebud?

وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي
بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤٢﴾

43. Han hade nästan lett oss bort från våra gudar, om vi icke hade hållit stadigt fast vid dem. Och de skall veta, när de ser straffet, vem som är mest avlägsen från den (rätta) vägen.

إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا
وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ
سَبِيلًا ﴿٤٣﴾

44. Har du sett den som tar sitt eget onda begär till gud? Kan du vara en väktare över honom?

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٤﴾

45. Tror du att de flesta av dem hör eller förstår? De är lika kreatur — nej, de är värre (än kreatur) i (sitt) uppförande.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ
هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٥﴾ ع

46. Ser du icke hur din Herre förlänger skuggan? Och om Han hade behagat kunde han ha gjort den stillastående. Då gör Vi solens (position) till angivare av den.

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ
سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٦﴾

47. Sedan drar Vi in den mot Oss Själva, och drar in litet i sänder.

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٧﴾

48. Och det är Han Som har gjort natten till ett täckelse för er, och (Som har gjort sömnen) till vila, och Han har gjort dagen till att gå upp på (och arbeta.)

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا
وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٨﴾

49. Och det är Han Som sänder vindarna som glada nyheter före Sin barmhärtighet, och Vi sänder ner rent vatten från molnen,

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٩﴾

50. så att Vi därigenom kan ge liv åt ett dött land, och ge att dricka till Vår skapelse — boskap och människor i stora antal.

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا
وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٥٠﴾

51. Och Vi har framställt (Qur'anen) för dem på olika sätt så att de kan ta sig i akt, men de flesta människor ville förkasta allt utom otro.

52. Om Vi hade velat kunde Vi förvisso ha upprest en Varnare i varje stad,

53. så lyd icke de icke troende och kämpa emot dem (genom Qur'anen med) en mäktig kamp.

54. Och det är Han Som har låtit de två haven flyta, det här välsmakande (och) sött och det där salt (och) beskt; och mellan dem har Han placerat en barriär och en oöverstiglig skiljevägg.

55. Och det är Han som har skapat människan från vatten, och har gjort släktingar till henne genom hennes avkomma och släktingar genom äktenskap; och din Herre är Allsmäktig.

56. Och bredvid Allah tillber de det som varken kan gagna eller skada dem. Och den icke troende är alltid motståndare mot sin Herres (avsikter.)

57. Och Vi har icke sänt dig utom som en glädjebudbärare och en Varnare.

58. Säg: Jag ber er icke om någon ersättning för det, utom att vem som så väljer kan ta en väg (som leder) till sin Herre.

59. Och lita på den (Ende, Som är) Alltid Levande (och Som är Upphovet till allt liv, och) Som icke dör, och prisa (Honom) med Hans lovprisning. Och Han är tillräcklig som Kännaren av Sina tjänares synder,

60. Han Som skapade himlarna och jorden och allt som är emellan dem i sex perioder, sedan satte Han Sig stadigt på Tronen. — Den Nåderike (Guden!) Fråga du då en som vet beträffande Honom.

61. Och när det sägs till dem: Underkasta er den Nåderike (Guden,) säger de: Och vem är den Nåderike (Guden?) Skall vi underkasta oss vad helst du ber oss? Och det ökar deras motvilja.

62. Välsignad vare Han Som har gjort byggnader (av stjärnor) i himlen och har pla-

وَلَقَدْ صَرَّفْنٰهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوْا ۖ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ
النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿٥١﴾
وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيْرًا ﴿٥٢﴾
فَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِيْرًا ﴿٥٣﴾
وَهُوَ الَّذِيْ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَّ
هٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۚ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَّحِجْرًا
مَّحْجُوْرًا ﴿٥٤﴾
وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهٗ نَسَبًا
وَّصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيْرًا ﴿٥٥﴾
وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا
يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّهٖ ظَهِيْرًا ﴿٥٦﴾
وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴿٥٧﴾
قُلْ مَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَآءَ اَنْ
يَّتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿٥٨﴾
وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِيْ لَا يَمُوْتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهٖ ۚ
وَكَفٰى بِهٖ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًا ﴿٥٩﴾
الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ
اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚ اَلرَّحْمٰنُ فَسْـَٔلْ بِهٖ
خَبِيْرًا ﴿٦٠﴾
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا وَمَا الرَّحْمٰنُ ۗ
اَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُوْرًا ﴿٦١﴾ السجدة
تَبٰرَكَ الَّذِيْ جَعَلَ فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّجَعَلَ فِيْهَا

cerat en Lampa (solen) däri (som framställer ljus) och en måne som reflekterar ljus.

63. Och det är Han Som har gjort natten och dagen, var och en följande på den andra, till nytta för den som önskar minnas, eller som önskar vara tacksam.

64. Och den Nåderike (Gudens sanna) tjänare är de som ödmjukt vandrar på jorden och när en okunnig tilltalar dem, undviker de dem behagfullt genom att säga: Frid!

65. och som tillbringar natten böjda (i bön) till marken och stående inför sin Herre,

66. och som säger: Vår Herre avvänd Helvetets straff från oss; ty dess straff är en synnerligen smärtsam plåga,

67. det är sannerligen ont som viloplats och som vistelseort.

68. Och de som varken slösar eller knusslar när de ger ut, utan väljer en medelväg,

69. och de som icke åkallar någon annan gud bredvid Allah, icke heller dräper en person, dräpandet av vilken Allah har förbjudit utom för en rättvis sak, icke heller begår äktenskapsbrott — och den som gör det skall möta straffet för (sin) synd,

70. för honom skall straffet fördubblas på Uppståndelsens Dag, och han kommer att förbli däri vanärad,

71. utom de som ångrar sig och tror och gör rättfärdiga handlingar ty för dessa kommer Allah att omändra deras onda gärningar till goda, och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

72. Och de som ångrar sig och gör rättfärdiga gärningar, och verkligen vänder sig till Allah med (sann) ånger,

73. och de som icke bär falskt vittnesbörd,

سِرَٰجًا وَقَمَرًا مُّنِيرًا ﴿٦٢﴾
وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ
أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٣﴾
وَعِبَادُ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى ٱلْأَرْضِ هَوْنًا
وَإِذَا خَاطَبَهُمُ ٱلْجَٰهِلُونَ قَالُوا۟ سَلَٰمًا ﴿٦٤﴾
وَٱلَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَٰمًا ﴿٦٥﴾
وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ
إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٦﴾
إِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٧﴾
وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَنفَقُوا۟ لَمْ يُسْرِفُوا۟ وَلَمْ يَقْتُرُوا۟ وَكَانَ
بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٨﴾
وَٱلَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِى حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٩﴾
يُضَٰعَفْ لَهُ ٱلْعَذَابُ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِۦ
مُهَانًا ﴿٧٠﴾
إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَٰلِحًا فَأُو۟لَٰٓئِكَ
يُبَدِّلُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِهِمْ حَسَنَٰتٍ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿٧١﴾
وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَإِنَّهُۥ يَتُوبُ إِلَى ٱللَّهِ
مَتَابًا ﴿٧٢﴾
وَٱلَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ ٱلزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا۟ بِٱللَّغْوِ

och när de passerar något förgängligt, går de förbi med värdighet;

مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٣﴾

74. och de, som när de påminns om sin Herres Tecken, icke faller ner döva och blinda därvid,

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا
صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٤﴾

75. och de som säger: Vår Herre skänk oss våra ögons välbehag från våra hustrur och barn, och gör oss till en förebild för de rättfärdiga.

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَ
ذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٥﴾

76. Det är sådana som kommer att belönas med hedersrummet (i Paradiset,) för att de var ståndaktiga, och de kommer att tagas emot däri med hälsning och frid,

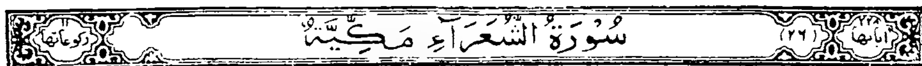
أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا
تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٦﴾

77. förblivande däri. Utmärkt är den som viloplats och som vistelseort.

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٧﴾

78. Säg (till de icke troende:) Utom för er bön (till Honom) skulle min Herre icke (alls) bry sig om er. Men (nu när ni har förkastat (Hans Budskap kommer Hans straff) att drabba er.

قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٨﴾ ع

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Ta Sin Mim. (Renhetens Herre, Du All-Hörande, Värdighetens Herre).

3. Detta är verser i den Bok som gör (ting) tydliga.

4. Måhända kommer du att sörja dig till döds för att de icke tror.

5. Om Vi behagar kan Vi sända ned ett Tecken från himlen till dem, så att deras nackar kommer att buga sig ner inför det.

6. Och det kommer icke en ny Påminnelse till dem från den Nåderike (Guden,) utan att de vänder sig bort från den.

7. De har sannerligen behandlat den som en lögn men snart kommer nyheterna att nå dem om det vilket de gjorde narr av.

8. Ser de icke jorden, hur många av varje ädel art har Vi icke låtit växa därpå?

9. I det finns det sannerligen ett Tecken; men de flesta av dessa ville icke tro.

10. Och din Herre — Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

11. Och (kom ihåg) när din Herre kallade Moses (och anvisade honom:) Gå till det felande folket —

12. Faraos folk. Vill de icke frukta (Gud?)

13. Han sade: Min Herre, jag fruktar att de kommer att förkasta mig;

14. och mitt bröst är betryckt och min tunga talar icke flytande, så sänd (ord) till Aron (också,)

15. och jag står till svars inför dem för en anklagelse så jag fruktar att de kommer att döda mig.

16. (Gud) sade: Det skall icke ske, gå ni båda med Våra Tecken, Vi är med er och hör (era böner.)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
طٰسٓمّٓ ﴿٢﴾
تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٣﴾
لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ اَلَّا يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٤﴾
اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ
اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خٰضِعِيْنَ ﴿٥﴾
وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا
كَانُوْا عَنْهُ مُعْرِضِيْنَ ﴿٦﴾
فَقَدْ كَذَّبُوْا فَسَيَاْتِيْهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٧﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيْمٍ ﴿٨﴾
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩﴾
وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠﴾ ع
وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ مُوْسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١١﴾
قَوْمَ فِرْعَوْنَ ؕ اَلَا يَتَّقُوْنَ ﴿١٢﴾
قَالَ رَبِّ اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ﴿١٣﴾
وَيَضِيْقُ صَدْرِيْ وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِيْ فَاَرْسِلْ اِلٰى
هٰرُوْنَ ﴿١٤﴾
وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْۢبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ﴿١٥﴾
قَالَ كَلَّا ۚ فَاذْهَبَا بِاٰيٰتِنَآ اِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُوْنَ ﴿١٦﴾

17. Så gå till Farao och säg: Vi är Sändebuden från världarnas Herre,

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿١٧﴾

18. (för att säga till dig) att sända Israels Barn med oss.

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ ﴿١٨﴾

19. (Farao) sade: (O Moses,) uppfostrade vi dig icke bland oss som barn? Och du bodde hos oss under (många) år av ditt liv,

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَّلَبِثْتَ فِينَا مِنْ
عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٩﴾

20. och du begick det dåd du begått, och du är (en) av de otacksamma.

وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٢٠﴾

21. Moses sade: Jag gjorde det då (av misstag,) och jag var i ett förvirrat sinnestillstånd,

قَالَ فَعَلْتُهَآ إِذًا وَّأَنَا مِنَ الضَّآلِّينَ ﴿٢١﴾

22. så jag flydde från dig när jag fruktade dig; sedan gav min Herre mig (en rättvis) dom och gjorde mig till (ett) av Sändebuden.

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَّجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٢﴾

23. Och denna ynnest (att uppfostra mig som barn,) vilken du (nu) förebrår mig med, (visar du fram) den emot att du har förslavat Israels Barn?

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتَّ بَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ ﴿٢٣﴾

24. Farao sade: Och vad är världarnas Herre?

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعٰلَمِينَ ﴿٢٤﴾

25. (Moses) sade: Herren över himlarna och jorden och allt det som är mellan de två, om du vill tro.

قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِنْ كُنْتُمْ
مُّوقِنِينَ ﴿٢٥﴾

26. (Farao) sade till dem runt omkring honom: Hör ni icke?

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُٓ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٦﴾

27. (Moses) sade: Er Herre och fordom era fäders Herre.

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٧﴾

28. (Farao) sade: Detta ert Sändebud som har utsänts till er är helt förvisst en galning.

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِيٓ أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٨﴾

29. (Moses) sade: Herren över Öst och Väst och allt som är mellan de två, om ni bara har förnuft.

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

30. (Farao) sade: Om du tar dig en annan gud än mig, kommer jag säkerligen att kasta dig i fängelse.

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ
الْمَسْجُونِينَ ﴿٣٠﴾

31. (Moses) sade: Vad, även fastän jag skaffar dig något som är uppenbart?

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

32. (Farao) sade: Visa det då, om du talar sanning.

قَالَ فَأْتِ بِهِٓ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٣٢﴾

33. Så Moses kastade ner sin stav, och se! Den var en orm helt synlig.

فَأَلْقٰى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

34. Och han sträckte ut sin hand och tänk! Den var vit för åskådarna.

ونزع يده فاذا هي بيضاء للنظرين ﴿٣٤﴾

35. (Farao) sade till ledarna runt omkring sig: Detta är säkerligen en skicklig trollkarl,

قال للملا حوله ان هذا لسحر عليم ﴿٣٥﴾

36. han försöker driva ut er ur ert eget land genom sitt trolleri. Vad råder ni nu till?

يريد ان يخرجكم من ارضكم بسحره فماذا تامرون ﴿٣٦﴾

37. De sade: För bort honom och hans broder för (ett tag,) och sänd in härolder i staden,

قالوا ارجه واخاه وابعث في المداين حشرين ﴿٣٧﴾

38. vilka skall hämta varje skicklig och slug häxmästare åt dig.

ياتوك بكل سحار عليم ﴿٣٨﴾

39. Så trollkarlar samlades tillsammans vid den avtalade tiden på den fastställda dagen,

فجمع السحرة لميقات يوم معلوم ﴿٣٩﴾

40. och det sades till folket: Vill ni också samla ihop er?

وقيل للناس هل انتم مجتمعون ﴿٤٠﴾

41. Så att ni kan följa häxmästarna om de är segrare?

لعلنا نتبع السحرة ان كانوا هم الغلبين ﴿٤١﴾

42. Och när häxmästarna kom, sade de till Farao: Skall vi få en belöning om vi är segrarna?

فلما جاء السحرة قالوا لفرعون اين لنا لاجرا ان كنا نحن الغلبين ﴿٤٢﴾

43. Han sade: Ja, och då kommer ni förvisso att vara bland mina gunstlingar.

قال نعم وانكم اذا لمن المقربين ﴿٤٣﴾

44. Moses sade till dem: Kasta (nu) vad ni har att kasta.

قال لهم موسى القوا ما انتم ملقون ﴿٤٤﴾

45. Så de kastade ner sina rep och sina stavar och sade: Vid Faraos ära, det är säkerligen vi som kommer att vinna.

فالقوا حبالهم وعصيهم وقالوا بعزة فرعون انا لنحن الغلبون ﴿٤٥﴾

46. Sedan kastade Moses ner sin stav, och se! Den svalde allt det som de hade tillverkat.

فالقى موسى عصاه فاذا هي تلقف ما يافكون ﴿٤٦﴾

47. Därpå drevs häxmästarna till att ödmjukt falla till (jorden,)

فالقي السحرة سجدين ﴿٤٧﴾

48. de sade: Vi tror på världarnas Herre,

قالوا امنا برب العلمين ﴿٤٨﴾

49. Moses och Arons Herre.

رب موسى وهرون ﴿٤٩﴾

50. (Farao) sade: Ni har trott på honom innan jag gav er tillstånd. Han är sannerligen er ledare som har lärt er trolleri. Men ni skall veta (konsekvenserna av det.) Jag kommer högst troligen att hugga av era händer och era

قال امنتم له قبل ان اذن لكم انه لكبيركم الذي علمكم السحر فلسوف تعلمون لاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف ولاصلبنكم

fötter på grund av er olydnad och jag kommer högst troligen att korsfästa er alla.

51. De sade: (Det kan) icke skada (oss); vi skall återvända till vår Herre,

52. vi hoppas att vår Herre skall förlåta oss våra synder eftersom vi är de första bland de troende.

53. Och Vi uppenbarade för Moses, (och anvisade honom:) För bort Mina tjänare om natten, ni kommer säkerligen att bli förföljda.

54. Och Farao sände in härolder i staden (som kungjorde:)

55. Dessa är en liten skara

56. ändå har de förolämpat oss,

57. och vi är en hel hop (fullt beredda och) påpassliga.

58. Så Vi körde bort dem från trädgårdar och källor,

59. och rikedomar och en hedervärd boning.

60. Sålunda (var det;) och Vi gav dem som arvslott till Israels Barn.

61. Och (Faraos härskaror) förföljde och hann upp dem i soluppgången.

62. Och när de två härarna kom till synes förvarandra sade Moses följeslagare: Vi är förvisso upphunna.

63. Aldrig, sade han, Min Herre är med mig, Han kommer att vägleda mig (i säkerhet.)

64. Då uppenbarade Vi för Moses: Slå på havet med din stav. Därvid delade det sig och varje del såg ut som en jättelik vall.

65. Och Vi lät de andra dra närmare.

66. Och Vi räddade Moses och dem som var med honom.

67. Sedan dränkte Vi de andra.

68. I detta finns det sannerligen ett Tecken; men de flesta av dessa ville icke tro.

69. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّا نَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَن كُنَّا أَوَّلَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ﴿٥٣﴾

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٤﴾

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٥﴾

وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٦﴾

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ﴿٥٧﴾

فَأَخْرَجْنَاهُم مِّن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٨﴾

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٩﴾

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦٠﴾

فَأَتْبَعُوهُم مُّشْرِقِينَ ﴿٦١﴾

فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٣﴾

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِب بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ
فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٤﴾

وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ ﴿٦٥﴾

وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٦﴾

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٧﴾

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٩﴾

70. Och läs upp Abrahams historia för dem.

71. När han sade till sin fader och till sitt folk: Vad dyrkar ni?

72. De sade: Vi dyrkar avgudar, och vi skall fortsätta med att vara dem tillgivna.

73. Han sade: Hör de er när ni kallar (på dem?)

74. Eller gagnar eller skadar de (er?)

75. De sade: (Icke så,) men vi fann våra fäder göra sammaledes.

76. (Abraham) sade: Vet ni att dessa som ni har tillbett —

77. ni och era fäder före (er,)

78. de är alla fiender till mig, men (det är) världarnas Herre,

79. Som har skapat mig, och det är Han Som vägleder mig,

80. och Som ger mig föda och ger mig att dricka,

81. och när jag blir sjuk, är det Han Som återger mig hälsan,

82. och Som kommer att låta mig dö, och sedan återuppväcka mig till livet igen,

83. och Som, hoppas jag, kommer att förlåta mig mina fel på Domens Dag,

84. min Herre skänk mig vishet och förena mig med de rättfärdiga,

85. och skänk mig sant (och varaktigt) rykte i eftervärlden,

86. och gör mig till en av arvtagarna till Välsignade (Paradisets) Trädgård,

87. och förlåt min fader, ty han är bland de vilsefarna,

88. och vanära mig icke på den dag då de kommer att uppväckas,

89. den dag när förmögenhet och söner icke skall hjälpa,

90. utom för den som kommer till Allah med ett sunt hjärta.

91. Och Himlen skall föras nära de rättfärdiga.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرٰهِيمَ ﴿٧٠﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧١﴾

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عٰكِفِينَ ﴿٧٢﴾

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٣﴾

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٤﴾

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٥﴾

قَالَ أَفَرَءَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٦﴾

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٧﴾

فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِينَ ﴿٧٨﴾

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٩﴾

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٨٠﴾

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨١﴾

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨٢﴾

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٣﴾

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصّٰلِحِينَ ﴿٨٤﴾

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٥﴾

وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٦﴾

وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٧﴾

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٨﴾

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٩﴾

إِلَّا مَنْ أَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٩٠﴾

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩١﴾

92. Och Helvetet skall förläggas inom fullt synhåll för dem som har irrat vilse.

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغٰوِينَ ﴿٩٢﴾

93. Och det kommer att sägas till dem: Var är de som ni tillbad

وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٣﴾

94. bredvid Allah? Kan de hjälpa er eller hjälpa sig (själva?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٤﴾

95. Sedan kommer de att kastas huvudstupa ditin, de och de som har irrat vilse,

فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوٗنَ ﴿٩٥﴾

96. och Iblis härskaror, alla tillsammans.

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٦﴾

97. Medan de disputerar med varandra däri kommer de att säga:

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٧﴾

98. Vid Allah, vi svävade i uppenbar villfarelse,

تَاللّٰهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلٰلٍ مُبِينٍ ﴿٩٨﴾

99. när vi ansåg er vara likvärdiga med världarnas Herre,

إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٩٩﴾

100. och ingen vilseledde oss utom de skyldiga,

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿١٠٠﴾

101. och (nu) har vi inga medlare,

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠١﴾

102. och icke heller någon kär vän,

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠٢﴾

103. om vi bara kunde återvända (till världen) så skulle vi vara bland de troende!

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. I detta finns det sannerligen ett Tecken, men de flesta av dessa ville icke tro.

إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۚ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

105. Och din Herre — Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٥﴾

106. Noaks folk behandlade Sändebuden som lögnare,

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٦﴾

107. när deras broder Noak sade till dem: Vill ni icke vara Gudfruktiga?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Jag är förvisso ett Sändebud till er, trogen (mitt) förtroende,

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٨﴾

109. så frukta Allah och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٠٩﴾

110. och jag ber er icke om någon belöning för det. Min belöning finns bara hos världarnas Herre,

وَمَا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلٰى
رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿١١٠﴾

111. så frukta Allah och lyd mig.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١١١﴾

112. De sade: Skall vi tro på dig, när det är de uslaste (av oss) som följer dig?

قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١٢﴾

113. Han sade: Och vilken kännedom har jag beträffande det som de har gjort?

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٣﴾

114. Deras räkenskaper finns bara hos min Herre, om ni bara visste

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٤﴾

115. och jag tänker icke köra iväg de troende,

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾

116. jag är endast en Varnare.

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١١٦﴾

117. De sade: Om du icke avstår O Noak, skall du förvisso bli stenad till döds.

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٧﴾

118. Han sade: Min Herre, mitt folk har behandlat mig som en lögnare,

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٨﴾

119. döm därför Du avgörande mellan mig och dem, och rädda mig och de troende som är med mig.

فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

120. Så Vi räddade honom och dem som var med honom i den fullastade Arken.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٢٠﴾

121. Efter det dränkte Vi sedan dem som blev kvar.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢١﴾

122. I detta finns det sannerligen ett Tecken, men de flesta av dem ville icke tro.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

123. Och din Herre — Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٣﴾

124. 'Ads (stam) förkastade Sändebuden,

كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

125. när deras broder Hud sade till dem: Vill ni icke frukta Gud?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Jag är förvisso ett Sändebud till er, trogen (mitt) förtroende,

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٦﴾

127. så frukta Allah, och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٧﴾

128. och jag ber er icke om någon belöning för det. Min belöning finns bara hos världarnas Herre,

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٨﴾

129. bygger ni monument på varje högt ställe och söker förgänglig ära?

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٩﴾

130. Och reser ni palats som om ni kommer att leva för evigt?

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٣٠﴾

131. Och när ni bär hand (på någon,) bär ni hand som tyranner?

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣١﴾

132. Så frukta Allah och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٣٢﴾

133. och frukta Honom Som har hjälpt er med allt ni vet,

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٣﴾

134. Han har hjälpt er med boskap och söner,

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٤﴾

135. och (Paradisets) Trädgårdar och källor,

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٥﴾

136. jag fruktar sannerligen en förskräcklig dags straff för er.

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٦﴾

137. De sade: Det gör det samma för oss vare sig du förmanar (oss) eller icke är bland dem som förmanar,

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٧﴾

138. detta är ingenting annat än forntida folks vana,

إِنْ هَٰذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٨﴾

139. och vi skall icke bli straffade.

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٩﴾

140. Så de förkastade honom och Vi förintade dem. I det finns det sannerligen ett Tecken, men de flesta av dessa ville icke tro.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

141. Och dinHerre, — Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige

ع وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤١﴾

142. Thamuds (stam) förkastade (också) Sändebuden,

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٢﴾

143. när deras broder Salih sade till dem: Vill ni icke vara på er vakt mot det (onda?)

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٣﴾

144. Jag är förvisso ett Sändebud till er, trogen (mitt) förtroende,

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٤﴾

145. så frukta Allah och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٤٥﴾

146. och jag ber icke om någon belöning för det. Min belöning finns bara hos världarnas Herre,

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٦﴾

147. (tror ni att) ni kommer att lämnas säkra bland de ting (som ni har) här,

أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ ﴿١٤٧﴾

148. bland (Paradisets) Trädgårdar och källor,

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٨﴾

149. och sädesfält och dadelpalmer med (tunga) frökapslar nära att brista?

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٩﴾

150. Och ni högg ut hus i bergen, uppblåsta (över er storhet,)

وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ﴿١٥٠﴾

151. så frukta Allah och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٥١﴾

152. och lyd icke kommandot från dem som överskrider gränserna,

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥٢﴾

153. och som anstiftar ofrid på jorden och som icke främjar ordning (och trygghet.)

154. De sade: Du är ingenting annat än en av de förhäxade,

155. du är bara en människa lik oss. Så visa ett Tecken om du är bland de sannfärdiga.

156. Han sade: Här är en honkamel, hon har (sin) tur att dricka och ni har (er) tur att dricka på en fastställd dag,

157. och vidrör henne icke med ont, så att icke en fruktansvärd dags straff hinner upp er.

158. Men de skar av hennes hälsenor, och sedan blev de ångerfulla.

159. Så straffet hann upp dem. I det finns det verkligen ett Tecken, men de flesta av dessa ville icke tro.

160. Och din Herre — Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige

161. Lots folk förkastade Sändebuden,

162. när deras broder Lot sade till dem: Vill ni icke frukta (Gud?)

163. Jag är förvisso ett Sändebud till er, trogen (mitt) förtroende,

164. så frukta Allah och lyd mig.

165. Och jag ber er icke om någon belöning för det. Min belöning finns bara hos världarnas Herre,

166. går ni, av alla skapade varelser, till män?

167. Och lämnar era hustrur, som Allah har skapat för er? Nej, ni är ett folk som överskrider (alla gränser.)

168. De sade: Om du icke upphör, O Lot, kommer du förvisso att bli förvisad.

169. Han sade: Jag hatar helt visst ert uppförande.

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٣﴾
قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٤﴾
مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٥﴾
قَالَ هَٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ
مَعْلُومٍ ﴿١٥٦﴾
وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٧﴾
فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ ﴿١٥٨﴾
فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٩﴾
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ ع ٨ ٩ ١٢
كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦١﴾
إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦٢﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٣﴾
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٦٤﴾
وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾
أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٦﴾
وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٧﴾
قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٨﴾
قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٩﴾

170. Min Herre, bevara mig och min familj från det de gör.

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ١٧٠

171. Så Vi räddade honom och hans familj, (dem alla,)

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ١٧١

172. utom en gammal kvinna, bland dem som stannade kvar.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ١٧٢

173. Sedan förintade Vi de andra.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ١٧٣

174. Och Vi lät ett regn falla över dem, och förfärligt var det regn som föll över dem som var varnade.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ١٧٤

175. I det finns det sannerligen ett Tecken, men de flesta av dessa ville icke tro.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ١٧٥

176. Och din Herre — Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٧٦

177. Skogens folk förkastade Sändebuden,

كَذَّبَ أَصْحَابُ لْئَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ١٧٧

178. när Shu'aib sade till dem: Vill ni icke frukta (Gud?)

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٧٨

179. Jag är förvisso ett Sändebud till er, trogen (mitt) förtroende.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ١٧٩

180. Så frukta Allah och lyd mig.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٨٠

181. Och jag bad er icke om någon belöning för det. Min belöning finns bara hos världarnas Herre,

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٨١

182. Ge fullt mått, och var icke av dem som ger mindre,

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ١٨٢

183. och väg med en sann våg,

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ١٨٣

184. och förminska icke folks mått för dem, och vandra icke heller omkring på jorden och anstifta ofrid,

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ١٨٤

185. och frukta Honom Som skapade er och de tidigare folken.

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ١٨٥

186. De sade: Du är ingenting annat än en förhäxad person,

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ١٨٦

187. och du är bara en människa lik oss, och vi tror att du är en lögnare,

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ١٨٧

188. så låt bitar ur skyn falla på oss, om du är sannfärdig.

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ١٨٨

189. Han sade: Min Herre vet bäst vad ni gör.

190. Så de förkastade honom. Sedan hann en överskuggande dyster dags straff upp dem. Det var sannerligen en fruktansvärd dags straff.

191. I det finns det sannerligen ett Tecken, men de flesta av dessa ville icke tro.

192. Och din Herre — Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

193. Och denna (Qur'an) är sannerligen en uppenbarelse från alla världarnas Herre.

194. Anden, trogen sitt förtroende, har sänkts ned med den

195. över ditt hjärta, på det att du måtte vara en Varnare,

196. på rent och klart arabiskt språk.

197. Och den är förvisso (nämnd) i de tidigare folkens Skrifter.

198. Och är det icke ett (tillräckligt) Tecken för dem att de lärde bland Israels Barn vet det?

199. Och om Vi hade sänt ned den till en av främlingarna (icke-araberna,)

200. och han hade läst den för dem, skulle de aldrig ha trott på den.

201. Sålunda har Vi låtit (otro) träda in i de syndigas hjärtan.

202. De kommer icke att tro på den förrän de ser det plågsamma straffet

203. som plötsligt skall komma över dem, när de icke är medvetna om (det.)

204. Och de kommer att säga: Skall vi ges uppskov?

205. Vad! Söker de att skynda på Vårt straff?

206. Vad tror du att, om Vi låter dem njuta av (denna världens) goda ting i åratal,

207. sedan kommer (det straffet) till dem, som de är lovade,

208. till vilken hjälp kommer det att vara för dem, som de (tilläts) njuta av?

قَالَ رَبِّيٓ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٩﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾ ع ١٤

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٣﴾

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾

عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٥﴾

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٦﴾

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٨﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾

فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٥﴾

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٦﴾

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٧﴾

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٨﴾

209. Och Vi förintade aldrig någon bygd utan att den hade (sina) Varnare.

210. (Så att) de kan bli förmanade, och Vi är icke orättvisa.

211. Och de onda har icke hämtat ner den,

212. den varken passar dem eller de har makt (att framställa den.)

213. De är förvisso avstängda från att lyssna (till det Gudomliga Ordet.)

214. Åkalla därför icke någon annan gud bredvid Allah, så att du icke blir (en) av dem som är bestraffade,

215. och varna dina närmaste släktingar,

216. och sänk din (barmhärtighets) vinge över troende som följer dig.

217. Om de sedan är olydiga mot dig, säg: Jag tillbakavisar allt samband med det ni gör.

218. Och sätt din lit till den Mäktige, den Barmhärtige,

219. Som ser dig när du står (i Bön,)

220. och (som ser) dina rörelser bland dem som ödmjukt kastar sig till marken inför Allah.)

221. Han är sannerligen den All-hörande, den All-Vetande.

222. Skall jag upplysa er om över vilka de onda stiger ner?

223. De stiger ner över varje lögnaktig syndare.

224. De sträcker sina öron (mot himlen,) och de flesta av dem är lögnare.

225. Och (när det gäller) poeterna — det är de vilsefarna som följer dem.

226. Ser du icke hur de planlöst vandrar omkring i varje dal,

227. och att de säger vad de icke gör?

228. Utom de som tror och gör rättfärdiga gärningar, och kommer ihåg Allah flitigt, och försvarar sig efter det att de har gjorts orätt. Och syndarna skall snart få veta till vilken återvändsplats de skall återvända till.

وَمَآ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُوْنَ ﴿٢٠٩﴾
ذِكْرٰى وَمَا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٢١٠﴾
وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢١١﴾
وَمَا يَنْبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٢١٢﴾
إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُوْلُوْنَ ﴿٢١٣﴾
فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ مِنَ الْمُعَذَّبِيْنَ ﴿٢١٤﴾
وَأَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْأَقْرَبِيْنَ ﴿٢١٥﴾
وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١٦﴾
فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢١٧﴾
وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٢١٨﴾
الَّذِيْ يَرٰىكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ﴿٢١٩﴾
وَتَقَلُّبَكَ فِي السّٰجِدِيْنَ ﴿٢٢٠﴾
إِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٢٢١﴾
هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢٢٢﴾
تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيْمٍ ﴿٢٢٣﴾
يُلْقُوْنَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كٰذِبُوْنَ ﴿٢٢٤﴾
وَالشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوٗنَ ﴿٢٢٥﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِيْ كُلِّ وَادٍ يَّهِيْمُوْنَ ﴿٢٢٦﴾
وَأَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ مَا لَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٢٢٧﴾
إِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ
كَثِيْرًا وَّانْتَصَرُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا ۗ وَسَيَعْلَمُ
ع ١٥ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَّنْقَلِبُوْنَ ﴿٢٢٨﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Ta Sin (Renhetens Herre, Allt-Hörande Gud). Dessa är verser i Qur'anen och i en upplysande Bok,

طٰسٓ تِلْكَ اٰيٰتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُّبِيْنٍ ②

3. en vägledning och glada nyheter för dem som tror,

هُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ③

4. som förrättar Bönen och betalar Zakat och har en fast tro på det Tillkommande.

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ
بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ④

5. (När det gäller) de som icke tror på det Tillkommande, har Vi låtit deras gärningar (tyckas) dem vackra, så att de vandrar blint.

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ
فَهُمْ يَعْمَهُوْنَ ⑤

6. Det är de som skall få en svår plåga, och det är (endast) de som skall bli de största förlorarna i det Tillkommande.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ
هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ⑥

7. Du erhåller sannerligen Qur'anen från den Ende Vise, All-Vetande.

وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ عَلِيْمٍ ⑦

8. (Kom ihåg) när Moses sade till sin familj: Jag urskiljer en eld. Jag skall hämta er några nyheter (av stor betydelse) därifrån, eller också kommer jag att hämta er en flammande brand så att ni kan värma er.

اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِاَهْلِهٖٓ اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا سَاٰتِيْكُمْ
مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِيْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ
تَصْطَلُوْنَ ⑧

9. Så när han kom till den, kallades han av en röst: Välsignad är den som är i elden och även de runt omkring den, och lovprisad vare Allah, världarnas Herre,

فَلَمَّا جَآءَهَا نُوْدِيَ اَنْۢ بُوْرِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَ
مَنْ حَوْلَهَا ۭ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ⑨

10. o Moses, Jag är i sanning Allah, den Mäktige, den Vise,

يٰمُوْسٰٓى اِنَّهٗٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑩

11. kasta ner din stav. Och när han såg den röra sig som om den vore en orm, vände han om och drog sig undan och såg sig icke tillbaka, varpå Vi sade: O Moses, frukta icke. Jag är i sanning En i Vars närhet Sändebuden icke behöver hysa någon fruktan,

وَاَلْقِ عَصَاكَ ۭ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى
مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ۭ يٰمُوْسٰى لَا تَخَفْ اِنِّيْ لَا يَخَافُ
لَدَيَّ الْمُرْسَلُوْنَ ⑪

12. beträffande dem som syndar och sedan antar gott istället för ont, (mot dem) är Jag sannerligen Förlåtande, Barmhärtig,

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوْٓءٍ فَاِنِّيْ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾

13. och stick in din hand under din klädnad till ditt bröst, den skall komma fram vit utan ont. Detta är bland de nio Tecknen till Farao och hans folk, ty de är ett upproriskt folk.

وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ
سُوْٓءٍ فِيْ تِسْعِ اٰيٰتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ اِنَّهُمْ
كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿١٣﴾

14. Men när Våra syngivande Tecken kom till dem, sade de: Detta är uppenbar magi.

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ اٰيٰتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٤﴾

15. Och de förkastade dem felaktigt och uppstudsigt, medan deras själar var övertygade om deras (sanning.) Se då hur (ont) deras slut blev som handlade bedrägligt!

وَجَحَدُوْا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَآ اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَّعُلُوًّا
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٥﴾ ع ١٩

16. Och Vi gav kunskap till David och Salomon, och de sade: All lovprisning tillhör Allah, Som har upphöjt oss över många av Sina troende tjänare.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِيْ فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ
الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٦﴾

17. Och Salomon var arvinge till David. Och han sade: O ni människor, vi har fått lära oss fåglarnas språk och vi har försetts med alla (nödvändiga) ting åt oss. Detta är sannerligen (Guds) uppenbara nåd.

وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوٗدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَاُوْتِيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ
الْفَضْلُ الْمُبِيْنُ ﴿١٧﴾

18. Och till Salomon samlades hans härar de stora och de helt vanliga människorna och fåglar ihop, och de ordnades i särskilda avdelningar,

وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُوْدُهٗ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿١٨﴾

19. till dess att, när de kom till Naml-stammens dal, en Namlitiska sade: O ni Naml, träd in i era boningar så att icke Salomon och hans härskaror krossar er, fastän de icke vet.

حَتّٰٓى اِذَآ اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يّٰٓاَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوْا مَسٰكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ
وَجُنُوْدُهٗ وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٩﴾

20. Därpå log han, undrande över hennes ord och sade: Min Herre, giv att jag måtte vara tacksam (mot Dig) för Din ynnest som Du har skänkt över mig och över mina föräldrar, och att jag måtte göra sådana goda gärningar som kommer att behaga Dig, och ge mig, genom

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ
اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ
وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ

Din barmhärtighet, tillträde bland Dina rättfärdiga tjänare.

21. Och han överblickade fåglarna och sade: Hur kommer det sig att jag icke ser Hudhud? Är han (avsiktligt) frånvarande?

22. Jag kommer förvisso att straffa honom med ett strängt straff eller också kommer jag att dräpa honom, såvida han icke ger mig ett klart skäl (till sin frånvaro.)

23. Och han väntade icke länge (förrän Hudhud kom) och sade: Jag har fått kunskap om det som du icke har någon kännedom om; och jag har kommit till dig från Saba' med säkra budskap;

24. jag fann en kvinna regerande över dem, och hon har givits varje (nödvändig) sak och hon har en mäktig tron;

25. jag fann att hon och hennes folk tillbad solen istället för Allah och Satan har låtit deras gärningar synas dem vackra, och har således hindrat dem från den (rätta) vägen, så att de icke är rätt vägledda —

26. (och de envisas med att) de icke kommer att dyrka Allah, (fastän det är Han) Som för fram det i ljuset, vilket är dolt i himlarna och på jorden, och Som vet vad ni döljer och vad ni yppar (av era avsikter,)

27. Allah! Det finns ingen gud utom Han, den Mäktiga Tronens Herre.

28. (Därpå) sade (Salomon:) Vi skall se om du har talat sanning eller om du är en lögnare,

29. tag du med detta mitt brev och lägg det framför dem, drag dig sedan tillbaka från dem och se vilket (svar) de ger.

30. (Drottningen) sade: Ni hövdingar, ett ädelt brev har överlämnats till mig,

31. det är från Salomon och det lyder: I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn,

32. uppträd icke uppstudsigt mot mig utan kom till mig i underkastelse.

33. Hon sade: Ni hövdingar råd mig beträffande denna angelägenhet. Jag beslutar aldrig

فِيْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٠﴾
وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَآ اَرَى الْهُدْهُدَ
اَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِيْنَ ﴿٢١﴾
لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيْدًا اَوْ لَاَاذْبَحَنَّهٗٓ اَوْ
لَيَاْتِيَنِّيْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٢﴾
فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيْدٍ فَقَالَ اَحَطْتُّ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍۭ بِنَبَاٍ يَّقِيْنٍ ﴿٢٣﴾
اِنِّيْ وَجَدْتُّ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَاُوْتِيَتْ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَّلَهَا عَرْشٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٤﴾
وَجَدْتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُوْنَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيْلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٢٥﴾
اَلَّا يَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ﴿٢٦﴾
السجدة
اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٧﴾
قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٢٨﴾
اِذْهَبْ بِّكِتٰبِيْ هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ
فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٩﴾
قَالَتْ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّيْۤ اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتٰبٌ كَرِيْمٌ ﴿٣٠﴾
اِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣١﴾
اَلَّا تَعْلُوْا عَلَيَّ وَاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٢﴾ ع
قَالَتْ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُوْنِيْ فِيْۤ اَمْرِيْ مَا كُنْتُ

någon sak förrän ni har informerat mig om era åsikter.

34. De svarade: Vi har styrka och vi har stor skicklighet i krig, men det tillkommer dig att befalla, så besluta vad du skall befalla.

35. Hon sade: När kungarna går in i ett land förstör de det förvisso och gör de högsta av dess folk till de lägsta. Och så gör de alltid,

36. men jag tänker sända dem en gåva och vänta för att se vilket (svar) sändebuden för med sig tillbaka.

37. Så när (drottningens sändebud) kom till Salomon sade han: Dristar ni er att hjälpa mig med (er) rikedom? Men det som Allah har givit mig är bättre än det Han har givit er. Nej, ni är högmodiga över er gåva,

38. gå tillbaka till dem, ty Vi skall förvisso komma till dem med härar, mot vilka de icke kommer att ha någon (motståndskraft,) och vi skall driva dem vanärade (ut ur deras land,) och de kommer att bli ödmjukade.

39. Han sade: O ädle, vem av er kommer att hämta en avbild av hennes tron till mig innan de kommer och underkastar sig mig?

40. En kraftfull anförare bland fjällens invånare sade: Jag skall hämta den åt dig innan du slår läger; och jag äger sannerligen styrka nog till det (och jag är) trovärdig.

41. En som hade kunskap om boken (sade:) Jag skall hämta den åt dig på ett ögonblick innan ditt ädla sändebud återvänder till dig. Och när han såg den uppställd framför sig sade han: Detta är av Min Herres nåd, så att Han kan pröva om jag är tacksam eller otacksam. Och vem helst som är tacksam är tacksam (till gagn) för sin egen själ, men för vem helst som är otacksam, är min Herre Själv-Tillräcklig, Nåderik.

42. Han sade: Gör tronen (så vacker att den) får hennes egen tron att tyckas henne helt vanlig, (och) låt oss se om hon följer den rätta vägen eller om hon är (en) av dem som icke följer den rätta vägen.

قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْنِ ﴿٣٣﴾
قَالُوْا نَحْنُ اُولُوْا قُوَّةٍ وَّ اُولُوْا بَاْسٍ شَدِيْدٍ ۙ وَّ
الْاَمْرُ اِلَيْكِ فَانْظُرِيْ مَاذَا تَاْمُرِيْنَ ﴿٣٤﴾
قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً اَفْسَدُوْهَا وَ
جَعَلُوْٓا اَعِزَّةَ اَهْلِهَآ اَذِلَّةً ۚ وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٥﴾
وَاِنِّيْ مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنٰظِرَةٌ ۢ بِمَ يَرْجِعُ
الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣٦﴾
فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّوْنَنِ بِمَالٍ فَمَآ اٰتٰىنِۦَ
اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّآ اٰتٰىكُمْ ۚ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿٣٧﴾
اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ بِجُنُوْدٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَآ اَذِلَّةً وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٣٨﴾
قَالَ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَاْتِيْنِيْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ
يَّاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٩﴾
قَالَ عِفْرِيْتٌ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ
تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ ۚ وَاِنِّيْ عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِيْنٌ ﴿٤٠﴾
قَالَ الَّذِيْ عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ
قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ
قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ ۖ لِيَبْلُوَنِيْٓ ءَاَشْكُرُ اَمْ
اَكْفُرُ ۚ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ
فَاِنَّ رَبِّيْ غَنِيٌّ كَرِيْمٌ ﴿٤١﴾
قَالَ نَكِّرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَدِيْٓ اَمْ تَكُوْنُ
مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٤٢﴾

43. Och när hon kom, sades det (till henne): Är din tron lik denna? Hon svarade: Det är som om den vore densamma. Och vi hade givits kunskap före detta, och vi har redan underkastat oss.

44. Och det som hon brukade dyrka bredvid Allah avhöll henne (från att tro,) ty hon kom från ett icke troende folk.

45. Det sades till henne: Träd in i palatset. Och när hon såg det, trodde hon det var en stor vattenyta och hon blottade sina ben. (Salomon) sade: Det är ett palats jämnt belagt med glas. Hon sade: Min Herre, jag har sannerligen syndat mot min själ, och jag underkastar mig Allah, världarnas Herre, tillsammans med Salomon.

46. Och till Thamud sände Vi deras broder Salih (som sade:) Tillbed Allah. Och genast blev de två grupper som stred mot varandra.

47. Han sade: O mitt folk, varför försöker ni påskynda det onda snarare än det goda? Varför ber ni icke Allah om förlåtelse så att ni måtte bli visade barmhärtighet?

48. De sade: Vi förutspår ont av dig och av dem med dig. Han sade: (Det sanna skälet till) er otur är hos Allah, men ni är ett folk som är satt på prov.

49. Och i staden fanns det en grupp på nio (personer) som ställde till med förtret i landet och som icke ville förbättra sig.

50. De sade: Svär den ene till den andre vid Allah att vi förvisso skall angripa honom och hans familj om natten och sedan skall vi säga till hans arvinge: Vi bevittnade icke ödeläggelsen av hans familj och vi är helt förvisst sannfärdiga.

51. Och de gjorde upp en plan och Vi gjorde (också) upp en plan, men de uppfattade det icke.

52. Se då hur (ont) slutet på deras plan blev! Vi förintade dem och deras folk förvisso helt och hållet allihop.

53. Och där borta ligger deras hus i ruiner på grund av deras syndande. I det finns det

فَلَمَّا جَآءَتْ قِيلَ أَهٰكَذَا عَرْشُكِ ۖ قَالَتْ كَأَنَّهُۥ هُوَ ۚ
وَأُوتِينَا ٱلْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٣﴾
وَصَدَّهَا مَا كَانَت تَّعْبُدُ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ إِنَّهَا
كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَٰفِرِينَ ﴿٤٤﴾
قِيلَ لَهَا ٱدْخُلِى ٱلصَّرْحَ ۖ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَن سَاقَيْهَا ۚ قَالَ إِنَّهُۥ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ
مِّن قَوَارِيرَ ۗ قَالَتْ رَبِّ إِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى وَأَسْلَمْتُ
مَعَ سُلَيْمَٰنَ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٥﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَٰلِحًا أَنِ ٱعْبُدُوا۟
ٱللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٦﴾
قَالَ يَٰقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِٱلسَّيِّئَةِ قَبْلَ ٱلْحَسَنَةِ ۖ
لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٧﴾
قَالُوا۟ ٱطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ ۚ قَالَ طَٰٓئِرُكُمْ عِندَ
ٱللَّهِ ۖ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٨﴾
وَكَانَ فِى ٱلْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِى
ٱلْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٩﴾
قَالُوا۟ تَقَاسَمُوا۟ بِٱللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُۥ وَأَهْلَهُۥ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ
لِوَلِيِّهِۦ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِۦ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ﴿٥٠﴾
وَمَكَرُوا۟ مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥١﴾
فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَٰهُمْ
وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٢﴾
فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةًۢ بِمَا ظَلَمُوٓا۟ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ

sannerligen ett Tecken för ett folk som har kunskap.

54. Och Vi räddade dem som trodde och fruktade (Gud.)

55. Och (Vi sände) Lot (som ett Sändebud,) när han sade till sitt folk: Begår ni vederstygglighet fastän ni ser?

56. Vad! närmar ni er män begärligt hellre än kvinnor? Nej, ni är sannerligen ett okunnigt folk.

57. Men hans folks enda svar var att de sade: Driv ut Lots familj ur vår stad. De är ett folk som vill hålla sig rena.

58. Så Vi räddade honom och hans familj utom hans hustru; Vi påbjöd henne att vara en av dem som stannade kvar.

59. Och Vi lät ett regn falla över dem, och ont var det regn (som föll) ner över dem som hade varnats.

60. Säg: All lovprisning tillhör Allah, och frid vare med dem av Hans tjänare vilka Han har utvalt. Är Allah bäst eller det som de förbinder (med Honom?)

61. Eller: Vem skapade himlarna och jorden och Vem sände ned vatten till er från skyn med vilket Vi lät de skimrande fruktträdgårdarna växa? Ni kunde icke förmå dess träd att växa. Finns det en gud bredvid Allah? Nej, de är ett folk som avviker (från den rätta vägen.)

62. Eller: Vem gjorde jorden till en viloplats och placerade floder i dess mitt och satte stadiga berg på den och ställde en barriär mellan de två vattnen? Finns det en gud bredvid Allah? Nej, de flesta av dem vet icke.

63. Eller: Vem besvarar den betrycktes (rop) när han kallar på Honom och för undan det onda och gör er till efterträdare på jorden? Finns det en gud bredvid Allah? Litet är det ni tänker över.

لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٥٣﴾
وَاَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٤﴾
وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ
تُبْصِرُوْنَ ﴿٥٥﴾
اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ؕ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿٥٦﴾
فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَخْرِجُوْٓا اٰلَ
لُوْطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٥٧﴾
فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۫ قَدَّرْنٰهَا مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٥٨﴾
وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٥٩﴾
قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلٰمٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰى ؕ
آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ ؕ ﴿٦٠﴾
اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ
السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ
مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنْۢبِتُوْا شَجَرَهَا ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ
بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَّعْدِلُوْنَ ؕ ﴿٦١﴾
اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلٰلَهَآ اَنْهٰرًا
وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ
ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ؕ ﴿٦٢﴾
اَمَّنْ يُّجِيْبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْٓءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ الْاَرْضِ ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ قَلِيْلًا
مَّا تَذَكَّرُوْنَ ؕ ﴿٦٣﴾

64. Eller: Vem vägleder er i mörkrets (djup) till lands och till havs och Vem sänder vindarna som glädjebudskap före Hans barmhärtighet? Finns det en gud bredvid Allah? Upphöjd är Allah över det de förbinder (med Honom.)

أَمَّنْ يَّهْدِيْكُمْ فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُّرْسِلُ
الرِّيٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ
تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٤﴾

65. Eller: Vem ger upphov till skapelse (och) sedan upprepar den och Som förser er från himlen och från jorden? Finns det en gud bredvid Allah? Visa fram ert bevis om ni är sannfärdiga.

أَمَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ
مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٦٥﴾

66. Säg: Ingen i himlen och på jorden känner det osedda utom Allah; och de vet icke när de kommer att bli uppresta.

قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ
اِلَّا اللّٰهُ ۗ وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ﴿٦٦﴾

67. Nej, deras kunskap beträffande det Tillkommande har nått sin gräns; de tror snarare icke på det; snarare är de blinda för det.

بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ
مِّنْهَا ۚ بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُوْنَ ﴿٦٧﴾ ع

68. Och de som icke tror säger: Vad! När vi och våra fäder blivit stoft skall vi då verkligen frambringas (igen?)

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا وَّاٰبَآؤُنَآ اَئِنَّا
لَمُخْرَجُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. Vi blev förvisso lovade detta förut — vi och våra fäder; detta är ingenting annat än gamla sägner.

لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۙ اِنْ
هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٦٩﴾

70. Säg: Res på jorden och se hur (ont) de syndigas slut var.

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٧٠﴾

71. Och sörj du icke över dem, ha du icke heller bekymmer på grund av vad de hittar på.

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿٧١﴾

72. Och de säger: När kommer detta löfte att (uppfyllas) om ni är sannfärdiga?

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٧٢﴾

73. Säg: Kanhända att en del av det som ni försöker skynda på är nära bakom er.

قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ
تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٧٣﴾

74. Och din Herre är i sanning nåderik mot mänskligheten, men de flesta av dem är icke tacksamma.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٤﴾

75. Och din Herre vet vad deras moderliv gömmer och vad de röjer.

76. Och det finns ingenting dolt i himlen och på jorden utan att det är (uppskrivet) i en klar Bok.

77. Denna Qur'an förklarar i sanning för Israels Barn det mesta av det de är oeniga om.

78. Och den är i sanning en vägledning och en barmhärtighet för de troende.

79. Din Herre kommer i sanning att besluta mellan dem genom Sitt Domslut, och Han är den Mäktige, den All-Vetande.

80. Så sätt din lit till Allah, du står förvisso på en uppenbar sanning.

81. Du kan i sanning icke förmå de döda att höra, icke heller kan du få de döva att höra kallelsen, när de retirerar och vänder (sina) ryggar till.

82. Och du kan icke vägleda de blinda ut ur deras villfarelse. Du kan bara få dem att lyssna som tror på Våra Tecken, och de underkastar sig.

83. Och när domen avkunnas över dem skall Vi för dem frambringa en insekt ur jorden som skall såra dem eftersom folk icke trodde på Våra Tecken.

84. Och (påminn dem) om den dag när Vi från varje folk skall samla ihop en grupp från dem som förkastade Våra Tecken och de skall ordnas i (olika) grupper.

85. Till dess att Han, när de kommer, skall säga: Förkastade ni Mina Tecken, fastän ni icke hade full kännedom om dem? Eller vad var det ni gjorde (med dem?)

86. Och domen skall komma att avkunnas över dem för att de gjorde fel, och de kommer att bli mållösa.

87. Ser de icke att Vi har gjort natten så att de kan vila under den, och dagen syngivande?

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٥﴾
وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مُبِينٍ ﴿٧٦﴾
إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ
الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٧﴾
وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾
إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ ﴿٧٩﴾
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٨٠﴾
إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا
وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨١﴾
وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۖ إِنْ تُسْمِعُ
إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾
وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ
الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا
لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٣﴾
وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا
فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٤﴾
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا
عِلْمًا أَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾
وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٦﴾
أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ

I det finns sannerligen Tecken för ett folk som tror.

مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٧﴾

88. Och (kom ihåg) den dag när trumpeten kommer att blåsas och den som är i himlarna och den som är på jorden kommer att gripas av fasa, utom den som Allah behagar. Och alla skall komma ödmjukade till Honom.

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ
مَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٨﴾

89. Och du ser bergen, vilka du tror vara stadigt fastsatta, sväva bort liksom molnen svävar bort — ett verk av Allah Som har gjort allt fullkomligt. Han är sannerligen fullt Medveten om vad ni gör.

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ
السَّحَابِ ۚ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ خَبِيرٌ
بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٩﴾

90. Vem som än gör en god gärning skall få en bättre (belöning) än den, och sådana kommer att bli trygga mot fruktan på den dagen.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ
يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٩٠﴾

91. Och de som gör ont skall kastas ner på sina ansikten in i Elden, (och det kommer att sägas till dem:) Är ni icke belönade för vad ni brukade göra?

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ
تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾

92. (Säg:) Jag är befalld att bara tjäna Herren till denna staden, vilken Han har gjort helig, och till Honom hör alla ting, och jag är befalld att vara bland dem som underkastar sig (Gud,)

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي
حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٢﴾

93. och att recitera Qur'anen. Så vem som än följer vägledningen följer den bara till (det bästa) för sin egen själ, och (angående den) som irrar vilse, säg: Jag är bara en Varnare.

وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ ۖ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ
الْمُنْذِرِينَ ﴿٩٣﴾

94. Och säg: All lovprisning tillhör Allah; Han kommer snart att visa er Sina Tecken, och ni kommer att lära känna dem. Och er Herre är icke okunnig om vad ni gör.

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا ۚ وَمَا
رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ ع

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Ta Sin Mim. (Renhetens Herre, All-Hörande, All-Vetande Gud).

طٰسٓمّٓ ②

3. Dessa är verser i den åskådliga Boken.

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ③

4. Vi läser upp en sann redogörelse för dig om Moses och Farao (till nytta för) ett folk som vill tro.

نَتْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ مُوْسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ
لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ④

5. Farao uppträdde förmätet på jorden och delade upp dess folk i avdelningar; han försökte försvaga en del av dem och dräpte deras söner och skonade deras kvinnor. Han var förvisso (en) av ofridsstiftarna.

اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا
يَّسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْيٖ
نِسَآءَهُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ⑤

6. Och Vi önskade visa dem ynnest som ansågs svaga på jorden och göra dem till ledare och göra dem till arvtagare (till Våra ynnestbevis,)

وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا فِي الْاَرْضِ
وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِيْنَ ⑥

7. och upprätta dem på jorden och låta Farao och Haman och deras härar se hos dem det som de fruktade.

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ
وَجُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَحْذَرُوْنَ ⑦

8. Och genom uppenbarelse (anvisade) Vi Moses moder: Amma honom; och när du fruktar beträffande honom, kasta honom då i floden och frukta icke, och sörj icke heller; (ty) Vi skall återföra honom till dig, och Vi skall göra honom till (ett) av Sändebuden.

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّ مُوْسٰٓى اَنْ اَرْضِعِيْهِ ۚ فَاِذَا خِفْتِ
عَلَيْهِ فَاَلْقِيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِيْ وَلَا تَحْزَنِيْ ۚ اِنَّا
رَآدُّوْهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ⑧

9. (Hon handlade i enlighet med det) och (en av) Faraos familj tog upp honom så att han blev en fiende och (en källa till) sorg för dem. Farao och Haman och deras härskaror var sannerligen syndare.

فَالْتَقَطَهٗٓ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنَ لَهُمْ عَدُوًّا وَّحَزَنًا ؕ
اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا كَانُوْا خٰطِئِيْنَ ⑨

10. Och Faraos hustru sade: (Han kommer att bli) en fröjd för ögat för mig och dig. Dräp honom icke. Måhända kan han visa sig användbar för oss, eller också kan vi adoptera

وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّيْ وَلَكَ ؕ لَا
تَقْتُلُوْهُ ۖ عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا وَّهُمْ

honom som en son. Och de visste icke (Vårt syfte.)

11. Och Moses moders hjärta blev befriat (från oro.) Hon hade nästan yppat (hans identitet,) om det icke vore så att Vi hade styrkt hennes hjärta så att hon kunde vara bland de fast troende.

12. Och hon sade till hans syster: Följ efter honom. Så hon iakttog honom bakifrån och de var omedvetna om detta.

13. Och Vi hade redan i förväg påbjudit att han skulle förkasta ammorna; så hon sade: Skall jag anvisa er (folket i ett) hushåll som kommer att uppfostra honom för er och bli hans uppriktiga välgångsönskare?

14. Sålunda återställde Vi honom till hans moder så att hennes ögon kunde fröjdas och så att hon icke måtte sörja och så att hon måtte veta att Allahs löfte är sant. Men de flesta människor vet icke.

15. Och när han blev vuxen och nådde sin fulla styrkas ålder skänkte Vi honom vishet och kunskap; och sålunda belönar Vi dem som gör gott.

16. Och (en dag) gick han in i staden vid en lugn tidpunkt och dess invånare märkte det icke och däri fann han två stridande män, — en av hans egen grupp och den andre från hans fiender. Och den som var av hans grupp sökte hans hjälp mot den som var från hans fiender. Så Moses slog (den senare) med sin knytnäve, och förorsakade (därigenom) hans död. (Då) sade (Moses:) Detta är ett verk av Satan, han är sannerligen en fiende, en uppenbar vilseförare.

17. Han sade: Min Herre, jag har syndat mot min själ, så förlåt mig Du. Så Han förlät honom; Han är Synnerligen Förlåtande, alltid Barmhärtig.

18. Han sade: Min Herre, på grund av den ynnest Du har givit mig skall jag aldrig bli den skyldiges hjälpare.

19. Och på morgonen vaknade han i staden ängslig och på sin vakt, och se! Den som dagen förut sökte hans hjälp, ropade (åter) till honom

لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٠﴾
وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوْسٰى فٰرِغًا ؕ اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيْ
بِهٖ لَوْلَاۤ اَنْ رَّبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١﴾
وَقَالَتْ لِاُخْتِهٖ قُصِّيْهِ ۫ فَبَصُرَتْ بِهٖ عَنْ جُنُبٍ وَّهُمْ
لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٢﴾
وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ
عَلٰۤى اَهْلِ بَيْتٍ يَّكْفُلُوْنَهٗ لَكُمْ وَهُمْ لَهٗ نٰصِحُوْنَ ﴿١٣﴾
فَرَدَدْنٰهُ اِلٰۤى اُمِّهٖ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾ ع
وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰۤى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٥﴾
وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ ۗ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ
وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهٖ ۚ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِيْ مِنْ شِيْعَتِهٖ
عَلَى الَّذِيْ مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى فَقَضٰى عَلَيْهِ ۗ
قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٦﴾
قَالَ رَبِّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ فَاغْفِرْ لِيْ فَغَفَرَ لَهٗ ؕ
اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿١٧﴾
قَالَ رَبِّ بِمَاۤ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِيْرًا
لِّلْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٨﴾
فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِيْنَةِ خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى
اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهٗ ؕ قَالَ لَهٗ مُوْسٰۤى

om hjälp. Moses sade till honom: Du är i sanning en vilseledd person.

إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ١٩

20. Och när han i sitt sinne hade beslutat sig för att lägga hand på mannen som var en fiende till dem båda, sade han: O Moses, ämnar du döda mig liksom du dödade en person igår? Du önskar bara att bli en tyrann i landet och du önskar icke att vara en fredsmäklare.

فَلَمَّآ أَنْ أَرَادَ أَنْ يَّبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا
قَالَ يٰمُوسٰىٓ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّآ أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ٢٠

21. Och där kom en man skyndande från stadens bortre sida. Han sade: O Moses, helt sant håller hövdingarna rådslag tillsammans mot dig för att döda dig. Ge dig därför av; jag är förvisso din välgångsönskare.

وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعٰى قَالَ يٰمُوسٰٓى
إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ
مِنَ النّٰصِحِينَ ٢١

22. Så han gick bort därifrån ängslig (och) på sin vakt. Han sade: Min Herre befria mig från det orättfärdiga folket.

فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
ع الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ٢٢

23. Och när han vände sitt ansikte mot Midian sade han: Jag hoppas min Herre kommer att leda mig till den rätta vägen.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبِّيٓ أَنْ
يَّهْدِيَنِي سَوَآءَ السَّبِيلِ ٢٣

24. Och när han nådde Midians vatten fann han där en grupp män som vattnade sina hjordar. Och bredvid dem fann han två kvinnor som höll tillbaka (sina hjordar.) Han sade dem: Vad bekymrar er? De svarade: Vi kan icke vattna våra hjordar förrän fåraherdarna avlägsnar sig (med sina hjordar,) och vår fader är en mycket gammal man.

وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَاَتَيْنِ
تَذُودٰنِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتّٰى
يُصْدِرَ الرِّعَآءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ٢٤

25. Så han vattnade deras hjordar för dem. Sedan gick han åt sidan till skuggan och sade: Min Herre, jag är i behov av vad gott Du än måtte sända ner till mig.

فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰىٓ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَآ
أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ٢٥

26. Och en av de två (kvinnorna) kom gående blygt till honom. Hon sade: Min fader kallar dig så att han kan belöna dig för att ha vattnat (våra hjordar) för oss. Så när han kom till honom och berättade historien för honom, sade han: Frukta icke, du har undgått det orättfärdiga folket.

فَجَآءَتْهُ إِحْدٰىهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَآءٍ قَالَتْ إِنَّ
أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا
جَآءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ
مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ٢٦

27. En av de två (kvinnorna) sade: O min fader, tag honom i din tjänst ty den bäste du kan anställa är den (som är) stark (och) pålitlig.

قَالَتْ إِحْدٰىهُمَا يٰٓأَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ
اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِيْنُ ﴿٢٦﴾

28. (Deras fader) sade (till Moses:) Jag ämnar gifta bort en av dessa mina två döttrar med dig på villkor att du stannar i min tjänst under åtta år. Men om du fullbordar tio (år) blir det enligt din egen fria vilja. Och jag skall icke lägga någon svårighet på dig; du kommer att om Allah vill, finna att jag är av de rättfärdiga.

قَالَ إِنِّيْٓ أُرِيْدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هٰتَيْنِ
عَلٰٓى أَنْ تَأْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا
فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَآ أُرِيْدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِيْٓ
إِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٧﴾

29. (Moses) sade: Det är (avgjort) mellan mig och dig. Vilken av de två tiderna jag än fullbordar skall det icke vara mig någon orätt och Allah vakar över vad vi säger.

قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا
عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿٢٨﴾

30. Och när Moses hade fullbordat tiden och begivit sig åstad med sin familj, urskilde han en eld i riktning mot Berget. Han sade till sin familj: Vänta, jag ser en eld, måhända kan jag hämta er någon (användbar) upplysning därifrån eller en flammande brand från elden så att ni kan värma er.

فَلَمَّا قَضٰى مُوْسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهٖٓ اٰنَسَ مِنْ
جَانِبِ الطُّوْرِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوْٓا إِنِّيْٓ اٰنَسْتُ
نَارًا لَّعَلِّيْٓ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ
لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿٢٩﴾

31. Och när han kom till den kallades han (av en röst) från Dalens högra sida, på den välsignade platsen, ut ur ett träd: O Moses, Jag är sannerligen Allah, världarnas Herre,

فَلَمَّآ أَتٰىهَا نُوْدِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبٰرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يّٰمُوْسٰٓى إِنِّيْٓ أَنَا اللّٰهُ رَبُّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٠﴾

32. kasta ner din stav. Och när han såg den röra sig som om den var en orm vände han om och drog sig undan och såg sig icke tillbaka. O Moses, (sade rösten,) Kom framåt och frukta icke, du är förvisso bland dem som är säkra,

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى
مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ يٰمُوْسٰٓى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ
مِنَ الْاٰمِنِيْنَ ﴿٣١﴾

33. stick in din hand till ditt bröst, den skall komma fram vit utan ond (inverkan,) och drag tillbaka din arm till dig själv (för att stilla din) fruktan. Så dessa (skall vara) två bevis från din Herre till Farao och hans hövdingar. De är förvisso ett upproriskt folk.

اُسْلُكْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ
وَّاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذٰنِكَ بُرْهَانٰنِ
مِنْ رَّبِّكَ إِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ إِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا
فٰسِقِيْنَ ﴿٣٢﴾

34. (Moses) sade: Min Herre, jag dödade en person bland dem, och jag fruktar att de kommer att döda mig,

قال رب إني قتلت منهم نفسا فأخاف أن يقتلون ﴿٣٤﴾

35. och min broder Aron — han uttrycker sig klarare i tal än jag — sänd honom därför med mig som en hjälpare på det att han måtte bära vittnesbörd om min sanning. Jag fruktar att de kommer att anklaga mig för falskhet.

وأخي هرون هو أفصح مني لسانا فأرسله معي ردا يصدقني إني أخاف أن يكذبون ﴿٣٥﴾

36. (Gud) sade: Vi kommer att styrka din arm med din broder, och Vi kommer att ge er båda styrka så att de icke skall nå er. Så gå med Våra Tecken. Ni två och de som följer er kommer att ha övertaget.

قال سنشد عضدك بأخيك ونجعل لكما سلطنا فلا يصلون إليكما بأيتنا أنتما ومن اتبعكما الغلبون ﴿٣٦﴾

37. Och när Moses kom till dem med Våra klara Tecken sade de: Detta är ingenting annat än en påfunnen trolldom, och vi hörde aldrig (dess like) bland våra förfäder.

فلما جاءهم موسى بأيتنا بينت قالوا ما هذا إلا سحر مفترى وما سمعنا بهذا في أبائنا الأولين ﴿٣٧﴾

38. Moses sade: Min Herre vet bäst vem det är som har medfört vägledning från Honom och vems den (slutliga) boningens belöning kommer att bli. Syndarna har sannerligen aldrig framgång.

وقال موسى ربي أعلم بمن جاء بالهدى من عنده ومن تكون له عاقبة الدار إنه لا يفلح الظلمون ﴿٣٨﴾

39. Och Farao sade: O hövdingar, jag känner icke till någon annan gud för er än mig själv, så bränn mig (tegelstenar av) lera, o Haman, och bygg mig ett torn, så att jag (genom att klättra upp i det) kan se på Moses Gud, ty jag tror att han är en lögnare.

وقال فرعون يأيها الملأ ما علمت لكم من إله غيري فأوقد لي يهمن على الطين فاجعل لي صرحا لعلي أطلع إلى إله موسى وإني لأظنه من الكذبين ﴿٣٩﴾

40. Och han och hans härar uppträdde utan berättigande övermodigt i landet. Och de trodde att de aldrig skulle hämtas tillbaka till Oss.

واستكبر هو وجنوده في الأرض بغير الحق وظنوا أنهم إلينا لا يرجعون ﴿٤٠﴾

41. Så vi grep honom och hans härskaror och kastade dem i havet. Se hur (ont) syndarnas slut blev!

فأخذنه وجنوده فنبذنهم في اليم فانظر كيف كان عاقبة الظلمين ﴿٤١﴾

42. Och Vi gjorde åt dem ledare som kal-

وجعلنهم أئمة يدعون إلى النار ويوم القيمة

lade (folket) till Elden, och på Uppståndelsens Dag kommer de icke att bli hjälpta.

43. Och vi lät dem följas av en förbannelse i denna världen, och på Uppståndelsens Dag kommer de att vara bland dem som är berövade (allt) gott.

44. Och Vi gav Moses Boken, efter det att Vi förintat de tidigare släktleden, som (en källa till) upplysning för människor och en vägledning och en barmhärtighet på det att de måtte tänka efter.

45. Och du var icke på (Bergets) västra sida när Vi överlämnade (Profetvärdigheten) till Moses, icke heller var du bland vittnena.

46. Men Vi frambringade släktled (efter Moses) och livet förlängdes för dem. Och du var icke en inbyggare bland Midians folk och läste upp Våra Tecken för dem, utan det är Vi som sänder Sändebud.

47. Och du var icke (med Moses) på Bergets sida när Vi kallade (på honom och uppenbarade Vår profetia om dig för honom.) Men (Vi har sänt dig som) en barmhärtighet från Din Herre, på det att du måtte varna ett folk till vilket ingen förmanare hade kommit före dig, så att de kan vara uppmärksamma.

48. (Ett av skälen till att Allah sände Budbärare för att förhindra människor att överföra klander till Allah) så att de inte, när svårigheter drabbar dem, på grund av det som de själva förtjänat, skulle säga: Vår Herre, varför sände Du icke en Budbärare till oss så att vi kunde ha följt Dina tecken och varit bland de troende?

49. Men (nu) när sanningen har kommit till dem från Oss säger de: Varför har han icke givits detsamma som gavs till Moses? Förkastade de icke det som gavs till Moses förut? De sade: (Aron och Moses är bara) två trollkarlar som stödjer varandra. Och de säger: Vi förkastar bådas (anspråk.)

50. Säg: Hämta då från Allah en Bok som är en bättre vägledning än dessa två (böcker —

لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿٤٢﴾
وَ اَتْبَعْنٰهُمْ فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ
ع مِّنَ الْمَقْبُوْحِيْنَ ﴿٤٣﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ
الْاُوْلٰى بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَ هُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٤﴾
وَ مَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَآ اِلٰى مُوْسَى
الْاَمْرَ وَ مَا كُنْتَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٤٥﴾
وَ لٰكِنَّآ اَنْشَاْنَا قُرُوْنًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا
كُنْتَ ثَاوِيًا فِيْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ۙ
وَ لٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ﴿٤٦﴾
وَ مَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّوْرِ اِذْ نَادَيْنَا وَ لٰكِنْ رَّحْمَةً
مِّنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ
مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٧﴾
وَلَوْلَآ اَنْ تُصِيْبَهُمْ مُّصِيْبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ
فَيَقُوْلُوْا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ
وَ نَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٨﴾
فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا لَوْلَآ اُوْتِيَ
مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى ۚ اَوَلَمْ يَكْفُرُوْا بِمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى
مِنْ قَبْلُ ۚ قَالُوْا سِحْرٰنِ تَظٰهَرَا ۗ وَ قَالُوْٓا اِنَّا بِكُلٍّ
كٰفِرُوْنَ ﴿٤٩﴾
قُلْ فَأْتُوْا بِكِتٰبٍ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَآ

Toran och Qur'anen —) så att jag kan följa den om ni är sannfärdiga.

51. Men om de icke svarar dig, vet då att de bara följer sina egna önskningar. Och vem är mer vilsefaren än den som följer sina onda begär utan vägledning från Allah. Allah vägleder icke de syndande människorna.

52. Och Vi har sannerligen oupphörligen sänt uppenbarelser till dem, så att de måtte vara varskodda.

53. De till vilka Vi gav Boken före (Qur'anen —) de tror på den.

54. Och när den läses upp för dem säger de: Vi tror på den. Den är förvisso sanningen från vår Herre. Vi hade sannerligen underkastat oss (dess lära) till och med före den.

55. Dessa kommer att bli givna sin belöning två gånger, ty de har varit ståndaktiga, och de tillbakavisar ont med gott och ger ut av vad Vi har givit dem.

56. Och när de hör onyttigt tal vänder de sig bort från det och säger: För oss är våra gärningar och era gärningar är för er. Frid vare med er. Vi har ingen förbindelse med de okunniga.

57. Du kan förvisso icke vägleda vem helst du älskar, men Allah vägleder vem helst Han behagar, och Han vet bäst vilka som vill acceptera vägledning.

58. Och de säger: Om vi skulle följa vägledningen med dig skulle vi ryckas bort från vårt land. (Säg till dem:) Har Vi icke upprättat en trygg helgedom till vilken frukterna av allting förs, (som) ett bidrag från Oss? Men de flesta av dem vet icke.

59. Och hur mången stad har Vi icke förintat, som fröjdades i sitt liv (i lättja och överflöd!) Och dessa är deras boningar vilka har varit obebodda efter dem. Och det är Vi Som blir arvingarna (därtill.)

60. Och din Herre skulle aldrig förstöra städerna förrän Han i dess huvudstad har upprest ett Sändebud, som läser upp Våra Tecken för dem, icke heller skulle Vi förstöra städerna

اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٥٠﴾
فَاِنْ لَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكَ فَاعْلَمْ اَنَّمَا يَتَّبِعُوْنَ اَهْوَآءَهُمْ
وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰىهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللّٰهِ
ع اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾
وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٢﴾
اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٣﴾
وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَآ
اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِيْنَ ﴿٥٤﴾
اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوْا وَ
يَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٥٥﴾
وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوْا عَنْهُ وَقَالُوْا لَنَآ اَعْمَالُنَا
وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِى الْجٰهِلِيْنَ ﴿٥٦﴾
اِنَّكَ لَا تَهْدِىْ مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِىْ مَنْ
يَّشَآءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿٥٧﴾
وَقَالُوْٓا اِنْ نَّتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا
اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَّهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُّجْبٰٓى اِلَيْهِ ثَمَرٰتُ
كُلِّ شَىْءٍ رِّزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٨﴾
وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍۭ بَطِرَتْ مَعِيْشَتَهَا فَتِلْكَ
مَسٰكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِّنْ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيْلًا وَ
كُنَّا نَحْنُ الْوٰرِثِيْنَ ﴿٥٩﴾
وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فِىْٓ اُمِّهَا
رَسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِى الْقُرٰٓى

såvida deras befolkning icke var syndare.

61. Och vad helst ni ges av någonting är bara ett tillfälligt glädjeämne i det nuvarande livet och en prydnad för det, och det som är hos Allah är bättre och mer varaktigt. Vill ni då icke förstå?

62. Är då den, till vilken Vi har utlovat ett behagligt löfte, vars (uppfyllelse) han kommer att möta, lik den som Vi (bara) har försett med detta livets goda, och som sedan på Uppståndelsens Dag kommer att vara bland dem som förs fram (inför Gud för att avlägga räkenskap för sina handlingar?)

63. Och på den dagen kommer Han att kalla på dem och säga: Var är (de) som ni uppgav vara Mina medhjälpare?

64. Sedan kommer de, mot vilka domen (om bestraffning) har förfallit, att säga: Vår Herre, dessa är de som ni vilseledde. Vi vilseledde dem just liksom vi själva hade gått vilse. (Nu) avskiljer vi oss (från dem och vänder) oss till Dig. Det var icke oss som de tillbad.

65. Och det kommer att sägas (till avgudadyrkarna:) Kalla nu på era (så kallade) medhjälpare. Och de kommer att kalla på dem, men de kommer icke att svara dem. Och de kommer att se straffet och önska att de hade följt vägledningen.

66. Och på den dagen kommer (Allah att tala till dem och säga: Vilket svar gav ni Sändebuden?

67. Då kommer alla angelägenheter att förmörkas för dem på den dagen och de skall icke (ens) tillfråga varandra.

68. Men den som ångrar sig och tror och gör rättfärdiga gärningar, kanske kommer han att vara bland de framgångsrika.

69. Och din Herre skapar vad helst Han än behagar och utväljer (vem Han än behagar.) Det är icke för dem att välja. Han står långt över allt det de förbinder (med Honom.)

70. Och din Herre vet vad deras hjärtan döljer och vad de yppar.

71. Och Han är Allah, det finns ingen gud utom Han. All lovprisning i begynnelsen och i det Tillkommande tillhör Honom. Hans är herraväldet, och till Honom skall ni föras tillbaka.

72. Säg: Tala om för mig, om Allah skulle

إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَٰلِمُونَ ﴿٦٠﴾
وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَ
ع زِينَتُهَا وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾
أَفَمَن وَعَدْنَٰهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَٰقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَٰهُ
مَتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ ﴿٦٢﴾
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ
كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٣﴾
قَالَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ
أَغْوَيْنَآ أَغْوَيْنَٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَآ إِلَيْكَ مَا
كَانُوٓا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٤﴾
وَقِيلَ ٱدْعُوا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأَوُا ٱلْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٥﴾
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَآ أَجَبْتُمُ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٦٦﴾
فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْأَنۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿٦٧﴾
فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَعَسَىٰٓ أَن يَكُونَ
مِنَ ٱلْمُفْلِحِينَ ﴿٦٨﴾
وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ
سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٩﴾
وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٠﴾
وَهُوَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ ٱلْحَمْدُ فِى ٱلْأُولَىٰ وَٱلْءَاخِرَةِ
وَلَهُ ٱلْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧١﴾
قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلَّيْلَ سَرْمَدًا

låta natten fortsätta oavbruten över er till Uppståndelsens Dag, vilken annan gud än Allah finns det som kan ge er ljus? Vill ni (då) icke lyssna?

إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَٰمَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَآءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧٢﴾

73. Säg: Tala om för mig, om Allah skulle låta dagen fortsätta oavbruten över er till Uppståndelsens Dag, vilken annan gud än Allah finns det som kan ge er natt, under vilken ni kan vila? Vill ni (då) icke se?

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَٰمَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ
تَسْكُنُونَ فِيهِ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٣﴾

74. Och av Sin barmhärtighet har Han gjort natten och så att ni kan vila på den och (dagen för er så att ni måtte söka Hans frikostighet och så att ni måtte vara tacksamma.

وَمِن رَّحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

75. Och på den dagen kommer Han att kalla på dem och säga: Var är de som ni uppgav vara Mina medhjälpare?

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٧٥﴾

76. Och från varje folk skall Vi ta ut ett vittne och Vi skall säga: Hämta ert bevis. Då kommer de att veta att sanningen (bara) tillhör Allah. Och av det som de brukade hitta på kommer allt att gå förlorat för dem.

وَنَزَعْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَٰنَكُمْ
فَعَلِمُوٓا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٦﴾

77. Kora var sannerligen av Moses folk, men han uppträdde tyranniskt mot dem. Och Vi hade givit honom skatter (av samlad rikedom) så stor att nycklarna därtill skulle ha tyngt ner en grupp starka män. När hans folk sade till honom: Triumfera icke, Allah älskar förvisso icke dem som triumferar,

إِنَّ قَٰرُونَ كَانَ مِن قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ وَءَاتَيْنَٰهُ
مِنَ الْكُنُوزِ مَآ إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوٓأُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي
الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ﴿٧٧﴾

78. och sök det Tillkommandes Boning i det som Allah har givit dig, och försumma icke din lott i denna världen, och handla väl mot andra liksom Allah har handlat väl mot dig, och sök icke att stifta ofrid i landet. Allah älskar sannerligen icke dem som stiftar ofrid,

وَابْتَغِ فِيمَآ ءَاتَىٰكَ اللَّهُ الدَّارَ الْءَاخِرَةَ ۖ وَلَا تَنسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا ۖ وَأَحْسِن كَمَآ أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٨﴾

79. han sade: (Allt) detta har givits mig på grund av den kunskap som jag besitter. Visste han icke att före honom har Allah förintat släktled som var mäktigare än han och större i

قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِيٓ ۚ أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ
اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ
مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا ۚ وَلَا يُسْـَٔلُ عَن ذُنُوبِهِمُ

rikedomar? Och de skyldiga skall icke bli ombedda att (ge en förklaring till) sina synder.

80. Så han gick fram i (all) sin ståt framför sitt folk. De som hade begär till denna världens liv sade: Om vi ändå hade haft något liknande det som Kora har givits! Han är i sanning en stor lyckoprins.

81. Men de som hade givits kunskap sade: Ve er, Allahs belöning är bäst för dem som tror och gör goda gärningar, och den skall icke ges till några utom dem som är ståndaktiga.

82. Sedan lät Vi jorden uppsluka honom och hans bostad, och han hade ingen att hjälpa sig mot Allah, icke heller var han bland dem som kunde tillkalla hjälp.

83. Och sådana som hade eftertraktat hans ställning dagen innan började säga: Ruin drabbar dig! Det är sannerligen Allah Som utvidgar hjälpen för sådana av Hans tjänare som Han behagar, och minskar den (för vem Han behagar). Hade Allah icke varit nådig mot oss, skulle Han ha låtit den uppsluka oss (också.) Åh, de otacksamma är aldrig framgångsrika.

84. Detta är det Tillkommandes Boning. Vi ger det till dem som icke söker självförhärligande på jorden, icke heller fördärv. Och det (goda) slutet är för de rättfärdiga.

85. Den som gör en god gärning skall få en belöning bättre än så, och (beträffande den) som gör en ond gärning — de som gör onda gärningar skall icke belönas utom (i enlighet med) vad de gjorde.

86. Han Som har gjort Qur'anens (lära) bindande för dig kommer helt förvisst att föra dig tillbaka till din (förordnade) återvändsplats. Säg: Min Herre känner bäst den om har kommit med vägledning och den som svävar i en uppenbar villfarelse.

87. Och du förväntade dig aldrig att Boken skulle uppenbaras till dig, utan (det är) en barmhärtighet från din Herre; så var aldrig en hjälpare till icke troende.

88. Och låt dem icke vända dig bort från Allahs Tecken efter det att de sänts ned till dig;

الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾
فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ
إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٨٠﴾
وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ
لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ وَلَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨١﴾
فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ
يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٨٢﴾
وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ
اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ ۖ
لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ۖ وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ
ع الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾
تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا
فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٤﴾
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا ۖ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾
إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۚ
قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨٦﴾
وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً
مِنْ رَبِّكَ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾
وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ

och kalla (mänskligheten) till din Herre, och var icke bland dem som tillskriver (Honom) medhjälpare.

89. Och åkalla icke någon annan gud bredvid Allah. Det finns ingen gud utom Han. Allting skall förgås utom Han. Han är domslutet och till Honom kommer (allt) att föras tillbaka.

وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٨﴾
وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ
شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٩﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Alif Lam Mim. (Jag är Allah, den All-Vetande.)

الٓمّٓ ②

3. Tror människor att de kommer att lämnas ifred för att de säger: Vi tror, och att de icke kommer att bli prövade?

اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُّتْرَكُوْٓا اَنْ يَّقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا وَهُمْ
لَا يُفْتَنُوْنَ ③

4. Och Vi prövade verkligen dem som var före dem. Så Allah kommer helt förvisst att känna dem som är sannfärdiga och Han kommer helt förvisst att känna lögnarna.

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ
صَدَقُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِيْنَ ④

5. Eller inbillar sig de som begår onda gärningar att de skall undgå Oss? Så dåligt de bedömer situationer!

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّسْبِقُوْنَا ط
سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ⑤

6. Låt den som hoppas på att möta Allah (vara förberedd för det,) ty Allahs fastställda tid kommer med säkerhet. Och Han är den All-Hörande, den All-Vetande.

مَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ ط
وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑥

7. Och vem som än strävar, strävar för sin egen själ; Allah är sannerligen oberoende av alla (Sina) skapade varelser.

وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ ط اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ
عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ⑦

8. Och (när det gäller) dem som tror och gör rättfärdiga gärningar för dem skall Vi helt visst röja undan deras synder och Vi skall helt visst ge dem deras gärningars bästa belöning.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
سَيِّاٰتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ⑧

9. Och Vi har påbjudit människan vänlighet mot sina föräldrar; men om de strider med dig för att förmå dig att förbinda det med Mig om vilket de icke har någon kunskap, lyd dem då icke. Till Mig är ert återvändande och Jag skall upplysa er om vad ni gjorde.

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ط وَاِنْ جَاهَدٰكَ
لِتُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ط اِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ⑨

10. Och de som tror och gör rättfärdiga gärningar — dem skall Vi förvisso lämna tillträde till de rättfärdigas (sällskap.)

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي
الصّٰلِحِيْنَ ⑩

11. Och bland människor finns det (några) som säger: Vi tror på Allah, men när de får lida för Allahs sak anser de människors förföljelse vara Allahs straff. Och om hjälp kommer från din Herre säger de säkerligen: Vi var helt säkert med dig. Är Allah icke bäst medveten om vad som är i (Hans) skapade varelsers bröst?

12. Och Allah kommer helt säkert att göra det helt uppenbart vem som tror och Han kommer förvisso att urskilja hycklarna (från de troende.)

13. Och de som icke tror säger till dem som tror: Följ vår väg och vi kommer helt säkert att bära era synders (börda.) Men de kommer icke att bära någon av deras synders (börda.) De är förvisso lögnare.

14. Men de skall förvisso bära sina egna bördor och (andra) bördor tillsammans med sina egna bördor. Och på Uppståndelsens Dag kommer de förvisso att bli tillfrågade om det som de diktade ihop.

15. Och Vi sände förvisso Noak till hans folk och han förblev bland dem i ett tusen år minskat med femtio år. Sedan hann Syndafloden upp dem medan de var syndare.

16. Men Vi räddade honom och dem som var (med honom) i Arken, och Vi gjorde den till ett Tecken för all folk.

17. Och (Vi sände) Abraham när han sade till sitt folk: Tillbed Allah och frukta Honom. Det är bättre för er om ni bara visste,

18. ni dyrkar bara avgudar bredvid Allah och ni uppfinner en lögn. De som ni dyrkar bredvid Allah har ingen makt att ge er livsuppehälle. Sök då levebröd från Allah och tillbed Honom och var tacksamma mot Honom. Till Honom kommer ni att föras tillbaka.

19. Om ni förkastar (sanningen) då förkastade (även) släktleden före er den. Och Sändebudet är bara ansvarigt för det klara överlämnandet (av Budskapet.)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَآ اُوْذِيَ فِي
اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ ؕ وَلَئِنْ جَآءَ
نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ؕ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ
بِاَعْلَمَ بِمَا فِيْ صُدُوْرِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١١﴾
وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ ﴿١٢﴾
وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوْا سَبِيْلَنَا
وَلْنَحْمِلْ خَطٰيٰكُمْ ؕ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِيْنَ مِنْ خَطٰيٰهُمْ
مِّنْ شَيْءٍ ؕ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٣﴾
وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَّعَ اَثْقَالِهِمْ ؗ وَلَيُسْـَٔلُنَّ
ع ١٣ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٤﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيْهِمْ اَلْفَ
سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِيْنَ عَامًا ؕ فَاَخَذَهُمُ الطُّوْفَانُ وَ
هُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٥﴾
فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَصْحٰبَ السَّفِيْنَةِ وَجَعَلْنٰهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾
وَاِبْرٰهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ ؕ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٧﴾
اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَّتَخْلُقُوْنَ
اِفْكًا ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوْا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ
وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٨﴾
وَاِنْ تُكَذِّبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ؕ وَمَا
عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٩﴾

20. Ser de icke hur Allah ger upphov till skapelse och sedan upprepar den? Det är förvisso lätt för Allah.

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ۭ
اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٢٠﴾

21. Säg: Res på jorden och se hur Han gav upphov till skapelsen. Sedan kommer Allah att skapa en andra skapelse. Allah har förvisso makt över allting.

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ
ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢١﴾

22. Han straffar vem Han behagar och visar barmhärtighet mot vem Han behagar, och till Honom kommer ni att vändas åter,

يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاۗءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَاۗءُ ۚ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ﴿٢٢﴾

23. Och ni kan icke förhindra (Allahs avsikter) på jorden eller i himlen; icke heller har ni någon vän eller hjälpare förutom Allah.

وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاۗءِ ۡ وَ
مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٢٣﴾ ع

24. De som icke tror på Allahs Tecken och mötet med Honom — det är de som missröstar om Min barmhärtighet. Och de kommer att få ett svårt straff.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَلِقَاۗىِٕهٖٓ اُولٰۗىِٕكَ
يَىِٕسُوْا مِنْ رَّحْمَتِيْ وَاُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿٢٤﴾

25. Och hans folks enda svar var att de sade: Dräp honom eller bränn honom. Men Allah befriade honom från elden. I det finns det förvisso Tecken för ett folk som vill tro.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا اقْتُلُوْهُ اَوْ حَرِّقُوْهُ
فَاَنْجٰىهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. Och (Abraham) sade: Ni har helt visst tagit er avgudar bredvid Allah av kärlek till varandra i det nuvarande livet. Sedan kommer ni att på Uppståndelsens Dag förneka varandra. Och er boning kommer att bli Elden; och ni kommer icke att ha några hjälpare.

وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا ۙ مَّوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۡ وَّمَاْوٰىكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٦﴾

27. Och Lot trodde honom och (Abraham) sade: Jag flyr till min Herre. Han är visserligen den Mäktige, den Vise.

فَاٰمَنَ لَهٗ لُوْطٌ ۘ وَقَالَ اِنِّيْ مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ
هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٧﴾

28. Och Vi skänkte honom Isak och Jakob och Vi inrättade Profetvärdigheten och Boken bland hans ättlingar och Vi gav honom hans belöning i detta livet, och i det Tillkommande

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَجَعَلْنَا فِيْ ذُرِّيَّتِهِ
النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ وَاٰتَيْنٰهُ اَجْرَهٗ فِي الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ فِي

kommer han förvisso att vara bland de rättfärdiga.

29. Och (kom ihåg) Lot när han sade till sitt folk: Ni begår en sådan vederstygglighet som ingen av mänskligheten någonsin har begått före er,

30. vad! närmar ni er män (med lusta) och utför rån på allfarvägarna och ni begår vederstygglighet på era möten? Men detta folks enda svar var att de sade: För fram Allahs straff över oss om du talar sanning.

31. Han sade: Hjälp mig min Herre mot det lastbara folket.

32. Och när Våra budbärare gav Abraham nyheterna sade de: (Budskapet är:) Vi skall just till att förinta folket i denna staden, dess folk är förvisso syndare.

33. Han sade: Men Lot är där! De sade: Vi vet mycket väl vem som är där. Vi skall förvisso rädda honom och hans familj utom hans hustru, som är av dem som blir kvar.

34. Och när Våra budbärare kom till Lot var han bekymrad för dem och kände sig maktlös beträffande dem. Och de sade: Frukta icke, sörj icke heller, (och vi har anförtrotts det Gudomliga Budskapet:) Vi kommer förvisso att rädda dig och familj utom din hustru, som är bland dem som blir kvar,

35. (och) Vi skall förvisso föra ned ett straff från himlen över denna stadens folk, ty de har varit upproriska.

36. Och Vi har lämnat ett tydligt Tecken därpå för ett folk som vill förstå.

37. Och till Midian (sände Vi) deras broder Shu'aib som sade: O mitt folk, tillbed Allah och akta på den Yttersta Dagen och begå icke ogärningar på jorden, och stifta icke ofrid.

الْآخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿٢٨﴾
وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعٰلَمِينَ ﴿٢٩﴾
أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَ
تَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِينَ ﴿٣٠﴾
ع قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣١﴾
وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا إِنَّا
مُهْلِكُوا أَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا
ظٰلِمِينَ ﴿٣٢﴾
قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا
لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ
الْغٰبِرِينَ ﴿٣٣﴾
وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ
إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِينَ ﴿٣٤﴾
إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٥﴾
وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾
وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾

38. Men de kallade honom lögnare. Så en våldsam jordbävning drabbade dem och i sina hem låg de utsträckta på marken.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ﴿٣٨﴾

39. Och (Vi förintade) 'Ad och Thamud, och detta står klart för er från deras boplatser. Och Satan lät deras gärningar (synas) dem tilldragande, och vände dem således bort från den (rätta) vägen fastän de var skarpsinniga.

وَعَادًا وَثَمُودَا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ
كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٩﴾

40. Och (Vi förintade) Kora och Farao och Haman. Och Moses kom verkligen till dem med uppenbara Tecken, men de uppträdde förmätet i landet, ändå kunde de icke överträffa (Oss.)

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٤٠﴾

41. Så Vi grep var och en av (dem) för hans synder; bland dem fanns de mot vilka Vi sände en våldsam sandstorm, och bland dem fanns de som en rytande blåst hann ifatt, och bland dem fanns de som Vi lät jorden uppsluka och bland dem fanns de som Vi dränkte. Och Allah gjorde dem icke orätt, utan de gjorde orätt mot sig själva.

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا
بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤١﴾

42. Deras fall, vilka anlitar hjälpare bredvid Allah, är likt fallet med spindeln som skaffar sig ett hus; och en spindels hus är förvisso det sköraste av alla hus, om de bara visste.

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ
الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

43. Allah vet sannerligen vad de åkallar bredvid Honom, och Han är den Mäktige, den Vise.

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٣﴾

44. Och dessa är liknelser vilka Vi framställer för mänskligheten, men bara de som har kunskap förstår dem.

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
الْعَالِمُونَ ﴿٤٤﴾

45. Allah skapade himlarna och jorden i enlighet med vishetens krav. I det finns det förvisso ett Tecken för de troende.

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٥﴾

46. Läs upp det som har uppenbarats för dig av Boken och förrätta Bönen. Bönen håller (er) sannerligen tillbaka från otillbörlighet och uppenbart ont; och att komma ihåg Allah är

اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ
الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ

sannerligen den största (dygden.) Och Allah vet vad ni gör.

47. Och resonera icke med Bokens Folk utom med det som är bäst (som argument,) men (resonera icke alls) med sådana av dem som är orättfärdiga. Och säg: Vi tror på det som har uppenbarats för oss och på det som har uppenbarats för er och vår Gud och er Gud är En, och Honom underkastar vi oss.

48. Och på liknande sätt har Vi sänt ned Boken till dig; så att de till vilka Vi har givit (sann kunskap) om Boken (Toran) tror på den (Qur'anen); och av (dessa makkaner) finns det också några som tror på den. Och ingen utom de icke troende framhärdar i att förkasta Våra Tecken.

49. Och du läste icke upp någon Bok före (Qur'anen,) icke heller skrev du någon med din högra hand; i det fallet skulle de icke troende haft (skäl) att tvivla.

50. Nej, det är (en samling) klara Tecken i deras hjärtan vilka har givits kunskap. Och ingen utom syndarna förnekar Våra Tecken.

51. Och de säger: Varför har icke Tecken sänts ned till honom från hans Herre? Säg: Tecknen finns hos Allah, och jag är enbart en Varnare.

52. Är det icke nog (som Tecken) för dem att Vi till dig har sänt ned en (fullkomlig) Bok som läses upp för dem? I detta är det sannerligen (en stor) barmhärtighet och en påminnelse för ett folk som tror.

53. Säg: Allah är tillräcklig som Vittne mellan mig och er. Han vet vad som är i himlarna och på jorden. Och (beträffande) dem som tror på falskhet och icke tror på Allah, så är det de som är förlorarna.

54. De ber dig påskynda straffet, och hade det icke funnits en fastställd tid, skulle straffet ha kommit över dem. Och det skall sannerligen oväntat hinna upp dem, medan de icke uppfattat det.

55. De ber dig påskynda straffet men Helvetet kommer helt förvisst att omsluta de icke troende,

56. på den dagen då straff kommer att överväldiga dem ovanifrån och underifrån

أَكْبَرُ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ﴿٤٦﴾

وَلَا تُجَادِلُوْٓا اَهْلَ الْكِتٰبِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۖ اِلَّا الَّذِيْنَ

ظَلَمُوْا مِنْهُمْ وَقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ

اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿٤٧﴾

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ ۗ فَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ

يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۚ وَمِنْ هٰٓؤُلَآءِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِهٖ ۗ وَمَا يَجْحَدُ

بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا الْكٰفِرُوْنَ ﴿٤٨﴾

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوْا مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتٰبٍ وَّلَا تَخُطُّهٗ بِيَمِيْنِكَ

اِذًا لَّارْتَابَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٤٩﴾

بَلْ هُوَ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ فِيْ صُدُوْرِ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ ۗ

وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا الظّٰلِمُوْنَ ﴿٥٠﴾

وَقَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيٰتٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۗ قُلْ اِنَّمَا

الْاٰيٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ ۗ وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٥١﴾

اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْ ۗ

ع اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَّذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥٢﴾

قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ شَهِيْدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوْا

بِاللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٥٣﴾

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ۗ وَلَوْلَآ اَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ

الْعَذَابُ ۗ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٥٤﴾

يَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ۗ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٥﴾

يَوْمَ يَغْشٰهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ

under deras fötter, och Han kommer att säga: Smaka ni era gärningars (frukter.)

57. O Mina tjänare som tror! Min jord är sannerligen vidsträckt, så tillbed Mig allena.

58. Varje själ skall smaka döden. Sedan skall ni (alla) föras tillbaka till Oss.

59. Och de som tror och gör rättfärdiga gärningar — dem skall Vi förvisso hysa in i Paradisets höga byggnader, nedom vilka floder strömmar. De kommer att förbli däri. Utmärkt är deras belöning, vilka verkar (för det goda,)

60. de som är ståndaktiga och sätter sin lit till sin Herre.

61. Och hur månget djur finns det icke som icke förtjänar sitt uppehälle! Allah förser det och er. Och Han är den All-Hörande, den All-Vetande.

62. Och om du frågar dem: Vem har skapat himlarna och jorden och tvingat solen och månen i tjänst? kommer de förvisso att säga: Allah. Hur blir de då bortvända (från sanningen?)

63. Allah utvidgar (medlen till) uppehälle för sådana av Sina tjänare som Han behagar, och minskar (dem) för vem (Han behagar.) Allah har förvisso full kännedom om alla ting.

64. Och om du frågar dem: Vem sänder ned vatten från skyn och ger liv till jorden med det efter dess död? kommer de förvisso att säga: Allah. Säg: All lovprisning tillhör Allah. Men de flesta av dem förstår icke.

65. Och denna världens liv är ingenting annat än ett tidsfördriv och en lek och det Tillkommandes Boning — det är sannerligen Livet, om de bara visste!

66. Och när de går ombord på ett skepp åkallar de Allah med uppriktig och sveklös tro på Honom. Men när Han för dem tryggt i land, se! Då tillskriver de (Honom) medhjälpare (igen,)

67. och är otacksamma över vad Vi har skänkt dem och roar sig för (en tid.) Men de kommer snart att få lära känna (följderna av sitt uppförande.)

أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾
يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ
فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾
كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ
الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾
الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾
وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا
وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾
وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾
اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾
وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾
وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ
الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾
فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾
لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

68. Ser de icke att Vi har gjort (Makkahs) helgedom trygg (för dem) medan folk rycks undan överallt omkring dem? Vill de då tro på falskhet och förneka Allahs ynnest?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ ۚ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٨﴾

69. Och vem är mer orättfärdig än den som hittar på en lögn beträffande Allah, eller som förkastar sanningen när den kommer till honom? Finns det icke en boning i Helvetet för icke troende?

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

70. Och (beträffande) dem som strävar efter (att möta) Oss — dem kommer Vi förvisso att vägleda på Våra vägar. Och Allah är sannerligen med dem som handlar väl.

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ
لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٠﴾ ع

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Alif Lam Mim. (Jag är Allah, den All-Vetande.)

الٓمّٓ ②

3. Romarna har besegrats,

غُلِبَتِ الرُّوْمُ ③

4. i landet nära intill, och efter sitt nederlag kommer de att bli segerrika,

فِيْٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ④

5. efter några få år — Allahs är herraväldet före och efter (det) — och på den dagen kommer de troende att fröjdas,

فِيْ بِضْعِ سِنِيْنَ ؕ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ ؕ وَيَوْمَئِذٍ يَّفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ⑤

6. i Allahs hjälp. Han hjälper vem Han behagar; och Han är den Mäktige, den Barmhärtige.

بِنَصْرِ اللّٰهِ ؕ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑥

7. Allah (har givit) detta löfte. Allah bryter icke Sitt löfte, men de flesta människor vet icke.

وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ⑦

8. De känner (bara) till den yttre delen av livet i denna världen, och de är mycket obekymrade om det Tillkommande.

يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ⑧

9. Betänker de icke inom sig själva (att) Allah icke har skapat himlarna och jorden och allt som finns mellan de två utom i enlighet med vishetens krav och för en fastställd tid? Men så många bland människorna tror icke på mötet med sin Herre.

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۫ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ ⑨

10. Har de icke rest på jorden så att de kan se hur (ont) deras slut blev som var före dem? De var starkare än dessa i makt och de brukade jorden och befolkade den mer (och bättre) än dessa har befolkat den. Och deras Sändebud kom till dem med uppenbara Tecken. Och Allah ville icke göra dem orätt men de gjorde orätt mot sina egna själar.

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوْهَا وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ؕ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ⑩

11. Då blev deras slut ont som gjorde ont, ty de förkastade Allahs Tecken och hånade dem.

12. Allah ger upphov till skapelse, sedan fortsätter Han att upprepa den; sedan skall ni föras tillbaka till Honom.

13. Och på den dagen när Timmen kommer att anlända skall de skyldiga (gripas) av förtvivlan.

14. Och de skall icke ha några medlare (bland dem) som de förbinder (med Allah;) och de kommer att förneka dem som de förbinder (med Honom.)

15. Och på den dagen när Timmen kommer att anlända — på den dagen kommer de att skiljas (från varandra.)

16. Då kommer de som trodde och handlade rättfärdigt att bli hedrade (och lyckliggjorda i Paradisets storslagna) Trädgårdar.

17. Men beträffande dem som icke trodde och förkastade Våra Tecken och det Tillkommandes möte, dessa skall ställas inför ett straff.

18. Så lovprisa Allah när ni träder in i aftonen och när ni träder in i morgonen —

19. och till Honom hör all lovprisning i himlarna och på jorden — och (lovprisa Honom) på eftermiddagen och när ni når tiden för solens dalande.

20. Han frambringar det levande ur det döda, och Han frambringar det döda från det levande; och Han ger liv åt jorden efter dess död. Och på liknande sätt skall ni frambringas.

21. Och bland Hans Tecken är det att Han skapade er av stoft; se då, ni är människor som sprider sig (över jorden.)

22. Och bland Hans Tecken är att Han har skapat er hustrur ur era egna led på det att ni måtte finna sinnesfrid hos dem, och Han har skapat kärlek och ömhet mellan er. I det finns det förvisso Tecken för ett folk som tänker sig för.

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّوأَىٰ أَن كَذَّبُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ⑪
اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ⑫
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ⑬
وَلَمْ يَكُن لَّهُم مِّن شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا
بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ⑭
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ⑮
فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ
يُحْبَرُونَ ⑯
وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ⑰
فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ⑱
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ
تُظْهِرُونَ ⑲
يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ وَكَذَٰلِكَ
تُخْرَجُونَ ⑳
وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنتُم
بَشَرٌ تَنتَشِرُونَ ㉑
وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِّتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ㉒

23. Och bland Hans Tecken är skapelsen av himlarna och jorden och olikheten i era tungomål och hudfärg. I det finns det förvisso Tecken för dem som har kunskap.

24. Och bland Hans Tecken är er sömn på natten och dagen, och ert sökande efter Hans frikostighet. I det finns det förvisso Tecken för ett folk som vill lyssna.

25. Och bland Hans Tecken är att Han visar er blixten för fruktan och hopp och Han sänder ned vatten från skyn och vederkvicker jorden därmed efter dess död. I det finns förvisso Tecken för ett folk som förstår.

26. Och bland Hans Tecken är att himlen och jorden står (fast) genom Hans befallning. Sedan när Han kallar er med en enda kallelse (att komma fram) från jorden, se, ni kommer att komma fram.

27. Och till Honom hör vad helst som finns i himlarna och på jorden. Alla är lydiga mot Honom.

28. Och det är Han Som ger upphov till skapelse, sedan fortsätter Han att upprepa den, och det är synnerligen lätt för Honom. Hans är det mest upphöjda tillståndet i himlarna och på jorden; och Han är den Mäktige, den Vise.

29. Han framställer en liknelse för er beträffande er själva. Har ni medhjälpare bland dem som era högerhänder besitter, i det Vi har försett er med (så att) ni blir lika (delägare) av det, (och) så att ni fruktar dem som ni fruktar varandra? Sålunda förklarar Vi Tecknen för ett folk som vill förstå.

30. Nej, men de som är orättvisa följer sina egna låga begär utan kunskap. Vem kan då vägleda dem som Allah låter irra vilse? Det kommer icke att finnas några hjälpare för dem.

31. Så rikta ditt ansikte mot religionens (tjänst) med trohjärtad tillgivenhet. Och följ den av Allah skapade naturen, den natur enligt vilken Han har formgivit mänskligheten. Det finns ingen som kan ändra Allahs ska-

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ
اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ ﴿٢٣﴾
وَمِنْ اٰيٰتِهٖ مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاۤؤُكُمْ
مِّنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٢٤﴾
وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَاۤءِ مَاۤءً فَيُحْيٖ بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٥﴾
وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَاۤءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ۭ ثُمَّ
اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً ۖ مِّنَ الْاَرْضِ ۖ اِذَآ اَنْتُمْ
تَخْرُجُوْنَ ﴿٢٦﴾
وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿٢٧﴾
وَهُوَ الَّذِيْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ
عَلَيْهِ ۭ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ
ع وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٨﴾
ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ۭ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا
مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاۤءَ فِيْ مَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ
فِيْهِ سَوَاۤءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۭ كَذٰلِكَ
نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٩﴾
بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَهْوَاۤءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ فَمَنْ
يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ۭ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٣٠﴾
فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ۭ فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِيْ فَطَرَ
النَّاسَ عَلَيْهَا ۭ لَا تَبْدِيْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ الدِّيْنُ

pelse. Det är den rätta religionen — men de flesta människor vet icke —

32. (så) vänd (ni er alla) till Honom (i ånger) och sök Hans beskydd och förrätta Bönen, och var icke av dem som förbinder likar med Allah —

33. av dem som plittrar sin religion och har blivit delade i sekter, varje grupp fröjdande sig åt vad de har.

34. Och när en svårighet drabbar folk ropar de till sin Herre och vänder sig uppriktigt till Honom, då, när Han har låtit dem smaka barmhärtighet från Sig, tänk då sätter en del av dem andra vid sin Herres sida,

35. så att de (börjar) förneka det som Vi har skänkt dem. Så roa er för (ett tag,) men snart kommer ni att få veta.

36. Har Vi till dem sänt ned någon befogenhet som talar (till förmån) för det de satte vid Hans sida?

37. Och när Vi låter folk smaka barmhärtighet, fröjdas de däri; men om något ont drabbar dem på grund av det som deras egna händer har skickat vidare, se! de förtvivlar.

38. Ser de icke att Allah utökar underhållet för vem Han än behagar och minskar det (för vem Han än behagar?) I det finns det helt förvisst Tecken för ett folk som tror.

39. Så ge släktingen vad som honom tillkommer och den behövande och den vägfarande. Det är bäst för dem som söker Allahs ynnest och det är de som kommer att ha framgång.

40. Vad helst ni lämnar ut mot ränta för att det måtte öka människornas rikedom, ökar icke i Allahs ögon; men vad helst ni ger som Zakat för att söka Allahs välbehag — det är dessa som mångfaldigt kommer att utöka (sin rikedom.)

41. Det är Allah Som har skapat er (och) sedan har Han försett er; sedan kommer Han

الْقَيِّمُ ۙ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾
مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٢﴾
مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا ۖ كُلُّ حِزْبٍ
بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٣﴾
وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٤﴾
لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ ۚ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾
أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٦﴾
وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٧﴾
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
يَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾
فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ۚ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ ۖ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٩﴾
وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا
يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ ۖ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٤٠﴾
اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ

att låta er dö, (och) sedan kommer Han att uppväcka er till liv. Finns det någon av era (så kallade) medgudar som kan göra något (av detta?) Ärad vare Han och upphöjd långt över det de sätter vid Hans sida.

42. Ofärd har uppstått till lands och till sjöss på grund av vad människors händer har åstadkommit, på det att Han måtte låta dem smaka några av deras gärningars (frukter,) så att de måtte vända tillbaka (från ondska.)

43. Säg: Res på jorden och se hur (ont) slutet blev för dem före (er.) De flesta av dem var avgudadyrkare.

44. Så rikta ditt ansikte mot den rätta religionens (tjänst) innan den dagen kommer från Allah för vilket det icke finns något avvändande. På den dagen kommer (troende och icke troende) att bli skilda (från varandra.)

45. De som icke tror kommer att bära (följderna) av sin oförmåga att tro och de som gör rättfärdiga gärningar bereder (gott) för sina egna själar,

46. så att Han, av Sin frikostighet, kan belöna dem som tror och handlar rättfärdigt. Han älskar förvisso icke de icke troende.

47. Och bland Hans Tecken är att Han sänder vindarna som bärare med glädjebudskap och att Han kan låta er smaka Hans barmhärtighet, och att skeppen kan segla på grund av Hans befallning, och att ni kan söka av Hans frikostighet, och att ni kan vara tacksamma.

48. Och Vi sände förvisso Sändebud före dig till deras egna folk och de förde med sig klara Tecken till dem. Sedan straffade Vi dem som var skyldiga. Och det åligger förvisso Oss att hjälpa de troende.

49. (Det är) Allah Som sänder vindarna så att de lyfter (ångan i form av ett) moln. Sedan sprider Han det på himlen som Han behagar och Han sprider isär det till fragment, och du ser regnet strömma fram från dess mitt. Och

يُحْيِيكُمْ ۖ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم
ع مِّن شَيْءٍ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾
ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
النَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٤٢﴾
قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُم مُّشْرِكِينَ ﴿٤٣﴾
فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۖ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٤﴾
مَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنفُسِهِمْ
يَمْهَدُونَ ﴿٤٥﴾
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِن فَضْلِهِ ۚ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٦﴾
وَمِنْ آيَاتِهِ أَن يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُم
مِّن رَّحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٧﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُم
بِالْبَيِّنَاتِ فَانتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۖ وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾
اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۖ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ

när Han låter det falla över vem Han behagar av Sina tjänare, tänk, de fröjdas;

عِبَادِهِۦٓ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٩﴾

50. fastän de förtvivlade dessförinnan — innan det sändes ned över dem.

وَإِن كَانُوا۟ مِن قَبْلِ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْهِم مِّن قَبْلِهِۦ
لَمُبْلِسِينَ ﴿٥٠﴾

51. Lägg då märke till tecknen på Allahs barmhärtighet; hur Han väcker jorden till liv efter dess död. Det är sannerligen Han Som väcker de döda till liv; ty Han har makt över alla ting.

فَٱنظُرْ إِلَىٰٓ ءَاثَٰرِ رَحْمَتِ ٱللَّهِ كَيْفَ يُحْىِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَآ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٥١﴾

52. Och om Vi sände en vind och de såg (sin skörd) bli gul, skulle de därefter säkerligen (börja) förneka (Våra ynnestbevis.)

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا۟ مِنۢ بَعْدِهِۦ
يَكْفُرُونَ ﴿٥٢﴾

53. Och du kan icke få de döda till att höra, icke heller kan du få de döva till att höra kallelsen, när de drar sig tillbaka och vänder sina ryggar till;

فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ ٱلْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا
وَلَّوْا۟ مُدْبِرِينَ ﴿٥٣﴾

54. icke heller kan du vägleda de blinda ut ur deras villfarelse. Du kan bara få dem att höra som vill tro på Våra Tecken och underkasta sig.

وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِ ٱلْعُمْىِ عَن ضَلَٰلَتِهِمْ ۖ إِن تُسْمِعُ إِلَّا
ع مَن يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

55. Allah är Han Som skapade er i ett svaghetstillstånd och gav (er) styrka efter svagheten; och sedan gav er svaghet och hög ålder efter styrkan. Han skapar vad Han behagar. Han är den All-Vetande, den Starke.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعْدِ
ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً ۚ
يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۖ وَهُوَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْقَدِيرُ ﴿٥٥﴾

56. Och på den dagen när den (fastställda) Timmen skall anlända, kommer de skyldiga att svära på att de icke dröjde mer än en kort period — sålunda är de bortvända (från den rätta vägen.)

وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُقْسِمُ ٱلْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا۟
غَيْرَ سَاعَةٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَانُوا۟ يُؤْفَكُونَ ﴿٥٦﴾

57. Men de som har givits kunskap och tro kommer att säga: Ni har sannerligen dröjt till Uppståndelsens Dag i enlighet med Allahs Bok. Och detta är sannerligen Uppståndelsens Dag, men ni (brydde er) icke om att få veta.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ وَٱلْإِيمَٰنَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ
فِى كِتَٰبِ ٱللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْبَعْثِ ۖ فَهَٰذَا يَوْمُ ٱلْبَعْثِ وَ
لَٰكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. Så på den dagen kommer deras ursäkter icke att gagna syndarna; icke heller kommer de att tillåtas att göra bot.

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٨﴾

59. Och Vi har sannerligen framställt varje slags liknelse för människor i denna Qur'an, och sannerligen, om du visar dem ett Tecken, kommer de som icke tror förvisso att säga: Ni är bara lögnare.

60. Sålunda förseglar Allah deras hjärtan vilka icke har någon kunskap.

61. Så var du tålmodig, Allahs löfte är förvisso sant; och låt icke dem som icke har någon trosvisshet ringakta dig i avsikt (att rubba dig) från den ståndpunkt du intagit.

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ ۚ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَّيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُوْنَ ﴿٥٩﴾
كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٠﴾
فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِيْنَ
لَا يُوْقِنُوْنَ ﴿٦١﴾ ع ٦ ٩

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Alif Lam Mim. (Jag är Allah, den All-Vetande.)

الٓمّٓ ﴿٢﴾

3. Dessa är verser i Boken, (fulla) av vishet,

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ﴿٣﴾

4. en vägledning och en barmhärtighet för dem som handlar väl,

هُدًى وَّ رَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِيْنَ ﴿٤﴾

5. dem som förrättar Bönen och betalar Zakat och har en fast tro på det Tillkommande.

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَ هُمْ
بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ﴿٥﴾

6. Det är de som följer vägledning från sin Herre, och det är de som skall ha framgång.

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٦﴾

7. Och av människor är den utan kunskap som tar löst prat i utbyte (mot vägledning) för att leda (människor) bort från Allahs väg, och för att göra den till åtlöje. För sådana kommer det att finnas ett förödmjukande straff.

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْتَرِيْ لَهْوَ الْحَدِيْثِ لِيُضِلَّ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖۗ وَّ يَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۗ
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٧﴾

8. Och när Våra Tecken läses upp för honom vänder han sig föraktfullt bort som om han icke hörde dem, som om det var en tröghet i hans öron. Så kungör ett plågsamt straff för honom.

وَ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا
كَاَنَّ فِيْۤ اُذُنَيْهِ وَقْرًا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٨﴾

9. De som tror och gör goda gärningar — de kommer förvisso att få Glädjens Trädgårdar,

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتُ النَّعِيْمِ ﴿٩﴾

10. i vilka de kommer att förbli. Allah har (givit) ett sant löfte; och Han är den Mäktige, den Vise.

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۗ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ۗ وَ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٠﴾

11. Han har skapat himlarna utan några pelare som ni kan se och Han har ställt fasta berg på jorden så att den icke skall skaka med er, och Han har spritt ut alla slags skapade varelser därpå; och Vi har sänt ned vatten från molnen, och har låtit varje skön art växa på jorden.

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَ اَلْقٰى فِي الْاَرْضِ
رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَ بَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ۗ
وَ اَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيْمٍ ﴿١١﴾

12. Detta är Allahs skapelse. Visa mig nu vad andra bredvid Honom har skapat. Nej, men syndarna svävar i uppenbar villfarelse,

13. och Vi skänkte Luqman vishet (och sade:) Var tacksam mot Allah ty vem helst som är tacksam, är tacksam till (gagn för) sin egen själ. Och för vem helst som är otacksam, då är Allah förvisso Själv-Tillräcklig, Prisvärd.

14. Och (Kom ihåg) när Luqman sade till sin son medan han förmanade honom: O min käre son! Sätt ingen vid Allahs sida. Att förbinda medhjälpare med Allah är förvisso en svår synd.

15. Och Vi har påbjudit människan (att vara god) mot sina föräldrar — hennes moder bär henne i svaghet på svaghet och dess avvänjning tar två år — (och sade:) Tacka Mig och dina föräldrar. Till Mig är det (slutliga) återvändandet,

16. och om de strider med dig för att få dig till att sätta upp jämlikar med Mig beträffande vilka du icke har någon kännedom, lyd dem icke, men var ett vänligt sällskap för dem i världsliga frågor, och följ (i andliga frågor) deras väg som vänder sig till Mig. Sedan kommer ert återvändande att bli till Mig och Jag skall upplysa er om vad ni brukade göra;

17. o min käre son, även om det har ett senapskorns vikt och även om det är (dolt) i en klippa eller i himlarna eller på jorden, kommer Allah förvisso att hämta fram det. Allah är i sanning den Som Känner de mest dolda hemligheterna; (och) Han (är) Allt Underkunnig;

18. o min käre son, förrätta Bönen och påbjud det goda och förbjud det onda och uthärda tålmodigt vad som än kan drabba dig. Detta är förvisso bland de ting (som kräver) beslutsamhet;

19. och vänd icke bort din kind från människor i förakt, vandra icke heller högmodigt på jorden; Allah älskar förvisso icke någon inbilsk skrytmakare;

20. och gå du med avmätta steg och sänk

هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ
ع بَلِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۱۲﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ؕ وَمَنْ
يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ
حَمِيْدٌ ﴿۱۳﴾
وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ
بِاللّٰهِ ؕ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۴﴾
وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا
عَلٰى وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ فِيْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْكَ ؕ
اِلَيَّ الْمَصِيْرُ ﴿۱۵﴾
وَاِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ
عِلْمٌ ۙ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا ۫
وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَيَّ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۶﴾
يٰبُنَيَّ اِنَّهَاۤ اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ
صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿۱۷﴾
يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلٰى مَاۤ اَصَابَكَ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۸﴾
وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿۱۹﴾
وَاقْصِدْ فِيْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ؕ اِنَّ

din röst; den mest avskyvärda av röster är i sanning åsnans skriande.

اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿٢٠﴾

21. Ser ni icke att Allah har tvingat allt som är i himlarna och allt som är på jorden i tjänst för er, och har fullkomnat Sina ynnestbevis över er, (både) synliga och osynliga? Och bland människor finns det några som tvistar beträffande Allah utan kunskap eller vägledning eller en upplysande Bok.

اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً ؕ وَ
مِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى
وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ﴿٢١﴾

22. Och när det sägs till dem: Följ det som Allah har uppenbarat, säger de: Nej, vi skall följa det som vi fann våra fäder följa. Vad! Till och med fastän Satan inbjöd dem till den brännande eldens straff?

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ
مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ
يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿٢٢﴾

23. Och den som (fullständigt) underkastar sig Allah och är en som handlar väl, har sannerligen gripit ett fast tag. Slutet på alla angelägenheter vilar hos Allah.

وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗۤ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ؕ وَاِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ
الْاُمُوْرِ ﴿٢٣﴾

24. Och (angående den) som icke tror, låt hans otro icke bedröva dig. Till Oss är deras återvändande, och Vi skall säga till dem vad de gjorde. Allah känner förvisso till fullo vad som finns i deras hjärtan.

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهٗ ؕ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٤﴾

25. Vi skall låta dem roa sig för ett tag; sedan skall Vi driva dem till en svår pina.

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٢٥﴾

26. Och om du frågar dem: Vem skapade himlarna och jorden? kommer de förvisso att svara: Allah. Säg: All lovprisning tillhör Allah. Men de flesta av dem har ingen kunskap.

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ
اللّٰهُ ؕ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Till Allah hör allt som finns i himlarna och på jorden. Allah är förvisso Själv-Tillräcklig, Prisvärd.

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيْدُ ﴿٢٧﴾

28. Och om alla träd som finns på jorden vore pennor, och oceanen (— var bläck) — sju oceaner till för att fylla på dem med, skulle Allahs ord icke tryta. Allah är förvisso Mäktig, Vis.

وَلَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ
يَمُدُّهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ
اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٨﴾

29. Er skapelse och er uppståndelse är bara

مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

som en enda själs (skapelse och uppståndelse.) Allah är sannerligen All-Hörande, All-Seende.

سَمِيعٌۢ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾

30. Ser du icke att Allah låter natten gå över i dagen och låter dagen gå över i natten, och Han har tvingat solen och månen i tjänst, var och en av dem följande sin bana till en fastställd tid, och att Allah är Väl Medveten om vad ni gör?

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ
فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَّجْرِيْ إِلٰٓى أَجَلٍ
مُّسَمًّى وَّأَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٣٠﴾

31. Det är för att det är Allah ensam Som är den (Sanne) Guden, och det de åkallar bredvid Honom är falskt; och för att det är Allah ensam som är den Mest Höge, den Ojämförligt Store.

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ
الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٣١﴾

32. Ser du icke att skeppen seglar på havet genom Allahs ynnest, så att Han kan visa er av Sina Tecken? I det finns förvisso Tecken för varje tålmodig och tacksam person.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ
مِّنْ اٰيٰتِهٖ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٣٢﴾

33. Och när vågor uppslukar dem, lika (så många) täckelser åkallar de Allah med full trosförvissning; men när Han för dem tryggt i land, då håller sig några av dem till den rätta kursen. Och ingen förnekar Våra Tecken utom varje svekfull och otacksam (person.)

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ
لَهُ الدِّيْنَ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ
وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُوْرٍ ﴿٣٣﴾

34. O människor sök skydd hos er Herre och frukta den dagen när en fader icke kommer att vara till någon hjälp för sitt barn, icke heller kommer barnet att vara till någon som helst hjälp för sin fader. Allahs löfte är förvisso sant. så låt icke det jordiska livet lura er, låt icke heller Bedragaren bedraga er beträffande Allah.

يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِيْ
وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهٖ وَلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَّالِدِهٖ
شَيْـًٔا إِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا
وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿٣٤﴾

35. Hos Allah ensam finns i sanning kännedom om Timmen. Och Han sänder ned regnet och Han vet vad som göms i moderliven. Och ingen själ vet vad den kommer att förtjäna imorgon, och ingen själ vet i vilket land den kommer att dö. Allah är förvisso All-Vetande, Allt-Underkunnig.

إِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوْتُ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ
خَبِيْرٌ ﴿٣٥﴾

ركوعاتها سُوْرَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ (٣٢) اٰياتها

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Alif Lam Mim. (Jag är Allah, den All-Vetande.)

3. Från världarnas Herre kommer uppenbarelsen av Boken — det råder inget tvivel om den.

4. Säger de: Han har diktat ihop den? Nej, den är sanningen från din Herre så att du kan varna ett folk till vilket ingen Varnare har kommit före dig, så att de kan bli vägledda.

5. Allah är Han Som skapade himlarna och jorden och det som finns emellan dem i sex perioder, sedan satte Han Sig ner på Tronen. Ni har ingen hjälpare eller medlare utom Honom. Vill ni då icke tänka efter?

6. Han kommer att planera (Sina) stadgar från himlen till jorden, sedan kommer den att stiga upp till honom på en dag vars längd är ett tusen år enligt er tideräkning.

7. Sådan är Kännaren av det osedda och det sedda, den Mäktige, den Barmhärtige,

8. Som har fullkomliggjort allt Han har skapat. Och Han påbörjade människans skapelse från lera;

9. sedan skapade Han hennes avkomma ur ett extrakt av en obetydlig vätska,

10. sedan utrustade Han henne med fullkomliga egenskaper och blåste in Sin ande i henne. Och Han har skänkt er hörsel och syn och förstånd. Men litet tack ger ni!

11. Och de säger: Vad! När vi gått förlorade i jorden skall vi då (verkligen uppväckas igen) i en ny skapelse? Nej, men de tror icke på mötet med sin Herre.

12. Säg: Dödsängeln som har fått er i upp-

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

الٓمّٓ (٢)

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ (٣)

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ (٤)

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ
مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا شَفِيْعٍ ۗ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ (٥)

يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهٗٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ (٦)

ذٰلِكَ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ (٧)

الَّذِيْٓ اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ
مِنْ طِيْنٍ (٨)

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهٗ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ (٩)

ثُمَّ سَوّٰىهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِهٖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۗ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ (١٠)

وَقَالُوْٓا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۬
بَلْ هُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ كٰفِرُوْنَ (١١)

قُلْ يَتَوَفّٰىكُمْ مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِيْ وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ

drag kommer att låta er dö; sedan kommer ni att föras tillbaka till er Herre.

13. Om du bara kunde se när de skyldiga kommer att hänga med huvudet inför sin Herre (och säga:) Vår Herre, vi har sett och vi har hört, så vänd oss tillbaka så att vi kan göra goda gärningar; ty (nu) är vi övertygade (om sanningen i det som sades till oss.)

14. Och om Vi hade (tvingat) igenom Vår vilja, kunde Vi ha givit varje själ dess (tillbörliga) vägledning, men ordet från Mig har gått i uppfyllelse, att Jag kommer att fylla Helvetet med de stora och de helt vanliga människorna, alla tillsammans.

15. Så smaka ni (straffet för era onda gärningar) ty ni glömde denna er dags möte. Vi har (också) glömt er. Smaka ni därför det varaktiga straffet på grund av det som ni brukade göra.

16. Bara de tror (verkligen) på Våra Tecken som faller ödmjukt ner till jorden och lovprisar sin Herre när de erinras om dem och de är icke stolta.

17. Deras ryggar håller sig borta från sängarna; och de åkallar sin Herre i fruktan och hopp och ger ut av vad Vi har skänkt dem.

18. Och ingen själ vet vilken ögonfröjd som hålls gömd för dem som belöning för (det goda) de brukade göra.

19. Är då den som är en troende lik en som är olydig? De är icke lika.

20. Beträffande dem som tror och gör goda gärningar kommer de att få den Eviga Boningens Trädgårdar som ett underhåll (i gengäld) för vad de plägade göra.

21. Och beträffande dem som är olydiga kommer deras boning att bli Elden. Varje gång de önskar komma ut ur den, kommer de att vändas tillbaka in i den, och det kommer att sägas till dem: Smaka ni den Eldens straff, vilken ni brukade förneka.

22. Och helt förvisso kommer Vi att låta dem smaka det mindre straffet före det större straffet, på det att de måtte återvända (till Oss med ånger.)

إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ (١٢)
وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَآ أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
مُوقِنُونَ (١٣)
وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ (١٤)
فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَآ إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (١٥)
إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ (١٦) السجدة
تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (١٧)
فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَآ أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَآءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (١٨)
أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ۚ لَا يَسْتَوُونَ (١٩)
أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ
الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (٢٠)
وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ كُلَّمَآ أَرَادُوٓا أَنْ
يَخْرُجُوا مِنْهَآ أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (٢١)
وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (٢٢)

23. Och vem är mer orättfärdig än den som erinras om sin Herres Tecken och sedan vänder sig bort från dem? Vi kommer förvisso att kräva noggrann vedergällning från de skyldiga.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٣﴾

24. Och Vi gav sannerligen Moses Boken — sväva du därför icke i tvivel om att själv erhålla (en fullkomlig Bok) — och Vi gjorde den till en vägledning för Israels Barn.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ
لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٤﴾

25. Och Vi förordade ledare ur deras egna led, som vägledde dem genom Vår befallning, eftersom de var ståndaktiga och hade en fast tro på Våra Tecken.

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا
وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٥﴾

26. Din Herre Han kommer sannerligen att döma mellan dem på Uppståndelsens Dag beträffande det de brukade vara oense om.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٦﴾

27. Utgör icke det vägledning för dem att se hur många släktled Vi har förintat före dem, bland vilkas boplatser de (nu) vandrar omkring? I det finns det förvisso Tecken. Vill de då icke lyssna?

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا
يَسْمَعُونَ ﴿٢٧﴾

28. Ser de icke att Vi driver vattnet till det torra landet och framställer gröda därav, av vilken deras boskap äter och de själva (också?) Vill de då icke se?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٨﴾

29. Och de säger: När skall denna seger komma, om ni är sannfärdiga?

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

30. Säg: På segerns dag kommer de icke troendes tro icke att hjälpa dem, icke heller kommer de att beviljas anstånd.

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٣٠﴾

31. Så vänd er bort från dem och vänta. De väntar också.

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣١﴾

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

2. O du Profet, gör Allah till din sköld och följ icke de icke troende, och hycklarnas (önskningar.) Allah är sannerligen All-Vetande, Vis.

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا (٢)

3. Och följ det som har uppenbarats till dig från din Herre. Allah är sannerligen Väl Medveten om vad ni gör.

وَّاتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا (٣)

4. Och sätt din lit till Allah, och Allah är tillräcklig som Beskyddare.

وَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا (٤)

5. Icke för någon människa har Allah skapat två hjärtan i hennes bröst, icke heller har Han gjort dem bland era hustrur, till era (verkliga) mödrar, som ni håller borta genom att kalla dem för mödrar, icke heller har Han gjort dem som ni adopterar som söner till era (verkliga) söner. Dessa är (enbart) ord från era munnar; men Allah kungör sanningen och Han vägleder till den (rätta) vägen.

مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهٖ وَمَا جَعَلَ
اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓئِيْ تُظٰهِرُوْنَ مِنْهُنَّ اُمَّهٰتِكُمْ وَمَا جَعَلَ
اَدْعِيَآءَكُمْ اَبْنَآءَكُمْ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ وَاللّٰهُ
يَقُوْلُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيْلَ (٥)

6. Kalla dem efter deras fäder, det är mer passande i Allahs ögon. Men om ni icke känner deras fäder, då är de era bröder i Tron och era vänner. Och det vilar inget klander över er för vad ni kanske omedvetet gör av misstag (i den här saken;) men (ni kommer att ställas till svars för) det som era hjärtan avser. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Alltid Barmhärtig.

اُدْعُوْهُمْ لِاٰبَآئِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ فَاِنْ لَّمْ
تَعْلَمُوْٓا اٰبَآءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ وَمَوَالِيْكُمْ
وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيْمَآ اَخْطَاْتُمْ بِهٖ وَلٰكِنْ مَّا
تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا (٦)

7. Profeten är närmare de troende än deras egna jag och hans hustrur är (som) mödrar för dem. Och blodsförvanter är närmare varandra beträffande rättigheter, enligt Allahs Bok, än (andra) troende bland Hjälparna och Emigranterna utom att ni visar vänlighet mot era vänner. Detta är (också) uppskrivet i Boken.

اَلنَّبِيُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجُهٗٓ
اُمَّهٰتُهُمْ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ
فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ اِلَّآ اَنْ
تَفْعَلُوْٓا اِلٰٓى اَوْلِيٰٓئِكُمْ مَّعْرُوْفًا كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ
مَسْطُوْرًا (٧)

8. Och (kom ihåg) när Vi slöt förbundet med Profeterna och med dig och med Noak och Abraham och Moses och Jesus, Marias son, och Vi slöt (sannerligen) ett högtidligt förbund med dem,

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ
نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٨﴾

9. om att (Allah) kan fråga de sannfärdiga om deras sannfärdighet. Och för de icke troende har han berett ett plågsamt straff.

لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٩﴾ ع

10. O ni som tror, kom ihåg Allahs ynnest över er när härskaror kom emot er, och Vi sände en vind och härskaror som ni icke såg, emot dem. Och Allah ser vad ni gör.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ
تَرَوْهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿١٠﴾

11. När de överföll er ovanifrån och underifrån, och när (era) blickar blev förvirrade och (era) hjärtan satt i (era) halsgropar och ni tänkte (varjehanda) tankar om Allah.

إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ
زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ
بِاللَّهِ الظُّنُونَا ﴿١١﴾

12. Så prövades de troende svårt och de skakades med en våldsam skakning.

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١٢﴾

13. Och (kom ihåg) när Hycklarna och de i vilkas hjärtan det finns en sjukdom, sade: Allah och Hans Sändebud lovade oss bara ett bedrägeri,

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٣﴾

14. och när en grupp av dem sade: O Yathribs folk, ni kan (omöjligen) stå (emot fienden,) vänd därför om. Och en avdelning av dem (till och med) bad Profeten om tillstånd och sade: Våra hus är utsatta fastän de icke var utsatta. De försökte bara fly.

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ
لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ
إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۖ إِنْ يُرِيدُونَ
إِلَّا فِرَارًا ﴿١٤﴾

15. Om fienden skulle trängt in (i Staden) från dess omgivningar och om de sedan ombetts (att förena sig i) att strida (med Muslimerna,) skulle de säkerligen ha gjort så, och de skulle icke ha förblivit mer än litet (i sina hus.)

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ
لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٥﴾

16. Och de hade förvisso redan slutit förbund med Allah om att de icke skulle vända sina ryggar till. Och ett förbund med Allah måste man stå till svars för.

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ
الْأَدْبَارَ ۚ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٦﴾

17. Säg: Flykt skall icke gagna er om ni flyr från död eller slakt, och (till och med) då kommer ni (icke tillåtas) att roa er mer än litet.

قُلْ لَّنْ يَّنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ اَوِ
الْقَتْلِ وَاِذًا لَّا تُمَتَّعُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٧﴾

18. Säg: Vem är det som kan rädda er från Allah om det är Hans önskan att göra er skada, eller som (kan beröva er det) om det är Hans önskan att visa er barmhärtighet? Och de kommer icke att finna sig någon annan vän eller hjälpare än Allah.

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِيْ يَعْصِمُكُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ بِكُمْ
سُوْٓءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ؕ وَلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٨﴾

19. Allah känner sannerligen dem av er (väl) som hindrar (andra från att strida) och dem som säger till sina bröder: Kom (och var med) oss, och de (själva) icke kommer till striden utom helt litet,

قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِيْنَ مِنْكُمْ وَالْقَآئِلِيْنَ لِاِخْوَانِهِمْ
هَلُمَّ اِلَيْنَا ۚ وَلَا يَاْتُوْنَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٩﴾

20. och är snåla med (sin hjälp) till er. Men när faran kommer ser du dem se mot dig med sina ögon rullande som på en som svimmar när döden (nalkas.) Men när fruktan har gått över angriper de dig med skarpa tungor, och är snåla med (allt) gott (som kommer i er väg). Dessa har aldrig trott; så Allah har gjort deras gärningar utan all kraft och verkan. Och det är lätt för Allah.

اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۖۚ فَاِذَا جَآءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ
يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ تَدُوْرُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذِيْ يُغْشٰى
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوْكُمْ
بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ؕ اُولٰٓئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوْا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ ؕ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿٢٠﴾

21. De hoppas (ännu) på att de (invaderande) horderna icke skall ha marscherat bort; och om de (invaderande) horderna skulle komma tillbaka (igen) skulle de önska att de levde ett nomadliv bland beduinerna och ber om nyheter om er. Och om de var bland er, skulle de bara strida litet.

يَحْسَبُوْنَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوْا ۚ وَاِنْ يَّاْتِ الْاَحْزَابُ
يَوَدُّوْا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُوْنَ فِي الْاَعْرَابِ يَسْاَلُوْنَ عَنْ
اَنْۢبَآئِكُمْ ؕ وَلَوْ كَانُوْا فِيْكُمْ مَّا قٰتَلُوْٓا اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٢١﴾

22. Ni har sannerligen en förebild i dygd I Allahs Profet, för den som hoppas på (att möta) Allah och den Yttersta Dagen och som kommer ihåg Allah mycket.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ
يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿٢٢﴾

23. Och när de troende såg de (invaderande) horderna sade de: Detta är vad Allah och Hans Sändebud har lovat oss, och Allah och Hans Sändebud talade sanning. Och det bara ökade deras tro och underkastelse.

وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ الْاَحْزَابَ ۙ قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا
اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ؗ وَمَا زَادَهُمْ
اِلَّآ اِيْمَانًا وَّتَسْلِيْمًا ﴿٢٣﴾

24. Bland de troende finns människor som har varit trofasta mot förbundet som de har

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ

slutit med Allah. Några av dem har uppfyllt sin trohetsed och det finns andra som väntar, och de har icke alls ändrat sig.

فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٤﴾

25. Så att Allah kan belöna de sannfärdiga för deras sanning och straffa hycklarna om Han så önskar, eller vända Sig till dem i barmhärtighet. Allah är sannerligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

لِّيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٥﴾

26. Och Allah vände de icke troende tillbaka i deras raseri; de samlade inget gott. Och Allah räckte till för de troende i deras kamp. Allah är Stark, Mäktig.

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا ۚ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٦﴾

27. Och av Bokens Folk, Han hämtade ner dem som hade hjälpt dem, från deras fästningar och satte skräck i deras hjärtan. Några dräpte ni och några tog ni till fånga.

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُم مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِن صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٧﴾

28. Och Han lät er ärva deras land och deras hus och deras rikedom och (dessutom) ett land på vilket ni (ännu) icke har satt er fot. Och Allah har makt över allting.

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَئُوهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٨﴾

29. O Profet! Säg till dina hustrur: Om ni önskar detta jordiska liv och dess prydnad, kom då, jag kommer att dra försorg om er och låta er gå på ett lämpligt sätt,

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٩﴾

30. men om ni önskar Allah och Hans Sändebud och det Tillkommandes Hem, då har Allah förvisso berett en stor belöning för dem av er som handlar väl.

وَإِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٠﴾

31. O hustrur till Profeten! Om någon av er skulle uppföra sig på ett sätt som är oförenligt med den allra största fromhet kommer straffet att fördubblas för henne.Och det är lätt för Allah.

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣١﴾

32. Men för den av er som är lydig mot Allah och Hans Sändebud och gör goda gär-

وَمَن يَقْنُتْ مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا

ningar, för henne skall Vi upprepa belöningen två gånger om; och Vi har berett en hedervärd försörjning för henne.

33. O Profetens hustrur! Betänk er värdiga ställning! Om ni är rättfärdiga, är ni icke lika några (andra) kvinnor. Så var icke för inställsamma i ert tal, så att icke den, i vars hjärta det finns en sjukdom, skall kunna hysa begär, och tala på ett tillbörligt sätt.

34. Och stanna i era hus (med värdighet) och blotta icke er skönhet likt blottandet under okunnighetens tidigare dagar, och förrätta Bönen och betala Zakat och lyd Allah och Hans Sändebud. Allah önskar förvisso att undanröja all orenhet från er, O Medlemmar av Hushållet, och att göra er fullständigt rena.

35. Och kom ihåg det som har lästs upp i era hus om Allahs Tecken och vishet. Allah är sannerligen Skarpsinnig, Allt-Underkunnig.

36. Män som underkastar sig (Gud) och kvinnor som underkastar sig (Honom,) och troende män och troende kvinnor, och lydiga män och lydiga kvinnor, och sannfärdiga män och sannfärdiga kvinnor, och män som är ståndaktiga (i sin tro) och ståndaktiga kvinnor, och män som är ödmjuka och kvinnor som är ödmjuka, och män som ger allmosor och kvinnor som ger allmosor, och män som fastar och kvinnor som fastar, och män som vaktar på sin dygd och kvinnor som vaktar på (sin dygd,) och män som kommer ihåg Allah mycket och kvinnor som kommer ihåg (Honom) — för (alla) dem har Allah förvisso berett förlåtelse och en stor belöning.

37. Och det passar sig icke för en troende man och en troende kvinna att de skulle följa sitt (eget) val i frågor rörande dem när Allah och Hans Sändebud har angivit en sak. Och den som är olydig mot Allah och Hans Sändebud irrar förvisso bort i uppenbar villfarelse.

38. Och (kom ihåg) när du sade till den över vilken Allah hade skänkt ynnestbevis: Behåll din hustru för dig själv och frukta Allah; och du gömde det i ditt hjärta som Allah skulle föra fram i ljuset och du fruktade folket fastän Allah

نُؤْتِهَآ أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣٢﴾
يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ
فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِۦ مَرَضٌ
وَّقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٣﴾
وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَوٰةَ وَآتِينَ الزَّكَوٰةَ وَأَطِعْنَ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُۥٓ إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٤﴾
وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيٰتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾ ع
إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنٰتِ
وَالْقٰنِتِينَ وَالْقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِينَ وَالصّٰدِقٰتِ وَ
الصّٰبِرِينَ وَالصّٰبِرٰتِ وَالْخٰشِعِينَ وَالْخٰشِعٰتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقٰتِ وَالصّٰٓئِمِينَ وَالصّٰٓئِمٰتِ
وَالْحٰفِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحٰفِظٰتِ وَالذّٰكِرِينَ اللّٰهَ
كَثِيرًا وَّالذّٰكِرٰتِ أَعَدَّ اللّٰهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَّأَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٣٦﴾
وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَّلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهُۥٓ
أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَن يَعْصِ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِينًا ﴿٣٧﴾
وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِيٓ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ

har större rätt till att du skulle frukta Honom. Sedan när Zaid hade verkställt sin önskan beträffande henne, förenade Vi henne i äktenskap med dig, så att det icke skall finnas några svårigheter för de troende med avseeende på (äktenskap med) deras adoptivsöners hustrur efter det att de har verkställt sina önskningar beträffande dem. Och Allahs påbud måste gå i uppfyllelse.

39. Inget klander kan vidlåta Profeten beträffande det som Allah har ålagt honom. (Sådan var sannerligen) Allahs väg med dem som har levt förut — och Allahs befallning är ett fast föreskrivet påbud —

40. de som framförde Allahs Budskap och fruktade Honom, och icke fruktade någon utom Allah. Och Allah är tillräcklig som Räkenskapshållare.

41. Muhammad är icke far till någon av era män, men han (är) Allahs Sändebud och Profeternas Insegel och Allah har full kännedom om alla ting.

42. O ni som tror! Kom ihåg Allah ofta,

43. och lovprisa Honom morgon och afton.

44. Det är Han Som sänder ned (Sina) välsignelser över er och Hans änglar (ber för er) på det att Han måtte föra er fram från (alla slag) av mörker in i ljuset. Och Han är Barmhärtig mot de troende.

45. Deras hälsning på den dagen när de möter Honom kommer att vara Fred. Och Han har berett en hedervärd belöning för dem.

46. O Profet! Vi har i sanning sänt dig som ett Vittne och en Bärare av glädjebudskap och en Varnare,

47. och som den som kallar samman (människorna) till Allah genom Hans befallning och som en lysande sol.

48. Och kungör för de troende de glada budskapen om att de kommer att få en stor ynnest av Allah.

49, Och följ icke de icke troende och hycklarna och ha överseende med deras förargliga

مَا اللّٰهُ مُبْدِيْهِ وَتَخْشَى النَّاسَ ۚ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ
تَخْشٰىهُ ؕ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا لِكَىْ
لَا يَكُوْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ حَرَجٌ فِىْٓ اَزْوَاجِ اَدْعِيَآئِهِمْ
اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿۳۸﴾
مَا كَانَ عَلَى النَّبِىِّ مِنْ حَرَجٍ فِيْمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ ؕ سُنَّةَ
اللّٰهِ فِى الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا
مَّقْدُوْرَا ۨ ﴿۳۹﴾
اۨلَّذِيْنَ يُبَلِّغُوْنَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ وَلَا يَخْشَوْنَ
اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ﴿۴۰﴾
مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَّسُوْلَ
اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمًا ﴿۴۱﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا ﴿۴۲﴾
وَّسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿۴۳﴾
هُوَ الَّذِىْ يُصَلِّىْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ
الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا ﴿۴۴﴾
تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ ۚ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا
كَرِيْمًا ﴿۴۵﴾
يٰٓاَيُّهَا النَّبِىُّ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّ
نَذِيْرًا ۙ ﴿۴۶﴾
وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيْرًا ﴿۴۷﴾
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيْرًا ﴿۴۸﴾
وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَدَعْ اَذٰىهُمْ وَتَوَكَّلْ

prat och sätt din lit till Allah, ty Allah är tillräcklig som Beskyddare.

50. O ni som tror! När ni äktar troende kvinnor och sedan skiljer er från dem innan ni har rört dem, då har ni ingen rätt till (att räkna) väntetiden beträffande dem. Så ge dem (något) underhåll och sänd iväg dem på ett passande sätt.

51. O Profet! För dig har Vi gjort dina hustrur lagliga, till vilka du har betalat deras brudgåvor, och dem som dina högerhänder besitter bland dem som Allah har givit dig i krigsbyte, och din farbrors döttrar och dina fastrars döttrar och din morbrors döttrar och dina mostrars döttrar som har utvandrat med dig, och vilken (annan) troende kvinna som helst om hon erbjuder sig (till äktenskap) med Profeten, såvida Profeten önskar äkta henne (denna tillåtelse är) endast för dig och icke för (andra) troende — Vi har (redan) tillkännagivit vad Vi har påbjudit dem beträffande deras hustrur och dem som deras högerhänder besitter, — för att det icke skall finnas någon svårighet för dig (i att förklara Lagen för dem.) Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

52. Du kan låta vilken av dem du behagar gå sin väg och behålla vem du behagar hos dig, och om du önskar (taga någon tillbaka) av dem som du låtit gå vilar inget klander över dig. Det blir snarare en lisa för deras ögon så att de icke måtte sörja, utan att alla måtte bli belåtna med det som du har givit dem. Och Allah vet vad som finns i era hjärtan, och Allah är All-Vetande, Överseende.

53. Det är icke tillåtet för dig (att äkta) kvinnor efter det, icke heller att ens byta ut dem mot (andra) hustrur, fastän deras godhet behagar dig, utom någon som din högerhand besitter. Och Allah är Vaksam över alla ting.

54. O ni som tror! Träd icke in i Profetens hus såvida ni icke givits tillåtelse för ett mål, utan att vänta till dess att det är tillagat. Men

عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿٤٩﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ
مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ
تَعْتَدُّوْنَهَا ۚ فَمَتِّعُوْهُنَّ وَسَرِّحُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿٥٠﴾
يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِيْٓ اٰتَيْتَ
اُجُوْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ مِمَّآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ
وَبَنٰتِ عَمِّكَ وَبَنٰتِ عَمّٰتِكَ وَبَنٰتِ خَالِكَ وَبَنٰتِ
خٰلٰتِكَ الّٰتِيْ هَاجَرْنَ مَعَكَ ۫ وَامْرَاَةً مُّؤْمِنَةً اِنْ
وَّهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ اَنْ يَّسْتَنْكِحَهَا ۤ
خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ قَدْ عَلِمْنَا مَا
فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِيْٓ اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
لِكَيْلَا يَكُوْنَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٥١﴾
تُرْجِيْ مَنْ تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِيْٓ اِلَيْكَ مَنْ تَشَآءُ ؕ
وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ؕ ذٰلِكَ
اَدْنٰٓى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ
اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَكَانَ
اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا ﴿٥٢﴾
لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَآءُ مِنْ بَعْدُ وَلَآ اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ
مِنْ اَزْوَاجٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِيْنُكَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيْبًا ﴿٥٣﴾ ع
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتَ النَّبِيِّ اِلَّآ اَنْ
يُّؤْذَنَ لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نٰظِرِيْنَ اِنٰىهُ ۙ وَلٰكِنْ

träd in när ni är inbjudna, och när ni intagit er måltid, skingras utan att försöka inleda samtal. Det vållar Profeten besvär och han känner sig blyg (för att be er gå,) men Allah är icke blyg för (att säga) det som är sant. Och när ni ber dem — (Profetens hustrur) — om något, stå bakom ett förhänge och be dem. Det är renare för era hjärtan och för deras hjärtan. Och det lämpar sig icke för er att vålla Allahs Sändebud besvär, icke heller att ni någonsin skulle äkta hans hustrur efter honom. Det är sannerligen något ohyggligt i Allahs ögon.

55. Allah känner alla ting väl vare sig ni döljer en sak eller visar den.

56. Det vilar inget klander över dem i detta avseende (beträffande) deras fäder eller deras söner eller deras bröder eller deras brorsöner eller deras systersöner eller deras kvinnliga tjänstefolk eller kvinnor som deras högerhänder besitter, Och frukta Allah, (O Profetens hustrur,) Allah är sannerligen Vittne över allt.

57. Allah sänder ner (Sina) välsignelser över Profeten och Hans änglar ber för honom. O ni som tror, ni bör (också) nedkalla (Hans) välsignelser över honom och hälsa honom med fridshälsningar.

58. I denna världen och i den Tillkommande, har Allah förbannat dem som smädar Allah och Hans Sändebud — och Han har berett ett förödmjukande straff för dem.

59. Och de som smädar troende män och troende kvinnor för vad de icke förtjänat, skall bära (skulden) till en falsk beskyllning och en uppenbar synd.

60. O Profet! Säg till dina hustrur och dina döttrar och de troendes kvinnor att de från sina ytterkappor skall dra ner över sig (från sina huvuden över sina ansikten.) Det är mer troligt att (de sålunda) blir igenkända och icke förolämpade. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَ
لَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۚ إِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي
النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ ۖ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ ۚ
وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ۚ
ذٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللّٰهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾
إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴿٥٤﴾
لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا
إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ
وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ۗ وَاتَّقِينَ
اللّٰهَ ۚ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾
إِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾
إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾
وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا
اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾ ع
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ۚ ذٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ
يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾

61. Om Hycklarna och de i vilkas hjärtan det finns en sjukdom och de som orsakar jäsning i Staden (genom att sprida falska rykten) icke hör upp, skall Vi förvisso driva på dig emot dem; då kommer de icke att bo däri som dina grannar utom för ett litet tag.

62. (De är) förbannade. Var helst de återfinns kommer de att bli gripna och huggna i stycken.

63. (Sådant har) Allahs sätt varit mot dem som gick bort tidigare och du finner aldrig någon förändring i Allahs sätt.

64. Folk frågar dig beträffande Timmen. Säg: Kännedomen om den finns (bara) hos Allah. Och vad kommer att låta dig veta att Timmen måhända är nära?

65. Allah har förvisso fördömt de icke troende och har berett en flammande eld för dem,

66. i vilken de kommer att förbli för alltid. De kommer icke att finna någon vän eller hjälpare (däri.)

67. På den dagen när deras ansikten vänds om till elden kommer de att säga: O om vi ändå hade lytt Allah och lytt Sändebudet!

68. Och de kommer att säga: Vår Herre, vi lydde våra ledare och våra stora, och de vilseledde oss från vägen,

69. Vår Herre ge dem ett dubbelt straff och förbanna dem med en kraftfull förbannelse.

70. O ni som tror! Var icke lika dem som smädade Moses; men Allah frikallade honom från det de sade (om honom.) Och han hade en hög ställning i Allahs ögon.

71. O ni som tror! Frukta Allah och säg det uppriktiga ordet.

72. Han kommer att ställa era gärningar tillrätta för er och förlåta er era synder. Och den som lyder Allah och Hans Sändebud skall förvisso nå en överlägsen triumf.

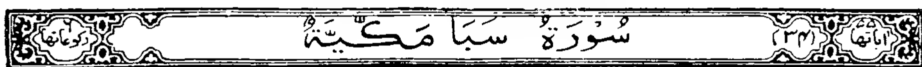
73. Vi erbjöd sannerligen den (Gudomliga Lagens) förtroende åt himlarna och jorden och

لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ
وَّالْمُرْجِفُوْنَ فِي الْمَدِيْنَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا
يُجَاوِرُوْنَكَ فِيْهَآ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٦١﴾
مَّلْعُوْنِيْنَ اَيْنَمَا ثُقِفُوْٓا اُخِذُوْا وَقُتِّلُوْا تَقْتِيْلًا ﴿٦٢﴾
سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ
اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿٦٣﴾
يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
اللّٰهِ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُوْنُ قَرِيْبًا ﴿٦٤﴾
اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ لَهُمْ سَعِيْرًا ﴿٦٥﴾
خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٦٦﴾
يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيْتَنَآ
اَطَعْنَا اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلَا ﴿٦٧﴾
وَقَالُوْا رَبَّنَآ اِنَّآ اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَاَضَلُّوْنَا
السَّبِيْلَا ﴿٦٨﴾
رَبَّنَآ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا
ع ٩ ٥ كَبِيْرًا ﴿٦٩﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا مُوْسٰى
فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوْا وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا ﴿٧٠﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ﴿٧١﴾
يُّصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَمَنْ
يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧٢﴾
اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَ

bergen, men de vägrade bära den och var rädda för den. Men människan bar den. Hon förmår sannerligen så stor uppoffring att hon försummar sig själv.

74. (Följden blir) att Allah kommer att straffa hycklande män och hycklande kvinnor och avgudadyrkande män och avgudadyrkande kvinnor, och Allah vänder Sig i barmhärtighet mot troende män och troende kvinnor; och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

الْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٣﴾
لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنٰفِقِينَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنٰتِ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٤﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. All pris tillkommer Allah, och allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden tillhör Honom. Och all lovprisning i det Tillkommande är Hans; och Han är den Vise, den All-Medvetne.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ ۭ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿٢﴾

3. Och Han vet vad som går in i jorden och vad som kommer fram ur den, och vad som kommer ner från himlen och vad som stiger upp till den; och Han är Barmhärtig, Synnerligen Förlåtande.

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاۗءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ۭ وَهُوَ الرَّحِيْمُ
الْغَفُوْرُ ﴿٣﴾

4. Och de som icke tror säger: Timmen kommer aldrig att slå för oss. Säg: Jo, vid min Herre, Som känner det osedda, den skall förvisso slå för er. Icke en atoms vikt i himlarna eller på jorden eller någonting mindre eller större än det undgår Honom, utan (allt finns bevarat) i en åskådlig Bok,

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَاْتِيْنَا السَّاعَةُ ۭ قُلْ بَلٰى وَ
رَبِّيْ لَتَاْتِيَنَّكُمْ ۙ عٰلِمِ الْغَيْبِ ۚ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَآ اَصْغَرُ مِنْ
ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرُ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤﴾

5. så att Han kan belöna dem som tror och gör rättfärdiga gärningar. Det är dessa som kommer att få förlåtelse och en hedervärd försörjning.

لِّيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ
مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٥﴾

6. Men (beträffande) dem som kämpar emot Våra Tecken och försöker omintetgöra (Våra planer,) för dem kommer plågan av ett smärtsamt straff att finnas.

وَالَّذِيْنَ سَعَوْ فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ﴿٦﴾

7. Och de som har givits kunskap ser att det som har uppenbarats för dig från din Herre är sanningen, och (att den) vägleder till den Mäktiges, den Prisvärdes stig.

وَيَرَى الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ
رَّبِّكَ هُوَ الْحَقَّ ۙ وَيَهْدِيْٓ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ
الْحَمِيْدِ ﴿٧﴾

8. Och de som icke tror säger: Skall vi visa er en man som kommer att säga till er (att) när ni lösts upp i partiklar, kommer ni att (uppväckas som) en ny skapelse?

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰي رَجُلٍ يُّنَبِّئُكُمْ
اِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمْ لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿٨﴾

9. Har han smitt en lögn mot Allah eller har han drabbats av galenskap? Nej, men de som icke tror på det Tillkommande lider (redan) av straffet och har farit alltför långt vilse.

اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِهٖ جِنَّةٌ ۭ بَلِ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
بِالْاٰخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلٰلِ الْبَعِيْدِ ﴿٩﴾

10. Ser de icke (hur de omsluts av) det som är före dem och det som är bakom dem av himlen och jorden? Om Vi behagade kunde Vi låta jorden sjunka med dem eller låta olyckor falla ner från skyn på dem. I det finns det sannerligen ett Tecken för varje botfärdig tjänare.

اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَآءِ
وَالْاَرْضِ ۭ اِنْ نَّشَاْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ
عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ
مُّنِيْبٍ ﴿١٠﴾ ع

11. Och Vi skänkte förvisso David nåd från Oss (och sade:) O ni berg, fira (Allahs lovprisning) med honom, och o fåglar (ni också.) Och Vi gjorde järnet mjukt för honom,

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ مِنَّا فَضْلًا ۭ يٰجِبَالُ اَوِّبِيْ مَعَهٗ وَ
الطَّيْرَ ۚ وَاَلَنَّا لَهُ الْحَدِيْدَ ﴿١١﴾

12. (och Vi sade:) Gör du hellånga brynjor, gör maskorna av lämplig storlek. Och handla rättfärdigt, Jag ser förvisso allt som ni gör.

اَنِ اعْمَلْ سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوْا صَالِحًا ۭ
اِنِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١٢﴾

13. Och vinden underkastade Vi Salomon; dess morgonfläkt var en månads (resa) och dess aftonfärd var också en månads (resa.) Och vi lät en källa av smält koppar flöda för honom. Och av fackmännen fanns det (några) som arbetade för honom genom hans Herres befallning. Och (Vi sade) att för vem helst av dem som vände sig bort från Vår befallning, skulle Vi låta honom smaka den brännande eldens straff.

وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَّرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۚ وَ
اَسَلْنَا لَهٗ عَيْنَ الْقِطْرِ ۭ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَّعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۭ وَمَنْ يَّزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ
مِنْ عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿١٣﴾

14. De tillverkade vad han önskade för honom — platser för dyrkan och statyer och stora fat som behållare, och stora kokkärl fastgjorda på sina platser. (Och Vi sade:) Var tacksamma o ni alla i Davids Hus, men bara få av Mina tjänare är tacksamma.

يَعْمَلُوْنَ لَهٗ مَا يَشَآءُ مِنْ مَّحَارِيْبَ وَتَمَاثِيْلَ وَجِفَانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُوْرٍ رّٰسِيٰتٍ ۭ اِعْمَلُوْٓا اٰلَ دَاوٗدَ شُكْرًا ۭ
وَقَلِيْلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُوْرُ ﴿١٤﴾

15. Och när Vi kungjorde hans (Salomons) död, antydde ingenting för dem att han var död utom en mask från jorden som åt upp hans stav. Så när den föll omkull insåg fackmän klart att om de hade känt till det osedda, skulle de icke ha lidit i ett nesligt och smärtsamt tillstånd.

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِهٖٓ اِلَّا
دَاۗبَّةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْسَاَتَهٗ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ
الْجِنُّ اَنْ لَّوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوْا فِي
الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿١٥﴾

16. Det fanns sannerligen ett Tecken för Saba' i deras hemland — två trädgårdar, (en)

لَقَدْ كَانَ لِسَبَاٍ فِيْ مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتٰنِ عَنْ يَّمِيْنٍ

till höger och (en) till vänster, (och Vi sade till dem:) Ät av er Herres gåvor och tacka Honom. (Er stad är) en vacker stad och (er) Herre är Synnerligen Förlåtande.

17. Men de vände sig bort, så Vi sände en ödeläggande flodvåg mot dem. Och istället för deras två trädgårdar gav Vi dem två trädgårdar som bar bittra frukter och som innehöll tamarisker och några få lotusträd.

18. Sålunda vedergällde Vi dem för deras otacksamhet; och det är bara de otacksamma som Vi vedergäller (på detta sätt.)

19. Och mellan dem och de städer som Vi hade välsignat placerade Vi (andra) städer som var iögonfallande synliga, och Vi fastställde (lätta) dagsresor mellan dem (och sade:) Res i dem om natten och om dagen i trygghet.

20. (Men istället för att tacka sin Herre) sade de: Vår Herre, lägg större avstånd mellan vår resas (hållplatser.) Och de gjorde sig själva orätt; Så Vi gjorde dem till ordstäv och Vi bröt dem i bitar, ett fullständigt sönderbrytande. I det finns det sannerligen Tecken för varje ståndaktig (och) otacksam (person.)

21. Och Iblis fann sin uppskattning sann beträffande dem, så de följde honom alla utom en grupp (sanna) troende.

22. Och han hade ingen makt över dem, men (det var så) på det att Vi måtte avskilja dem som trodde på det Tillkommande från dem som svävade i tvivel om det. Och din Herre är Vaksam beträffande alla ting.

23. Säg: Kalla på dem som ni hävdar (vara gudar) bredvid Allah. De råder icke (ens) över en atoms vikt i himlarna eller på jorden, icke heller har de någon del i någondera, icke heller har Han någon hjälpare bland dem.

24. Ingen medling tjänar något till hos Honom utom från den som Han tillåter (det) från, förrän deras hjärtan, (vilka ges tillstånd att medla,) har befriats från bävan, (då andra)

وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ بَلْدَةٌ
طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٦﴾
فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُم
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ
مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٧﴾
ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُم بِمَا كَفَرُوا ۖ وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٨﴾
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا
قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۖ سِيرُوا فِيهَا
لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٩﴾
فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٢٠﴾
وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾
وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢٢﴾ ع
قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٣﴾
وَلَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۚ حَتَّىٰ
إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا

kommer att säga: Vad är det som er Herre sade? De kommer att svara: Sanningen. Och Han är den Höge, den Store.

25. Säg: Vem ger er uppehälle från himlarna och jorden? Säg: Allah. Antingen vi eller ni är rätt vägledda eller svävar i uppenbar villfarelse.

26. Säg: Ni kommer icke att bli ställda till svars för våra synder, icke heller kommer vi att tillfrågas om vad ni gör.

27. Säg: Vår Herre kommer att samla oss alla, då kommer Han att fälla samma utslag mellan oss, och Han är den Bäste Domaren, den All-Vetande.

28. Säg: Visa mig dem som ni har jämställt med Honom som jämlikar. Nej! Det kan icke ske, ty Han är Allah, den Mäktige, den Vise.

29. Och Vi har icke sänt dig utom som en bärare med glädjebudskap och som en Varnare för hela mänskligheten, men de flesta människor vet det icke.

30. Och de säger: När kommer denna hotelse att (verkställas) om ni är sannfärdiga?

31. Säg: För er finns löftet om en dag vilken ni icke för ett enda ögonblick kan dröja er kvar ifrån, icke heller kan ni gå den i förväg.

32. Och de som icke tror säger: Vi kommer aldrig att tro på denna Qur'an eller det som var före den. Kunde du bara se när syndarna kommer att bli tvungna att stå inför sin Herre, läggande skulden på varandra? De som ansågs svaga kommer att säga till dem som var uppstudsiga: Hade det icke varit för er, skulle vi förvisso ha varit troende.

33. De som var stora av högmod kommer att säga till dem som ansågs svaga: Var det vi som höll er borta från vägledningen efter det att den hade kommit till er? Nej, det var ni (själva) som var skyldiga.

34. Och de som ansågs svaga kommer att säga till dem som var stolta: Nej, men det var

الْحَقَّ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٢٤﴾
قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُلِ اللّٰهُ ۙ
وَإِنَّآ أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى أَوْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٥﴾
قُلْ لَّا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّآ أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٦﴾
قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ ۚ وَهُوَ
الْفَتَّاحُ الْعَلِيْمُ ﴿٢٧﴾
قُلْ أَرُوْنِيَ الَّذِيْنَ أَلْحَقْتُمْ بِهٖ شُرَكَآءَ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ
اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٨﴾
وَمَآ أَرْسَلْنٰكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا وَّ
لٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾
وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٠﴾
قُلْ لَّكُمْ مِّيْعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَأْخِرُوْنَ عَنْهُ سَاعَةً
وَّلَا تَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣١﴾ ع
وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَلَا
بِالَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلَوْ تَرٰٓى إِذِ الظّٰلِمُوْنَ مَوْقُوْفُوْنَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖۚ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلٰى بَعْضِ ِالْقَوْلَ ۚ
يَقُوْلُ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لَوْلَآ أَنْتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٣٢﴾
قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْٓا أَنَحْنُ
صَدَدْنٰكُمْ عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ إِذْ جَآءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣٣﴾
وَقَالَ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا بَلْ مَكْرُ

(ert) intrigerande natt och dag, när ni bjöd oss att icke tro på Allah och att sätta upp likar vid Hans sida. Och de kommer att hemlighålla (sina) samvetskval när de ser straffet; och Vi skall lägga kedjor runt deras halsar som icke trodde. De kommer icke att vedergällas utom för vad de har gjort.

35. Och Vi sände aldrig en Varnare till någon bygd utan att de välmående däri sade: Vi tror förvisso icke på det med vilket du har sänts.

36. Och de säger: Vi har mer rikedom och barn; och vi kommer icke att bli straffade.

37. Säg: Min Herre utvidgar sannerligen underhållet för den Han behagar och minskar (det för den Han behagar;) men de flesta människor vet det icke.

38. Och det är varken er egendom eller era barn som kommer att föra er nära Oss i ställning, utan de som tror och gör goda gärningar kommer att få en dubbel belöning för vad de gjorde. Och i höga boningar kommer de att vara trygga.

39. Och (när det gäller) dem som försöker omintetgöra (syftet med) Våra Tecken, så är det de som kommer att få möta straffet.

40. Säg: Min Herre utvidgar förvisso underhållet för sådana av Sina tjänare som Han behagar och minskar (det) för sådana av dem (som Han behagar.) Och allt ni ger ut kommer Han att återställa, och Han är den Bäste av försörjare.

41. Och (kom ihåg) den dag när Han skall samla ihop dem alla, då kommer Han att säga till änglarna: Var det er som de tillbad?

42. De kommer att säga: Helig är Du. Du är vår Beskyddare mot dem. Nej, men de tillbad inbillade varelser, det var på dem som de flesta av dem trodde.

43. (Det kommer att sägas till de icke troende: På denna dag kommer ni icke att ha

الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَاْمُرُوْنَنَآ اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ
لَهٗٓ اَنْدَادًا ۭ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۭ وَ
جَعَلْنَا الْاَغْلٰلَ فِيْٓ اَعْنَاقِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ هَلْ يُجْزَوْنَ
اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٤﴾
وَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَآ ۙ
اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٥﴾
وَقَالُوْا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۙ وَّمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿٣٦﴾
قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ
ع اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٧﴾
وَمَآ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِيْ تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا
زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۡ فَاُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ
جَزَاۗءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِي الْغُرُفٰتِ اٰمِنُوْنَ ﴿٣٨﴾
وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰۗىِٕكَ فِي
الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿٣٩﴾
قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَ
يَقْدِرُ لَهٗ ۭ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ ۚ وَ
هُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٤٠﴾
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ يَقُوْلُ لِلْمَلٰۗىِٕكَةِ اَهٰٓؤُلَاۗءِ
اِيَّاكُمْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿٤١﴾
قَالُوْا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوْا
يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ ۚ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿٤٢﴾
فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَّلَا ضَرًّا ۭ

någon makt varken att gagna eller skada varandra. Och Vi skall säga till dem som felade: Smaka ni den Eldens straff som ni förnekade.

44. Och när Våra uppenbara Tecken läses upp för dem säger de: Detta är ingenting annat än en man som försöker vända er bort från det som era fäder tillbad. Och de säger: Denna (Qur'anen) är ingenting annat än en uppdiktad lögn. Och om sanningen säger de som icke tror när den kommer till dem: Detta är ingenting utom uppenbart trolleri.

45. Och Vi gav dem inga Böcker som de studerade, icke heller sände Vi dem någon Varnare före dig.

46. Och de som var före dem förkastade (också sanningen) och dessa har icke nått ens (en) tiondel av (den makt) som Vi gav dem, men de förkastade Mina Sändebud. Så (de skall få se) hur (fruktansvärda följderna) av att förneka Mig blir.

47. Säg: Jag uppmanar er bara till (att göra) en (enda) sak: Att ni står upp inför Allah på två led eller ensamma och tänker efter. (Då kommer ni att inse att) det icke finns något vansinne hos er följeslagare; för er är han bara en Varnare om ett överhängande svårt straff.

48. Säg: Vilken belöning jag än kan ha bett er om — låt den bli er. Min belöning finns bara hos Allah; och Han är ett Vittne över alla ting.

49. Säg: Mot Sanningen slungar min Herre (falskheten och bryter den i bitar.) Han är den Store Kännaren av det osedda.

50. Säg: Sanningen har kommit och falskheten kunde varken imitera skapelsen eller mångdubbla den.

51. Säg: Om jag misstar mig, förirrar jag mig bara till min egen nackdel; och om jag är rätt vägledd beror det på det som min Herre har uppenbarat för mig. Han är sannerligen All-Hörande, Nära.

52. Kunde du bara se när de kommer att slås av fruktan? Då kommer det icke (att finnas) någon undanflykt, och de kommer att gripas från en plats nära intill.

53. Och de kommer att säga: Nu tror vi på

وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُم
بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٣﴾
وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَن يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ ۚ وَ
قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى ۚ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٤﴾
وَمَا آتَيْنَاهُم مِّن كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا ۖ وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
قَبْلَكَ مِن نَّذِيرٍ ﴿٤٥﴾
وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ
ع مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٦﴾
قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُم بِوَاحِدَةٍ ۖ أَن تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَىٰ
وَفُرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا ۚ مَا بِصَاحِبِكُم مِّن جِنَّةٍ ۚ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُم بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٧﴾
قُلْ مَا سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٨﴾
قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٩﴾
قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٥٠﴾
قُلْ إِن ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي ۖ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ
فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥١﴾
وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِن مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٥٢﴾
وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِن مَّكَانٍ

بَعِيدٍ ۝٥٢

det. Men hur kan de uppnå någon tro när de gått så långt?

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِن قَبْلُ ۚ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِن
مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۝٥٣

54. De hade icke trott på den tidigare, utan ägnade sig åt gissningar om det osedda från en långt avlägsen plats.

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ
ع ٦ ١٢ بِأَشْيَاعِهِم مِّن قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ۝٥٥

55. Och en skiljemur kommer att placeras mellan dem och det de längtar efter, som det gjordes tidigare för deras likar. De var (också) i oroande tvivelsmål.

سورة الفاطر مكية (٣٥) آياتها ركوعاتها

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بسم الله الرحمن الرحيم ①

2. All lovprisning tillhör Allah, Upphovet till himlarna och jorden. Som har änglarna i sin tjänst som Sändebud, med vingar, två, tre och fyra. Allt han önskar lägger Han till (Sin) skapelse, ty Allah har makt över alla ting.

الحمد لله فاطر السموت والارض جاعل
الملئكة رسلا اولي اجنحة مثنى وثلث وربع
يزيد في الخلق ما يشاء ان الله على كل شيء
قدير ②

3. Vilka (källor) till barmhärtighet Allah än öppnar för mänskligheten — det finns ingen som håller dem tillbaka; och vilka Han än håller tillbaka (av sådana källor,) finns det ändå ingen som kan befria dem efter det; och Han är den Mäktige, den Vise.

ما يفتح الله للناس من رحمة فلا ممسك لها
وما يمسك فلا مرسل له من بعده وهو العزيز
الحكيم ③

4. O ni människor, kom ihåg den ynnest från Allah (som Han har skänkt) er. Finns det någon annan skapare än Allah som förser er från himlen och jorden? Det finns ingen värdig tillbedjan utom Han. Varthän har ni då vänts bort?

يايها الناس اذكروا نعمت الله عليكم هل
من خالق غير الله يرزقكم من السماء والارض
لا اله الا هو فانى تؤفكون ④

5. Och om de förkastar dig, så har (Guds) Sändebud förvisso blivit förkastade före dig; och till Allah förs (alla) frågor tillbaka för beslut.

وان يكذبوك فقد كذبت رسل من قبلك و
الى الله ترجع الامور ⑤

6. O ni människor, Allahs löfte är helt förvisso sant, så låt icke det nuvarande livet bedraga er, låt icke heller Bedragaren lura er beträffande Allah.

يايها الناس ان وعد الله حق فلا تغرنكم
الحيوة الدنيا ولا يغرنكم بالله الغرور ⑥

7. Satan är förvisso en fiende för er, så behandla honom som en fiende. Han kallar på sina anhängare bara för att de skall bli invånare i den brännande Elden.

ان الشيطن لكم عدو فاتخذوه عدوا انما يدعوا
حزبه ليكونوا من اصحب السعير ⑦

8. För dem som icke tror finns det ett svårt straff. Och för dem som tror och gör rättfärdiga gärningar finns det förlåtelse och en stor belöning.

الذين كفروا لهم عذاب شديد والذين امنوا
وعملوا الصلحت لهم مغفرة واجر كبير ⑧ ع ١٣

9. Kan då den, för vilken det onda i hans uppförande har låtits (verka) lockande så att han ser på det som något gott, bli lik (den som tror och gör goda gärningar?) Allah låter förvisso vem Han vill irra vilse och vägleder vem Han vill. Så låt icke din själ slösas bort i sorg över dem. Allah vet förvisso vad de gör.

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوٓءُ عَمَلِهِ فَرَاٰهُ حَسَنًا ۖ فَإِنَّ اللّٰهَ
يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ ۚ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿٩﴾

10. Och Allah är Han Som sänder vindarna vilka lyfter molnen; sedan driver Vi dem till en livlös landsända, och vederkvicker jorden därmed efter dess död. På samma sätt skall Uppståndelsen bli.

وَاللّٰهُ الَّذِيْٓ أَرْسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَسُقْنٰهُ إِلٰى
بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ كَذٰلِكَ
النُّشُوْرُ ﴿١٠﴾

11. För vem helst som åtrår ära, (låt honom veta att) all ära tillhör Allah. Till Honom stiger renade ord upp, ty rättfärdiga gärningar, upphöjer dem och de som planerar onda ting — för dem finns det ett svårt straff; och sådanas planer kommer att förgås.

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيْعًا ۚ إِلَيْهِ
يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۚ
وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ السَّيِّاٰتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۚ
وَمَكْرُ أُولٰٓئِكَ هُوَ يَبُوْرُ ﴿١١﴾

12. Och Allah skapade er från stoft, sedan från en spermiedroppe, sedan gjorde Han er till par. Och ingen av kvinnokön blir havande, icke heller framföder hon (ett barn) utom med Hans kännedom. Och ingen ges ett långt liv som har givits ett långt liv, icke heller är något minskat från hans liv, utan (att allt finns bevarat i) en Bok. Det är sannerligen lätt för Allah.

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا ۚ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثٰى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ
وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهٖٓ إِلَّا
فِيْ كِتٰبٍ ۚ إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿١٢﴾

13. Och de två haven är icke lika varandra; detta är välsmakande, sött (och) behagligt att dricka och detta andra är salthaltigt, bittert. Och ändå äter ni från vart och ett färskt kött och hämtar fram prydnader som ni bär. Och ni ser skeppen därpå plöjande (vågorna) på det att ni måtte söka av Hans frikostighet, och på det att ni måtte vara tacksamma.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرٰنِ ۖ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ
شَرَابُهُ وَهٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۚ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُوْنَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْنَ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَ
تَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهِ وَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٣﴾

14. Han låter natten uppgå i dagen och Han låter dagen uppgå i natten. Och Han har tvingat solen och månen i tjänst, var och en följande (sin) kurs till en fastställd tid. Sådan är Allah, er Herre; Han är Konungariket, och de

يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۙ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى ۚ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۚ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ

som ni åkallar bredvid Allah äger icke ens ett grand.

15. Om ni kallar på dem, kommer de icke att höra er kallelse; och även om de hörde den, kunde de icke svara er. Och på Uppståndelsens Dag kommer de att förneka att ni har förbundit (dem med Allah.) Och ingen kan informera dig som den Ende (Som är) Allt Medveten.

16. O människor, det är ni som är beroende av Allah, men Allah är Han Som är Självtillräcklig, den Prisvärde.

17. Om Han behagar kunde Han förinta er och hämta en ny skapelse (istället.)

18. Och det är icke svårt (alls) för Allah.

19. Och ingen betungad (själ) kan bära en annans börda; och om en tungt belastad (själ) kallar på en annan att bära dess last, skall ingenting av den bli buren (av den andra,) även om denne är en släkting. Du kan bara varna dem som fruktar din Herre i hemlighet och förrättar Bönen. Och den som uppnår renhet, uppnår renhet bara till sitt eget bästa; och till Allah skall återvändandet bli.

20. Den blinde och den seende är icke lika,

21. icke heller mörkret och ljuset,

22. icke heller skuggan och hettan,

23. icke heller är de levande och de döda lika. Allah låter förvisso den höra som Han behagar; och du kan icke få dem som är i gravarna till att höra.

24. Du är bara en Varnare.

25. Vi har sannerligen sänt dig med Sanningen som en bärare med glädjebudskap och som en Varnare; och det finns inget folk till vilket icke en Varnare har blivit sänd.

26. Och om de behandlar dig som en lögnare, behandlade de som var före dem

مِنْ دُوْنِهٖ مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيْرٍ ﴿١٤﴾
اِنْ تَدْعُوْهُمْ لَا يَسْمَعُوْا دُعَآءَكُمْ ۚ وَلَوْ سَمِعُوْا مَا
اسْتَجَابُوْا لَكُمْ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ ۚ
وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيْرٍ ﴿١٥﴾
يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَاللّٰهُ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿١٦﴾
اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿١٧﴾
وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿١٨﴾
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ وَاِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۚ
اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ
اَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۚ وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهٖ ۚ
وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٩﴾
وَمَا يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ﴿٢٠﴾
وَلَا الظُّلُمٰتُ وَلَا النُّوْرُ ﴿٢١﴾
وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُوْرُ ﴿٢٢﴾
وَمَا يَسْتَوِى الْاَحْيَآءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ
مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِى الْقُبُوْرِ ﴿٢٣﴾
اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيْرٌ ﴿٢٤﴾
اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۚ وَاِنْ مِّنْ اُمَّةٍ
اِلَّا خَلَا فِيْهَا نَذِيْرٌ ﴿٢٥﴾
وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ

(också sina Sändebud) som lögnare. Deras Sändebud kom till dem med klara Tecken och med Skrifterna och med den upplysande Boken.

27. Sedan grep Jag dem som icke trodde, och hur (fruktansvärda) var icke (följderna av) att förneka Mig!

28. Ser du icke att Allah sänder ned vatten från skyn, och därmed framställer Vi frukter i olika färger; och att det finns vita och röda strimmor i bergen, av varierande nyanser och andra som är korpsvarta?

29. Och på liknande sätt finns det människor, vilddjur och boskap av olika färg. Bara de av Hans tjänare som är utrustade med kunskap fruktar Allah. Allah är sannerligen Mäktig, Synnerligen Förlåtande.

30. (Bara) de som följer Allahs Bok och förrättar Bönen och ger ut av vad Vi har försett dem med, hemligt och offentligt, ser förvisso efter en uppgörelse som aldrig tryter,

31. i avsikt att Han måtte ge dem deras fulla belöningar och (även) utöka dem av Sin frikostighet. Han är förvisso Synnerligen Förlåtande, Synnerligen Uppskattande.

32. Och Boken som Vi har uppenbarat för dig är (själva) sanningen, som fullbordar det som är före den. Allah är förvisso Allt-Underkunnig om Sina tjänare, All-Seende (beträffande Sina tjänare.)

33. Vi har (alltid) gjort den av Våra tjänare som Vi utväljer till arvtagare till Boken. Några av dem är hårda mot sig själva i att göra goda gärningar och bland dem finns några som följer medelvägen, och bland dem finns några som överträffar (andra) i handlingar av godhet med Allahs tillstånd. Och det är sannerligen den stora nåden från Allah.

34. Evighetens Trädgårdar (kommer att bli deras belöning.) De kommer att träda in i dem och de kommer att prydas med guld och pärlor däri och deras dräkter kommer där att vara av silke.

جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتٰبِ
الْمُنِيْرِ ﴿٢٦﴾
ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿٢٧﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجْنَا بِهٖ
ثَمَرٰتٍ مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيْضٌ
وَّحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيْبُ سُوْدٌ ﴿٢٨﴾
وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَآبِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ
كَذٰلِكَ اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا اِنَّ
اللّٰهَ عَزِيْزٌ غَفُوْرٌ ﴿٢٩﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَ
اَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً يَّرْجُوْنَ تِجَارَةً
لَّنْ تَبُوْرَ ﴿٣٠﴾
لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ اِنَّهٗ
غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٣١﴾
وَالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ﴿٣٢﴾
ثُمَّ اَوْرَثْنَا الْكِتٰبَ الَّذِيْنَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ
سَابِقٌ بِالْخَيْرٰتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيْرُ ﴿٣٣﴾
جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿٣٤﴾

35. Och de kommer att säga: All lovprisning tillhör Allah Som har fört undan all sorg från oss. Vår Herre är förvisso Synnerligen Förlåtande, Synnerligen Uppskattande;

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ ۭ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُوْرٌ شَكُوْرُ ۝٣٥

36. Som av Sin frikostighet har låtit oss bosätta oss i Evighetens Boning, där ingen möda kommer att vidröra oss, icke heller kommer någon (känsla av) leda drabba oss däri.

الَّذِيْٓ اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ لَا يَمَسُّنَا فِيْهَا نَصَبٌ وَّلَا يَمَسُّنَا فِيْهَا لُغُوْبٌ ۝٣٦

37. Men (beträffande dem) som icke tror, för dem finns Helvetets eld. Döden kommer icke att påbjudas för dem så att de kan dö, icke heller kommer deras straff att lättas för dem. Sålunda vedergäller Vi varje otacksam (person.)

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوْتُوْا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِيْ كُلَّ كَفُوْرٍ ۝٣٧

38. Och däri kommer de att ropa på hjälp: Vår Herre, tag ut oss, vi skall göra rättfärdiga gärningar andra än de vi plägade göra. (Allah kommer att säga till dem:) Gav Vi er icke ett liv långt nog så att den som ville ta sig i akt kunde ta sig i akt under det? Och det kom (även) en Varnare till er. Så smaka ni (straffet,) ty syndare har inga hjälpare.

وَهُمْ يَصْطَرِخُوْنَ فِيْهَا ۚ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ۭ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيْهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَآءَكُمُ النَّذِيْرُ ۭ فَذُوْقُوْا فَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ۝٣٨ ع

39. Allah vet sannerligen allt som är dolt i himlarna och på jorden och Han känner väl till vad som (försiggår) i (folks) sinnen.

اِنَّ اللّٰهَ عٰلِمُ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝٣٩

40. Det är Han Som gjorde er till deras efterföljare på jorden (vilka har gått bort.) Så den som icke tror kommer själv att få lida av (följderna) av att icke tro. Deras otro kommer bara att öka missnöjet med dem i deras Herres ögon, och deras oförmåga att tro kommer icke att öka något för de icke troende utom förlusten.

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ فِي الْاَرْضِ ۭ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهٗ ۭ وَلَا يَزِيْدُ الْكٰفِرِيْنَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًا ۚ وَلَا يَزِيْدُ الْكٰفِرِيْنَ كُفْرُهُمْ اِلَّا خَسَارًا ۝٤٠

41. Säg: Har ni sett era medgudar vilka ni åkallar bredvid Allah? Visa mig (då) vad de har skapat av jorden. Eller har de del (i skapelsen) av himlarna? Eller har Vi givit dem en Bok så att de har ett bevis från den? Nej, syndarna lovar varandra ingenting utom villfarelse.

قُلْ اَرَءَيْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ اَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۚ اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا فَهُمْ عَلٰى بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ اِنْ يَّعِدُ الظّٰلِمُوْنَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا اِلَّا غُرُوْرًا ۝٤١

42. Allah håller förvisso himlarna och jorden så att de icke skall avvika (från sina posi-

اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا ۚ وَ

tioner.) Och om de avvek kan ingen utom Han hålla dem tillbaka. Han är sannerligen Överseende, Synnerligen Förlåtande.

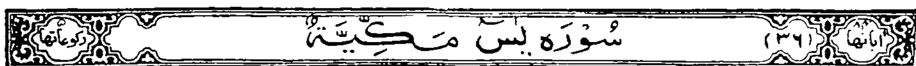
43. Och de svor sina starkaste eder vid Allah att om en Varnare kom till dem skulle de följa vägledningen bättre än något annat folk. Men när en Varnare verkligen kom till dem, ökade det bara deras motvilja,

44. ty de sökte upphöjelse på jorden och (smidde) onda planer. Men de onda planerna omfattar ingen utom deras upphovsmän. Söker de då efter någonting annat än (Allahs) sätt (att handskas) med gamla tiders folk? Men du kommer aldrig att finna någon förändring i Allahs sätt, icke heller kommer du någonsin att finna någon växling i Allahs sätt.

45. Har de icke rest på jorden och sett hur (ont) deras slut blev som var före dem? Och de var starkare än dessa i makt. Och Allah är icke sådan att någonting i himlarna eller på jorden kan omintetgöra Hans (planer;) Han är i sanning All-Vetande, All-Stark.

46. Och om Allah ämnade straffa folk för vad de gör, skulle Han icke lämna ett levande väsen på (jordens) yta; men Han ger dem uppskov till en fastställd tid; och när deras fastställda tid kommer (finner de att) Allah har (alla) Sina tjänare väl under Sina ögon.

لَئِنْ زَالَتَآ إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِهٖ ۚ إِنَّهٗ
كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٢﴾
وَأَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَهُمْ نَذِيرٌ
لَّيَكُونُنَّ أَهْدٰى مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُمْ
نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٣﴾
اِسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ
الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهٖ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ۚ وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٤﴾
أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا
كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ ۚ إِنَّهٗ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٥﴾
وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلٰى
ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلٰى أَجَلٍ
مُّسَمًّى ۚ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ
بَصِيرًا ﴿٤٦﴾ ع ١٤

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Ya Sin. (Oh, perfekte Ledare).

3. Vid Qur'anen, full av visdom,

4. du är sannerligen (ett) av Sändebuden,

5. på den rätta vägen.

6. (Detta är) en uppenbarelse från den Mäktige, den Barmhärtige,

7. på det att du måtte varna ett folk vars fäder icke blev varnade och så är de omedvetna.

8. Ordet har förvisso visat sig vara sant emot de flesta av dem, ty de tror icke.

9. Runt deras halsar har Vi lagt bojor som når till deras hakor, så att deras huvuden lyfts upp.

10. Och Vi har ställt ett skrank framför dem och ett skrank bakom dem och har övertäckt dem så att de icke kan se.

11. För dem är det lika vare sig du varnar dem eller icke varnar dem; de kommer icke att tro.

12. Du kan bara varna dem som i hemlighet skulle vilja följa Påminnelsen och frukta den Nådige (Guden.) Så ge honom glädjebudskapen om förlåtelse och en ädel belöning.

13. Vi (allena) ger förvisso liv åt de döda, och Vi skriver upp det som de förberett i förväg och det som de lämnar kvar; och allt har Vi räknat upp i en tydlig Bok.

14. Och framställ liknelsen för dem om ett

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
يٰسٓ ﴿٢﴾
وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ﴿٣﴾
اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٤﴾
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٥﴾
تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٦﴾
لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٧﴾
لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨﴾
اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ
فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ﴿٩﴾
وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ
سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿١٠﴾
وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا
يُؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾
اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ
فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ﴿١٢﴾
اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا وَاٰثَارَهُمْ
وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٣﴾ ع
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ اِذْ جَآءَهَا

folk från staden när Sändebuden kom till den.

15. När Vi sände två (Sändebud) till dem förkastade de dem båda; så Vi styrkte (dem) med ett tredje; och de sade: Vi har i sanning blivit sända till er som Budbärare.

16. De svarade: Ni är bara mänskliga varelser lika oss och den Nåderike (Guden) har icke uppenbarat någonting. Ni ljuger bara.

17. De sade: Vår Herre vet att vi sannerligen är Hans Sändebud till er,

18. och vår plikt är ingenting annat än predikandet.

19. (De icke troende) sade: Vi anar olycka från er; om ni icke upphör kommer vi helt visst att stena er, och ett plågsamt straff kommer förvisso att drabba er från våra händer.

20. (Sändebuden) svarade: Er olycka är hos er själva. (Säger ni det) för att ni bar blivit förmanade? Nej, ni är ett folk som överskrider alla gränser.

21. Och från den mest avlägsna delen av staden kom det en man springande. Han sade: O mitt folk, följ Sändebuden,

22. följ dem som icke ber er om någon belöning och som är rätt vägledda.

23. Och vad har jag för anledning att icke tillbedja Honom Som har skapat mig, och Som ni kommer att föras tillbaka till?

24. Skall jag ta andra till gudar bredvid Honom? Om den Nådige (Guden) skulle ha någon ofärd i beredskap för mig, kommer deras medling icke att gagna mig, icke heller kan de rädda mig.

25. I så fall skulle jag sannerligen sväva i en uppenbar villfarelse.

26. Jag tror på er Herre, så lyssna till mig.

27. Det sades (till honom:) Träder du in i Paradiset? Han sade: O om mitt folk ändå visste,

28. hur (nåderikt) min Herre har skänkt mig förlåtelse och uppsatt mig bland en av de hedrade!

29. Och efter honom sände Vi icke ner någon härskare från himlen mot hans folk, icke

الْمُرْسَلُوْنَ ﴿١٤﴾
اِذْ اَرْسَلْنَاۤ اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوْهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوْۤا اِنَّاۤ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ﴿١٥﴾
قَالُوْا مَاۤ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۙ وَمَاۤ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ
مِنْ شَيْءٍ ۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ﴿١٦﴾
قَالُوْا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّاۤ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ﴿١٧﴾
وَمَا عَلَيْنَاۤ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٨﴾
قَالُوْۤا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا لَنَرْجُمَنَّكُمْ
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٩﴾
قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ ؕ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ
مُّسْرِفُوْنَ ﴿٢٠﴾
وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ يَّسْعٰى قَالَ يٰقَوْمِ
اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ۙ ﴿٢١﴾
اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢٢﴾
وَمَا لِيَ لَاۤ اَعْبُدُ الَّذِيْ فَطَرَنِيْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٣﴾
ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖۤ اٰلِهَةً اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ
لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ﴿٢٤﴾
اِنِّيْۤ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٥﴾
اِنِّيْۤ اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُوْنِ ؕ ﴿٢٦﴾
قِيْلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ؕ قَالَ يٰلَيْتَ قَوْمِيْ يَعْلَمُوْنَ ۙ ﴿٢٧﴾
بِمَا غَفَرَ لِيْ رَبِّيْ وَجَعَلَنِيْ مِنَ الْمُكْرَمِيْنَ ﴿٢٨﴾
وَمَاۤ اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهٖ مِنْ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ

icke heller kommer Vi att sända ner någon sådan.

السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِيْنَ ﴿٢٩﴾

30. Det var bara en enda vindstöt och se! De var förintade.

اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خٰمِدُوْنَ ﴿٣٠﴾

31. Ack (Mina) tjänare! Det kommer icke ett Sändebud till dem utan att de hånar honom.

يٰحَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ ۚ مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا
كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣١﴾

32. Ser de icke hur många släktled Vi har förintat före dem, (och) att de aldrig kommer tillbaka till dem?

اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ اَنَّهُمْ
اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٣٢﴾

33. Och alla dessa samlade ihop kommer sannerligen att föras inför Oss.

وَاِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿٣٣﴾

34. Och den döda jorden är ett Tecken för dem; Vi väcker den till liv och frambringar säd ur den av vilken de äter.

وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ ۚ اَحْيَيْنٰهَا وَاَخْرَجْنَا
مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. Och Vi har placerat trädgårdar med dadelpalmer och druvor på den och Vi har låtit källor springa fram däri;

وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ وَّفَجَّرْنَا
فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ﴿٣٥﴾

36. så att de kan äta av dess frukt, och det var icke deras händer som fick dem att gro. Vill de då icke vara tacksamma?

لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ ۙ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ ۗ اَفَلَا
يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. Helig är Han Som skapade allting i par, av vad jorden frambringar och av dem själva och av vad de icke vet.

سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ
الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. Och ett Tecken för dem är natten ur vilken Vi drar fram dagen, och se! De är (lämnade) i mörker.

وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ ۚ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ
مُّظْلِمُوْنَ ﴿٣٨﴾

39. Och solen rör sig mot sitt fastställda mål. Det är den Allsmäktige, den All-Vetande (Gudens) påbud.

وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۗ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ
الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٣٩﴾

40. Och för månen har Vi fastställt faser till dess att den åter blir lik ett palmträds gamla torra kvist.

وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ
الْقَدِيْمِ ﴿٤٠﴾

41. Det tillkommer icke solen att hinna ifatt

لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا

månen, icke heller kan natten radera ut dagen. De alla flyter mjukt i en bana.

الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤١﴾

42. Och ett Tecken för dem är att Vi bär deras avkomma i de lastade skeppen.

وَآيَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤٢﴾

43. Och Vi skall skapa deras like för dem varpå de kommer att rida.

وَخَلَقْنَا لَهُم مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٣﴾

44. Och om Vi (så) ville kunde Vi dränka dem; då skulle de icke ha någon att hjälpa (dem,) icke heller skulle de bli räddade,

وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ
يُنقَذُونَ ﴿٤٤﴾

45. utom genom barmhärtighet från Oss och som ett bidrag för en tid.

إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٥﴾

46. Och när det sägs till dem: Var på er vakt mot det som är framför er (genom bön,) och det som är bakom er (genom ånger, öppna och dolda synder,) på det att ni måtte erhålla barmhärtighet, (så vänder de sig bort.)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

47. Och det kommer icke något Tecken till dem från deras Herres Tecken utan att de vänder sig bort från det.

وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٧﴾

48. Och när det sägs till dem: Ge ut av det som Allah har givit er, säger de som icke tror till dem som tror: Skall vi bespisa den som Allah kunde ha bespisat om Han så hade velat? Ni svävar bara i uppenbar villfarelse.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَاءُ
اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٨﴾

49. Och de säger: När kommer denna hotelse om bestraffning att verkställas om ni är sannfärdiga?

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

50. De väntar bara på en enda knall, vilken kommer att överraska dem medan de (fortfarande) tvistar.

مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِصِّمُونَ ﴿٥٠﴾

51. Och de kommer icke att kunna skriva något testamente, icke heller kommer de att återvända till sina familjer.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥١﴾

52. Och basunen skal blåsas och se! Från gravarna kommer de att skynda på till sin Herre.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
يَنسِلُونَ ﴿٥٢﴾

53. De kommer att säga (till varandra:) O ve oss! Vem uppväckte oss i vårt viloläger? Detta är vad den Nådige (Guden) hade lovat och Sändebuden talade sannerligen sanning.

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۜ هَٰذَا مَا
وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٣﴾

54. Det kommer bara att bli en knall och se!

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا

De kommer alla att bli förda till Oss.

55. Och på den dagen kommer ingen själ att lida den ringaste orätt, icke heller kommer ni att vedergällas utom för vad ni brukade göra.

56. Himlens invånare kommer sannerligen att fröjda sin åt sin besittning på den dagen.

57. De och deras hustrur kommer att befinna sig i behagliga skuggor, lutande sig mot uppresta schäslonger.

58. De kommer att ha frukter däri och de kommer att få vad helst de ber om.

59. (De kommer att hälsas med): Fred — ett hälsningsord från den Barmhärtige Herren.

60. Och (Gud kommer att säga:) Avlägsna er denna dag (från de rättfärdiga,) o ni skyldiga!

61. O ni Adams barn ålade Jag er icke, att ni icke skulle dyrka Satan — ty han är en uppenbar fiende för er —

62. och att ni dyrkar Mig? Detta är den rätta vägen.

63. Och han vilseledde verkligen en stor mängd av er. Varför förstod ni då icke?

64. Detta är Helvetet, vilket ni lovades,

65. träd in i det denna dag eftersom ni icke trodde.

66. Denna dag skall Vi sätta ett sigill för deras munnar, och deras händer kommer att tala till Oss, och deras fötter kommer att vittna om vad de har förtjänat.

67. Och om Vi (så) hade önskat kunde Vi ha tagit ut deras ögon, då skulle de ha rusat omkring oseende, för (att finna) vägen. Men hur kunde de se?

68. Och om Vi (så) hade velat kunde Vi ha omvandlat dem på stället, då skulle de icke kunna röra sig framåt eller vända tillbaka.

69. Och den som Vi ger ett långt liv — låter Vi försvagas i sin förmåga. Vill de då icke förstå?

مُحْضَرُونَ ﴿٥٤﴾
فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا
كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾
إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٦﴾
هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٧﴾
لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ﴿٥٨﴾
سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ﴿٥٩﴾
وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٦٠﴾
أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦١﴾
وَأَنِ اعْبُدُونِي هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾
وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا
تَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾
هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٤﴾
اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٥﴾
الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٦﴾
وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٧﴾
وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا
مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٨﴾
وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٩﴾

70. Och Vi har icke lärt honom (konsten att skriva), icke heller passar det sig för honom att vara en poet. Den är bara en Påminnelse och en Qur'an som förklarar och tillrättalägger,

71. så att den kan varna alla som lever, och så att (Allahs) påbud beträffande de icke troende kan uppfyllas.

72. Ser de icke att Vi, bland de ting som Våra händer har åstadkommit, har skapat boskap för dem vilkas herrar de är?

73. Och Vi har underkastat dem desamma, så att de använder somliga till att rida på och av några äter de (köttet).

74. Och av dem har de (också andra) förmåner och (även) drycker. Vill de då icke vara tacksamma?

75. Och de har tagit (andra) gudar bredvid Allah på det att de måtte bli hjälpta.

76. Men dessa är icke i stånd att hjälpa dem. (Istället) kommer de att föras (inför Gud) i en härskara (för att vittna mot dem.)

77. Så låt icke deras tal smärta dig. Vi vet sannerligen vad de hemlighåller och vad de förkunnar.

78. Har då människan icke lagt märke till att Vi har skapat henne från bara en spermiedroppe? Se då! Hon är (helt) öppet en grälmakare!

79. Och hon hittar på liknelser för Oss och glömmer sin egen skapelse. Hon säger: Vem kan ge liv åt benen när de förmultnat?

80. Säg: Han Som skapade dem den första gången kommer att ge dem liv; och Han känner väl till varje skapelses tillstånd;

81. (Han) som för er framställer elden ur det gröna trädet och se ni tänder med den.

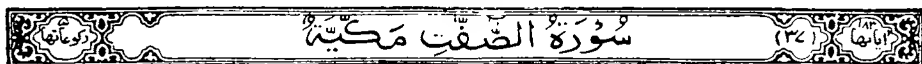
82. Har icke Han Som skapat himlarna och jorden makt att skapa deras like? Jo, och Han är sannerligen den Överlägsne Skaparen, den All-Vetande.

83. När Han önskar något består Hans befallning sannerligen (bara) i att Han säger om det: Var, och det började vara till.

وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهٗ ۚ اِنْ هُوَ اِلَّا
ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ۙ ﴿٧٠﴾
لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧١﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَاۤ
اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ﴿٧٢﴾
وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ﴿٧٣﴾
وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ۗ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٤﴾
وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٧٥﴾
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ ۙ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ﴿٧٦﴾
فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا
يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٧﴾
اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ
خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧٨﴾
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ ۗ قَالَ مَنْ يُّحْيِ
الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيْمٌ ﴿٧٩﴾
قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْۤ اَنْشَاَهَاۤ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيْمٌ ۙ ﴿٨٠﴾
اِۨلَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَاۤ
اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ﴿٨١﴾
اَوَلَيْسَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِقٰدِرٍ
عَلٰۤى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۗ بَلٰى ۗ وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨٢﴾
اِنَّمَاۤ اَمْرُهٗۤ اِذَاۤ اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٨٣﴾

84. Helig är Han, i Vars Hand herraväldet över alla ting ligger. Och till Honom kommer ni (alla) att föras tillbaka.

فَسُبۡحَٰنَ ٱلَّذِي بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيۡءٖ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ﴿٨٤﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Vid dem som ordnar sig själva i täta led,

3. och dem som häftigt kastar tillbaka det (onda,)

4. och dem som läser upp Påminnelsen — (Qur'anen,)

5. er Gud är förvisso En,

6. Herre över himlarna och jorden och allt som är mellan dem, och Herre över de platser från vilka ljus sprids fram.

7. Vi har smyckat den lägsta himlen med en prydnad — stjärnorna,

8. och har skyddat (den) mot alla upproriska sataner.

9. De kan icke uppfatta det som sägs från (änglarnas) Upphöjda Församling — och de är angripna från varje sida,

10. drivna tillbaka, och för dem finns det ett evigt straff

11. — men om någon av dem rycker bort (någonting) i smyg, förföljs han av en genomträngande flamma.

12. Så fråga dem om det är detta som är svårare att skapa eller det (andra) som Vi har skapat? Dem Vi har skapat av sammanhängande lera.

13. Nej. Du förvånas (över vad de säger,) och de förlöjligar det du säger.

14. Och när de förmanas fäster de inget avseende vid det.

15. Och när de ser ett Tecken hånar de (det.)

16. Och de säger: Detta är ingenting annat än rent trolleri,

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١
وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا ۝٢
فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا ۝٣
فَالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا ۝٤
اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝٥
رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الْمَشَارِقِ ۝٦
اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِيْنَةِ ِالْكَوَاكِبِ ۝٧
وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ ۝٨
لَا يَسَّمَّعُوْنَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُوْنَ مِنْ
كُلِّ جَانِبٍ ۝٩
دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ۝١٠
اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝١١
فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَّنْ خَلَقْنَا ۚ اِنَّا
خَلَقْنٰهُمْ مِّنْ طِيْنٍ لَّازِبٍ ۝١٢
بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُوْنَ ۝١٣
وَاِذَا ذُكِّرُوْا لَا يَذْكُرُوْنَ ۝١٤
وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَّسْتَسْخِرُوْنَ ۝١٥
وَقَالُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝١٦

17. vad! Skall vi väckas upp igen när vi är döda och har blivit stoft och (brutna) ben?

18. Och våra förfäder från forna tider (också?)

19. Säg: Ja, och (då) kommer ni att bli förödmjukade.

20. Det kommer bara att bli en sträng kallelse och se! De kommer att vara uppe (och) seende;

21. och de kommer att säga: Ve oss! Detta är Vedergällningens Dag.

22. (Allah kommer att säga:) Detta är det slutgiltiga Beslutets dag, som ni brukade förneka.

23. (Änglarna kommer att bli befallda:) Samla ihop dem som handlade syndigt tillsammans med deras gelikar och det de brukade dyrka

24. bredvid Allah; och led dem längs vägen till Helvetet,

25. och hejda dem för de skall utfrågas.

26. (De kommer att tillfrågas:) Vad är det med er eftersom ni icke hjälper varandra?

27. Nej, på den dagen kommer de fullständigt att underkasta sig.

28. Och några av dem kommer att tilltala andra, frågande varandra.

29. de kommer att säga: Ni brukade i sanning anfalla oss från höger.

30. (De andra) kommer att svara: Nej, ni var själva icke troende,

31. och vi hade ingen makt över er, men ni var själva ett överträdande folk,

32. nu har vår Herres ord att vi måste smaka (bestraffningen) gått i uppfyllelse mot oss,

33. och vi förmådde er till att irra vilse för att vi själva hade irrat vilse.

34. På den dagen kommer de helt visst (alla) att bli delägare i straffet.

35. Sålunda handskas Vi förvisso med de skyldiga.

36. Ty när det sades till dem; Det finns

ءَاِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبۡعُوۡثُوۡنَ ﴿١٧﴾
اَوَ اٰبَآؤُنَا الۡاَوَّلُوۡنَ ﴿١٨﴾
قُلۡ نَعَمۡ وَاَنۡتُمۡ دَاخِرُوۡنَ ﴿١٩﴾
فَاِنَّمَا هِىَ زَجۡرَةٌ وَّاحِدَةٌ فَاِذَا هُمۡ يَنۡظُرُوۡنَ ﴿٢٠﴾
وَقَالُوۡا يٰوَيۡلَنَا هٰذَا يَوۡمُ الدِّيۡنِ ﴿٢١﴾
ع هٰذَا يَوۡمُ الۡفَصۡلِ الَّذِىۡ كُنۡتُمۡ بِهٖ تُكَذِّبُوۡنَ ﴿٢٢﴾
اُحۡشُرُوا الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا وَاَزۡوَاجَهُمۡ وَمَا كَانُوۡا
يَعۡبُدُوۡنَ ﴿٢٣﴾
مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ فَاهۡدُوۡهُمۡ اِلٰى صِرَاطِ الۡجَحِيۡمِ ﴿٢٤﴾
وَقِفُوۡهُمۡ اِنَّهُمۡ مَّسۡـُٔوۡلُوۡنَ ﴿٢٥﴾
مَا لَكُمۡ لَا تَنَاصَرُوۡنَ ﴿٢٦﴾
بَلۡ هُمُ الۡيَوۡمَ مُسۡتَسۡلِمُوۡنَ ﴿٢٧﴾
وَاَقۡبَلَ بَعۡضُهُمۡ عَلٰى بَعۡضٍ يَّتَسَآءَلُوۡنَ ﴿٢٨﴾
قَالُوۡۤا اِنَّكُمۡ كُنۡتُمۡ تَاۡتُوۡنَنَا عَنِ الۡيَمِيۡنِ ﴿٢٩﴾
قَالُوۡا بَلۡ لَّمۡ تَكُوۡنُوۡا مُؤۡمِنِيۡنَ ﴿٣٠﴾
وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيۡكُمۡ مِّنۡ سُلۡطٰنٍ بَلۡ كُنۡتُمۡ قَوۡمًا
طٰغِيۡنَ ﴿٣١﴾
فَحَقَّ عَلَيۡنَا قَوۡلُ رَبِّنَآ اِنَّا لَذَآئِقُوۡنَ ﴿٣٢﴾
فَاَغۡوَيۡنٰكُمۡ اِنَّا كُنَّا غٰوِيۡنَ ﴿٣٣﴾
فَاِنَّهُمۡ يَوۡمَئِذٍ فِى الۡعَذَابِ مُشۡتَرِكُوۡنَ ﴿٣٤﴾
اِنَّا كَذٰلِكَ نَفۡعَلُ بِالۡمُجۡرِمِيۡنَ ﴿٣٥﴾
اِنَّهُمۡ كَانُوۡۤا اِذَا قِيۡلَ لَهُمۡ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

ingen gud utom Allah, uppträdde de högmodigt,

37. och sade: Skall vi ge upp våra gudar för en galen poets skull?

38. Nej, han har kommit med sanningen och har intygat (alla) Sändebudens sanning.

39. Ni skall förvisso smaka det plågsamma straffet,

40. och ni kommer bara att vedergällas för vad ni har arbetat fram

41. utom Allahs utvalda tjänare,

42. ty de skall få ett välbekant underhåll:

43. frukter; och de skall bli hedrade,

44. i Välsignelsens Trädgårdar,

45. (satta) på troner, mittemot varandra,

46. de kommer att bjudas runt om med en bägare från en forsande fontän,

47. (gnistrande) vit, läcker för de drickande,

48. i vilken det icke kommer att finnas någon berusning, icke heller kommer de att förlora vettet därav.

49. Och hos dem kommer (dygdiga) kvinnor att finnas, med återhållna blickar och stora vackra ögon,

50. som vore de skyddade ägg.

51. Då kommer några av dem att tilltala de andra, frågande varandra.

52. En talare bland dem kommer att säga: Jag hade en nära vän,

53. som brukade säga: Är du verkligen bland dem som anser (Uppståndelsen) vara sann?

54. När vi är döda och har blivit stoft och (brutna) ben, skall vi verkligen belönas (då)?

55. Då kommer (talaren) att fråga (dem runt omkring sig:) Vill ni se efter (och få reda på något om honom?)

56. Sedan kommer han att se efter (själv) och se honom i Eldens mitt,

57. och kommer att säga (till honom:) Vid Allah, du hade nästan orsakat min undergång,

يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٣٦﴾

وَيَقُوْلُوْنَ اَئِنَّا لَتَارِكُوْٓا اٰلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُوْنٍ ﴿٣٧﴾

بَلْ جَآءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣٨﴾

اِنَّكُمْ لَذَآئِقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيْمِ ﴿٣٩﴾

وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٠﴾

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٤١﴾

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿٤٢﴾

فَوَاكِهُ وَهُمْ مُّكْرَمُوْنَ ﴿٤٣﴾

فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٤٤﴾

عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿٤٥﴾

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ﴿٤٦﴾

بَيْضَآءَ لَذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿٤٧﴾

لَا فِيْهَا غَوْلٌ وَّلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُوْنَ ﴿٤٨﴾

وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ عِيْنٌ ﴿٤٩﴾

كَاَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُوْنٌ ﴿٥٠﴾

فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿٥١﴾

قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ اِنِّيْ كَانَ لِيْ قَرِيْنٌ ﴿٥٢﴾

يَّقُوْلُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِيْنَ ﴿٥٣﴾

ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَدِيْنُوْنَ ﴿٥٤﴾

قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُّطَّلِعُوْنَ ﴿٥٥﴾

فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ فِيْ سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿٥٦﴾

قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَّ لَتُرْدِيْنِ ﴿٥٧﴾

58. vore det icke för min Herres nåd skulle jag säkerligen ha varit bland dem som ropas upp (framför Helvetet,)

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ٥٨

59. (Säg mig,) är det icke så att vi icke skall lida döden igen?

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ٥٩

60. Utom vår första död, och att vi icke skall bli straffade?

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ٦٠

61. Detta är förvisso den överlägsna segern.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٦١

62. Låt då arbetarna arbeta för dettas like.

لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ٦٢

63. Är det bättre som en underhållning, eller Zaqqum, (det infernaliska) trädet?

أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ٦٣

64. Vi har sannerligen gjort det till en prövning för syndarna.

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِّلظَّالِمِينَ ٦٤

65. Det är ett träd som springer fram i Helvetets botten,

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ٦٥

66. dess frukter är som om de vore ormhuvuden.

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ٦٦

67. Och de skall äta av det och fylla (sina) magar därmed.

فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ٦٧

68. Sedan kommer de utöver det att få en blandning av kokande vatten (att dricka.)

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ٦٨

69. Sedan skall deras återvändande förvisso bli till Helvetet.

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ٦٩

70. De fann sina fäder vilsefarna.

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ٧٠

71. Och de skyndade på sina steg.

فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ٧١

72. Och de flesta av tidigare folk hade farit vilse före dem.

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ٧٢

73. Och Vi hade sänt Varnare bland dem.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِم مُّنذِرِينَ ٧٣

74. Skåda då hur (ont) deras slut blev vilka var varnade,

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ٧٤

75. utom Allahs utvalda tjänare.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ٧٥

76. Och Noak ropade sannerligen till Oss, och vilken utmärkt Svarare på böner är Vi icke!

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ٧٦

77. Och Vi räddade honom och hans familj från den stora hemsökelsen.

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ٧٧

78. och Vi gjorde hans avkomma till de enda överlevande.

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ٧٨

79. Och för honom lämnade Vi (ett gott namn) bland de senare släktleden.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ٧٩

80. Frid vare med Noak bland folken!

سَلَٰمٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾

81. Sålunda belönar Vi sannerligen dem som gör gott.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٨١﴾

82. Han var förvisso (en) av Våra troende tjänare.

إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٢﴾

83. Sedan dränkte Vi de andra.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا ٱلْـَٔاخَرِينَ ﴿٨٣﴾

84. Och Abraham var helt förvisst av hans släkte,

وَإِنَّ مِن شِيعَتِهِۦ لَإِبْرَٰهِيمَ ﴿٨٤﴾

85. när han kom till sin Herre med ett underdånigt hjärta,

إِذْ جَآءَ رَبَّهُۥ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٥﴾

86. när han sade till sin fader och till sitt folk: Vad är det ni dyrkar?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٦﴾

87. Söker ni sådana (inbillade) gudar bredvid Allah, vilka icke är annat än förfalskningar.

أَئِفْكًا ءَالِهَةً دُونَ ٱللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٧﴾

88. Vad tänker ni om världarnas Herre?

فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٨﴾

89. Sedan kastade han en blick på stjärnorna,

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي ٱلنُّجُومِ ﴿٨٩﴾

90. och sade: Jag mår illa.

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. Så de vände sig bort från honom och vände sina ryggar till.

فَتَوَلَّوْا۟ عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩١﴾

92. Sedan smög han sig lugnt till deras gudar (och tilltalade dem) och sade: Vill ni icke äta?

فَرَاغَ إِلَىٰٓ ءَالِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩٢﴾

93. Vad är det med er eftersom ni icke talar?

مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ ﴿٩٣﴾

94. Sedan smög han sig fram mot dem, och slog till (dem) med högra handen.

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًۢا بِٱلْيَمِينِ ﴿٩٤﴾

95. Därpå kom (folket) springande mot honom.

فَأَقْبَلُوٓا۟ إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٥﴾

96. Han sade: Tillber ni det som ni själva hugger ut,

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٦﴾

97. fastän Allah har skapat er och ert hantverk (också?)

وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

98. De sade: Bygg ett bål till honom och kasta in honom i elden.

قَالُوا۟ ٱبْنُوا۟ لَهُۥ بُنْيَٰنًا فَأَلْقُوهُ فِي ٱلْجَحِيمِ ﴿٩٨﴾

99. Sålunda gjorde de upp en (ond) plan mot honom, men Vi förnedrade dem mycket.

فَأَرَادُوا۟ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ ٱلْأَسْفَلِينَ ﴿٩٩﴾

100. Och han sade: Jag går till min Herre. Han kommer säkerligen att vägleda mig.

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿١٠٠﴾

101. (Och han bad:) Min Herre skänk mig en rättfärdig son.

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٠١﴾

102. Så Vi gav honom glädjebudskapen om en saktmodig son.

103. Och när han var gammal nog att gå ut med honom, sade han: O min kära son, jag har sett i en dröm att jag offrar dig som offergåva. Så betänk vad du anser (om det!) Han svarade; O min fader, gör som du är ålagd, om Allah behagar kommer du att finna mig ståndaktig i min tro.

104. Och när de båda underkastade sig (Guds Vilja) och (Abraham) hade kastat ner honom på hans panna,

105. ropade Vi till honom: O Abraham,

106. du har i sanning uppfyllt drömmen. Sålunda belönar Vi sannerligen dem som gör gott.

107. Det var förvisso en uppenbar prövning.

108. Och Vi återlöste honom med ett mäktigt slaktoffer.

109. Och för honom lämnade Vi (ett gott namn) bland de efterkommande släktleden.

110. Frid vare med Abraham!

111. Sålunda belönar Vi dem som handlar väl.

112. Han var förvisso (en) av Våra troende tjänare.

113. Och Vi gav honom de glada budskapen om Isak, en Profet, (och en) av de rättfärdiga.

114. Och Vi skänkte välsignelser över honom och över Isak. Och bland deras efterkommande finns (några) som handlar väl och andra som tydligt gör sig själva orätt.

115. Och Vi gav sannerligen Moses och Aron ynnestbevis.

116. Och Vi frälste dem båda och deras folk från den stora hemsökelsen,

117. och Vi hjälpte dem och det var de som var segerrika.

118. Och Vi gav dem en tydlig Bok.

119. Och Vi vägledde dem till den rätta vägen.

فَبَشَّرْنٰهُ بِغُلٰمٍ حَلِيْمٍ ﴿١٠٢﴾
فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يٰبُنَيَّ إِنِّيْٓ أَرٰى فِي
الْمَنَامِ أَنِّيْٓ أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى ۗ قَالَ
يٰٓأَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۫ سَتَجِدُنِيْٓ إِنْ شَآءَ اللّٰهُ
مِنَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٠٣﴾
فَلَمَّآ أَسْلَمَا وَتَلَّهٗ لِلْجَبِيْنِ ﴿١٠٤﴾
وَنَادَيْنٰهُ أَنْ يّٰٓإِبْرٰهِيْمُ ﴿١٠٥﴾
قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۚ إِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٦﴾
إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ﴿١٠٧﴾
وَفَدَيْنٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٠٩﴾
سَلٰمٌ عَلٰٓى إِبْرٰهِيْمَ ﴿١١٠﴾
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١١﴾
إِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾
وَبَشَّرْنٰهُ بِإِسْحٰقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٣﴾
وَبٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى إِسْحٰقَ ۗ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا
ع مُحْسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ مُبِيْنٌ ﴿١١٤﴾
وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١١٥﴾
وَنَجَّيْنٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿١١٦﴾
وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٧﴾
وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِيْنَ ﴿١١٨﴾
وَهَدَيْنٰهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١١٩﴾

120. Och för honom (lämnade Vi ett gott rykte) bland de efterföljande släktleden —

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٠﴾

121. frid vare med Moses och Aron!

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢١﴾

122. Sålunda belönar Vi sannerligen dem som handlar väl.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٢﴾

123. De var förvisso båda bland Våra troende tjänare.

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Och Elias var helt förvisst (också ett) av Sändebuden,

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

125. när han sade till sitt folk: Vill ni icke vara gudfruktiga?

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Åkallar ni Ba'l och försakar den Bäste av skapare —

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٦﴾

127. Allah, er Herre, och era förfäders Herre i gamla tider?

اللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٧﴾

128. Men de förkastade honom och de kommer förvisso att föras (inför Gud för att avlägga räkenskap för sina gärningar;)

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٨﴾

129. utom Allahs utvalda tjänare.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٩﴾

130. Och för honom lämnade Vi (ett gott rykte) bland de senare släktleden, —

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٣٠﴾

131. frid vare med Elias och hans folk!

سَلَامٌ عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ ﴿١٣١﴾

132. Sålunda belönar Vi sannerligen dem som handlar väl.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٢﴾

133. Han var förvisso (en) av Våra troende tjänare.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

134. Och Lot var helt förvisst (också ett) av Sändebuden,

وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٤﴾

135. när Vi frälste honom och hela hans familj,

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٥﴾

136. utom en gammal kvinna (som var) bland dem som stannade kvar.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٦﴾

137. Sedan förintade Vi de andra helt och hållet.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٧﴾

138. Och du vandrar förvisso förbi dem på morgonen,

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٨﴾

139. och på natten. Vill ni då icke förstå?

وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٩﴾

140. Och Jonas var förvisso (också) ett av Sändebuden,

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٠﴾

141. när han flyde till det nästan fullastade fartyget,

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤١﴾

142. och han kastade lott (med skeppets besättning) och (utlottades till) att kastas över bord.

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤٢﴾

143. Och fisken svalde honom medan han förebrådde sig själv.

فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٣﴾

144. Och hade han icke varit av dem som prisar (Gud,)

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٤﴾

145. skulle han förvisso ha dröjt i dess buk till Uppståndelsens Dag.

لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٥﴾

146. Sedan kastade Vi upp honom på en kal landsdel, och han var sjuk,

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٦﴾

147. och Vi lät en kurbitsplanta växa över honom.

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٧﴾

148. Och Vi sände honom som (ett Sändebud till) etthundratusen (människor) eller mer,

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٨﴾

149. och de trodde (alla;) så Vi tillät dem njuta livet för en (lång) tid.

فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٩﴾

150. Fråga (dem) nu om din Herre har döttrar, fast de har söner.

فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٥٠﴾

151. Skapade Vi änglarna kvinnliga i deras närvaro?

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥١﴾

152. Nu är det förvisso ett av deras påhitt att de säger:

أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥٢﴾

153. Allah har avlat (barn;) och de är sannerligen lögnare.

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٣﴾

154. Har Han utvalt döttrar framför söner?

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٤﴾

155. Vad är det med er? Hur bedömer ni?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٥﴾

156. Vill ni icke ta er i akt?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٦﴾

157. Eller har ni en klar befogenhet?

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٧﴾

158. Visa då fram er Bok om ni är sannfärdiga.

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٨﴾

159. Och de förfäktar ett släktskap mellan Honom och djinner (de stora människorna) medan djinnerna (fjällens invånare) (själva) vet (väl) att de kommer att föras (inför Allah för domslut.)

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ
الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٩﴾

160. Helig är Allah (och fri) från det de tillskriver Honom!

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٦٠﴾

161. Men Allahs utvalda tjänare (tillskriver Honom icke något nedsättande.)

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦١﴾

162. Sannerligen, ni och det ni dyrkar —

فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦٢﴾

163. ingen av er kan fresta (någon) till olydnad mot Honom,

164. utom (bara) de som skall brinna i Helvetet.

165. (De säger:) Det finns icke en av oss som icke har sin bestämda plats,

166. och vi är sannerligen de som står uppställda på led,

167. och vi är sannerligen de som lovprisar (Allah.)

168. Och (de icke troende från Makkah) brukade säga:

169. Om vi hade ägt en Redogörelse (över deras öde) lik den gamla tiders folk hade,

170. skulle vi förvisso ha varit Allahs utvalda tjänare.

171. Ändå (när den har kommit till dem) tror de icke på den, men de kommer snart att få veta.

172. Och Vårt Ord har förvisso gått fram till Våra tjänare, Sändebuden,

173. att det förvisso är de som kommer att bli hjälpta,

174. och att det helt visst är Vår härskara som kommer att bli segerrik.

175. Så vänd du bort från dem för ett tag.

176. Och ge akt på dem, ty de kommer snart att se (sitt eget slut.)

177. Är det då Vårt straff som de försöker påskynda?

178. Men när det stiger ner på deras gård, skall det bli en ond morgon för dem som var varnade.

179. Så vänd du bort från dem för ett tag.

180. Och ge akt, ty de kommer snart att se (sitt eget slut.)

181. Helig är din Herre, maktens Herre, långt högre än det de påstår.

182. Och frid över Sändebuden (för alltid.)

183. Och all lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.

مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفَٰتِنِينَ (١٦٢)

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ ٱلْجَحِيمِ (١٦٣)

وَمَا مِنَّآ إِلَّا لَهُۥ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ (١٦٤)

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلصَّآفُّونَ (١٦٥)

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلْمُسَبِّحُونَ (١٦٦)

وَإِن كَانُوا۟ لَيَقُولُونَ (١٦٧)

لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ (١٦٨)

لَكُنَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ (١٦٩)

فَكَفَرُوا۟ بِهِۦ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (١٧٠)

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا ٱلْمُرْسَلِينَ (١٧١)

إِنَّهُمْ لَهُمُ ٱلْمَنصُورُونَ (١٧٢)

وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ (١٧٣)

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ (١٧٤)

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ (١٧٥)

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ (١٧٦)

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ ٱلْمُنذَرِينَ (١٧٧)

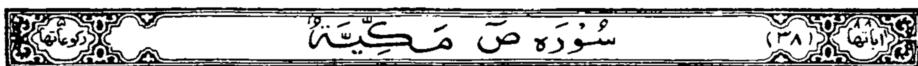
وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ (١٧٨)

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ (١٧٩)

سُبْحَٰنَ رَبِّكَ رَبِّ ٱلْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ (١٨٠)

وَسَلَٰمٌ عَلَى ٱلْمُرْسَلِينَ (١٨١)

وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ (١٨٢)

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Sad, (Jag är Allah, Den Sanningsenlige) som bevis citerar Vi Qur'anen, (vilken är) full av maningsord.

3. Men de som icke tror är (sjunkna i falsk) stolthet och fiendskap.

4. Hur månget släktled har Vi icke förintat före dem! De ropade (på hjälp,) men det var icke längre tid till flykt.

5. Och de undrar över att en Varnare har kommit till dem från dem själva; och de icke troende: Detta är en häxmästare, en stor lögnare.

6. Vad! Har han gjort (alla) gudarna till en Gud? Detta är sannerligen en häpnadsväckande sak.

7. Och ledarna bland dem gick omkring (och sade:) Gå och håll fast vid era gudar. Detta är en sak som bör eftertraktas;

8. Vi har icke hört (någonting likt) detta i någon tidigare församling. Detta är ingenting annat än ett påhitt,

9. har Påminnelsen sänts ned till honom ensam bland oss (alla?) Nej, de svävar i tvivel beträffande Min Påminnelse. Nej, de har ännu icke smakat Mitt straff.

10. Äger de skatterna av din Herres, den Mäktige, den Store Givarens barmhärtighet?

11. Eller är himlarnas och jordens Konungarike och allt som är emellan dem deras? Låt dem då stiga upp med de medel (som står till deras förfogande.)

12. (De är) en här från de (invaderande) horderna (som skall) drivas på flykten.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١
صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِ ۝٢
بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ عِزَّةٍ وَّشِقَاقٍ ۝٣
كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَّلَاتَ
حِيْنَ مَنَاصٍ ۝٤
وَعَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ
هٰذَا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ۝٥
اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ
عُجَابٌ ۝٦
وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوْا وَاصْبِرُوْا عَلٰٓى
اٰلِهَتِكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُّرَادُ ۝٧
مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ ۚ اِنْ هٰذَآ اِلَّا
اخْتِلَاقٌ ۝٨
ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۭ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ
مِّنْ ذِكْرِيْ ۚ بَلْ لَّمَّا يَذُوْقُوْا عَذَابِ ۝٩
اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيْزِ الْوَهَّابِ ۝١٠
اَمْ لَهُمْ مُّلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَلْيَرْتَقُوْا فِي الْاَسْبَابِ ۝١١
جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُوْمٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ ۝١٢

13. Före dem förkastade (även) Noaks folk, och 'Ads (stam) och Farao, den kraftfulle, (Sändebuden som) lögnare;

14. och Thamuds (stam) och Lots folk och Skogens Invånare — dessa var också de (invaderande) horderna.

15. Icke en (av dem) behandlade (sina) Sändebud som annat än lögnare, så Mitt straff hann rättvist upp (dem.)

16. Och (nu) väntar dessa bara på en enda vindpust och det skall icke finnas något som försenar den.

17. De säger: Skynda på vår del (av straffet) för oss före Räkenskapens Dag.

18. Bär tålmodigt vad de säger och kom ihåg Vår tjänare David, (en man) med makt, han vände sig förvisso alltid (till Gud.)

19. Vi underkastade bergen under (honom) — de firade Guds pris med honom vid nattens inbrott och vid soluppgången.

20. Och Vi (underkastade) fåglarna (under honom,) samlade tillsammans; alla vände sig konstant till honom.

21. Och Vi styrkte hans kungarike och gav honom vishet och ett avgörande omdöme.

22. Och har berättelsen om de tvistande nått dig när de klättrade över muren till (hans) privata kammare?

23. När de trängde in till David och han var rädd för dem, sade de Frukta icke. (Vi är) två tvistande; en av oss har förgått sig mot den andre; så döm mellan oss med rättvisa, och avvik icke från den rätta kursen och vägled oss till den rätta vägen.

24. Nu har denne min broder nittionio tackor och jag har bara en tacka. Ändå säger han: Ge den till mig, och han har varit högmodig mot mig i sitt tal.

25. (David) sade: Han har förvisso felat mot dig i att be dig om din tacka för (att utöka) sina egna tackor med. Och många kompanjoner överträder helt visst mot varandra, utom

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَّعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٣﴾
وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَّأَصْحٰبُ لْـَٔيْكَةِ ۚ أُولٰٓئِكَ
الْأَحْزَابُ ﴿١٤﴾
إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٥﴾
وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَآءِ إِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٦﴾
وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾
اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوٗدَ ذَا الْأَيْدِ ۚ
إِنَّهٗٓ أَوَّابٌ ﴿١٨﴾
إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَ
الْإِشْرَاقِ ﴿١٩﴾
وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً ۚ كُلٌّ لَّهٗٓ أَوَّابٌ ﴿٢٠﴾
وَشَدَدْنَا مُلْكَهٗ وَاٰتَيْنٰهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ
الْخِطَابِ ﴿٢١﴾
وَهَلْ أَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢٢﴾
إِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ ۚ
خَصْمٰنِ بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَآ إِلٰى سَوَآءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٣﴾
إِنَّ هٰذَآ أَخِي لَهٗ تِسْعٌ وَّتِسْعُونَ نَعْجَةً وَّلِيَ
نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ ۚ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي
فِي الْخِطَابِ ﴿٢٤﴾
قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلٰى نِعَاجِهٖ ۚ

de som tror (på Allah) och handlar rättfärdigt, och dessa är bara få. Och David trodde att Vi hade prövat honom; så han bad sin Herre om förlåtelse, och föll ned bugande sig i tillbedjan och vände sig (till Honom.)

وإن كثيرا من الخلطاء ليبغي بعضهم على بعض
إلا الذين آمنوا وعملوا الصلحت وقليل ما هم
وظن داود أنما فتنه فاستغفر ربه وخر راكعا
وأناب ﴿٢٥﴾

26. Så Vi förlät honom (hans fel,) och han hade sannerligen tillträde till närheten av Oss och en utmärkt tillflykt.

فغفرنا له ذلك وإن له عندنا لزلفى وحسن
مآب ﴿٢٦﴾

27. (Sedan sade Vi till honom:) O David, Vi har gjort dig till en ställföreträdare på jorden, så döm mellan människor med rättvisa, och följ icke fåfänga önskningar, så att det icke leder dig vilse från Allahs väg. De som går vilse från Allahs väg kommer förvisso att få ett svårt straff, eftersom de glömde Räkenskapens Dag.

يداود إنا جعلنك خليفة في الأرض فاحكم
بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى فيضلك
عن سبيل الله إن الذين يضلون عن سبيل
الله لهم عذاب شديد بما نسوا يوم الحساب ﴿٢٧﴾

28. Och Vi har icke skapat himlarna och jorden och allt som är mellan dem förgäves. Det är deras åsikt vilka icke tror. Ve då de icke troende (på grund av) Eldens (straff som skall drabba dem.)

وما خلقنا السماء والأرض وما بينهما باطلا
ذلك ظن الذين كفروا فويل للذين كفروا
من النار ﴿٢٨﴾

29. Skall Vi behandla dem som tror och gör goda gärningar likadant som dem som handlar illa på jorden? Skall Vi behandla de rättfärdiga likadant som de gudlösa?

أم نجعل الذين آمنوا وعملوا الصلحت كالمفسدين
في الأرض أم نجعل المتقين كالفجار ﴿٢٩﴾

30. (Detta är) en Bok som Vi har uppenbarat för dig, full av förträfflighet, på det att de måtte betänka dess verser och så att de som är (begåvade) med förstånd måtte ta sig i akt.

كتب أنزلنه إليك مبرك ليدبروا آيته و
ليتذكر أولوا الألباب ﴿٣٠﴾

31. Och Vi skänkte David Salomon som var en av (Våra) utmärkta tjänare. Han vände sig (alltid till Oss.)

ووهبنا لداود سليمن نعم العبد إنه
أواب ﴿٣١﴾

32. När springare av ädlaste härkomst och snabba på foten fördes till honom i kvällningen,

إذ عرض عليه بالعشي الصفنت الجياد ﴿٣٢﴾

33. sade han: Jag älskar goda tings kärlek, ty de påminner (mig om) min Herre. Och när de var dolda bakom slöjan,

فقال إني أحببت حب الخير عن ذكر ربي
حتى توارت بالحجاب ﴿٣٣﴾

34. (sade han:) För dem tillbaka till mig. Sedan började han klappa (deras) ben och (deras) halsar.

35. Vi prövade förvisso Salomon och på hans tron placerade Vi (bara) en kropp. Då vände han sig till (Gud) och (sökte Hans barmhärtighet.)

36. Han sade: O min Herre, tillgiv mig och ge mig ett kungarike som icke kan (ärvas) av någon efter mig; Du är förvisso den Store Givaren.

37. Så Vi underkastade vinden under honom, och den blåste mjukt på hans befallning, vart helst han skulle gå,

38. och jättarna, (alla slags) arkitekter och byggmästare och dykare

39. och andra slagna i bojor.

40. Detta är Vår gåva — så ge frikostigt eller sparsamt — utan räkenskap.

41. Och han hade sannerligen tillträde till Vår närhet och en utmärkt tillflykt.

42. Och Kom ihåg Vår tjänare Job när han ropade till sin Herre: Satan har hemsökt mig med slit och plåga.

43. (Vi anvisade honom:) Mana (ditt riddjur) med din fot (och avlägsna dig snabbt.) Där är kallt vatten att tvätta med och en dryck.

44. Och Vi skänkte honom hans familj och så många mer med dem (genom) barmhärtighet från Oss, och som en påminnelse för (människor) med förmåga till förståelse.

45. Och (Vi befallde honom:) Tag en handfull torra grenar i din hand och slå med dem, och var icke benägen till falskhet. Vi har sannerligen funnit honom vara ståndaktig. En utmärkt tjänare var han. Han vände sig förvisso ständigt (till Gud.)

46. Och Kom ihåg Våra tjänare Abraham och Isak och Jakob, (män) med makt och syn.

47. Vi valde dem för ett särskilt (ändamål) — för att påminna (människor) om (det Tillkommandes) boning.

48. Och de är helt förvisst bland de utvalda (och) de bästa i Våra ögon.

رُدُّوهَا عَلَيَّ ۖ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾
وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾
قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ
مِنْ بَعْدِي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾
فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ
أَصَابَ ﴿٣٦﴾
وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾
وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾
هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾
ع وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٠﴾
وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ
الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾
ارْكُضْ بِرِجْلِكَ ۖ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾
وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا
وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾
وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ ۗ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا ۚ نِعْمَ الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾
وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي
الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾
إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾
وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾

49. Och kom ihåg Ishmael och Elisha och Dhu'l-Kifl, de var alla bland de bästa.

50. Detta är en påminnelse. Och de rättfärdiga kommer förvisso att få en utmärkt tillflyktsort —

51. Evighetens Trädgårdar, med (sina) portar öppna för dem,

52. lutande sig däri (mot kuddar;) däri kommer de (att finna nöje i) att ropa på rikligt med frukt och dryck,

53. och hos dem kommer (dygdiga kvinnor) att finnas med nedslagna ögon, (ledsagare) i samma ålder.

54. Detta är vad ni har lovats för Räkenskapens Dag.

55. Detta är sannerligen Vårt underhåll som sannerligen aldrig kommer att tryta.

56. Detta (är för de troende.) Men för de upproriska finns det en ond plats att återvända till —

57. Helvetet i vilket de kommer att stekas. Vilken ond uppehållsplats det är!

58. Detta (är vad de kommer att få.) Så låt dem smaka det — en kokande vätska och en oerhört kall och stinkande dryck.

59. Och (olika slag av) andra plågor av liknande art.

60. (Det kommer att sägas till otrons ledare:) Detta är en armé som huvudstupa rusar iväg med er. Inget välkomnande för dem. De skall brinna i Elden.

61. (Efterföljarna) kommer att säga: Nej, det är ni. Inget välkomnande för er (heller.) Det är ni som beredde detta för oss (genom att vilseleda oss.) Vilken ond viloplats är det icke.

62. De kommer (även) att säga: Vår Herre, mångfaldiga Du straffet i Elden för dem som beredde detta för oss.

63. Och (Helvetets invånare kommer) att säga: Vad är det för fel på oss eftersom vi icke ser de människor bland oss, som vi brukade räkna för galna?

64. Det är för att vi (orättfärdigt) tog dem till föremål för åtlöje eller har våra ögon missat dem?

وَاذْكُرْ إِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٩﴾

هٰذَا ذِكْرٌ ۚ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٥٠﴾

جَنّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٥١﴾

مُتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ وَّشَرَابٍ ﴿٥٢﴾

وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٣﴾

هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٤﴾

إِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهٗ مِنْ نَّفَادٍ ﴿٥٥﴾

هٰذَا ۚ وَإِنَّ لِلطّٰغِيْنَ لَشَرَّ مَاٰبٍ ﴿٥٦﴾

جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٧﴾

هٰذَا ۙ فَلْيَذُوْقُوْهُ حَمِيْمٌ وَّغَسَّاقٌ ﴿٥٨﴾

وَّاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖٓ أَزْوَاجٌ ﴿٥٩﴾

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۖ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٦٠﴾

قَالُوْا بَلْ أَنْتُمْ ۖ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ۖ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوْهُ لَنَا ۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦١﴾

قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦٢﴾

وَقَالُوْا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٣﴾

أَتَّخَذْنٰهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ ﴿٦٤﴾

65. Detta är förvisso sanningen — Eldens invånares tvistande med varandra.

66. Säg: Jag är bara en Varnare; och det finns ingen gud utom Allah, den Ende, den Mest Överlägsne,

67. Herre över himlarna och jorden och (allt) som är mellan de två, den Mäktige, den Store Förlåtaren.

68. Säg: Det är ett viktigt budskap,

69. från vilket ni vänder er bort,

70. jag hade ingen kunskap om den Upphöjda Församlingen när de sins emellan diskuterade (saken,)

71. utom (detta) att det har uppenbarats för mig, att jag endast är en Varnare.

72. (Kom ihåg) när din Herre sade till änglarna: Jag skall just till att skapa människan av lera,

73. och när Jag så har utformat henne i fullkomlighet och har blåst in Min Ande i henne, fall ni ner i underkastelse under henne.

74. Så änglarna underkastade sig allihop.

75. Men Iblis (gjorde det icke.) Han uppträdde högmodigt och var av dem som icke trodde.

76. (Gud) sade: O Iblis vad hindrar dig från att underkasta dig det Jag hade skapat med Mina två händer? Är det så att du är alltför stolt, eller står du (verkligen) över (lydnaden till Min befallning?)

77. Han sade: Jag är bättre än hon. Du har skapat mig av eld och henne har Du skapat av lera.

78. (Gud) sade: Gå då ut härifrån, ty du är förvisso förkastad,

79. och Min förbannelse skall förvisso vila över dig till Domens Dag.

80. Han sade: Min Herre, ge mig då anstånd till den dag då de skall uppväckas.

81. (Gud) sade: Du är helt visst bland dem som givits anstånd,

إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٥﴾
قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ ۖ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٦﴾
رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ
الْغَفَّارُ ﴿٦٧﴾
قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾
أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٩﴾
مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٧٠﴾
إِن يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧١﴾
إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧٢﴾
فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ
سَاجِدِينَ ﴿٧٣﴾
فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٤﴾
إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٥﴾
قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ
بِيَدَيَّ ۖ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٦﴾
قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۖ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ
مِن طِينٍ ﴿٧٧﴾
قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٨﴾
وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٩﴾
قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٨٠﴾
قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٨١﴾

82. till den kända tidens dag.

إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨٢﴾

83. Han sade: Så vid Din ära, jag kommer förvisso att vilseleda dem alla,

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٣﴾

84. utom Dina utvalda tjänare bland dem.

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٤﴾

85. (Gud) sade: Sanningen är, och (endast) sanningen talar Jag,

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٥﴾

86. (att) Jag helt förvisst kommer att fylla Helvetet med dig och med dem som följer dig, allihop.

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٦﴾

87. Säg: (O, Profet) Jag ber er icke om någon belöning för det, icke heller är jag bland dem som är benägna till att förställa sig.

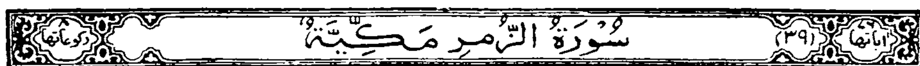
قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٧﴾

88. (Qur'anen) är ingenting annat än en Påminnelse för alla folk.

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

89. Och ni skall helt säkert få veta (sanningen) om den efter ett tag.

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٩﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ (١)

2. Uppenbarelsen av denna Bok är från Allah, den Mäktige, den Vise.

تَنۡزِيۡلُ الۡكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الۡعَزِيۡزِ الۡحَكِيۡمِ (٢)

3. Det är förvisso Vi Som har uppenbarat Boken till dig innehållande (hela) sanningen, så dyrka Allah, och var uppriktiga mot Honom i lydnad.

اِنَّاۤ اَنۡزَلۡنَاۤ اِلَيۡكَ الۡكِتٰبَ بِالۡحَقِّ فَاعۡبُدِ اللّٰهَ مُخۡلِصًا
لَّهُ الدِّيۡنَ (٣)

4. Kom ihåg att er uppriktiga lydnad (bara) hör till Allah. Och de som tar andra till beskyddare bredvid Honom (säger:) Vi tjänar dem bara på det att de måtte föra oss närmare Allah i ställning. Allah kommer förvisso att döma mellan dem beträffande det i vilket de är oense. Allah vägleder förvisso icke den som är en otacksam lögnare.

اَلَا لِلّٰهِ الدِّيۡنُ الۡخَالِصُ ؕ وَالَّذِيۡنَ اتَّخَذُوۡا مِنۡ
دُوۡنِهٖۤ اَوۡلِيَآءَ ۘ مَا نَعۡبُدُهُمۡ اِلَّا لِيُقَرِّبُوۡنَاۤ اِلَى
اللّٰهِ زُلۡفٰى ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِىۡ مَا هُمۡ فِيۡهِ
يَخۡتَلِفُوۡنَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهۡدِىۡ مَنۡ هُوَ كٰذِبٌ
كَفَّارٌ (٤)

5. Om Allah hade önskat att ta Sig en son, kunde Han ha valt vem Han behagar bland dem Han skapar. Helig är Han! Han är Allah, den Ende, den Mest Överlägsne.

لَوۡ اَرَادَ اللّٰهُ اَنۡ يَّتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصۡطَفٰى مِمَّا يَخۡلُقُ
مَا يَشَآءُ ۙ سُبۡحٰنَهٗ ؕ هُوَ اللّٰهُ الۡوَاحِدُ الۡقَهَّارُ (٥)

6. Han skapade himlarna och jorden i enlighet med vishetens krav. Han låter natten täcka dagen och Han låter dagen täcka natten; och Han har tvingat solen och månen i tjänst; var och en följer (sin) bana till en fastställd tid. Kom ihåg (att det bara är) Han (som) är den Store Förlåtaren.

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ بِالۡحَقِّ ۚ يُكَوِّرُ الَّيۡلَ عَلَى
النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيۡلِ وَسَخَّرَ الشَّمۡسَ وَ
الۡقَمَرَ ؕ كُلٌّ يَّجۡرِىۡ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ اَلَا هُوَ الۡعَزِيۡزُ
الۡغَفَّارُ (٦)

7. Han skapade er från en enda varelse, sedan gjorde Han dess maka från den; och Han har sänt ned boskap i åtta par för er. Han skapar er i era moderliv, skapelse efter skapelse, genom tre (stadier) av mörker. Detta är Allah, er Herre. Hans är Konungadömet. Det finns

خَلَقَكُمۡ مِّنۡ نَّفۡسٍ وَّاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنۡهَا زَوۡجَهَا
وَاَنۡزَلَ لَكُمۡ مِّنَ الۡاَنۡعَامِ ثَمٰنِيَةَ اَزۡوَاجٍ ؕ يَخۡلُقُكُمۡ
فِىۡ بُطُوۡنِ اُمَّهٰتِكُمۡ خَلۡقًا مِّنۡۢ بَعۡدِ خَلۡقٍ فِىۡ
ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمۡ لَهُ الۡمُلۡكُ ؕ لَاۤ اِلٰهَ

ingen gud utom Han. Åt vilket håll vänder ni er då bort?

8. Om ni är otacksamma då är Allah förvisso Själv Tillräcklig, (och oberoende) av er. Och Han är icke tillfreds med otacksamhet hos Sina tjänare. Men om ni är tacksamma, tycker Han om det hos er. Och ingen som bär en börda skall bära en annans börda. Sedan är ert återvändande till er Herre; och Han kommer att upplysa er om vad ni har gjort. Han vet fullt ut allt vad som är (gömt) i era hjärtan.

9. Och när en svårighet drabbar människan åkallar hon sin Herre och vänder sig (botfärdigt) till Honom. Sedan när Han ger henne en ynnest från Sig Själv, glömmer hon vad hon förut brukade be och börjar tillskriva Allah medtävlare så att hon kan leda människor bort från Hans väg. Säg: Tjäna litet på din otro (för till slut) blir du förvisso en av Eldens invånare.

10. Är den, som tillgivet ber (till Allah) under nattens timmar, böjande sig ner och stående (i bön och) som fruktar det Tillkommande och hoppas på sin Herres barmhärtighet, (lik den som är olydig?) Säg: Är de som vet, lika dem som icke vet? Bara de som (begåvats) med förstånd kommer sannerligen att ta sig i akt.

11. Säg: O ni Mina tjänare som tror, frukta er Herre. Det finns gott för dem som gör gott i detta livet. Allahs jord är vidsträckt. De ståndaktiga kommer sannerligen att få sin belöning utan mått.

12. Säg: Jag är sannerligen befalld att dyrka Allah med uppriktig tillgivenhet,

13. och jag är befalld att vara den främste av dem som underkastar sig (Honom.)

14. Säg: Jag fruktar sannerligen, om jag är olydig mot min Herre, en svår dags straff.

15. Säg: Det är Allah jag tillber i uppriktigaste lydnad mot Honom.

إِلَّا هُوَ ۚ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٧﴾
إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ ۖ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ ۖ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٨﴾
وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو
إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلَّ عَن
سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا ۖ إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ﴿٩﴾
أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ ۗ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
ع أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٠﴾
قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ ۗ
إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١١﴾
قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّينَ ﴿١٢﴾
وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٣﴾
قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ﴿١٤﴾
قُلِ اللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُ دِينِي ﴿١٥﴾

16. (Beträffande er,) dyrka vad ni vill bredvid Honom. Säg: De verkliga förlorarna är förvisso de som ödelägger sina själar och sina familjer på Uppståndelsens Dag. Tag er tillvara! Det är förvisso den uppenbara förlusten.

17. De kommer att ha täckelser av eld över sig och (liknande) täckelser under sig. Det är för detta Allah varnar Sina tjänare. O Mina tjänare, tag då Mig till er Beskyddare.

18. Och de som avhåller sig från (att dyrka) falska gudar och vänder sig mot Allah — för dem finns glädjebudskap. Så ge goda budskap till Mina tjänare,

19. som lyssnar till Ordet och följer det bästa därav. Det är dem som Allah har väglett och det är de som (verkligen) är begåvade med förstånd.

20. Kan då den, mot vilken domen om bestraffning har förfallit (bli räddad?) Kan du rädda den som är i Elden?

21. Men för dem som fruktar sin Herre finns det höga byggnader byggda över höga byggnader nedom vilka floder strömmar. Allah har (givit det) löftet; (och) Allah bryter icke (Sitt) löfte.

22. Har du icke sett att Allah sänder ned vatten från skyn och låter det flöda ur källor i jorden och sedan framställer örter av olika arter därur? Sedan torkar det och du ser det bli gult; sedan minskar Han det till ett brutet strå. I det finns det verkligen en påminnelse för Människor med förstånd.

23. Är då den vars hjärta Allah har öppnat för (antagandet av) Islam så att han äger ett ljus från sin Herre, (lik den som famlar i otrons mörker?) Ve då dem vilkas hjärtan är förhärdade mot ihågkommelsen av Allah! De svävar i en uppenbar villfarelse.

24. Allah har sänt ned den bästa Föreläsningen, en Bok, (vars verser är) inbördes stöd-

فَاعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ ۗ قُلْ اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ
الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ
اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿١٦﴾
لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ
ظُلَلٌ ۗ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهٖ عِبَادَهٗ ۗ يٰعِبَادِ فَاتَّقُوْنِ ﴿١٧﴾
وَالَّذِيْنَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوْتَ اَنْ يَّعْبُدُوْهَا وَاَنَابُوْٓا
اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰى ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٨﴾
الَّذِيْنَ يَسْتَمِعُوْنَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ ۗ اُولٰٓئِكَ
الَّذِيْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٩﴾
اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ۗ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ
مَنْ فِى النَّارِ ۚ ﴿٢٠﴾
لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا
غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ ۙ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۗ وَعْدَ
اللّٰهِ ۗ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْمِيْعَادَ ﴿٢١﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهٗ
يَنَابِيْعَ فِى الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا
اَلْوَانُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهٗ
حُطَامًا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿٢٢﴾ ع
اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُوْرٍ
مِّنْ رَّبِّهٖ ۭ فَوَيْلٌ لِّلْقٰسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۭ
اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٣﴾
اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ ۖ

jande och upprepade (i olika former.) Det kryper i deras skinn, vilka fruktar sin Herre, vid (dess uppläsning,) sedan mjuknar deras skinn och deras hjärtan vid ihågkommelsen av Allah. Sådan är Allahs vägledning; Han vägleder vem Han behagar därmed. Och den som Allah dömer som vilsefaren — han skall icke ha någon vägledare.

25. Är då den som bara har sitt eget ansikte att skydda sig med mot det onda straffet på Uppståndelsens Dag, (lik den som är skyddad?) Och det kommer att sägas till syndarna: Smaka ni (vedergällningen) för det ni brukade förtjäna.

26. De som var före dem förkastade (Våra Sändebud,) så straffet kom över dem när de icke visste det.

27. Så Allah lät dem smaka förödmjukelse i det jordiska livet och straffet i det tillkommande kommer sannerligen att bli större, om de bara visste.

28. Och Vi har sannerligen framställt alla slags liknelser i denna Qur'an så att de måtte taga sig till vara.

29. (Vi har uppenbarat) Qur'anen på arabiska i vilken det icke finns någon avvikelse från rättskaffenheten, på det att de måtte bli rättfärdiga.

30. Allah framställer en liknelse — en man tillhör flera kompanjoner som är oense sins emellan, och en man som helt tillhör en man. Är de två lika i sitt tillstånd? All lovprisning tillhör Allah. Men de flesta av dem vet icke.

31. Du kommer förvisso att dö och de kommer förvisso (också) att dö.

32. Sedan på Uppståndelsens Dag kommer ni förvisso att tvista med varandra inför er Herre.

33. Vem är då mer orättfärdig än den som ljuger mot Allah och den som förkastar sanningen när den kommer till honom? Finns det icke en boning i Helvetet för de icke troende?

34. Men den som har visat sanningen och

تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَى
اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٤﴾
أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٥﴾
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾
فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَ
لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾
وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾
قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٩﴾
ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ الْحَمْدُ
لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾
إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣١﴾
ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣٢﴾
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ
بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِلْكَافِرِينَ ﴿٣٣﴾
وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ

(den som) betygar att den är sanningen — det är dessa som är rättfärdiga.

35. De kommer att få vad helst de önskar hos sin Herre; det är belöningen för dem som handlar väl.

36. Så att Allah kommer att föra bort de onda (följderna av) vad de gjorde, från dem, och kommer att ge dem deras belöning i enlighet med de bästa av deras gärningar.

37. Är Allah icke tillräcklig för Sin tjänare? Och ändå skulle de skrämma dig med dem bredvid Honom. Och den som Allah lämnar i villfarelse — för honom finns det ingen vägledare.

38. Och den som Allah vägleder — honom finns det ingen som kan vilseleda. Är icke Allah den Mäktige, vedergällningens Herre?

39. Och om du frågar dem: Vem skapade himlarna och jorden? kommer de säkert att svara: Allah. Säg: Vad tänker ni, om Allah avser att skada mig, vill de som ni åkallar bredvid Allah vara i stånd till att undanröja den skada (Han kan avse?) Eller, om Han önskar visa mig barmhärtighet, kan de hålla Hans barmhärtighet tillbaka? Säg: Allah är tillräcklig för mig. På Honom litar de som vill förlita sig.

40. Säg: O mitt folk, gör ert bästa; jag handlar (också;) snart skall ni få veta,

41. vem är det, som straffet kommer till vilket kommer att förnedra honom, och över vem sänks det ett bestående straff?

42. Vi har sannerligen uppenbarat Boken som innehåller (all) sanning för mänsklighetens (fromma) till dig. Så vem helst som följer vägledningen, följer den till gagn för sin egen själ; och vem helst som irrar vilse, irrar bara vilse till dess förfång. Och du är icke en väktare över dem.

43. Allah för bort människornas själar vid tiden för deras frånfälle och (även) deras som

الْمُتَّقُوْنَ ﴿٣٤﴾
لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٥﴾
لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِيْ عَمِلُوْا وَيَجْزِيَهُمْ
اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٦﴾
اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ ۚ وَيُخَوِّفُوْنَكَ بِالَّذِيْنَ
مِنْ دُوْنِهٖ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٧﴾
وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّضِلٍّ ۚ اَلَيْسَ
اللّٰهُ بِعَزِيْزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٨﴾
وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۚ قُلْ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كٰشِفٰتُ
ضُرِّهٖٓ اَوْ اَرَادَنِيْ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكٰتُ رَحْمَتِهٖ ۚ
قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ۚ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٣٩﴾
قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ﴿٤٠﴾
مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُّقِيْمٌ ﴿٤١﴾
اِنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۚ فَمَنِ
اهْتَدٰى فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ
وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿٤٢﴾ ع
اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِيْ لَمْ تَمُتْ

(ännu) icke är döda, under deras sömn. Och sedan håller Han kvar dem för vilka Han har påbjudit döden, och sänder (tillbaka) de andra till en fastställd tid. I det finns det förvisso ett Tecken för ett folk som tänker efter.

فِي مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

44. Har de tagit sig medhjälpare bredvid Allah? Säg: Även om de icke har makt över någonting och ingen förståelse?

أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ۚ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا
لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

45. Säg: All medling vilar hos Allah. Till Honom hör himlarnas och jordens Konungarike. Och till Honom skall ni sedan föras tillbaka.

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا ۖ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾

46. Och när endast Allah omtalas, krymper deras hjärtan av motvilja, som icke tror på det Tillkommande, men när de bredvid Honom omtalas, tänk! De börjar fröjda sig.

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾

47. Säg: O Allah! Himlarnas och jordens Upphovsman; Kännare av det osedda och det sedda; (endast) Du kommer att döma mellan Dina tjänare beträffande det om vilket de var oense.

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾

48. Och även om syndarna innehade allt det som finns på jorden och lika mycket till, skulle de förvisso (försöka) friköpa sig själva med det för (att undfly) det onda straffet på Uppståndelsens Dag, men det vilket de aldrig hade tänkt sig skall visa sig för dem från Allah.

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ
وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

49. Och de onda (följderna) av vad de hade förtjänat kommer att framstå för dem och det som de brukade begabba kommer att omsluta dem.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٨﴾

50. Och när det onda snuddar vid människan ropar hon till Oss. Men när Vi skänker henne en ynnest från Oss säger hon: Detta har givits mig på grund av (min egen) kunskap. Nej, det är bara en prövning; men de flesta av dem vet det icke.

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ ۚ بَلْ
هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

51. De som var före dem sade samma sak,

قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا

allt det de tjänat nyttade dem ändå icke.

52. Så de onda (följderna av) vad de hade förtjänat hann ifatt dem; och de som handlar fel av dessa (icke troende) — även dem skall de onda (följderna) hinna upp och de kan icke komma undan.

53. Vet de icke att Allah utvidgar underhållet för den Han behagar, och minskar (det för den Han behagar?) I det finns det förvisso Tecken för ett folk som tror.

54. Säg: O Mina tjänare som har syndat mot sina själar, misströsta icke om Allahs barmhärtighet, Allah förlåter förvisso alla synder helt och hållet. Han är verkligen Synnerligen Förlåtande, Alltid Barmhärtig;

55. och vänd er till er Herre, och underkasta er Honom innan straffet kommer till er; (ty) då skall ni icke bli hjälpta;

56. och följ den bästa (läran) som har uppenbarats er från er Herre, innan straffet plötsligt kommer över er, medan ni icke uppfattar det.

57. Så att icke en själ skall säga: O ve mig för att jag försummade (min plikt) beträffande Allah! jag var förvisso bland bespottarna.

58. Eller så att den icke skall säga: Om Allah hade väglett mig, skulle jag med säkerhet ha varit bland dem som till fullo utför sina plikter;

59. eller så att den icke, när den ser straffet, skulle säga: Om det ändå fanns en återvändo (till världen) för mig, då skulle jag vara bland dem som handlar väl.

60. (Han kommer att bli tillsagd:) Alltid kom Mina Tecken till dig, men du behandlade dem som lögner och du var uppstudsig, och du hörde till de icke troende.

61. Och på Uppståndelsens Dag kommer du att se dem som ljög om Allah hur deras ansikten kommer att överskuggas av förstämning. Finns det icke en boning i Helvetet för de högmodiga?

62. Och Allah kommer att befria de troende (från alla besvär) och (kommer att ge)

كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٥١﴾
فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۗ وَالَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ
هٰٓؤُلَآءِ سَيُصِيْبُهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۙ وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٥٢﴾
اَوَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ۗ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥٣﴾ ع
قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا
مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا ۗ
اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٤﴾
وَاَنِيْبُوْٓا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿٥٥﴾
وَاتَّبِعُوْٓا اَحْسَنَ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ مِّنْ
قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَّاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿٥٦﴾
اَنْ تَقُوْلَ نَفْسٌ يّٰحَسْرَتٰى عَلٰى مَا فَرَّطْتُّ فِيْ جَنْۢبِ
اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السّٰخِرِيْنَ ﴿٥٧﴾
اَوْ تَقُوْلَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٥٨﴾
اَوْ تَقُوْلَ حِيْنَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِيْ كَرَّةً فَاَكُوْنَ
مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٩﴾
بَلٰى قَدْ جَآءَتْكَ اٰيٰتِيْ فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٠﴾
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلَى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ
مُّسْوَدَّةٌ ۗ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٦١﴾
وَيُنَجِّى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ ۖ لَا يَمَسُّهُمُ

dem framgång; det onda skall icke vidröra dem, icke heller skall de sörja.

63. Allah är alltings Skapare och Han är Beskyddare över alla ting.

64. Till Honom hör himlarnas och jordens nycklar; och beträffande dem som icke tror på Allahs Tecken, så är det de som är förlorarna.

65. Säg: Är det andra (gudar) än Allah som ni bjuder mig att dyrka, o ni okunniga?

66. Och det har i sanning uppenbarats för dig liksom för dem före dig: Om du tillskriver (Allah medhjälpare,) skall ditt arbete förvisso omintetgöras och du skall förvisso höra till förlorarna.

67. Tillbed alltid Allah och var du bland de tacksamma.

68. Och de har icke bildat sig en sann uppfattning om Allahs (egenskaper.) Och (hela) jorden kommer att vara under Hans (fullständiga) kontroll på Uppståndelsens Dag, och himlarna upprullade i Hans högra hand. Ärad vare Han och upphöjd är Han över det som de tillskriver (Honom.)

69. Och basunen kommer att blåsas och alla som är i himlarna och alla som är på jorden kommer att falla ner avsvimmade, utom dem som Allah behagar skona. Sedan kommer den att blåsas en andra gång, och se! De kommer att stå väntande på domslutet.

70. Och jorden kommer att skina med sin Herres ljus, och Boken kommer att läggas (öppen inför dem,) och Profeterna och vittnena kommer att hämtas, och en rättvis dom kommer att avkunnas mellan dem, och dem kommer icke att göras någon orätt.

71. Och varje själ kommer att belönas till fullo för vad den gjorde. Och Han vet väl vad de gör.

72. Och de som icke tror kommer att drivas till Helvetet i trupp till dess att dess portar kommer att öppnas när de anländer dit, och dess Vaktare kommer att säga till dem: Kom icke Sändebuden från era egna led till er och läste upp er Herres Tecken för er och varnade er för mötet med denna er dag? De kommer att

السُّوْٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾
اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۫ وَّهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿٦٣﴾
لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٦٤﴾
قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُوْٓنِّيْٓ اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجٰهِلُوْنَ ﴿٦٥﴾
وَلَقَدْ اُوْحِيَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَئِنْ
اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٦﴾
بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٦٧﴾
وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ۖ وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا
قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌۢ بِيَمِيْنِهٖ ۭ
سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٨﴾
وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ
فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ۭ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ اُخْرٰى
فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَّنْظُرُوْنَ ﴿٦٩﴾
وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتٰبُ وَ
جِايْٓءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُوْنَ ﴿٧٠﴾
وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧١﴾
وَسِيْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا ۭ حَتّٰٓى اِذَا
جَآءُوْهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ
يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ رَبِّكُمْ
وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۭ قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنْ

säga: Jo, men ordet om straff måste gå i uppfyllelse med avseende på de icke troende.

73. Det kommer att sägas: Träd ni in genom Helvetets portar, och förbli däri. Och ond är de uppstudsigas boning.

74. Och de som fruktade sin Herre kommer att överföras till Himlen i grupper till dess att dess portar kommer att öppnas för dem när de når dit och dess Väktare kommer att säga till dem: Frid vare med er! Var ni lyckliga, och träd in och förbli (däri.)

75. Och de kommer att säga: All lovprisning tillhör Allah Som har gjort Sitt löfte till oss gott och har givit oss jorden att befolka, vi skall göra vår boning var helst vi önskar i (Paradisets) Trädgårdar. Hur utmärkt är icke de rättfärdiga arbetarnas belöning!

76. Och du kommer att se änglarna kretsa runt Tronen, prisande sin Herre med (Hans) lovprisning, och en rättvis dom kommer att avkunnas mellan (folket). Och det kommer att sägas: All lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.

حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٢﴾
قِيْلَ ادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٧٣﴾
وَسِيْقَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۭ
حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوْهَا خٰلِدِيْنَ ﴿٧٤﴾
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ صَدَقَنَا وَعْدَهٗ وَاَوْرَثَنَا
الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۚ فَنِعْمَ
اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿٧٥﴾
وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّيْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُوْنَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيْلَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٦﴾ ع

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Ha Mim. (Den Prisvärde, Hederns Herre).

حٰمٓ ﴿٢﴾

3. Denna Bok har uppenbarats av Allah, den Mäktige, den All-Vetande,

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٣﴾

4. Syndaförlåtaren, Den Som accepterar Ånger, Sträng i att Straffa, Frikostighetens Herre. Det finns ingen gud utom Han. Till Honom är det (slutgiltiga) återvändandet.

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ
ذِى الطَّوْلِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿٤﴾

5. Ingen disputerar om Allahs Tecken utom de som icke tror. Låt då icke deras framfart i landet bedraga dig.

مَا يُجَادِلُ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ
تَقَلُّبُهُمْ فِى الْبِلَادِ ﴿٥﴾

6. Före dem förkastade Noaks folk och (andra) grupper efter dem Våra Tecken och varje folk strävade efter att gripa sitt Sändebud, och disputerade med hjälp av falska (argument) på det att de måtte vederlägga sanningen därmed. Sedan grep Jag dem och hur (fruktansvärd) var icke Min vedergällning!

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ
وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍ بِرَسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ وَجٰدَلُوْا
بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ عِقَابِ ﴿٦﴾

7. Och sålunda gick din Herres ord i uppfyllelse mot de icke troende, att de är Eldens invånare.

وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا
اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿٧﴾

8. De som bär Tronen och de som är runt omkring den förkunnar sin Herres lovprisning och tror på Honom och ber om förlåtelse för de troende (och säger:) Vår Herre, Du omfattar allting i (Din) barmhärtighet och kunskap. Så förlåt dem som ångrar sig och följer Din väg, och beskydda dem mot Helvetets straff;

اَلَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَّعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿٨﴾

9. Vår Herre, låt dem träda in i Evighetens Trädgårdar vilka Du har lovat dem, lika väl

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنّٰتِ عَدْنِ ِالَّتِيْ وَعَدْتَّهُمْ

som sådana av deras fäder och deras hustrur och deras barn som är dygdiga. Du är förvisso den Mäktige, den Vise;

10. och skydda dem mot ondska; och den som Du skyddar mot ondska på den dagen — honom har Du förvisso visat barmhärtighet. Och det är (sannerligen) den mäktiga triumfen.

11. För dem som icke tror kommer det att förkunnas: Allahs avsky var större när ni uppmanades till att tro och icke trodde, än er egen avsky för er själva (idag.)

12. De kommer att säga: Vår Herre, Du har låtit oss dö två gånger, och Du har givit oss liv två gånger och nu bekänner vi våra synder. Finns det då någon utväg?

13. (Det kommer att sägas till dem:) Detta är för att ni icke trodde när Allah ensam åkallades men när medhjälpare tillskrevs Honom trodde ni. (Nu) vilar beslutet hos Allah, den Höge, den Ojämförligt Store.

14. Det är Han Som visar er Sina Tecken och sänder ner underhåll för er från himlen; men ingen tar sig i akt utom den som vänder sig (till Allah.)

15. Åkalla ni då Allah, vigande er lydnad fullt (och uppriktigt) åt Honom, fastän de icke troende kanske är avoga (mot det.)

16. (Han har) de mest upphöjda egenskaperna, Tronens Herre. Han sänder Sitt ord genom Sin befallning till den av Sina tjänare Han behagar så att Han kan varna för Mötets Dag,

17. den dagen när de (alla) kommer att komma fram, ingenting rörande dem kommer att vara dolt för Allah. Vems är Konungariket denna dag! (Det är) Allahs, den Ende, den Mest Överlägsne.

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ ۚ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾
وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ ۚ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ
مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ
فَتَكْفُرُونَ ﴿١١﴾
قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ
فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِنْ
سَبِيلٍ ﴿١٢﴾
ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ ۖ
وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا ۚ فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ
الْكَبِيرِ ﴿١٣﴾
هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ رِزْقًا ۚ وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٤﴾
فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿١٥﴾
رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ
أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ﴿١٦﴾
يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ ۖ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ ۚ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٧﴾

18. Denna dag kommer varje själ att vedergällas för vad den har förtjänat. Ingen orättvisa denna dag! Allah är förvisso snabb i att föra räkenskap.

19. Och varna dem för dagen (som) snabbt närmar sig, när hjärtana kommer att sitta i halsgroparna, fulla av undertryckt sorg. Syndarna kommer icke att ha någon varm vän, icke heller någon medlare vars (medling) kommer att antagas.

20. Han känner ögonens förräderi och vad hjärtana gömmer.

21. Och Allah dömer med sanning, men dessa vilka de åkallar bredvid Honom kan icke alls döma. Allah är förvisso den All-Hörande, den All-Vetande.

22. Har de icke rest på jorden (så att de kunde se) vilket slutet blev för andra före dem? De var mäktigare än dessa i styrka och (de lämnade) fastare märken på jorden. Men Allah grep dem för deras synder och de hade ingen som kunde skydda dem mot Allah.

23. Det var för att deras Sändebud kom till dem med uppenbara Tecken men de trodde icke; så Allah grep dem. Han är förvisso Stark, Sträng i att straffa.

24. Och Vi sände förvisso Moses med Våra Tecken och uppenbar befogenhet,

25. till Farao och Haman och Kora; men de sade: (Han är) en trollkarl (och) en stor lögnare.

26. Och när han kom till dem med sanning från Oss, sade de: Dräp deras söner vilka har trott, tillsammans med honom och låt deras kvinnor leva. Men de icke troendes avsikt måste (alltid) misslyckas.

27. Farao sade: Lämna mig ensam så att jag kan dräpa Moses, och låt honom kalla på sin

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَا ظُلْمَ
الْيَوْمَ ۚ إِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾
وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاجِرِ كٰظِمِينَ ۚ مَا لِلظّٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ
وَّلَا شَفِيعٍ يُّطَاعُ ﴿١٩﴾
يَعْلَمُ خَآئِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿٢٠﴾
وَاللّٰهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ ۖ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهٖ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ ۗ إِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ
ع الْبَصِيرُ ﴿٢١﴾
اَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ كَانُوا هُمْ اَشَدَّ
مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ ۖ
وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٢٢﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَّاْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوا
فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ ۖ إِنَّهٗ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٣﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾
إِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٥﴾
فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوٓا اَبْنَآءَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوا نِسَآءَهُمْ ۖ وَمَا كَيْدُ
الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿٢٦﴾
وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِيٓ اَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ
رَبَّهٗ ۚ إِنِّيٓ اَخَافُ اَنْ يُّبَدِّلَ دِينَكُمْ اَوْ اَنْ يُّظْهِرَ

Herre. Jag fruktar att han skall ändra er religion eller stifta ofrid i landet.

28. Och Moses sade: Jag tar min tillflykt till min Herre och er Herre från varje högmodig person som icke tror på Räkenskapens Dag.

29. Och en troende man från Faraos folk, vilken höll sin tro hemlig, sade: Kommer ni att dräpa en man för att han säger: Min Herre är Allah, om han (även) har visat er klara bevis från er Herre? Och om han är en lögnare, kommer (synden av) hans lögn att vila över honom; men om han är sannfärdig då kommer något av det han hotar er med (förvisso) att drabba er. Allah vägleder förvisso icke en enda som överskrider gränserna (och) som är en stor lögnare;

30. o mitt folk, herraväldet tillhör er denna dag, eftersom ni har överhöghet i landet. Men vem kommer att hjälpa oss (och beskydda) oss mot Allahs straff om det kommer över oss? Farao sade: Jag påpekar bara det för dig som jag själv anser vara rätt och jag vägleder dig bara till rättrådighetens väg.

31. Och han som trodde sade: O mitt folk, För er fruktar jag (något) liknande förintelsedagar som drabbade (svunna) tiders (stora) folk

32. likt det (som hände) Noaks folk och 'Ads och Thamuds (stammar) och de efter dem. Och Allah avser ingen orättvisa mot (Sina) tjänare;

33. och o mitt folk, för er fruktar jag den dagen när folk kommer att kalla på varandra (om hjälp,)

34. den dagen när ni flyende skall vända tillbaka; och det kommer icke att finnas någon som kan rädda er från Allahs (vrede.) Och för den som Allah lämnar att irra vilse skall det icke finnas någon vägledare.

35. Och Josef kom sannerligen till er förut med klara bevis, men ni upphörde icke med att sväva i tvivel beträffande det med vilket han

فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٧﴾
وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُم مِّن كُلِّ
مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٨﴾ ع
وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ
أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُم
بِالْبَيِّنَاتِ مِن رَّبِّكُمْ ۖ وَإِن يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ ۖ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُم بَعْضُ الَّذِي
يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ﴿٢٩﴾
يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ
فَمَن يَنصُرُنَا مِن بَأْسِ اللَّهِ إِن جَاءَنَا ۚ قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٠﴾
وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُم مِّثْلَ
يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣١﴾
مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِن بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣٢﴾
وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٣﴾
يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُم مِّنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ ۗ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾
وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِن قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُم بِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ

han kom till er förrän ni, när han dog, sade: Allah kommer aldrig att uppresa något Sändebud efter honom. Sålunda dömer Allah varje överträdare, tvivlare, som vilsefaren —

لَنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِهٖ رَسُوْلًا ؕ كَذٰلِكَ يُضِلُّ
اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابُ ﴿٣٥﴾

36. de vilka disputerar om Allahs Tecken utan att de har fått någon befogenhet (från Allah.) Djupt förhatligt är detta enligt Allahs Åsikt och enligt deras åsikt som tror. Sålunda sätter Allah ett sigill på varje arrogant, högmodig (persons) hjärta.

الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْۤ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ؕ
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ كَذٰلِكَ
يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٦﴾

37. Och Farao sade: O Haman, bygg ett högt torn för mig så att jag måtte få medel (till tillträde —)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ ابْنِ لِيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْۤ
اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ﴿٣٧﴾

38. medel (till inträde) i himlarna, så att ja kan få se på Moses Gud, och jag anser honom förvisso vara en lögnare. Och sålunda kom det onda i hans uppträdande (att tyckas) rätt i Faraos ögon, och han blev avstängd från den (rätta) vägen, och Faraos plan måste sluta med undergång.

اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰۤى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّيْ
لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ؕ وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ
وَصُدَّ عَنِ السَّبِيْلِ ؕ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِيْ
تَبَابٍ ﴿٣٨﴾

39. Och den som trodde sade: O mitt folk, följ mig. Jag skall vägleda er till rättfärdighetens väg;

وَقَالَ الَّذِيْۤ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ
الرَّشَادِ ﴿٣٩﴾

40. o mitt folk, detta liv i denna världen är bara (en tillfällig) gåva; och det Tillkommande är förvisso den ständiga boningen;

يٰقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۫ وَّاِنَّ الْاٰخِرَةَ
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٤٠﴾

41. vem helst som gör ont kommer bara att vedergällas med dess like; men den som handlar väl och är troende, vare sig det är en man eller en kvinna, kommer att träda in i (Paradisets) Trädgårdar; och däri kommer de att tillgodoses utan mått;

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰۤى اِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ
يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤١﴾

42. och o mitt folk, hur (underligt) är det icke att jag kallar er till frälsning, och ni kallar mig till Eld;

وَيٰقَوْمِ مَا لِيْۤ اَدْعُوْكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُوْنَنِيْۤ
اِلَى النَّارِ ﴿٤٢﴾

43. ni frestar mig till att icke tro på Allah och till att sätta det vid Hans sida som jag icke har någon kunskap om, medan jag inbjuder er till den Mäktige, den Store Förlåtaren;

تَدْعُوْنَنِيْ لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا لَيْسَ
لِيْ بِهٖ عِلْمٌ ۫ وَّاَنَا اَدْعُوْكُمْ اِلَى الْعَزِيْزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٣﴾

44. det till vilket ni kallar mig har förvisso inget namn att kallas för, varken i denna världen eller i den Tillkommande; och vårt återvändande är förvisso till Allah och överträdarna kommer att bli Eldens invånare,

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي
الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللّٰهِ وَأَنَّ
الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحٰبُ النَّارِ ﴿٤٣﴾

45. så ni kommer snart att komma ihåg vad jag säger till er. Och jag anförtror min sak åt Allah. Allah vakar sannerligen över (Sina) tjänare.

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى
اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

46. Så Allah bevarade honom från det onda av vad helst de planerade och ett svårt straff omslöt Faraos folk —

فَوَقٰهُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ
سُوْءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

47. Elden. De är utsatta för den morgon och afton. Och på den dagen då den (fastställda) Timmen har slagit, (kommer det att sägas till änglarna:) Kasta in Faraos folk till det strängaste straffet.

اَلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا اٰلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ
الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

48. Och när de kommer att tvista med varandra i Elden kommer de svaga att säga till dem som var stolta: Vi var sannerligen era efterföljare; vill ni då befria oss från en del av Eldens (tortyr?)

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفٰؤُا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ
عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾

49. De som var stolta kommer att säga: Vi är alla inne i den (nu). Allah har redan dömt mellan (Sina) tjänare.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللّٰهَ قَدْ
حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾

50. Och de inne i Elden kommer att säga till Helvetets Väktare: Be till er Herre att Han måtte lätta straffet för oss bara för en dag.

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا
رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

51. (Väktarna) kommer att säga: Kom icke Sändebuden till er med uppenbara Tecken? De kommer att säga: Jo. (Väktarna) kommer att säga: Bed då på. Men de icke troendes böner är till ingen nytta.

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوا
بَلٰى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعٰؤُا الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلٰلٍ ﴿٥٠﴾

52. Helt förvisst hjälper Vi Våra Sändebud och de som tror, (både) i det jordiska livet och på den dagen när vittnena kommer att stiga fram,

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥١﴾

53. den dagen då deras försvar icke kommer att gagna syndarna, och för dem kommer förbannelsen att finnas och för dem kommer den onda boningen att finnas.

يوم لا ينفع الظٰلمين معذرتهم ولهم اللعنة
ولهم سوٓء الدار ﴿٥٣﴾

54. Och Vi gav sannerligen Moses vägledningen och gjorde Israels Barn arvtagare till Boken —

ولقد اٰتينا موسى الهدٰى واورثنا بنيٓ
اسرآءيل الكتٰب ﴿٥٤﴾

55. en vägledning och en påminnelse för förstående människor.

هدًى وذكرٰى لاولي الالباب ﴿٥٥﴾

56. Så ha tålamod. Allahs löfte är förvisso sant. Och be om förlåtelse för (dem) för de fel (de begått) mot dig och hedra din Herre med Hans lovprisning på kvällen och på morgonen.

فاصبر ان وعد الله حق واستغفر لذنبك و
سبح بحمد ربك بالعشي والابكار ﴿٥٦﴾

57. De som disputerar beträffande Allahs Tecken utan att någon befogenhet har kommit till dem (från Allah) — i deras hjärtan finns det ingenting utom (en önskan) att bli stora, vilket de aldrig kommer att bli. Så sök tillflykt hos Allah. Han är förvisso den All-Hörande, den All-Seende.

ان الذين يجادلون فيٓ اٰيٰت الله بغير سلطٰن
اتٰىهم ان في صدورهم الا كبر ما هم ببالغيه
فاستعذ بالله انه هو السميع البصير ﴿٥٧﴾

58. Skapelsen av himlarna och jorden är förvisso större än skapelsen av mänskligheten; men de flesta människor vet det icke.

لخلق السمٰوٰت والارض اكبر من خلق الناس
ولٰكن اكثر الناس لا يعلمون ﴿٥٨﴾

59. Och den blinde och den seende är icke lika; icke heller är de som tror och gör goda gärningar likvärdiga med dem som handlar orätt. Litet tänker ni efter.

وما يستوي الاعمٰى والبصير والذين اٰمنوا
وعملوا الصٰلحٰت ولا المسيٓء قليلا ما
تتذكرون ﴿٥٩﴾

60. (Straffets) Timme skall förvisso komma; det råder inget tvivel om det; ändå tror de flesta människor icke.

ان الساعة لاٰتية لا ريب فيها ولٰكن اكثر
الناس لا يؤمنون ﴿٦٠﴾

61. Och er Herre säger: Be till Mig; Jag kommer att besvara er (bön.) Men de som är alltför stolta för att dyrka Mig, kommer förvisso att föraktade träda in i Helvetet.

وقال ربكم ادعونيٓ استجب لكم ان الذين
يستكبرون عن عبادتي سيدخلون جهنم دٰخرين ﴿٦١﴾

62. Allah är Han Som har gjort natten för er så att ni kan vila under den och dagen för att göra det möjligt för er att se. Allah är sannerligen Frikostig mot mänskligheten, ändå är de flesta människor otacksamma.

الله الذي جعل لكم اليل لتسكنوا فيه والنهار
مبصرا ان الله لذو فضل على الناس ولٰكن
اكثر الناس لا يشكرون ﴿٦٢﴾

63. Sådan är Allah, er Herre, alla tings Skapare. Det finns ingen gud utom Han. Hur kan ni då vara bortvända?

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۘ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ
فَأَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٦٣﴾

64. Sålunda är förvisso de som förnekar Allahs Tecken bortvända.

كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٤﴾

65. Allah är Den Som har gjort jorden till en viloplats för er och himlen till en byggnad (för beskydd,) och har givit er form och har gjort er form fullkomlig, och har försett er med rena ting. Sådan är Allah, er Herre. Så välsignad är Allah, världarnas Herre.

اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَّالسَّمَآءَ
بِنَآءً وَّصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ
مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ۗ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۖ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ
رَبُّ الْعٰلَمِينَ ﴿٦٥﴾

66. Han är den Levande (Guden.) Det finns ingen gud utom Han. Så bed till Honom, vigande er tillbedjan fullt och uppriktigt åt Honom. All lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.

هُوَ الْحَيُّ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ ۗ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٦٦﴾

67. Säg: Jag har förbjudits att dyrka det som ni åkallar bredvid Allah eftersom det har kommit tydliga bevis till mig från min Herre; och jag har blivit befalld att (enbart) underkasta mig världarnas Herre.

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِيَ الْبَيِّنٰتُ مِنْ رَّبِّي وَأُمِرْتُ
أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٦٧﴾

68. Det är Han Som skapade er från stoft, sedan från en spermiedroppe, sedan från en blodklump; sedan frambringar Han er som ett barn; sedan (låter Han er växa) så att ni når er fulla mognad och blir gamla (efteråt) — fastän några bland er får dö tidigare — och så att ni måtte nå en fastställd tid och så att ni måtte lära er vishet.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا
أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى
مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوٓا أَجَلًا مُّسَمًّى وَّلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

69. Det är Han Som ger liv och orsakar död. Och när Han påbjuder en sak, säger Han beträffande det: Var! och det börjar vara till.

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ فَإِذَا قَضٰىٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٩﴾

70. Ser du icke de som ifrågasätter Allahs Tecken? Hur vänds de icke bort (från sanningen!)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِيٓ آيٰتِ اللّٰهِ ۗ أَنّٰى
يُصْرَفُونَ ﴿٧٠﴾

71. De som förkastar Boken och det med

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتٰبِ وَبِمَآ أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا ۛ

vilket Vi har sänt Våra Sändebud. Men de kommer snart att få veta,

72. när halsjärnen kommer att ligga runt deras halsar och kedjor (också.) (Och) de kommer att släpas

73. i kokande vatten; sedan kommer de att bli brända i Elden.

74. Då kommer det att sägas till dem: Var är de som var era medgudar

75. bredvid Allah? De kommer att säga: De har försvunnit från oss. Nej, vi bad aldrig till något (bredvid Allah) förut. Sålunda kommer Allah att gäcka de icke troende.

76. Det är för att ni triumferade på jorden utan rättfärdigande, och för att ni uppträdde oförskämt.

77. Träd ni in genom Helvetets portar för att förbli däri. Och ond är de uppstudsigas boning.

78. Så var du tålmodig. Allahs löfte måste förvisso (med nödvändighet) gå i uppfyllelse. Och vare sig Vi (i detta livet) visar dig delar av det Vi har lovat dem eller Vi låter dig dö (innan Vårt löfte går i uppfyllelse,) så kommer de att föras tillbaka till Oss.

79. Och Vi sände sannerligen Sändebud före dig; bland dem finns det några som Vi har nämnt för dig, och det är icke möjligt för något Sändebud att visa ett Tecken utom med Allahs tillstånd. Men när Allahs påbud kommer, beslutas saken med rättvisa, och förlorarna är de som förvanskar sanningen.

80. Allah är Han Som har gjort boskap för er, så att ni kan rida på några av dem och äta (av köttet) av några av dem —

81. och ni erhåller (andra) förmåner ur dem — och så att ni genom dem, måtte tillfredsställa allt (det som kan finnas) i era bröst. Och ni bärs på dem och på skepp.

82. Och Han visar er Sina Tecken; vilket av Allahs Tecken vill ni då förneka?

فسوف يعلمون ﴿٧١﴾
إذ الأغلل في أعناقهم والسلسل يسحبون ﴿٧٢﴾
في الحميم ثم في النار يسجرون ﴿٧٣﴾
ثم قيل لهم أين ما كنتم تشركون ﴿٧٤﴾
من دون الله قالوا ضلوا عنا بل لم نكن
ندعوا من قبل شيئا كذلك يضل الله
الكفرين ﴿٧٥﴾
ذلكم بما كنتم تفرحون في الأرض بغير
الحق وبما كنتم تمرحون ﴿٧٦﴾
ادخلوا أبواب جهنم خلدين فيها فبئس
مثوى المتكبرين ﴿٧٧﴾
فاصبر إن وعد الله حق فإما نرينك بعض
الذي نعدهم أو نتوفينك فإلينا يرجعون ﴿٧٨﴾
ولقد أرسلنا رسلا من قبلك منهم من قصصنا
عليك ومنهم من لم نقصص عليك وما كان
لرسول أن يأتي بآية إلا بإذن الله فإذا جاء
أمر الله قضي بالحق وخسر هنالك المبطلون ﴿٧٩﴾
الله الذي جعل لكم الأنعم لتركبوا منها ومنها
تأكلون ﴿٨٠﴾
ولكم فيها منافع ولتبلغوا عليها حاجة في
صدوركم وعليها وعلى الفلك تحملون ﴿٨١﴾
ويريكم ءايته فأي ءايت الله تنكرون ﴿٨٢﴾

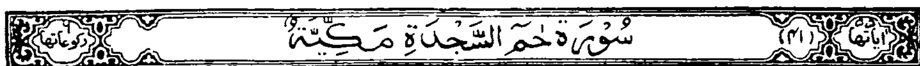
83. Har de icke rest på jorden så att de kunde se vilket deras slut blev som var före dem? De var mer talrika än dessa och mäktigare i styrka och (lämnade fastare) märken på jorden. Men allt det som de tjänade var till ingen nytta för dem.

84. Och när deras Sändebud kom till dem med uppenbara Tecken, triumferade de i den (lilla) kunskap de hade. Och det de hånade omslöt dem.

85. Och när de såg Vårt straff sade de: Vi tror endast på Allah och vi förkastar allt det vi brukade sätta vid Hans sida.

86. Men deras tro kunde icke gagna dem när de såg Vårt straff. Detta är Allahs bestämmelse vilken (alltid) har varit i bruk beträffande Hans tjänare. Och sålunda förgås de som icke trodde.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾
فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِندَهُم
مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٤﴾
فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا
كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٥﴾
فَلَمْ يَكُ يَنفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا ۖ
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۖ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٦﴾ ع

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Ha Mim (Den Prisvärde, Den Hedervärde)

3. (Denna Qur'an) är en uppenbarelse från den Nåderike, den Barmhärtige (Guden,)

4. en Bok vars verser har framställts i detalj (och) som kommer att läsas upprepade gånger, (uttalade på) ett klart, uttrycksfullt språk, för ett folk som har kunskap,

5. en glädjebudbärare och en varnare. Men de flesta av dem vänder sig bort och de hör icke.

6. Och de säger: Våra hjärtan är (trygga) under täckelser mot det till vilket du kallar oss och i våra öron finns det en tröghet och mellan oss och dig finns det en slöja. Så fortsätt ditt arbete; vi arbetar också.

7. Säg: Jag är bara en människa lik er. Det har uppenbarats för mig att er Gud är En enda Gud; så vänd ni er rakt mot Honom (utan att avvika,) och be Honom om förlåtelse. Och ve avgudadyrkarna,

8. som icke betalar Zakat och det är de som förnekar det Tillkommande.

9. (Beträffande) dem som tror och gör rättfärdiga gärningar, för dem finns en belöning som aldrig kommer att ta slut.

10. Säg: Förnekar ni verkligen Honom Som skapade jorden på två perioder? Och sätter ni upp likar vid Hans sida? Han är världarnas Herre.

11. På den placerade Han fasta berg som reser sig över dess yta och välsignade den

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
حٰمٓ ﴿٢﴾
تَنْزِيْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣﴾
كِتٰبٌ فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٤﴾
بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُوْنَ ﴿٥﴾
وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِيْٓ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ
وَفِيْٓ اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَّمِنْۢ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ اِنَّنَا عٰمِلُوْنَ ﴿٦﴾
قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ
اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاسْتَقِيْمُوْٓا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْرِكِيْنَ ﴿٧﴾
الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٨﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ
مَمْنُوْنٍ ﴿٩﴾ ع ١٥
قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُوْنَ بِالَّذِيْ خَلَقَ الْاَرْضَ فِيْ
يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُوْنَ لَهٗٓ اَنْدَادًا ذٰلِكَ رَبُّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠﴾
وَجَعَلَ فِيْهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبٰرَكَ فِيْهَا

(med överflöd) och försedde den med födoämnen i lämpliga mått i fyra omgångar — lika för (alla) sökare.

وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً
لِلسَّائِلِينَ ﴿١١﴾

12. Sedan vände Han Sig mot himlen medan den var (något liknande) rök, och sade till den och till jorden: Kom ni båda (i lydnad,) villigt eller motvilligt. De sade: Vi kommer villigt.

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا
وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا
طَائِعِينَ ﴿١٢﴾

13. Så i två omgångar fullkomnade Han dem (i form av) sju himlar, och Han uppenbarade varje himmels funktion för den. Och Vi smyckade den lägsta himlen med lampor (som ljus) och (förság den med medel till) skydd. Det är ett påbud från den Mäktige, den All-Vetande.

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ
فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ﴿١٣﴾

14. Men om de vänder sig bort, säg då: Jag varnar er för ett förgörande straff likt det straffet (som drabbade) 'Ad och Thamud.

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ
صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٤﴾

15. När deras Sändebud kom till dem framifrån och bakifrån och (förmanade dem:) Dyrka ingen utom Allah, sade de: Om er Herre (så) hade velat skulle Han förvisso ha sänt ner änglar. Så vi förnekar det med vilket ni har sänts.

إِذْ جَاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٥﴾

16. När det gäller 'Ad uppträdde de övermodigt på jorden utan något skäl och sade: Vem är mäktigare än vi i styrka? Ser de icke att Allah, Som skapade dem, är mäktigare än dem i styrka? Ändå fortsatte de med att förneka Våra Tecken.

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
قَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٦﴾

17. Så Vi sände en rasande vind över dem under flera olycksbådande dagar, så att Vi kunde låta dem smaka förödmjukelsens straff i detta livet. Och straffet i det Tillkommande kommer förvisso att bli mer förödmjukande, och de kommer icke att bli hjälpta.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ
لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٧﴾

18. Och beträffande Thamud vägledde Vi dem men de föredrog blindhet framför

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى

vägledning, så att ett förödmjukande straffs olycka drabbade dem på grund av vad de hade förtjänat.

19. Och Vi räddade dem som trodde och handlade rättfärdigt.

20. Och (varna dem) för den dagen när Allahs fiender kommer att samlas ihop (och drivas) till Elden, och de kommer att delas upp i grupper,

21. till dess att deras öron och deras ögon och deras hud kommer att avlägga vittnesbörd mot dem beträffande det de hade gjort.

22. Och de kommer att säga till sin hud: Varför har du burit vittnesbörd mot oss? Den kommer att säga: Allah har låtit mig tala liksom Han har låtit allting (annat) tala. Och det är Han Som skapade er den första gången, och till Honom har ni hämtats tillbaka.

23. Och fattade ni icke (medan ni syndade) att era öron och era ögon och er hud skulle vittna mot er; nej ni trodde icke (ens) att Allah visste särskilt mycket om vad ni brukade göra.

24. Och den tanke som ni hyste beträffande er Herre, har ödelagt er. Så (nu) har ni hamnat bland dem som är förlorade.

25. Nu är Elden deras boning om de kan uthärda den; och om de önskar bli hörda skall de nekas att bli hörda.

26. Och Vi anvisade dem medhjälpare vilka lät det, som var framför dem och bakom dem av deras gärningar, (tyckas) dem tilldragande, och samma straff visade sig vara sant beträffande dem vilket hade visat sig vara sant beträffande församlingarna av de vanliga och de stora människorna som hade föregått dem. De var förvisso förlorarna.

27. Och de som icke tror säger: Lyssna icke

الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُوْنِ
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٨﴾
وَنَجَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿١٩﴾
وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَآءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُوْزَعُوْنَ ﴿٢٠﴾
حَتّٰٓى اِذَا مَا جَآءُوْهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَ
اَبْصَارُهُمْ وَجُلُوْدُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢١﴾
وَقَالُوْا لِجُلُوْدِهِمْ لِمَ شَهِدْتُّمْ عَلَيْنَا ۗ قَالُوْٓا
اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِيْٓ اَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَّهُوَ خَلَقَكُمْ
اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٢﴾
وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُوْنَ اَنْ يَّشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَآ اَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُوْدُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ
اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾
وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِيْ ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰىكُمْ
فَاَصْبَحْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٤﴾
فَاِنْ يَّصْبِرُوْا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّسْتَعْتِبُوْا
فَمَا هُمْ مِّنَ الْمُعْتَبِيْنَ ﴿٢٥﴾
وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُوْا لَهُمْ مَّا بَيْنَ
اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۚ
اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٢٦﴾
وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَسْمَعُوْا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ

till denna Qur'an utan för oväsen under (uppläsningen) av den så att ni kan ha övertaget.

28. Och Vi kommer helt förvisst att låta dem som icke tror smaka ett svårt straff, Vi kommer helt förvisst att vedergälla dem för de värsta av deras gärningar.

29. Elden är belöningen för Allahs fiender. För dem kommer det att finnas ett varaktigt hem i den som vedergällning för att de framhärdade i att förneka Våra Tecken.

30. Och de som icke tror kommer att säga: Vår Herre, visa oss dem som vilseledde oss både bland de helt vanliga och de stora människorna så att vi kan trampa ner dem under våra fötter så att de måtte bli förnedrade.

31. (Beträffande) dem som säger: Vår Herre är Allah, och sedan förblir ståndaktiga, över dem sänker änglarna sig (och försäkrar dem åter:) Frukta icke, sörj icke heller; och fröjdas i (glädjebudskapen om Paradisets) Trädgården vilken ni har lovats;

32. vi är era vänner i detta livet och i det Tillkommande. Däri kommer ni att få allt det era själar kan önska, och däri kommer ni att få allt ni ber om —

33. ett underhåll från den Synnerligen Förlåtande, Barmhärtige (Guden.)

34. Och vem är bättre i tal än den som inbjuder (människor) till Allah och gör rättfärdiga gärningar och säger: Jag är förvisso bland dem som underkastar sig?

35. Och gott och ont är icke lika. Återgälda (ont) med det som är bäst. Och se, den mellan vilken och dig själv det rådde fiendskap kommer att bli som vore han en varm vän.

36. Men det ges icke till någon utom till dem som är ståndaktiga; och det ges icke till någon utom till dem som har ett stort tålamod.

وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٧﴾
فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَّ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾
ذٰلِكَ جَزَآءُ أَعْدَآءِ اللّٰهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ
الْخُلْدِ جَزَآءً بِمَا كَانُوا بِآيٰتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٩﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَآ أَرِنَا الَّذَيْنِ أَضَلّٰنَا
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا
لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٣٠﴾
إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا
بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣١﴾
نَحْنُ أَوْلِيٰٓؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِيٓ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَدَّعُونَ ﴿٣٢﴾
ع نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٣﴾
وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَآ إِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَّقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٤﴾
وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ
كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾
وَمَا يُلَقّٰهَآ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقّٰهَآ
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٦﴾

37. Och om en frestelse från Satan frestar dig, sök då beskydd hos Allah. Han är förvisso den All-Hörande, den All-Vetande.

38. Och bland Hans Tecken är natten och dagen och solen och månen. Kasta er icke till jorden inför solen, icke heller inför månen, utan kasta er ödmjukt till jorden inför Allah Som skapade dem, om det (verkligen) är Honom som ni tillber.

39. Men om de vänder sig bort i förakt (så gör de det till sitt eget förfång,) medan de som är med din Herre lovprisar Honom natt och dag och de är aldrig uttröttade.

40. Och bland Hans Tecken är att du ser jorden (ligga) förtorkad, men när Vi sänder ned vatten över den, uppväcks den och sväller (av grönska.) Han Som uppväcker den kan förvisso uppväcka de döda (också.) Han har sannerligen makt över alla ting.

41. De som förvränger Vår uppenbarelse för att försöka göra avvikelser är förvisso icke dolda för Oss. Är då den som har kastats in i Elden förmer än den som kommer (till Oss) i trygghet på Uppståndelsens Dag? Gör vad ni vill. Han ser förvisso allt vad ni gör.

42. Förlorarna är de som förnekade Påminnelsen (Qur'anen) när den hade kommit till dem. Och det är i sanning en mäktig bok,

43. falskhet kan icke närma sig den vare sig framifrån eller bakifrån. (Den är) en uppenbarelse från den Vise, den Prisvärde.

44. Ingenting sägs (emot) dig utom vad som sades till Sändebuden före dig. Din Herre är sannerligen den (stora) förlåtelsens Härskare; och (även) Härskare över svår tuktan.

45. Och om Vi hade gjort den till en Qur'an på främmande tungomål skulle de säkerligen ha sagt: Varför har dess verser icke gjorts tydliga? Vad! Ett främmande tungomål och en arabisk (profet?) Säg: Den är en vägledning och ett botemedel för dem som tror. Men när (det gäller) dem som icke tror finns det en dövhet i deras öron och för dem finns det blindhet.

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ
بِاللّٰهِ ؕ إِنَّهٗ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٧﴾
وَمِنْ اٰيٰتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ؕ
لَا تَسْجُدُوْا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ
خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿٣٨﴾
فَإِنِ اسْتَكْبَرُوْا فَالَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُوْنَ لَهٗ
بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْئَمُوْنَ ﴿٣٩﴾ السجدة
وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَآ أَنْزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ؕ إِنَّ الَّذِيْٓ أَحْيَاهَا
لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ؕ إِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٠﴾
إِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ؕ
أَفَمَنْ يُّلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَّنْ يَّأْتِيْٓ اٰمِنًا يَّوْمَ
الْقِيٰمَةِ ؕ اِعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ ۙ إِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٤١﴾
إِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ ۚ وَإِنَّهٗ لَكِتٰبٌ
عَزِيْزٌ ۙ ﴿٤٢﴾
لَّا يَأْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ ؕ
تَنْزِيْلٌ مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ ﴿٤٣﴾
مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيْلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ؕ
إِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ وَّذُوْ عِقَابٍ أَلِيْمٍ ﴿٤٤﴾
وَلَوْ جَعَلْنٰهُ قُرْاٰنًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُوْا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ ؕ
ءَاَعْجَمِيٌّ وَّعَرَبِيٌّ ؕ قُلْ هُوَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هُدًى
وَّشِفَآءٌ ؕ وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ

(det gäller) dem som icke tror finns det en dövhet i deras öron och för dem finns det blindhet. De är (som vore de) kallade från en långt avlägsen plats.

46. Och Vi gav sannerligen Moses Boken, men meningsskiljaktigheter skapades beträffande den; och hade det icke varit för ett ord som hade gått fram från din Herre, (skulle frågan) ha beslutats mellan dem, och de svävar förvisso i oroande tvivelsmål om den.

47. För den som handlar rätt är det (till gagn) för hans egen själ; och för den som handlar orätt (kommer dess börda) att vila på honom. Och din Herre är icke det minsta orättvis mot (Sina) tjänare.

48. (Endast) till Honom hänförs kännedomen om Timmen. Och ingen frukt kommer fram ur sina skidor, icke heller bär någon kvinna (ett barn), icke heller framföder hon det utom med Hans kännedom. Och på den dagen när Han kommer att kalla på dem (och säga:) Var är Mina medhjälpare? kommer de att säga: Vi förklarar inför Dig att icke en enda av oss är vittne därtill.

49. Och allt det de förut brukade åkalla kommer att gå dem förlorat och de kommer att veta med visshet att det icke finns någon tillflykt för dem.

50. Människan tröttnar icke på att be om gott; men om det onda snuddar vid henne, förtvivlar hon och ger upp (allt) hopp.

51. Och om Vi låter henne erfara barmhärtighet från Oss efter det att (någon) hemsökelse har drabbat henne, säger hon säkert: Detta är (bara) min (rätt) och jag tror icke att Timmen (någonsin) kommer. Men (även) om jag vänds åter till min Herre, kommer jag förvisso att få det bästa hos Honom. Då skall Vi förvisso komma att upplysa de icke troende om allt det de gjorde, och Vi skall förvisso låta dem smaka ett hårt straff.

52. Och när Vi ger människan en ynnest går hon bort, irrar iväg; men när det onda vidrör henne, se! Hon (börjar be) långa böner.

وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ٤٥
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ
لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ٤٦
مَّنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۗ
وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ٤٧
إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَمَا تَخْرُجُ مِن ثَمَرَاتٍ
مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا
آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِن شَهِيدٍ ٤٨
وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَدْعُونَ مِن قَبْلُ ۖ وَظَنُّوا
مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ٤٩
لَّا يَسْأَمُ الْإِنسَانُ مِن دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ الشَّرُّ
فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ٥٠
وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن
رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِندَهُ لَلْحُسْنَىٰ ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ
غَلِيظٍ ٥١
وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ٥٢

53. Säg: Tala om för mig, om det är från Allah och ni förnekar det—vem är mer vilsegången än en som har drivit långt bort från (sanningen?)

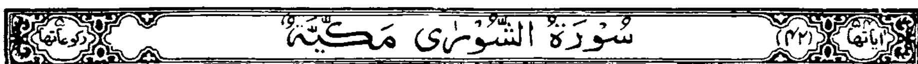
قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهٖ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِيْ شِقَاقٍۢ بَعِيْدٍ ﴿٥٣﴾

54. Snart kommer Vi att visa dem Våra Tecken vid horisonten, och inom dem själva till dess att det blir uppenbart för dem att det är sanningen. Är det icke nog att din Herre är Vittne till alla ting?

سَنُرِيْهِمْ اٰيٰتِنَا فِي الْاٰفَاقِ وَفِيْٓ أَنْفُسِهِمْ حَتّٰى
يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۭ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهٗ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿٥٤﴾

55. De svävar förvisso alltid i tvivel om mötet med sin Herre; Han omfattar sannerligen alltid alla ting.

أَلَآ إِنَّهُمْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَآءِ رَبِّهِمْ ۭ أَلَآ إِنَّهٗ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطٌ ﴿٥٥﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Ha Mim. (Den Prisvärde, den Hedervärde)

3. 'Ain Sin Qaf. (Den All-Vetande, den All-Hörande, den som innehar all Makt)

4. Sålunda sänder Allah den Mäktige, den Vise uppenbarelser till dig, (liksom Han uppenbarade sådana) för dem (som levde) före dig.

5. Till Honom hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden och Han är den Höge, den Store.

6. Himlarna kan nästan rämna itu ovan dem, medan änglarna förkunnar sin Herres lovprisning och ber om förlåtelse för dem på jorden. Se! Det är förvisso Allah Som är den Mest Förlåtande, den Barmhärtige.

7. (Och beträffande dem) som tar sig beskyddare bredvid Honom—Allah vakar över dem och du är icke en väktare över dem.

8. Sålunda har Vi uppenbarat Qur'anen på arabiska för dig, på det att du måtte varna den civiliserade människans första boplats och (alla) dem runt den; och på det att du måtte varna (dem) för Samlingsdagen, om vilken det icke råder något tvivel; (när) en grupp kommer (att vara) i (Paradisets) Trädgårdar och en grupp i den brännande Elden.

9. Och om Allah (så) hade velat kunde Han ha gjort dem till ett folk; men Han ger den Han behagar tillträde till Sin barmhärtighet. Syndarna kommer icke att ha någon beskyddare eller hjälpare.

10. Har de tagit sig andra beskyddare än Honom? Men det är Allah Som är den (Verk-

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

حٰمٓ ②

عٓسٓقٓ ③

كَذٰلِكَ يُوْحِيْٓ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۙ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ④

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ⑤

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ ۭ اَلَآ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ⑥

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ ۡ ۖ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ⑦

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۭ فَرِيْقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيْقٌ فِي السَّعِيْرِ ⑧

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَآءُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۭ وَالظّٰلِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ⑨

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ

lige) Beskyddaren. Och Han uppväcker de döda och Han har makt över allting.

11. Och beträffande allt som ni är oense om ligger den slutliga domen hos Allah. (Säg:) Sådan är Allah, min Herre; till Honom sätter jag min lit och till Honom vänder jag mig (alltid.)

12. (Han är) Upphovet till himlarna och jorden. Han har gjort makar åt er från era egna led och av boskapen har (Han också gjort) par. Han mångfaldigar er däri. Det finns inget som helst likt Honom, och Han är den All-Hörande, den All-Seende.

13. Till Honom hör nycklarna till himlarna och jorden. Han utvidgar underhållet för vem Han än behagar och skär ner det (för vem Han är behagar.) Han känner förvisso alla ting fullt ut.

14. Han har föreskrivit er den religionen som Han ålade Noak och som Vi (nu) har uppenbarat för dig och som Vi ålade Abraham och Moses och Jesus, nämligen: Upprätta lydnad (mot Allah på jorden) och var icke delade däri. Hårt för avgudadyrkarna är det till vilket du kallar dem. Allah väljer Själv vem Han behagar och vägleder den till Sig som vänder sig (till Honom.)

15. Och de splittrades icke utom efter det att kunskapen hade kommit till dem genom att de rivaliserade med varandra. Och hade det icke varit för ett ord som redan hade gått fram från din Herre för en fastställd tid, skulle (frågan) förvisso ha blivit avgjord mellan dem. De som fick ärva Boken efter dem svävar förvisso i ett oroande tvivel beträffande den.

16. Till denna (religionen) inbjuder du då (mänskligheten.) Och var du ståndaktig (i den) som du är befalld, och följ icke deras onda böjelser utan säg: Jag tror på vilken Bok som Allah än har sänt ned, och jag är befalld att döma rättvist mellan er; Allah är vår Herre och er Herre. För oss finns våra gärningars (belöning) och för er finns era gärningars (belöning.) Det finns ingen tvist mellan oss och er. Allah kommer att samla ihop oss och till Honom skall vi återvända.

وَهُوَ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٠﴾
وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّيْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿١١﴾
فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ
اَزْوَاجًا وَّمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيْهِ
لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿١٢﴾
لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٣﴾
شَرَعَ لَكُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا وَصّٰى بِهٖ نُوْحًا وَّالَّذِيْٓ
اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهٖٓ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى
وَعِيْسٰٓى اَنْ اَقِيْمُوا الدِّيْنَ وَلَا تَتَفَرَّقُوْا فِيْهِ كَبُرَ
عَلَى الْمُشْرِكِيْنَ مَا تَدْعُوْهُمْ اِلَيْهِ اَللّٰهُ يَجْتَبِيْٓ
اِلَيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يُّنِيْبُ ﴿١٤﴾
وَمَا تَفَرَّقُوْٓا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ
اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّ الَّذِيْنَ
اُوْرِثُوا الْكِتٰبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿١٥﴾
فَلِذٰلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ
اَهْوَآءَهُمْ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ
وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَ
بَيْنَكُمْ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٦﴾

17. Och de som disputerar beträffande Allah efter det att de har sett att hans (den helige Profetens bön) har besvarats—deras argument är utan all kraft och verkan i deras Herres ögon; och över dem kommer (Guds) vrede (att falla) och för dem skall det finnas ett strängt straff.

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ
لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٧﴾

18. Allah är Han Som har sänt ned Boken med sanning och (även) med Vågen. Och vad kommer att låta dig veta att Timmen kan vara nära?

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ ۗ وَمَا
يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٨﴾

19. De som icke tror på den försöker skynda på den; men de som tror fruktar den, och vet att den måste komma. Tag er i akt! De som tvistar beträffande Timmen svävar i villfarelse, långt borta.

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا ۖ وَالَّذِينَ
آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۗ
أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ
بَعِيدٍ ﴿١٩﴾

20. Allah är Välgörande för Sina tjänare. Han förser vem Han behagar. Och Han är den Starke, den Mäktige.

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَهُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٢٠﴾ ع

21. För den som önskar det Tillkommandes skörd, skänker Vi honom en ökning i hans skörd; och för den som söker denna världens skörd ger Vi honom (hans del) därav, men i det Tillkommande kommer han icke att ha någon del.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۖ
وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَ
مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢١﴾

22. Har de (sådana) likar (med Allah) som har kunnat göra det lagligt i religionen som Allah icke har tillåtit? Och utom för (Vårt) ord om den slutliga domen, skulle frågan ha blivit avgjord mellan dem vid denna tid. Och syndarna kommer förvisso att få ett svårt straff.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ
بِهِ اللَّهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۗ وَ
إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. Du kommer att få se syndarna i fruktan på grund av det de förtjänat, och det är säkert att det skall drabba dem. Men de som tror och gör goda gärningar kommer att vandra över Trädgårdarnas ängar. De skall få allt de önskar hos sin Herre. Det är (Allahs) stora frikostighet.

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ
بِهِمْ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ
الْجَنَّاتِ ۖ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

24. Det är detta om vilket Allah ger de glada budskapen till Sina tjänare som tror och

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

gör goda gärningar. Säg: Jag ber er icke om någon belöning (för min tjänst åt er,) utom en sådan som brukas mellan släktingar. Och för vem helst som förtjänar en god gärning ger Vi ökat gott däri. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Högst Uppskattande.

الصّٰلِحٰتِ ۗ قُلْ لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ
فِي الْقُرْبٰى ۗ وَمَنْ يَّقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهٗ فِيْهَا
حُسْنًا ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٢٤﴾

25. Säger de: Han har smitt en lögn mot Allah? Om Allah (så) hade velat kunde Han försegla ditt hjärta. Men tvärtemot utplånar Allah falskhet (genom dig) och upprättar Sanningen genom Sina ord. Han vet förvisso helt väl vad som finns i era hjärtan.

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۚ فَاِنْ يَّشَاِ اللّٰهُ
يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ
بِكَلِمٰتِهٖ ۗ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ ۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٥﴾

26. Och det är Han Som godtager ånger från Sina tjänare och förlåter synder. Och Han vet vad ni gör.

وَهُوَ الَّذِيْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوْا
عَنِ السَّيِّاٰتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Och Han godtager deras (böner) som tror och gör goda gärningar, och ger dem av Sin Nåd (mer än deras rättmätiga belöning;) och de som icke tror skall få ett strängt straff.

وَيَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَيَزِيْدُهُمْ
مِّنْ فَضْلِهٖ ۗ وَالْكٰفِرُوْنَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ﴿٢٧﴾

28. Och om Allah (storligen) skulle utöka underhållet för Sina tjänare skulle de göra uppror på jorden; men Han sänder ned i enlighet med (ett lämpligt) mått så som Han behagar. Han är sannerligen Allt-Underkunnig (och) All-Seende när det gäller Sina tjänares (omständigheter.)

وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ
وَلٰكِنْ يُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ۗ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرٌ ۢ
بَصِيْرٌ ﴿٢٨﴾

29. Och det är Han Som sänder ner regn efter det att de har misströstat om det och sprider Sin barmhärtighet. Och Han är Beskyddaren, den Prisvärde.

وَهُوَ الَّذِيْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوْا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهٗ ۗ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٩﴾

30. Och bland Hans Tecken är skapandet av himlarna och jorden och de levande varelser Han har spritt ut på båda. Och Han har makt att samla ihop dem när Han behagar.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ
فِيْهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ ۗ وَهُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ
قَدِيْرٌ ﴿٣٠﴾ ع

31. Och vilken olycka som än drabbar er är (den en följd av) det som era egna händer har frambringat. Och Han förlåter många (av era synder.)

وَمَآ اَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيْبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيْكُمْ
وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ﴿٣١﴾

32. Och ni kan icke omintetgöra (Guds) syfte på jorden; icke heller har ni någon vän eller hjälpare utom Allah.

وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٣٢﴾

33. Och bland Hans Tecken är de seglande skeppen på havet, (höga) som berg.

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ (٣٢)

34. Om Han (så) önskar kan Han låta vinden bli stilla så att de blir orörliga på dess yta— i det finns det förvisso Tecken för varje tålmodig och tacksam person—

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِ ۚ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (٣٣)

35. eller också kan Han förinta (dem som är i) dem på grund av det de har förtjänat— men Han förlåter många (av deras synder—)

أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ (٣٤)

36. och (Han förintar dem så att) de som disputerar beträffande Våra Tecken kan veta att de icke har någon tillflyktsort.

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ
مَحِيصٍ (٣٥)

37. Och allt det som ni har givits är bara ett tillfälligt bidrag i detta livet, men det som är hos Allah är bättre och mer varaktigt för dem som tror och sätter sin lit till sin Herre,

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (٣٦)

38. och de som avhåller sig från de mer allvarliga synderna och otillbörligheterna, och som förlåter när de är vreda,

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا
مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ (٣٧)

39. och de som lyssnar till sin Herre och förrättar Bönen, och vilkas överenskommelser (beslutas) genom ömsesidigt samtycke, och som ger ut av det som Vi har försett dem med,

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ
شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (٣٨)

40. och de som försvarar sig när de lider en oförrätt.

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ (٣٩)

41. (Kom ihåg att) vedergällningen för en skada är en liknande skada; men för den som förlåter och (därigenom) åstadkommer en bättring finns det en belöning hos Allah. Han älskar förvisso icke syndarna.

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ
فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ (٤٠)

42. Det vilar inget klander på dem som försvarar sig efter det att de har förfördelats.

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ
سَبِيلٍ (٤١)

43. Klandret vilar bara på dem som gör orätt mot människor och överträder på jorden utan rättfärdignade. Sådana kommer att få ett svårt straff.

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٤٢)

44. Och den som är tålmodig och förlåter — det är förvisso en fråga om en stor föresats.

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ (٤٣) ع

45. Och den som Allah dömer som vilsefaren — för honom finns det ingen beskyd-

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ ۗ

dare därefter. Och du kommer att finna att när de ser straffet säger syndarna: Finns det någon återvändo?

وَتَرَى الظّٰلِمِيْنَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ
اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿٤٥﴾

46. Och du kommer att se dem föras fram (till Elden,) slående ner (sina) blickar av förödmjukelse, tittande på den med en förstulen blick. Och de som tror kommer att säga: Förlorarna är sannerligen de som ödelägger sig själva och sina familjer på Uppståndelsens Dag. Tänk! Syndarna kommer att (förbli) i ett varaktigt straff.

وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا خٰشِعِيْنَ مِنَ الذُّلِّ
يَنْظُرُوْنَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ؕ وَقَالَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا
اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴿٤٦﴾

47. Och de har inga hjälpare att hjälpa dem mot Allah. Och för den som Allah lämnar i villfarelse finns det ingen väg (till vägledning.)

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ مِّنْ دُوْنِ
اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ سَبِيْلٍ ؕ ﴿٤٧﴾

48. Lyssna ni till er Herre innan det kommer en dag från vilken det icke kommer att finnas någon återvändo som står i motsats till Allahs (påbud.) På den dagen kommer det icke att finnas någon tillflyktsort för er, icke heller kommer det att finnas någon (möjlighet) för er att neka.

اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ
لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَاٍ يَّوْمَئِذٍ وَّمَا لَكُمْ
مِّنْ نَّكِيْرٍ ﴿٤٨﴾

49. Men om de vänder sig bort, har Vi icke sänt dig som en väktare över dem. Din plikt är bara att (överlämna Budskapet.) Och när Vi låter människan smaka barmhärtighet från Oss fröjdas hon sannerligen över det. Men om något ont drabbar dem på grund av vad deras händer har sänt fram, se då! Människan är otacksam.

فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ؕ اِنْ عَلَيْكَ
اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَاِنَّاۤ اِذَاۤ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ
بِهَا ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ ۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ
فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ﴿٤٩﴾

50. Till Allah hör himlarnas och jordens Konungarike. Han skapar vad Han behagar. Han skänker döttrar till den Han vill och Han skänker söner till den Han vill;

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ
يَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا وَّيَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ
الذُّكُوْرَ ۙ ﴿٥٠﴾

51. eller också blandar Han dem, manliga och kvinnliga; och Han gör den Han önskar ofruktsam. Han är förvisso All-Vetande, Stark.

اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَّاِنَاثًا ۚ وَيَجْعَلُ مَنْ يَّشَآءُ
عَقِيْمًا ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٥١﴾

52. Och det passar sig icke för en människa att Allah skulle tala till henne utom genom en uppenbarelse eller från (en plats) bakom en slöja eller genom att sända budbärare för att

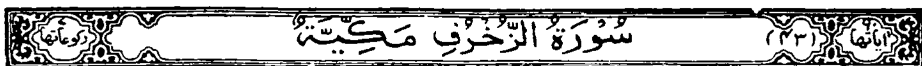
وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ
وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوْحِيَ بِاِذْنِهٖ

uppenbara vad Han behagar genom Sin befallning. Han är förvisso Hög, Vis.

53. Och sålunda har Vi uppenbarat den stora uppenbarelsen för dig genom Vår befallning. Du visste icke vad Boken var, icke heller vad tron var. Men Vi har gjort (uppenbarelsen) till ett ljus med vilket Vi vägleder sådana av Våra tjänare som Vi behagar. Och du vägleder i sanning (mänskligheten) till den rätta vägen,

54. Allahs väg, Som allt som finns i himlarna och på jorden tillhör. Kom ihåg att allt verkligen återvänder till Allah.

مَا يَشَآءُ ۚ اِنَّهٗ عَلِيٌّ حَكِيْمٌ ﴿۵۲﴾
وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا ۚ مَا كُنْتَ
تَدْرِيْ مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْاِيْمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ
نُوْرًا نَّهْدِيْ بِهٖ مَنْ نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَاِنَّكَ
لَتَهْدِيْۤ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۵۳﴾
صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ
ع اَلَاۤ اِلَى اللّٰهِ تَصِيْرُ الْاُمُوْرُ ﴿۵۴﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Ha Mim. (Den Prisvärde, den Hedervärde)

3. Vi citerar denna åskådliga Bok som bevis,

4. Vi har gjort den till (en Bok) att läsas ofta på ett klart, tydligt språk så att ni kan förstå.

5. Och den (Qur'anen) stammar förvisso från all väglednings källa, upphöjd och full av visdom.

6. Skall Vi då ta bort Påminnelsen från er och lämna er (utan vägledning) för att ni är ett slösaktigt folk?

7. Och hur många Profeter sände Vi icke bland de tidigare folken!

8. Men det kom aldrig en Profet till dem utan att de hånade honom.

9. Och Vi förintade dem som var mäktigare i sitt grepp än dessa, och de tidigare folkens exempel har föregått detta.

10. Och om de frågar dem: Vem skapade himlarna och jorden? kommer de förvisso att säga: Den Mäktige, den All-Vetande (Guden) skapade dem,

11. (Han) Som har gjort jorden till en vagga för er och har gjort vägar för er på den så att ni kan följa den rätta vägen,

12. och Som sänder ned vatten från molnen i lämplig mängd, och Vi uppväcker ett dött land med det — så kommer även ni att uppresas —

13. och Som har skapat par av alla (ting) och Som har gjort skepp för er och boskap som ni kan rida på,

14. så att ni kan sitta stadigt på deras ryggar (och) sedan när ni har satt er stadigt på dem bör ni minnas er Herres ynnest och säga: Helig är Han Som har underkastat oss dessa, och vi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
حٰمٓ ﴿٢﴾
وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٣﴾
اِنَّا جَعَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٤﴾
وَاِنَّهٗ فِيْٓ اُمِّ الْكِتٰبِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيْمٌ ﴿٥﴾
اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِيْنَ ﴿٦﴾
وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ فِي الْاَوَّلِيْنَ ﴿٧﴾
وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨﴾
فَاَهْلَكْنَآ اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَّمَضٰى مَثَلُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٩﴾
وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
لَيَقُوْلُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ﴿١٠﴾
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّجَعَلَ لَكُمْ
فِيْهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١١﴾
وَالَّذِيْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَاَنْشَرْنَا
بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ﴿١٢﴾
وَالَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ
الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُوْنَ ﴿١٣﴾
لِتَسْتَوٗا عَلٰى ظُهُوْرِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوْا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ
اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُوْلُوْا سُبْحٰنَ الَّذِيْ سَخَّرَ

var icke i stånd att (själva) underkuva dem,

15. och till vår Herre skall vi förvisso återvända.

16. Och de påstår att en grupp av Hans tjänare är Hans avkomlingar. Människan är sannerligen uppenbart otacksam.

17. Har Han tagit sig döttrar från det Han har skapat men gynnat er med söner?

18. Trots det blir hans ansikte mörkt och han håller på att kvävas av inre sorg, när han nås av budskapen om att något liknande det, som han tillskriver den Nåderike (Guden), har skänkts till en av dem.

19. (Tillskriver de Allah) något som är inhyst bland prydnader och som icke är i stånd att ge klart uttryck (för ett argument) i en diskussion?

20. Och de anser änglarna, vilka är den Nåderike (Gudens) tjänare, vara kvinnliga väsen. Bevittnade de deras skapelse? Då kommer deras vittnesbörd att bevaras och de kommer att tillfrågas.

21. Och de säger: Om den Nåderike (Guden så) hade velat skulle vi icke ha tillbett dem. De har ingen som helst kunskap om det. De gör ingenting annat än gissar.

22. Har Vi givit dem en Skrift före denna så att de håller fast vid den?

23. Nej, men de säger: Vi fann att våra förfäder följde en (särskild) kurs, och vi vägleds av deras fotspår.

24. Till och med så att Vi aldrig sände någon Varnare före dig till någon bygd utan att de välmående bland dem sade: Vi fann att våra förfäder följde en (särskild) kurs, och vi följer i deras fotspår.

25. (Deras Sänebud) sade: Vad! Även fast jag ger er en bättre vägledning än den ni fann era fäder följa? De sade: Naturligtivs förnekar vi det som ni har sänts med.

لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ مُقْرِنِيْنَ ﴿١٤﴾
وَاِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٥﴾
وَجَعَلُوْا لَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًا ۭ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ
ع مُّبِيْنٌ ﴿١٦﴾
اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنٰتٍ وَّاَصْفٰكُمْ بِالْبَنِيْنَ ﴿١٧﴾
وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ﴿١٨﴾
اَوَمَنْ يُّنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ
مُبِيْنٍ ﴿١٩﴾
وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِيْنَ هُمْ عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًا ۭ
اَشَهِدُوْا خَلْقَهُمْ ۭ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْئَلُوْنَ ﴿٢٠﴾
وَقَالُوْا لَوْ شَآءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ ۭ مَا لَهُمْ
بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۤ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿٢١﴾
اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا مِّنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُوْنَ ﴿٢٢﴾
بَلْ قَالُوْٓا اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ
مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢٣﴾
وَكَذٰلِكَ مَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ
اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَآ ۙ اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّ
اِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّقْتَدُوْنَ ﴿٢٤﴾
قٰلَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُّمْ عَلَيْهِ
اٰبَآءَكُمْ ۭ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٢٥﴾
فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

då vilket deras slut blev som förkastade (Profeterna!)

27. Och (drag er till minnes) när Abraham sade till sin fader och till sitt folk: Jag förnekar verkligen det ni dyrkar,

28. utom Honom Som skapade mig och Han kommer säkerligen att vägleda mig.

29. Och Han lämnade detta som ett stadigvarande arv bland hans ättlingar på det att de måtte avstå (från avgudadyrkan).

30. Nej, men Jag skänkte dessa (icke troende) och deras förfäder ett världsligt underhåll och sanningen och ett Sändebud, som framställer (sitt Budskap) tydligt, kom till dem.

31. Men när sanningen kom till dem sade de: Detta är trolleri och vi förkastar det verkligen.

32. Och de sade: Varför har icke denna Qur'an blivit sänd till någon stor man från de två städerna?

33. Är de fördelare av din Herres barmhärtighet? Det är Vi Som fördelar deras livsuppehälle i det nuvarande livet bland dem och Vi upphöjer några av dem över andra i rang, så att några av dem gör andra underordnade under sig. Och din Herres barmhärtighet är förmer än det som de samlar på hög.

34. Och var det icke så att om hela mänskligheten skulle blivit ett enda folk, skulle Vi ha givit dem som icke tror på den Nåderike (Guden) tak av silver för deras hus och silvertrappor uppför vilka de kunde stiga;

35. och portar (av silver) till deras hus och divaner (av silver) på vilka de kunde luta sig ner,

36. och (även) av guld. Men allt det är ingenting annat än (ett tillfälligt) bidrag i det nuvarande livet. Och (tillfredsställelsen) i det Tillkommande hos din Herre är avsett för de rättfärdiga.

37. Och för den som vänder sig bort från ihågkommelsen av den Nåderike (Guden)

ع الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾
وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَآءٌ
مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾
إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٨﴾
وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾
بَلْ مَتَّعْتُ هٰؤُلَآءِ وَآبَآءَهُمْ حَتّٰى جَآءَهُمُ الْحَقُّ
وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٠﴾
وَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ
كٰفِرُونَ ﴿٣١﴾
وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ
عَظِيمٍ ﴿٣٢﴾
أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ
مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا
وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٣﴾
وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ
يَّكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَّمَعَارِجَ
عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٤﴾
وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَّسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔونَ ﴿٣٥﴾
وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
ع وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾
وَمَنْ يَّعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطٰنًا

anvisar Vi en satan som (blir) hans förtrogne följeslagare.

38. Och dessa (följeslagare) håller dem sannerligen borta från (Guds) väg fast de tror att de är rätt vägledda;

39. Ända till dess att han, när en sådan kommer till Oss, säger till (sin följeslagare:) Om ändå avståndet mellan öst och väst låg mellan oss! En sådan ond medhjälpare han är!

40. Och (det kommer att sägas till dem:) Att ni är partner i straffet kommer icke att gagna er denna dag för att förmildra (ert lidande), ty ni hade handlat orättfärdigt.

41. Kan du då få de döda att höra eller vägleda den blinde och den som svävar i uppenbar villfarelse?

42. Och om Vi för bort dig från (denna världen,) skall Vi (icke dessto mindre) hämnas på dem;

43. eller också skall Vi visa dig det som Vi har lovat dem, ty Vi har förvisso fullständig makt över dem.

44. Så håll du fast vid det som har uppenbarats för dig; ty du är på den rätta vägen.

45. Och denna (Qur'an) är sannerligen en Påminnelse för dig och ditt folk; och ni kommer förvisso att tillfrågas.

46. Och fråga dem bland Våra Sändebud som Vi sände före dig: Förordnade Vi några gudar att dyrka bredvid den Nåderike (Guden?)

47. Och Vi sände sannerligen Moses med Våra Tecken till Farao och hans hövdingar och han sade: Jag är i sanning en Budbärare från världarnas Herre.

48. Men när han kom till dem med Våra Tecken, se! De skrattade åt dem.

49. Och Vi visade dem inget Tecken utan att det var större än det föregående Tecknet, och Vi slog dem med ett straff på det att de måtte vända sig (till Oss.)

50. Och (varje gång) sade de: O du häxmästare bed till din Herre för oss i enlighet

فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٧﴾
وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُّهْتَدُونَ ﴿٣٨﴾
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَٰلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ
الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ﴿٣٩﴾
وَلَن يَنفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَّلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُونَ ﴿٤٠﴾
أَفَأَنتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَن كَانَ
فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٤١﴾
فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُم مُّنتَقِمُونَ ﴿٤٢﴾
أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَٰهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٣﴾
فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَٰطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٤﴾
وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٥﴾
وَسْـَٔلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَا أَجَعَلْنَا
مِن دُونِ الرَّحْمَٰنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٦﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِ
فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَٰلَمِينَ ﴿٤٧﴾
فَلَمَّا جَاءَهُم بِـَٔايَٰتِنَا إِذَا هُم مِّنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٨﴾
وَمَا نُرِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۖ وَ
أَخَذْنَٰهُم بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٩﴾
وَقَالُوا يَٰٓأَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ

med det löfte Han givit dig (att om) Han (avvänder detta onda från oss,) då skall vi förvisso följa vägledningen.

51. Men när Vi förde bort straffet från dem, tänk! De bröt sitt löfte.

52. Och Farao utfärdade en kungörelse bland sitt folk: O mitt folk! Tillhör icke Egyptens kungarike mig och flyter icke dessa strömmar nedom mig? Ser ni då icke?

53. Nej, jag är bättre än denna avskyvärda person som knappast kan uttrycka sig klart.

54. Och varför har icke armband av guld givits till honom eller änglar ledsagat honom i slutna led?

55. Sålunda ringaktade han sitt folk och de lydde honom. De var sannerligen ett gudlöst folk.

56. Så när de väckte Vår vrede hämnades Vi på dem och dränkte dem alla.

57. Och Vi gjorde dem till precedensfall och till ett exempel för de kommande släktleden.

58. Och när Marias son nämns som liknelse, se! Ditt folk upphäver ett skri åt det;

59. och de säger: Är våra gudar bäst eller han? De nämner icke detta för dig utom för att tvista. Nej, men de är ett stridslystet folk.

60. Han var bara (Vår) tjänare, till vilken Vi skänkte (Vår) ynnest, och Vi gjorde honom till ett exempel för Israels Barn

61. Och om Vi (så) ville kunde Vi av er göra änglar till att bli (era) efterträdare på jorden.

62. Men han är sannerligen ett tecken på Timmen. Så hys inget tvivel om den, utan följ mig. Detta är den rätta vägen.

إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥١﴾

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَٰقَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَٰرُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥٢﴾

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ ۙ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٣﴾

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَٰئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٤﴾

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَٰسِقِينَ ﴿٥٥﴾

فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَٰهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٦﴾

ع فَجَعَلْنَٰهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٧﴾

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٨﴾

وَقَالُوا ءَأَٰلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۚ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٩﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَٰهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَٰءِيلَ ﴿٦٠﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَٰئِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦١﴾

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ ۚ هَٰذَا صِرَٰطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

63. Och låt icke Satan hejda er. Han är förvisso en uppenbar fiende för er.

64. Och när Jesus kom med klara bevis sade han: Jag har i sanning kommit till er med vishet och för att förklara för er en del av det om vilket ni är oense. Så frukta Allah och lyd mig.

65. Allah — Han är sannerligen min Herre och er Herre. Så dyrka Honom. Detta är den rätta vägen.

66. Men grupperna var oense sinsemellan. Så ve syndarna på grund av en smärtsam dags straff!

67. De väntar icke på något annat än att Timmen plötsligt skall komma över dem, medan de icke uppfattar den.

68. Vänner kommer den dagen att vara varandras fiender, utom de rättfärdiga,

69. (till dem kommer Allah att säga:) O Mina tjänare, det finns ingen fruktan för er denna dag, icke heller skall ni sörja,

70. (De) som trodde på Våra Tecken och underkastade sig,

71. träd ni in i (Paradisets) Trädgårdar, ni och era hustrur, ärade och lyckliga.

72. Skålar av guld och bägare kommer att räckas runt till dem, och däri kommer allt det att finnas som själarna åtrår och åt (vilket) ögonen fröjdas. Och däri kommer ni att vistas för alltid.

73. Och detta är den (Paradisets) Trädgård vilken ni har gjorts avtagare till på grund av det ni gjorde.

74. Däri finns frukt i överflöd för er och ni kommer att äta av den.

75. De skyldiga kommer helt förvisst att förbli i Helvetets straff.

76. Det kommer icke att lindras för dem och däri kommer de att gripas av förtivlan.

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٦٣﴾
وَلَمَّا جَآءَ عِيْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ تَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ ۚ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿٦٤﴾
اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦٥﴾
فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ
ظَلَمُوْا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ﴿٦٦﴾
هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّ
هُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٦٧﴾
اَلْاَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۭ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا
الْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٨﴾
يٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٦٩﴾
اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ﴿٧٠﴾
اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُوْنَ ﴿٧١﴾
يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّاَكْوَابٍ ۚ
وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ ۚ وَاَنْتُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٧٢﴾
وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْٓ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٧٣﴾
لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٧٤﴾
اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابِ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ﴿٧٥﴾
لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ﴿٧٦﴾

77. Och Vi gjorde dem icke orätt, utan det var de själva som var syndare.

78. Och de kommer att ropa: O Malik! (Helvetets väktare) Låt din Herre göra slut på oss. Han kommer att säga: Ni måste stanna (här.)

79. (Allah kommer att säga:) Vi visade er sannerligen sanningen; men de flesta av er var avoga mot sanningen.

80. Har de bestämt en kurs (för att bringa ditt slut till stånd?) Då har även Vi bestämt (deras förintelse.)

81. Tror de att Vi icke hör deras hemligheter och deras rådslagningar? Jo! Och Våra budbärare (förblir) hos dem och upptecknar (allt.)

82. Säg: Om den Nåderike (Guden) hade en son skulle jag ha varit den förste av tillbedjarna.

83. Helig är (Allah,) himlarnas och jordens Herre, Tronens Herre, långt högre än det vilket de tillskriver Honom.

84. Så lämna dem ifred att inlåta sig i fåfängt tal och att roa sig tills de möter den deras Dag vilken de har blivit lovade.

85. Det är Han Som är Gud i himlen och Gud på jorden, och Han är den Vise, den All-Vetande.

86. Och välsignad är Han Som är himlarnas och jordens Konungarike och allt det som är mellan dem tillhör Honom, och hos Honom är kännedomen om Timmen, och till Honom skall ni (alla) föras tillbaka.

87. Och de vilka de åkallar vid sidan av Honom har ingen makt att medla utan (bara) den (får medla) som bär vittnesbörd om sanningen, och detta vet (de väl.)

88. Och om du frågar dem: Vem skapade dem? kommer de förvisso att säga: Allah. Hur blir de då bortvända?

89. Vi kallar (Profetens upprepade) rop till vittne: O min Herre! Detta är ett folk som icke vill tro.

90. Och (Vårt svar var:) Så gå ur vägen för dem och säg: Frid; och snart skall de få veta.

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٧٧﴾
وَنَادَوْا يٰمٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۭ قَالَ اِنَّكُمْ مّٰكِثُوْنَ ﴿٧٨﴾
لَقَدْ جِئْنٰكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ﴿٧٩﴾
اَمْ اَبْرَمُوْٓا اَمْرًا فَاِنَّا مُبْرِمُوْنَ ﴿٨٠﴾
اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ ۭ بَلٰى
وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿٨١﴾
قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ ۖ فَاَنَا اَوَّلُ الْعٰبِدِيْنَ ﴿٨٢﴾
سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿٨٣﴾
فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ
يُوْعَدُوْنَ ﴿٨٤﴾
وَهُوَ الَّذِيْ فِي السَّمَاۗءِ اِلٰهٌ وَّفِي الْاَرْضِ اِلٰهٌ ۭ وَ
هُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿٨٥﴾
وَتَبٰرَكَ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَ
مَا بَيْنَهُمَا ۚ وَعِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٦﴾
وَلَا يَمْلِكُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَاعَةَ
اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٧﴾
وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى
يُؤْفَكُوْنَ ﴿٨٨﴾
وَقِيْلِهٖ يٰرَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَاۗءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٩﴾
فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ ۭ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٠﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.
2. Ha Mim. (Den Prisvärde, den Hedervärde)
3. Genom denna upplysande Bok.
4. Vi uppenbarade den i sanning en välsignad natt. Vi har i sanning alltid varnat.
5. Varje vis befallning är förtydligad i den,
6. (genom Vår egen) befallning. Vi har sannerligen alltid sänt (Budbärare,)
7. (som) en barmhärtighet från din Herre. Han är sannerligen den All-Hörande, den All-Vetande,
8. Herren till himlarna och jorden och allt det som är emellan dem, om ni bara ville vara (böjda för) att tro.
9. Det finns ingen gud utom Han. Han ger liv och orsakar död. Han är er Herre och era förfäders Herre.
10. Ändå fladdrar de hit och dit i tvivel.
11. Så se du upp för dagen när skyn kommer att frambringa en synlig rök,
12. som kastar skuggor över allt. Detta kommer att bli en smärtsam hemsökelse.
13. (När de ser den kommer folket att ropa:) Vår Herre, för undan plågan från oss; vi är i sanning troende.
14. Hur kan de ha (nytta) av en tillrättavisning när det redan har kommit ett Sändebud som tydligt förklarar (allt) för dem,
15. och ändå vände de sig bort från honom och sade: Han är en upplärd och en besatt man!
16. Vi skall föra undan straffet för ett litet tag (men) ni kommer helt förvisst att återgå till (ofog.)
17. På den dagen då Vi skall gripa (er) med det mäktiga greppet, (kommer ni att veta) att Vi sannerligen önskar exakt vedergällning.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١
حٰمٓ ٢
وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ٣
اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةٍ مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِيْنَ ٤
فِيْهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيْمٍ ٥
اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا ۭ اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ٦
رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ٧
رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۘ اِنْ كُنْتُمْ
مُّوْقِنِيْنَ ٨
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۭ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَاۗىِٕكُمُ
الْاَوَّلِيْنَ ٩
بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ يَّلْعَبُوْنَ ١٠
فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَاْتِي السَّمَاۗءُ بِدُخَانٍ مُّبِيْنٍ ١١
يَّغْشَى النَّاسَ ۭ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ١٢
رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُوْنَ ١٣
اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَاۗءَهُمْ رَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ١٤
ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوْا مُعَلَّمٌ مَّجْنُوْنٌ ١٥
اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيْلًا اِنَّكُمْ عَاۗىِٕدُوْنَ ١٦
يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى ۚ اِنَّا مُنْتَقِمُوْنَ ١٧

18. Och Vi prövade Faraos folk före dem, och det kom ett ädelt Sändebud till dem,

19. (som sade till dem:) Överlämna Allahs tjänare till mig. Jag är i sanning ett Sändebud till er, trogen mitt förtroende;

20. och upphöj icke er själva genom att trotsa Allah. Jag kommer förvisso till er med en tydlig befogenhet.

21. Och jag söker skydd hos min Herre och er Herre så att ni icke stenar mig till döds,

22. och om ni icke tror mig, lämna mig då ensam.

23. Sedan bad (Moses) till sin Herre: Detta är sannerligen ett syndigt folk.

24. (Allah sade:) För bort Mina tjänare om natten; ty ni kommer säkerligen att bli förföljda.

25. Och lämna du havet bakom dig när det är lågt och lugnt, (och korsa över dynerna.) De tillhör förvisso en härskare som är (dömd att) bli dränkt.

26. Hur många var trädgårdarna och källorna som de lämnade kvar,

27. och sädesfälten och de ädla platserna,

28. och de bekvämligheter och lyxartiklar de fann behag i!

29. Sålunda (hände det.) Och Vi lät ett annat folk ärva dessa ting.

30. Och himlen och jorden grät icke över dem, icke heller gavs de uppskov.

31. Och Vi befriade Israels Barn från den förnedrande hemsökelsen,

32. som (tillfogades dem) av Farao. Han var förvisso högdragen och bland de slösaktiga.

33. Och (på grund av deras förtjänster) utvalde Vi dem med vetet över den tidens folk.

34. Och Vi gav dem Tecken i vilka det fanns en klar prövning.

35. Dessa människor säger verkligen:

36. Det finns bara en död för oss, och vi skall icke uppresas igen,

37. så hämta (tillbaka) våra förfäder om ni talar sanning.

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُوْلٌ كَرِيْمٌ ﴿١٨﴾

اَنْ اَدُّوْٓا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ ۭ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٩﴾

وَّاَنْ لَّا تَعْلُوْا عَلَى اللّٰهِ ۚ اِنِّيْٓ اٰتِيْكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٠﴾

وَاِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُوْنِ ﴿٢١﴾

وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا لِيْ فَاعْتَزِلُوْنِ ﴿٢٢﴾

فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُوْنَ ﴿٢٣﴾

فَاَسْرِ بِعِبَادِيْ لَيْلًا اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿٢٤﴾

وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۭ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٥﴾

كَمْ تَرَكُوْا مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٢٦﴾

وَّزُرُوْعٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿٢٧﴾

وَّنَعْمَةٍ كَانُوْا فِيْهَا فٰكِهِيْنَ ﴿٢٨﴾

كَذٰلِكَ ۣ وَاَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ﴿٢٩﴾

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوْا مُنْظَرِيْنَ ﴿٣٠﴾ ع

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿٣١﴾

مِنْ فِرْعَوْنَ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٣﴾

وَاٰتَيْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰيٰتِ مَا فِيْهِ بَلٰٓؤٌا مُّبِيْنٌ ﴿٣٤﴾

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿٣٥﴾

اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِيْنَ ﴿٣٦﴾

فَاْتُوْا بِاٰبَآىِٕنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٧﴾

38. Är de förmer eller Tubbas folk och de före dem? Vi förintade dem för att de var syndiga.

39. Och Vi skapade icke himlarna och jorden och allt det som är mellan dem på lek.

40. Vi skapade dem icke för annat än ett evigt ändamål, men de flesta av dem förstår icke.

41. Avgörandets Dag är i sanning den fastställda tiden för dem alla.

42. Den dag då en vän icke alls skall bistå en vän, icke heller skall de bli hjälpta,

43. utom dem vilka Allah visar barmhärtighet. Han är förvisso den Mäktige, den Barmhärtige.

44. Zaqqum-trädet kommer sannerligen

45. att bli de syndfullas föda;

46. likt smält koppar kommer det att koka i (deras) magar,

47. som skållhett vatten kokar.

48. Vi skall (befalla änglarna:) Grip honom och drag in honom till den flammande Eldens mitt;

49. häll sedan hett vatten över hans huvud, så att han plågas av hettan.

50. (Och Vi skall säga till honom:) Smaka på det. Du (ansåg dig själv) vara den mäktige, den ärevördige;

51. detta är sannerligen vad du betvivlade.

52. De rättfärdiga kommer att vara på en trygghetens plats,

53. bland (Paradisets) Trädgårdar och källor,

54. skrudade i fint silke och tung brokad, ansikte mot ansikte med varandra.

55. Så (kommer det att vara.) Och som följeslagare skall Vi ge dem fagra jungfrur som har stora svarta ögon.

56. Däri kommer de att kalla på varje (slags) frukt (i frid och) trygghet.

57. De kommer icke att lida döden däri utom den första döden; och (Gud) kommer att rädda dem från den flammande Eldens straff,

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَّالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنٰهُمْ
إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِينَ ﴿٣٩﴾
مَا خَلَقْنٰهُمَآ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾
إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقٰتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤١﴾
يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَّوْلًى شَيْئًا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٢﴾
إِلَّا مَنْ رَّحِمَ اللّٰهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾
إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٤﴾
طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٥﴾
كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾
كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٧﴾
خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلٰى سَوَآءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾
ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٩﴾
ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٥٠﴾
إِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥١﴾
إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥٢﴾
فِي جَنّٰتٍ وَّعُيُونٍ ﴿٥٣﴾
يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَّإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقٰبِلِينَ ﴿٥٤﴾
كَذٰلِكَ وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٥﴾
يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِينَ ﴿٥٦﴾
لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولٰى وَ
وَقٰهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

58. (som en) nådegärning från din Herre. Det är den överlägsna segern.

فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكَ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝٥٨

59. Och Vi har gjort (Qur'anen) lätt på ditt tungomål så att de måtte ta sig i akt.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۝٥٩

60. Så vänta du; de väntar (också.)

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُوْنَ ۝٦٠

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Ha Mim. (Den Prisvärde, den Hedervärde)

حٰمٓ ۝٢

3. Denna Boken är uppenbarad av Allah, den Mäktige, den Vise.

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ۝٣

4. I himlarna och på jorden finns det sannerligen Tecken för dem som tror.

إِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۝٤

5. Och i skapandet av er själva av alla de varelser som Han sprider (på jorden) finns Tecken för ett folk som har en fast tro,

وَفِيْ خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَآبَّةٍ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ
يُّوْقِنُوْنَ ۝٥

6. och (i) växlingen mellan natt och dag och det underhåll som Allah sänder ned från himlen, med vilket Han upplivar jorden efter dess död, och i vindarnas ändring finns det Tecken för ett folk som vill använda sitt förstånd.

وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ
مِنْ رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيْفِ
الرِّيْحِ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝٦

7. Dessa är Allahs Tecken vilka Vi läser upp för dig med sanning. Vilket ord , kommer de då att tro på efter att ha förkastat Allahs (Ord) och Hans Tecken?

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ فَبِأَيِّ حَدِيْثٍ
بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيٰتِهِ يُؤْمِنُوْنَ ۝٧

8. Ve över varje syndig lögnare,

وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيْمٍ ۝٨

9. som hör Allahs Tecken upplästa för sig och sedan högmodigt framhärdar (i otro,) som om han icke hörde dem. Så ge honom budskapen om ett smärtsamt straff.

يَسْمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ
لَّمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيْمٍ ۝٩

10. Och när han lär sig något av Våra

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيٰتِنَا شَيْـًٔا ٱتَّخَذَهَا هُزُوًا ۚ أُولٰٓئِكَ

Tecken driver han med dem. För dylika finns det ett förnedrande straff.

لهم عذاب مهين ﴿١٠﴾

11. Framför dem är Helvetet; och det som de har förtjänat skall icke alls gagna dem, icke heller dem vilka de har tagit till beskyddare bredvid Allah. Och de kommer att få ett vidrigt straff.

من ورائهم جهنم ولا يغني عنهم ما كسبوا شيئا ولا ما اتخذوا من دون الله أولياء ولهم عذاب عظيم ﴿١١﴾

12. Detta är (sann) vägledning. Och för dem som icke tror på sin Herres Tecken finns plågan av ett smärtsamt straff.

هذا هدى والذين كفروا بآيات ربهم لهم عذاب من رجز أليم ﴿١٢﴾ ع

13. Allah är Den Som har underkastat er havet så att skeppen kan segla på det genom Hans befallning, och så att ni måtte söka av Hans frikostighet, och så att ni måtte vara tacksamma.

الله الذي سخر لكم البحر لتجري الفلك فيه بأمره ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون ﴿١٣﴾

14. Och Han har underkastat er allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden; och allt detta är från Honom. I det finns det förvisso Tecken för ett folk som tänker efter.

وسخر لكم ما في السماوات وما في الأرض جميعا منه إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون ﴿١٤﴾

15. Säg åt dem som tror att förlåta dem som icke fruktar Allahs Räkenskapsdagar så att Han kan löna ett folk för vad det förtjänar.

قل للذين آمنوا يغفروا للذين لا يرجون أيام الله ليجزي قوما بما كانوا يكسبون ﴿١٥﴾

16. Den som handlar väl gör det för sin egen själ; och Den som felar gör det till sin förlust. Sedan kommer ni (alla) att föras tillbaka till er Herre.

من عمل صالحا فلنفسه ومن أساء فعليها ثم إلى ربكم ترجعون ﴿١٦﴾

17. Och Vi gav sannerligen Israels Barn Boken och överhögheten och Profetvärdigheten; och Vi försåg dem med (goda och) rena ting, och Vi upphöjde dem över (deras tids andra) folk.

ولقد آتينا بني إسرائيل الكتاب والحكم والنبوة ورزقناهم من الطيبات وفضلناهم على العالمين ﴿١٧﴾

18. Och Vi gav dem klara befallningar angående (denna) Sak. Och de var icke oense utom efter det att (sann) kunskap hade kommit till dem genom ömsesidig fiendskap. Din Herre kommer i sanning att döma mellan dem på Uppståndelsens Dag beträffande det om vilket de var oense.

وآتيناهم بينات من الأمر فما اختلفوا إلا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم إن ربك يقضي بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون ﴿١٨﴾

19. Sedan satte Vi dig på en tydlig kurs som innehöll befallningar; så följ den; och följ icke deras fåfänga önskningar som icke vet.

ثم جعلناك على شريعة من الأمر فاتبعها ولا تتبع أهواء الذين لا يعلمون ﴿١٩﴾

20. De kommer sannerligen icke att gagna dig alls mot Allah. Syndarna är förvisso vänner, den ene till den andre; men Allah är de rättfärdigas vän.

21. Den här (Boken innehåller) tydliga bevis för mänskligheten och den är en vägledning och en barmhärtighet för ett folk som har en fast tro.

22. Inbillar de som gör onda gärningar sig att Vi skall göra dem lika dem som tror och gör rättfärdiga gärningar, så att deras liv och deras död skall bli lika? Ont är (sannerligen) det de dömer.

23. Och Allah har skapat himlarna och jorden (i enlighet med) en evig lag, så att varje själ kan återbetalas för det som den förtjänar; och de skall icke göras orätt.

24. Har du betänkt hans (fall) som har tagit sitt eget låga begär till sin gud, och som Allah har dömt som vilsefaren med (sin fullkomliga) kännedom som grundval, och vars öron och vars hjärta Han har förseglat, och över vars ögon Han har lagt ett täckelse. Vem kan då vägleda honom efter det att Allah (har påbjudit detta beträffande honom?) Vill ni då icke ta er i akt?

25. Och de säger: Det finns ingenting (för oss) utom detta vårt nuvarande liv; vi dör och vi lever; och ingenting utom Tiden förstör oss. Men de har ingen (verklig) kunskap om det; de gör inget annat än gissar.

26. Och när Våra klara Tecken läses upp för dem är deras enda påstående att de säger: Hämta (tillbaka) våra fäder om ni är sannfärdiga.

27. Säg: Det är Allah Som ger er liv, och seda låter er dö; sedan kommer Han att samla ihop er till Uppståndelsens Dag, om vilken det icke råder något tvivel. Men de flesta människor vet icke.

28. Till Allah hör himlarnas och jordens Konungarike; och på den dagen när Timmen

إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۖ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾
هَٰذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
يُوقِنُونَ ﴿٢١﴾
أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ
وَمَمَاتُهُمْ ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٢﴾ ع
وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٣﴾
أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ
عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ
بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِن بَعْدِ اللَّهِ ۚ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾
وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ
عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٥﴾
وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ
إِلَّا أَن قَالُوا ائْتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾
قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ ع
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ

skall vara inne, på den dagen skall förlorarna vara de som förnekar sanningen.

29. Och du kommer att få se alla människor på knä. Varje folk kommer att kallas till sin Bok, (och det skall sägas till dem:) Denna dag skall ni återgäldas för det som ni gjorde.

30. Detta är Vår Bok; den talar emot er med sanning. Vi bevarade (i sin helhet) allt det ni gjorde.

31. Nu, när det gäller dem som trodde och gjorde rättfärdiga gärningar, kommer deras Herre att lämna dem tillträde till Sin barmhärtighet. Det är den stora framgången.

32. Men när det gäller dem som icke trodde (kommer det att sägas till dem:) Lästes icke Mina Tecken upp för er? Men ni var uppstudsiga och ni var ett skyldigt folk.

33. Och när det blev sagt (till er:) Allahs löfte är visserligen sant, och när det gäller Timmen finns det inget tvivel beträffande dess (ankomst,) sade ni: Vi vet icke vad Timmen är; vi tror att den icke är annat än en förmodan, och vi har ingen säkerhet (beträffande den.)

34. Och de onda (följderna) av deras gärningar kommer att bli uppenbara för dem och det som de brukade håna skall omsluta dem.

35. Och det kommer att sägas (till dem:) Denna dag skall Vi överge er (utan hjälp,) liksom ni glömde denna er dags möte. Och er tillflykt är Elden, och ni kommer icke att ha några hjälpare;

36. detta är (så) för att ni gycklade åt Allahs Tecken, och det jordiska livet bedrog er. Därför kommer de den dagen icke att tagas ut ur den, icke heller kommer de att tillåtas begära (nåd).

37. All lovprisning tillhör då Allah, Himlarnas Herre och jordens Herre, (alla) världarnas Herre.

38. Och Hans är Majestätet i himlarna och

يَوْمَئِذٍ يَّخْسَرُ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٢٨﴾
وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰٓى اِلٰى
كِتٰبِهَا اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٩﴾
هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٣٠﴾
فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ
رَبُّهُمْ فِيْ رَحْمَتِهٖ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿٣١﴾
وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ
فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣٢﴾
وَاِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ
فِيْهَا قُلْتُمْ مَّا نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا
وَّمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ ﴿٣٣﴾
وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣٤﴾
وَقِيْلَ الْيَوْمَ نَنْسٰىكُمْ كَمَا نَسِيْتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا
وَمَاْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٣٥﴾
ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَّغَرَّتْكُمُ
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُوْنَ مِنْهَا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٣٦﴾
فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٧﴾
وَلَهُ الْكِبْرِيَآءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ

på jorden och Han är den Mäktige, den Vise.

الْحَكِيمُ ﴿٣٨﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Ha Mim. (Den Prisvärde, den Hedervärde)

حٰمٓ ﴿٢﴾

3. Uppenbarelsen av denna Bok kommer från Allah, den Mäktige, den Vise.

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿٣﴾

4. Vi har icke skapat himlarna och jorden och allt det som är mellan dem utom med ett evigt syfte och för en fastställd tid, men de som förnekar detta vänder sig bort från det för vilket de har blivit varnade.

مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَمَّآ اُنْذِرُوْا مُعْرِضُوْنَ ﴿٤﴾

5. Säg (till dem:) Vet ni vad det är ni åkallar vid sidan om Allah? Visa mig vad de har skapat av jorden. Eller har de del i skapandet av himlarna? Visa mig en Bok (uppenbarad) före denna eller något spår av kunskap till (stöd för er,) om ni (verkligen) talar sanning.

قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ؕ اِيْتُوْنِيْ بِكِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَآ اَوْ اَثٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٥﴾

6. Och vem svävar mer i villfarelse än de som i stället för Allah ber till sådana som icke kommer att svara dem förrän på Uppståndelsens Dag, och de är icke ens medvetna om deras böner?

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيْبُ لَهٗٓ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَآئِهِمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٦﴾

7. Och när mänskligheten är upprest (efter döden,) kommer (de falska gudomarna) att vara fiender till (sina dyrkare) och kommer att förneka deras dyrkan.

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ اَعْدَآءً وَّكَانُوْا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ﴿٧﴾

8. Och när Våra tydliga Tecken läses upp för dem, säger de som förnekar sanningen när den kommer till dem: Detta är uppenbar trolldom.

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٨﴾

9. Säger de: Han har hittat på den? Säg: Om jag har hittat på den kan ni icke alls hjälpa mig mot Allah. Han vet bäst vilket (fåfängt) tal ni ägnar er åt. Tillräcklig är Han som vittne mellan mig och er. Och Han är den Mest Förlåtande, den Barmhärtige.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۖ
كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۖ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

10. Säg: Jag är ingen ny företeelse bland Sändebud, icke heller vet jag vad som kommer att göras med mig eller med er. Jag följer bara det som är uppenbarat för mig; och jag är enbart en Varnare.

قُلْ مَا كُنتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ
بِي وَلَا بِكُمْ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٠﴾

11. Säg: berätta för mig om denna (Qur'an) är från Allah och om ni förnekar den, och ett vittne bland Israels Barn (Moses) bär vittnesbörd om (ankomsten av) en som liknar honom, och han (Moses) trodde, men ni är alltför stolta (för att tro, hur skall det gå för er?) Allah vägleder i sanning icke de syndiga människorna.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَكَفَرْتُم بِهِ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّن بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ
ع فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

12. Och de som icke tror säger om dem som tror: Om det var något gott med (Qur'anen,) kunde de icke ha varit före oss i (att tro på den.) Och eftersom de icke har vägletts av den, kommer de att säga: Den är en gammal lögn.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ ۚ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
هَٰذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١٢﴾

13. Och före den fanns Moses Bok, en vägledning och en barmhärtighet; och detta är en Bok på det arabiska språket, vilken uppfyller (föregående profetior) på det att den måtte varna den som gör fel och (ge) glädjebudskap till dem som gör gott.

وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ وَهَٰذَا
كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

14. De som säger: Vår Herre är Allah, (och) sedan är ståndaktiga, — över dem (skall) sannerligen ingen fruktan (komma,) icke heller skall de sörja.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٤﴾

15. Dessa är invånarna i (Paradisets) Trädgårdar; i den skall de förbli — en återbetalning för det de gjorde.

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. Och Vi har ålagt människan att vara god mot sina föräldrar. Hennes moder bär henne med möda och framföder henne sannerligen med smärta, och att bära henne och

وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ
أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ

hennes avvänjning (tar) trettio månader tills hon, när hon når sin fulla mognad och når (åldern av) fyrtio år, säger: Min Herre, giv att jag måtte vara tacksam för Din ynnest som Du har skänkt mig och mina föräldrar, och att jag måtte göra sådana rättfärdiga handlingar som kan behaga Dig. Och upprätta rättfärdighet bland min avkomma för mig. Jag vänder mig verkligen till dig; och jag är i sanning bland dem som är lydiga mot Dig.

17. Det är dessa från vilka Vi antager det bästa av vad de gör och har överseende med deras onda gärningar. (De skall vara) bland invånarna i (Paradisets) Trädgårdar (i uppfyllelse) av det sanna löfte som gavs dem.

18. Men den som säger till sina föräldrar: Skam över er båda; hotar ni mig med att jag (åter) skall frambringas när generationer redan har gått bort före mig? Och de ropar båda till Allah om hjälp (och säger till honom:) Ve dig! Tro, ty Allahs löfte är sant. Men han säger: Detta är ingenting annat än de gamlas fabler.

19. Det är dessa för vilket domslutet (om straff) gick i uppfyllelse tillsammans med de församlingar av de helt vanliga och de stora människorna som hade levt före dem. De var sannerligen förlorarna.

20. Och för alla finns grader av (rang) i enlighet med vad de gjorde och (detta kommer att vara så,) så att (Allah) till fullo kan återbetala dem för deras (gärningar,) och de skall icke göras orätt.

21. Och på den dagen när de som icke trodde kommer att föras inför Elden (kommer det att sägas till dem:) Ni gjorde slut på era goda ting i det jordiska livet och ni njöt dem (fullt ut.) Nu skall ni denna dag vedergällas med ett skymfligt straff för att ni utan rätt var uppstudsiga på jorden och för att ni handlade upproriskt.

22. Och Kom ihåg 'Ads broder när han varnade sitt folk bland sandkullarna — och

ثَلٰثُوْنَ شَهْرًا ۭ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَبَلَغَ اَرْبَعِيْنَ
سَنَةً ۙ قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْٓ
اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰي وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضٰىهُ وَاَصْلِحْ لِيْ فِيْ ذُرِّيَّتِيْ ۚ اِنِّىْ تُبْتُ اِلَيْكَ
وَاِنِّىْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٦﴾
اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَ
نَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّاٰتِهِمْ فِيْٓ اَصْحٰبِ الْجَنَّةِ ۭ وَعْدَ
الصِّدْقِ الَّذِيْ كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿١٧﴾
وَالَّذِيْ قَالَ لِوَالِدَيْهِ اُفٍّ لَّكُمَآ اَتَعِدٰنِنِيْٓ اَنْ
اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُوْنُ مِنْ قَبْلِيْ ۚ وَهُمَا
يَسْتَغِيْثٰنِ اللّٰهَ وَيْلَكَ اٰمِنْ ڰ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ښ
فَيَقُوْلُ مَا هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٨﴾
اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۭ اِنَّهُمْ
كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٩﴾
وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٠﴾
وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَي النَّارِ ۭ اَذْهَبْتُمْ
طَيِّبٰتِكُمْ فِيْ حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۚ
فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ
فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ ﴿٢١﴾ ع
وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍ ۭ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَ

Varnare hade funnits före honom och efter honom — (och sade:) Tillbed ingen annan än Allah. För er fruktar jag en stor dags straff.

23. De sade: Har du kommit till oss för att vända oss bort från våra gudar? Visa oss då det med vilket du hotar oss, om du (sannerligen) är av de sannfärdiga.

24. Han sade: Kunskapen (om det) finns bara hos Allah. Och jag överlämnar det till er som jag har blivit sänd med, men jag förstår att ni är ett (mycket) okunnigt folk.

25. Sedan, när de såg (straffet) komma mot deras dalar (i form av) ett moln sade de: Detta är ett moln som kommer att ge oss regn. (Vi sade:) Nej, men det är det vilket ni försökte skynda på — en vind i vilken det finns ett plågsamt straff;

26. den kommer att förstöra allt enligt sin Herres befallning. På morgonen fanns det inget att se utom deras bostäder. Sålunda vedergäller Vi de skyldiga människorna.

27. Och Vi hade upprättat dem i det i vilket Vi icke har upprättat er; och Vi gav dem öron och ögon och hjärtan. Men deras öron och ögon och hjärtan hjälpte dem icke, eftersom de förnekade Allahs Tecken; och det vilket de brukade håna omslöt dem.

28. Och Vi förintade bygder runt omkring er och Vi har förklarat (Våra) Tecken på olika sätt på det att de måtte vända sig (till Oss.)

29. Varför hjälpte dem då icke det vilket de hade tagit till gudar bredvid Allah så att de kunde föra (dem) närmare (Honom?) Nej de var förlorade för dem. Det var (följden av) deras lögn, och av det de hittade på.

قَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ
اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۲۲﴾
قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَاْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا ۚ فَاْتِنَا بِمَا
تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۲۳﴾
قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَ اُبَلِّغُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ
بِهٖ وَ لٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿۲۴﴾
فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ ۙ قَالُوْا هٰذَا
عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ؕ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ؕ رِيْحٌ
فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۵﴾
تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍۭ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰٓى
اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۲۶﴾
وَ لَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِيْمَآ اِنْ مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سَمْعًا وَّ اَبْصَارًا وَّ اَفْـِٕدَةً ۖ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ
سَمْعُهُمْ وَلَآ اَبْصَارُهُمْ وَ لَآ اَفْـِٕدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ
اِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ ۙ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۲۷﴾ ع
وَ لَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰى وَ صَرَّفْنَا
الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۲۸﴾
فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبَانًا
اٰلِهَةً ؕ بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ ۚ وَ ذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَ مَا كَانُوْا
يَفْتَرُوْنَ ﴿۲۹﴾

30. Och kom ihåg när Vi sände till dig en grupp (judar från Irak), som önskade höra Qur'anen, hemligt och när de var närvarande (vid dess uppläsning) sade de (till varandra:) Var tysta och lyssna, och när det var över, gick de tillbaka till sitt folk och varnade dem.

وَإِذْ صَرَفْنَآ إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْاٰنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوٓا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلٰى
قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ ﴿٣٠﴾

31. De sade: O vårt folk, vi har hört en Bok som har sänts ned efter Moses och som uppfyller det som var före den; den vägleder till sanningen och till den rätta vägen;

قَالُوا يٰقَوْمَنَآ إِنَّا سَمِعْنَا كِتٰبًا أُنزِلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسٰى
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِيٓ إِلَى الْحَقِّ وَإِلٰى
طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾

32. o vårt folk, svara den som sammankallar till Allah och tro på Honom. Han kommer att förlåta er era synder och beskydda er mot ett smärtsamt straff,

يٰقَوْمَنَآ أَجِيبُوا دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوا بِهٖ يَغْفِرْ لَكُم
مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾

33. och den som icke svarar den som sammankallar till Allah, han kan icke omintetgöra Hans plan på jorden, icke heller kan han ha någon beskyddare bredvid Honom. Sådana svävar i uppenbar villfarelse.

وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهٗ مِن دُونِهٖٓ أَوْلِيَآءُ أُولٰٓئِكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٣﴾

34. Inser de icke att Allah, Som skapade himlarna och jorden och Som icke blev trött av att skapa dem, har makt att väcka de döda till liv? Ja, Han har sannerligen makt över alla ting.

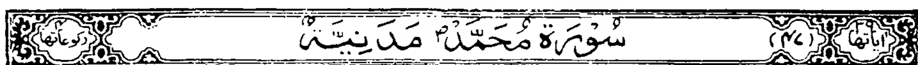
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى أَن يُحْيِيَ الْمَوْتٰى
بَلٰٓى إِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٤﴾

35. Och på den dagen när de som icke tror kommer att föras inför Elden (kommer det att sägas till dem:) Är icke detta sanningen? De kommer att säga: Ack, vid vår Herre, (det är sanningen.) Han kommer att säga: Smaka då straffet eftersom ni icke trodde.

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هٰذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Ha då tålamod liksom Sändebuden, (som hade) höga föresatser, hade tålamod; och ha icke bråttom beträffande dem. På den dagen när de ser det med vilket de hotas, (kommer det att tyckas dem) som om de icke hade dröjt i denna världen utom en timme av en dag. (Varningen) är överlämnad, och ingen utom de olydiga människorna skall förgöras.

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِل لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبَثُوٓا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلٰغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ
ع إِلَّا الْقَوْمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٣٦﴾

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. De som icke tror och håller (människor) borta från Allahs väg deras verk omintetgör Han.

3. Men (när det gäller) dem som tror och gör rättfärdiga gärningar och tror på det som har uppenbarats för Muhammad — och det är sanningen från deras Herre — undanröjer Han deras synder från dem och förbättrar deras tillstånd.

4. Det är för att de som icke tror följer falskheten medan de som tror följer sanningen från sin Herre. Sålunda framställer Allah människornas (läxor) för dem genom liknelser.

5. Och när ni möter de icke troende i öppen strid, hugg av (deras) halsar; och när ni (har besegrat dem) genom att förorsaka stor slakt bland dem, slå snabbt ihop de (överlevandes) fotbojor—(befria dem) sedan efteråt (som en) ynnest eller (genom att kräva) lösen — till dess att kriget lägger ner sina bördor. Det är (föreskriften.) Och om Allah (så) hade önskat kunde Han Själv ha straffat dem, men Han har så velat att Han skulle pröva några av er genom andra. Och Allah kommer aldrig att låta deras insatser vara förgäves som dräps på Allahs väg.

6. Han kommer att vägleda dem (till framgång) och kommer att förbättra deras tillstånd.

7. Och kommer att lämna dem tillträde till den (Paradisets) Trädgård vilken Han har gjort välkänd för dem.

8. O ni som tror! Om ni hjälper Allahs (sak,) kommer Han att hjälpa er och Han kommer att ge stadga åt era steg.

9. Men fördömelse är deras (lott;) som icke tror och Han kommer att låta deras insatser vara förgäves.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَضَلَّ
اَعْمَالَهُمْ ②
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاٰمَنُوْا بِمَا نُزِّلَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۙ كَفَّرَ عَنْهُمْ
سَيِّاٰتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ③
ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِيْنَ
اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَّبِّهِمْ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ
لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ④
فَاِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَضَرْبَ الرِّقَابِ ؕ حَتّٰۤى اِذَاۤ
اَثْخَنْتُمُوْهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ ۙ فَاِمَّا مَنًّاۢ بَعْدُ وَاِمَّا
فِدَآءً حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ۛ ذٰلِكَ ۛ وَلَوْ يَشَآءُ
اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوَا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ؕ وَ
الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُّضِلَّ اَعْمَالَهُمْ ⑤
سَيَهْدِيْهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ⑥
وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ⑦
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَ
يُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ⑧
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَتَعْسًا لَّهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ⑨

10. Det är för att de hatar det som Allah har uppenbarat; så Han har omintetgjort deras gärningar.

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوْا مَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿١٠﴾

11. Har de icke rest på jorden och sett vilket slut de fick som var före dem? Allah förintade dem (fullständigt,) och för de icke troende kommer straffet att bli något likvärt.

أَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۖ وَ
لِلْكٰفِرِيْنَ أَمْثَالُهَا ﴿١١﴾

12. Det är för att Allah är Beskyddare över dem som tror, och de icke troende har ingen beskyddare.

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَأَنَّ الْكٰفِرِيْنَ
لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١٢﴾

13. Allah kommer i sanning att låta dem som tror och gör goda gärningar träda in i (Paradisets) Tädgårdar genomflutna av floder medan de som icke tror roar sig och till och med äter så som boskapen äter, och Elden kommer att bli deras sista boning.

إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ ۖ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
يَتَمَتَّعُوْنَ وَيَأْكُلُوْنَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ
مَثْوًى لَّهُمْ ﴿١٣﴾

14. Och hur mången bygd mäktigare än din stad, vilken har kört ut dig, har Vi icke förstört och de hade ingen hjälpare.

وَكَأَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ
الَّتِيْٓ أَخْرَجَتْكَ ۚ أَهْلَكْنٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٤﴾

15. Är då den som (tar) sin ståndpunkt på ett klart bevis från sin Herre lik dem som följer sina låga begär och för vilka det onda i deras gärningar har (låtits) se tilldragande ut.

أَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ كَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ
عَمَلِهٖ وَاتَّبَعُوْٓا أَهْوَآءَهُمْ ﴿١٥﴾

16. En beskrivning av (Paradisets) Trädgårdar som utlovats till de rättfärdiga: Däri finns floder av vatten vilket icke blir dåligt; och floder av mjölk vars smak icke förändras; och floder av vin, en njutning för dem som dricker av det; och floder av klar honung. Och i den kommer de att ha alla (slags) frukter, och förlåtelse från sin Herre. Kan (de som åtnjuter sådan välsignelse) bli lika dem som förblir i Elden och som ges kokande vatten att dricka så att det söndersliter deras inälvor?

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ۖ فِيْهَآ أَنْهٰرٌ
مِّنْ مَّآءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ ۚ وَأَنْهٰرٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ
طَعْمُهٗ ۚ وَأَنْهٰرٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ۚ وَأَنْهٰرٌ
مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۖ وَلَهُمْ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ
وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوْا مَآءً حَمِيْمًا فَقَطَّعَ أَمْعَآءَهُمْ ﴿١٦﴾

17. Och bland dem finns några som (ser ut) att lyssna till dig till dess att de, när de går bort från din närvaro, säger till dem som har givits

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۚ حَتّٰٓى إِذَا خَرَجُوْا مِنْ
عِنْدِكَ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ أُوْتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا

kunskap: Vad har han talat om just nu? Det är dessa över vilkas hjärtan Allah har satt ett sigill, och som följer sina egna låga begär.

أُولَٰٓئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوٓا
أَهْوَآءَهُمْ ﴿١٦﴾

18. Men (beträffande dem) som följer vägledningen utökar Han deras vägledning och skänker dem rättfärdighet (passande för deras tillstånd.)

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَّ اٰتٰهُمْ
تَقْوٰىهُمْ ﴿١٨﴾

19. (De icke troende) väntar icke på annat än Timmen, att den plötsligt skall komma över dem. Tecknen på den har redan kommit. Men till vilken (nytta) kommer deras varning att vara när den (verkligen) har slagit för dem.

فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً
فَقَدْ جَآءَ اَشْرَاطُهَا ۚ فَاَنّٰى لَهُمْ اِذَا جَآءَتْهُمْ
ذِكْرٰىهُمْ ﴿١٩﴾

20. Vet därför att det icke finns någon gud utom Allah och be om beskydd för dina (mänskliga) felaktigheter, och för troende män och troende kvinnor. Och Allah känner platsen där ni reser omkring och platsen där ni stannar.

فَاعْلَمْ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَ
لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَ
ع مَثْوٰىكُمْ ﴿٢٠﴾

21. Och de som tror säger: Varför uppenbaras icke en Surah? Men när en avgörande Surah uppenbaras och strid är nämnd i den, ser du att de, i vilkas hjärtan det finns en sjukdom, tittar mot dig så som den tittar som håller på att svimma på grund av (den annalkande) döden. Så ve dem!

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُوْرَةٌ ۚ فَاِذَآ
اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَّ ذُكِرَ فِيْهَا الْقِتَالُ ۙ رَاَيْتَ
الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يَّنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ نَظَرَ
الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۗ فَاَوْلٰى لَهُمْ ﴿٢١﴾

22. (Deras inställning skulle ha varit att) lyda och att kalla (folket) till det goda. Och när saken avgjordes var det bra för dem om de var trofasta mot Allah.

طَاعَةٌ وَّقَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ ۟ فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ ۟ فَلَوْ
صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢٢﴾

23. Skulle ni då icke, om ni har befogenhet, skapa oreda i landet och slita av era släktskapsband?

فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ
وَتُقَطِّعُوْٓا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٣﴾

24. Det är dessa vilka Allah har förbannat, så att Han har gjort dem döva och har gjort deras ögon blinda.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى
اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٤﴾

25. Vill de då icke tänka över Qur'anen eller är det så att deras hjärtan är låsta inifrån?

اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوْبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٥﴾

26. De som vänder sina rygger till efter det att vägledningen har blivit uppenbar för dem,

اِنَّ الَّذِيْنَ ارْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا

dem har Satan förvisso förlett och håller ut ett falskt hopp för dem.

تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى
لَهُمْ ﴿٢٦﴾

27. Det är för att de sade till dem som hatar det som Allah har uppenbarat: Vi skall lyda dig i några frågor, och Allah vet deras hemligheter.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

28. Men hur (skall det gå för dem) när änglarna kommer att låta dem dö, slående deras ansikten och deras ryggar?

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٨﴾

29. Det är för att de följde det som misshagade Allah och ogillade (sökandet efter) Hans välbehag. Så Han omintetgjorde deras verk.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا
رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٩﴾

30. Förmodar de, i vilkas hjärtan det finns en sjukdom, att Allah icke kommer att bringa deras ondska i dagen?

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ
اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٣٠﴾

31. Och om Vi behagade, kunde Vi visa dem för dig så att du skulle känna igen dem på deras märken. Och du skall helt förvisst känna igen dem på tonen i (deras) tal. Och Allah känner era handlingar.

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ ۚ وَ
لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣١﴾

32. Och Vi skall förvisso pröva er tills Vi har gjort dem uppenbara bland er, vilka strävar (för Allahs sak) och dem som är ståndaktiga. Och Vi kommer att låta besanna deras anseende.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَ
الصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣٢﴾

33. De som icke tror och håller människor borta från Allahs väg och sätter sig emot Sändebudet efter det att vägledningen har blivit uppenbar för dem skall icke alls skada Allah; och Han kommer att göra deras ansträngningar fruktlösa.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
شَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ
لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٣﴾

34. O ni som tror! Lyd Allah och lyd Sändebudet och omintetgör icke era gärningar.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٤﴾

35. Allah kommer helt säkert icke att förlåta dem som icke tror och som håller (människor) borta från Allahs väg, och sedan avlider medan de är icke troende.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٥﴾

36. Så var icke slappa och anhåll icke om fred, ty ni kommer (visserligen) att ha övertaget. Och Allah är med er, och Han kommer icke att beröva er era gärningars belöning.

فَلَا تَهِنُوْا وَ تَدْعُوْٓا اِلَى السَّلْمِ ۖ وَ اَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ ۖ
وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ﴿۳۶﴾

37. Livet i (denna) världen är bara en lek och ett tidsfördriv och om ni tror och är rättfärdiga kommer Han att ge er era belöningar, och kommer icke att be er om er förmögenhet.

اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّ لَهْوٌ ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا
وَ تَتَّقُوْا يُؤْتِكُمْ اُجُوْرَكُمْ وَ لَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ﴿۳۷﴾

38. Om Han skulle be er om den och ansätta er, skulle ni vara snåla och Han skulle bringa er illvilja i dagen.

اِنْ يَّسْـَٔلْكُمُوْهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوْا وَ يُخْرِجْ
اَضْغَانَكُمْ ﴿۳۸﴾

39. Se! Ni är de som har kallats till att ge ut på Allahs väg; men av er finns det några som är småsnåla. Och den som är snål, är bara snål mot sin egen själ. Och Allah är Själv-Tillräcklig och det är ni som är behövande. Och om ni vänder ryggen till kommer Han att sätta ett annat folk i ert ställe; då kommer de icke att vara lika er.

هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ
فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخَلُ ۚ وَ مَنْ يَّبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ
نَّفْسِهٖ ۚ وَ اللّٰهُ الْغَنِيُّ وَ اَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ ۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا
ع يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۙ ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْٓا اَمْثَالَكُمْ ﴿۳۹﴾

Kapitel 48 AL-FATH Del 26

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Vi har sannerligen givit dig en tydlig Seger,

3. att Allah skall beskydda dig mot följderna av dina förgångna och framtida, (mänskliga) felaktigheter, och att Han skall fullkomna Sin ynnest över dig, och skall leda dig på rätt väg;

4. och att Allah skall hjälpa dig med en mäktig hjälp.

5. Det är Han som sände ner lugn i de troendes hjärtan så att de kunde lägga tro till sin tro — och himlarnas och jordens härskaror tillhör Allah, och Allah är All-Vetande, Vis —

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِيْنًا ﴿۲﴾
لِّيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْۢبِكَ وَمَا تَاَخَّرَ
وَ يُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿۳﴾
وَّ يَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيْزًا ﴿۴﴾
هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ فِيْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ
لِيَزْدَادُوْٓا اِيْمَانًا مَّعَ اِيْمَانِهِمْ ۗ وَ لِلّٰهِ جُنُوْدُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَ كَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۵﴾

6. så att Han kan låta de troende männen och de troende kvinnorna träda in i (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, i vilka de skall förbli, och så (att) Han kan taga bort deras synder från dem — och det är den överlägsna segern i Allahs ögon;

لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ
سَيِّاٰتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٦﴾

7. och (att) Han kan straffa de hycklande männen och de hycklande kvinnorna och de avgudadyrkande männen och de avgudadyrkande kvinnorna som hyser onda tankar om Allah. Över dem (skall) en ond hemsökelse (falla) och Allahs vrede är över dem. Och Han har förbannat dem och berett Helvetet för dem. Och det är sannerligen en ond bestämmelseort.

وَّيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَ
الْمُشْرِكٰتِ الظَّآنِّيْنَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۗ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ
السَّوْءِ ۚ وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَاَعَدَّ لَهُمْ
جَهَنَّمَ ۗ وَسَآءَتْ مَصِيْرًا ﴿٧﴾

8. Och till Allah hör himlarnas och jordens härskaror och Allah är Mäktig, Vis.

وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا
حَكِيْمًا ﴿٨﴾

9. Vi har sänt dig som ett vittne och en glädjebudbärare och en Varnare,

اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴿٩﴾

10. på det att ni skall tro på Allah och Hans Sändebud, och kan hjälpa honom och hedra honom och (att) ni kan lovprisa (Allah) morgon och afton.

لِّتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتُعَزِّرُوْهُ وَتُوَقِّرُوْهُ ۗ وَ
تُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿١٠﴾

11. Sannerligen de som svär en trohetsed till dig, svär förvisso en trohetsed till Allah. Allahs hand är över deras händer. Så den som bryter (sin ed,) bryter (den) till sin egen förlust; och den som uppfyller förbundet som han har slutit med Allah, kommer att få en stor belöning.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُبَايِعُوْنَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُوْنَ اللّٰهَ ۗ يَدُ اللّٰهِ
فَوْقَ اَيْدِيْهِمْ ۚ فَمَنْ نَّكَثَ فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى
نَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عٰهَدَ عَلَيْهُ اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيْهِ
اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١١﴾ ع

12. De av ökenaraberna (som hittade på utvägar för att) lämnas kvar, kommer att säga till dig: Våra ägodelar och våra familjer gjorde oss upptagna, så bed om förlåtelse för oss. De säger det med sina tungor, vilket icke finns i deras hjärtan. Säg: Vem kan alls hjälpa er mot Allah, om Han skulle avse någon skada för er, eller om Han skulle avse någon förmån för er? Nej, Allah är Väl-Medveten om vad ni gör.

سَيَقُوْلُ لَكَ الْمُخَلَّفُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَآ
اَمْوَالُنَا وَاَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُوْلُوْنَ بِاَلْسِنَتِهِمْ
مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۗ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ
شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۗ بَلْ
كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٢﴾

13. Nej, ni trodde att Sändebudet och de troende aldrig skulle återvända till sina fa-

بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّنْقَلِبَ الرَّسُوْلُ وَالْمُؤْمِنُوْنَ

miljer, och det tycktes angenämt för era hjärtan, och ni tänkte en ond tanke, och ni var ett ödelagt folk.

إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَ
ظَنَنتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٣﴾

14. Och (beträffande dem) som icke tror på Allah och Hans Sändebud — Vi har förvisso berett en brännande eld för de icke troende.

وَمَن لَّمْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٤﴾

15. Och himlarnas och jordens Konungarike tillhör Allah. Han förlåter vem Han behagar, och straffar vem Han behagar. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, alltid Barmhärtig.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥﴾

16. De (som hittade på utvägar) för att bli kvarlämnade kommer att säga när ni går fram till krigsbytena för att taga dem: Låt oss följa med er. De försöker ändra Allahs påbud. Säg: Ni skall icke följa med oss. Så har Allah sagt i förväg. Då kommer de att säga: Nej, men ni missunnar oss. Så är det icke; i själva verket förstår de icke utom något litet.

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ
لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَن
يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ
اللَّهُ مِن قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ
كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

17. Säg till ökenaraberna (som hittar på utvägar) för att bli kvarlämnade: Ni skall bli kallade (att strida) mot ett folk med stor dristighet; ni skall strida mot dem till dess att de underkastar sig. Sedan kommer Allah att, om ni lyder, ge er en god belöning, men om ni vänder ryggen till, liksom ni tidigare vände era ryggar till, kommer Han att straffa er med ett smärtsamt straff.

قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ
قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ
فَإِن تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِن
تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُم مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١٧﴾

18. Det vilar inget klander på den blinde, icke heller vilar det klander över den lame, icke heller vilar det klander över den sjuke, (om de icke går fram till strid.) Och den som lyder Allah och Hans Sändebud, kommer att få träda in i (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder; men den som vänder ryggen till, kommer Han att straffa med ett svårt straff.

لَّيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

19. Allah var sannerligen väl nöjd med de troende när de svor trohetseden till dig under Trädet, och Han visste vad som fanns i deras hjärtan, och Han sände ner lugn över dem, och

لَّقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ
الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ

Han belönade dem med en nära förestående seger;

عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٩﴾

20. och stora krigsbyten som de kommer att ta. Allah är Mäktig, Vis.

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿٢٠﴾

21. Allah har lovat er stora krigsbyten som ni kommer att ta, och Han har givit er detta i förväg och har hållit människors händer tillbaka från er, på det att det måtte vara ett Tecken för de troende, och att Han måtte vägleda er på rätt väg;

وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ
لَكُمْ هَٰذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ
آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢١﴾

22. och (Han har lovat er) en annan (seger) vilken ni (ännu) icke har förmått uppnå, (men) Allah har förvisso omfattat den. Och Allah har makt över alla ting.

وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا ۚ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٢﴾

23. Och om de som icke tror skulle strida med er skulle de helt säkert vända ryggarna till; sedan skulle de varken finna beskyddare eller hjälpare.

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا
يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٣﴾

24. (Sådan) har Allahs sedvänja alltid varit; och du skall icke finna någon förändring i Allahs sedvänja.

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٤﴾

25. Och det är Han som höll deras händer tillbaka från er och era händer från dem i Makkahs Dal efter det att Han hade givit er segern över dem. Och Allah ser allt det ni gör.

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۚ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٥﴾

26. Det är de som icke trodde och som utestängde dig från den Heliga Moskén och även hindrade de givna offren från att nå sin offerplats. Och hade det icke varit för (några) troende män och troende kvinnor (som då var i Makkah och) som ni utan att veta det kunde ha trampat ner och sålunda för deras skull kunde ha ådragit er en omedveten skuld, (skulle Han ha tillåtit er att strida, men Han höll er tillbaka på det att) Han måtte lämna vem Han vill tillträde till Sin barmhärtighet. Om de hade varit klart avskilda (från de icke troende) Skulle Vi förvisso ha straffat dem av dem som icke trodde med ett svårt straff.

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ ۚ وَلَوْلَا رِجَالٌ
مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ
تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ
لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٦﴾

27. När de som icke trodde hyste en högmodig förtrytelse i sina hjärtan — Okunnig-

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ

hetens (Dagars) förtrytelse, sände Allah ner Sitt lugn över Sina Sändebud och över de troende och fick dem att hålla sig fast till rättfärdighetens ande, och de var mer berättigade till den och mer värdiga den. Och Allah känner allting väl.

الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَ
عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَ اَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُوْٓا
ع اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٢٧﴾

28. Allah uppfyllde sannerligen Framtidssynen för Sitt Sändebud: Ni skall förvisso träda in i den Heliga Moskén, om Allah vill, i trygghet, några av er med rakade huvuden och (andra) med (sitt) hår kortklippt, ni kommer icke att känna någon fruktan. Men Han visste vad ni icke visste. Han har i själva verket, förutom det, föreskrivet en seger som är nära för handen åt er.

لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوْلَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۚ لَتَدْخُلُنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۙ مُحَلِّقِيْنَ
رُءُوْسَكُمْ وَ مُقَصِّرِيْنَ ۙ لَا تَخَافُوْنَ ۭ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿٢٨﴾

29. Det är Han Som har sänt Sitt Sändebud med en vägledning och den sanna religionen, så att Han kan låta den råda över alla andra religioner. Och Allah är Tillräcklig som Vittne.

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿٢٩﴾

30. Muhammad är Allahs Sändebud. Och de som är med honom är oemottagliga mot de icke troende men varmhjärtade mot varandra. Du ser dem bugande sig och ödmjukt kastande sig till jorden (i Bön,) sökande Allahs nåd och välbehag. Deras kännetecken (av hög kvalitet) finns på deras ansikten och är spår efter bugningarna ned (i bönen). Detta är deras beskrivning i Toran. Och deras beskrivning i Evangeliet är lik ett sädeskorn som sänder fram sin grodd och sedan gör den stark; sedan blir den hög och står fast på sin stam, fröjdande såningsmännen — så att Han kan låta de icke troende koka av vrede (vid åsynen) av dem. Allah har lovat förlåtelse och en stor belöning åt dem som tror och gör goda gärningar.

مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ۭ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗٓ اَشِدَّاۗءُ عَلَى الْكُفَّارِ
رُحَمَاۗءُ بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ فَضْلًا
مِّنَ اللّٰهِ وَ رِضْوَانًا ۡ سِيْمَاهُمْ فِيْ وُجُوْهِهِمْ مِّنْ
اَثَرِ السُّجُوْدِ ۭ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ ڔ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْاِنْجِيْلِ ۾ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْــَٔهٗ فَاٰزَرَهٗ فَاسْتَغْلَظَ
فَاسْتَوٰى عَلٰي سُوْقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ ۭ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
ع مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٣٠﴾

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. O ni som tror! Var icke framfusiga i Allahs och Hans Sändebuds närvaro, utan frukta Allah. Allah är sannerligen All-Hörande, All-Vetande.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ
وَرَسُوْلِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ②

3. O ni som tror! Höj icke rösten över Profetens röst, tala icke heller högljutt till honom som ni talar högljutt till varandra, så att era (goda) gärningar icke blir till intet medan ni icke uppfattar det.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْٓا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ
لَا تَشْعُرُوْنَ ③

4. De som sänker sina röster i närvaron av Allahs Sändebud — det är sannerligen de vilkas hjärtan Allah har renat för rättfärdighet. För dem finns förlåtelse och en stor belöning.

اِنَّ الَّذِيْنَ يَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ
اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى
لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ④

5. De som (börjar) kallar på dig redan på avstånd utanför din privata bostad — de flesta av dem har inget vett.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَاۗءِ الْحُجُرٰتِ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ⑤

6. Och om de hade väntat tålmodigt till dess att du kom ut till dem, hade det varit bättre för dem. Men Allah är synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوْا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ
خَيْرًا لَّهُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑥

7. O ni som tror! Om en orättfärdig person framför någon nyhet till er, undersök det noga, så att ni icke skadar ett folk i okunnighet, och sedan ångrar vad ni gjorde.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ جَاۗءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ
فَتَبَيَّنُوْٓا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًۢا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا
عَلٰي مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ⑦

8. Och vet att Allahs Sändebud är ibland er; om han skulle följa era önskningar i många frågor, skulle ni sannerligen råka illa ut; men Allah har gjort tron kär för er och har låtit den

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِيْ
كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ

tyckas vacker för era hjärtan, och Han har gjort otro, ondska och olydnad förhatliga för er. Sådana är sannerligen de som följer den rätta vägen,

9. genom Allahs nåd och Hans ynnest. Och Allah är All-Vetande, Vis.

10. Och om två troende strider med varandra; mäkla fred mellan dem; om en av dem (efter det) överträder mot den andra, bekämpa då den grupp som begått överträdelsen till dess att den återvänder till Allahs befallning. Sedan om den återvänder, mäkla fred mellan dem med rättvisa och handla rättfärdigt. Allah älskar sannerligen de rättrådiga.

11. (Alla) troende är förvisso bröder. Så skapa fred mellan era bröder och frukta Allah så att barmhärtighet måtte visas er.

12. O ni som tror! Låt icke ett folk förlöjliga ett (annat) folk, måhända är de kanske bättre än de, låt icke heller (en grupp) av kvinnor (håna) andra kvinnor, måhända är de kanske bättre än de. Och baktala icke ert folk och kalla icke heller varandra vid öknamn. Det är (en) ond sak att bli kallad vid ett fult namn efter det att man har trott; och de som icke ångrar sig, sådana är syndarna.

13. O ni som tror! Undvik att visa mycken misstänksamhet; ty delvis misstänksamhet är en synd. Och spionera icke på varandra. Skulle någon av er tycka om att äta sin döde broders kött? Ni skulle säkerligen avsky det. Och frukta Allah, Allah är förvisso Ofta Återvändande (med Medlidande och) är Barmhärtig.

14. O mänsklighet, Vi har skapat er från en man och en kvinna; och Vi har gjort er till släktled och stammar så att ni kan känna

الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ
وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٨﴾
فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩﴾
وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا
بَيْنَهُمَا ۖ فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا
الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ۚ فَإِن فَاءَتْ
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٠﴾
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١١﴾ ع
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ
أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ
أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۖ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا
تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ ۖ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ
الْإِيمَانِ ۚ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٢﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ
بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ۖ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب
بَّعْضُكُم بَعْضًا ۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ
أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾
يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ
وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ

varandra. Den mest hedervärde bland er i Allahs ögon är sannerligen den som är mest rättfärdig bland er. Allah är förvisso All-Vetande, Allt-Underkunnig.

15. Öknens araber säger: Vi tror. Säg: Ni har icke (verkligen) trott (ännu), utan säg hellre: Vi har underkastat oss, ty den (sanna) tron har ännu icke trängt in i era hjärtan. Men om ni lyder Allah och Hans Sändebud kommer Han icke att dra ifrån något från era gärningar. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

16. Det är bara de troende som (uppriktigt) tror på Allah och Hans Sändebud och sedan icke tvivlar utan kämpar med sina ägodelar och sina personer för Allahs sak. Det är de som är sannfärdiga.

17. Säg: Vill ni undervisa Allah i er tro fastän Allah känner allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden, och Allah till fullo vet alla ting?

18. De vågar sig på att anse det som en ynnest mot dig att de har antagit Islam. Säg: Döm icke ert antagande av Islam som en ynnest mot mig. I stället har Allah skänkt er en ynnest i det att Han har väglett er till den sanna Tron, om ni är sannfärdiga.

19. Allah känner sannerligen till himlarnas och jordens hemligheter. Och Allah ser allt vad ni gör.

أَكْرَمَكُمْ عِندَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٤﴾

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا ۖ قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَٰكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ۖ وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُم مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٦﴾

قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا ۖ قُل لَّا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُم ۖ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Qaf (Den Allsmäktige). Vi citerar den härliga Qur'anen (som ett bevis för att den stora Uppståndelsen säkert skall äga rum.)

3. De undrar över att det har kommit en Varnare till dem från deras egna led. Och de icke troende säger: Detta är en underlig sak.

4. Vad! När vi är döda och har blivit till stoft, (skall vi uppresas igen?) Det är ett återvändande som är långt (ifrån möjligt.)

5. Vi vet hur mycket jorden minskar av dem (och hur mycket den lägger till dem) och hos Oss finns en Bok som bevarar (allt.)

6. Nej, de förkastade sanningen när den kom till dem, och så befinner de sig i ett tillstånd av förvirring.

7. Ser de icke på skyn ovanför sig, hur Vi har gjort den och prytt den, och smyckat den, och det finns inga sprickor i den?

8. Och jorden — Vi har utbrett den, och placerat stadiga berg på den; och Vi har låtit varje (slag av) vackra arter gro därpå,

9. som (medel till) upplysning och som en påminnelse till varje tjänare som vänder sig (till Oss.)

10. Och från molnen sänder Vi ner vatten som är fullt av välsignelse, och med det framställer Vi trädgårdar och skördar,

11. och höga palmträd med skidor staplade den ena på den andra,

12. som ett underhåll för (Våra) tjänare; och med det upplivar Vi ett dött land. Så skall även uppståndelsen vara.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
قٓ ۚ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ ﴿٢﴾
بَلْ عَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ
هٰذَا شَيْءٌ عَجِيْبٌ ﴿٣﴾
ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌ ۢ بَعِيْدٌ ﴿٤﴾
قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ وَعِنْدَنَا
كِتٰبٌ حَفِيْظٌ ﴿٥﴾
بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِيْٓ اَمْرٍ
مَّرِيْجٍ ﴿٦﴾
اَفَلَمْ يَنْظُرُوْٓا اِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنٰهَا
وَزَيَّنّٰهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ﴿٧﴾
وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا
فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ ۢ بَهِيْجٍ ﴿٨﴾
تَبْصِرَةً وَّذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ﴿٩﴾
وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ
وَّحَبَّ الْحَصِيْدِ ﴿١٠﴾
وَالنَّخْلَ بٰسِقٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌ ﴿١١﴾
رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ ۙ وَاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ۗ كَذٰلِكَ
الْخُرُوْجُ ﴿١٢﴾

13. Noaks folk förkastade (sanningen) före dem och (så gjorde) Källans folk och Thamuds (stam,)

14. och 'Ads (stam,) och Farao och Lots bröder,

15. och Skogens Inbyggare och Folket i Tubba. De alla förkastade Sändebuden med det resultatet att Mitt förebådade straff drabbade (dem.)

16. Blev Vi då trötta av den första skapelsen? Nej, men de är förvirrade beträffande den nya skapelsen.

17. Och Vi har helt säkert skapat människan och Vi vet vad hennes sinne viskar (till henne) och Vi är henne närmare än (till och med hennes) halspulsåder.

18. När de två Upptecknande (änglarna) upptecknar (allting,) sittande på (hennes) högra och (hennes) vänstra sida;

19. yttrar hon icke ett ord utan att det bredvid henne finns en änglavakt redo (att uppteckna det,)

20. Och dödens dvala kommer förvisso. Det här är det du strävade efter att springa ifrån.

21. Och trumpeten skall blåsas. Det kommer att vara Löftets Dag.

22. Och varje själ skall komma fram (och) tillsammans med den kommer det att finnas (en ängel) som skall driva på den och (en ängel) som skall vittna.

23. (Då skall Vi säga:) Du var obekymrad om detta; nu har Vi lyft bort din slöja från dig och skarp är din syn denna dag.

24. Och hennes följeslagare kommer att säga: Detta är vad jag har färdigt (av hennes protokoll.)

25. (Vi skall säga till hennes två följeslagare:) Kasta ni två in varje icke troende fiende (till Sanningen,) i Helvetet,

26. förhindrare av gott, överträdare, tvivlare;

27. som sätter upp en annan gud bredvid Allah, så kasta ni två verkligen in henne i den svåra pinan.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَّأَصْحٰبُ الرَّسِّ وَثَمُوْدُ ﴿١٣﴾
وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوْطٍ ﴿١٤﴾
وَّأَصْحٰبُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ
فَحَقَّ وَعِيْدِ ﴿١٥﴾
أَفَعَيِيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِيْ لَبْسٍ مِّنْ
ع ١٥ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿١٦﴾
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ
نَفْسُهٗ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ﴿١٧﴾
إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيٰنِ عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيْدٌ ﴿١٨﴾
مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيْبٌ عَتِيْدٌ ﴿١٩﴾
وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ
مِنْهُ تَحِيْدُ ﴿٢٠﴾
وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيْدِ ﴿٢١﴾
وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَّشَهِيْدٌ ﴿٢٢﴾
لَقَدْ كُنْتَ فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ
غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيْدٌ ﴿٢٣﴾
وَقَالَ قَرِيْنُهٗ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيْدٌ ﴿٢٤﴾
أَلْقِيَا فِيْ جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿٢٥﴾
مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيْبٍ ﴿٢٦﴾
الَّذِيْ جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا اٰخَرَ فَأَلْقِيٰهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيْدِ ﴿٢٧﴾

28. Hennes medhjälpare kommer att säga: O vår Herre, det var icke jag som fick henne till att göra uppror; utan (hon) själv hade gått alltför långt i villfarelse.

29. (Allah) kommer att säga: Gräla icke i Min närvaro; Jag gav er varningen i förväg,

30. påståendet får icke ändras i Min närvaro, och Jag är icke det minsta orättvis mot (Mina) tjänare.

31. På (den) dagen kommer Vi att säga till Helvetet: Har du fullt? Och det kommer att svara: Finns det några fler?

32. Och Himlen kommer att föras nära till de rättfärdiga, icke längre avlägsen.

33. (Och det kommer att sägas:) Det här är det som utlovades till er — till var och en som ständigt vände sig (till Gud) och gav akt på (sina handlingar,)

34. som fruktade den Nåderike (Guden) i ensamhet och kom (till Honom) med ett botfärdigt hjärta.

35. Träd ni in däri i frid. Detta är Evighetens Dag.

36. Däri kommer de att få allt de önskar och hos Oss finns det (en hel del) mer.

37. Och hur många generationer som var mäktigare än dem i mannamod har Vi icke förintat före dem! Men (när straffet kom färdades) de omkring i landet (och smidde planer för att undgå det.) Men fanns det någon tillflyktsort (för dem?)

38. I det finns det sannerligen en påminnelse för den som har (ett förstående) hjärta, eller som upplåter sitt öra och är uppmärksam.

39. Och Vi skapade sannerligen himlarna och jorden och allt som är mellan dem i sex perioder och Vi kände ingen utmattning.

40. Så bär med tålamod det de säger och fira din Herres lovprisning före solens uppgång och före dess nedgång;

41. Och lovprisa du Honom verkligen också under (delar av) natten, och efter (föreskrivna) bugningar.

42. Hör! På den dagen när en utropare kommer att upphäva ett rop från en närbelägen plats,

قَالَ قَرِيْنُهُ رَبَّنَا مَآ اَطْغَيْتُهُ وَلٰكِنْ كَانَ فِيْ
ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ﴿٢٨﴾
قَالَ لَا تَخْتَصِمُوْا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ
بِالْوَعِيْدِ ﴿٢٩﴾
مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَآ اَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿٣٠﴾
يَوْمَ نَقُوْلُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَاْتِ وَتَقُوْلُ هَلْ
مِنْ مَّزِيْدٍ ﴿٣١﴾
وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ غَيْرَ بَعِيْدٍ ﴿٣٢﴾
هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيْظٍ ﴿٣٣﴾
مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَآءَ بِقَلْبٍ مُّنِيْبِ ﴿٣٤﴾
اِۨدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُوْدِ ﴿٣٥﴾
لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ فِيْهَا وَلَدَيْنَا مَزِيْدٌ ﴿٣٦﴾
وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ
بَطْشًا فَنَقَّبُوْا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿٣٧﴾
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهٗ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى
السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيْدٌ ﴿٣٨﴾
وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ
سِتَّةِ اَيَّامٍ وَّمَا مَسَّنَا مِنْ لُّغُوْبٍ ﴿٣٩﴾
فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوْبِ ﴿٤٠﴾
وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُوْدِ ﴿٤١﴾
وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ﴿٤٢﴾

43. den dagen när de kommer att höra den oundvikliga basunstöten; det kommer att vara dagen för uppstigandet (ur gravarna.)

44. Det är sannerligen Vi Som ger liv och orsakar död, och till Oss är det (slutliga) återvändandet.

45. På den dagen när jorden kommer att klyvas itu (och de till följd av sina ogärningar) skyndsamt (skall komma fram) — det kommer att bli ett uppresande av (de döda,) vilket är lätt för Oss.

46. Vi vet bäst vad de säger; och du får icke förebrå dem (på något sätt.) Så förmana med hjälp av Qur'anen den som fruktar Min varning.

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٣﴾
إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٤﴾
يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا
يَسِيرٌ ﴿٤٥﴾
نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ
فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٦﴾

Kapitel 51 AL-DHARIYAT Del 26

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Vid dem som sprider (med en stor) spridning,

3. sedan bär bördan,

4. sedan skyndar lätt framåt,

5. (och) sedan utför sina plikter enligt (vår) befallning,

6. det vilket ni har lovats är förvisso sant,

7. och Dom kommer förvisso att falla.

8. Och vid himlen (full) av spår,

9. Ni motsäger i sanning varandra i det ni säger.

10. (Endast) den är bortvänd (från sanningen) som är (påbjuden att vara) bortvänd.

11. Förbannade vare lögnarna,

12. som i djupaste (okunnighet) är obekymrade (om sanningen.)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
وَالذّٰرِيٰتِ ذَرْوًا ﴿٢﴾
فَالْحٰمِلٰتِ وِقْرًا ﴿٣﴾
فَالْجٰرِيٰتِ يُسْرًا ﴿٤﴾
فَالْمُقَسِّمٰتِ أَمْرًا ﴿٥﴾
إِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَصَادِقٌ ﴿٦﴾
وَإِنَّ الدِّيْنَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾
وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٨﴾
إِنَّكُمْ لَفِيْ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٩﴾
يُّؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ﴿١٠﴾
قُتِلَ الْخَرّٰصُوْنَ ﴿١١﴾
الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ غَمْرَةٍ سَاهُوْنَ ﴿١٢﴾

13. De frågar: När kommer Domens Dag?

14. (Säg:) Det kommer (att bli) på den dagen när de kommer att plågas med Eldens plåga.

15. (Och det kommer att sägas till dem:) Smaka ni (resultatet) av era illdåd. Detta är vad ni bad skulle skyndas på.

16. De rättfärdiga kommer helt förvisst att vara mitt ibland (Paradisets) Trädgårdar och källor,

17. tagande vad deras Herre vill skänka dem; ty de brukade handla väl dessförinnan,

18. sådana var de och de sov bara litet under natten;

19. och i gryningen bad de om (Gudomlig) förlåtelse;

20. och i deras rikedom fanns en del för dem som bad om hjälp och för dem som var nödlidande.

21. Och på jorden finns Tecken för dem som har trosförvissning,

22. och (även) i er själva. Vill ni då icke se?

23. Och i himlen finns ert uppehälle och (även) det som ni har lovats.

24. Och vid himlens och jordens Herre är det verkligen sanningen, precis som (det är sant) att ni talar.

25. Har berättelsen om Abrahams ärade gäster nått dig?

26. När de kom till honom och sade: Frid! sade han (till svar:) Frid vare med er. (Han trodde) de var främlingar.

27. Och han gick skyndsamt till sitt hushåll och hämtade en gödd kalv,

28. och han placerade den framför dem (och) sade: Vill ni icke äta?

29. Och han uppfattade en fruktan för dem. De sade: Frukta icke. Och de gav honom glädjebudskap om (födelsen av) en son (som skulle bli välsignad) med kunskap.

30. Då kom hans hustru fram oerhört för-

يَسْـَٔلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٣﴾
يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٤﴾
ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٥﴾
إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٦﴾
آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ
ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٧﴾
كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٨﴾
وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٩﴾
وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٠﴾
وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢١﴾
وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾
وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٣﴾
فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
تَنطِقُونَ ﴿٢٤﴾ ع ١٨
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٥﴾
إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ
مُّنكَرُونَ ﴿٢٦﴾
فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٧﴾
فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٨﴾
فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ
بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٩﴾
فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَ

lägen och slog sitt ansikte och sade: (Jag är bara) en ofruktsam gammal kvinna!

31. de sade: Trots detta har din Herre befallt det. Han är förvisso den Vise, den All-Vetande.

32. (Abraham) sade: Vilket är nu ert ärende, o ni som har blivit sända?

33. De sade: Vi har sänts till ett syndigt folk,

34. så att vi kan sända ner stenar av lera över dem,

35. märkta (för straffet) av din Herre för dem som är skyldiga till överträdelser.

36. Och (därifrån) hämtade Vi fram sådana av de troende som var där.

37. Och där fann Vi bara ett hus med sådana som var lydiga (mot Oss.)

38. Och däri lämnade Vi ett Tecken för dem som fruktar smärtsamma straff.

39. Och i (berättelsen om) Moses (fanns det också ett Tecken) när Vi sände honom till Farao med en klar befogenhet.

40. Men han vände sig bort (från Moses i stolthet) över sin makt, och sade: En trollkarl, eller en galning.

41. Så Vi grep honom och hans härskaror och kastade dem i havet; och han var att klandra.

42. Och (i berättelsen om) 'Ads (stam fanns det ett Tecken,) när Vi sände den nedbrytande vinden mot dem;

43. den lämnade ingenting av det den kom till, utan gjorde det likt ett förmultnat ben.

44. Och (i berättelsen om Thamud fanns ett Tecken) när det sades till dem: Roa er för ett tag.

45. Men de gjorde uppror mot sin Herres befallning. Så åskviggen hann upp dem medan de spejade;

46. och de förmådde icke resa sig upp, icke heller var de i stånd att försvara sig själva.

47. Och (Vi förintade) Noaks folk före (dem;) de var ett olydigt folk.

قَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٣٠﴾
قَالُوا كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ
الْعَلِيمُ ﴿٣١﴾
قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٢﴾
قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾
لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٤﴾
مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٥﴾
فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾
فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٧﴾
وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٨﴾
وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
مُبِينٍ ﴿٣٩﴾
فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٤٠﴾
فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ
مُلِيمٌ ﴿٤١﴾
وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤٢﴾
مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٣﴾
وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾
فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ
يَنْظُرُونَ ﴿٤٥﴾
فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٦﴾
وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٧﴾

48. Och Vi har byggt himlen med Vår egen makt, och Vi har i sanning en vittomfattande styrka.

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنٰهَا بِاَيْدٍ وَّاِنَّا لَمُوْسِعُوْنَ ﴿٤٨﴾

49. Och jorden har Vi gjort utbredd, och hur utmärkt breder Vi icke ut den!

وَالْاَرْضَ فَرَشْنٰهَا فَنِعْمَ الْمٰهِدُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. Och av allting har Vi skapat par på det att ni måtte tänka efter.

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. Fly ni därför till Allah. Jag är förvisso bara en Varnare till er från Honom.

فَفِرُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ اِنِّيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٥١﴾

52. Och sätt icke upp en annan gud bredvid Allah. Jag är förvisso bara en Varnare till er från Honom.

وَلَا تَجْعَلُوْا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ اِنِّيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ
مُّبِيْنٌ ﴿٥٢﴾

53. Trots att det icke kom något Sändebud till dem som levde före dem, sade de ändå: En trollkarl eller en galning.

كَذٰلِكَ مَآ اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا
قَالُوْا سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿٥٣﴾

54. Har de anbefallt den (inställningen) till varandra? Nej, de är alla ett uppproriskt folk.

اَتَوَاصَوْا بِهٖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. Så vänd bort ifrån dem; och du kommer icke att klandras (för vad de gör.)

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَآ اَنْتَ بِمَلُوْمٍ ﴿٥٥﴾

56. Och fortsätt förmana; ty en förmaning gagnar i sanning dem som tror.

وَّذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٦﴾

57. Och Jag har icke skapat den stora och den helt vanliga människan (djinner och människor) utom för att de skall dyrka Mig.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ ﴿٥٧﴾

58. Jag önskar inget bidrag från dem; icke heller önskar Jag att de skall föda Mig.

مَآ اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَّمَآ اُرِيْدُ اَنْ يُّطْعِمُوْنِ ﴿٥٨﴾

59. Det är förvisso Allah Som är den Store Uppehållaren, Styrkans Herre, den Starke.

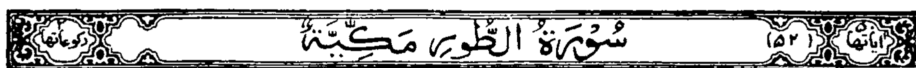
اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ ﴿٥٩﴾

60. De har förtjänat sin del av skulden likt deras kamraters del (i gamla tider;) så låt dem icke utmana Mig till att skynda på straffet.

فَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذَنُوْبًا مِّثْلَ ذَنُوْبِ اَصْحٰبِهِمْ
فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿٦٠﴾

61. Ve då dem som icke tror, på grund av den deras dag vilken de har lovats.

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ يَّوْمِهِمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿٦١﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Vid Berget;

وَالطُّوْرِ ②

3. och (vid) den inskrivna Boken

وَكِتٰبٍ مَّسْطُوْرٍ ③

4. på ovikt pergament;

فِيْ رَقٍّ مَّنْشُوْرٍ ④

5. och (vid) det alltid besökta Huset;

وَّالْبَيْتِ الْمَعْمُوْرِ ⑤

6. och (vid) det Upphöjda Taket;

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوْعِ ⑥

7. och (vid) det svällande Havet;

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ ⑦

8. skall din Herres straff förvisso äga rum.

اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧

9. Det finns ingen som kan hindra det.

مَّا لَهٗ مِنْ دَافِعٍ ⑨

10. På den dagen när himlen kommer att vackla av och an

يَّوْمَ تَمُوْرُ السَّمَآءُ مَوْرًا ⑩

11. och bergen skall röra sig i en fruktansvärd rörelse,

وَّتَسِيْرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑪

12. ve dem som förkastar Sanningen på den dagen

فَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ⑫

13. och som ägnar sig åt fåfängt tal för nöjes skull;

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ خَوْضٍ يَّلْعَبُوْنَ ⑬

14. den dagen då de skall kastas in i Helvetets eld med ett (häftigt) kast.

يَوْمَ يُدَعُّوْنَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ⑭

15. (Och de kommer att förtäljas:) Detta är Elden vilken ni förnekade som en lögn,

هٰذِهِ النَّارُ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ⑮

16. är då detta trolldom eller ser ni (fortfarande) icke?

اَفَسِحْرٌ هٰذَآ اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُوْنَ ⑯

17. Brinn ni däri; och vare sig ni visar tålamod eller icke visar tålamod kommer det icke att spela någon roll för er. Ni vedergälls (bara) för det ni brukade göra.

اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوْٓا اَوْ لَا تَصْبِرُوْا ۚ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ ۭ
اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ⑰

18. De rättfärdiga kommer förvisso att vara i (Paradisets) Trädgårdar och i välsignelse,

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّنَعِيْمٍ ⑱

19. fröjdande sig över det som deras Herre kommer att ha skänkt dem; och deras Herre kommer att rädda dem från Eldens straff,

20. (och Han kommer att säga till dem:) Ät och drick med lycklig njutning på grund av det ni brukade göra.

21. (På den dagen kommer de att) luta sig mot schäslonger ordnade i rader. Och som ledsagare skall Vi ge dem fagra jungfrur, som har stora, (vackra) ögon.

22. Och de som tror och vars barn följer dem i tro — dem kommer Vi att förena med deras barn. Och Vi kommer icke att minska något från deras gärningars (belöning.) Varje människa går i borgen för det hon har förtjänat.

23. Och Vi skall skänka dem (varje slag av) frukt och kött sådant som de kommer att önska sig.

24. Där kommer de att räcka en bägare från den ene till den andre i vilken det icke finns vare sig lättsinne eller synd.

25. Och där kommer deras egna ynglingar att vänta på dem, renhjärtade som om de vore välbevarade pärlor.

26. Och de kommer att vända sig, den ene till den andre och ställa frågor.

27. De kommer att säga: Före detta när (vi var) bland våra familjer, var vi oerhört ängsliga (beträffande vårt öde;)

28. men Allah har varit nådig mot oss och har räddat oss från den glödheta blåstens plåga;

29. vi brukade be till Honom förut. Han är förvisso den Välgörande, den Barmhärtige.

30. Så fortsätt förmana. Genom din Herres nåd är du varken en spåman eller en galning.

31. Säger de: (Han är) en poet; vi väntar på någon hemsökelse som tiden (kommer att föra med sig) över honom?

32. Säg: Vänta ni då, jag är (också) med er bland dem som väntar.

33. Påbjuder deras förnuft dem detta eller är de ett upproriskt folk?

34. Säger de: Han har hittat på det? Nej, men de har ingen tro.

فَٰكِهِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۖ وَزَوَّجْنَٰهُم بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢١﴾

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَٰنٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ أَلَتْنَٰهُم مِّنْ عَمَلِهِم مِّن شَىْءٍ ۚ كُلُّ ٱمْرِئٍۭ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢٢﴾

وَأَمْدَدْنَٰهُم بِفَٰكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٣﴾

يَتَنَٰزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٤﴾

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٥﴾

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٢٦﴾

قَالُوٓا۟ إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِىٓ أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٧﴾

فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَىٰنَا عَذَابَ ٱلسَّمُومِ ﴿٢٨﴾

ع إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْبَرُّ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٩﴾

فَذَكِّرْ فَمَآ أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٣٠﴾

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِۦ رَيْبَ ٱلْمَنُونِ ﴿٣١﴾

قُلْ تَرَبَّصُوا۟ فَإِنِّى مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣٢﴾

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَٰمُهُم بِهَٰذَآ ۚ أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٣﴾

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۥ ۚ بَل لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

35. Låt dem då framställa ett föredrag likt detta, om de talar sanning.

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ٣٥

36. Har de skapats från ett tomrum eller är de själva skaparna?

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ٣٦

37. Skapade de himlarna och jorden? Nej, men de har ingen tro på (Skaparen.)

أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَل لَّا يُوقِنُونَ ٣٧

38. Har de sin Herres skatter hos sig, eller är de dess väktare?

أَمْ عِندَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ ٣٨

39. Har de en stege med hjälp av vilken de kan (klättra in i himlen och) obemärkta lyssna till (de Gudomliga orden?) Låt då deras lyssnare visa ett uppenbart bevis.

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُم
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ٣٩

40. Har Han (bara) döttrar och ni har söner?

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ٤٠

41. Ber du dem om en belöning så att de tyngs ner av en skuldbörda?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ٤١

42. Har de (kunskap) om det osedda, så att de skriver upp den?

أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ٤٢

43. Planerar de en sammansvärjning? Men de icke troende kommer själva att bli offren för sin sammansvärjning.

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ٤٣

44. Har de en gud annan än Allah? Upphöjd är Allah över (allt) det de tillskriver (Honom.)

أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٤٤

45. Och om de ser ett stycke av himlen falla ner, skulle de säga: Bara moln staplade på hög.

وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ
مَّرْكُومٌ ٤٥

46. Så lämna dem till dess att de möter den deras dag, på vilken de kommer att bli liksom slagna av åskan;

فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ٤٦

47. den dag när deras planerande icke skall gagna dem, icke heller skall de bli hjälpta.

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ٤٧

48. Och för dem som handlar orätt finns det i sanning ett straff förutom det. Men de flesta av dem vet icke.

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ٤٨

49. Så vänta tålmodigt på din Herres dom; ty du står förvisso i vår åsyn och fira din Herres lovprisningar när du stiger upp (för bön.)

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ٤٩

50. Och lovprisa du Honom (även) under en del av natten och vid stjärnornas nedgång.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ٥٠

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Vid stjärnan när den faller,

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوٰى ﴿٢﴾

3. er Följeslagare har varken tagit miste eller irrat vilse,

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ﴿٣﴾

4. icke heller talar han av (egen) önskan.

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤﴾

5. Det är ingenting annat än en uppenbarelse, uppenbarad (av Gud.)

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُّوْحٰى ﴿٥﴾

6. Den Mäktiga Styrkans (Herre) har lärt honom,

عَلَّمَهٗ شَدِيْدُ الْقُوٰى ﴿٦﴾

7. den Ende Innehavaren av Styrka (vilken oupphörligen uppenbarar sig.) Så Han stadfäste Sin överhöghet.

ذُوْ مِرَّةٍ فَاسْتَوٰى ﴿٧﴾

8. Och (Han uppenbarade Sitt Ord) när Han var på den översta horisonten.

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلٰى ﴿٨﴾

9. Då reste Profeten sig närmare Allah; sedan sänkte Allah sig ner mot mänskligheten.

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰى ﴿٩﴾

10. Så han blev, (som vore han) en sträng förenad från två bågar, eller ännu närmare.

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنٰى ﴿١٠﴾

11. Sedan uppenbarade (Allah) det som Han uppenbarade för Sin tjänare.

فَأَوْحٰى إِلٰى عَبْدِهٖ مَا أَوْحٰى ﴿١١﴾

12. (Profetens) hjärta ljög icke om (att ha sett) det han såg.

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأٰى ﴿١٢﴾

13. Vill ni då disputera med honom om det han såg?

أَفَتُمٰرُوْنَهٗ عَلٰى مَا يَرٰى ﴿١٣﴾

14. Och han såg Honom helt förvisst en andra gång,

وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً أُخْرٰى ﴿١٤﴾

15. nära det mest avlägsna Lote-trädet,

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿١٥﴾

16. nära vilket den Eviga Boningens Trädgård ligger.

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوٰى ﴿١٦﴾

17. (Det var) när det som täcker, täckte Lote-trädet.

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ﴿١٧﴾

18. Ögat avvek ej, icke heller flackade det.

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿١٨﴾

19. Han såg förvisso det största av sin Herres Tecken.

لَقَدْ رَأٰى مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿١٩﴾

20. Berätta nu för mig om Lat och 'Uzza;

21. och Manat, den tredje, en annan (gudinna.)

22. Vad! De manliga för er och de kvinnliga för Honom?

23. Det är sannerligen en orättvis uppdelning.

24. Dessa är bara namn som ni har nämnt — ni och era fäder — för vilka Allah icke har sänt ned någon befogenhet. De följer ingenting utom gissningar och det (deras) själar åtrår, fastän det (redan) har kommit vägledning till dem från deras Herre.

25. Kan människan få allt hon önskar?

26. nej, till Allah hör slutet och början.

27. Och hur mången en ängel finns det icke i himlarna, men deras medling skall bli till ingen nytta, utom efter det att Allah ger tillstånd till vem helst Han vill och behagar.

28. De som icke tror på det Tillkommande, ger änglarna kvinnliga namn;

29. men de har ingen kännedom om dem. De följer ingenting annat än gissningar; och gissningar hjälper icke mot sanningen.

30. Så vänd bort ifrån honom som vänder ryggen till Vår ihågkommelse, och icke söker något annat än denna världens liv.

31. Det är den allra yttersta gränsen av deras kunskap. Din Herre känner sannerligen bäst den som irrar bort från Hans väg, och Han känner bäst den som följer vägledningen.

32. Och till Allah hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden, så att Han

أَفَرَءَيْتُمُ اللَّٰتَ وَالْعُزَّىٰ ٢٠

وَمَنَوٰةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ٢١

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ٢٢

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ٢٣

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَءَابَاؤُكُم
مَّا أَنزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَٰنٍ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُم مِّن
رَّبِّهِمُ الْهُدَىٰ ٢٤

أَمْ لِلْإِنسَٰنِ مَا تَمَنَّىٰ ٢٥

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ٢٦

وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَٰوَٰتِ لَا تُغْنِي شَفَٰعَتُهُمْ
شَيْـًٔا إِلَّا مِنۢ بَعْدِ أَن يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَ
يَرْضَىٰ ٢٧

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَٰٓئِكَةَ
تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ ٢٨

وَمَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ٢٩

فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا
الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا ٣٠

ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ٣١

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ

kan vedergälla dem som handlar illa i enlighet med det de har utformat och belönar dem som gör gott med det som är bäst;

33. dem som skyr de allvarliga synderna och (alla) otillbörligheter utom mindre fel. Din Herre är sannerligen Mästare över en vidsträckt förlåtelse. Han känner er väl (från den tiden) då Han skapade er från jorden och då ni var embryos i era mödrars sköten. Så tillskriv icke er själva renhet. Han känner bäst den som är (sant) rättfärdig.

34. Ser du den som vänder sig bort (från vägledningen,)

35. och ger helt litet, och gör det motvilligt?

36. Har han kunskap om det osedda så att han kan se sitt eget slut?

37. Har han icke blivit upplyst om vad som står i Moses Skrifter,

38. och I Abrahams, som uppfyllde (de Gudomliga befallningarna?)

39. Att ingen bärare av en börda skall bära en annans börda,

40. och att människan icke kommer att få något utom det hon strävar efter;

41. och att (resultatet) av hennes strävanden snart skall bli erkänt;

42. då kommer hon att bli belönad för det med den högsta belöningen,

43. och att allting slutar hos din Herre;

44. och att det är Han Som låter människor skratta och låter (dem) gråta;

45. och att det är Han Som orsakar död och ger liv,

46. och att Han skapar paren, man och kvinna,

47. från en spermiedroppe när den släpps ut;

48. och att det vilar på Honom att frambringa den andra skapelsen;

الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
بِالْحُسْنَى ﴿٣٢﴾
الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا
اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ
إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي
بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنِ اتَّقَى ﴿٣٣﴾
أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٣٤﴾
وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ﴿٣٥﴾
أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ﴿٣٦﴾
أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ﴿٣٧﴾
وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٣٨﴾
أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ﴿٣٩﴾
وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿٤٠﴾
وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ﴿٤١﴾
ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ﴿٤٢﴾
وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ﴿٤٣﴾
وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ﴿٤٤﴾
وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٥﴾
وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى ﴿٤٦﴾
مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى ﴿٤٧﴾
وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَى ﴿٤٨﴾

49. och att det är Han Som berikar och ger förnöjsamhet;
وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٩﴾

50. och att Han är Sirius Herre;
وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ﴿٥٠﴾

51. och att Han förintade 'Ads första (stam,)
وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

52. och Thamuds (stam,) och Han lämnade ingen,
وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَىٰ ﴿٥٢﴾

53. och (Han förintade) Noaks folk före dem — de var i sanning mycket orättfärdiga och synnerligen upproriska —
وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ﴿٥٣﴾

54. och Han stötte omkull (Lots folks) undergrävda städer,
وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ﴿٥٤﴾

55. så att det täckte dem, som behövde täckas.
فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ﴿٥٥﴾

56. Vilken av din Herres gåvor vill du då disputera om, (o människa?)
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٦﴾

57. Detta (Vårt Sändebud) är en Varnare lik Varnarna i gamla tider.
هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ﴿٥٧﴾

58. (Domens Timme) som skulle komma har dragit nära,
أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ﴿٥٨﴾

59. ingen utom Allah kan avvärja den.
لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٩﴾

60. Undrar ni då över denna kungörelse?
أَفَمِنْ هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٦٠﴾

61. Och skrattar ni och gråter icke,
وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦١﴾

62. medan ni blir uppstudsiga?
وَأَنتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦٢﴾

63. Så kasta er ödmjukt till jorden inför Allah och tillbed (Honom.)
السجدة
فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۩ ﴿٦٣﴾ ع

Kapitel 54 AL-QAMAR Del 27

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Timmen har dragit nära och månen har gått itu.
اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ ﴿٢﴾

3. Och om de ser ett Tecken vänder de sig
وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ

bort från det och säger: En ofta upprepad trolldom.

4. De har förkastat (Sanningen) och följer sin egen fantasi. Men för allting finns det en fastställd tid.

5. Och de har redan upplysts om profetior som innehåller en allvarlig varning,

6. fulländad vishet; men förmaningarna gagnar dem icke.

7. Vänd dig du därför bort från dem (och vänta på) den dagen när Kallaren kommer att inkalla (dem) till en obehaglig sak,

8. medan deras ögon kommer att vara nedslagna och de skall komma fram ur (sina) gravar som om de var omkringspridda gräshoppor,

9. skyndande sig mot Kallaren. De icke troende kommer att säga: Detta är en hård dag.

10. Noaks folk förkastade (Sanningen) före dem; de kallade Vår tjänare för lögnare och sade: (Han är) en galning, hemsökt (av våra avgudar.)

11. Så han bad till sin Herre: Jag är besegrad, så (kom) Du till (min) hjälp!

12. Därpå öppnade Vi himlens portar med vatten i strida strömmar.

13. Och Vi lät källor springa fram ur jorden så de (två) vattnen möttes i ett syfte som var förutbestämt.

14. Och Vi bar honom på det (som var gjort av) plankor och spik.

15. Den flöt under Våra ögon; en belöning för honom som hade blivit förnekad.

16. Och Vi lämnade den som ett Tecken (för de efterföljande släktleden). Men finns det någon som tar sig i akt?

17. Hur (fruktansvärt) var då Mitt straff och (hur sanna) Mina Varningar!

18. Och Vi har sannerligen gjort Qur'anen lätt att komma ihåg. Finns det någon som tar sig i akt?

19. 'Ads (stam) förkastade (Sanningen.) Hur (fruktansvärt) var då Mitt straff och (hur sann) Min varning.

20. Vi sände en rasande vind mot dem på

مُّسْتَمِرٌّ ﴿٣﴾
وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٤﴾
وَلَقَدْ جَاءَهُم مِّنَ الْأَنبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٥﴾
حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٦﴾
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكُرٍ ﴿٧﴾
خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ
جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿٨﴾
مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَٰذَا
يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٩﴾
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا
مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿١٠﴾
فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرْ ﴿١١﴾
فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿١٢﴾
وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ
قَدْ قُدِرَ ﴿١٣﴾
وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٤﴾
تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ﴿١٥﴾
وَلَقَد تَّرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٦﴾
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿١٧﴾
وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٨﴾
كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿١٩﴾
إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ

den oupphörliga olyckans dag,

مستمر ﴿٢٠﴾

21. slitande bort folk som om de var de upprotade palmträdens (ihåliga) stammar.

تنزع الناس كأنهم أعجاز نخل منقعر ﴿٢١﴾

22. Hur (fruktansvärt) var då Mitt straff och (hur sann) Min varning!

فكيف كان عذابي ونذر ﴿٢٢﴾

23. Och Vi har sannerligen gjort Qur'anen lätt att komma ihåg. Finns det någon som tar sig i akt?

ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر ﴿٢٣﴾

24. Thamuds (stam) förkastade (också) Varnarna.

كذبت ثمود بالنذر ﴿٢٤﴾

25. Och de sade: Vad! Skall vi följa en mänsklig varelse, en av oss själva? Då skulle vi sannerligen sväva i en uppenbar villfarelse och (lida av) vanvett.

فقالوا أبشرا منا واحدا نتبعه إنا إذا لفي
ضلال وسعر ﴿٢٥﴾

26. Har Påminnelsen uppenbarats för honom (ensam) av oss alla? Nej, han är en fräck lögnare.

أألقي الذكر عليه من بيننا بل هو كذاب
أشر ﴿٢٦﴾

27. I morgon kommer de att veta vem som är den fräcke lögnaren.

سيعلمون غدا من الكذاب الأشر ﴿٢٧﴾

28. Vi skall sända honkamelen som en prövning för dem. Så ge akt på dem, (o Salih,) och ha tålamod,

إنا مرسلوا الناقة فتنة لهم فارتقبهم
واصطبر ﴿٢٨﴾

29. och säg till dem att vattnet är delat mellan (henne och) dem, varje tilldelad tid att dricka skall iakttagas.

ونبئهم أن الماء قسمة بينهم كل شرب
محتضر ﴿٢٩﴾

30. Men de kallade på sin kamrat och han skar av hassenan på (henne.)

فنادوا صاحبهم فتعاطى فعقر ﴿٣٠﴾

31. Hur (fruktansvärt) var då Mitt straff och (hur sann) Min varning!

فكيف كان عذابي ونذر ﴿٣١﴾

32. Vi sände en enda vindpust emot dem och de blev likt den torra stubben nedskuren av en häck-odlare.

إنا أرسلنا عليهم صيحة واحدة فكانوا
كهشيم المحتظر ﴿٣٢﴾

33. Och Vi har sannerligen gjort Qur'anen lätt att komma ihåg. Men finns det någon som vill ta sig i akt?

ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر ﴿٣٣﴾

34. Lots folk förkastade (också) Varnarna.

كذبت قوم لوط بالنذر ﴿٣٤﴾

35. Vi sände en storm av stenar på dem utom på Lots familj, vilken Vi befriade i den tidiga gryningen,

إنا أرسلنا عليهم حاصبا إلا آل لوط نجيناهم
بسحر ﴿٣٥﴾

36. (som) en ynnest från Oss. Sålunda belönar Vi den som är tacksam.

37. Och han hade sannerligen varnat dem för Vårt stränga straff, men de betvivlade varningarna.

38. Och de sökte (bedrägligt) vända bort honom från hans gäster. Så Vi stack ut deras ögon, och sade: Smaka nu Mitt straff och Min varning.

39. Och ett varaktigt straff kom över dem i den tidiga morgonen.

40. Smaka ni nu Mitt straff och Mina varningar.

41. Och Vi har sannerligen gjort Qur'anen lätt att komma ihåg. Men finns det någon som vill ta sig i akt?

42. Och det kom förvisso Varnare till Faraos folk (också.)

43. De förkastade alla Våra Tecken. Så Vi grep dem likt den Mäktiges den Starkes gripande.

44. Är era icke troende bättre än dessa? Eller har ni en oberördhet i Skrifterna?

45. Säger de: Vi är en segerrik här?

46. Härarna skall snart vara flyende och de skall vända sina ryggar till (i flykt.)

47. Alltid är Timmen deras utlovade tid; och Timmen kommer att bli högst olycksbringande (för dem) och högst bitter.

48. De skyldiga svävar i en uppenbar villfarelse och (lider av) vanvett.

49. På den dagen när de kommer att släpas in i Elden på sina ansikten, (kommer det att sägas till dem:) Smaka ni Helvetets beröring.

50. Vi har i sanning skapat allt i (lagom) mått.

51. Och Vår befallning (utförs genom) bara ett (ord) likt ögats blinkning.

52. Och Vi har sannerligen förintat människor lika er (förut.) Men finns det någon som skulle vilja ta sig i akt?

53. Och allt de har gjort finns (bevarat) i Böckerna.

54. Och varje sak, liten eller stor, är uppskriven.

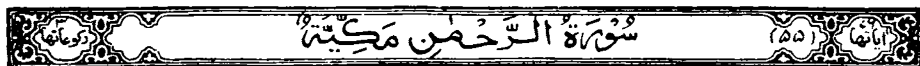
نِّعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا ۚ كَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ شَكَرَ ﴿٣٦﴾
وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٧﴾
وَلَقَدْ رَاوَدُوْهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَآ اَعْيُنَهُمْ
فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿٣٨﴾
وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٩﴾
فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٤١﴾ ع
وَلَقَدْ جَآءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤٢﴾
كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنٰهُمْ اَخْذَ عَزِيْزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٣﴾
اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِي
الزُّبُرِ ﴿٤٤﴾
اَمْ يَقُوْلُوْنَ نَحْنُ جَمِيْعٌ مُّنْتَصِرٌ ﴿٤٥﴾
سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ ﴿٤٦﴾
بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿٤٧﴾
اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿٤٨﴾
يَوْمَ يُسْحَبُوْنَ فِي النَّارِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ ؕ ذُوْقُوْا
مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٩﴾
اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنٰهُ بِقَدَرٍ ﴿٥٠﴾
وَمَآ اَمْرُنَآ اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥١﴾
وَلَقَدْ اَهْلَكْنَآ اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٥٢﴾
وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوْهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٣﴾
وَكُلُّ صَغِيْرٍ وَّكَبِيْرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٤﴾

55. De rättfärdiga kommer i sanning att vara mitt ibland (Paradisets) Trädgårdar och floder,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنّٰتٍ وَّنَهَرٍ ﴿٥٥﴾

56. i en evig och ärad boning i den Allsmäktige Konungens närvaro.

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٦﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Den Nåderike (Guden.)

اَلرَّحْمٰنُ ﴿٢﴾

3. Han lärde ut Qur'anen.

عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٣﴾

4. Han skapade människan,

خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٤﴾

5. (och) upplyste henne.

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٥﴾

6. Solen och månen (löper i sina banor) i enlighet med en bestämd beräkning.

اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٦﴾

7. Och örterna och träden underkastar sig ödmjukt Hans Vilja.

وَّالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدٰنِ ﴿٧﴾

8. Och himlen har Han lyft högt och bestämt måttet,

وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيْزَانَ ﴿٨﴾

9. så att ni icke kan överskrida måttet.

اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيْزَانِ ﴿٩﴾

10. Så väg alla ting med rättvisa och var icke snåla med måttet.

وَاَقِيْمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيْزَانَ ﴿١٠﴾

11. Och Han har satt jorden för (Sina) varelser;

وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ﴿١١﴾

12. på den finns (alla slag av) frukter och palmträd med baljor,

فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ﴿١٢﴾

13. och korn med (dess) skidor och väldoftande plantor,

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٣﴾

14. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två, o helt vanliga och stora människor då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿١٤﴾

15. Han skapade människan av torr klingande lera (vilken är) som bränt lergods.

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٥﴾

16. Och den stora människan skapade Han av Eldens flamma.

وَخَلَقَ الْجَآنَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ﴿١٦﴾

17. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٧﴾

18. Herren över de två östvärldarna och Herren över de två västvärldarna.

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٨﴾

19. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٩﴾

20. Han har låtit de två haven flyta i närheten av varandra. (En dag) kommer de att mötas;

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿٢٠﴾

21. mellan dem finns (för närvarande) en skiljemur; de kan icke inkräkta på varandra.

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ﴿٢١﴾

22. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٢﴾

23. Från båda kom det pärlor och korall.

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٣﴾

24. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٤﴾

25. Och de höga skeppen som är lyfta högt uppe på havet lika berg är Hans.

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٥﴾

26. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٦﴾ ع

27. Allt det som finns på (jorden) kommer att förgås;

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٧﴾

28. och bara din Herres, Ärans och Hederns Mästare, Nåd kommer att finnas för alltid.

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٨﴾

29. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٩﴾

30. Av Honom tigger verkligen allt som finns i himlarna och på jorden. Varje stund uppenbarar Han Sig med en annorlunda härlighet.

يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٣٠﴾

31. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣١﴾

32. Snart skall Vi ägna er uppmärksamhet, o ni två stora mäktiga grupper!

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣٢﴾

33. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٣﴾

34. O sällskap av de stora och de helt vanliga människorna. Om ni har makt att bryta er igenom himlarnas och jordens gränser, bryt då (igenom dem.) Men ni kan icke bryta er igenom dem utom med befogenhet.

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٤﴾

35. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٥﴾

36. En rökfri eldstunga och en klar flamma skall sändas emot er och smält koppar; och ni skall icke vara i stånd till att hjälpa er själva.

37. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

38. Och när himlen har rämnat itu och blivit röd som rött skinn.

39. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

40. På den dagen kommer varken den helt vanliga eller den stora människan att tillfrågas om sin synd.

41. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

42. De skyldiga kommer att kännas igen på sina tecken och de kommer att gripas i sina pannluggar och i sina fötter.

43. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

44. (Och det kommer att sägas till dem:) Detta är Helvetet vilket de skyldiga förnekar,

45. mellan det och det häftigt kokande vattnet kommer de att vandra runt.

46. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

47. Och för den som fruktar att stå inför sin Herres Majestät finns det två (Paradisets) Trädgårdar —

48. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

49. De har många olika sorters träd (med yviga grenar).

50. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

51. I var och en av dem finns det två springbrunnar som flyter (fritt.)

52. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

53. Däri kommer varje (slags) frukt att finnas i par.

54. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

55. (Invånarna i dem) kommer att luta sig (mot divaner stående på) mattor, och deras

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَّنُحَاسٌ فَلَا
تَنْتَصِرٰنِ ﴿٣٦﴾
فَبِأَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٧﴾
فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاۗءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٨﴾
فَبِأَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٩﴾
فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْۢبِهٖٓ إِنْسٌ وَّلَا جَاۗنٌّ ﴿٤٠﴾
فَبِأَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤١﴾
يُعْرَفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِيْمٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِيْ وَ
الْأَقْدَامِ ﴿٤٢﴾
فَبِأَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٣﴾
هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٤٤﴾
يَطُوْفُوْنَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيْمٍ اٰنٍ ﴿٤٥﴾
فَبِأَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٦﴾
وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتٰنِ ﴿٤٧﴾
فَبِأَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٨﴾
ذَوَاتَآ أَفْنَانٍ ﴿٤٩﴾
فَبِأَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٠﴾
فِيْهِمَا عَيْنٰنِ تَجْرِيٰنِ ﴿٥١﴾
فَبِأَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٢﴾
فِيْهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجٰنِ ﴿٥٣﴾
فَبِأَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٤﴾
مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى فُرُشٍۢ بَطَاۗئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَ

klädsel kommer att vara av tjock brokad. Och de två (Paradisets) trädgårdarnas frukter kommer att finnas inom (nära) räckhåll för dem.

56. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

57. Däri kommer (även) att finnas (dygdiga jungfrur) som lägger band på sina blickar, som varken den helt vanliga eller den stora människan kommer att ha vidrört före dem —

58. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

59. Som om de vore rubiner och små pärlor;

60. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

61. Är belöningen för en ynnest något annat än en ynnest?

62. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

63. Och förutom dessa två finns det två (andra) (Paradisets) trädgårdar —

64. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

65. Mörkt gröna av lövverk —

66. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

67. I dem kommer det också att finnas två källor med framvällande (vatten.)

68. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

69. I dem båda kommer det att finnas (alla slag av) frukter och dadlar och granatäpplen.

70. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

71. I dem kommer (jungfrur) att finnas, fromma (och) vackra —

72. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

73. Ljusa jungfrur med ljuvliga svarta ögon, skyddade i paviljonger —

74. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

75. Vilka varken den helt vanliga eller den stora människan kommer att ha vidrört före dem —

جَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٥﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٦﴾
فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَانٌّ ﴿٥٧﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٨﴾
كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٩﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٠﴾
هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦١﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٢﴾
وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٣﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٤﴾
مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٥﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٦﴾
فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٧﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٨﴾
فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٩﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٠﴾
فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧١﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٢﴾
حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٣﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٤﴾
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٥﴾

76. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٦﴾

77. Lutande sig mot gröna kuddar och vackra mattor.

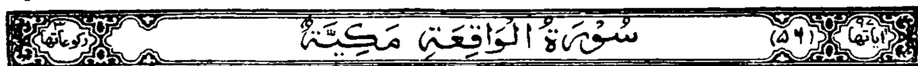
مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٧﴾

78. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٨﴾

79. Välsignat är din Herres namn, ärans och hederns Mästare.

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٩﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. När den Oundvikliga Händelsen äger rum —

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿٢﴾

3. finns det ingen förnekelse av att den äger rum —

لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٣﴾

4. Den skall förneka en del och upphöja andra.

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٤﴾

5. När jorden kommer att skakas (med en fruktansvärd) skakning;

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ﴿٥﴾

6. och bergen kommer att splittras — (en fullständig) splittring.

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٦﴾

7. (De) skall (alla) bli kringspridda dammpartiklar.

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ﴿٧﴾

8. Och ni skall bli (uppdelade i) tre grupper:

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٨﴾

9. De på den högra sidan — hur lyckliga är icke de på den högra sidan!

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٩﴾

10. Och de på vänster sida — hur olyckliga är icke de på den vänstra sidan!

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٠﴾

11. Och de främsta; de är (i sanning) de främsta;

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١١﴾

12. de kommer att vara (de) som är nära (till Gud;)

أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١٢﴾

13. (och kommer att vara i Välsignelsens Trädgårdar —

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٣﴾

14. ett stort sällskap från de första troende,

ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

15. och några få från den senare gruppen,

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿١٥﴾

16. (placerade) på divaner arbetade (med guld och juveler,)

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٦﴾

17. lutande sig ner därpå, ansikte mot ansikte.

مُّتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٧﴾

18. På dem kommer ynglingar som icke åldras att vänta,

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٨﴾

19. (bärande) pokaler och kannor och bägare (fyllda) ur en flytande källa —

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٩﴾

20. Ingen huvudvärk kommer de att få därifrån, icke heller kommer de att bli berusade —

لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ ﴿٢٠﴾

21. och (bärande) sådana frukter som de väljer,

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢١﴾

22. och fågelkött som de kan önska.

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

23. Och (där kommer det att finnas) ljusa jungfrur med stora underbara ögon,

وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٣﴾

24. lika pärlor, vältäckta,

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٤﴾

25. som en belöning för det de gjorde.

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. Däri kommer de icke att höra något fåfängt eller syndigt tal,

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٦﴾

27. utan (bara) hälsningsordet — Frid, frid.

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٧﴾

28. De som finns på den högra sidan — hur lyckliga är icke de som finns på den högra sidan!

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

29. (De kommer att vara) mitt ibland Loteträd utan törnen,

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٩﴾

30. och bananer i knippen,

وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٣٠﴾

31. och vidsträckt skugga,

وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ﴿٣١﴾

32. och rinnande vatten,

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣٢﴾

33. och ett överflöd av frukt,

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٣﴾

34. varken trytande, eller förbjuden.

لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

35. Och (de kommer att ha) ädla makar.

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٥﴾

36. Vi har sannerligen skapat (en god) skapelse för dem,

إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً ﴿٣٦﴾

37. och gjort jungfrur för dem,

فَجَعَلْنٰهُنَّ اَبْكَارًا ﴿٣٧﴾

38. kärleksfulla, av lika ålder;

عُرُبًا اَتْرَابًا ﴿٣٨﴾

39. för dem på den högra sidan.

لِّاَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿٣٩﴾

40. En stor grupp från de första (troende.)

ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٤٠﴾

41. Och en mindre grupp från den senare.

وَثُلَّةٌ مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ ﴿٤١﴾

42. Och de på den vänstra sidan — hur (olyckliga) är de på den vänstra sidan! —

وَاَصْحٰبُ الشِّمَالِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ الشِّمَالِ ﴿٤٢﴾

43. (De kommer att vara) mitt ibland brännande vindar och skållande vatten,

فِيْ سَمُوْمٍ وَّحَمِيْمٍ ﴿٤٣﴾

44. och under skuggan av becksvart rök;

وَّظِلٍّ مِّنْ يَّحْمُوْمٍ ﴿٤٤﴾

45. varken sval eller hälsosam.

لَّا بَارِدٍ وَّلَا كَرِيْمٍ ﴿٤٥﴾

46. Före detta levde de ett liv i lättja och överflöd,

اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِيْنَ ﴿٤٦﴾

47. och framhärdade i ytterlig syndfullhet,

وَكَانُوْا يُصِرُّوْنَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيْمِ ﴿٤٧﴾

48. och de hade för vana att säga: Vad! När vi är döda och har blivit stoft och ben, skall vi verkligen uppresas igen,

وَكَانُوْا يَقُوْلُوْنَ ۙ اَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّ
عِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿٤٨﴾

49. och våra fäder från forna tider (också?)

اَوَ اٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. Säg: (Ja,) de tidigare och de senare,

قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ ﴿٥٠﴾

51. kommer (alla) att samlas ihop vid den bestämda tiden på den fastställda dagen.

لَمَجْمُوْعُوْنَ ۙ اِلٰى مِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٥١﴾

52. Då, o ni som har irrat vilse, och som har förkastat (sanningen,)

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّآلُّوْنَ الْمُكَذِّبُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. skall ni förvisso äta av Zaqqum-trädet,

لَاٰكِلُوْنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُّوْمٍ ﴿٥٣﴾

54. och fylla (era) magar med det,

فَمَالِئُوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. och dricka kokande vatten (ovanpå) det,

فَشٰرِبُوْنَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيْمِ ﴿٥٥﴾

56. drickande som de omättligt törstiga kamelerna dricker.

فَشٰرِبُوْنَ شُرْبَ الْهِيْمِ ﴿٥٦﴾

57. Detta kommer att bli deras underhåll på Domens Dag.

هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿٥٧﴾

58. Vi har skapat er. Varför erkänner ni då icke (sanningen?)

نَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ ۝٥٨

59. Vad tänker ni (om spermiedroppen) som ni avger?

اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تُمْنُوْنَ ۝٥٩

60. Är det ni som har skapat den eller är Vi Skaparen?

ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُوْنَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الْخٰلِقُوْنَ ۝٦٠

61. Vi har befallt döden för er (alla;) och Vi kan icke hindras,

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ۝٦١

62. från att omforma er och från att utveckla er till något vilket ni icke har någon kännedom om.

عَلٰٓى اَنْ نُّبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِيْ مَا
لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٦٢

63. Och ni har förvisso känt den första skapelsen. Varför tänker ni icke efter?

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُوْلٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝٦٣

64. Ser ni vad ni sår?

اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَحْرُثُوْنَ ۝٦٤

65. Är det ni som låter det växa eller är Vi Odlaren?

ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُوْنَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الزّٰرِعُوْنَ ۝٦٥

66. Om Vi (så) önskade kunde Vi förminska (allt) det till förtorkad stubb, då skulle ni fortsätta prata strunt:

لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنٰهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُوْنَ ۝٦٦

67. Vi är lastade med skuld!

اِنَّا لَمُغْرَمُوْنَ ۝٦٧

68. Nej, vi är (fullständigt) utblottade.

بَلْ نَحْنُ مَحْرُوْمُوْنَ ۝٦٨

69. Har ni tänkt över vattnet som ni dricker?

اَفَرَءَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِيْ تَشْرَبُوْنَ ۝٦٩

70. Sänder ni ned det från molnen eller är Vi Nedsändaren.

ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوْهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُوْنَ ۝٧٠

71. Om Vi så önskade kunde Vi göra det bittert. Varför tackar ni då icke?

لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنٰهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُوْنَ ۝٧١

72. Har ni tänkt över elden som ni när?

اَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ الَّتِيْ تُوْرُوْنَ ۝٧٢

73. Är det ni som framställer trädet för den, (elden) eller är Vi Framställaren?

ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَآ اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِـُٔوْنَ ۝٧٣

74. Vi har gjort den till en påminnelse och en nytta för de vägfarande.

نَحْنُ جَعَلْنٰهَا تَذْكِرَةً وَّمَتَاعًا لِّلْمُقْوِيْنَ ۝٧٤

75. Så lovprisa din Herres, den Stores, namn.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ۝٧٥

76. Nej, jag visar stjärnornas placering som bevis —

فَلَآ اُقْسِمُ بِمَوٰقِعِ النُّجُوْمِ ۝٧٦

77. och det är sannerligen ett storslaget vittnesbörd, om ni bara visste —

وَاِنَّهٗ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُوْنَ عَظِيْمٌ ۝٧٧

78. detta är sannerligen en ädel Qur'an,

اِنَّهٗ لَقُرْاٰنٌ كَرِيْمٌ ۝٧٨

79. i en välbevarad Bok,

فِي كِتَٰبٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٩﴾

80. vilken ingen skall beröra utom de som är renhjärtade.

لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُطَهَّرُونَ ﴿٨٠﴾

81. (Den är) en uppenbarelse från världarnas Herre.

تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨١﴾

82. Är det detta (Gudomliga) föredrag som ni skulle vilja ta lätt på,

أَفَبِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ ﴿٨٢﴾

83. och gör ni förnekandet av den till ert (medel till) uppehälle?

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٣﴾

84. Varför då, när den (döende människans själ) når halsen,

فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلْحُلْقُومَ ﴿٨٤﴾

85. och ni ser på i det ögonblicket —

وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ﴿٨٥﴾

86. och Vi är henne närmare än ni, fast ni icke ser det, —

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ﴿٨٦﴾

87. varför då, om ni icke skall ställas till svars,

فَلَوْلَآ إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٧﴾

88. kan ni icke lägga tillbaka den, om ni är sannfärdiga?

تَرْجِعُونَهَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٨٨﴾

89. Om hon nu är en av de som är nära (Gud,)

فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٩﴾

90. då finns hugsvalelse och (lyckans) väldoft och Välsignelsens Trädgård (för henne;)

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٩٠﴾

91. och om hon är bland dem på den högra sidan,

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٩١﴾

92. då, Frid vare för (evigt) över dig, (o du,) bland dem på den högra sidan,

فَسَلَٰمٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٩٢﴾

93. men om hon är bland dem som förkastar (sanningen) och svävar i villfarelse,

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُكَذِّبِينَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٩٣﴾

94. då kommer det att finnas (ett underhåll av) kokande vatten (för henne,)

فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٤﴾

95. och att brinna i Helvetet.

وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٥﴾

96. Detta är förvisso den säkra sanningen.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ ٱلْيَقِينِ ﴿٩٦﴾

97. Så lovprisa din Herres, den Ojämförligt Store, namn.

فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٩٧﴾

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Allt som finns i himlarna och på jorden lovprisar Allah, och Han är den Mäktige, den Vise.

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②

3. Hans är himlarnas och jordens Konungarike; Han ger liv och orsakar död, och Han har makt över allting.

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ③

4. Han är den Förste och den Siste och den Uppenbare och den Fördolde och Han har full kännedom om allting.

هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ④

5. Det är Han Som skapade himlarna och jorden i sex perioder, sedan satte Han Sig på Tronen. Han vet vad som kommer till jorden och vad som lämnar den, och vad som kommer ner från himlen och vad som stiger upp till den. Och Han är med er var helst ni än kan vara. Och Allah ser allt det ni gör.

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ۚ وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ⑤

6. Hans är himlarnas och jordens Konungarike; och till Allah hänförs alla frågor (för slutgiltig bedömning.)

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ⑥

7. Han låter natten gå över i dagen och låter dagen gå över i natt; och Han vet väl vad som finns i era hjärtan.

يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑦

8. Tro på Allah och Hans Sändebud och ge ut (på Allahs väg) av det till vilket Han har gjort er till arvingar. Och de av er som tror och ger ut skall få en stor belöning.

اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِ ۚ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ⑧

9. Varför är det så att ni icke tror på Allah, fastän Sändebudet kallar er till tro på er Herre, och Han redan har slutit ett förbund med er, om ni i sanning är troende?

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۚ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٩﴾

10. Det är Han Som sänder ned klara Tecken till Sina tjänare, så att Han kan föra er ut ur varje slags mörker in i ljuset. Och sannerligen, Allah är Medlidsam och Barmhärtig mot er.

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ
رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

11. Och varför är det så att ni icke ger ut på Allahs väg, fastän himlarnas och jordens arvedel tillhör Allah? De av er som gav ut och stred före Segern är icke lika dem. De står högre i rang än dem som gav ut och stred efteråt. Och till alla har Allah utlovat välgång. Och Allah är Väl-Medveten om vad ni gör.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ
الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ
ع الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

12. Vem är det som vill ge Allah ett frikostigt lån? Så Han kommer att utöka det mångfaldigt för honom, och han kommer att få en förnämlig belöning.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٢﴾

13. Och (tänk på) den dagen när du kommer att se de troende männen och de troende kvinnorna, med deras ljus löpande framför dem och vid deras högerhänder, (och änglar kommer att säga till dem:) Glada budskap för er denna dag om (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, i vilka ni skall förbli. Det är den överlägsna framgången.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

14. (Det är) den dagen då de hycklande männen och de hycklande kvinnorna kommer att säga till dem som tror: Ge oss en ynnest så att vi kan låna något av ert ljus, det kommer att sägas (till dem:) Gå tillbaka (om ni kan,) och sök efter ljus. Sedan kommer det att resas upp en vägg mellan dem med en dörr i. Innanför den kommer (allt) att vara barmhärtighet och utanför den, framför den, kommer det att vara pina.

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا
وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ
لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ﴿١٤﴾

15. (Hycklarna) kommer att utropa och (säga till de troende:) Var vi icke med er? De (troende) kommer att svara: Jo, men ni lät er själva falla i frestelse och ni tvekade och tvivlade och era fåfänga begär bedrog er till dess att Allahs påbud kom att ske. Och bedragarna bedrog er beträffande Allah.

16. Så denna dag skall ingen lösen antagas från er, icke heller från dem som icke tror. Er slutliga boning är Elden; den är er kamrat; och en ond bestämmelseort är den.

17. Har tiden (ännu) icke kommit för dem som tror att deras hjärtan skulle kännas ödmjuka vid ihågkommelsen av Allah och av sanningen som har kommit ner (till dem,) och att de icke skulle bli lika dem som gavs Boken före dem, men för att perioden (av Allahs givande dem nåd förlängdes för dem,) blev deras hjärtan förhärdade, och många av dem blev upproriska?

18. Vet då att Allah upplivar jorden efter dess död. Vi har gjort Tecknen uppenbara för er på det att ni måtte förstå.

19. De män som ger allmosor och de kvinnor som ger allmosor och de som ger Allah ett frikostigt lån — för dem kommer det att utökas mångfaldiga gånger, och en hedervärd belöning kommer (också) att bli deras —

20. de vilka tror på Allah och Hans Sändebud, är de rättfärdiga och Vittnen (till sanningen) i sin Herres ögon. De kommer att få sin (fulla) belöning och sitt ljus. Men de som icke tror och förkastar Våra Tecken, dessa är Helvetets invånare.

21. Vet att denna världens liv bara är en lek och ett tidsfördriv och en prydnad, och (en källa till) skryt bland er själva och till rivalitet i att mångfaldiga era rikedomar och barn. (Det är) likt regnet, växtligheten som frambringas därmed fröjdar jordbrukaren. Sedan torkar den till och du ser den bli gul; sedan blir den till (värdelös) stubb. Och i det Tillkommande finns det ett svårt straff (för de syndiga) och

يُنَادُوْنَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ ۗ قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ
فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ
الْاَمَانِيُّ حَتّٰى جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿١٥﴾
فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَّلَا مِنَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا ۭ مَاْوٰىكُمُ النَّارُ ۭ هِيَ مَوْلٰىكُمْ ۭ وَبِئْسَ
الْمَصِيْرُ ﴿١٦﴾
اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ لِذِكْرِ
اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ۙ وَلَا يَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوْبُهُمْ ۭ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿١٧﴾
اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿١٨﴾
اِنَّ الْمُصَّدِّقِيْنَ وَالْمُصَّدِّقٰتِ وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ
قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيْمٌ ﴿١٩﴾
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الصِّدِّيْقُوْنَ ڰ
وَالشُّهَدَاۗءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُوْرُهُمْ ۭ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ
الْجَحِيْمِ ﴿٢٠﴾ ع ٢ ع ١٨
اِعْلَمُوْٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ وَّزِيْنَةٌ
وَّتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ۭ
كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ
فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَامًا ۭ وَفِي الْاٰخِرَةِ

(även) förlåtelse från Allah, och (Hans) välbehag (för de rättfärdiga.) Och denna världens liv är ingenting annat än en (tillfällig) njutning av bedrägliga nöjen.

عَذَابٌ شَدِيدٌ وَّمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿٢١﴾

22. Tävla (då) med varandra i att söka er Herres förlåtelse och om en (Paradisets) Trädgård vars värde är likvärdigt med himlens och jordens värde; den har beretts för dem som tror på Allah och Hans Sändebud. Det är Allahs nåd; Han skänker den till vem helst Han behagar, och Allah är Herren över oändlig nåd.

سَابِقُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ
وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٢﴾

23. Ingen hemsökelse drabbar vare sig jorden eller era (egna) personer utan att det finns (bevarat i) en Bok innan Vi låter den bli till — det är förvisso lätt för Allah,

مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ
اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّبْرَاَهَا اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٢٣﴾

24. så att ni icke måtte sörja över vad som gått er förlorat eller jubla över det som Han har skänkt er. Och Allah älskar icke någon egenkär skrytare,

لِّكَيْلَا تَاْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوْا بِمَآ اٰتٰىكُمْ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرِ ﴿٢٤﴾

25. sådana som är småsnåla och (även) uppmanar människor till att vara småsnåla. Och för den som vänder ryggen till, är Allah Själv-Tillräcklig, all lovprisning Värd.

الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ
يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٥﴾

26. Vi sände sannerligen Våra Sändebud med uppenbara Tecken och sände ned Boken och Vågen med dem så att folk kan handla med rättvisa; och Vi skänkte (er) järn i vilket det finns (material för) våldsam krigföring och varjehanda användningsområden för mänskligheten, och så att Allah kan känna dem som hjälper Honom och Hans Sändebud utan att ha sett Honom. Allah är förvisso Stark, Mäktig.

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنٰتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتٰبَ وَالْمِيْزَانَ لِيَقُوْمَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَاَنْزَلْنَا
الْحَدِيْدَ فِيْهِ بَاْسٌ شَدِيْدٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ وَرُسُلَهٗ بِالْغَيْبِ اِنَّ
اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٢٦﴾ ع ٣ ١٩

27. Och Vi sände sannerligen Noak och Abraham, och Vi placerade Profetvärdigheten och Boken bland deras avkomma. Så några av dem följde vägledningen, men många av dem var upproriska.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا وَّاِبْرٰهِيْمَ وَجَعَلْنَا فِيْ
ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ وَ
كَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٢٧﴾

28. Sedan lät Vi Våra Sändebud följa i

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيْسَى

deras fotspår; och Vi lät Jesus, Marias son, följa (dem) och Vi gav honom Evangeliet. Och Vi lade tillgivenhet och barmhärtighet i deras hjärtan vilka följde honom. Och munkväsendet som de uppfann är icke det Vi föreskrev för dem; det Vi föreskrev var istället att söka Allahs välbehag, vilket de icke efterlevde som det skulle efterlevas. Ändå gav Vi dem av dem som trodde, deras (rättmätiga) belöning, men många av dem är upproriska.

ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ ۙ وَجَعَلْنَا فِي
قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً ۚ وَرَهْبَانِيَّةً
ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۖ فَآتَيْنَا
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَاسِقُونَ ﴿٢٨﴾

29. O ni som tror! Frukta Allah och tro på Hans Sändebud. Han kommer att ge er en dubbel del av Sin barmhärtighet och kommer att förse er med ett ljus i vilket ni kommer att vandra, och kommer att skänka er förlåtelse — Allah är verkligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig —

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ
يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. (Sålunda kommer det sig) att Bokens Folk kan veta att de icke förtjänar någonting av Allahs nåd; och att nåden fullständigt ligger i Allahs händer, Han ger den till vem Han behagar. Och Allah är den oändliga nådens Herre.

لِئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۙ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Allah har sannerligen hört hennes tal som talar bevekande till dig beträffande sin make, och klagar till Allah. Och Allah har hört er två samtala ihop. Allah är sannerligen All-Hörande, All-Seende.

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَ
تَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢﴾

3. De bland er som åsidosätter sina hustrur genom att kalla dem mödrar — de blir icke

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ

icke till era mödrar (av det;) deras mödrar är endast de kvinnor som födde dem. De säger förvisso ord som är uppenbart onda och osanna; men Allah är förvisso den som Utplånar synder, Synnerligen förlåtande.

4. De som åsidosätter sina hustrur genom att kalla dem mödrar, och sedan vill ta tillbaka vad de sagt, måste fria en slav innan de rör varandra. Detta är det som ni är förmanade till (att göra). Och Allah är Väl Medveten om vad ni gör.

5. Men den som icke finner (en slav,) han måste fasta under två på varandra följande månader innan de rör varandra. Och den som icke förmår göra det skall föda sextio fattiga personer. Detta (är föreskrivet för er) så att ni måtte tro på Allah och Hans Sändebud. Och dessa är gränserna som (föreskrivits) av Allah; och för de icke troende finns det ett smärtsamt straff.

6. De som sätter sig upp emot Allah och Hans Sändebud kommer förvisso att bli förnedrade liksom även de före dem förnedrades; och Vi har redan sänt ner klara Tecken. Och de icke troende kommer att få ett förödmjukande straff,

7. (på) den Dagen när Allah kommer att uppresa dem allihop. Och Han kommer att upplysa dem om vad de gjorde. Allah har bevarat det medan de har glömt det. Och Allah är Vittne över alla ting.

8. Ser du icke att Allah vet allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden? Det finns inget hemligt råd på tre, utan att Han är den fjärde, icke heller ett på fem utan att Han är den sjätte, eller på mindre än det, eller på mer, utan att Han är med dem var helst de än kan vara. Sedan på Uppståndelsens Dag kommer Han att upplysa dem om vad de gjorde. Allah har sannerligen full kännedom om alla ting.

9. Ser du icke dem som var förbjudna (att hålla) hemliga rådslag, sedan återgår de till det

أُمَّهٰتِهِمْ ۖ إِنْ أُمَّهٰتُهُمْ إِلَّا الّٰٓـِٔى وَلَدْنَهُمْ ۚ وَ
إِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا ۚ
وَإِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ٣
وَالَّذِينَ يُظٰهِرُونَ مِن نِّسَآئِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَآسَّا ۚ
ذٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِۦ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ٤
فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن
قَبْلِ أَن يَتَمَآسَّا ۖ فَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ
سِتِّينَ مِسْكِينًا ۚ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِۦ ۚ
وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ ۗ وَلِلْكٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٥
إِنَّ الَّذِينَ يُحَآدُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُۥ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ وَقَدْ أَنزَلْنَآ ءَايٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ ۚ
وَلِلْكٰفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ٦
يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓا ۚ
أَحْصٰهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ٧ ع
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْأَرْضِ ۖ
مَا يَكُونُ مِن نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا
خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَآ أَدْنٰى مِن ذٰلِكَ
وَلَآ أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ۖ ثُمَّ
يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ
شَىْءٍ عَلِيمٌ ٨
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُودُونَ

det vilket de var förbjudna och överlägger i hemlighet om synd och överträdelse och olydnad mot Sändebudet? Och när de kommer till dig hälsar de dig (med en hälsning) med vilken Allah icke har hälsat dig; men sins emellan säger de: Varför straffar Allah oss icke för vad vi säger? Tillräckligt för dem är Helvetet, i vilket de kommer att brinna; och en synnerligen ond bestämmelseort är det!

لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنٰجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَآءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ وَيَقُولُونَ فِيٓ أَنفُسِهِمْ لَوْلَا
يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا
فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ٩

10. O ni som tror! När ni överlägger tillsammans privat, överlägg icke (i avsikt att främja) synd och överträdelse och olydnad mot Sändebudet, utan överlägg (i avsikt att främja) dygd och rättfärdighet och frukta Allah till vilken ni (alla) skall bli samlade.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوٓا إِذَا تَنٰجَيْتُمْ فَلَا تَتَنٰجَوْا
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنٰجَوْا
بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ١٠

11. (Att hålla) hemliga rådslag (i onda avsikter) är bara från Satan, så att han kan orsaka sorg åt dem som tror; men det kan icke skada dem det allra minsta utom med Allahs tillstånd. Och till Allah bör de troende sätta sin lit.

إِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطٰنِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَيْسَ بِضَآرِّهِمْ شَيْـًٔا إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١١

12. O ni som tror! När det sägs till er: Gör plats i (era) församlingar; gör då plats; Allah kommer att göra tillräcklig plats för er. Och när det sägs: Stig upp; (och gå) stig då upp; Allah kommer att resa upp dem bland er som tror och dem som har givits kunskap till grader (av rang.) Och Allah är Väl-Medveten om vad ni gör.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوٓا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي
الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ
انشُزُوا فَانشُزُوا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ١٢

13. O ni som tror! När ni rådfrågar Sändebudet privat, ge allmosa, (i Allahs väg) före rådfrågningen. Det är bättre för er och renare. Men om ni icke finner något att ge, då är Allah Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوٓا إِذَا نٰجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقَةً ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٣

14. Är ni rädda för att ge allmosor före er rådfrågning? Så när ni icke har gjort det och Allah har varit Barmhärtig mot er, förrätta då Bönen och betala Zakat och åtlyd Allah och

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ
صَدَقٰتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَ

Hans Sändebud. Och Allah är Väl-Medveten om vad ni gör.

رَسُوْلَهٗ ؕ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ ۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾

15. Ser du icke dem som tar ett folk till vänner på vilket Allah vredgas? De är varken av er eller av dem, och medvetet binder de sig till falskheten.

٢ ع ٢

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ؕ
مَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٥﴾

16. Allah har berett ett strängt straff för dem. Ont är sannerligen det som de brukade göra.

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾

17. De har gjort sina eder till ett skydd (för sin falskhet,) och med det försöker de vända (människor) bort från Allahs väg; därför kommer det att finnas ett förnedrande straff för dem.

اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٧﴾

18. Varken deras rikedom eller deras barn skall alls gagna dem mot Allah. De är invånare i Elden i vilken de skall förbli.

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ
اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ؕ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٨﴾

19. På den dagen när Allah skall uppresa dem alla kommer de att svära till Honom, liksom de även (nu) svär till er, och de kommer att tro att de har något (att stå på.) Nu är det förvisso de som är lögnare.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا
يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ ؕ اَلَآ
اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٩﴾

20. Satan har fått makt över dem, och har förmått dem till att glömma ihågkommelsen av Allah. De är Satans sällskap. Nu är det förvisso Satans sällskap som är förlorarna.

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسٰهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ؕ
اُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ؕ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ
هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. De som motsätter sig Allah och Hans Sändebud är förvisso bland de uslaste.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗٓ اُولٰٓئِكَ فِي
الْاَذَلِّيْنَ ﴿٢١﴾

22. Allah har förkunnat: Jag kommer helt förvisst att ha övertaget, Jag och Mina Sändebud. Allah är i sanning Stark, Mäktig.

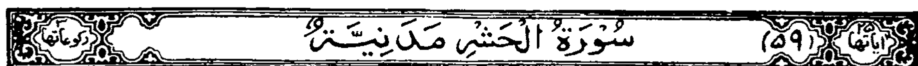
كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِيْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ
عَزِيْزٌ ﴿٢٢﴾

23. Du kommer icke att finna något folk som tror på Allah och den Yttersta Dagen (och ändå) älskar (dem) som motsätter sig Allah och Hans Sändebuden, även om det gäller

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
يُوَآدُّوْنَ مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوْٓا اٰبَآءَهُمْ

deras fäder eller deras söner eller deras bröder eller deras släktingar. Det är dessa i vilkas hjärtan (Allah) har inpräntat (en sann) tro och vilka Han har styrkt med ett Ord från Sig Själv. Och Han kommer att lämna dem tillträde till (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder. Däri skall de förbli; Allah är väl nöjd med dem och de är väl nöjda med Honom. De är Allahs sällskap. Lyssna! Det är Allahs sällskap som är framgångsrikt.

أَوْ أَبْنَآءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۚ أُولَٰٓئِكَ
كَتَبَ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْإِيمَٰنَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ
مِّنْهُ ۖ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا
ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ رَضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟
عَنْهُ ۚ أُولَٰٓئِكَ حِزْبُ ٱللَّهِ ۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱللَّهِ هُمُ
ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٢٣﴾

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Allt det som finns i himlarna och allt det som finns på jorden lovprisar Allah; och Han är den Mäktige, den Vise.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ
ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢﴾

3. Det är Han Som fick de icke troende bland Bokens Folk till att gå bort från sina hem (vid tiden) för deras första landsflykt. Ni trodde icke att de skulle gå bort och de trodde att deras fästningar skulle skydda dem mot Allah. Men Allah kom över dem när de icke väntade sig det och satte skräck i deras hjärtan så att de med sina egna händer och (med) de troendes händer förstörde sina hus. Så lär er läxa, o ni som har ögon.

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَخْرَجَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ
مِن دِيَٰرِهِمْ لِأَوَّلِ ٱلْحَشْرِ ۚ مَا ظَنَنتُمْ أَن يَخْرُجُوا۟
وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُم مَّانِعَتُهُمْ حُصُونُهُم مِّنَ ٱللَّهِ فَأَتَىٰهُمُ
ٱللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا۟ ۖ وَقَذَفَ فِى قُلُوبِهِمُ
ٱلرُّعْبَ ۚ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُم بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِى
ٱلْمُؤْمِنِينَ فَٱعْتَبِرُوا۟ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَبْصَٰرِ ﴿٣﴾

4. Och hade det icke varit så att Allah hade föreskrivit en landsflykt för dem skulle Han förvisso ha straffat dem på (annat sätt) i denna världen. Och i det Tillkommande kommer de helt förvisso att få Eldens straff.

وَلَوْلَآ أَن كَتَبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمُ ٱلْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِى
ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابُ ٱلنَّارِ ﴿٤﴾

5. Det är för att de motarbetade Allah och Hans Sändebud; och Allah är förvisso Sträng i

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَآقُّوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ۖ وَمَن يُشَآقِّ

att vedergälla för vem helst som motsätter sig Honom.

6. När ni högg ner palmträd eller lämnade dem stående på sina rötter, skedde det med Allahs tillåtelse så att Han kan förödmjuka överträdarna.

7. Och vad helst Allah har givit Sina Sändebud som krigsbyte från dem (är av Allahs nåd.) Ni drev varken på häst eller kamel för det; men Allah ger befogenhet till Sina Sändebud över vem Han än behagar; och Allah har makt över alla ting.

8. Vad helst Allah har givit Sitt Sändebud som krigsbyte från städernas folk, är för Allah och för Sändebudet och för de nära släktingarna och de föräldralösa och de behövande och den vägfarande, så att det icke (bara) cirkulerar bland dem av er som är rika. Och vad helst Sändebudet ger er, tag emot det, och vad helst han förbjuder er, avhåll er från det. Och frukta Allah; Allah är förvisso Sträng i att vedergälla.

9. Allah och Hans Sändebud hjälper de fattiga Flyktingarna som har drivits ut ur sina hem och från sina ägodelar; de söker Allahs nåd och (Hans) välbehag; Det är dessa som är (sanna i sin tro;)

10. Och (för) dem som hade upprättat (sitt) hem (i denna Stad) och (hade antagit) Tron före dem. De älskar dem som söker tillflykt hos dem, och finner icke någon önskan efter det som givits till dem (Flyktingarna), i sina hjärtan utan ger företräde åt andra framför sig själva, även fast fattigdom kanske är deras (egen lott.) Vem som än är fri från sin egen själs lystnad — det är dessa som kommer att vara framgångsrika;

11. Och (för) de folk som kom efter dem. De sade: Vår Herre förlåt oss och våra bröder som föregick oss i Tron och lämna icke någon

اللّٰهَ فَإِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥﴾
مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَآئِمَةً عَلٰٓى
أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفٰسِقِينَ ﴿٦﴾
وَمَآ أَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَآ أَوْجَفْتُمْ
عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ
رُسُلَهُ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧﴾
مَآ أَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَآءِ
مِنْكُمْ ۚ وَمَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهٰىكُمْ
عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۖ إِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٨﴾
لِلْفُقَرَآءِ الْمُهٰجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا
وَّيَنْصُرُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُونَ ﴿٩﴾
وَالَّذِينَ تَبَوَّءُو الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِّمَّآ أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰٓى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَنْ يُّوقَ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾
وَالَّذِينَ جَآءُو مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ
لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا
تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ اٰمَنُوا رَبَّنَآ إِنَّكَ

hätskhet i våra hjärtan mot dem som tror! Vår Herre! Du är sannerligen Tillgiven, Barmhärtig.

12. Ser du icke Hycklarna? De säger till sina bröder som icke tror bland Bokens Folk: Om ni blir utkörda ur (Madina) skall vi verkligen gå ut med er och vi skall aldrig lyda någon emot er, och om ni bekämpas skall vi i sanning hjälpa er. Men Allah bär vittnesbörd om att de förvisso är lögnare.

13. Om de körs ut kommer de aldrig att gå ut med dem; och om de bekämpas kommer de aldrig att hjälpa dem. Och även om de hjälper dem, kommer de säkerligen att vända (sina) ryggar till och då skall de (själva) icke bli hjälpta.

14. Förvisso hyser de större fruktan för er än för Allah i sina hjärtan. Det är för att de är ett folk som icke förstår.

15. De kommer icke att finna er i en grupp utom i starkt befästa städer eller bakom murarna. Deras stridande sins emellan är allvarligt. Du tror dem vara förenade, men deras hjärtan är splittrade. Det är för att de är ett folk som icke har något förnuft.

16. (Deras fall är) likt (fallet med) de (människor som gick bort) bara en kort tid före dem. De smakade de onda följderna av sitt (onda) uppförande. Och för dem finns ett smärtsamt straff.

17. (Eller också är deras fall) likt Satans när han säger till människan: förneka, men när hon förnekar säger han: Jag har ingenting med dig att göra, jag fruktar Allah, världarnas Herre.

18. Bådas slut är att de båda befinner sig i Elden, förblivande i den. Sådan är syndarnas belöning.

19. O ni som tror! Var uppmärksamma på er plikt mot Allah och låt (varje) själ se till vad den sänder i förväg för morgondagen. Och frukta Allah, Allah är i sanning Väl-Medveten om vad ni gör.

20. Och var icke lika dem som glömde

ع رءوف رحيم ﴿١١﴾
الم تر الى الذين نافقوا يقولون لاخوانهم الذين
كفروا من اهل الكتب لئن اخرجتم لنخرجن
معكم ولا نطيع فيكم احدا ابدا وان قوتلتم
لننصرنكم والله يشهد انهم لكذبون ﴿١٢﴾
لئن اخرجوا لا يخرجون معهم ولئن قوتلوا
لا ينصرونهم ولئن نصروهم ليولن الادبار
ثم لا ينصرون ﴿١٣﴾
لانتم اشد رهبة في صدورهم من الله ذلك
بانهم قوم لا يفقهون ﴿١٤﴾
لا يقاتلونكم جميعا الا في قرى محصنة او
من وراء جدر باسهم بينهم شديد تحسبهم
جميعا وقلوبهم شتى ذلك بانهم قوم لا يعقلون ﴿١٥﴾
كمثل الذين من قبلهم قريبا ذاقوا وبال امرهم
ولهم عذاب اليم ﴿١٦﴾
كمثل الشيطن اذ قال للانسان اكفر فلما كفر
قال اني بريء منك اني اخاف الله رب العلمين ﴿١٧﴾
فكان عاقبتهما انهما في النار خالدين فيها و
ع ذلك جزؤا الظلمين ﴿١٨﴾
يايها الذين امنوا اتقوا الله ولتنظر نفس ما قدمت
لغد واتقوا الله ان الله خبير بما تعملون ﴿١٩﴾
ولا تكونوا كالذين نسوا الله فانسىهم انفسهم

Allah, så att Han lät dem glömma sig själva. Det är dessa som är överträdarna.

أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٢٠

21. Eldens invånare och invånarna i (Paradisets) Trädgårdar är icke lika. Det är invånarna i (Paradisets) Trädgårdar som är de segerrika.

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۚ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ٢١

22. Om Vi hade sänt ned denna Qur'an på ett berg skulle du säkerligen ha sett det ödmjukt och söndersprucket i fruktan för Allah. Och dessa är liknelser vilka Vi framställer för mänskligheten på det att den måtte tänka efter.

لَوْ أَنْزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا
مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۚ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ٢٢

23. Han är Allah, och det finns ingen gud utom Han, Kännaren av det osedda och det sedda. Han är den Nåderike, den Barmhärtige.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۖ
هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ٢٣

24. Han är Allah och det finns ingen gud utom Han, den Högste, den Helige, Källan till fred, Givaren av trygghet, Beskyddaren, den Mäktige, Betvingaren, den Upphöjde. Helig är Allah, (långt) högre än det vilket de tillskriver (Honom.)

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۚ
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٢٤

25. Han är Allah, Skaparen, Tillverkaren, Formgivaren. Hans är de vackraste namnen. Allt det som finns i himlarna och på jorden lovprisar Honom och Han är den Mäktige, den Vise.

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ ۖ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۚ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ٢٥ ع

Kapitel 60 AL-MUMTAHANAH Del 28

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. O ni som tror! Tag icke Min fiende och er fiende till vän. Skulle ni vilja erbjuda dem kärlek fastän de har förnekat Sanningen som har kommit till er (och) har drivit ut Sändebudet och er själva (från era hem, enbart) för

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ
أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ ۙ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ

att ni trodde på Allah, er Herre? När ni går ut för att kämpa för Min sak och för att söka Mitt välbehag, sänder (några av) er kärleksbudskap i hemlighet till dem, fastän Jag vet bäst vad ni döljer och vad ni uppenbarar. Och vem helst av er som gör det har sannerligen irrat bort från den rätta vägen.

3. Om de får övertaget över er kommer de att bli era (aktiva) fiender, och kommer att räcka ut sina händer och sina tungor mot er för att skada er; och de önskar brinnande att ni skall sluta tro.

4. Varken era släktskapsband eller era barn kommer alls att gagna er på Uppståndelsens Dag. Allah kommer att besluta mellan er. Och Allah ser allt vad ni gör.

5. Det finns sannerligen ett gott exempel för er i Abraham och dem med honom när de sade till sitt folk: Vi har ingenting med er och med det ni dyrkar bredvid Allah att göra. Vi förnekar (allt det ni tror på.) Det har uppstått en uppenbar fiendskap och hat mellan oss och er för alltid, till dess att ni enbart tror på Allah — utom att Abraham sade till sin fader: Jag skall förvisso be om förlåtelse för dig, fastän jag icke har makt att göra något för dig mot Allah. (Bönen) löd: Vår Herre, till Dig sätter vi vår lit och till Dig vänder vi oss i ånger och till Dig är det (slutliga) återvändandet;

6. vår Herre gör oss icke till en prövning för dem som icke tror, och förlåt oss, vår Herre, ty Du allena är den Mäktige, den Vise.

7. Det finns förvisso ett gott exempel i dem för er — för (alla) som hoppas på (att se) Allah och den Yttersta Dagen. Och vem som än vänder sig bort — Allah är i sanning Själv-Tillräcklig, Värdig all lovprisning.

8. Det kan så vara att Allah kommer att åstadkomma kärlek mellan er och dem mot

تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا
فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ
بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢﴾
إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣﴾
لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾
قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ
مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ
لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ
تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٥﴾
رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا
رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ
يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ
ع هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٧﴾
عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ

vilka ni (nu) hyser fiendskap, och Allah är All-Stark; och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

9. Allah förbjuder er icke beträffande dem som icke har kämpat mot er på grund av (er) religion, och som icke har drivit ut er ur era hem, att vara vänliga mot dem och handla rättvist mot dem; Allah älskar förvisso dem som är rättvisa.

10. Allah förbjuder er bara beträffande dem som har stridit mot er på grund av (er) religion och har drivit ut er ur era hem och som har hjälpt (andra) i att driva ut er, att bli vän med dem, och vem som än blir vän med dem — det är de som är överträdarna.

11. O ni som tror! När troende kvinnor kommer till er som Flyktingar, utforska angående dem. Allah känner bäst deras tro. Sedan om ni finner dem vara (sanna) troende, sänd dem icke tillbaka till de icke troende! Dessa (kvinnor) är icke tillåtna för dem, icke heller är de tillåtna för dessa (kvinnor.) Men ge (deras icke troende makar) vad de har givit ut för (dem.) (Efter det) är det ingen synd för er att äkta dem när ni har givit dem deras brudgåvor. Och håll icke fast vid (era) äktenskapliga band med icke troende kvinnor, men (om de skulle förena sig med de icke troende) begär då (tillbaka) det som ni har givit ut; och låt (troende kvinnors icke troende makar) begära det de har givit ut. Det är Allahs domslut. Han dömer mellan er. Och Allah är All-Vetande, Vis.

13. O Profet! När troende kvinnor kommer till dig och svär trohetseden att de icke skall sätta något vid Allahs sida och att de icke skall stjäla och icke begå äktenskapsbrott eller döda sina barn, eller framställa någon skandalös anklagelse som de själva avsiktligt har hittat på, eller vara olydiga mot dig i det som är rätt,

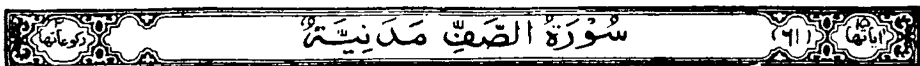
مِّنْهُم مَّوَدَّةً ۚ وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨﴾
لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي
الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ
وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾
إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ
وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ
أَن تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٠﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ
فَامْتَحِنُوهُنَّ ۖ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۖ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ ۖ لَا هُنَّ حِلٌّ
لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۖ وَآتُوهُم مَّا أَنفَقُوا ۚ
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ ۚ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا
مَا أَنفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنفَقُوا ۚ ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ ۖ
يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾
وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ
فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُم مِّثْلَ
مَا أَنفَقُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنتُم بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ
أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ
وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ

acceptera då deras trohetsed och be Allah förlåta dem. Allah är helt förvisst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ ۚ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

14. O ni som tror! Tag icke ett folk till vänner som Allah vredgas på; de har sannerligen förtvivlat om det Tillkommande just så som de icke troende har förtvivlat om dem som finns i gravarna.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾ ع

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, Den Nåderikes, Den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden lovprisar Allah; och Han är den Mäktige, den Vise.

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

3. O ni som tror! Varför säger ni det ni icke gör?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

4. Det är ytterst förhatligt i Allahs ögon att ni säger det ni icke gör.

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٤﴾

5. Allah älskar i sanning dem som strider för Hans sak ordnade i (täta) led som om de vore en stark konstruktion gjuten av (smält) bly.

إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا
كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ﴿٥﴾

6. Och kom ihåg när Moses sade till sitt folk: O mitt folk, varför sårar ni mig och ni vet att jag är Allahs Sändebud till er? Så när de avvek (från den rätta vägen,) lät Allah deras hjärtan avvika; ty Allah vägleder icke de upproriska människorna.

وَإِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ
تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ
اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ ﴿٦﴾

7. Och kom ihåg när Jesus, Marias son, sade: O Israels Barn, jag är förvisso Allahs Sändebud till er, och jag uppfyller det som är föreskrivet i Torans (profetior) före mig och ger glada budskap om ett Sändebud som skall komma efter mig, och hans namn är Ahmad.

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يٰبَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي
رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ
التَّوْرٰىةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي
اسْمُهُ أَحْمَدُ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوا هٰذَا

Och när han kom till dem med klara bevis sade de: Detta är en uppenbar trollkonst.

سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٧

8. Men vem gör mer orätt än den som smider en lögn mot Allah när han inbjuds till Islam? Allah vägleder icke det syndande folket.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ
يُدْعٰٓى إِلَى الْإِسْلَامِ ۚ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ
الظّٰلِمِيْنَ ۝٨

9. De önskar utsläcka Allahs ljus med sina munnars (andedräkt) men Allah kommer att fullkomna Sitt ljus, hur mycket de icke troende än må ogilla det.

يُرِيْدُوْنَ لِيُطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ
نُوْرِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ۝٩

10. Det är Han Som har sänt Sitt Sändebud med vägledningen och sanningens Religion, så att Han kan låta den råda över alla religioner, hur mycket de som förbinder medhjälpare (med Allah) än må ogilla det.

هُوَ الَّذِىٓ أَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ۝١٠

11. O ni som tror! Skall Jag peka ut en handel för er som kommer att befria er från ett smärtsamt straff?

يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيْكُمْ
مِّنْ عَذَابٍ أَلِيْمٍ ۝١١

12. Att ni tror på Allah och Hans Sändebud och strävar för Allahs sak med er egendom och era liv. Det är bättre för er om ni bara visste.

تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتُجَاهِدُوْنَ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ۚ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ۝١٢

13. Han kommer att förlåta er era synder och lämna er tillträde till (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, och till Evighetens Trädgårdars rena och välbehagliga boningar. Det är den överlägsna triumfen,

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِىْ جَنّٰتِ
عَدْنٍ ۚ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝١٣

14. och (Han kommer att skänka er) en annan (ynnest) som ni älskar: Hjälp från Allah och en nära seger. Så ge glädjebudskap till de troende.

وَأُخْرٰى تُحِبُّوْنَهَا ۚ نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيْبٌ ۚ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝١٤

15. O ni som tror! Var hjälpare i Allahs sak, som Jesus, Marias son, sade till (sina) lärjungar: Vilka är mina medhjälpare i Allahs (sak?) Lärjungarna sade: Vi är Allahs hjälpare. Så en grupp av Israels Barn trodde, medan en

يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْٓا أَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ
عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ أَنْصَارِىْٓ إِلَى
اللّٰهِ ۚ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ
طَّآئِفَةٌ مِّنْ بَنِىْٓ إِسْرَآءِيْلَ وَكَفَرَتْ طَّآئِفَةٌ ۚ

grupp förnekade det. Sedan hjälpte Vi dem som trodde mot deras fiende, och de blev härskande.

فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

﴿١٥﴾ ع

Kapitel 62 AL-DJUMU'AH Del 28

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

﴿١﴾

2. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden lovprisar Allah, den Högste, den Helige, den Mäktige, den Vise.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

﴿٢﴾

3. Det är Han Som bland det olärda (folket) har upprest ett Sändebud från deras egna led, som läser upp Hans Tecken för dem och gör dem rena och lär dem Boken och Visheten fastän de svävade i en uppenbar villfarelse dessförinnan;

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

﴿٣﴾

4. Och (Han kommer att uppresa honom bland) andra av dem vilka (ännu) icke har förenat sig med dem. Han är den Mäktige, den Vise.

وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

﴿٤﴾

5. Det är Allahs nåd; Han ger den till vem Han behagar; och Allah är den omätliga nådens Herre.

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

﴿٥﴾

6. Den som anförtroddes Torans (Lag) men icke utförde (dess befallningar) liknar en åsna som bär (en last av) böcker. Ond är det folkets like som förkastade Allahs Tecken. Och Allah vägleder icke de syndande människorna.

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۚ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

﴿٦﴾

7. Säg: O ni som är judar, om ni gör anspråk på att vara Allahs vänner till (den grad

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ

att alla andra) folk utesluts, önska er då döden, om ni (verkligen) är sannfärdiga.

لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ۝٧

8. Men de kommer aldrig att önska sig den på grund av det som deras händer har sänt (i förväg före dem.) Och Allah känner väl dem som gör fel.

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗٓ اَبَدًاۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ؕ وَ
اللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ۝٨

9. Säg: Döden från vilken ni flyr kommer förvisso att hinna ifatt er. Sedan kommer ni att vändas åter till Honom Som känner det osedda och det sedda och Han kommer att upplysa er om vad ni har gjort.

قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِيْ تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ مُلٰقِيْكُمْ
ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٩ ع

10. O ni som tror! När kallelsen till Bön ges på fredagen, hasta till ihågkommelsen av Allah och lämna (alla) göromål. Det är bäst för er om ni bara visste.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ؕ ذٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝١٠

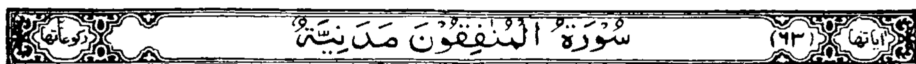
11. Och när Bönen är avslutad sprid er då i landet och sök Allahs nåd, och kom ihåg Allah mycket på det att ni måtte ha framgång.

فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِي الْاَرْضِ
وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝١١

12. Men när de ser några handelsvaror eller förströelser ger de sig av till dem och lämnar dig stående. Säg: Det som är hos Allah är bättre än förströelser och handelsvaror och Allah är den Bäste av Försörjare.

وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوَا ۨانْفَضُّوْٓا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ
قَآئِمًا ؕ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ
التِّجَارَةِ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝١٢ ع

Kapitel 63 AL-MUNAFIQUN Del 28

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. När hycklarna kommer till dig säger de: Vi vittnar om att du är Allahs Sändebud.

اِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ

Och Allah vet att du sannerligen är Hans Sändebud, men Allah vittnar också om att Hycklarna förvisso är lögnare.

اللّٰهِ ۘ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهٗ ۗ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ
اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ۚ ﴿٢﴾

3. De har gjort sina eder till en täckmantel; sålunda håller de (människor) borta från Allahs väg. Ont är förvisso det som de har gjort.

اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ
اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣﴾

4. Det är för att de (först) trodde (och) sedan blev icke troende. Så ett sigill sattes för deras hjärtan och (följaktligen) förstår de icke.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٤﴾

5. Och när du ser dem behagar deras gestalter dig; och när de talar lyssnar du till deras tal. De är som om de vore uppstöttade träblock. De tror att varje rop är emot dem. De är fiender så tag er i akt för dem. Allahs förbannelse vare över dem, hur bortvända blir de icke (från sanningen!)

وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ ۗ وَاِنْ يَّقُوْلُوْا
تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ۗ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ۗ يَحْسَبُوْنَ
كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ۗ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ۗ قٰتَلَهُمُ
اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٥﴾

6. Och när det sägs till dem: Kom, så att Allahs Sändebud kan be om förlåtelse för er, vänder de sina huvuden åt sidan och du ser dem (föraktfullt) hålla sig tillbaka medan de är stora av högmod.

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ
لَوَّوْا رُءُوْسَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ وَهُمْ
مُّسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٦﴾

7. För dem spelar det ingen roll om du ber om förlåtelse för dem, eller icke ber om förlåtelse för dem. Allah kommer aldrig att förlåta dem. Allah vägleder icke de upproriska människorna.

سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ
لَهُمْ ۗ لَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى
الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٧﴾

8. Det är de som säger: Ge icke ut åt dem som är med Allahs Sändebud så att de (måtte) skingras (och lämna honom;) fast himlarnas och jordens skatter tillhör Allah; men Hycklarna förstår icke.

هُمُ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ لَا تُنْفِقُوْا عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ
اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوْا ۗ وَلِلّٰهِ خَزَآئِنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨﴾

9. De säger: Om vi återvänder till Madinah kommer den mest upphöjde förvisso att *driva* ut den obetydligaste därifrån, medan den (sanna) äran tillhör Allah och Hans Sändebud och de troende; men Hycklarna vet icke.

يَقُوْلُوْنَ لَئِنْ رَّجَعْنَآ اِلَى الْمَدِيْنَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ
مِنْهَا الْاَذَلَّ ۗ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُوْلِهٖ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ
وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩﴾ ع

10. O ni som tror! Låt icke er rikedom och era barn distraherar er från ihågkommelsen av Allah. Och vem som än gör så — det är de som är förlorarna.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ
عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٠﴾

11. Och ge ut av det som Vi har givit er innan döden kommer över en av er och han säger: Min Herre! Om Du bara ville ge mig uppskov för ett litet tag, så att jag kunde ge allmosor och vara bland de rättfärdiga.

وَاَنْفِقُوْا مِنْ مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ اَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَآ اَخَّرْتَنِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ
قَرِيْبٍ ۙ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١﴾

12. Och Allah kommer icke att ge en själ uppskov när dess fastställda tid har kommit; och Allah är Väl-Medveten om vad ni gör.

وَلَنْ يُّؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَآءَ اَجَلُهَا ۚ وَاللّٰهُ
خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢﴾

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, Den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden lovprisar Allah. Hans är Konungadömet och Hans är lovprisningen och Han har makt över allting.

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ ۫ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢﴾

3. Det är Han Som har skapat er, men (några) av er är icke troende och (några) av er är troende. Och Allah ser vad ni gör.

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَّمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ۚ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٣﴾

4. Han skapade himlarna och jorden i ett evigt syfte och Han har format er och gjorde er form skön, och till Honom är det sista återvändandet.

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ
صُوَرَكُمْ ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿٤﴾

5. Han vet allt som finns i himlarna och på jorden, och Han vet vad ni hemlighåller och vad ni yppar; och Allah känner till fullo allt det som är gömt i era hjärtan.

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ
وَمَا تُعْلِنُوْنَ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٥﴾

6. Har icke redogörelsen om dem som icke var troende förut kommit till er? De sma-

اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ ۡ فَذَاقُوْا

kade de onda konsekvenserna av sitt uppförande, och för dem är det (påbjudet) ett smärtsamt straff.

7. Det var för att deras Sändebud kom till dem med uppenbara Tecken, men de sade: Skall en mänsklig varelse vägleda oss? Så de förnekade det och vände sig bort, men Allah har inget behov av dem; och Allah är Själv-Tillräcklig, Värdig all lovprisning.

8. De som icke är troende tror att de icke kommer att uppresas. Säg: Jo, vid min Herre ni skall förvisso bli uppresta; då skall ni i sanning bli underrättade om vad ni gjorde. Och det är lätt för Allah.

9. Tro därför på Allah och Hans Sändebud, och på Ljuset vilket Vi har sänt ned. Och Allah är Väl-Medveten om (allt) vad ni gör.

10. Den dagen när Han skall samla er för Samlingens Dag; det kommer att bli dagen (för avgörandet) om förluster (och förtjänster.) Och vilka som än tror på Allah och handlar rättfärdigt — från dem kommer Han att föra undan de onda (följderna av deras) gärningar, och Han kommer att lämna dem tillträde till (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, att förbli däri i evighet. Det är den överlägsna framgången.

11. Men de som icke tror och förkastar Våra Tecken, dessa skall bli Eldens invånare, i vilken de skall förbli; ett ont slutmål är det!

12. Ingen svårighet drabbar utom med Allahs tillstånd. Och Han leder hjärtat rätt för den som tror på Allah. Och Allah känner alla ting väl.

13. Och lyd Allah och lyd Sändebudet. Men om ni vänder er bort, då är Vårt Sändebud bara ansvarigt för att tydligt förmedla (Budskapet.)

14. Allah! Det finns ingen gud utom Han; så låt de troende sätta sin lit till Allah.

15. O ni som tror! Bland era hustrur och era barn finns det (några som är) era fiender, så tag

وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ٦
ذٰلِكَ بِاَنَّهٗ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ
فَقَالُوْٓا اَبَشَرٌ يَّهْدُوْنَنَا ۡ فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَّ
اسْتَغْنَى اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ٧
زَعَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ لَّنْ يُّبْعَثُوْا ۗ قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ
لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۗ وَذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيْرٌ ٨
فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالنُّوْرِ الَّذِيْٓ اَنْزَلْنَا ۗ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ٩
يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۗ
وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّاٰتِهٖ وَيُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۗ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ١٠
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۗ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ١١ ع ١٥
مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَمَنْ
يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهٗ ۗ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمٌ ١٢
وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا
عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ١٣
اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۗ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ١٤
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ

er i akt för dem. Och om ni har överseende och förlåter och ursäktar, då är Allah förvisso Synnerligen Förlåtande, (alltid) Barmhärtig.

عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِن تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا
وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Er förmögenhet och era barn är sannerligen bara en prövning; men hos Allah finns en ofantlig belöning.

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَاللَّهُ عِندَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

17. Så ge akt på er plikt mot Allah så gott ni kan, och lyssna och lyd och ge ut för (Hans sak,) det kommer att vara bra för er själva. Och vem helst som är bevarad mot sin egen (själs) girighet — det är de som skall ha framgång.

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَ
أَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ ۗ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٧﴾

18. Om ni ger Allah ett gott lån, kommer Han att mångfaldiga det för er och förlåta er; och Allah är Synnerligen Uppskattande, Överseende;

إِن تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَ
يَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٨﴾

19. Kännaren av det osedda och det sedda; den Mäktige, den Vise.

ع عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. O Profet! När ni skiljer er ifrån kvinnor, skilj er från dem under den (föreskrivna) tiden, och beräkna tiden (därefter;) och frukta Allah, er Herre. Kör icke ut dem ur deras hus, icke heller skall de (själva) lämna dem såvida de icke begår en uppenbar otillbörlighet. Dessa är gränserna som (fastställts) av Allah; och vem helst som överskrider Allahs gränser gör sannerligen sin egen själ orätt. Du vet icke; det kan så vara att Allah kommer att låta något nytt hända därefter.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ ۚ
لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِن بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَن
يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَ
مَن يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِي
لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَٰلِكَ أَمْرًا ﴿٢﴾

3. Sedan, när de just skall till att nå gränsen för sin fastställda tid, behåll dem med

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ

vänlighet eller skilj er från dem på ett passande sätt, och kalla två rättvisa personer bland er till vittne; och bär ett sant vittnesbörd för Allah. Sålunda förmanas den som tror på Allah och den Yttersta Dagen. Och den som fruktar Allah — för honom kommer Allah att öppna en utväg;

4. och förse honom därifrån han icke väntar sig det. Och för den som sätter sin lit till Allah — för honom är Han tillräcklig. Allah kommer helt förvisst att verkställa Sin avsikt. För allt har Allah fastställt ett mått.

5. Och om ni svävar i tvivel (beträffande den föreskrivna tiden) för sådana av era kvinnor som har misströstat om sina månatliga regleringar, (vet) då att den föreskrivna tiden för dem är tre månader och (även för) sådana som (ännu) icke har sina månatliga regleringar. Och (beträffande) de havande skall deras period vara till dess att de har befriats från sin börda. Och vem helst som fruktar Allah, för honom kommer Han att bereda möjligheter i hans angelägenhet.

6. Det är Allahs befallning som Han har sänt ned till er. Och den som fruktar Allah, för honom kommer Han att röja undan de onda (verkningarna) av hans gärningar och kommer att utöka hans belöning.

7. Hys (de frånskilda kvinnorna) i de hus i vilka ni bor (under den föreskrivna tiden,) i enlighet med era medel, och plåga dem icke så att ni skapar svårigheter för dem (och på det sättet tvingar dem till att ge sig av.) Och om de är havande, ge ut för dem till dess att de befriats från sin börda. Och om de ger (barnet) di för er, ge dem deras vederbörliga gottgörelse, som skall (fastställas) i samråd med varandra i enlighet med vad som är brukligt; men om ni stöter på svårigheter hos varandra, låt då en annan (kvinna) amma (barnet för fadern.)

8. Låt den som har ett överflöd (av tillgångar) ge ut av sitt överflöd. Och låt den vars medel till uppehälle är små ge ut av vad Allah har givit honom. Allah betungar icke någon själ utöver det Han har skänkt den. Allah kommer snart att ge lättnad efter svårigheter.

9. Hur mången stad gjorde icke uppror mot sin Herres befallning och Hans Sändebud,

فَارِقُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ وَّاَشْهِدُوْا ذَوَيْ عَدْلٍ
مِّنْكُمْ وَاَقِيْمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ۚ ذٰلِكُمْ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ
كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۚ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ
يَجْعَلْ لَّهٗ مَخْرَجًا ۙ ﴿٣﴾
وَّيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى
اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ ۚ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ ۚ قَدْ جَعَلَ
اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٤﴾
وَالّٰٓـِٔيْ يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيْضِ مِنْ نِّسَآئِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ
فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ وَّالّٰٓـِٔيْ لَمْ يَحِضْنَ ۚ وَاُولَاتُ
الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَّضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَنْ يَّتَّقِ
اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ﴿٥﴾
ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗٓ اِلَيْكُمْ ۚ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ
عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُعْظِمْ لَهٗٓ اَجْرًا ﴿٦﴾
اَسْكِنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وُّجْدِكُمْ وَ
لَا تُضَآرُّوْهُنَّ لِتُضَيِّقُوْا عَلَيْهِنَّ ۚ وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ
حَمْلٍ فَاَنْفِقُوْا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَاِنْ
اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ۚ وَاْتَمِرُوْا بَيْنَكُمْ
بِمَعْرُوْفٍ ۚ وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهٗٓ اُخْرٰى ﴿٧﴾
لِيُنْفِقْ ذُوْ سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهٖ ۚ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ
رِزْقُهٗ فَلْيُنْفِقْ مِمَّآ اٰتٰىهُ اللّٰهُ ۚ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا
ع اِلَّا مَآ اٰتٰىهَا ۚ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُّسْرًا ﴿٨﴾
وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ

och Vi kallade den till allvarlig räkenskap och straffade den med hårda straff!

فَحَاسَبْنٰهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَّعَذَّبْنٰهَا عَذَابًا نُّكْرًا ⑨

10. Så den smakade de onda följderna av sitt uppförande, och slutet på dess sak blev förintelse.

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ⑩

11. Allah har berett ett svårt straff för dem; så frukta Allah, o ni människor med förstånd som har trott. Allah har sannerligen sänt ned en Påminnelse till er —

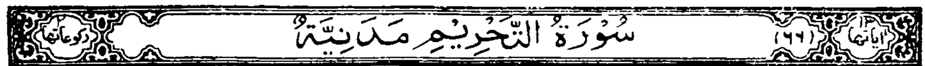
أَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓأُولِي
الْأَلْبَابِ الَّذِينَ اٰمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللّٰهُ إِلَيْكُمْ
ذِكْرًا ⑪

12. ett Sändebud som läser upp Allahs klara Tecken för er, på det att han måtte föra dem som tror och gör goda gärningar ut ur varje slag av mörker in i ljuset. Och den som tror på Allah och gör rättfärdiga gärningar — honom kommer Han att låta träda in i (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, för att förbli däri i evighet. Allah har sannerligen gjort utmärkta förberedelser för honom.

رَّسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ إِلَى
النُّورِ وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّدْخِلْهُ
جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
قَدْ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَهُ رِزْقًا ⑫

13. Allah är Den Som skapade sju himlar och av jorden dess like. Den (Gudomliga) befallningen kommer ner mitt ibland dem så att ni kan veta att Allah har makt över alla ting, och att Allah omfattar alla ting i (Sin) kunskap.

اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ
يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَّأَنَّ اللّٰهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ⑬

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. O Profet: Varför förbjuder du (dig) det som Allah har gjort tillåtet för dig. Söker du dina hustrurs välbehag? Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ أَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ تَبْتَغِي
مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ②

3. Allah har sannerligen ålagt er att sona (sådana) av era eder (som kan förorsaka trå-

قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللّٰهُ مَوْلٰكُمْ

kigheter;) och Allah är er Vän; och Han är All-Vetande, Vis.

4. Och när Profeten anförtrodde en sak åt en av sina hustrur och hon avslöjade det, och Allah upplyste honom om det, tillkännagav han en del av det (för henne) och undvek att (nämna) en del av (det.) Och när han upplyste henne om det sade hon: Vem har talat om det för dig? Han sade: Den All-Vetande, Allt-Medvetne (Guden) har upplyst mig.

5. Om (nu) ni två (hustrur) ångerfulla vänder er till Allah—och era hjärtan är (redan) böjda för det—(vore det bättre för er.) Men om ni stöttar upp varandra mot honom (Profeten), är Allah hans Hjälpare och Gabriel, och de rättfärdiga bland de troende, och dessutom är (alla) änglarna (hans) hjälpare.

6. Kanske hans Herre, om han skiljer sig ifrån er, istället kommer att ge honom bättre hustrur än ni — undergivna, troende, lydiga, alltid vändande sig (till Gud,) tillgivna i dyrkan, lagda för fasta, (både) änkor och jungfrur.

7. O ni som tror! Rädda er själva och era familjer från en Eld vars bränsle är människor och stenar över vilken änglar är förordnade, hårda (och) stränga, vilka icke är olydiga mot Allah i det Han befaller dem och gör som de är befallda.

8. O ni som icke tror! Gör inga ursäkter denna dag. Ni vedergälls för det ni gjorde.

9. O ni som tror! Vänd er till Allah i uppriktig ånger. Det kan så vara att er Herre kommer att föra undan de onda (följderna) av era (handlingar) och lämna er tillträde till (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder, på den dagen när Allah icke kommer att förnedra Profeten eller de som har trott med honom. Deras ljus kommer att löpa framför dem och vid deras högerhänder. De kommer att säga:

وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ۝٣
وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِهٖ حَدِيْثًا ۚ فَلَمَّا
نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهٗ وَ
اَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ قَالَتْ مَنْ
اَنْۢبَاَكَ هٰذَا ؕ قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ ۝٤
اِنْ تَتُوْبَآ اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوْبُكُمَا ۚ وَاِنْ
تَظٰهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰىهُ وَجِبْرِيْلُ وَ
صَالِحُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِيْرٌ ۝٥
عَسٰى رَبُّهٗٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُّبْدِلَهٗٓ اَزْوَاجًا خَيْرًا
مِّنْكُنَّ مُسْلِمٰتٍ مُّؤْمِنٰتٍ قٰنِتٰتٍ تٰٓئِبٰتٍ عٰبِدٰتٍ
سٰٓئِحٰتٍ ثَيِّبٰتٍ وَّاَبْكَارًا ۝٦
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا
وَّقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ
شِدَادٌ لَّا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَآ اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ
مَا يُؤْمَرُوْنَ ۝٧
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ؕ اِنَّمَا
تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٨ ع ١٩
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا تُوْبُوْٓا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا ؕ
عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ يَوْمَ لَا يُخْزِي
اللّٰهُ النَّبِيَّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۚ نُوْرُهُمْ يَسْعٰى
بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَتْمِمْ

Vår Herre, fullkomna vårt ljus för oss. Du har förvisso makt över alla ting.

10. O Profet! Sträva hårt mot de icke troende och Hycklarna; och var hård mot dem; deras vistelseort är Helvetet, och ett ont slutmål är det!

11. För dem som icke tror visar Allah fram Noaks hustru och Lots hustru som exempel. De var underordnade två av Våra rättfärdiga tjänare men handlade förrädiskt mot dem. Så de gagnade dem icke mot Allah, och det sades (till dem:) Träd in i Elden ni två, tillsammans med dem som träder in i den.

12. För dem som tror visar Allah fram Faraos hustru som exempel när hon sade: Min Herre, bygg mig ett hus hos Dig i (Paradisets) Trädgård; och befria mig från Farao och hans gärningar, och befria mig från de syndande människorna.

13. Och (visar fram) Maria, dotter till 'Imran, som vaktade på hennes dygd, (som exempel) — så Vi andades in Vår Ande i honom (Jesus) — och hon uppfyllde (profetian som överlämnades till henne) i hennes Herres ord i Hans Böcker och hon var (en) av de lydiga.

لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾
ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَ
امْرَأَتَ لُوطٍ ۖ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا
صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ ﴿١١﴾
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ
نَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿١٢﴾
وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا
فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
ع وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ﴿١٣﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Välsignad är Han i Vars hand Konungariket ligger, och Han har makt över alla ting;

3. Som har skapat död och liv så att Han kan pröva er — vilka av er som är bäst i gär-

الجزء ٢٩
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٢﴾
الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ

ningar; och Han är den Mäktige, den Mest Förlåtande;

4. Som har skapat sju himlar i samklang. Du kan icke se någon brist på överensstämmelse i den Nåderike (Gudens) skapelse. Se då igen. Ser du någon skavank?

5. Se igen och åter igen, din syn kommer alltid att återvända till dig förvirrad och utmattad, (utan att ha sett något fel.)

6. Och Vi har i sanning smyckat den lägsta himlen med lampor, och Vi har gjort dem till (ett medel) att köra bort sataner med, och Vi har berett den brännande Eldens straff för dem.

7. Och för dem som icke tror på sin Herre finns Helvetets straff och en ond tillflykt är det.

8. När de har kastats dit in kommer de att höra det ryta när det kokar upp.

9. Det vill nästan brista av ilska. När helst en härskara av (syndare) kastas in i det kommer dess väktare att fråga dem: Kom ingen Varnare till er?

10. De kommer att säga: Jo en Varnare kom sannerligen till oss, men vi behandlade (honom) som en lögnare och vi sade: Allah har icke uppenbarat någonting; ni svävar bara i en uppenbar villfarelse.

11. Och de kommer att säga: Om vi bara hade lyssnat eller haft vett, skulle vi icke ha varit bland den brännande Eldens invånare.

12. Sålunda kommer de att bekänna sina synder; men den brännande Eldens invånare är förda långt undan från Guds barmhärtighet.

13. De som fruktar sin Herre — för dem finns det sannerligen förlåtelse och en stor belöning.

14. Och vare sig ni döljer det ni säger eller

أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۝
الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ۖ مَا تَرٰى فِي
خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ ۖ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ
تَرٰى مِنْ فُطُورٍ ۝
ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ
خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝
وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنٰهَا
رُجُومًا لِلشَّيٰطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ۝
وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ۝
إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۝
تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ
سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝
قَالُوا بَلٰى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ ۙ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۚ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ
كَبِيرٍ ۝
وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحٰبِ
السَّعِيرِ ۝
فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ ۚ فَسُحْقًا لِأَصْحٰبِ السَّعِيرِ ۝
إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝
وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

säger det öppet, känner Han (allt) det väl som finns i (era) hjärtan.

15. Vet icke Han, Som har skapat (er, det?) Han är Kännaren av alla hårfina skillnader, den Allt-Medvetne.

16. Det är Han Som har gjort jorden jämn (och mjuk) för er; så vandra på dess breda stigar och ät av Hans bidrag. Och uppståndelsen kommer att bli till Honom.

17. Känner ni er säkra för Honom Som är i himlen, så att Han icke kommer att låta jorden sjunka med er? Se då! Den börjar skaka.

18. Känner ni er säkra för Honom som är i himlen, så att Han icke sänder en hård sandstorm mot er? Då kommer ni att veta hur (fruktansvärd) Min varing var!

19. Och de som var före dem förkastade sannerligen också (Mina Sändebud,) hur (svårt) blev då icke Mitt straff!

20. Ser de icke fåglarna över dem breda ut sina vingar i flykt och sedan slå ner (på bytet?) Ingen håller dem tillbaka utom den Nåderike (Guden.) Han ser alla ting väl.

21. Kan de som (räknas) som era härskaror hjälpa er mot den Nåderike (Guden?) De icke troende är bara (offer) för ett självbedrägeri.

22. Eller vem är den som skulle förse er om Han skulle hålla Sin hjälp tillbaka? Nej, men de framhärdar envetet i upproriskhet och motvilja.

23. Vad! är den som kryper på sitt ansikte bäst vägledd eller den som går upprätt på den rätta vägen?

24. Säg: Det är Han Som lät er bli till och gjorde öron och ögon och hjärta åt er; (men) endast litet tack ger ni.

25. Säg: Det är Han Som mångfaldigade er på jorden och till Honom kommer ni alla att bli samlade.

26. Och de säger: När kommer detta löfte att (äga rum) om ni (verkligen) är sannfärdiga?

27. Säg: Kunskapen (om det) är hos Allah,

الصُّدُوْرِ ﴿١٣﴾
ع اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ۭ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿١٤﴾
هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُوْلًا فَامْشُوْا فِيْ
مَنَاكِبِهَا وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ ۭ وَاِلَيْهِ النُّشُوْرُ ﴿١٥﴾
ءَاَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاۗءِ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ
فَاِذَا هِيَ تَمُوْرُ ﴿١٦﴾
اَمْ اَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاۗءِ اَنْ يُّرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۭ
فَسَتَعْلَمُوْنَ كَيْفَ نَذِيْرِ ﴿١٧﴾
وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿١٨﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صٰۗفّٰتٍ وَّيَقْبِضْنَ
مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا الرَّحْمٰنُ ۭ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍۢ بَصِيْرٌ ﴿١٩﴾
اَمَّنْ هٰذَا الَّذِيْ هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ
دُوْنِ الرَّحْمٰنِ ۭ اِنِ الْكٰفِرُوْنَ اِلَّا فِيْ غُرُوْرٍ ﴿٢٠﴾
اَمَّنْ هٰذَا الَّذِيْ يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهٗ ۚ
بَلْ لَّجُّوْا فِيْ عُتُوٍّ وَّنُفُوْرٍ ﴿٢١﴾
اَفَمَنْ يَّمْشِيْ مُكِبًّا عَلٰي وَجْهِهٖٓ اَهْدٰٓى اَمَّنْ يَّمْشِيْ
سَوِيًّا عَلٰي صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٢﴾
قُلْ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿٢٣﴾
قُلْ هُوَ الَّذِيْ ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٤﴾
وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٥﴾
قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۠ وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ

och jag är enbart en Varnare.

28. Men när de ser det nära, kommer deras ansikten vilka icke trodde att vara slagna av grämelse och det kommer att sägas: Detta är vad ni bad om upprepade gånger.

29. Säg: tala om för mig, om Allah skulle förinta mig och dem som är med mig, eller ha förbarmande med oss, vem kommer att skydda de icke troende från en smärtsam hemsökelse?

30. Säg: Han är den Välgörande (Guden,) på Honom har vi trott och till Honom har vi satt vår lit. Och snart kommer ni att få veta vem som svävar i en uppenbar villfarelse.

31. Säg: tala om för mig, om (hela) ert vattenfall skulle försvinna (i jordens djup,) vem skulle då ge er (rent) rinnande vatten?

مُّبِينٌ ﴿٢٧﴾
فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٨﴾
قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ
رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٩﴾
قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ
مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾
قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن
ع يَأْتِيكُم بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿٣١﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. (Vid) bläckhornet och pennan och (vid) det som de skriver;

3. är du, genom Allahs nåd, icke en galning.

4. Och det finns helt förvisso en oupphörlig belöning för dig.

5. Och du besitter sannerligen ädla moraliska egenskaper.

6. Och snart skall du få se och de skall (också) få se.

7. Vilka av er som är drabbade (av vansinne.)

8. Din Herre känner förvisso bäst dem som irrar bort från Hans väg och Han känner bäst dem som följer vägledning.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿٢﴾
مَا أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٣﴾
وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٤﴾
وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾
فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٦﴾
بِأَييِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٧﴾
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٨﴾

9. Så foga er icke efter deras önskningar som förkastar (Sanningen.)

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٩﴾

10. De önskar att du skall kompromissa så att de (också) kan kompromissa.

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿١٠﴾

11. Bifall du icke någon ond svärjare,

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١١﴾

12. baktalare, en som går omkring och förtalar,

هَمَّازٍ مَّشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١٢﴾

13. förbjudare av det goda, överträdare, syndig,

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٣﴾

14. ouppfostrad och förutom det av tvivelaktig börd,

عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٤﴾

15. bara för att han äger rikedomar och barn,

أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٥﴾

16. när Våra Tecken läses upp för honom säger han: Sägner från gamla tider.

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

17. Vi skall brännmärka honom på trynet.

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٧﴾

18. Vi skall förvisso pröva dem liksom Vi prövade trädgårdens ägare när de bedyrade (varandra) att de säkerligen skulle samla upp (all) dess (frukt) på morgonen;

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٨﴾

19. Och de gjorde inget undantag (och sade icke: Om Gud vill.)

وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٩﴾

20. Då hemsökte en visitering från din Herre den medan de sov;

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٢٠﴾

21. och morgonen fann den nedmejad.

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢١﴾

22. Så de ropade till varandra vid gryningens (inträde,)

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢٢﴾

23. (och sade:) Gå till ert fält tidigt på morgonen om ni önskar samla upp frukten.

أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٣﴾

24. Och de började gå och talade till varandra i låg ton,

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ﴿٢٤﴾

25. (och sade:) Låt ingen fattig människa få komma på besök i den medan ni är där.

أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿٢٥﴾

26. (Således) gick de tidigt om morgonen, beslutsamma om att vara snåla,

وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿٢٦﴾

27. men när de såg den, sade de: Vi har säkert gått vilse!

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ﴿٢٧﴾

28. Nej, vi har berövats (all vår frukt.)

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٨﴾

29. Den bäste av dem sade: Sade jag er icke: Varför lovprisar ni icke (Gud?)

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٩﴾

30. (Därpå) sade de: Ärad vare vår Herre! Vi har förvisso varit syndare.

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣٠﴾

31. Då vände en del av dem sig till de andra och förebrådde varandra.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣١﴾

32. De sade: Ve oss! Vi var sannerligen upprorsmakare,

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣٢﴾

33. kanske vår Herre, (om vi ångrar oss,) kommer att ge oss (en) bättre (trädgård) än denna; vi bönfaller ödmjukt vår Herre.

عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا
رَاغِبُونَ ﴿٣٣﴾

34. Sådant är (denna världens) straff. Och straffet i det Tillkommande är helt visst större. Om de bara visste!

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

35. För de rättfärdiga finns sannerligen Välsignelsens Trädgårdar hos deras Herre.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٣٥﴾

36. Skall Vi då behandla dem som underkastar (sig Oss) som (Vi behandlar) de skyldiga?

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٦﴾

37. Vad är det med er? Hur dömer ni?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٧﴾

38. Har ni en Bok som ni läser i,

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٨﴾

39. att vadhelst ni önskar skall ni sannerligen få däri.

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Eller har ni (slutit) någon pakt bindande för Oss till Uppståndelsens Dag att ni förvisso skall få allt ni dömer?

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۙ إِنَّ
لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٤٠﴾

41. Fråga dem vilka av dem som vill bekräfta det.

سَلْهُمْ أَيُّهُمْ بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤١﴾

42. Eller har de några medgudar? Låt dem då visa fram sina medgudar om de är sannfärdiga.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا
صَادِقِينَ ﴿٤٢﴾

43. På den dagen när sanningen skall blottläggas och de kommer att bli kallade att kasta sig ödmjukt till jorden, kommer de icke att kunna (göra det;)

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا
يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٣﴾

44. deras ögon kommer att vara nedslagna (och) en förödmjukelse kommer att täcka dem; och de uppmanades sannerligen till att ödmjukt kasta sig (till jorden) när de var trygga och friska, (men de gjorde det icke.)

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا
يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٤٤﴾

45. Så lämna åt Mig (att ta hand om) dem som förkastar detta (Vårt) ord. Vi skall steg för

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ

steg draga dem (nära förintelsen,) fastän de icke vet det.

مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾

46. Och Jag skall ge dem ett långt uppskov; ty Min plan är säker.

وَأُمْلِي لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٦﴾

47. Ber du dem om en belöning så att de känner sig betungade av (dess) börda?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٧﴾

48. Har de (kännedom) om det osedda så att de nedtecknar det?

أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٨﴾

49. Så var du ståndaktig i (att utföra) din Herres befallning och var icke lika Fiskens Man när han ropade (till sin Herre) och han var full av sorg.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ
إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٩﴾

50. Hade det icke varit så att en ynnest från hans Herre hade nått honom skulle han helt säkert ha blivit kastad i en ofruktsam ödemark att bli klandrad (av sitt folk.)

لَّوْلَا أَن تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ
وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٥٠﴾

51. Men hans Herre utvalde honom och placerade honom bland de rättfärdiga.

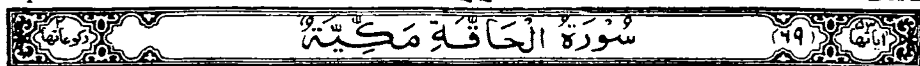
فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥١﴾

52. Och de som icke tror skulle gärna ha fördrivit dig med sina (arga) blickar (från din ställning given av Gud,) när de hörde påminnelsen; och de fortsätter med att säga: Han är verkligen vansinnig.

وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

53. Nej, det är ingenting annat än en påminnelse för alla världarna.

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Den Oundviklige!

الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾

3. Vad är den Oundviklige?

مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾

4. Och vad skulle låta dig få veta vad den Oundviklige är?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٤﴾

5. Thamuds och 'Ads (stammar) behandlade den sönderbrytande katastrofen som en lögn.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٥﴾

6. Sedan blev de, när det gäller Thamud, förintade av en vindstöt av yttersta raseri.

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٦﴾

7. Och beträffande 'Ad blev de förintade av en våldsam, tjutande vind,

8. vilken de underkastades under sju nätter och åtta dagar i ett sträck, så att du kunde ha sett folket ligga omkullstörtade, i den som om de var palmträdsstammar som fallit ner.

9. Ser du något spår av dem?

10. Och Farao och de som var före honom och de omkullkastade städerna syndade (ihärdigt.)

11. De var olydiga mot sin Herres Sändebud, därför straffade Han dem med ett straff som ökade hela tiden.

12. När vattnet reste sig högt, bar Vi er sannerligen i båten,

13. så att Vi kunde göra den till en påminnelse för er, och så att bevarande öron kan bevara den.

14. Så att när en enda stöt ljuder från basunen,

15. och jorden och bergen hävs upp och sedan krossas i en enda krasch,

16. på den dagen kommer den (stora) Händelsen att äga rum.

17. Och himlen kommer att rämna itu, och den dagen kommer den att vara mycket skör.

18. Och änglarna kommer att (stå på) dess gränser och över dem kommer den dagen åtta att bära din Herres Tron.

19. På den dagen kommer ni att frambäras (inför Gud; och) ingen av era hemligheter kommer att förbli dold.

20. Då, när det gäller den som ges sin redogörelse i högra handen, kommer han att säga: Kom läs min redogörelse.

21. Jag visste förvisso att jag skulle möta min räkenskap.

22. Så han kommer att få (njuta) ett behagligt liv,

23. i en hög Trädgård,

24. från vilken klasar av frukt kommer att finnas inom nära räckhåll.

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ٦
سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَٰنِيَةَ أَيَّامٍ
حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ
نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ٧
فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّن بَاقِيَةٍ ٨
وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَن قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَٰتُ بِالْخَاطِئَةِ ٩
فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَّابِيَةً ١٠
إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَٰكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ١١
لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ١٢
فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ١٣
وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ١٤
فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ١٥
وَانشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ١٦
وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا ۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
يَوْمَئِذٍ ثَمَٰنِيَةٌ ١٧
يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ ١٨
فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا
كِتَٰبِيَهْ ١٩
إِنِّي ظَنَنتُ أَنِّي مُلَٰقٍ حِسَابِيَهْ ٢٠
فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ٢١
فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ٢٢
قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ٢٣

25. (Det kommer att sägas till honom:) Ät och drick fröjdefullt som belöning för de (goda) gärningar du gjorde under de dagar som gått.

26. Men när det gäller den som ges sin redogörelse i vänstra handen kommer han att säga: O om jag ändå icke hade givits min redogörelse!

27. Och icke heller vetat vilken min räkenskap var!

28. O om ändå (döden) hade gjort slut (på mig!)

29. Min förmögenhet har icke varit mig till någon hjälp;

30. min befogenhet har gått mig ur händerna.

31. (Änglarna kommer att befallas:) Grip honom och fjättra honom,

32. kasta sedan in honom i Helvetet;

33. bind honom sedan med en kedja, vars längd är sjuttio alnar,

34. han trodde verkligen icke på Allah, den Store,

35. och han manade icke till att föda de fattiga.

36. Därför har han ingen vän här idag;

37. icke heller någon föda utom avtvättad smuts,

38. vilket ingen utom syndarna äter.

39. Men nej, jag svär vid det som ni ser,

40. och det som ni icke ser.

41. Att det förvisso är ordet som (medförs) av en ädel Budbärare,

42. och icke en poets ord; litet är det ni tror!

43. Icke heller är det en spåmans ord; litet är det ni bryr er om!

44. (Det är) en uppenbarelse från världarnas Herre.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓئًا بِمَآ أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
الْخَالِيَةِ
وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتٰبَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يٰلَيْتَنِي
لَمْ أُوتَ كِتٰبِيَهْ
وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ
يٰلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ
مَآ أَغْنٰى عَنِّي مَالِيَهْ
هَلَكَ عَنِّي سُلْطٰنِيَهْ
خُذُوهُ فَغُلُّوهُ
ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ
ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ
إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ
وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ
فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ
وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ
لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ
فَلَآ أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ
وَمَا لَا تُبْصِرُونَ
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ
وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ
تَنْزِيلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِينَ

45. Och om han hade smitt ihop (och tillskrivit) Oss någon utsago,

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٥﴾

46. skulle Vi sannerligen ha gripit honom vid högerhanden,

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٦﴾

47. och då skulle Vi förvisso ha skurit av hans kroppspulsåder,

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٧﴾

48. och icke en enda av er kunde ha skyddat honom mot Oss.

فَمَا مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٨﴾

49. Och det är i sanning en påminnelse för de rättfärdiga,

وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

50. och Vi vet helt förvisso att det finns några bland er som förkastar (Våra Tecken.)

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

51. Och det kommer sannerligen att bli (en källa) till ånger för de icke troende.

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾

52. Och det är förvisso den absoluta sanningen.

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥٢﴾

53. Så lovprisa din Herres, den Stores namn.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٣﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. En spörjande frågar om straffet skall drabba

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿٢﴾

3. de icke troende, och vilket (ingen) kan kasta tillbaka.

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٣﴾

4. (Det är) från Allah, stora uppstigningars Herre.

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٤﴾

5. Änglarna och Anden stiger upp till Honom på en dag, vars mått är femtiotusen år.

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٥﴾

6. Så var tålmodig med beundransvärt tålamod;

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٦﴾

7. De ser det vara långt avlägset,

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٧﴾

8. Men Vi ser det vara nära.

وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٨﴾

9. Den dagen när himlen kommer att bli som smält koppar,

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾

10. och bergen kommer att bli som ulltussar,

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾

11. och en vän kommer icke att fråga efter en vän,

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

12. (fastän) de kommer att placeras inom synhåll för varandra. Den skyldige skulle gärna friköpa sig från den dagens straff genom att (offra) sina barn,

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ
يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾

13. och sin hustru och sin broder,

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾

14. och sina släktingar som gav honom tak över huvudet,

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾

15. och (genom att offra alla) dem som finns på jorden, om han (bara) kunde rädda sig själv med det.

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾

16. Men nej! Det är förvisso en flamma av Elden,

كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾

17. som (även) till ytterlighet sliter av skinnet (från kroppen.)

نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾

18. Den skall kalla den som vände ryggen till och drog sig undan,

تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾

19. och samlade (rikedom) och höll den tillbaka.

وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٨﴾

20. Människan är i sanning skapad otålig och girig.

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾

21. När det onda berör henne, är hon full av veklagan,

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾

22. men när det goda kommer henne till del, är hon snål,

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾

23. utom de som ber,

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾

24. de som är beständiga i sina Böner;

الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾

25. och de i vars rikedom det finns en erkänd rätt —

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾

26. för tiggare och de utblottade

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾

27. och de som tror Domens Dag vara en verklighet;

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾

28. och de som fruktar sin Herres straff —

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾

29. som är sådant att det icke finns något försvar mot det,

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾

30. och de som vaktar på sina könsdelar—

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حٰفِظُونَ ﴿٢٩﴾

31. utom mot sina hustrur och (mot) dem som deras högerhänder besitter; sådana är sannerligen icke att klandra;

إِلَّا عَلَىٰٓ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ
غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾

32. men de som försöker gå utöver det, det är de som är överträdare,

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَآءَ ذٰلِكَ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُونَ ﴿٣١﴾

33. och de som är aktsamma om sina förtroenden och förbund;

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُونَ ﴿٣٢﴾

34. och de som är uppriktiga i sina vittnesbörd,

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهٰدٰتِهِمْ قَآئِمُونَ ﴿٣٣﴾

35. och de som är uppmärksamma beträffande sina Böner.

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾

36. Dessa kommer att vara i (Paradisets) Trädgårdar vederbörligen hedrade.

أُولٰٓئِكَ فِي جَنّٰتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾

37. Men vad är det med dem som icke tror eftersom de kommer hastande mot dig,

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾

38. från höger sida och från vänster, i olika grupper?

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾

39. Hoppas varje människa bland dem på att få träda in i Välsignelsens Trädgård?

أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾

40. Aldrig! Vi har skapat dem av det vilket de vet.

كَلَّآ إِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

41. Men nej! Jag svär vid Herren över östvärldarna och västvärldarna att Vi har makt

فَلَآ أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشٰرِقِ وَالْمَغٰرِبِ إِنَّا لَقٰدِرُونَ ﴿٤٠﴾

42. att i deras ställe sätta (andra) som är bättre än dem, och Vi kan icke hindras (i Våra planer.)

عَلَىٰٓ أَنْ نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾

43. Så lämna dem ensamma att ägna sig åt fåfängt tal och att gyckla till dess att de möter den deras dag vilken de har lovats,

فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلٰقُوا يَوْمَهُمُ
الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾

44. den dagen när de kommer att komma fram ur sina gravar skyndande sig som om de löpte mot ett mål,

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ
نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾

45. med sina ögon nedslagna; och en förödmjukelse täckande dem. Sådan är den Dagen som de lovats.

خٰشِعَةً أَبْصٰرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذٰلِكَ الْيَوْمُ
الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سُوْرَةُ نُوْحٍ مَكِّيَّةٌ (٧١)

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Vi sände Noak till hans folk (med befallningen:) Varna ditt folk innan ett svårt straff kommer över dem.

إِنَّآ أَرْسَلْنَا نُوْحًا إِلٰى قَوْمِهٖٓ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَّأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيْمٌ ﴿٢﴾

3. Han sade: O mitt folk! Jag är förvisso bara en Varnare till er,

قَالَ يٰقَوْمِ إِنِّيْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٣﴾

4. så att ni måtte tjäna Allah och ge akt på er plikt mot Honom och lyda mig,

أَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ وَأَطِيْعُوْنِ ﴿٤﴾

5. Han kommer att förlåta er era synder och ge er uppskov till en fastställd tid. Den tid som fastställts av Allah kan sannerligen icke stängas av när den kommer, om ni bara visste.

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلٰٓى أَجَلٍ
مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللّٰهِ إِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ﴿٥﴾

6. Han sade: Min Herre, jag har kallat mitt folk natt och dag,

قَالَ رَبِّ إِنِّيْ دَعَوْتُ قَوْمِيْ لَيْلًا وَّنَهَارًا ﴿٦﴾

7. men att jag har kallat (dem) har bara fått dem att fly allt mer (från mig;)

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَآءِيْٓ إِلَّا فِرَارًا ﴿٧﴾

8. och varje gång jag kallade dem så att Du skulle kunna förlåta dem, stack de sina fingrar i öronen, och täckte över sig med sina klädnader; och framhärdade (i sina otillbörligheter) och var föraktfullt högmodiga;

وَإِنِّيْ كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوْٓا أَصَابِعَهُمْ
فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوْا وَاسْتَكْبَرُوا
اسْتِكْبَارًا ﴿٨﴾

9. då kallade jag dem öppet (till rättfärdighet,)

ثُمَّ إِنِّيْ دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٩﴾

10. sedan predikade jag för dem offentligt och uppmanade dem även i hemlighet.

ثُمَّ إِنِّيْٓ أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿١٠﴾

11. Och jag sade: Sök er Herres förlåtelse; ty Han är den store Förlåtaren;

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ إِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا ﴿١١﴾

12. Han kommer att sända ner regn i överflöd för er,

يُّرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا ﴿١٢﴾

13. och Han kommer att skänka er en tillökning i rikedom och barn och låta trädgårdar (växa) för er och låta floder (strömma) för er.

وَّيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ جَنّٰتٍ
وَّيَجْعَلْ لَّكُمْ أَنْهٰرًا ﴿١٣﴾

14. Vad är det med er eftersom ni icke hoppas på Allahs storhet (och visdom?)

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُوْنَ لِلّٰهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

15. Och Han har skapat er i stadier och olika omständigheter.

وَقَدْ خَلَقَكُمْ اَطْوَارًا ﴿١٤﴾

16. Ser ni icke hur Allah har skapat sju himlar i (fullkomlig) harmoni,

اَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللّٰهُ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

17. och placerat månen som ett ljus på den och gjort solen till en lampa?

وَّجَعَلَ الْقَمَرَ فِيْهِنَّ نُوْرًا وَّجَعَلَ الشَّمْسَ
سِرَاجًا ﴿١٦﴾

18. Och Allah har låtit er växa av jorden som (en god) växt.

وَاللّٰهُ اَنْۢبَتَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

19. Sedan kommer Han att låta er återvända till den, och Han kommer att frambringa (ett nytt) frambringande för er.

ثُمَّ يُعِيْدُكُمْ فِيْهَا وَيُخْرِجُكُمْ اِخْرَاجًا ﴿١٨﴾

20. Och Allah har gjort jorden till en vidsträckt yta för er,

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾

21. på det att ni måtte genomkorsa dess vidsträckta områden.

ع لِّتَسْلُكُوْا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

22. (Sedan) sade Noak: Min Herre, de har varit olydiga mot mig och följt en vars förmögenhet och barn bara har ökat hans förlust.

قَالَ نُوْحٌ رَّبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِيْ وَاتَّبَعُوْا مَنْ لَّمْ
يَزِدْهُ مَالُهٗ وَوَلَدُهٗۤ اِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾

23. Och de har gjort upp en mäktig plan.

وَمَكَرُوْا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾

24. Och de säger (till varandra:) Överge icke era gudar och förneka varken Wadd eller Suwa' eller Yaghuth och Ya'uq och Nasr.

وَقَالُوْا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَّ
لَا سُوَاعًا ۙ وَّلَا يَغُوْثَ وَيَعُوْقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

25. Och de har vilselett många; så öka Du icke syndarna (i något alls) utom i villfarelse.

وَقَدْ اَضَلُّوْا كَثِيْرًا ۚ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا
ضَلٰلًا ﴿٢٤﴾

26. På grund av deras synder dränktes de och fick träda in i Elden. Och de fann inga hjälpare mot Allah.

مِمَّا خَطِيْٓـٰٔتِهِمْ اُغْرِقُوْا فَاُدْخِلُوْا نَارًا ۙ فَلَمْ يَجِدُوْا
لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْصَارًا ﴿٢٥﴾

27. Och Noak sade: Min Herre, lämna icke kvar en enda inbyggare i landet av de icke troende;

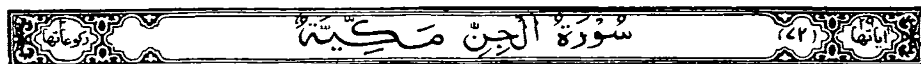
وَقَالَ نُوْحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْاَرْضِ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ
دَيَّارًا ﴿٢٦﴾

28. ty om Du lämnar dem kommer de (bara) att vilseleda Dina tjänare och kommer icke att avla annat än syndare (och) icke troende,

اِنَّكَ اِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْۤا اِلَّا
فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾

29. min Herre! Förlåt mig och mina föräldrar och den som träder in i mitt hus som troende, och de troende männen och de troende kvinnorna; och öka Du icke syndarna (i något alls) utom i ödeläggelse.

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَّ
لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ إِلَّا تَبَارًا ٢٩

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Säg: Det har uppenbarats för mig att ett sällskap av djinner (judar utanför Makkah) lyssnade till (Qur'anen) och de sade: Vi har i sanning hört en underbar Qur'an,

قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْا
إِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ٢

3. den vägleder till den rätta vägen; så vi har trott på den, och vi skall icke förbinda någon med vår Herre.

يَّهْدِيْ إِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ وَلَنْ نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا
أَحَدًا ٣

4. (Sanningen är att —) upphöjd vare vår Herres Majestät — Han har tagit Sig varken hustru eller son,

وَّأَنَّهُ تَعٰلٰى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ٤

5. och att de dåraktiga bland oss brukade yttra orimliga lögner om Allah,

وَّأَنَّهُ كَانَ يَقُوْلُ سَفِيْهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ٥

6. och vi trodde att den helt vanliga och den stora människan aldrig skulle uttala en lögn om Allah.

وَّأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَّنْ تَقُوْلَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ
كَذِبًا ٦

7. Och några människor bland det helt vanliga folket brukade sannerligen söka skydd mot vissa människor hos de stora människorna och sålunda ökade de stora människorna i uppstudsighet.

وَّأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا ٧

8. Och de tänkte sannerligen, liksom även ni tänker, att Allah aldrig skulle uppresa något (Sändebud,)

وَّأَنَّهُمْ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ أَحَدًا ٨

9. och vi sökte nå himlen, men vi fann den full av starka vakter och skjutande stjärnor,

وَّأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا
شَدِيْدًا وَّشُهُبًا ٩

10. och vi brukade sitta i några av dess säten och lyssna. Men den som lyssnar finner nu en skjutande stjärna i bakhåll för sig,

وَّأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَّسْتَمِعِ
الْاٰنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ١٠

11. och vi vet icke om det onda är avsett för dem som finns på jorden eller om deras Herre avser att skänka dem vägledning.

12. Och några av oss är rättfärdiga och några av oss är något annat — vi är (uppdelade i) sekter och vi följde olika vägar

13. och vi vet att vi icke kan omintetgöra Allahs (plan) på jorden, icke heller kan vi undfly Honom genom flykt,

14. så när vi hörde (kallelsen till) vägledningar trodde vi på den. Och den som tror på sin Herre har inget att frukta av förlust eller orättvisa,

15. och många har avvikit från den rätta vägen, och några av oss underkastar (sig Gud) — och de som underkastar sig Gud, det är de som söker den rätta kursen,

16. och de som avviker (från den rätta kursen,) de är Helvetets bränsle.

17. Och om de icke troende från Makkah håller sig till den (rätta) vägen skall Vi sannerligen förse dem med rikligt med vatten att dricka,

18. så att Vi kan pröva dem med det. Och den som vänder sig bort från sin Herres ihågkommelse — honom kommer Han att driva in i ett överväldigande strängt straff.

19. Och (alla) platser av dyrkan tillhör Allah; så åkalla icke någon vid sidan om Allah.

20. Och när Allahs Tjänare står upp och ber till Honom, tränger de sig på honom och närapå kväver honom (till döds.)

21. Säg: Jag ber endast till min Herre, och jag sätter ingen vid Hans sida.

22. Säg: Jag har ingen makt att vare sig göra er skada eller nytta.

23. Säg: Ingen kan förvisso skydda mig mot Allahs (straff,) icke heller kan jag finna någon tillflykt utom hos Honom.

وَأَنَّا لَا نَدْرِيٓ أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١١﴾
وَأَنَّا مِنَّا الصّٰلِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذٰلِكَ كُنَّا طَرَآئِقَ
قِدَدًا ﴿١٢﴾
وَأَنَّا ظَنَنَّآ أَن لَّن نُّعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ
هَرَبًا ﴿١٣﴾
وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰىٓ اٰمَنَّا بِهِ فَمَن يُّؤْمِنْ
بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَّلَا رَهَقًا ﴿١٤﴾
وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقٰسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ
فَأُولٰٓئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٥﴾
وَأَمَّا الْقٰسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٦﴾
وَأَن لَّوِ اسْتَقٰمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنٰهُم مَّآءً
غَدَقًا ﴿١٧﴾
لِّنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَن يُّعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ
عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٨﴾
وَأَنَّ الْمَسٰجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ أَحَدًا ﴿١٩﴾
وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿٢٠﴾
قُلْ إِنَّمَآ أَدْعُوا رَبِّي وَلَآ أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢١﴾
قُلْ إِنِّي لَآ أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا رَشَدًا ﴿٢٢﴾
قُلْ إِنِّي لَن يُّجِيرَنِي مِنَ اللّٰهِ أَحَدٌ وَّلَنْ أَجِدَ
مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٣﴾

24. (Mitt ansvar är) bara att framföra det (som har uppenbarats för mig) från Allah och Hans Budskap. Och de som är olydiga mot Allah och Hans Sändebud, för dem finns visserligen Helvetets eld i vilken de skall förbli för en lång tid.

25. (De kommer att fortsätta med att icke tro) till dess att de ser det som de har blivit lovade, men snart kommer de att veta vem som är svagare beträffande medhjälpare och färre i antal.

26. Säg: Jag vet icke om det som ni har lovats är nära eller om min Herre har fastställt en avlägsen tid.

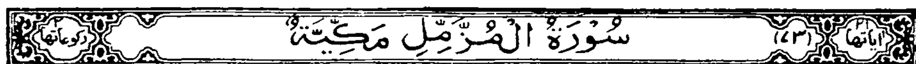
27. (Han är) Kännaren av det osedda; och Han uppenbarar icke Sin dolda kunskap för någon,

28. utom till det (av Sina) Sändebud, som Han väljer ut. Och då låter Han en eskort av (vaktande änglar) gå före och efter honom,

29. så att Han kan veta att (Hans Sändebud) har framfört sin Herres Budskap. Och Han omfattar (allt) det som är med dem och Han håller räkning på alla ting.

إِلَّا بَلَٰغًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِسَٰلَٰتِهِۦ ۚ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَ
رَسُولَهُۥ فَإِنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ﴿٢٤﴾
حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْا۟ مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٥﴾
قُلْ إِنْ أَدْرِىٓ أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُۥ
رَبِّىٓ أَمَدًا ﴿٢٦﴾
عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٧﴾
إِلَّا مَنِ ٱرْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُۥ يَسْلُكُ مِنۢ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦ رَصَدًا ﴿٢٨﴾
لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا۟ رِسَٰلَٰتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا
لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًا ﴿٢٩﴾

Kapitel 73 AL-MUZZAMMIL Del 29

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. O du, som är svept (i ditt ansvar,)

3. stå upp (i Bön) om natten utom en liten del av den —

4. hälften av den eller minska litet av det,

5. eller öka (litet) till det — och recitera Qur'anen i en god uppläsning.

6. I sanning skall Vi just till att anförtro dig ett betydande Ord.

7. Att gå upp om natten (i bön) är sannerligen det mäktigaste medlet att undertrycka (jaget) och (framkallar) mest träffande tal.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمُزَّمِّلُ ﴿٢﴾
قُمِ ٱلَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣﴾
نِّصْفَهُۥٓ أَوِ ٱنقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٤﴾
أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ ٱلْقُرْءَانَ تَرْتِيلًا ﴿٥﴾
إِنَّا سَنُلْقِى عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٦﴾
إِنَّ نَاشِئَةَ ٱلَّيْلِ هِىَ أَشَدُّ وَطْـًٔا وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٧﴾

8. Du har sannerligen (en) lång (rad av) sysslor under dagen.

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٨﴾

9. Så kom ihåg din Herres namn och hänge (dig) åt Honom med full hängivenhet.

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٩﴾

10. (Han är) Herren över Öst och Väst; det finns ingen gud utom Han; så tag Honom till (din) Beskyddare.

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
وَكِيلًا ﴿١٠﴾

11. Och bär tålmodigt allt det de säger; och drag dig tillbaka från dem på ett tillbörligt sätt.

وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١١﴾

12. Och lämna Mig ensam med dem som förkastar (sanningen,) innehavare av lättnad och bekvämlighet; och ge dem ett litet uppskov.

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١٢﴾

13. Hos Oss finns förvisso (tunga) fjättrar och en ursinning eld,

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٣﴾

14. och föda som kväver, och ett smärtsamt straff —

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٤﴾

15. på den dagen när jorden och bergen skall skaka och bergen kommer att bli söndersmulade sandkullar.

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَثِيبًا مَهِيلًا ﴿١٥﴾

16. Vi har i sanning sänt en Budbärare till er, som är ett vittne över er, liksom Vi även sände en Budbärare till Farao.

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا
أَرْسَلْنَا إِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٦﴾

17. Men Farao var olydig mot Sändebudet, så Vi grep honom med ett fruktansvärt grepp.

فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٧﴾

18. Hur skall ni då, skydda er mot en dag som kommer att göra barnen till gamla om ni förnekar (Sanningen)?

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا ﴿١٨﴾

19. Den dagen då himlen kommer att rämna itu; (och) Hans löfte säkerligen går i uppfyllelse.

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٩﴾

20. Detta är förvisso en Påminnelse. Så låt den som så önskar, ta vägen till sin Herre.

ع إِنَّ هٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلٰى رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾

21. Din Herre vet förvisso att du står upp (i bön) under nästan två tredjedelar av natten och (ibland) hälften eller en tredjedel av den och även en grupp av dem som är med dig. Och Allah fastställer nattens och dagens mått. Han vet att ni icke kan beräkna tiden exakt, så Han har vänt Sig till er i barmhärtighet. Läs då upp så mycket av Qur'anen som är lätt (för dig.) Han vet att det kommer att vara några

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ
وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ
وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصُوهُ
فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ
عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٰى وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ

bland er som kanske är sjuka och andra som kanske reser i landet och söker Allahs frikostighet och andra som kanske strider för Allahs sak. Så läs upp det som är lätt (för dig) av den och förrätta Bönen och betala Zakat och ge Allah ett gott lån. Och vad gott ni än måtte sända i förväg för era själar, det kommer ni att finna hos Allah. (Det kommer att vara) bättre och större som belöning. Och sök Allahs förlåtelse. Allah är helt förvisst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۙ وَآخَرُونَ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ وَ
أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا
اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١﴾

Kapitel 74 AL-MUDDATHTHIR Del 29

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. O du som har täckt dig själv med ditt ansvar,

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿٢﴾

3. stig upp och varna,

قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٣﴾

4. och din Herre lovsjunger du,

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٤﴾

5. och dem omkring dig, (deras hjärtan) gör du rena.

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٥﴾

6. och orenhet skyr du,

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٦﴾

7. och skänk icke ynnestbevis i sökandet efter att få mer (i gengäld,)

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٧﴾

8. och för din Herres sak uthärdar du (prövningar) tålmodigt.

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٨﴾

9. Och när trumpeten ljuder,

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٩﴾

10. den dagen kommer att bli en hård dag,

فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿١٠﴾

11. för de icke troende kommer den icke att bli lätt.

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١١﴾

12. Den som Jag skapade — lämna honom och Mig ensamma,

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١٢﴾

13. och Jag gav honom rikedom i överflöd,

14. och söner, boende i (hans) närhet,

15. och försåg honom i överflöd,

16. ändå önskar han att Jag skulle ge (honom) mer.

17. Absolut icke! Ty han motsatte sig envist Våra Tecken.

18. Jag skall tilldela honom en ökad överväldigande plåga.

19. Se! Han tänkte efter och beräknade!

20. Ruin drabbade honom! Hur han än räknade!

21. Ruin drabbade honom igen! Hur han än räknade!

22. Sedan såg (han sig om,)

23. Då rynkade han ögonbrynen och såg bister ut,

24. sedan vände han sig bort och var föraktfull,

25. och sade: Detta är ingenting annat än magi som överförts från det gamla,

26. detta är ingenting annat än en människas ord.

27. Snart skall Jag kasta in honom i Saqar (Helvetets) eld.

28. Och vad kan låta dig förstå vad Saqar (Helveteselden) är?

29. Den skonar icke och lämnar ingenting.

30. Den sveder skinnet.

31. Över den finns nitton (änglar.)

32. Och ingenting utom änglar har Vi gjort till Eldens väktare. Och Vi har icke fastställt deras antal utom som en prövning för dem som icke tror så att de som har givits Boken måtte få säkerhet och de som tror måtte öka i

وجعلت له مالا ممدودا ﴿١٢﴾

وبنين شهودا ﴿١٣﴾

ومهدت له تمهيدا ﴿١٤﴾

ثم يطمع أن أزيد ﴿١٥﴾

كلا إنه كان لآياتنا عنيدا ﴿١٦﴾

سأرهقه صعودا ﴿١٧﴾

إنه فكر وقدر ﴿١٨﴾

فقتل كيف قدر ﴿١٩﴾

ثم قتل كيف قدر ﴿٢٠﴾

ثم نظر ﴿٢١﴾

ثم عبس وبسر ﴿٢٢﴾

ثم أدبر واستكبر ﴿٢٣﴾

فقال إن هذا إلا سحر يؤثر ﴿٢٤﴾

إن هذا إلا قول البشر ﴿٢٥﴾

سأصليه سقر ﴿٢٦﴾

وما أدراك ما سقر ﴿٢٧﴾

لا تبقي ولا تذر ﴿٢٨﴾

لواحة للبشر ﴿٢٩﴾

عليها تسعة عشر ﴿٣٠﴾

وما جعلنا أصحاب النار إلا ملائكة وما جعلنا
عدتهم إلا فتنة للذين كفروا ليستيقن الذين
أوتوا الكتاب ويزداد الذين آمنوا إيمانا ولا يرتاب

tro, och de som har givits Boken så väl som de troende icke måtte tvivla, och att de i vilkas hjärtan det finns en sjukdom och de icke troende kan säga: Vad menar Allah med en sådan förklaring? Sålunda lämnar Allah vem Han behagar att irra vilse och vägleder vem Han behagar. Och ingen utom Han känner din Herres härar. Och detta är ingenting annat än en Påminnelse för människan.

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكٰفِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا
مَثَلًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا
ذِكْرٰى لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ ع

33. Nej, vid månen,

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾

34. och (vid) natten när den viker undan,

وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾

35. Och (vid) gryningen när den lyser fram,

وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾

36. är den sannerligen en av de största hemsökelserna.

إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾

37. En varning till människan,

نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾

38. till den bland er som önskar gå framåt (i dygd) eller bli kvar.

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾

39. Varje själ går i borgen för vad den har förtjänat;

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾

40. utom på den högra sidan.

إِلَّا أَصْحٰبَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾

41. (De kommer att vara) i Paradiset frågande

فِي جَنّٰتٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾

42. de skyldiga:

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

43. Vad har fört er till Saqar (Helvetet?)

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ﴿٤٢﴾

44. De kommer att säga: Vi var icke bland dem som förrättade Bönen,

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾

45. icke heller bespisade vi de fattiga,

وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾

46. och vi ägnade oss åt fåfängt tal med dem som ägnar sig åt det.

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾

47. och vi fortsatte med att förneka Domens Dag,

وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾

48. till dess att döden hann upp oss.

حَتّٰى أَتٰنَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾

49. Så medlarnas medling kommer icke att gagna dem.

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفٰعَةُ الشّٰفِعِينَ ﴿٤٨﴾

50. Vad är det nu med dem eftersom de vänder sig bort från Förmaningen,

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ۝٥٠

51. som om de var skräckslagna åsnor,

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ۝٥١

52. flyende för ett lejon?

فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ۝٥٢

53. Nej, varje människa bland dem önskar att få ett öppet blad.

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ۝٥٣

54. Det kan icke bli så! de fruktar verkligen icke det Tillkommande.

كَلَّا بَل لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝٥٤

55. Aldrig! Ty denna (Qur'an) är en (tillräcklig) förmaning.

كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ۝٥٥

56. Låt då den som så vill, minnas den.

فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ۝٥٦

57. Och de kommer icke att minnas såvida icke Allah (så) önskar. (Endast) Han är värdig att fruktas och (endast) Han är värdig att förlåta.

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۝٥٧

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝١

2. Nej, jag svär vid Uppståndelsens Dag.

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۝٢

3. Nej, jag svär vid den självanklagande själen.

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝٣

4. Tror människan att Vi icke skall samla hennes ben?

أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُ ۝٤

5. Jo, Vi har makt att till och med återställa hennes fingertoppar.

بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُ ۝٥

6. Men människan önskar fortsätta med att fullt medvetet göra onda gärningar.

بَلْ يُرِيدُ الْإِنسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝٦

7. Hon spörjer: När kommer Uppståndelsens Dag?

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ۝٧

8. När ögat är bländat,

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۝٨

9. och månen förmörkad,

10. och solen och månen har sammanförts,

11. på den dagen kommer människan att säga: Vart fly?

12. Icke alls; det finns ingen tillflyktsort!

13. På den dagen kommer viloplatsen (endast) att finnas hos din Herre.

14. På den dagen kommer människan att bli upplyst om det som hon har sänt i förväg och om det som hon har lämnat kvar.

15. Nej, människan är fullt medveten om sitt eget jag,

16. även fastän hon lägger fram sina ursäkter.

17. Rör icke din tunga, (o Profet,) med (uppenbarelsen av Qur'anen) på det att du måtte skynda dig att (bevara) den.

18. Samlandet av den och dess uppläsning (vilar) förvisso på Oss.

19. Så när Vi läser upp den, följ du då dess uppläsning.

20. Sedan (vilar) framställningen av den på Oss.

21. Hör! Ni älskar det övergående,

22. och ni förbiser det Tillkommande.

23. (Några) ansikten kommer den dagen att vara lysande,

24. blickande (ivrigt) mot sin Herre;

25. och (några) ansikten kommer den dagen att vara olyckliga,

26. vetande att en halsbrytande hemsökelse kommer att drabba dem.

27. Lyssna! När (den döende människans själ) kommer upp till halsen,

28. och det sägs: Vem är trollkarlen (som kan rädda henne?)

29. Och hon är säker på att det är hädanfärden;

30. och ett ben gnids mot det andra benet (i dödsångest;)

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٩﴾

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿١٠﴾

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١١﴾

كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١٢﴾

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٣﴾

يُنَبَّأُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٤﴾

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٥﴾

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿١٦﴾

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٧﴾

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٨﴾

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٩﴾

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿٢٠﴾

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢١﴾

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢٢﴾

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ﴿٢٣﴾

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٤﴾

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٥﴾

تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٦﴾

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٧﴾

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٨﴾

وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٩﴾

وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٣٠﴾

31. På den dagen kommer ni att drivas till din Herre,

الى ربك يومئذ المساق ﴿٣١﴾

32. ty hon varken accepterade (Sanningen) eller förrättade Bönen;

فلا صدق ولا صلى ﴿٣٢﴾

33. utan förkastade (Sanningen) och vände ryggen till;

ولكن كذب وتولى ﴿٣٣﴾

34. sedan gick hon till sina släktingar kråmande sig (i stolthet.)

ثم ذهب الى اهله يتمطى ﴿٣٤﴾

35. Ve dig! Och åter ve!

اولى لك فاولى ﴿٣٥﴾

36. Sedan ve dig! Och åter ve!

ثم اولى لك فاولى ﴿٣٦﴾

37. Tror människan att hon är avsedd att lämnas för sig själv (som om skapad) utan syfte?

ايحسب الانسان ان يترك سدى ﴿٣٧﴾

38. Var hon icke en vätskedroppe som avgavs?

الم يك نطفة من مني يمنى ﴿٣٨﴾

39. Sedan blev hon en blodklump, sedan gav (Allah) henne form och fullkomnade (henne.)

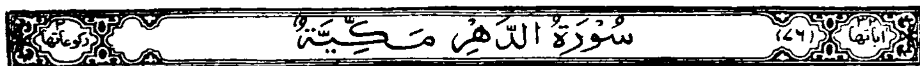
ثم كان علقة فخلق فسوى ﴿٣٩﴾

40. Sedan gjorde Han mannen och kvinnan till ett par av den.

فجعل منه الزوجين الذكر والانثى ﴿٤٠﴾

41. Har icke Han makt att uppresa de döda till liv?

اليس ذلك بقدر على ان يحيي الموتى ﴿٤١﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿١﴾

2. En tidsperiod har sannerligen kommit över människan när hon icke var något värt att nämnas.

هل اتى على الانسان حين من الدهر لم يكن شيئا مذكورا ﴿٢﴾

3. Vi har skapat människan från en blandad spermiedroppe så att Vi kan pröva henne; så Vi gjorde henne hörande, seende.

انا خلقنا الانسان من نطفة امشاج نبتليه فجعلنه سميعا بصيرا ﴿٣﴾

4. Vi har visat henne vägen vare sig hon är tacksam eller otacksam.

انا هدينه السبيل اما شاكرا واما كفورا ﴿٤﴾

5. Vi har sannerligen berett kedjor och halsjärn och flammande Eld för de icke troende,

انا اعتدنا للكفرين سلسلا واغللا وسعيرا ﴿٥﴾

6. (men) de dygdiga skall dricka ur en bägare smaksatt med kamfer —

7. (från) en källa varifrån Allahs tjänare kommer att dricka — de får den att springa fram — ett kraftfullt framspringande.

8. De uppfyller (sin) trohetsed och fruktar den dag vars ondska är vitt utbredd.

9. Och av kärlek till Honom bespisar de den fattige, den föräldralöse och fången;

10. (och försäkrar dem:) Vi bespisar dig bara för att vinna Allahs välbehag. Vi önskar oss ingen belöning eller tack av dig.

11. Vi fruktar i sanning en bister, betryckt dag från vår Herre.

12. Så Allah kommer att rädda dem från den dagens ondska, och kommer att skänka dem glädje och lycka.

13. Och Han kommer att belöna dem för deras ståndaktighet med ett Paradis och (dräkter) av silke,

14. Där kommer de att luta sig ner på divaner och varken erfara stark hetta eller bitter köld.

15. Och dess skuggor kommer att vara täta över dem och dess frukter i klasar kommer att föras inom nära räckhåll för (dem.)

16. Och kärl av silver kommer att räckas runt bland dem och pokaler

17. ljusa som glas, som gjorda av silver, med vilka de kommer att mäta i enlighet med sitt eget mått.

18. Och däri kommer de att ges en bägare smaksatt med ingefära att dricka,

19. (från) en källa vid namn Salsabil.

20. Och där kommer ynglingar som icke

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا
كَافُورًا ۝٦
عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝٧
يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
مُسْتَطِيرًا ۝٨
وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهٖ مِسْكِينًا وَّيَتِيمًا
وَّأَسِيرًا ۝٩
إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَآءً
وَّلَا شُكُورًا ۝١٠
إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ۝١١
فَوَقٰهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰهُمْ نَضْرَةً
وَّسُرُورًا ۝١٢
وَجَزٰهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَّحَرِيرًا ۝١٣
مُّتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَآئِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا
وَّلَا زَمْهَرِيرًا ۝١٤
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ۝١٥
وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَّأَكْوَابٍ كَانَتْ
قَوَارِيرَا۠ ۝١٦
قَوَارِيرَا۠ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝١٧
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝١٨
عَيْنًا فِيهَا تُسَمّٰى سَلْسَبِيلًا ۝١٩
وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ۚ إِذَا رَأَيْتَهُمْ

åldras att vänta på dem. När du ser dem, tror du dem vara kringspridda pärlor.

حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ﴿٢٠﴾

21. Och när du ser, kommer du att se en välsignelse där och ett vidsträckt konungarike.

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

22. På dem kommer att vara dräkter av fint silke, grönt och broderat. Och de kommer att låtas bära armband av silver. Och deras Herre kommer att ge dem en ren bägare att dricka.

عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا
أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ ۚ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢٢﴾

23. Det kommer att sägas till dem): Detta är er belöning, och er ansträngning är uppskattad.

إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ﴿٢٣﴾

24. Vi har förvisso uppenbarat Qur'anen bitvis för dig.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنزِيلًا ﴿٢٤﴾

25. Så vänta tålmodigt på din Herres domslut och ge icke vika för någon syndig eller otacksam person bland dem,

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ
كَفُورًا ﴿٢٥﴾

26. och kom ihåg din Herres namn morgon och afton,

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٦﴾

27. och kasta dig ödmjukt till jorden inför Honom under natten och prisa Hans härlighet under (en) lång (del av) natten.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٧﴾

28. Dessa (människor) älskar i sanning det nuvarande livet och de bortser från en mycket svår dag framför sig.

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ
يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٨﴾

29. Vi har skapat dem och har gjort deras fysik stark och Vi kan ersätta dem med andra lika dem när Vi vill.

نَّحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا
أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٩﴾

30. Detta är sannerligen en Påminnelse. Så vem helst som så önskar kan ta vägen till sin Herre.

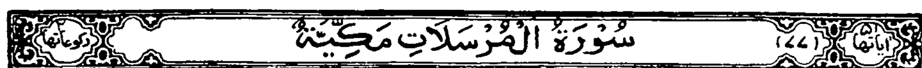
إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٣٠﴾

31. Men ni kan icke utföra era önskningar såvida icke Allah vill det. Allah är sannerligen All-Vetande, Vis.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣١﴾

32. Han ger vem Han än behagar tillträde till Sin barmhärtighet och för syndarna har Han berett ett smärtsamt straff.

يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٢﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١
2. Vid den mjukt blåsande budbärarvinden	وَالْمُرْسَلٰتِ عُرْفًا ۝٢
3. och vid den som rör sig snabbt	فَالْعٰصِفٰتِ عَصْفًا ۝٣
4. och (vid) dem som spridde Sanningen, (och gav den) en god utbredning,	وَّالنّٰشِرٰتِ نَشْرًا ۝٤
5. vid dem som gör sträng åtskillnad	فَالْفٰرِقٰتِ فَرْقًا ۝٥
6. sedan bär de uppmaningen (långt och vida omkring,)	فَالْمُلْقِيٰتِ ذِكْرًا ۝٦
7. för att ursäkta och varna,	عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ۝٧
8. det som ni har lovats måste i sanning komma att ske.	اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَوَاقِعٌ ۝٨
9. Så när stjärnorna fås till att mista (sitt) ljus,	فَاِذَا النُّجُوْمُ طُمِسَتْ ۝٩
10. och när himlen rämnar itu,	وَاِذَا السَّمَآءُ فُرِجَتْ ۝١٠
11. och när bergen blåses bort (som damm,)	وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۝١١
12. och när Sändebuden får framträda vid den fastställda tiden	وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ۝١٢
13. — till vilken dag har (dessa järtecken) skjutits upp?	لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ۝١٣
14. Till Beslutets Dag.	لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝١٤
15. Och vad skulle låta dig veta vad Beslutets Dag är —	وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝١٥
16. ve dem som förkastar (Sanningen) den dagen!	وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝١٦
17. Förintade Vi icke de tidigare folken?	اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِيْنَ ۝١٧
18. (Nu) skall Vi låta de senare följa dem.	ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِيْنَ ۝١٨
19. Sålunda handskas Vi med de skyldiga.	كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ۝١٩

20. Ve dem som förkastar (Sanningen) den dagen!

21. Skapade Vi er icke från en obetydlig vätska,

22. och placerade den på en trygg förvaringsplats,

23. för en känd tidsrymd?

24. Sålunda bestämde Vi; och hur utmärkt (är Vi) icke som Bestämmare!

25. Ve dem som förkastar (Sanningen) den dagen!

26. Har Vi icke gjort jorden liksom för att hålla

27. de levande och de döda?

28. Och Vi placerade höga berg på den och gav er sött vatten att dricka.

29. Ve dem som förkastar (Sanningen) den dagen!

30. (De kommer att bli befallda:) Rör er (nu) framåt mot det vilket ni behandlade som en lögn,

31. Alltid, rör er framåt mot en trespetsad skugga,

32. som varken ger skugga eller skyddar mot flamman.

33. Den kastar upp gnistor lika (enorma) slott,

34. som om de var gula kameler.

35. Ve dem som förkastar (Sanningen) den dagen!

36. Detta är en dag när de icke skall (förmå) att tala,

37. icke heller skall de tillåtas göra ursäkter.

38. Ve dem som förkastar (Sanningen) den dagen!

39. Detta är Beslutets Dag. Vi har samlat ihop er och alla de tidigare folken;

40. om ni nu har någon krigslist, pröva då (er) krigslist mot mig.

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١٩﴾
اَلَمْ نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ﴿٢٠﴾
فَجَعَلْنٰهُ فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ﴿٢١﴾
اِلٰى قَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٢٢﴾
فَقَدَرْنَا ۖ فَنِعْمَ الْقٰدِرُوْنَ ﴿٢٣﴾
وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٢٤﴾
اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾
اَحْيَآءً وَّاَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾
وَّجَعَلْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ شٰمِخٰتٍ وَّاَسْقَيْنٰكُمْ مَّآءً
فُرَاتًا ﴿٢٧﴾
وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٢٨﴾
اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿٢٩﴾
اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى ظِلٍّ ذِيْ ثَلٰثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾
لَّا ظَلِيْلٍ وَّلَا يُغْنِيْ مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾
اِنَّهَا تَرْمِيْ بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾
كَاَنَّهٗ جِمٰلَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾
وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٣٤﴾
هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُوْنَ ﴿٣٥﴾
وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُوْنَ ﴿٣٦﴾
وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٣٧﴾
هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنٰكُمْ وَالْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٨﴾
فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيْدُوْنِ ﴿٣٩﴾

41. Ve dem som förkastar (Sanningen) den dagen!
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾

42. De rättfärdiga kommer att vara (mitt ibland) skuggor och källor,
إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٢﴾

43. och frukter sådana som de kan önska sig.
وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٣﴾

44. (Det kommer att sägas till dem:) Ät och drick angenämt som en belöning för det ni gjorde —
كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

45. sålunda belönar Vi förvisso dem som handlar väl.
إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٥﴾

46. Ve dem som förkastar (Sanningen) den dagen
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾

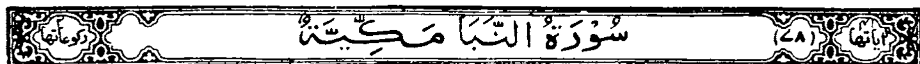
47. — ät och roa er för ett litet tag i denna världen; o Sanningens förkastare, ni är förvisso de skyldiga.
كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُم مُّجْرِمُونَ ﴿٤٧﴾

48. Ve dem som förkastar (Sanningen) den dagen!
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

49. Och när det sägs till dem: Böj er ner; böjer de sig icke ner.
وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٩﴾

50. Ve dem som förkastar (Sanningen) den dagen!
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

51. På vilket föredrag kommer de då att tro efter detta?
فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Vad frågar de varandra om?
عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢﴾

3. Om nyheter om den mäktiga Händelsen,
عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ﴿٣﴾

4. beträffande vilken de är oeniga.
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٤﴾

5. Nej, snart skall de komma att få veta.
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

6. Nej, (det säger Vi) igen, snart skall de komma att få veta.
ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

7. Har Vi icke gjort jorden som en bädd,
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ﴿٧﴾

8. och bergen som pliggar?

وَّالْجِبَالَ اَوْتَادًا ۝٨

9. Och Vi har skapat er i par,

وَّخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ۝٩

10. och har gjort er sömn till en källa till vila,

وَّجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۝١٠

11. och har gjort natten som ett täckelse,

وَّجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ۝١١

12. och har gjort dagen till en källa för livets uppehälle,

وَّجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝١٢

13. Och över er har Vi byggt sju starka himlar

وَّبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝١٣

14. och har gjort (solen) till en klar lampa.

وَّجَعَلْنَا سِرَاجًا وَّهَّاجًا ۝١٤

15. Och från de drypande molnen sände Vi ned vatten strömmande i överflöd.

وَّاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ۝١٥

16. Så att Vi med det kan framställa korn och växtlighet,

لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَّنَبَاتًا ۝١٦

17. och trädgårdar med frodig växt.

وَّجَنّٰتٍ اَلْفَافًا ۝١٧

18. Beslutets Dag är förvisso en fastställd tid —

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيْقَاتًا ۝١٨

19. den dagen när basunen kommer att blåsas och ni skall komma i en stor mångfald.

يَّوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ فَتَاْتُوْنَ اَفْوَاجًا ۝١٩

20. Och himlen skall öppnas och skall (helt) bli till dörrar.

وَّفُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ۝٢٠

21. Och bergen skall sättas i rörelse och skall bli (som om de vore) en hägring.

وَّسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝٢١

22. Helvetet ligger förvisso i bakhåll,

اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝٢٢

23. en vistelseort för de upproriska,

لِّلطّٰغِيْنَ مَاٰبًا ۝٢٣

24. som skall förbli i åratal i det.

لّٰبِثِيْنَ فِيْهَآ اَحْقَابًا ۝٢٤

25. De kommer varken att smaka svalka eller dryck i det,

لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا ۝٢٥

26. utan kokande vatten eller en isande kall —

اِلَّا حَمِيْمًا وَّغَسَّاقًا ۝٢٦

27. en passande vedergällning.

جَزَآءً وِّفَاقًا ۝٢٧

28. De fruktade sannerligen icke räkenskapen,

اِنَّهُمْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا ۝٢٨

29. och förkastade fullständigt Våra Tecken.

وَّكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كِذَّابًا ۝٢٩

30. Och allt har Vi bevarat i en Bok.

وكل شيء احصينه كتبا ٣٠

31. Smaka ni därför (straffet;) Vi kommer icke att ge er någon ökning utom i plåga.

فذوقوا فلن نزيدكم الا عذابا ٣١

32. För de rättfärdiga är sannerligen en triumf (påbjuden) —

ان للمتقين مفازا ٣٢

33. muromgärdade trädgårdar och vindruvsrankor,

حدائق واعنابا ٣٣

34. och unga jungfrur i jämlik ålder,

وكواعب اترابا ٣٤

35. och bägare som flödar över.

وكاسا دهاقا ٣٥

36. Däri kommer de varken att höra fåfänga samtal eller falskhet;

لا يسمعون فيها لغوا ولا كذبا ٣٦

37. en gåva efter förtjänst från din Herre — en mer än tillräcklig gåva —

جزاء من ربك عطاء حسابا ٣٧

38. Herren över himlarna och jorden och allt som är mellan dem, den Nåderike (Guden.) De skall icke ha makt att tilltala Honom.

رب السموت والارض وما بينهما الرحمن
لا يملكون منه خطابا ٣٨

39. På den dagen när Anden och änglarna kommer att stå på led, skall de icke tala, utom den som den Nåderike (Guden) ger tillstånd, och som (bara) säger det som är rätt.

يوم يقوم الروح والملئكة صفا لا يتكلمون
الا من اذن له الرحمن وقال صوابا ٣٩

40. Det är en sanningens dag. Så låt den som så vill ta sin tillflykt till sin Herre.

ذلك اليوم الحق فمن شاء اتخذ الى ربه
مابا ٤٠

41. Vi har i sanning varnat er för ett straff vilket är i antågande — en dag när människan kommer att se vad hennes händer har sänt i förväg och de icke troende kommer att säga: Om jag ändå vore bara stoft!

انا انذرنكم عذابا قريبا يوم ينظر المرء
ما قدمت يداه ويقول الكفر يليتني كنت ترابا ٤١

Kapitel 79 AL-NAZI'AT Del 30

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بسم الله الرحمن الرحيم ١

2. Vid dem som energiskt drar (folk till den sanna Tron,)

والنزعت غرقا ٢

3. och (vid) dem som knyter (sina) knutar hårt,

وَالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا ﴿٣﴾

4. och (vid) dem som snabbt glider fram,

وَالسّٰبِحٰتِ سَبْحًا ﴿٤﴾

5. sedan gör de (framsteg och) överträffar storligen (andra,)

فَالسّٰبِقٰتِ سَبْقًا ﴿٥﴾

6. sedan sköter de göromålen (på ett utmärkt sätt;)

فَالْمُدَبِّرٰتِ اَمْرًا ﴿٦﴾

7. (detta kommer att ske) den dagen när den skakande (jorden) skall skaka,

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٧﴾

8. (och) ytterligare en (skakning) skall följa den.

تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٨﴾

9. På den dagen kommer hjärtan att darra,

قُلُوْبٌ يَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ ﴿٩﴾

10. (och) deras ögon kommer att slås ner.

اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿١٠﴾

11. De säger: Skall vi (verkligen) återställas till vårt förra tillstånd?

يَقُوْلُوْنَ ءَاِنَّا لَمَرْدُوْدُوْنَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١١﴾

12. Vad! Till och med när vi är ruttna ben?

ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ﴿١٢﴾

13. De säger: Då vore det sannerligen ett förlustmässigt återvändande.

قَالُوْا تِلْكَ اِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٣﴾

14. Det kommer bara att bli en enda kallelse,

فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ ﴿١٤﴾

15. och se! De skall alla (komma ut) i det öppna.

فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٥﴾

16. Har berättelsen om Moses nått dig?

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ﴿١٦﴾

17. När hans Herre kallade på honom i den heliga Dalen i Tuwa,

اِذْ نَادٰىهُ رَبُّهٗ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٧﴾

18. (och befallade honom:) Gå du till Farao; han har gjort uppror,

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿١٨﴾

19. och säg (till honom:) Vill du bli renad?

فَقُلْ هَلْ لَّكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ﴿١٩﴾

20. Och jag skall vägleda dig till din Herre på det att du måtte frukta Honom.

وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ﴿٢٠﴾

21. Så han (Moses) visade honom ett stort Tecken,

فَاَرٰىهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ﴿٢١﴾

22. men han (Farao) förkastade (honom) och var olydig;

فَكَذَّبَ وَعَصٰى ﴿٢٢﴾

23. sedan vände han sig i hast bort från (Sanningen,) och smidde planer;

ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ﴿٢٣﴾

24. och han samlade (sitt folk,) och förkunnade,

فَحَشَرَ فَنَادٰى ﴿٢٤﴾

25. och sade: Jag är er herre, den högste.

26. Så Allah grep honom för den Tillkommande och denna världens straff.

27. I det finns det förvisso en läxa för den som fruktar sin Herre.

28. Är ni svårare att skapa än himlen som Allah har gjort,

29. Han har lyft upp dess höjd och gjort den fullkomlig.

30. Och Han har gjort dess natt mörk; och fört fram dess morgon;

31. och jorden har Han utbrett tillsammans med den.

32. Han framställde därifrån dess vatten och dess betesmarker,

33. och bergen, dem gjorde Han stadiga.

34. (Allt detta är) en hjälp för er och för er boskap.

35. Men när den stora katastrofen kommer,

36. den dagen när människan kommer att draga sig till minnes (allt) det hon strävade efter,

37. och Helvetet kommer att göras uppenbart för den som ser.

38. Då, när det gäller den som gjorde uppror,

39. och föredrog denna världens liv,

40. skall Helvetets eld förvisso bli (hans) boning.

41. Men när det gäller den som fruktar att stå i bävan inför sin Herres Majestät och avhåller sin själ från onda begär,

42. (Paradisets) Trädgård skall helt förvisst bli (hans) boning.

43. De frågar dig om Timmen: När kommer den att slå?

44. På vilket sätt är du (berörd av) talet om (dess ankomst?)

45. Den slutliga (kännedomen om den vilar) hos din Herre.

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٥﴾

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٦﴾

ع إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَىٰ ﴿٢٧﴾

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ ۚ بَنَاهَا ﴿٢٨﴾

رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا ﴿٢٩﴾

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٣٠﴾

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ﴿٣١﴾

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣٢﴾

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٣﴾

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٤﴾

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ﴿٣٥﴾

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٦﴾

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ ﴿٣٧﴾

فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿٣٨﴾

وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٩﴾

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤٠﴾

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ
الْهَوَىٰ ﴿٤١﴾

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤٢﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٣﴾

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا ﴿٤٤﴾

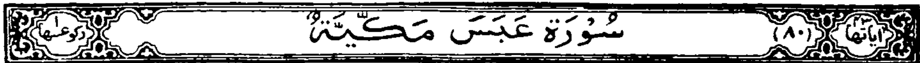
إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ﴿٤٥﴾

46. Du är bara en Varnare till den som fruktar den.

اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَّخْشٰهَا ﴿٤٦﴾

47. På den dagen när de ser den, (kommer det att vara) som om de icke hade dröjt (i världen) mer än en av dess kvällar eller morgnar.

كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰهَا ﴿٤٧﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Han rynkade ögonbrynen och vände sig åt sidan,

عَبَسَ وَتَوَلّٰىٓ ﴿٢﴾

3. för att en blind man kom till honom;

اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ﴿٣﴾

4. och hur kunde du veta att han ville bli ren,

وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ يَزَّكّٰىٓ ﴿٤﴾

5. eller att han ville ta sig i akt, och att det skulle gagna honom att ta sig i akt?

اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ﴿٥﴾

6. (Hur kunde det vara så) att den som är föraktfullt liknöjd (för Sanningen,)

اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ﴿٦﴾

7. mot honom skulle du vara uppmärksam —

فَاَنْتَ لَهٗ تَصَدّٰى ﴿٧﴾

8. fastän du icke är ansvarig om han icke blir ren —

وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ﴿٨﴾

9. men den som skyndar sig till dig,

وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ يَسْعٰى ﴿٩﴾

10. och fruktar (Gud,)

وَهُوَ يَخْشٰى ﴿١٠﴾

11. honom skulle du försumma,

فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ﴿١١﴾

12. (det får icke ske!) Det är förvisso en Påminnelse —

كَلَّآ اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١٢﴾

13. så låt den som så önskar fästa avseende vid det —

فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ﴿١٣﴾

14. som hedervärda Böcker (innehåller,)

فِيْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٤﴾

15. upphöjd, ren,

مَّرْفُوْعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٥﴾

16. i skrivarens händer,	بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٦﴾
17. ädel (och) sedesam.	كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٧﴾
18. Ve människan! Hur otacksam är hon icke!	قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٨﴾
19. (Betänker hon icke) från vad för slags ting (Gud) skapade henne?	مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٩﴾
20. Från en spermiedroppe! Han skapade henne och ger henne rätt proportioner (för den vidare utvecklingen),	مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ﴿٢٠﴾
21. sedan gör Han vägen lätt för henne,	ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٢١﴾
22. sedan låter Han henne dö (i vederbörlig ordning) och sedan tilldelar henne i en (utlovad) grav;	ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿٢٢﴾
23. sedan kommer Han att, när Han behagar, uppresa henne igen.	ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ﴿٢٣﴾
24. Nej! Hon har ännu icke utfört vad (Gud) har befallt henne (att göra.)	كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ﴿٢٤﴾
25. Låt nu människan se på sin föda;	فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿٢٥﴾
26. hur Vi släpper ner vatten i överflöd,	أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٦﴾
27. sedan klyver Vi jorden — (en lämplig) klyvning,	ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٧﴾
28. sedan låter Vi frön gro i den,	فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٨﴾
29. och druvor och grönsaker,	وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٩﴾
30. och oliven och dadelpalmen,	وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٣٠﴾
31. och inhägnade trädgårdar tätt planterade,	وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣١﴾
32. och frukter och örter,	وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣٢﴾
33. en försörjning för er och er boskap.	مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾
34. Men när det öronbedövande ropet kommer,	فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ﴿٣٤﴾
35. på den dagen när en människa kommer att fly från sin broder,	يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٥﴾
36. och (från) sin moder och sin fader,	وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٦﴾
37. och (från) sin hustru och sina söner,	وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٧﴾

38. på den dagen kommer varje människa att ha tillräckligt (av egna) bekymmer för att göra henne likgiltig (för andra.)

لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُّغْنِيْهِ ﴿٣٨﴾

39. På den dagen kommer (en del) ansikten att vara ljusa,

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٩﴾

40. skrattande, fröjdefulla.

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٤٠﴾

41. Och på den dagen kommer det att finnas damm på (några) ansikten,

وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤١﴾

42. mörker täckande dem.

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤٢﴾

43. De kommer att vara de icke troende, de som gör onda gärningar.

أُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٣﴾

Kapitel 81 AL-TAKWIR Del 30

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. När solen har fällts ihop,

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿٢﴾

3. och när stjärnorna förmörkats,

وَإِذَا النُّجُوْمُ انْكَدَرَتْ ﴿٣﴾

4. och när bergen sätts i rörelse,

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٤﴾

5. och när honkamelerna, dräktiga i tionde månaden, överges,

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٥﴾

6. och när de vilda djuren samlas ihop,

وَإِذَا الْوُحُوْشُ حُشِرَتْ ﴿٦﴾

7. och när floderna torkar upp,

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٧﴾

8. och när (olika) folk har förts samman,

وَإِذَا النُّفُوْسُ زُوِّجَتْ ﴿٨﴾

9. och när flickebarnet som begravts levande efterfrågas —

وَإِذَا الْمَوْءٗدَةُ سُئِلَتْ ﴿٩﴾

10. för vilket brott dödades hon? —

بِأَيِّ ذَنْۢبٍ قُتِلَتْ ﴿١٠﴾

11. och när böckerna sprids (utomlands,)

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١١﴾

12. och när himlen blottläggs,

وَإِذَا السَّمَآءُ كُشِطَتْ ﴿١٢﴾

13. och när Helveteseld sätts i brand,

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٣﴾

14. och när Paradiset förs nära,

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٤﴾

15. då kommer varje själ att veta vad den har framställt.

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٥﴾

16. Nej! Jag kallar dem till vittne som går fram, och drar sig tillbaka,

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٦﴾

17. rusar iväg (och sedan) gömmer sig.

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٧﴾

18. Och Jag kallar natten till vittne när den drar mot sitt slut,

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٨﴾

19. och gryningen när den börjar andas,

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٩﴾

20. till att detta förvisso är ordet (som uppenbarades) för ett ädelt Sändebud,

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٢٠﴾

21. innehavare av mäktig styrka, upprättad i åsynen av Tronens Herre,

ذِي قُوَّةٍ عِندَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢١﴾

22. berättigad till lydnad och trogen (sitt) anförtroende.

مُّطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢٢﴾

23. Och er följeslagare är icke galen.

وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ﴿٢٣﴾

24. Och han såg honom förvisso vid den klara horisonten.

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٤﴾

25. Och han är icke förbehållsam rörande det osedda.

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٥﴾

26. Icke heller är detta Satans, den förkastades, ord.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿٢٦﴾

27. Varthän går ni då?

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٧﴾

28. Det är ingenting annat än en Påminnelse till alla världarna,

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

29. till sådana bland er som önskar gå rätt.

لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ ﴿٢٩﴾

30. Och ni önskar icke (en sak) utan att Allah, världarnas Herre, önskar det.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. När himlen har rämnat itu,

3. och när stjärnorna skingrats,

4. och när oceanerna förmås flyta fram och förenas,

5. och när gravarna har lagts öppna,

6. då skall varje själ veta vad den har sänt iväg och vad den har hållit kvar.

7. O människa! Vad har bedragit dig beträffande din Nåderike Herre?

8. Som skapade dig, sedan fullkomnade dig, sedan gav dig rätt proportioner?

9. I vilken form Han än behagade. Han gav dig form.

10. Nej, men ni förnekar Domen.

11. Det finns förvisso väktare över er,

12. Ädla Upptecknare,

13. som vet (allt) vad ni gör.

14. De dygdiga kommer sannerligen att vara i Välsignelse;

15. och de lastbara kommer att vara i Helvetet;

16. på Domens Dag kommer de att brinna i det;

17. och de kommer icke att kunna fly därifrån.

18. Och hur skulle du få veta vad Domens Dag är!

19. Om igen, hur skulle du få veta vad Domens Dag är!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

إِذَا السَّمَاءُ انفَطَرَتْ ②

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ ③

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ④

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ⑤

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ⑥

يَا أَيُّهَا الْإِنسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ⑦

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ⑧

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ⑨

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ⑩

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ⑪

كِرَامًا كَاتِبِينَ ⑫

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ⑬

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ⑭

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ⑮

يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ⑯

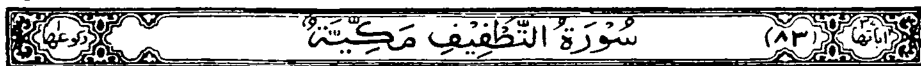
وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ⑰

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ⑱

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ⑲

20. Den dagen när en själ icke skall ha makt att göra något alls för en annan själ! Och på den dagen kommer befälet att vara Allahs.

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ﴿١٩﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Ve dem som ger för litet mått,

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿٢﴾

3. dem som, när de tar med mått från andra människor, tar det fullt;

الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٣﴾

4. men när de ger med mått till andra eller väger upp åt dem, ger de (dem) mindre.

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَو وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٤﴾

5. Vet icke sådana (människor) att de kommer att resas upp igen

أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُم مَّبْعُوثُونَ ﴿٥﴾

6. (för att bevittna) en mäktig dags (domslut?)

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦﴾

7. Den dagen när mänskligheten skall stå inför världarnas Herre.

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧﴾

8. Nej, de syndigas protokoll finns i Sidjin.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٨﴾

9. Och vad skulle låta dig veta vad Sidjin är?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٩﴾

10. (Det är) en Bok skriven (sedan evigheter.)

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿١٠﴾

11. Ve dem som förkastar på den dagen.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

12. Som förnekar Domens Dag.

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿١٢﴾

13. Och ingen förnekar den utom varje syndig överträdare.

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٣﴾

14. (Som) när Våra Tecken läses upp för honom, säger: Sägner från urgamla tider!

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

15. Nej, men det som de har förtjänat är rost på sina hjärtan.

كَلَّا ۖ بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾

16. Nej, de kommer förvisso att hållas borta från att se sin Herre på den dagen.

كَلَّا إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ﴿١٦﴾

17. Då skall de i sanning brinna i Helvetet,

18. då kommer det att sägas (till dem:) Detta är vad ni brukade förkasta.

19. Nej, men de rättfärdigas protokoll finns förvisso i Illiyyin.

20. Och vad skulle låta dig veta vad Illiyyin är?

21. Det är en skriven Bok.

22. De som står nära Gud kommer att bevittna den.

23. De rättfärdiga kommer förvisso (att vara) i välsignelse,

24. (sittande) på divaner, tittande (på allting.)

25. I deras ansikten kommer du att finna välsignelsens friskhet.

26. De kommer att ges en ren dryck att dricka, förseglad.

27. Dess försegling kommer att vara (av) mysk — ty den låter dem som strävar svinga sig upp —

28. och den kommer att vara smaksatt med (vatten från) Tasnim,

29. en källa från vilken de utvalda kommer att dricka.

30. De som var skyldiga till synd brukade skratta åt dem som trodde,

31. och när de gick förbi dem blinkade de åt varandra,

32. och när de återvände till sina familjer, återvände de triumferande;

33. och när de såg dem sade de: Dessa har sannerligen irrat vilse.

34. Men de sändes icke som väktare över dem.

35. Det är denna dag som de troende kommer att skratta åt de icke troende,

36. (sittande) på divaner, tittande sig (omkring.)

37. (De kommer att säga till varandra:) Är icke de icke troende till (fullo) vedergällda för vad de brukade göra?

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٧﴾

ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ ﴿١٨﴾

كَلَّآ إِنَّ كِتٰبَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٩﴾

وَمَآ أَدْرٰىكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿٢٠﴾

كِتٰبٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢١﴾

يَّشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٢﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٣﴾

عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٤﴾

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٥﴾

يُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ ﴿٢٦﴾

خِتٰمُهُ مِسْكٌ ۚ وَفِي ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٧﴾

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٨﴾

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٣٠﴾

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣١﴾

وَإِذَا انْقَلَبُوآ إِلٰٓى أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣٢﴾

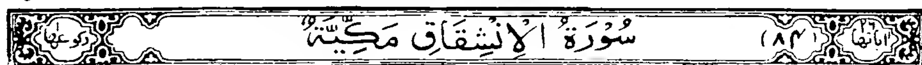
وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوآ إِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّونَ ﴿٣٣﴾

وَمَآ أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حٰفِظِينَ ﴿٣٤﴾

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٥﴾

عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٦﴾

هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾ ع

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. När himlen brister itu,

اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ②

3. och lyssnar till sin Herre — och (detta) åligger den —

وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ③

4. och när jorden har bretts ut

وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ④

5. och kastar ut (allt) det som finns på den och (ser ut) att bli tom,

وَاَلْقَتْ مَا فِيْهَا وَتَخَلَّتْ ⑤

6. och lyssnar till sin Herre — och (detta) åligger den —

وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ⑥

7. släpar du dig, o människa, fram mot din Herre, en svår möda; till dess att du möter Honom.

يٰۤاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلٰقِيْهِ ⑦

8. När det då gäller den som ges sin redogörelse i högra handen,

فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ⑧

9. kommer han förvisso att få en lätt räkenskap,

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا ⑨

10. och han kommer att fröjda sig och återvända till sin familj.

وَّيَنْقَلِبُ اِلٰۤى اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ⑩

11. Men när det gäller den som ges sin redogörelse bakom ryggen,

وَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهْرِهٖ ⑪

12. han kommer snart att ropa på förintelse,

فَسَوْفَ يَدْعُوْا ثُبُوْرًا ⑫

13. och han kommer att brinna i en flammande Eld.

وَّيَصْلٰى سَعِيْرًا ⑬

14. (Före detta) brukade han (tillbringa sin tid) fröjdefullt bland sitt folk.

اِنَّهٗ كَانَ فِيْۤ اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ⑭

15. Han trodde sannerligen att han aldrig skulle återvända (till Gud.)

اِنَّهٗ ظَنَّ اَنْ لَّنْ يَّحُوْرَ ⑮

16. Jo! Hans Herre var förvisso alltid medveten om honom.

بَلٰۤى اِنَّ رَبَّهٗ كَانَ بِهٖ بَصِيْرًا ⑯

17. Men nej! Jag kallar skymningen till vittne,

فَلَاۤ اُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ⑰

18. och natten och (allt) det den täcker,

وَالَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ⑱

19. Och månen när den blir full,

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٩﴾

20. på att ni helt förvisst går från ett stadium till ett annat.

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿٢٠﴾

21. Så vad är det med dem eftersom de icke tror,

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

22. och när Qur'anen läses upp för dem böjer de sig icke i underkastelse;

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢٢﴾ السجدة

23. tvärt om, de som icke tror förkastar den.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿٢٣﴾

24. Och Allah vet bäst vad de håller (dolt i sina hjärtan.)

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٤﴾

25. Så ge dem nyheterna om ett smärtsamt straff.

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

26. Men (när det gäller) dem som tror och gör goda gärningar är en ändlös belöning deras.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٦﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Vid himlen som består av grupper av stjärnor,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿٢﴾

3. och den Utlovade Dagen,

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٣﴾

4. vid den som vittnar och vid den vars vittnesbörd avläggs,

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٤﴾

5. förbannade vare löpgravens herre —

قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٥﴾

6. elden (närd) med bränsle —

النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴿٦﴾

7. när de satt vid den,

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٧﴾

8. och de var vittnen till det de gjorde mot de troende.

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٨﴾

9. Och de avskydde dem icke (bara) för

وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ

att de trodde på Allah, den Allsmäktige, den Prisvärde,

الْحَمِيدِ ﴿٩﴾

10. Som himlarnas och jordens Konungarike tillhör, och Allah är Vittne över alla ting.

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٠﴾

11. De som förföljer de troende männen och de troende kvinnorna och sedan icke ångrar sig, för dem finns förvisso Helvetets straff, och för dem finns bitterhetens pina.

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ
يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١١﴾

12. Men de som tror och gör goda gärningar, för dem finns det (Paradisets) Trädgårdar genomflutna av floder. Det är sannerligen den överlägsna segern.

إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ ۚ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١٢﴾

13. Din Herres grepp är förvisso allvarligt.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٣﴾

14. Det är Han Som ger upphov och upprepar,

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٤﴾

15. och Han är den Mest Förlåtande, den Kärleksfulle,

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٥﴾

16. Tronens Härskare, ärans Herre;

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٦﴾

17. Den Vars vilja utförs.

فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٧﴾

18. Har (icke) berättelsen om härskarorna kommit till dig?

هَلْ أَتٰىكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٨﴾

19. Om Farao och Thamud?

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٩﴾

20. Nej, men de icke troende (framhärdar i) att förkasta (sanningen.)

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿٢٠﴾

21. Och Allah omsluter dem från alla sidor.

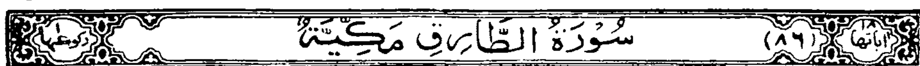
وَاللّٰهُ مِنْ وَرَآئِهِمْ مُّحِيطٌ ﴿٢١﴾

22. Nej, men det är en lysande Qur'an.

بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَّجِيدٌ ﴿٢٢﴾

23. På en väl skyddad skrivtavla.

فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٢٣﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Vid himlen och Nattens Besökare —

وَالسَّمَآءِ وَالطَّارِقِ ﴿٢﴾

3. Och vad skulle låta dig veta vad Nattens Besökare är?

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٣﴾

4. Det (är) den genomträngande ljusa Stjärnan —

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٤﴾

5. det finns icke en själ utan att den har en väktare över sig.

اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٥﴾

6. Så låt människan betänka vad hon är skapad av.

فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٦﴾

7. Hon är skapad av en framströmmande vätska,

خُلِقَ مِنْ مَّآءٍ دَافِقٍ ﴿٧﴾

8. som strömmar fram från (en plats) mellan länderna och bröstbenen.

يَّخْرُجُ مِنْۢ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَآئِبِ ﴿٨﴾

9. Allah har förvisso Makt att föra henne tillbaka (till livet,)

اِنَّهٗ عَلٰى رَجْعِهٖ لَقَادِرٌ ﴿٩﴾

10. på den dagen när hemligheter skall yppas.

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ ﴿١٠﴾

11. Och hon skall icke ha någon styrka och ingen hjälpare.

فَمَا لَهٗ مِنْ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ﴿١١﴾

12. Vid molnet som upprepade gånger ger regn,

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١٢﴾

13. och vid jorden som öppnar sig (med växtlighet.)

وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٣﴾

14. Qur'anen är förvisso ett avgörande ord.

اِنَّهٗ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٤﴾

15. Och den är icke tomt prat.

وَّمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٥﴾

16. De planerar förvisso en sammansvärjning,

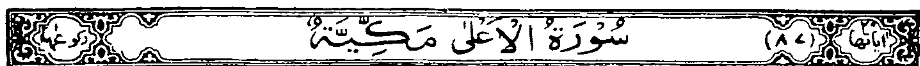
اِنَّهُمْ يَكِيْدُوْنَ كَيْدًا ﴿١٦﴾

17. och Jag gör också upp en plan.

وَّاَكِيْدُ كَيْدًا ﴿١٧﴾

18. Så ge de icke troende uppskov. Ge dem alltid uppskov för en liten tid.

فَمَهِّلِ الْكٰفِرِيْنَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٨﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.
2. Lovprisa din Herres, den Mest Höges namn,
3. Som skapar (människan) och fullkomnar (henne.)
4. Och Som fastställer (hennes egenskaper) och förser henne med (lämplig) vägledning.
5. Och Som frambringar betesmarken,
6. och sedan förvandlar den till svart stubb.
7. Vi skall lära dig (Qur'anen) och du skall icke glömma den,
8. utom det som Allah vill. Han vet förvisso (vad som är) uppenbart och vad som är dolt.
9. Och Vi skall erbjuda dig (varje) lätthet.
10. Så fortsätt förmana (folk.) Förmaning är förvisso verkligt lönande.
11. Den som fruktar kommer att ta sig i akt;
12. men den eländigaste kommer att vända sig bort från den,
13. han som kommer att träda in i den stora Elden.
14. Sedan kommer han varken att dö i den eller leva.
15. Den kommer sannerligen verkligen att ha framgång, som gör sig ren,
16. och kommer ihåg sin Herres namn och förrättar Böner.
17. Men ni föredrar denna världens liv,
18. fastän det Tillkommande är bättre och mer varaktigt.
19. Detta är sannerligen (vad som lärdes ut) i de tidigare Skrifterna —

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)
سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى (٢)
الَّذِيْ خَلَقَ فَسَوّٰى (٣)
وَالَّذِيْ قَدَّرَ فَهَدٰى (٤)
وَالَّذِيْٓ اَخْرَجَ الْمَرْعٰى (٥)
فَجَعَلَهٗ غُثَآءً اَحْوٰى (٦)
سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰٓى (٧)
اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى (٨)
وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى (٩)
فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى (١٠)
سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى (١١)
وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى (١٢)
الَّذِيْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى (١٣)
ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى (١٤)
قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى (١٥)
وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى (١٦)
بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا (١٧)
وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى (١٨)
اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُوْلٰى (١٩)

20. Abrahams och Moses Skrifter.

ع صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ٢٠

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Har nyheten om den överväldigande (hemsökelsen) kommit till dig?

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ٢

3. Några ansikten kommer den dagen att vara vända nedåt;

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ٣

4. knogande, utmattade.

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ٤

5. (De) skall träda in i en brännande Eld,

تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ٥

6. (och) kommer att få dricka från en kokande källa.

تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ٦

7. De kommer icke att få någon föda utom av torr, bitter och taggig växtlighet,

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ٧

8. som varken kommer att nära eller tillfredsställa hunger.

لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِيْ مِنْ جُوْعٍ ٨

9. Och på den dagen kommer några ansikten att vara lyckliga;

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ٩

10. väl tillfreds med sina föregående strävanden,

لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ١٠

11. i en hög (Paradisets) Trädgård,

فِيْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ١١

12. i vilken du icke kommer att höra något tomt tal.

لَّا تَسْمَعُ فِيْهَا لَاغِيَةً ١٢

13. däri finns en flödande källa,

فِيْهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ١٣

14. däri finns uppställda schäslonger,

فِيْهَا سُرُرٌ مَّرْفُوْعَةٌ ١٤

15. och bägare lämpligt placerade,

وَّاَكْوَابٌ مَّوْضُوْعَةٌ ١٥

16. och kuddar (vackert) ordnade i rader,

وَّنَمَارِقُ مَصْفُوْفَةٌ ١٦

17. och mattor (smakfullt) utlagda.

وَّزَرَابِيُّ مَبْثُوْثَةٌ ١٧

18. Ser de då icke på kamelerna, hur de har skapats?

أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾

19. Och på himlen, hur den har lyfts högt?

وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾

20. Och på bergen, hur de är fastsatta?

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

21. Och på jorden, hur den har bretts ut?

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

22. Förmana därför, ty du är enbart en förmanare;

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾

23. du är icke (förordnad) som upplysningsman över dem.

لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾

24. Men den som vänder sig bort och icke tror,

إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾

25. honom kommer Allah att straffa med det största straffet.

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾

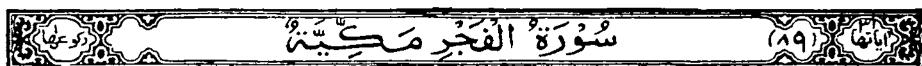
26. Till Oss skall de förvisso återvända.

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾

27. Då tillkommer det förvisso Oss att kalla dem till räkenskap.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٢٦﴾

Kapitel 89 AL-FADJR Del 30

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Vid Gryningen,

وَالْفَجْرِ ﴿٢﴾

3. och de Tio Nätterna,

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٣﴾

4. och det Jämna och det Udda,

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٤﴾

5. och Natten när den lider (mot sitt slut,)

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٥﴾

6. finns det (icke) starka bevis i detta för den som äger förstånd?

هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ﴿٦﴾

7. Har du icke sett hur din Herre handskades med 'Ad —

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٧﴾

8. Irams (stam, ägare) till höga byggnader?

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٨﴾

9. Vars like icke har skapats i (dessa) delar —

10. och (med) Thamud, som högg ut klippor i dalen,

11. och (med) Farao, härskare över (stora) härar,

12. vilka begick övergrepp i städerna,

13. och förde med sig mycket korruption dit in?

14. Då släppte din Herre lös straffets gissel över dem.

15. Din Herre är förvisso alltid på sin vakt.

16. När det gäller människan, och när hennes Herre prövar henne och hedrar henne och skänker henne ynnestbevis, säger hon: Min Herre har hedrat mig.

17. Men när Han prövar henne och minskar hennes (medel till) uppehälle säger hon: Min Herre har vanärat mig.

18. Nej, men ni hedrar icke den föräldralöse,

19. och uppmanar icke (varandra) till att bespisa de fattiga;

20. och förtär (andra människors) arvslott, förtärande (girigt och) fullständigt;

21. och ni älskar rikedom med överdriven kärlek.

22. Lyssna! När jorden fullständigt brutits i bitar;

23. och din Herre kommer, (betjänad av) änglar, led på led;

24. och Helvetet den dagen har förts (nära;) på den dagen skall människan minnas, men till vilken hjälp skall den ihågkomsten bli för henne?

25. Hon kommer att säga: O om jag ändå hade sänt iväg (några goda gärningar) för mitt liv (här!)

26. Så på den dagen kan ingen straffa som Hans straff.

27. och ingen kan binda så fast som Han.

التي لم يخلق مثلها في البلاد ٩
وثمود الذين جابوا الصخر بالواد ١٠
وفرعون ذي الأوتاد ١١
الذين طغوا في البلاد ١٢
فأكثروا فيها الفساد ١٣
فصب عليهم ربك سوط عذاب ١٤
إن ربك لبالمرصاد ١٥
فأما الإنسان إذا ما ابتلاه ربه فأكرمه و
نعمه فيقول ربي أكرمن ١٦
وأما إذا ما ابتلاه فقدر عليه رزقه فيقول
ربي أهانن ١٧
كلا بل لا تكرمون اليتيم ١٨
ولا تحضون على طعام المسكين ١٩
وتأكلون التراث أكلا لما ٢٠
وتحبون المال حبا جما ٢١
كلا إذا دكت الأرض دكا دكا ٢٢
وجاء ربك والملك صفا صفا ٢٣
وجاىء يومئذ بجهنم يومئذ يتذكر
الإنسان وأنى له الذكرى ٢٤
يقول يليتني قدمت لحياتي ٢٥
فيومئذ لا يعذب عذابه أحد ٢٦
ولا يوثق وثاقه أحد ٢٧

28. O du själ i fullkomlig vila!

يَٰٓأَيَّتُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٨﴾

29. Återvänd du till din Herre, och var du väl nöjd (med Honom och) Han är väl nöjd med dig.

ٱرْجِعِىٓ إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٩﴾

30. Så träd du in bland Mina utvalda tjänare,

فَٱدْخُلِى فِى عِبَٰدِى ﴿٣٠﴾

31. och träd du in i Min Trädgård (i Paradiset.)

وَٱدْخُلِى جَنَّتِى ﴿٣١﴾

Kapitel 90 AL-BALAD Del 30

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Nej, jag åberopar denna Staden som vittne —

لَآ أُقْسِمُ بِهَٰذَا ٱلْبَلَدِ ﴿٢﴾

3. och (intygar) att du förvisso kommer att slå dig ner i denna Staden —

وَأَنتَ حِلٌّۢ بِهَٰذَا ٱلْبَلَدِ ﴿٣﴾

4. och (Jag åberopar) fadern och sonen (som vittne,)

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿٤﴾

5. Vi har förvisso skapat människan att (slita och) sträva.

لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ فِى كَبَدٍ ﴿٥﴾

6. Tror hon att ingen har makt över henne?

أَيَحْسَبُ أَن لَّن يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٦﴾

7. Hon säger: Jag har slösat bort oerhörda rikedomar.

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ﴿٧﴾

8. Tror hon att ingen ser henne?

أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٨﴾

9. Har Vi icke givit henne två ögon,

أَلَمْ نَجْعَل لَّهُۥ عَيْنَيْنِ ﴿٩﴾

10. och en tunga och två läppar?

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿١٠﴾

11. Och Vi gav henne valet mellan två upphöjda mål,

وَهَدَيْنَٰهُ ٱلنَّجْدَيْنِ ﴿١١﴾

12. men hon försökte icke vinna det branta uppstigandet;

فَلَا ٱقْتَحَمَ ٱلْعَقَبَةَ ﴿١٢﴾

13. och vad skulle låta dig veta vad det branta uppstigandet är?

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْعَقَبَةُ ﴿١٣﴾

14. (Det är) frigivandet av en slav,

فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٤﴾

15. eller att på en hungerns dag bespisa

أو إطعم في يوم ذي مسغبة ١٥

16. en föräldralös nära släkting,

يتيما ذا مقربة ١٦

17. eller en fattig man som ligger i dammet.

أو مسكينا ذا متربة ١٧

18. Då skulle hon ha varit bland dem som tror och eggar varandra till uthållighet och uppmuntrar varandra till barmhärtighet.

ثم كان من الذين ءامنوا وتواصوا بالصبر وتواصوا بالمرحمة ١٨

19. Dessa är den högra sidans människor.

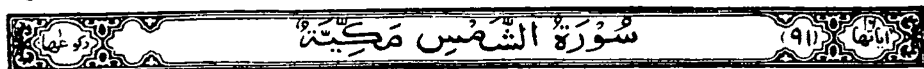
أولئك أصحب الميمنة ١٩

20. Men de som förkastar Våra Tecken de är den vänstra sidans människor.

والذين كفروا بءايتنا هم أصحب المشـمة ٢٠

21. Över dem kommer det att finnas en innesluten Eld.

عليهم نار مؤصدة ٢١

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بسم الله الرحمن الرحيم ١

2. Vid solen och dess klarhet,

والشمس وضحها ٢

3. (och) vid månen när den följer (solen,)

والقمر إذا تلها ٣

4. (och) vid dagen när den uppenbarar (solens) härlighet,

والنهار إذا جلها ٤

5. (och) vid natten när den drar en slöja över (solens ljus.)

واليل إذا يغشها ٥

6. (Och) vid himlen och dess (underbara) beskaffenhet,

والسماء وما بنها ٦

7. (och) vid jorden och dess vidd,

والأرض وما طحها ٧

8. (och) vid själen och dess fullkomning —

ونفس وما سوها ٨

9. och Han uppenbarade ondskans (vägar) och rättfärdighetens (vägar) för den (själen) —

فألهمها فجورها وتقوها ٩

10. den har sannerligen framgång som gör den ren,

قد أفلح من زكها ١٠

11. och den är ödelagd som undertrycker den (själen).

وقد خاب من دسها ١١

12. Thamuds (stam) förkastade (den Gudomlige Budbäraren) på grund av sin upproriska natur,

13. när de eländigaste bland dem hittade på.

14. Då sade Allahs sändebud: (Låt bli) Allahs honkamel och (hindra den icke) från att dricka.

15. Men de kallade honom en lögnare och skar av hennes hälsena, så att deras Herre fullständigt förintade dem på grund av deras upproriska natur och slog dem till marken.

16. Och Han bekymrade Sig icke om följderna av detta.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوٰىهَآ ﴿١٢﴾
إِذِ انْبَعَثَ أَشْقٰىهَا ﴿١٣﴾
فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا ﴿١٤﴾
فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوّٰىهَا ﴿١٥﴾
وَلَا يَخَافُ عُقْبٰهَا ﴿١٦﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

2. Vid natten när den täcker över;

3. och (vid) dagen när den täcker över;

4. och (vid) skapelsen av man och kvinna,

5. är era strävanden förvisso skiftande.

6. Då, beträffande den som ger (för Allahs sak) och är rättfärdig,

7. och intygar sanningen (i det som är rätt,)

8. kommer Vi att ge honom (varje) möjlighet till (det goda.)

9. Men när det gäller den som är girig och (föraktfullt) liknöjd,

10. och förkastar det som är rätt,

11. för honom kommer Vi att göra (vägen som leder) till nöd.

12. Och hans rikedom skall icke gagna honom när han förgås.

13. Det tillkommer förvisso Oss att vägleda;

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
وَالَّيْلِ إِذَا يَغْشٰى ﴿٢﴾
وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلّٰى ﴿٣﴾
وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثٰى ﴿٤﴾
إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ﴿٥﴾
فَأَمَّا مَنْ أَعْطٰى وَاتَّقٰى ﴿٦﴾
وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ﴿٧﴾
فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرٰى ﴿٨﴾
وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ﴿٩﴾
وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ﴿١٠﴾
فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرٰى ﴿١١﴾
وَمَا يُغْنِيْ عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدّٰى ﴿١٢﴾
إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ﴿١٣﴾

14. och till Oss hör den Tillkommande så väl som den nuvarande världen.

وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ (١٤)

15. Så Jag varnar er för en flammande Eld.

فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ (١٥)

16. Ingen skall träda in i den utom den mest lastbare,

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى (١٦)

17. som förkastar (Sanningen) och vänder ryggen till.

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ (١٧)

18. Men den rättfärdige skall hållas borta från den,

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى (١٨)

19. den som ger sin förmögenhet på det att han måtte bli ren,

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ (١٩)

20. och icke (på grund av) att han är skyldig någon en ynnest som måste återbetalas,

وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ (٢٠)

21. utan enbart för att söka sin Herres, den Mest Höges, välbehag.

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ (٢١)

22. Han kommer förvisso att vara väl nöjd (med honom.)

وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ (٢٢)

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (١)

2. (Vid) förmiddagens klarhet,

وَالضُّحَىٰ (٢)

3. och (vid) natten när dess mörker sprids ut,

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ (٣)

4. din Herre har icke övergivit dig, icke heller är Han missnöjd (med dig.)

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ (٤)

5. Den senare delen är förvisso bättre för dig än den första,

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ (٥)

6. och din Herre skall snart skänka dig, och du kommer att bli väl nöjd.

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ (٦)

7. Fann Han dig icke vara en föräldralös och tog dig under (Sitt) beskydd,

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ (٧)

8. och fann dig förlorad (i kärlek till ditt folk) och försåg dig med vägledning (för dem,)

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ (٨)

9. och fann dig i behov och berikade (dig?)

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ (٩)

10. Så förtryck icke den föräldralöse,
فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿١٠﴾

11. och klandra icke den som söker (din hjälp,)
وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١١﴾

12. och förkunna din Herres frikostighet.
وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٢﴾ ع 18

Kapitel 94 AL-INSHIRAH Del 30

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Har Vi icke öppnat ditt sinnelag för dig,
أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿٢﴾

3. och befriat dig från din börda,
وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴿٣﴾

4. vilken (nästan) hade brutit din rygg?
الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٤﴾

5. Och Vi har upphöjt ditt namn.
وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٥﴾

6. Det kommer förvisso lättnad tillsammans med varje svårighet.
فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

7. Sannerligen det kommer alltid lättnad tillsammans med varje svårighet.
إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٧﴾

8. Så när du är fri (från din omedelbara uppgift,) sträva hårt,
فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ﴿٨﴾

9. och vänd dig kärleksfullt till din Herre.
وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٩﴾ ع 19

Kapitel 95 AL-TIN Del 30

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Vid Fikonet och Oliven,
وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ﴿٢﴾

3. och berget Sinai,

وَطُوْرِ سِيْنِيْنَ ۝٣

4. och (vid) denna fredens Stad,

وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِيْنِ ۝٤

5. har Vi förvisso skapat människan och utvecklat henne på det bästa sättet,

لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْٓ اَحْسَنِ تَقْوِيْمٍ ۝٥

6. sedan (om hon gör onda gärningar) låter Vi henne förvandlas till det lägsta av allt lågt,

ثُمَّ رَدَدْنٰهُ اَسْفَلَ سٰفِلِيْنَ ۝٦

7. utom de som tror och gör goda gärningar; ty för dem finns det en aldrig svikande belöning.

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ
غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ۝٧

8. Vad finns det då som efter (detta,) kan säga dig en lögn beträffande domslutet?

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّيْنِ ۝٨

9. Är icke Allah den Mest Rättvise av domare?

اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحٰكِمِيْنَ ۝٩

Kapitel 96 AL-'ALAQ Del 30

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Läs du upp i din Herres namn Som skapade,

اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِيْ خَلَقَ ۝٢

3. skapade människan från en klump.

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٣

4. Läs upp! Och din Herre är den Mest Ädle.

اِقْرَاْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ۝٤

5. Som lärde genom pennan,

الَّذِيْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٥

6. lärde människan vad hon icke visste.

عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝٦

7. Nej, människan överträder sannerligen,

كَلَّآ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰٓى ۝٧

8. för att hon tror sig stå över alla behov.

اَنْ رَّاٰهُ اسْتَغْنٰى ۝٨

9. Återvändandet är sannerligen till din Herre.

اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ۝٩

10. Har du sett den som förbjuder,

اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يَنْهٰى ۝١٠

11. en av (Våra) tjänare när han ber?
عبدا إذا صلى ۝١١

12. Säg Mig om (Vår tjänare) om han må-
hända hade rätt,
أرءيت إن كان على الهدى ۝١٢

13. eller påbjuder fromhet.
أو أمر بالتقوى ۝١٣

14. Och säg Mig, om förbjudaren trots det
förkastar (Sanningen) och vänder sin rygg till
den, hur skall det gå för honom?
أرءيت إن كذب وتولى ۝١٤

15. Är han omedveten om att Allah vaktar?
ألم يعلم بأن الله يرى ۝١٥

16. Nej, om han icke upphör, skall Vi verk-
ligen (gripa) honom (och) dra honom i pann-
luggen —
كلا لئن لم ينته لنسفعا بالناصية ۝١٦

17. en ljugande, syndig, pannlugg.
ناصية كاذبة خاطئة ۝١٧

18. Låt honom sedan kalla på sina likar.
فليدع ناديه ۝١٨

19. Vi kommer (också) att kalla på Helve-
tets väktare.
سندع الزبانية ۝١٩

20. Nej, var du icke eftergiven mot honom
utan kasta dig ödmjukt till marken och drag
dig nära (Allah.)
كلا لا تطعه واسجد واقترب ۝٢٠ السجدة

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhär-
tiges, namn.
بسم الله الرحمن الرحيم ۝١

2. Vi sände förvisso ned den under Kun-
görelsens Natt.
إنا أنزلناه في ليلة القدر ۝٢

3. Och vad skulle låta dig veta vad Kun-
görelsens Natt är?
وما أدراك ما ليلة القدر ۝٣

4. Kungörelsens Natt är bättre än ettusen
månader.
ليلة القدر خير من ألف شهر ۝٤

5. Under den stiger änglar och Anden
ned på deras Herres befallning (med Gu-
domligt dekret) beträffande varje fråga.
تنزل الملائكة والروح فيها بإذن ربهم من كل أمر ۝٥

6. (Den är alltigenom) frid till gryningens
inträde.
سلام هي حتى مطلع الفجر ۝٦

آياتها ٩ سُورَةُ الْبَيِّنَةِ مَكِّيَّةٌ (٩٨) رکوعها ١

(Uppenbarad före Hidjrah)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

لَمْ يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ مُنْفَكِّيْنَ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ②

2. De bland Bokens Folk som icke tror och avgudadyrkarna ville icke avstå från att icke tro förrän ett klart bevis hade givits till dem —

رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰهِ يَتْلُوْا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ③

3. ett Sändebud från Allah, som läser upp de rena Skrifterna (för dem,)

فِيْهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ④

4. i vilka det finns varaktiga befallningar.

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ⑤

5. Och de till vilka Boken gavs blev icke splittrade förrän efter det att klara bevis hade kommit till dem.

وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۙ حُنَفَآءَ وَيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِيْنُ الْقَيِّمَةِ ⑥

6. Och de befalldes icke annat än att tjäna Allah och vara uppriktiga mot Honom i lydnad, (och) vara rättskaffens och förrätta Bönen och betala Zakat. Och det är den rätta religionen.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۗ اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ⑦

7. De bland Bokens Folk som icke tror och avgudadyrkarna kommer förvisso att vara i Helvetets eld, förblivande i den. De är de värsta av varelser.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ⑧

8. De som tror och gör rättfärdiga gärningar — de är i sanning de bästa av varelser.

جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۗ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ۗ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهٗ ⑨ ع ١ ٢٣

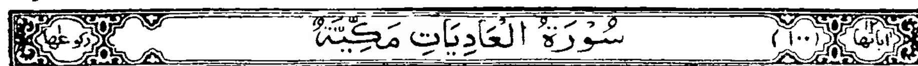
9. Deras belöning finns hos deras Herre — Evighetens Trädgårdar, genomflutna av floder; de kommer att förbli däri för alltid. Allah är väl nöjd med dem och de är väl nöjda med Honom. Detta är för den som fruktar sin Herre.

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.
2. När jorden skakas med sin våldsamma skakning,
3. och jorden kastar upp sina bördor,
4. och människan säger: Vad är det med den?
5. På den dagen kommer den att berätta sina nyheter,
6. ty din Herre kommer att ha befallt den.
7. På den dagen kommer människor att strömma fram i spridda grupper så att de kan bli visade resultatet av sina gärningar.
8. Då kommer den som gör en atoms vikt av gott att se det,
9. och den som gör en atoms vikt av ont kommer också att se det.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)
إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا (٢)
وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا (٣)
وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا (٤)
يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا (٥)
بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحٰى لَهَا (٦)
يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ (٧)
فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهُ (٨)
وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهُ (٩)

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.
2. Vid de fnysande hästarna
3. som slår eldsgnistor (med sina hovar,)
4. angripande i dagningen,
5. och rör upp dammoln därvid,
6. och sålunda tränger igenom till fiendeledens mitt.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)
وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا (٢)
فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا (٣)
فَالْمُغِيْرٰتِ صُبْحًا (٤)
فَأَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا (٥)
فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا (٦)

7. Människan är förvisso otacksam mot sin Herre.
إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٧﴾

8. Och hon vittnar sannerligen om det (i sitt uppförande.)
وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٨﴾

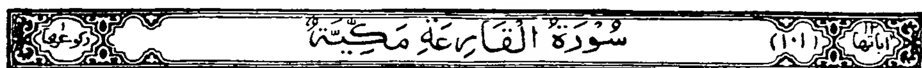
9. Och hon är helt förvisst passionerad i sin kärlek till rikedom.
وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٩﴾

10. Vet icke en sådan att när de som är i gravarna blir uppresta,
أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿١٠﴾

11. och det som är dolt i deras hjärtan förs fram?
وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١١﴾

12. På den dagen kommer deras Herre förvisso att vara fullt Medveten om dem.
إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ﴿١٢﴾

Kapitel 101 AL-QARI'AH Del 30

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Den Stora Olyckan!
الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾

3. Vad är den Stora Olyckan?
مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾

4. Och vad skulle låta dig veta vad den Stora Olyckan är?
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٤﴾

5. Den dagen då människor kommer att vara som spridda fjärilar,
يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٥﴾

6. och bergen kommer att vara som kardad ull.
وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٦﴾

7. Då, när det gäller den vars vikter är tunga,
فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٧﴾

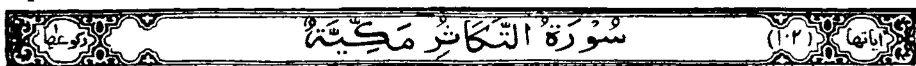
8. — han kommer att få ett behagligt liv.
فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٨﴾

9. Men när det gäller den vars vikter är lätta,
وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٩﴾

10. kommer Helvetet att bli en moder för honom.
فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿١٠﴾

11. Och vad skulle låta dig veta vad det är?
وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ ﴿١١﴾

12. Det är en flammande Eld.
نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١٢﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Inbördes rivalitet i att söka efter mer har vänt er bort

اَلْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ ②

3. till dess att ni nådde gravarna.

حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ③

4. Nej! Snart kommer ni att få veta (sanningen.)

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ④

5. Åter nej! Snart skall ni få veta.

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ⑤

6. Nej! Om ni bara hade vetat med säker förvissning;

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ⑥

7. ni kommer helt förvisst att se Helvetet (i just detta livet.)

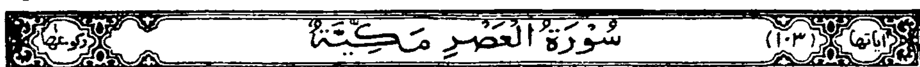
لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ⑦

8. Ni kommer förvisso alltid att se det med det (Tillkommandes) säkra öga.

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ⑧

9. Då, på dagen skall ni kallas till räkenskap (för de jordiska) ynnestbevis (som skänkts er.)

ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ⑨

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Vid Tidens nedgång,

وَالْعَصْرِ ②

3. människan är förvisso (alltid) i (ett tillstånd av) förlust,

اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ ③

4. utom de som tror och gör rättfärdiga gärningar och uppmuntrar varandra till Sanningen, och uppmanar varandra till att vara ståndaktiga.

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا
بِالْحَقِّ ۙ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ④

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.
2. Ve varje bakdantare, förtalare,
3. som samlar en förmögenhet och räknar den om och om igen.
4. Han tror att hans rikedom skall göra honom odödlig.
5. Nej! Han skall kastas in i den krossande plågan.
6. Och vad skulle låta dig veta vad den krossande plågan är?
7. (Den är) Allahs närda eld,
8. som reser sig över hjärtana.
9. Den kommer att sluta upp tätt intill dem,
10. i utsträckta kolonner.

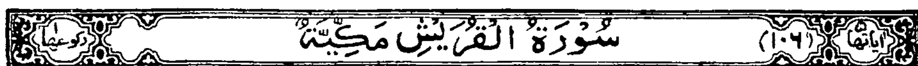
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ﴿٢﴾
الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ﴿٣﴾
يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهٗٓ اَخْلَدَهٗ ﴿٤﴾
كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٥﴾
وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٦﴾
نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ﴿٧﴾
الَّتِيْ تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ﴿٨﴾
اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ﴿٩﴾
فِيْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿١٠﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.
2. Vet du icke hur din Herre handskades med Elefantens ägare?
3. Lät Han icke deras avsikt gå om intet?
4. Och Han sände svärmar av fåglar mot dem,
5. (vilka åt deras döda kroppar,) och slog dem mot stenar av lera.
6. Och gjorde dem således lika bruten, uppäten halm.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ﴿٢﴾
اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِيْ تَضْلِيْلٍ ﴿٣﴾
وَّاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ﴿٤﴾
تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيْلٍ ﴿٥﴾
فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُوْلٍ ﴿٦﴾

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. (Din Herre förintade Elefantens Ägare) för att göra Quraish tillgivna —

لِاِيْلٰفِ قُرَيْشٍ ②

3. tillgivna (Makkah). Allah har påbjudit att de resande karavanerna (skall passera Makkah) både på sommaren och vintern (och har därigenom försett dem med ett medel till deras livsuppehälle.)

اٖلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ③

4. Så låt dem dyrka detta Husets Herre.

فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ④

5. Som har givit dem mat mot hunger och har givit dem trygghet mot fruktan.

الَّذِيْٓ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوْعٍ ۙ وَّاٰمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ⑤

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Har du sett den som förnekar Domen?

اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ②

3. Det är han som kör bort den föräldralöse,

فَذٰلِكَ الَّذِيْ يَدُعُّ الْيَتِيْمَ ③

4. och icke yrkar på att bespisa den fattige.

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ④

5. Så ve dem som ber,

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّيْنَ ⑤

6. men är obekymrade om sin Bön.

الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ⑥

7. De tycker bara om att bli sedda av människor,

الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ⑦

8. och avhåller sig (till och med) från små

وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ⑧

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Vi har förvisso skänkt dig ett överflöd (av goda ting;)

إِنَّآ أَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ②

3. så bed till din Herre och utför offergärningar.

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ③

4. Det är förvisso din fiende som skall bli utan avkomma.

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ④ ع ٣٣

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Säg: O ni icke troende!

قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ②

3. Jag tillber icke som ni tillber,

لَآ أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ③

4. icke heller dyrkar ni som jag dyrkar.

وَلَآ أَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ أَعْبُدُ ④

5. Icke heller dyrkar jag (dem) som ni dyrkar,

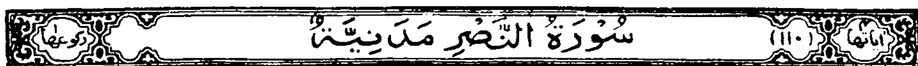
وَلَآ أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ⑤

6. icke heller dyrkar ni Honom Som jag dyrkar.

وَلَآ أَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ أَعْبُدُ ⑥

7. Er religion är för er, och min religion är för mig.

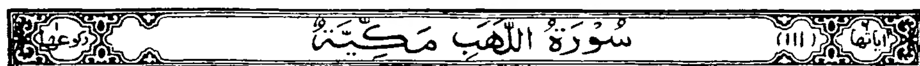
لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ⑦ ع ٣٣

(Uppenbarad i Makkah efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.
2. När Allahs hjälp kommer och Segern,
3. och du ser människor omfatta Allahs religion i mängder,
4. prisa din Herre med (den) lovprisning som tillkommer Honom och sök Hans förlåtelse. Han är förvisso Ofta Återvändande med barmhärtighet.

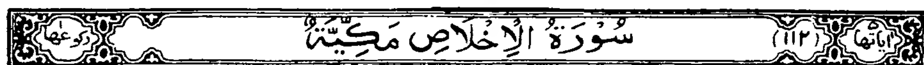
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ②
وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ③
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ؕ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ④

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.
2. Måtte Abu Lahabs två händer förintas, och måtte han förintas!
3. Hans förmögenhet och det han har förtjänat skall icke hjälpa honom alls,
4. snart skall han brinna i en flammande eld;
5. och hans hustru (också,) som går omkring och lägger bränsle (på elden),
6. runt hennes hals skall finnas en snara av snodda palmfibrer.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
تَبَّتْ يَدَآ اَبِيْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ②
مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهٗ وَمَا كَسَبَ ③
سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ④
وَّامْرَاَتُهٗ ؕ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ⑤
فِيْ جِيْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ⑥

(Uppenbarad före Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Säg: Han är Allah, den Ende!

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ②

3. Allah, den Oberoende och den av alla Anropade.

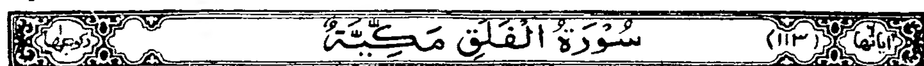
اَللّٰهُ الصَّمَدُ ③

4. Han avlar icke, icke heller är Han avlad;

لَمْ يَلِدْ ۙ وَلَمْ يُوْلَدْ ④

5. och ingen är Hans like.

وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ⑤

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Säg: Jag söker tillflykt hos den Herre Som skapar naturfenomenen,

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۙ ②

3. från det onda i det Han har skapat,

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۙ ③

4. och från det onda i mörkret när det övertäcker,

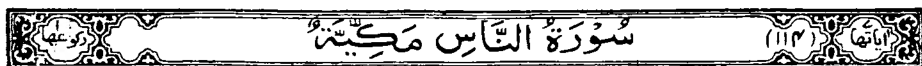
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۙ ④

5. och från det onda i dem som blåser på knutarna (till ömsesidiga förbindelser för att lösa upp dem,)

وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ ۙ ⑤

6. och från det onda i den avundsjuke när han missunnar.

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ⑥

(Uppenbarad efter Hidjrah)

1. I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

2. Säg: Jag söker tillflykt hos mänsklighetens Herre,

قُلۡ اَعُوۡذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿٢﴾

3. mänsklighetens Härskare,

مَلِكِ النَّاسِ ﴿٣﴾

4. mänsklighetens Gud,

اِلٰهِ النَّاسِ ﴿٤﴾

5. mot den smygande viskarens onda (viskningar;)

مِنۡ شَرِّ الۡوَسۡوَاسِ ۙ الۡخَنَّاسِ ﴿٥﴾

6. som viskar till människors hjärtan,

الَّذِىۡ يُوَسۡوِسُ فِىۡ صُدُوۡرِ النَّاسِ ﴿٦﴾

7. från den stora och den helt vanliga människan.

مِنَ الۡجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٧﴾ ع ١ ٣٩